ஸ்ரீ

ஸர்வம் விஷ்ணு மயம் ஜகத்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகிராமாயணவசனம்

ஆரண்யகாண்டம்.

யாவரும் எளிதிலுணர்ந்துகொள்ளும்பொருட்டு
ஸ்ரீமதுபயவேதாந்த
ஏடுரிம்படி திருமலை லக்ஷ்மிகுமாரா கோடி கன்னிகாதானம்,
வித்துவான் அஷ்டாவதானம்,
மேலபாககம்,
தாததேசிகதாதாசாரியசுவாமியவர்களால்,
வடமொழியினின்றும், தென்மொழியில் வசனநடையாய்
மொழிபெயர்ப்பித்து,

ஆவுல - கிருஷ்ணசாமி நாயுடு,
நகர் - அந்தல - மூர்த்தி நாயுடு,
குளத்தூர் - முத்துசாமி நாயுடு,
என்னும் மூவர்களால்,

சென்னை மவுண்டுரோடு கார்டியன அச்சுக்கூடத்திற
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி. சகூஅகூஉக்கு - விஷு வருஷம் - கடகமீ.

1881.

ஸ்ரீ

படத்தின் அட்டவணை

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரகுநந்தன பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகிராமாயணம்

ஆரண்யகாண்டம்.

தியானஸ்லோகம்

నీలాంభోదనిభంనిశాచరచమూ నిర్మూలనోద్యోగినం
కోదండంశరధింశరంసునిశితం నిస్త్రింశమాబిభ్రతం ॥
వైదేహీ సహితంజటాలమజినం చీరంవసానంశుభం
తాదృక్షేణచలక్ష్మణేనసహితం శ్రీరామచంద్రంభజే ॥

நீலாமபோதநிபம நிசாசரசமூ நிர்மூலநோதயோகிநம
கோதணடமசரதிமசரமஸுநிசிதம நிஸத்ரிம்சமாபிப்ரதம
வைதேஹீஸஹிதமஜடாலமஜிநம சீரமவஸாநமசுபம
தாதருக்ஷேணசலக்ஷமணேநஸஹிதம ஸ்ரீராமசநதரமபஜே

ப்ரஹ்மாணட புராணததில நூறறெழுபதது நானகாவது அததியாயததில் (…கபக்ஷதரநதேவம வநமாலாவிபூஷிதம, ஸ்ரீராமமபாலகநதயாயேத பால…ணடே முனீஸ்வரா:, ஸீதாதேவியுதமவீரம ஸாவாபரணபூஷிதம, ஸீதாபதிம் …நதயாயே தயோதயாகாண்ட உததமே, ஜடிலஞ்சீரவஸநந தணடகாரணய…ஸிநம, மூனிவேஷதரமதயாயே தாரணயேகாணட உததமே, ஸுகரீவாதியுதம் …ஸமபல மாநகாவருதமீஸ்வரம, மஹேஸ்வரஸமநதயாயேத கிஷகிநதாகாண்ட…தமே, சநதரபிமபஸமாகாரம வாஞ்சிதாரதத பரதாயகம, ஹநுமதஸேவிதந…யேத சுநதரேகாணட உததமே, ராவணநிரிஹநதாரம் ப்ரஹ்மருத்ராதிஸேவிதம், …தாதேவியுதமயௌததே ராமநதயாயேத தருதமபுஜே; அகஸத்யாதிமுனிஸ்துத்யம் …ஞ்சிதாரதத ப்ரதாயகம, ஸாவதேவோததரமதயாதே துததரேகாணட உததமே;) …று காணடங்கள தோறும தியான பேதஙகள கூறபபட டிருக்கினறமையினு, …யோததியாகாணடததி லெழுதபபட்ட சுலோகமே ஆரணயகாண்டததின தியான …லோகமெனவுணாக

பாலகாண்டத்தின் தியானஸ்லோகம்.

ఖేలాన్దోళితకాకపక్షులసితం నీలాళకంబాలకం
లోలాఙ్కంవనమాలికామధిగళే డోలాయితాంబిభ్రతం॥
ఫాలాఞ్చన్మృగనాభిసారతిలకం కాలాన్తకాద్యైర్నుతం
లీలామానుషవిగ్రహంరఘుపతిం శీలాఞ్చితంచిన్తయే॥

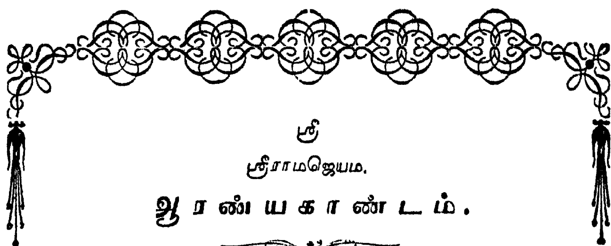
கேலாநதோளிதகாகபக்ஷலஸிதம நீலாளகமபாலகம
லோலாஙகமவநமாலிகாமதிகளம டோலாயிதாமபிபாதம.
பாலாஞசனமருகநாபிஸாரதிலகம காலாநதகாதயைாநுதம
லீலாமாநுஷவிகரஹமரகுபதிம ஶீலாஞசிதஞசிநதயே

அயோத்தியாகாண்டத்தின் த்யானஸ்லோகம்.

కన్దర్పాభంకమలనయనం కంబుకణ్ఠంకటాక్షైః
కారుణ్యాక్తైఃకలితవచసాం కామితంకల్పయన్తం॥
భూషాభేదైర్దివిషదుచితైః భూషితంభూషితాఙ్గ్యా
సీతాదేవ్యాదరహసితయా సేవితంరామమీడే॥

கந்தாபபாபமகமலநயநம கமபுகணடம்கடாக்ஷை:
காருணயாகதை:கலிதவசஸாம காமிதமகலபயநதம.
பூஷாபேதைாதிவ்ஷதுசிதை: ாபூஷிதமபூஷிதாஙகயா
ஸீதாதேவயாதரஹஸிதயா ஸேவிதமராமமீடே.

ஸ்ரீராமஜெயம

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஆரண்யகாண்டம்.

முதலாவது சருக்கம்

சக்கரவர்த்தித் திருமகனார் ரிஷிகளது ஆச்ரமங்களிற் சென்றருளி அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டனரென்பது.

அநந்தரம் மிகவும் தீரராகிய சக்கரவர்த்தித் திருமகனார் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் தண்டகாரண்யத்தி லுட்புகுந்து, தர்ப்பங்களாலும், மரவுரிகளாலும் நிறைந்துள்ளனவும், பிரஹ்ம தேஜஸ்ஸினால் விளங்கப் பட்டனவும், விண்ணிடையில் விளங்குகின்ற ஸூரியமண்டலம்போலக் கண்ணுற்றுப் பார்ப்பதற் கரியனவும், ஸர்வபூதங்களுக்கும் தஞ்சமாயின வும், மிகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட அங்கணங்களை யுடையனவும், பலவகை மிருகங்களாலும், பலவகைப் பறவைகளாலும் சூழப்பட்டனவும், யாவ ராலும் பூஜிக்கப்பட்டனவும், நிரந்தரம் ஆடுகின்ற அப்ஸரஸ்களை யுடை யனவும், விசாலங்களாயுள்ள அக்கினிஹோத்திர மாளிகைகளாலும், ஹோமபாத்திரங்களாலும், மான் புலிகளின் அஜினங்களாலும், யாகவேதி யில் பரப்பப்பட்ட தர்ப்பங்களாலும், பலாசின ஸமித்துகளாலும், பூர்ணகும்பங்களாலும், காய் கனி கிழங்குகளாலும் விளங்குகின்றனவும், காட்டிலுள்ள பற்பல சிறந்த விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டனவும், பூதபலி வைச்வ தேவாதிகளினால் பூஜிக்கப்பட்டனவும், வேதகோஷங்களினு லொலிக்கப்பட்டனவும், காட்டிலுள்ள பலவகை மலர்களாலும், கமலங்க ளுடன் கூடிய தடாகங்களினாலும், மணங்கமழ்ந்தும், குளிர்ந்து முள்ளன வும், ஐம்புலன்களை வென்றவர்களும், மரவுரி மானுரிகளை யுடுத்தவர் களும், வெய்யோன் வைச்வாநரர்களை நிகர்த்தவர்களும், உண்டி சுருங்கின வர்களும், பிரஹ்மத்தை யறிந்தவர்களும், நெடுநாள் வாழ்ந்தவர்களு மாகிய முனிவர்களினால் திகழப்பட்டனவுமாகிய முனிவர்களின் ஆச்ரம மண்டலங்களைக் கண்ணுற்று, கட்டிய நாணை யவிழ்த்துக் கார்முகத்தைத் தோளில் பூட்டிக்கொண்டு விநயத்துடன் அங்கங்கே எழுந்தருளினர். திவ்விய ஜ்ஞானமுடைய அங்கங்குள்ள மஹரிஷிகளும், சந்திர னுதய மானாற்போலத் திகழ்ந் தெழுந்தருளிய பெருமாளையும், பிராட்டியாரை யும், இளையபெருமாளையுங் கண் டெழுந் தெதிர்கொண்டு வந்து, இவர்

களது சேர்த்தியையும், அழகினையுங் கண்டு தீங்குவருமோவென்றச்சங் கொண்டு தீமை நீங்கி நன்மையுறுமாறாக கூடி வாழுகவென்றாசீர்வாதஞ் செய்தழைத்துக்கொண்டு வந்து பூஜித்ததுப் பெருமாளுடைய ஸௌகுமார்யத்தையும், அழகினையும், அவயவங்களின் இசைவையும், காந்தியையும், சிங்காரத்தையும் கண்டு வியப்புற்று, பிராட்டியாரையும், இளையபெருமாளையுங் கண்டு கண் கொட்டாமல் பார்த்துத் திகைத்து நின்றனர்கள். பின்பு முதன்மையாயுள்ள முனிவர்கள் பெருமாளைப் பர்ணசாலையி லெழுந்தருளப்பண்ணி, கந்தமூலபலங்களையும், அர்க்ய பாத்யாசமனீயங்களையும் கொண்டு வந்து விதியின்படி பூஜைசெய்து அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரே! நீரே எங்களுடைய தருமங்களைப் பாதுகாப்பவரும், யாங்கள் தஞ்சமடையத் தக்கவரும், எங்களால் பூஜை செய்துகொள்ளத் தக்கவரு மாகின்றீர், துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரி பாலனஞ் செய்து உலகங்களைப் பாதுகாக்கின்ற அரசனே குருவாகின்றா னல்லனோ? (நாவிஷ்ணுः ப்ருதிவீபதிः) என்றிருப்பதால் விஷ்ணுவின் அம்சமின்றிப் பாதுகாக்குங் குணமுள்ளதாகாமையினாலும், (அஷ்டாபிர் லோகபாலானும் மாத்ராபிர்நிர்மிதோ நருபः) என்றிருப்பதால் இந்திர னுடைய அம்சமுடையனாதலாலேதானே போகங்களை யனுபவிக்கின்ற மையாலும், இராஜராஜனும் பூஜைக்குரியனாகின்றான்; ஸ்ரீமந்நாராயண னுடைய நாலிலொன்று அம்சமுடையராகியே யன்றோ? தேவர் அவ தரித்திருக்கின்றீர், ஆதலின், நீர் உலகங்களைப் பாதுகாத்து உலகங்களி னால் வணங்கப்பட்டவராகி, எல்லாப் போகங்களையும் அநுபவிக்கின்றீ ரென்பதற் கையமுளதோ? தேவர் திருமாளிகையி லெழுந்தருளி யிருக் கினும், காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கினும், நித்ய விபூதியி லிருக்கினும், லீலாவிபூதியி லிருக்கினும், தேவரே எங்களுக் கிறையவர், ஆதலின், உம்முடைய நாட்டிலுள்ளவர்களும், ஸம்ஸாரவிஷயங்களைத் துறந்து, உம் முடைய விஷயத்திலேயே குடிகொண்ட மன முடையவர்களும், காமக் குரோதங்களை வென்றவர்களும், பிறரைச் சபித்த தழிக்கும் செயலை விட்ட வர்களும், (தாஸபூதாஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:) என் கிறபடி உம்மைத் தொண்டு பூண்டவர்களும், உமக்குப் பிள்ளைகள் போன்றவர்களுமாகிய எங்களை நீர் பாதுகாத் தருளக் கடவீரென்று கைகுவித்துக்கொண்டு வேண்டிப் பற்பல ஆகாரங்களினால் ஸீதா ராம லக்ஷ்மணர்களைப் பூஜித்தனர்கள். மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் விதியின் படி பெருமாளைப் பூஜித்து மகிழ்ந்தனர்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முதலாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் காட்டிடையில் விராதனைக் கண்டது.

அனந்தரம் பெருமாள் அன்றிரவை யங்குப் போக்கி, மறுநாளுதயத்தில் முனிவர்களைப் பணிந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு பலவகை மிருகங்கள் நிறைந்ததும், புலி கரடி செந்நாய் முதலியவைகள் சூழ்ந்ததும் முறிக்கப்பட்ட மரஞ்செடி கொடிகளை யுடையதும், காணற்கரிய மடுவுகளை யுடையதும், கூவுகின்ற பற்பல பக்ஷிகளை யுடையதும், பயந் தருவதுமாகிய காட்டினுட்சென்று, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கூடி யங்கே மலையின் சிகரம்போலப் பருத்துயர்ந்தவனும், கோரமாகக் கூவுகின்றவனும், மிகவும் ஆழ்ந்த கண்களை யுடையவனும், பெரிய தலையை யுடையவனும், பருத்த வயிற்றை யுடையவனும், அருவருப்புறத் தக்கவனும், பயங்கரனும், குருதியினால் நனைக்கப்பட்ட புலித்தோலை யுடுத்தவனும், வாயினைத்திறந்து உலகினை விழுங்க முயலும் யமனைப் போன்றவனும், எஃகினால் செய்யப்பட்ட நெடிய சூலத்தில் மூன்று சிங்கங்களையும், நான்கு புலிகளையும், இரண்டு செந்நாய்களையும், பத்து மான்களையும், தந்தங்களுடன் கூடிய பெரிய யானையின் தலை யொன்றினையும் கோத்தேந்திக்கொண்டு சிங்கநாதம் செய்பவனுமாகிய விராதனென்னும் ராக்ஷஸனைக் கண்டனர். அந்த ராக்ஷஸனும் இவர்களைக் கண்டு சினங்கொண்டு, காலாந்தகன்போல வோடிவந்து ஸீதையை இடையிற் பற்றி எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி யொதுங்கி, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, மானிடர்களே! நீங்கள் யாவர்கள் ஜடைதிரித்து மரவுரியுடுத்து முனிவேடம் பூண்டு தண்டகாவனத்தை யடைந்திருப்பவர்களாயினும், பெண்ணொருத்தியை யுடன் அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றீர்கள்; என்னுடைய இவ்வனத்தை யடைந்தும் நீங்கள் உய்வீர்களோ? நீங்கள் தவசிகளா யிருக்கையில், பெண்ணுடன் வாழ்வ தெவ்வண்ண மொக்கும்? இவ்வண்ணம் நீங்கள் அதருமஞ்செய்து பாவிகளாகின்றமையின், முனி தூஷகர்களாகின்றீர்கள், நீங்கள் யாவரோ உரைசெய்மின்; யான் விராதனென்னு மரக்கன், நானிவ்விடத்தில் ரிஷிகளது மாமிஸங்களைப் புஜித்துத் திரிகின்றேன்; யான் உங்களையும் கொலை செய்து, உங்களுடைய ரத்தத்தையும் பானஞ் செய்வேன்; இந்தப் பெண் எனக்கே பாரியை யாகுவாள்; என்றிவ்வண்ணம் அச்சமற்றுச் செருக்குற்று மொழிந்தனன். ஸீதாபிராட்டியாரும் அம்மொழியைக்கேட்டுப் பெருங்காற்றில் வாழைமரம்போல நடுங்கினள். இவ்வண்ணம் விராதனால் அபஹரிக்கப்பட்டு நடுங்குகின்ற ஸீதையைப் பெருமாள் கண்ணுற்று மிகத் துன்பமடைந்து இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாராய லக்ஷ்மணா! ஜனகமஹாராஜன் திருமகளும், தசரத

சக்கரவர்த்தி மருமகளும, என்னுடைய பாரியையுமாகியும், ஸீதை விராதனால் அபஹரிக்கப்பட்டு வருந்துகின்றனள்; நாம் இவ்வகையாகிய தீமைகளையுற நிற்பபோமென்பதை யறிந்தேயனரோ? கைகேயி என்னைக் காட்டி லுறையும்படி வரங்கேட்டனள; அவளுடைய கோரிக்கை இப்பொழுதே விரைவில் நிறைவேறி விட்டது, கைகேயி தீர்க்காலோசனையுடைய ளாதலாலேயே தன மகனுக்கு ராஜ்ஜியம வாயப்பதுமாததிரததில த்ருப்தியடையாமல யான காடு செல்லுமபடிச செயதனள. இப்பொழுது கைகேயி தன மன மீடேறி மகிழந்தனள. ஸீதை பரபுருஷனால் பரிசிக்கப்பட்டவ ளொனபதினும, எனக்குக் கடுந்துயர முளதோ? யான தந்தையையு மிழந்து, ராஜ்ஜியத்தையும் துறந்து, பாரியையும பறிகொடுக்கும்படி நோநத தநதோ? என்றிவ்வண்ணம கணணீர் ததும்பத் துனபுற றுரை செயகையில, இளையபெருமாள அதுகேட்டு மந்திரத்தினால தடையுற்று நெட்டுயிர்பபு விடுகின்ற நச்சரவம்போலச சினங்கொண்டு பெருமாளை நோக்கி, எமமையனே!—

అనాథఇవభూతానాం నాథస్త్వంవాసవోపమః
మయాప్రేష్యేణకాకుత్స్థ కిమర్థంపరితప్యసే ||

அநாதஇவபூதாநாம நாதஸத்வமவாஸவோபமஃ
மயாபரேஷயேண காகுஸதத கிமாததமபரிதபயஸே

தேவர் ஸர்வபூதங்களுக்கும் நாதனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனாகியும், இந்திரனுக்கு நிகரான பராக்ரம முடையவராகியும, திறமையற்றவன போல ஏன தவிக்கின்றீர், தேவருக்குத தொணடனாகிய யானிருக்கையிலும், ஸந்தாப முறுவ தொக்குமோ? இந்த விராதன சினமுறற என்னாலெய்யப்பட்ட கணையினா லடிபட டிறந்து வீழகையில, இவனுடலிலுள்ள ரத்தத்தை இநதப் பூமியே பானஞ்செய்யப் போகின்றது, முன யான பரதனிடத்திற்கொணட சினத்தை இப்போழுது இந்த விராதனிடத்தில் விடுவேன்; இப்பொழுது என்னால தொடுத தெய்யப்பட்ட சரம விராதன் மார்பில விழக கடவது; அவன மார்பினின்றும உயிர் வெளியிற செல்லக் கடவது; அவனு முடனே தரையில சுழனறு வீழக் கடவன்; என்றுரைத்துத் தேறறினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில இரண்டாவது சருக்கம முறறிறறு.

பெருமாளை பிராட்டியாா இளையபெருமாள் இவர்களை தன்புறுவத மனுஷ்யபாவனையென்று முனபே கூறி யிருக்கினறேம, பிராட்டியாரை விராதன தொட்டமையால கறபழியாதோவெனில, அழியாது; பெண்களாக ஒருவனைக் காமித்துத்

தொடுவார்களாயின், கற்பழியுமே யல்லது, ஆபத்தை யடைந்த காலத்தில் இவர்க ளிஷ்டமின்றி, வலுவில் பிறர்களால் தொடப்பட்டமாத்திரத்தில் கற்பழியாது, ஆகையாலேயே சுந்தரகாண்டத்தில் பிராட்டியார் ஸ்ரீமதாஞ்சநேயர் முதுகி லேறிக் கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானிடம் சேர்வதற் குடன்பட்டிலர்; இவ்வண்ணமே யிங்குப் பிராட்டியார் உரைசெய் திருக்கின்றனர் (ஸராமம் லக்ஷ்மணம்) என்பது முதலா யுள்ள சுலோகங்களின் உண்மையாயுள்ள பொருள் யாதெனில், அங்கே என்பதற்கு இடையென்னும் பொருளுமன்று, மடியென்னும் பொருளுமன்று, ஸமீபமென்பது பொருள்; (அங்கேநாதாய) என்பதற்கு, அங்கே அநாதாய என்று பதம், சீதையை எடாமல் என்று பொருள்; (ஸபார்யௌ) ஸபையில் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்; (க்ஷீண ஜீவிதௌ) பிறருயிரை மாய்த்தவர்கள், (கதம்பாபௌ, முனிதூஷகௌ) என் பாவிக ளாகுவீர்கள்; (அதர்மசாரிணௌ) அதர்மத்தை நாசஞ் செய்பவர்கள்; (பாபயோ꞉) பாவஞ்செய்கின்ற கைகளால், (பார்யா) காந்தியினுற் சிறந்தவள்; (பரஸ்பர்சாத்) விராதன் சமீபத்திற் சென்றிருப்பதால், என்று சிலர் பொருளுரைத்துப் பெருமானை விராதன் புகழ்ந்ததாகவும், ஸீதையைப் பரிசிக்காமலே நின்றதாகவும் கூறுகின்றனர்கள். இப்பொருள் நியாயமாகத் தோற்றாது; கிரமமான பொருளிற் குற்ற மில்லாமையின், இவ்வளவு பிரயாஸம் பயனற்றது, ஸம்ப்ரதாயார்த்தம் ஏதெனில், பிராட்டியார் விராதனிடத்தில் யாதுசெய்வானோ வென் றச்சங்கொண்டு நடுக்குற்றிலர்; மகன் கொடியனாயிருக்கினும், தாய் அம்மகன்மீ தருள்கொண்டு, இவன் பர்த்தாவினால் சிக்ஷிக்கப்படுவனே என்றஞ்சி நடுக்குறுவதை யுலகில் யாம் கண்ணாற் கண்டிருக்கின்றோமல்லோமோ? இவ்வண்ணமே லோகமாதாவாகிய பிராட்டியாரும் விராதன் இவ்வண்ணம் தீச்செயல் புரிந்து பெருமானாற் கொலைசெய்யப்படுவனே என்றச்சங் கொண்டே நடுக்குற்றனள், ஆகையாலேயே அவனைக் காண்கையிலும், தன்னை யவன் பற்றுகையிலும் அச்சமுற்றிலள்; அவனுடைய கொடிய மொழியைக் கேட்டபின்னே யன்றோ? நடுங்கினள்; ஆதலின், இப்பொருளே யுண்மையெனக் கொள்க.

பெருமாளும் பிராட்டியாரை விராதன் கொண்டுபோய்விடுவனோ என்றாவது, நம்மை இவன் கொலைசெய்து விடுவனோ என்றாவது, அவனைக் கொலைசெய்யுந் திறமை இல்லையே என்றாவது பரிதாப முற்றிலர், இப்பொழுது யான் ராஜதருமங்களைத் துறந் திருக்கின்றமையின், இப்பொழுது ராஜதருமத்தை யங்கீகரித்து வில்லெடுத் திவனைக் கொலை செய்வது தருமமாகுமோ வென்னும் ஐயத்தினாலும், இவனை யான் கொலைசெய்து விடுவேனோவென்று ஸீதை இவ்வண்ணம் அச்சங்கொண்டு நடுங்குகையில், இவளை நிராகரித்து அவனை எவ்வண்ணங் கொலைசெய்வேனோ வென்பதினாலும், பெருமாள் பரிதாபமுற்றனரேயன்றி, வேறில்லை; ஆகையாலேயே பிராட்டியாரை விராதன் எடுத்துக்கொள்ளும்போது துன்புறாமல், பிராட்டியார் நடுங்குவதைக்கண்ட பின், துயரங் கொண்டனர். இளையபெருமாளும் பெருமானை நோக்கித் தேவர் ஸ்ரீமந் நாராயணனே யாதலின், தேவேந்திரன் போலத் தேவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நாத ராகி யிருக்கையில், அற்பமாகிய கோஸலராஜ்ஜியத்தை மானிடபாவனையில் துறந் திருக்கினும், அநாதர்போ லாகுவீரோ? நாதரே யாதலின், இவனைக் கொலைசெய்வது தருமமே என்றருளி, மேலும் பிராட்டியார் தாக்ஷிண்யத்தினாலும், தேவர் ஒருவேளை இவனைக் கொல்ல மனமுறீராகில், தேவர்க்குத் தாஸனாகிய அடியேனுக்கு ஆஜ்ஞை செய்வீராகில், யானே இவனைக் கொலை செய்வேனெனவும் விண்ணப்பஞ் செய்தனர். ஆதலின், இதுவே பெருமாள் திருவுளமென்றுணர்க. பெருமாளும் இளையபெருமானை நோக்கி, தம்பி! பாராய்; (விராதாங்கே) விராதனுடைய வாழ்வில் (ப்ரவேசிதாம்)

மூன்றாவது சருக்கம்.

விராதன் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை எடுத்துத் தோளில் தாங்கி நடந்தது.

அநந்தரம் மீளவும் விராதன் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, மானிடர்களே! நீங்கள் யாவர், எங்குச் செல்லுகின்றீர்கள் யான் கேட்கையிலும், பதிலேன் உரைக்கின்றிலீர்கள்; பதிலுரைமின் என்று வினவினன். பெருமாளவனை நோக்கி, அடா விராதா! யாங்கள் இக்ஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்தவர்கள்; யாங்கள் நற்செய்கையினர்களாதலின், இவ்வநத்தை யடைந்து சஞ்சரிக்கின்றனம்; யாங்கள் உன்னையு மறிய விரும்புகின்றோம்; நீ யாவன்? இவ்வரணியத்தில் ஏன் திரிகின்றனை, உரையாயென அருளிச்செய்தனர். விராதனும் பெருமாளை நோக்கி, ராஜனே! யானுரைக்கின்றேன் கேளாய், யான் ஜயனென்பவனுக்குச் சதஹ்ரதை என்பவளிடத்திற் பிறந்தேன்; என் பெயர் விராதனென்பார்கள், யான் தவஞ்செய்து பிரஹ்மதேவனிடத்தில் சஸ்திரங்களினால் அழிவுறாத வாறும், பிளப்புஞ் சிதைப்பும் அடையாதவாறும், வரம்பெற்றிருக்கின்றேன்; ஆதலின், நீங்கள் என்னை எதிர்க்காமல் இந்தப் பெண்ணை விட்டு விட்டு விரைவாக வந்தவழி பற்றிச் செல்லுக; இவ்வண்ணம் நீங்கள் ஓடி விடுவீர்களாயின், உங்களை யான் கொலை செய்யேனென்று மொழிந்தனன். பெருமாள் அதுகேட்டுச் சினமுற்று அவனை நோக்கி, அடா அற்பப் பயலே! நீ வலுவில் யமனைத் தேடுகின்றனைபோலும், போரில் என்னெதிரில் நின்றபின்பும் பிழைத்துச் செல்வாயோ? மரண முறுவாய்; நிற்க, என்றருளிச் செய்து, கோதண்டத்தில் நாணை ஏற்றிட்டு, விரைவாகக் கூரிய கணைகளைத் தொடுத்து, கருடவேகம், வாயுவேகங்களை யுடையனவும், தங்கக்கட் டமைந்தனவுமாகிய

ஆதரங்கொண்டிருக்கின்ற ஸீதையை; கைகேயி என்னப்படும் மாயையும், யானருகிலிருக்கின், க்ஷத்ரதருமத்தைத் துறவேனாதலின், தன் மக்களாகிய உயிர்கள் ஸம்ஸாரமெனனும் ராஜ்ஜியத்தைப் பெறுவார்களாயினும், என்னால் திருத்தப்பட்டு விரைவில் தன்னைக் கடந்து செல்வார்கள்; என்று ஆலோசனை செய்தே யல்லவோ? என்னைக் காடு புகும்படிப் பிரித்தனுப்பினள்; ஆதலின், அவளுடைய எண்ணம் இந்த விராதன் விஷயத்தில் இப்பொழுதே நிறைவேறுகின்றதன்றோ? (மமமாதாஸுமத்யமா) மம, மா, தாஸு, மத்யமா என்று பதம்; என்னுடைய திருவாகிய ஸீதையும், அந்த மாயை முதலானோர்களது நடுவிற் சேர்ந்தவளே? இவளும் இவனைக் கொலை செய்வதில் வருந்துகின்றனளல்லவோ? என ஸீதைக்கு (பரஸ்பர்சாத்து) பகைத்த கொடிய இந்த விராதன் பிழைப்பதாலும், (நதுஃகதரம) மிகவும் மகிழ்வு, (அஸ்தி) உளது, இவன் தந்தையைப் பிரிந்து வந்ததற்கும், ராஜ்ஜியத்தை விட்டு வந்ததற்கும் துன்புறாது, இவனைக் கொலை செய்வதில் துன்புறுகின்றனனே என்று கருத்துக் கொண்டே யருளிச் செய்தனனென்வுமறிக;—

றந்த ஏழுபாணங்களையுமெய்து விராதன்மேல் நாட்டினர். அந்தச் சரங்
ளும் விராதனுடலைப் பிளந்து குருதிதோய்ந்து தரையில் வீழ்ந்தன;
விராதனும் சினமுற்றுச் சீதையை விட்டு விட்டுக் காலாந்தகன்போலச்
சூலத்தை ஏந்திக்கொண்டு ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை எதிர்த் தோடி வரு
கையில், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் சரமாரிபொழிந் தவனை யடித்தனர்கள்.
அந்த விராதனும் அதற்கு நகைத்து நின்று உடலை உலுக்குகையில்,
அந்தப் பாணங்கள் யாவும் உதிர்ந்து வீழ்ந்தன; விராதன் வரதானத்தி
னால் இவர்களுடைய பாணங்களுக் கிறக்காமல் உயிரை நிலைக்கச்
செய்துகொண்டு சூலத்தைச் சுற்றி இவர்கள்மே லெய்தனன். பெருமா
னதனை யாகாயத்திலேயே இரண்டு பாணங்களினால் மூன்று துண்டாகச்
செய்தருளுகையில், வச்சிராயுதத்தி னறுக்கப்பட்ட மேரு சிகரம்
போல அந்தச் சூலம் தரையில் வீழ்ந்தது; உடனே விராதன்
சினமுற் றுருகி மேலோடி வருகையில், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களும் கரு நாகங்
கள் போன்ற வாள்களை யுருவிக்கொண்டு வீசினர்கள். அவன் அதனை
லக்ஷியஞ் செய்யாமல் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்க ளிருவர்களையுமெடுத்துத் தன்
தோள்களில் வைத்துக்கொண்டு செல்லுகையில், பெருமா னிளையபெரு
மாளை நோக்கி, அடா தம்பி! இவன் நாம் போகவேண்டிய வழியிலே
தானே செல்லுகின்றனன்; ஆதலின், இவன் நம்மைச் சுமந்து செல்லுக;
நடையில் கொல்வோமென் றருளிச் செய்தனர். அவனும் இவர்களைக்
குழந்தைகளைப் போலவே எளிதாகத் தாங்கிக்கொண்டு சிங்கநாதஞ்
செய்து பலவகை மரங்களடர்ந்து மஹாமேகம் போன்றதும், பலவகைப்
பறவைகளி னொலிக்கப் பட்டதும், பற்பல விலங்குகள் சூழ்ந்துள்ளது
மாகிய அந்தத் தண்டகாவனத்தி னிடையிற் சென்றனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

நா ன் கா வ து ச ரு க் க ம்.

பெருமாளும் இளையபெருமாளும் விராதனைக்

கொலைசெய்து புதைத் தருளியது.

இவ்வண்ணம் விராதன் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைத் தோளி லெடுத்துக்
கொண்டு செல்லுகையில், பிராட்டியார் கண்டு கைகளை யுயர வெடுத்துக்
கொண்டு, அந்தோ? என் பிராணநாதர் தம்பியுடன் கொடிய வரக்கனு
லெடுத்துக்கொண்டு போகப் படுகின்றனரோ? என்னைச் செந்நாய் புலி கரடி
முதலிய கொடிய மிருகங்கள் தின்னும்; அடா அரக்கர் கோமானே! அவர்

களை விட்டு விட்டு, என்னையே எடுத்துக்கொண்டு செல்லடா என்று கூ
கையில, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாக ளிருவரும அதுகேட்டு விராதனை விரைவி
கொலைசெய்யக கருதிய பெருமாள விராதனுடைய வலது தோளையும
இளையபெருமாள இடது தோளையும, வாளகளினால் வெட்டி விட்டனர்
உடனே விராதன் தோள்கள அறுபபுண்டு, அசனியா லடிபட்ட மலை
போலத் தரையில் சாய்ந்து வீழ்ந்தனன ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாகளும் அவனை
காலகளினாலும், முழங்கால்களினாலும, முஷ்டிகளினாலும மிதித்தும்
இடித்தும், குத்தியும, உயரவெடுத்துத தரையிலடித்தும, தரையில் புரட்டி
யும், துகைத்தும கொன்றனாகள இவாகளால விராதன் இவ்வண்ணப்
பீடைசெய்யபபட்டும இறக்காமல் வருந்துவதைப பெருமாள கண்டு
இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! இவன வரதானத்தால் சப
மாயுதங்களால் மரணமுறுகின்றிலன , ஆதலின், இவனைக குழிதோண்டிட
புதைத்துச செல்வோமென றருளிச செயதனா. விராதன அந்த வாக்கி
யத்தைக கேட்டுப பெருமாளை நோக்கிப புருஷ சிங்கமே ! இந்திரனுக்கு
நிகரான பலமுடைய உமமால் யான அடிக்கப் பட்டேன் , யான மோஹ
தினால் முனபு தேவரை யறிந்திலேன் , இபபோது தேவர் ஸ்ரீராமரெனவும்
இவா இளையபெருமாளெனவும, இவா பிராட்டியாரெனவும, ணனகுண
கின்றேன் , யான சாபததினால இவவணணம் கொடிய அரக்கனாயினேன்
யான தும்புருவெனனும கந்தருவன் , குபேரனு லிவவணணம சபிக்கப்
பட்டேன் , சாபமுறுங் காலையில யான வைஶ்ரவணனை வேண்டுகையில்
அவன என்னை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரா போரில உன்னைக கொலைசெய்வார்
அப்பொழுது நீ சாபந்தீர்ந்து வானேறக் கடவையென்று மொழிந திருந்
னன். யான அவனிடததிற சேவைபண்ணும வேளையில், யான ரம்பை
யிடத்தில் மோஹங்கொண்டு சோந்திருந்தமையின, எனக் கிவவண்ணம்
சாபம் நேர்ந்தது , தேவருடைய அருளினால அந்தக் கொடிய சாபத்தினின்று
விடுபட்டேன , இனி யான என்னுடைய லோகமபோயச சோவேன்
உங்களுக்கு மஙகல முளதாகக் கடவது. இங்கிருந்து ஒன்றரையோஜனை
தூரத்தில் சரபங்கமஹாமுனி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனா , தேவர்கள்
அங்கெழுந் தருளுவீர்களாயின், அவரே உஙகளுக்கு நன்மை யளித் தருளு
வா ; என் சரீரத்தையும் குழியில் தள்ளிப் புதைததுச் செல்க ,—

రక్షసాం గతసత్వానా మేషధర్మస్సనాతనః
అవటే యే నిధీయన్తే తేషాం లోకా మహోదయాః ||

ரக்ஷஸாங்கதஸத்வானா மேஷதாமஸ்ஸநாதன:
அவடேயேநிதீயந்தே தேஷாம்லோகாமஹோதயா:.

சவத்தைக குழியில் புதைக்கவேண்டு மென்பதே ராக்ஷஸ தா்
எந்த ராக்ஷஸாகள குழியில புதைக்கப் படுகின்றனர்களோ ? அவ

அழிவற்ற உலகங்களை யடைகின்றனர்கள்; என்றிவ்வண்ண முரை செய்து விட்டு வானேறினன். பெருமாளும் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு இளைய பெருமாளை நோக்கி, லக்ஷ்மணா! யானை போன்ற இந்த விராதனுடைய உடலைப் புதைக்கப் பெரிய குழியைத் தோண்டக் கடவையென் றுரைத்து, விராதன் கழுத்தைக் காலினால் மிதித்து நின்றனர். அநந்தரம் இளைய பெருமாளும் அந்த விராதனருகில் மண்வெட்டி முதலிய கருவிகளினால் பெரிய குழி தோண்டிக் கழுத்தைத் திருகிக் கொன்று குழியில் தள்ளினர். அப்பொழுது பயங்கரமாகக் கூவுகின்ற அந்த விராதனை ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க ளிருவரு மெடுத்துக் குழியில் தள்ளி, இவன் வரத்தினால் சஸ்திராதிகளுக் குச் சாகாவிடினும், இவனைக் கொல்லு முபாயம் இதுவேயென்று தேர்ந்து மகிழ்ந்தனர்கள். அந்த விராதனும் தான் நற்கதி பெறுவதன் பொருட்டுத் தானே தன்னைப் புதைக்கும்படி வேண்டிக் கூவி இறந்துகொள்கையில், அவ் வனமெங்கும் அவ்வொலியினா லொலித்தது; ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அவ் வண்ணம் அவனைப் பள்ளத்தில் தள்ளிச் சிலைகளினால் அக்குழியை நிறைத்து மூடி மகிழ்ந்து, பிராட்டியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு விண்ணினிடையில் சந்திரசூரியர்கள்போலக் கானிடையில் சஞ்சரித்துத் திகழ்ந்தனர்கள்.*

ஆரண்யகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது சருக்கம்.

சரபங்கர் பெருமாளைக் கண்டு மகிழ்ந்த பின்பு விண்ணுலக கடைந்தது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள் விராதனைக் கொலை செய்து விட்டுப் பின்பு, சீதையை யாலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு துன்புற்றதென்று தேற்றி, இளைய பெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! இந்த வனம் மிகக் கொடியது, காட்டு

---

* சீதாபிராட்டியார் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை விராதன் கொலைசெய்வானோவென அச்சங் கொண்டிலர்; விராதனை யவர்கள் கொன்று விடுவார்களென்றே அச்சங் கொண்டு அவர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைப்பதன் பொருட்டே தம்மைப் புலி முதலானவை தின்னுமென்று கூவினர் பின்பவர்கள் மீளாமையினால், விராதனை நோக்கி, அடா இவர்களை நீ எடுத்துக் கொண்டுபோய அழியற்க; அவர்களை விட்டு விட்டு (மாம்) செல்லுவதையுற்று வாழ்க; என்றுரைத்தனர். ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் இவரது பாவத்தை யறிந்தே விரைவாக அவனை வெட்டிக்கொன்றனர்கள். சீதை துன்பப் படுகின்றனரோ வென்று அவனைக் கொல்லும் பக்ஷத்தில், முன்பே அவனைக் கொலைசெய்ய திருப்பாரகளென் றுணர்க.

மனிதர்களு மொருவ ரிலர்; ஆதலின், விரைவாகச சரபங்கமஹாமுனி யிடம் செல்வோமென்று அருளிச்செய்து, விரைவாகச சரபங்காஸ்ரமஞ் சேர்ந்து பார்க்கையில், அங்கே தேவலோகத்தினின்றுந் தேவேந்திரன தேர்மீதேறிவந்து அங்கே தேரினின்று மிறங்கிக் கால் தரையில் படாமலே நின்று, சிறந்த வாடையா பரணங்களை யணிந்து, தன்னைப் போன்றவர்களி னுல் சூழப்பட்டுத் திகழவும, சிறந்த குதிரைகள் கட்டி வானிடையிலேயே நிற்கின்ற அந்த இந்திரனுடைய ரதம் நிற்கவும, முழுமதி மண்டலம் போன்ற வெண்குடை விளங்கவும, தெய்வப பொதுமகளிர்க ளிருவாகள இந்திர னிருபுறத்திலும நின்று வெணசாமரை வீசவும, கந்தர்வாப்ஸரஸாதி தேவர்கள வானில் நின்று இந்திரனைப் புகழவும், பின்பு சரபங்கமஹாமுனி இந்திரனுடன ஸல்லாபம் செய்துகொண டிருக்கவும் கண்டு, இளையபெரு மாளை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! பாராய் ஆகாயத்தில ஆதித்த னுதித்தாப போல ரதம் திகழகின்றது, முனபு யாம் இந்திரனுடைய தோககுதிரைக்கள் எவவாறிருக்குமெனக் கேட்டிருக்கின்றனமோ? அத்தன்மையனவாகிய குதிரைகளே இந்தத் தேரில கட்டப்பட டிருக்கின்றன; இந்த ரதத்தைச சுற்றி நிற்கின்றவாகளும், குழைக ளணிந்தும, யௌவன முற்றும, வாள களைப் பிடித்தும, நீண்டகன்ற மார்பினில அக்கினிபோல ஒளிர்கின்ற மாலைகளைப் பூண்டும, பீதாம்பரஙகளை யுடுத்தும, வீரமுமுற்றும, இருபத் தைந்து வயது பொருந்தியும், நூறு நூறு கணக்குகளை யடைந்தும், நாற புறங்களிலும திகழகின்றனர்கள். பெரும்பாலும தேவர்கள எப்பொழுதும இருபததைந்து வயதுடையவாகள போலவே விளஙகுவாாகள; இவவிடத் திலேதானே நீ சீதையுடன முகூர்ததகாலம நிறகக கடவை. இவன் யாவனோ அதனை யறிகின்றேனென றருளிச்செயது, சீதையுடன இளைய பெருமாளை யங்கே நிறுத்திவிட்டுத் தாம் மாததிரம சரபங்காஸ்ரமத்திற குளளெழுந் தருளுகையில், இந்திரனும இவரைக் கண்டு சரபங்கமஹா முனியை நோககி, ஏகாநதமாக மாதவர் சீமானே! ஸ்ரீராமபிரா னிஙகே எழுந்தருளுகின்றனா, இவா இப்பொழுது என்னைக் காண்பது தகுதி யற்றது; இவர் தம பிரதிஜ்ஞையை முடிதத பினபு, என்னைக் காணக; பிற ரொருவராலும் செயறகரிய காரியங்கள இம்மஹாநுபாவராலேயே செயற் குரியனவாகி யிருக்கின்றன; ஆதலின், இவர் இக்காரியங்களை முடித்த பின்பு, யானும் இவரைக் கண்டு மகிழவேனென றுரைத்து விடை பெற்றுக்கொண்டு தேரூர்ந்து வானேறினன், இந்திரன் சென்ற பின்பு, உபகரணங்கள நிறைந்த அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்துகொண டிருக்கின்ற சரபங்கமஹாமுனிவரிடம் பெருமா ளெழுந்தருளிப் பிராட்டியாருடனும், இளையபெருமாளுடனும் அவரைப் பணிந்து, அவரால் பூஜிக்கப் பட்டவர்க ளாகிப் பர்ணசாலையிலிறங்கி மகிழ்ந்து, பினபும் சரபங்கமஹாமுனிவரை நோக்கி, ஸ்வாமி! இப்பொழு திங்கு விண்ணினின்றும் வந்தெய்தினவன் யாவனென வினவி யருளினர். சரபங்கமஹாமுனியும் பெருமாளை நோக்கி

ஸ்ரீராமசந்த்ரரே! தேவேந்திரன் என்னைப் ப்ரஹ்மலோகத்திற் கழைத்துக் கொண்டு போவதன் பொருட்டு வந்திருந்தனன்; யான் பிறர் செயற்கரிய தவஞ்செய்து, அவவுலகஞ் செல்லும் புண்ணியத்தைப் பெற்றிருக்கின்றே னாதலின், இப்பொழுது மஹாத்துமாவாகிய உமமுடன் ஸல்லாபஞ்செய்து மகிழ்ந்து விண்ணுலகஞ் செல்வேன்; நீர் ஸமீபத்தில எழுந்தருளுவதை யுணர்ந்தே யான இந்திரனுடன ப்ரஹ்மலோகஞ் சென்றிலேன; யான் தவத்திறைல் வென்ற ப்ரஹ்மலோகங்களையும், தேவலோகங்களையும், தேவர்க கர்ப்பணஞ்செயவேன; ஏற்றுககொள்க; தேவர்கட்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாச செயல்கள பயன்படா வலலவோ? என்று அருளிச் செயதனர். சரபங்கமஹாரிஷியினால் இவ்வண்ண முறைசெய்யபபட்ட பெருமாளும் அவரை நோக்கி, மாதவா கோமானே! யானே தேவருடைய கர்மபலங்களை யந்தர்யாமியாயிருந் தனுபவிபபேன; யான் இபபொழு திக்காட்டில் வாஸஞ் செய்யத்தகக இடம யாதோ? அதனை யருளிசசெய்வீரென்று வினவினர். சரபங்கமகாயோகியும், மீளவும் பெருமாளைநோககி, ஸ்ரீராமசந்திரரே! இந்தக காட்டிடையில் ஸுதிக்ஷ்ணரெனனும் மஹாமுனி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர், நீங்கள அங்கெழுந்தருளுவீர்களாகில், அவர் உஙகளுக்கு நனமைசெய்தருளுவர்; இநத நதிக கெதிராகச சென்றால் அவருடைய ஆச்ரமஞ் சேர்வீர்கள, இங்கே காணபபடுகின்றதே? இதுவே நீங்க ளெழுந் தருளத்தக்க நலவழி; நீர் இஙகே முகூர்த்தகால மெழுந்தருளி யிருக்கக்கடவீர். யானிந்த மூபபுற்ற சரீரத்தைப் பாமபு புரையை விடுவது போல விட்டு வானேறுவேனென்று அருளிச்செயது, செந்தீயை வளர்த்து விதியின்படி நெயயாகுதிசெய்து அததீயில குதித்து ஆஹுதியாகி எரிந் தனர். உடனே யவர் அந்த மூப்புறற சரீரத்தை எரித்து, திவ்விய ரூபங் கொண்டு அந்தத் தீயினின்று மெழுந்து திகழ்ந்தனர். பெருமாளும் இளையபெருமாளுடனும, பிராட்டியாருடனும, அதனைக் கண்ணுற்று வியப படைந்து மகிழ்ந்தனர். சரபங்கமஹாமுனிவரும், ஆஹிதாக்கினிகளின் லோகங்களையும், ரிஷிகளின் லோகஙகளையும், தேவலோகங்களையுந் தாண்டிப் ப்ரஹ்மலோகம்போயச் சேர்ந்து, பரிஜன பரிவாரங்களுடன் கூடி எழுந் தருளி யிருநத வாணிமணாளனாக கண்டு பணிந்தனர். பிதாமஹரும் இவ ரைக் கண்டு உனக்கு நல்வரவாகக் கடவதென் றுரைத் தாதரஞ்செய்து மகிழ்ந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆறாவது சருக்கம்.

பெருமாள் சரணமடைந்த ரிஷிகளுக்கு அபய மளித்தது.

சரபங்கமஹாமுனிவர் பிரஹ்மலோகஞ் சேர்ந்த பின்னர், வைகானஸர், வாலகில்யர், ஸம்ப்ரக்ஷாளர், மரீசிபர், அச்மகுட்டர், பத்ராஹாரர், தந்தோலூகலர், உன்மஜ்ஜகர், காத்ரசய்யர், அசய்யர், அபராவகாசகர், ஸலிலாஹாரர், வாயுபக்ஷர், ஆகாசநிலயர், ஸ்தண்டிலசாயிகள், ஊர்த்வ வாஸிகள், ஆர்த்ரபடர், ஸஜபர், தபோநித்யர், பஞ்சதபர் என்னும் பேதங்களை யுடையவர்களும், பிரஹ்மதேஜஸ்ஸால் விளங்குபவர்களும், யோகத் திறமை யுடையவர்களும், ஐம்புலன்களை வென்றவர்களுமாகிய மஹாயோகிகள் பெருமாள் சரபங்காச்ரமத்தி லெழுந்தருளி யிருப்பதை யுணர்ந்து, எல்லோருங் கூடி யங்கெழுந்தருளிய பெருமாளைக் கண்டு இவரை நோக்கிக் கேளாய ஸ்ரீராமா! நீர் இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கும், இந்தத் தேசங்களுக்கும், பிரதானரும், நாதரு மாகின்றீர், தேவர்களுள் தேவேந்திரன்போல நீர் புகழினாலும், தோள்வலியினாலும் புகழ்ப்பட்டிருக்கின்றீர், தந்தையினிடத்தில் பக்தியும், ஸத்தியமும், தருமமும், உம்மிடத்தில் நிறைந்து விளங்குகின்றன, தரும முணர்ந்தவரும், தருமத்தில் சிரத்தை யுடையவரும், பரமபுருஷருமாகிய உம்மைச் சரணமடைந்து யாங்கள் ஒன்றை வேண்டுகின்றோம், நீர் சுயமாகவே எங்களைப் பாதுகாக்கச் சித்தராகியிருக்கையில், யாங்கள் உம்மை யுதாஸீனரைப்போல வேண்டுவது தகுதியற்றது; ஆயினும், யாங்கள் ஆர்த்தியினால் செய்யும் இப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க, யாவனொருவன் அரசனாகி யாறிலொரு பங்கு கப்பம் வாங்கிக் கொண்டும், பிரஜைகளைப் பிள்ளைகளைப்போலப் பாதுகாக்கின்றிலனோ! அவனுக்கு மிகப் பாவம் விளையும், யாவனொருவன் தன்னாட்டி லுள்ளோர்களைத் தன்னுயிர்களைப் போலவும், தன் மக்களைப் போலவும், பாதுகாத்தளிக்கின்றனனோ? அவன் அழிவற்ற புகழினைப் பெற்று, கடையில் பிரஹ்மலோகஞ்சேர்ந்து, பிரஹ்மாவினாலும் பூஜிக்கப் படுவான், அன்றியும், உயிர்களைத் தருமத்தினால் பாதுகாக்கின்ற அரசன் முனிவர்கள் செய்யுந் தவங்களின் நாலிலொருபங்கு பெற்று ரிஷியெனப் படுவான்; எங்களெல்லோர்க்கும் நீர் நாதராயிருக்கையிலும், யாங்கள் ராக்ஷஸர்களினால் கொல்லப்படுகின்றனம்; எழுந்தருள்க; ராக்ஷஸர்களினால் கொல்லப்பட்ட முனிவர்களது சரீரங்களைக் கண்ணுறுக; சில அரக்கர்கள் பம்பாநதியின் கரையில் வாஸஞ் செய்பவர்களையும், இந்த மந்தாகினியினருகில் வஸிப்பவர்களையும், சித்திரகூடத்தில் வாழ்பவர்களையும், வெகுவாகக் கொல்லுகின்றனர்கள்; இவ்வண்ணம் யாங்கள் படும் அவஸ்தையைப் பொறுக்கின்றிலோம்; ஆதலின், தஞ்சமடையத்தக்க உம்மையே சரண

மாக வந்தடைந்தனம்; ஆதலின், நிசாசரர்களால் கொல்லப்படுகின்ற எங்களைப் பாதுகாத்தருள்க; இவ்வுலகினில் இந்தத் துன்பத்தைப் போக்க வேறொருவரும் தஞ்சமாகார்; ஆதலின், எங்களெல்லோரையும் ராக்ஷஸர்களிடத்தினின்றும் பாதுகாத்தருள்க; என்று மொழிந்து சரண மடைந்தனர்கள். பெருமாளும் அந்த முனிவர்களது வாக்கியத்தைக் கேட்டு அவர்களெல்லோரையும் நோக்கி, முனிவர்களே! பெரியோர்களாகிய நீங்கள் சிறுவனான என்னை நோக்கி, இவ்வண்ணம் அருளிச் செய்யத் தக்கவர்களல்லீர்கள்; யான் உங்களுக்குக் குற்றேவல் செய்யத்தக்கவனாகின்றேன்; அரசன் எல்லோரையும் பாதுகாக்கவேண்டுமாதலின், என்னுடைய காரியத்தினாலேயே யான் இந்த வனத்திற்கு வரத்தக்கவன்; தந்தையின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்பவனாகவும், இந்த வனமெய்தினேன், தற்செயலாய்த் தேவர்களுடைய காரியத்தைச் செய்பவனாகவுமாயினேன்; ஆதலின், யான் இந்த வனத்தில் வாஸஞ்செய்வதினால் என்னுடைய தருமமும், பிதருவாக்கிய பரிபாலனமும், சரணாகதர்களாகிய உங்களுடைய ஸம்ரக்ஷணமும் சித்தித்தன,—

తపస్వినాం రణేశత్రూన్ హన్తుమిచ్ఛామి రాక్షసాన్
పశ్యన్తువీర్యమృషయస్స భ్రాతుర్మే తపోధనాః॥

தபஸ்விநாம் ரணே சத்ரூன் ஹந்துமிச்சாமி ராக்ஷஸான்

பச்யந்துவீர்யம்ருஷயஸ்ஸ ப்ராதுர்மே தபோதனா:.

கேட்டருளீர் தபோதனர்களே! உங்களுக்குப் பகைவர்களாகிய அரக்கர்களெல்லோரையும் போரில் கொலை செய்யச் சங்கற்பித்தேன்; இனி என்னுடைய ஆண்மையையும், என் தம்பியினுடைய வலியையும் பாரீர்கள்; என்றருளிச்செய்து, தபோதனர்களெல்லோர்க்கும் அபயமளித்து, அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட செயலுடையராகிய பிராட்டியார் இளையபெருமாளோடுடன் சுதீக்ஷ்ணமகாமுனிவரது ஆச்ரமத்தை நோக்கி, எழுந்தருளினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஆறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஏழாவது சருக்கம்

பெருமாள் ஸுதீக்ஷ்ணமுனிவரால் பூஜிக்கப்பட்டது

அனந்தரம் பெருமாள் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடனும், அந்த முனிவர்களுடனும், சுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரது ஆச்ரமத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டு

பற்பல நதிகளைத் தாண்டிப் பெரிய மலையைக் கண்டு அதனைக் கடந்து சென்று, அதற்குமேல் பற்பல மரங்க ளடர்ந்துள்ள அந்த ஸுதீக்ஷ்ணாஸ்ரமத்தி னுட்புகுந்து, ஜடாமண்டலதாரியும், தபோவருத்தருமாகிய ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரைக் கண்டு பணிந்து அவரை நோக்கி, மாதவரே! யான் சக்கரவர்த்தி குமாரனான ராமனாகின்றேன்; தேவரைக் காண்பதன்பொருட் டிங்கெய்தினேன்; ஆதலின், தேவரெனக் கிதமருளிச்செய்க; என்றருளிச் செய்தனர். ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரும் பெருமாளைக்கண்டு ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு பெருமாளை நோக்கி, அடா வீரனும், தனமிகனுமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரா! உனக்கு நல்வரவாகக் கடவது இந்த ஆஸ்ரமத்தில் நீ பொன்னடி சார்த்தினமையின், இப்பொழுதே இந்த ஆஸ்ரமம் நாதனுடையதுபோலும், நீ இங்கெழுந்தருளுவதை எதிர்பார்த்தே இந்தச் சரீரத்தை விட்டு வானேறியிலேன; நீ ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்து, திருச்சித்திரகூடஞ் சேர்ந்திருக்கையில், தேவேந்திர னிங்கெய்தி உன்னுடைய செய்தியையுமுரைத்து, யான் தவங்களினால் பற்பல பொன்னுலகங்களைப் படைத்திருக்கின்றேனெனவும், எழுந்தருளீரெனவு முரைத்து அழைத்தனன், அந்த நல்லுலகங்களில் என்னிடத்தில் அருளினால ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் விஹாரஞ் செய்தருள்க; என்று காமபலஸங்கத்தைத் துறந்து, தம்முடைய கருமங்களை பகவானுக் கர்ப்பணஞ் செய்தனர். பெருமாளும் அம் மஹாயோகியை நோக்கிப் பகவானே! யானே அந்த லோகங்களை யங்கீகாரஞ் செய்வேன்; யான் இப்பொழு திங்கே வாஸஞ் செய்வதற்குரிய தேசத்தை யருளிச் செய்க; சரபங்கமஹாமுனிவர் தேவரிடஞ் செல்லும்படி யருளிச்செய் திருக்கின்றனரென் றருளிச் செய்தனர். ஸுதீக்ஷ்ண மஹாமுனியும் மீளவும் ஸ்ரீராமசந்திரனை நோக்கி, ஸ்ரீராமா! இந்த என்னுடைய ஆஸ்ரமமே மிகவும் வாஸயோக்கியமா யிருக்கின்றது; ஆனால் சிங்கம் புலி முதலிய கொடிய விலங்குகள் அடிக்கடி இங்கெய்தித் திரிகின்றன; இவ்விடத்தில் அந்த மிருகங்களினால் மாத்திரமே பயமன்றி, வேறொருவராலும் பயம் நேர்ந்திலது, என்றருளிச் செய்தனர். பெருமாள் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டவுடன் வில்லை ஏறிட்டுக் கணைதொடுத்துச் சித்தஞ் செய்துகொண்டு அம்முனிவரை நோக்கி, மஹாயோகி! யானிங்கே வாழ்ந்து, கொடிய மிருகங்களைக் கணையினா லடிப்பேன்; அப்பொழுது தேவர் அதைக் கண்டு வருத்தமுறுவீர், இவ்வண்ணம் தேவர் வருத்தமுறுமாறு செய்வதை விடக் கொடுமை யுளதோ? ஆதலின், யான் இவ்விடத்தில் நெடுங்காலம் வாழ விரும்புகின்றிலேன்; என்றருளிச் செய்த

ணர். பின்பு, மாலைப்பொழுதாயினமையின், ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்யகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அந்த ஆஶ்ரமத்திலேயே எழுந்தருளி யிருந்தனர். பின்பு, ஸுதீக்ஷ்ணமஹா முனிவரும் தவசிகள் புஜிப்பதற்குரிய கந்தமூலபலங்களைத் தாமே நேராகக் கொணர்ந்து, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு அர்க்யபாத்யாசமனீயாதிகளினால் பூஜித்தளித்து மகிழ்வித் தருளினர். *

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஏழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

எட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் ஸுதீக்ஷ்ணமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டது.

பெருமாள் பிராட்டியாருடனும், இளையபெருமாளுடனும் ஸுதீக்ஷ்ண மகாமுனிவரால் பூஜிக்கப்பட்டவராகி, அங்குத் துயில்கொண்டனறிரவைப் போக்கி, மறுநாளுதயத்தில் துயிலுணர்ந்து, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் நித்ய கர்மங்களை முடித்து, அக்கினியையும், தேவர்களையும் விதிப்படி பூஜித்து, வெய்யோ னுதயமாகுகையில், உபஸ்தானஞ் செய்து விட்டு, ஸுதீக்ஷ்ணமஹாரிஷியைக் கண்டு பணிந்து, அவரை நோக்கித் தபோ நிதியே! யாங்கள் பூஜிக்கத்தக்க தேவரால் யாங்களே பூஜிக்கப் பட்டவர்களாகித் தேவருடைய ஆஶ்ரமத்தில் இன்புற்று வாழ்ந்தோம்; உடன் வந்த முனிவர்கள் எங்களைத் துரிதப் படுத்துகின்றனர்கள், ஆதலின், விடை கேட்கின்றேன்; போய் வருகிறோம்; யாங்களும் எல்லா ஆஶ்ரமங்களையுங் கண்டு களிப்புறத் துரிதப்படுகின்றோம், ஆதலின், எங்களெல்லோர்க்கும் அன்பு கூர்ந்து, விடை கொடுத் தருள்க,—

అవిషహ్యాతపోయావ త్సూర్యోనాతివిరాజతే
అమార్గేణాగతాంలక్ష్మీం ప్రాప్యేవాన్వయవర్జితః॥

அவிஷஹ்யாதபோயாவத ஸூர்யோநாதிவிராஜதே
அமார்கேணாகதாம்லக்ஷ்மீம ப்ராப்யேவான்வயவர்ஜித:.

---

* இளையபெருமாள் உணவு துயில்களைத் துறந்தவ ராதலின், முனிவர் தமக் களித்த காய் கனிகளைப் பெருமாளுக் களித்து விட்டனர். பெருமாளும் தம்பி யளித் ததைத் தாமுண்டு, முனிவர் தமக் களித்ததைப் பிராட்டியாருக் களித்தனர். ஆதலால், முனிவர்கள் பிராட்டியாருக் களித்ததிலொன்றறிக.

இழிகுலத்தோன் அநியாயத்தால் மிகப பொருளை யடைந்து, பிறரைத் தவிக்கச் செய்வதுபோல, இநத வெயயோன கதிா விரிந்து உலகங் களைத் தவிககச் செய்வதறகு முனனமே யாங்கள வழியைக கடந்து செல்ல விரும்புகினறோமென றுரைசெயது, மீளவும் பணிநது நினறனர். இவ வண்ணம பணிந்த ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகளைக் கரங்களாலெடுத்து அணைத் துக்கொண்டு, சுதீக்ஷ்ணமுனிவரும் இவாகளை நோக்கி, ஸ்ரீசககரவாததித் திருககுமாராகளே ! நீயகள வழியில் இனபுறறு மகிழ்ந்து செல்லக கட வீாகள, தணடகாரண்ய வாஸிகளாகிய இநத முனிவாகளது ஆஶ்ரமங் களையுங கண்டு மகிழக ; மிகுந்த காய கனிகள நிறைந்தும், நறுமலர்கள மலாநதும், சிறந்த மிருக நிரைகள சூழ்ந்தும், பகை நீங்கிய பறவைகளை யுடையதும, மலாநத கமலங்களை யுடையதும, குளிர்ந்து தெளிநத நன னீரா யுடையதும, நீாபபறவைகள நிறைநதுள்ள தடாகங்கள பொருநதியது மாகிய கானன மண்டலத்தையுங் காணக , இபபோழுது சென்று மீளவும இங்கெயதுக ; எனறு அருளிச்செயது விடைகொடுத் தருளினர். அநந தரம பெருமாள இளையபெருமாளுடன் அம்முனிவரை வலம வந்து புறப் படுகையில், பிராட்டியாா இருவாகளும் அமபறாத் தூணிகளையும், கோதண் டங்களையும, வாளகளையுங கொடுததனா இவவிருவாகளும் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு தூணீரஙகளைக் கட்டிககொண்டும, வாளகளைக கசசையி லிறுககிக் கொண்டும, கோதண்டஙகளை நாணேறிட்டுக கரத்தி லேந்திக கொண்டும, பிராட்டியாருடன கூடி, அந்த ஆஶ்ரமத்தை விட்டுப புறப்பட் டருளினாகள

ஆரண்யகாண்டத்தில் எட்டாவது சருககம

முறறிறறு

ஒன்பதாவது சருக்கம்

பிராட்டியார் பெருமாளை நோககி, அரக்காகளைக கொலைசெயவது

தருமமோவெனறு வினவி யருளியது.

இவவண்ணம் ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்ட பெருமாளைப் பிராட்டியாா நோக்கி, ஸ்வாமி என் பிராணநாயகரோ ! தேவர் இபபோழ்து செய்யும்படி மேறகொண்டிருக்கின்ற முனி தருமம் மிகவும் ஸூக்ஷ்ம மார்க்கத்தினுல் சித்திக்கின்றது ; இஃது காமக் குரோதாதிகளினு லுண்டாகிய துன்பத்தைத் துறந்தவர்க் கெளிதே யன்றிச் சினமுற்றோாகளுக் கெளி தாகாது ;—

త్రీణ్యేవవ్యసనాన్యత్ర కామజానిభవన్త్యుత
మిథ్యావాక్యంపరమకం తస్మాద్గురుతరావుభౌ
పరదారాభిగమనం వినావైరంచరౌద్రతా ||

த்ரீண்யேவவ்யஸநாநயத்ர காமஜாநிபவந்த்யுத
மித்யாவாக்யம்பரமகம் தஸ்மாத்குருதராவுபௌ
பரதாராபிகமனம் விநாவைரஞ்சரௌத்ரதா.

பொய்ம்மொழியை மொழிவது, பரத்தையலைப் புணர்வது, பகையின்றி யொருவனைப் பகைத் தடிப்பது எனனும் இம்மூன்றும், காமத்தினால் பிறந்த வியஸனங்களெனப்படுகின்றன; இவைகளுள் பொய்ம் மொழியைத் தேவர் இதுவரையி லுரைத்திலீர், இப்பொழுது முரைக்கின்றிலீர்; இனி யுரையீர்; பிறர் மனைவிகளையும் தேவர் கனவிலும் விருப்புற்றிலீர்; இனி மேலும் விருப்புறீர்; எப்பொழுதும் ஸ்வபாரியை யிடத்திலேயே ஆஸக்தி யுறுகின்றீர்; தரும மறிந்தவரும், ஸத்தியவாதியும், பித்ருவாக்கிய பரி பாலனஞ் செய்பவரு மாகின்றீர்; இவை முதலிய நற்குணங்கள் ஐம்புலன் களை வென்றவர்களுக்கு அரியனவல்ல, தேவர் ஜிதேந்திரிய ரென்பதையு மறிவேன்; ஆகிலும், வைரமின்றி யொருவனைக் கொலை செய்வதெனனும் கொடுமையே தேவருக்கிப்போது நேர்கின்றது; தண்டகாரண்ய வாஸிக ளாகிய ரிஷிகளைப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டு, ராக்ஷஸர்களைக் கொலை செய்வேனென்று பிரதிஜ்ஞை செய்தருளினீ ரல்லீரோ? இதன்பொருட்டே யன்றோ? தேவர் தம்பியுடன் வில்லைக் கரத்திலேந்திப் புறப்பட் டிருக் கின்றீர்; ஆதலின், யான் தேவருடைய இந்தச் செயலைச் சிந்தை செய்கை யில், இஃதெனக்கு நலமெனத் தோன்றுகின்றிலது, என் மனமும் சிந்தா குல மாகின்றது, ஆதலின், யாம் இப்பொழுது தண்டகா வனத்தினுட் புகுவது தகுதியற்றது; இது நலமென யானுடன்படேன்; அதற்குக் காரண முரைக்கின்றேன் கேட்டருளீர்; தேவர் ஆயுதத்தைக் கையிலேந்திச் செல்லுகையில், வனசரங்களைக் கண்டு பாணங்களைத் தொடுத் தடிப்பீர்; கையில் ஆயுத மிருக்கின், அஃது வாளா இருக்க விடாது, க்ஷத்திரியர் களுக்கு வில்லும், அக்கினிக்கு விறகும் அருகிலிருக்கையில், தேஜஸ்ஸை யும், பலத்தையும், பெரும்பாலும் வளரச் செய்யும்; முற்காலத்தில் ஒரு மஹாமுனிவர் காட்டிடையில் தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கையில், அவரு டைய தவத்தைக் கெடுப்பதன் பொருட்டு, இந்திரன் வாளைக் கையிற்பிடித் துக்கொண்டு ஏவலாளன்வேஷம்பூண் டங்கெய்தி, அந்த முனியை நோக்கி, ஸ்வாமி! யான் ஒரு காரியமாக ஓரிடம்போய் வருவேன்; யான் வருமளவும் இந்த வாளைத் தேவர் பாதுகாத் தளிக்க; மீளவும் யான் வந்து பெற்றுக் கொள்வேனென்றுரைத்து, அந்த வாளை வைப்பாக அவரிடத்தில் கொடுத்து விட்டுப் போய் விட்டனன். அந்த முனியும் அந்த வாளை வாங்கிக்கொண்டு

வைப்பாதலால், அதனை யோரிடத்திலும வைத்துச் செல்ல நம்புதலின்றி, எப்பொழுதும் அதனைக கையில வைத்துககொண்டே திரிந்தனர். அதனை விட்டு எங்கும் சென்றிலர்; இவவண்ண மிருககையில், தவமுயறசியில் ஊக்கந்தப்பிக் கொடுமைபூணடு வாளினால் பறபல உயிரகளைக கொன்று கடையில் நரகத்தை யடைந்தனா. இவவண்ணம நிகழ்ந்ததெனறு பெரியோர்கள கூறுகின்றனர்கள. ஆதலின, ஆயுதம் அருகிலிருககின், இத் தன்மையதாகிய தீமையை விளைககும, ஆயுதமெனபது நெருபபுபோலச சேர்ந்தவரைப் பற்றி எரிககும ;—

స్నేహాచ్చబహుమానాచ్చ స్మారయేత్వాంనశిక్షయే ||

ஸ்நேஹாசசபஹுமாநாசச ஸமாரயேதவாமாசிக்ஷயே.

தேவா யாவு முணர்ந்தவரும், எனக்குக குருவு மாகின்றீ ராதலின, தேவர்க்கு யான உபதேசஞ் செயகினறிலேன, ஸ்நேஹத்தினாலும், பஹுமானத்தினாலும், தேவருககு நினை வூட்டுகினறேனே யனறி, சிக்ஷிககினறிலேன்; தேவர் இபபொழுது வில்லையேநதி வைரமின்றி யொருவரைக கொலைசெய்வதென்பது ஒருகாலுந் தகாது, பகையினறி யொருவரைக கொலைசெயய யானுடன்படேன், வீரராகி யரசாட்சிசெயகினற க்ஷத்திரியாகளல்லரோ வில்லையேந்தி யாரதராகளைப பரிபாலனஞ் செயயவேண்டியவர்கள, தேவருக்கு இது தகுதியறறது, ஆயுத மெங்கே? வநவாஸ மெங்கே? க்ஷததிரிய தருமமெஙகே? தவமெங்கே? இவவண்ணம் ஒன்றுக் கொனறு விரோதமாயுளள தருமஙகளை மேறகொளளவதாகாது, தேசதர்மமாகிய தவமொனறே பூஜிக்கப்படக கடவது இபபொழுது வில் கையிலிருக்கையில், புத்தி கலக்கமுறும, மீளவும திருவயோத்தி சோநதபின்பு, வில்லேநதி க்ஷத்திரதருமததைப பாதுகாககக் கடவீர. தேவர் இவவண்ணம முனி யாகுவீராகில, கைகேயி தசரதர்களும் மிக மகிழவார்கள ,—

ధర్మాదర్థః ప్రభవతి ధర్మాత్ప్రభవతే సుఖం
ధర్మేణలభతే సర్వం ధర్మసారమిదంజగత్ ||

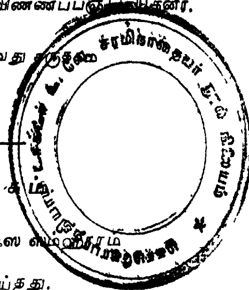
தாமாதாதஃபரபவதி தாமாதபரபவதேஸுகம்
தாமேணலபதேஸாவம தாமஸாரமிதஞசகத.

தருமத்தினாலேதானே பொருளினபங்கள் உணடாகின்றன; மற்றுமுளள யாவும் தருமத்தினாலே பெறப்படுகின்றன; ஆதலின, இவவுலகமே தர்மமூலமாகின்றது; அந்தத் தருமமும், பற்பல நியமோபவாஸாதிகளினால் மெய்யை வருததித் தவஞ்செய்பவர்களால் பெறப்படுகின்றது; ஸுகததினால ஸுகங்கிடைக்குமோ? ஆதலின், தேவர் நியமம் பூண்டு தபோ

வனத்தில் முனி தாமத்தையே அநுஷ்டிக்கக் கடவீர். தேவர் திருவுளத் தில மூவுலகங்களும இயல்பாக விளங்குகின்றன ; ஆதலின், தேவருக்குத் தருமோபதேசம் செய்பவர் யாவருளர் ? தேவரோ தம்பியுடன் நன்கா ராய்ந்து தக்கவண்ணஞ் செய்தருள்க என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில ஒன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

பத்தாவது சருக்கம்.

பெருமாள பிராட்டியாருக்கு ராக்ஷஸ ஸம்ஹாரம

தருமமென வருளிச செய்தது.

ஆநந்தரம பெருமாள பிராட்டியா ரிவ்வண்ண முரைசெய்த வாக்கி யத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, பிராட்டியாரை நோக்கி, அடி ஜனகராஜன திருமகளே ! நீ விண்ணப்பஞ்செய்த வாக்கியம், உன் குலத்திற்கும், உன் குணத்திற்கும, என்னிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹ பகுமானங்களுக்கும, மிகவும் தகுதியுள்ளதே யாகினமது ; ஆகிலும், யான் உரைசெய்யும் வாக்கியத்தை நன்கு கேட்டுணர் ; க்ஷத்திரியர்கள ஆர்த்த ஜனபரி ரக்ஷணத்தின பொருட்டு விலலெடுத்துக் கொடியர்களைத் தண்டிப்பது தருமமே யென்று நீயே யுரைத்தனை யலலையோ ? தண்டகாரண்ய வாஸிகளாகிய அந்த முனிவர்களும், ராக்ஷஸர்களால கொலைசெய்யப்பட டார்த்தி யடைந்து என்னைச சரணமடைந்தனர்கள் ; அவர்கள நாடோறும் ராக்ஷ ஸர்களால பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி இன்பமுறுகின்றிலர்கள , அவர்களே என்னிடம் வந்து எங்களைப் பாதுகாத்தளிப்பாயென்று வேண்டினர்கள் ; யானும அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, அவர்களைப்பணிந்து, அவர் களை நோக்கி, மஹாயோகிகளே ! தேவா எனமீது அன்புற்றருளுக ; யானே தேவர்களிடம வந்து பணிந்து குற்றேவல்களைச செய்து செல்ல வேண்டி யிருக்க, தேவர்களே என்னிடம வந் திவ்வண்ணம வேண்டு வதற்கு யான மிகவும் நாணமுறுகின்றேன் ; அடியேன் இப்பொழுது செயல் வேண்டுவது யாதோ வென்று வினவினேன ; அவர்களும் என்னை நோக்கி, ஸ்ரீராமா ! கொடியர்களும், வலியர்களும், காமரூபிகளுமாகிய அரக்கர்கள ஹோமாதிகாலங்களில் வந்து எங்களைப பீடிக்கின்றனர்கள் ; அவர்களைக் கொன்று எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவை. எமக்கு யார் கதி யென்று தேடிக்கொண் டிருக்கையில், நீயே தற்செயலா யிங்கெழுந்

தருளினை ; ஆதலின், நீயே எங்களுககுத் தஞ்சம் ; யாங்களும் தவத் திறமையினால் அரககாகளை நாசஞ்செயய வலலோம் ; ஆகிலும், நெடுநாள் செய்த தவங்களின பலன்களை இது விஷயததில அழித்துககொள்ள விரும்புகின்றிலோம ; தவ மெனபது பறபல விககினங்களை யுடையது ; செயவதறகும் எளியதனறு ; ஆதலின், அரக்கர்களால் யாங்கள் பக்ஷிககப படுகையிலும், அவர்களமேல சாபமிடுகின்றிலோம் ; ஆதலின், நீயே தம்பியுடன கூடி எஙகளை ரக்ஷிககக கடவை. யாஙகள உனனையே நாதனாக உடையோமே யனறி, எமக்கு வேறே தஞ்ச மிலலெதன றருளிச செய்த னாகள. யானும் அதுகேட்டு அவாகளை நோககி, முனிவாகளே ! யான் உஙகளுககு விரோதிகளாகிய ராக்ஷஸாகளெல்லோரையும் கொலைசெயது உஙகளெலலீரையும் பாதுகாத் தருளவேனெனறு பிரதிஜ்ஞைசெய துளாத தேன் ; யான பிரதிஜ்ஞை செயதுவிட்ட பின்பு, உயிருளளவரையில், எபபடியாவது அதனை நிறைவேறறுவேனேயனறி, பிரதிஜ்ஞையை யொரு பொழுதும தபபி நடவேன, எனககுச் சததியமே மிகப பிரியமுடையது ;

అప్యహంజీవితంజహ్యాం త్వాంవాసీతేసలక్ష్మణాం
నతుప్రతిజ్ఞాంసంశ్రుత్యబ్రాహ్మణేభ్యోవిశేషతః ||

அபயஹமஜீவிதஞ்ஜஹயாம தவாமவா ஸீதேஸலக்ஷமணாம
நதுபரதிஜ்ஞாமஸமஶ்ருதய பராஹமணேபயோவிஶேஷதஃ.

கேளடி ஸீதையே ! யான பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலனஞ் செயவ தன்பொருட்டு எலலோாககும மிகப பிரியமாகி யிருக்கினற உயிரையாயி னும விட்டு விடுவேன் ; உயிரினும பிரியமுளள உனனையாயினும விட்டு விடுவேன ; உன்னிலும பிரியமுடைய லக்ஷ்மணனையாயினும விட்டு விடு வேனே யன்றி, பிரதிஜ்ஞையை யொருகாலையிலும முடியாது விட்டு விடேன ; முனிவாகள் பொருட்டுச செயத பிரதிஜ்ஞையை மிகவும கைவிடேன் ; அடி வைதேஹி ! முனிவாக ளுரையாதிருக்கினும, யான அவர்களைப் பரிபாலிபபது கடமை, அவாகளாலும வேண்டப்பட்டு என்னாலும் பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட டிருக்கையில, யான அவர்களை ரக்ஷிக்கவேணடு மென்பதறகுக கேடகவேண்டுமோ ? ஆதலின், யான முனிவர்களைப பாதுகாப்பதன பொருட்டுப் பலாசர்களைக் கொலைசெய்ய வேண்டு மென்பதே தருமம் ; நீயு மிதனை யறிவாயாயினும், எனனிடத தில ஸ்நேஹத்தினாலும், பஹுமானததினாலும, இவ்வண்ணமுரைததனை ; அதற்கு யான மிக மகிழ்ந்தேன் ; பிரியமிலாதாாக் கொருவா இதமுரைாப் பார்களோ ? நீ யவ்வண்ண முரைத்தது உனககும், உன குலததிற்கும், மிகத் தகுதியுள்ளது ; நீ இவ்வண்ணம தருமசிந்தையுறறு என்னுடன் கூடித் தருமவழிகோணாமல நடக்கின்றமையின், நீ எனக் குயிரினும்

பிரியமுடையாளாயினை ; என்றிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்து மைதிலியை மகிழுவித்துத் தம்பியுடன் சாபபாணதாரியாகி, மிகவும் அழகிய தபோவனங்களை நோக்கி, எழுந்தருளினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது சருக்கம்.

பெருமாள் ரிஷிகளது ஆஶ்ரமங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு, மீளவும் சுதீக்ஷ்ணாஶ்ரமம் வந்து, அங்கிருந்து அகஸ்த்ய ப்ராதாவின் ஆஶ்ரம வழியாக அகஸ்த்யாஶ்ரமத்திற் கெழுந்தருளியது.

అగ్రతః ప్రయయౌ రామః సీతా మధ్యే సుమధ్యమా
పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిః లక్ష్మణోऽనుజగామ హ॥

அக்ரதஃப்ரயயௌராமஃ ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா
ப்ருஷ்டதஸ்துதனுஷ்பாணிஃ லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ.

அநந்தரம் பெருமாள் முன்னும், பிராட்டியார் நடுவிலும், இளைய பெருமாள் பின்னுமாக எழுந்தருளினார்கள். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாக ளிருவரும் பிராட்டியாருடன் சென்று, பற்பல மலைகளையும், வனங்களையும், நதிகளையும், ஸாரஸ சக்கரவாகம் முதலிய நீர்ப்பறவைகளையும், தாமரை யோடைகளையும், நிரை நிரையாகக் கூடித் திரிகின்ற மான்களையும், மதமேறிக் கொம்மை யசைத்துத் திரிகின்ற மஹிஷங்களையும், காட்டுப் பன்றிகளையும், மரங்களை முறிக்கின்ற யானைகளையும் கண்ணுற்றுக் கொண்டே நெடுந்தூரஞ் சென்று, மாலைப்பொழுதாகுகையில், ஒரு காதவழி நீள முள்ளதும், தாமரை மலர்ந் தடர்ந்து யானைக் கூட்டங்கள் திகழ்ந்தும், ஸாரஸஹம்ஸகாதம்பாதி ஜலசரபக்ஷிகள் நிறைந்தும், தெளிந்து குளிர்ந்த ஜலம் நிரம்பியு முள்ளதுமாகிய ஒரு தடாகத்தின் கரை சேர்ந்து, ந்ருத்த கீதவாத்யங்களின் தொனியைக் கேட்டும், ஒருவரு மில்லாமையைக் கண்டும் வியப்படைந்து, தம்முடன் வருகின்ற முனிவர்களுள் தர்மப்ருத்தென்பவரை நோக்கி, மாதவரே ! வாத்தியங்களின் ஒலிமாத்திரம் மிகவும் இனிமையாகக் கேட்கப் படுகின்றதே யன்றி, யொருவரையும் காண்கின்றிலோம் ; ஆதலின், மிக வியப்புற் றிருக்கின்றோம் ; இந்தத் தொனி எங்கிருந் தொலிக்கின்றது , இது யாதோ ?

இதனை யாங்கள் கேட்கத் தகுமாயின, அருளிச செயக வென்று வினவி யருளினர்கள. அம்முனிவரும அதுகேட்டு, இவர்களை நோககிக கேளீர் ராஜகுமாரர்களே ! இந்தத தடாகம் பஞ்சாபஸரமென்னும் பெயருடையது ; அழிவற றிவ்வண்ணமே எப்போழ்தும் நிறைந்துள்ளது , மாண்ட கர்ணியென்னும் முனிவர் தம தவத்திறமையின லியற்றப்பட்டது ; அந்த ரிஷி பதினுயிரம் வருஷம வாயுபக்ஷராகி, உண்டி நீங்கிக் கடுந்தவம் செய்கையில, இந்திராக்கினிகள் முதலிய தேவர்களெல்லோரும அச்சங் கொண்டு, இம்முனிவர் நம்முள யாருடைய பட்டத்தைக கோரித் தவஞ் செய்கின்றனரோ ? எனவொருவர்க கொருவா உரைததுககொண்டு, இவருடைய தவத்தைககெடுப்பதனபொருட்டு, அபஸரஸாகளுள சிறந்தவாகளாகிய ஐந்துபேர்களை யனுப்பினர்கள , அந்த அபஸரஸர்களும இவரிடம வந்து இவரை மயக்கிக கேளிககாரராகக விட்டனாகள். பினபு அந்த மாணடகர்ணியும், இவாகளைக காமுற்று மணஞ் செய்துகொண்டு தம் யோக மஹிமையினலே யுவாவாகி இநதத தடாகததையும, இதன நடுவில மாடமாளிகையையும இயற்றி, அலலும பகலும் அந்த அபஸரஸர்களுடன் புணர்ந் தின்புறுகின்றனா ; அநத மனையும, இநதத தடாகத்தினுள மறைந் திருக்கின்றது , அந்த அப்ஸரஸர்களே ஆட்டமாடியும், பாடியும, அம்முனிவரை மகிழ்விககின்றனர்கள , அந்த வொலியே இங்கே கேட்கப படுகின்றதென றுரை செய்தனா ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களும் பிராட்டியாருடன் அதைக கேட்டு மகிழ்ந்து, ரிஷிகளுடனும் பிரஹ்மதேஜஸுவிளங்குகின்ற ஆஶ்ரமமண்டலங்களைக கண்டு புகுநது பூஜிக்கப்பட்டவராகி வாழநதவா. இவவணணம் பெருமாள அந்த ஆஶ்ரமங்களில எலலாருடனும வாழ்ந்து, முறையே யஙகங்குள்ள ஆஶ்ரமங்களுக்கு மெழுந்தருளி, சில விடங்களில பத்து மாஸங்களும, சில விடங்களில் ஒரு வருஷமும், சில விடத்தில நானகுமாஸமும், சில விடத்தில ஐந்து மாஸமும், சில விடத்தில் ஆறு மாஸமும, சில விடத்தில ஒரு மாஸமும், சில விடத்தில ஒன்றரை மாஸமும, சில விடத்தில மூன்று மாஸமும், சில விடத்தில எட்டு மாஸமும் சுகமாக வாசஞ் செய்கையில், பத்து வருஷங்கள சென்றன ; பின்பு பெருமாள மீளவும் திரும்பி ஸுதீக்ஷ்ணஶ்ரமத்திற கெழுந்தருளி, அவரால பூஜிக்கப் பட்டவராகிச சிலகால மிருந்து, ஒருநாள ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனியைப் பணிந்து, பகவானே ! இந்த அரணியததிலே அகஸ்த்யமஹாமுனி எழுந்தருளியிருக்கின்றனரென்று முனிவர்கள் கதை சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன; ஆகிலும், இவ்வரணியம் மிகப் பெரி தாதலின், அவருடைய ஆஶ்ரமம் எங்கிருக்கின்றதோ அறிகின்றிலேன் ; அவருடைய ஆஶ்ரமம் எங்கிருக்கின்றதோ அருளிச செய்க ; தேவருடைய அருளினல் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கூடி யகஸ்த்யமஹாமுனிவரைக் கண்டு பணிந்து மகிழ்வேன் ; அம்முனிவரை யான் கண்டு பணிந்து குற்றேவல செய்து

வேண்டுமென மிக விருப்புறுகின்றேனென்று வினவினர். ஸுதீக்ஷ்ண மஹாமுனியும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, அடா ராமா! யானே உன்னை நோக்கி, அகஸ்த்யாஸ்ரமத்திற்கு ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் செல்லுகவென் றுரைசெய்யவேண்டுமென விருந்தேன், தைவாதீனமாக நீயே வினவினை; ஆதலின், யான் அகஸ்த்யாஸ்ரமம் இருக்குமிடத்தை யுரைக்கின்றேன் கேளாய், இங்கிருந்து தெற்காக நான்கு யோஜனம் செல்வாயாகில், அங்கே அகஸ்த்ய ப்ராதாவின் ஆஸ்ரம மிருக்கின்றது; அவ்விடத்தில் பிப்பலிக் காடுண்டு, அதில் கனிகள் பழுத்தும், மலர்கள் மலர்ந்தும், பற்பல பறவைகள் ஒலித்தும், தாமரை பூத்தும், தண்ணீர் நிறைந்தும், பலவகைப்பட்ட நீர்ப்பறவைகள் சூழ்ந்தும் திகழும்; அவ்விடத்தில் ஓரிரவு தங்கி, மறுநாளுதயத்தி லங்கிருந்து புறப்பட்டு அதற்குத் தெற்கில் அடர்ந்த வனத்தின் பக்கமே சென்று ஒரு யோஜனம் தாண்டுகையில், அங்கு அகஸ்த்யாஸ்ரம மிருக்கின்றது; அதனைக் கண்டு நீங்கள் எல்லீரும் மகிழ்வுறுவீர்கள்; அந்த அகஸ்திய மஹாமுனியைக் கண்டு பணிய ஆவலுளதாயின், இப்பொழுதே புறப்பட்டுச் செல்க; என்றருளிச் செய்தனர். பெருமாளும் அதுகேட்டு உடனே ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அவரைப் பணிந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு, அகஸ்த்யாஸ்ரமத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டு, ஸுதீக்ஷ்ணர் உரைத்த மார்க்கமே பற்றிச் சென்று, பற்பல வனங்களையும், மலைகளையும், ஆறுகளையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாராய் லக்ஷ்மணா! இதோ அந்த அகஸ்த்ய ப்ராதாவின் ஆஸ்ரமங் காணப்படுகின்றது; பழுத்த பிப்பலிகளின் மணங்கமழ்ந்த மந்தமாருதம் வீசுகின்றதன்றே? அங்கங்குக் கட்டைகளும் வெட்டிக் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; தூப்புற்களும் அறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இந்த ஆஸ்ரமத்தின் நடுவில் ஹோம தூமமும் மிகக் கறுத்து மேலெழுகின்றது, பரிசுத்தியுள்ள தீர்த்தங்களில் நீரிலாடித் தூய்மைகொண்ட முனிவர்களும், பகவதா ராதனத்தின் பொருட்டு மலர் கொய்கின்றனர்கள்; ஆதலின், ஸுதீக்ஷ்ண மஹாமுனிவரால் கூறப்பட்ட அகஸ்திய ப்ராதாவின் ஆஸ்ரமமே இதுவாகும்; உலகங்களுக்கு இதஞ் செய்வதன் பொருட்டே இவர்க்கு ப்ராதாவாகிய அகஸ்த்யமஹாமுனிவர் இந்தத் தென்திசையை யடைந்து மிருத்யுவைப் போக்கி யருளுகின்றனர்; இங்கே முன்பு இல்வல வாதாபிக ளென்னும் இரண்டு அஸுரர்கள் வாஸஞ் செய்து கொண்டு, ப்ராஹ்மணர்களைக் கொலை செய்துகொண்டிருந்தனர்கள். அவர்களுள் இல்வலன் ப்ராஹ்மணவேஷம்பூண்டு ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையுரைத்துக்கொண்டு, வேதியர்களை ஸ்ராத்தமென்று நிமந்த்ரணஞ்செய்து ஆட்டுருவங்கொண்ட வாதாபியை யறுத்துச் சமைத்து உண்டிகளில் கலந்து, அந்த வேதியர்களைப் புஜிப்பித்து, மந்திர பூர்வமாகத் தம்பியை யுத்தேசித்து, அடா வாதாபி! எழுந்துவாவென்று கூவி யழைக்கையில், உடனே வாதாபியும்

ஆடுபோலக் கற்றிக்கொண்டு அந்த வேதியர்களது குடலைப் பீறிக் கொண்டு வெளியே வருவான். இவ்வண்ணம் அவர்களால் அநேகமாயிரம் பிராஹ்மணர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டனர்கள். அநந்தரம் தேவர்க ளெல்லோரும் அகஸ்த்யமஹாமுனிவரை வேண்டி, அந்த அசுரர்களைக் கொலை செய்யும்படி யுரைத்தனர்கள். அகஸ்தியமஹாயோகியும் அதற் குடன்பட்டிங்கு வருகையில், இல்வலன் இவரைக்கண்டு வழக்கப்படி நிமந்த்ரணஞ் செய்து ஆட்டினுருவங்கொண்ட தம்பியைப் புஜிப்பித்து, ஸகலம் ஸமபூர்ணமென் றுரைத்த பின்பு, உத்தரா போசன மளித்துத் தம்பியை யுத்தேசித்து, வாதாபியே! எழுந்திராயென் றுரைத்தனன். அகஸ்திய மஹாமுனிவர் அதுகேட்டு (வாதாபே ஜீர்ணோபவ) என்றுரைசெய்து இல்வலனை நோக்கி, அடா இல்வலா! என்னால் புஜிக்கப்பட்ட பின்பும், வாதாபி எழுந்துவரும் திறமையுள னுருவானோ வென்று நகைத் துரைசெய்தனர். இல்வல னதுகேட் டிவரைக் கொலை செய்யும்படி எதிர்த்து வருகையில், அகஸ்தியமுனிவரும் வெகுண்டு விழிக்கையில், இல்வலன் பக்கென் றெரிந் திறந்தனன். அத்தன்மையராகிய அகஸ்தியமஹா யோகியின் பிராதாவி னுடைய ஆஸ்ரமம் பாரடா தம்பி! எனறிவ்வண்ணம் உரைத்துக்கொண் டிருக்கையில், ஆதித்தன் அஸ்தகிரி யடைந்தனன்; சந்திப் பொழுதும் தோன்றிற்று, பின்பு, பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் நித்ய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆஸ்ரமத்தினுட்புகுந்து அகஸ்த்ய ப்ராதாவைக் கண்டு பணிந்தனர். அம்முனிவரும் இவர்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து பூஜித்தனர். பெருமாளும் சுகமாக அன்றிரவை யங்குப் போக்கி, மறுநாளுதயத்தி லெழுந்து செய்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு அகஸ்த்ய ப்ராதாவைக் கண்டு பணிந்து அவரை நோக்கி, மாதவரே! தேவருடைய ஆஸ்ரமத்தில் இரவைச் சுகமாகப் போக்கினேன்; தேவருடைய தமைய ராஸ்ரமஞ் செல்வோம், விடை கொடுத்து வாழ்த்தி யருள்க, என்றுரைத் தருளினர். அம்முனிவரும் அது கேட்டுப் பெருமாளை நோக்கி, ஸ்ரீராமா! நீங்கள் சுகமாகப் போய் வாரீர்களென்று விடைமொழி மொழிந்து வாழ்த்தி யனுப்பினர். பெருமாளும் விடை பெற்றுக்கொண்டு ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவர் அருளிச்செய்த வழியே பற்றிச் சென்று, அருகிலுள்ள வநத்திலிருந்த நீவார பனஸ தாலத மாலதி மிச்ரவ குளவஞ்சுள தவ மதூக பில்வ சிரிபில்வ திந்துகம் முதலிய மரங்களையும், அம்மரங்களிற் படர்ந்து மலர்ந்துள்ள வல்லிகளையும், யானைகளின் துதிக்கைகளினால் முறிக்கப்பட்ட கிளைகளையும், குரங்குகளினா லசைக்கப்பட்ட நுனி மரங்களையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, பின் புறத்தில் வருகின்ற இளையபெருமாளை நோக்கித் தம்பி! இங்கே மரங்கள் யானை முதலியவைகளால் முறிக்கப்படாமல் அடர்ந்த இலைகளை யுடையன வாதலாலும், விலங்குகளும், பறவைகளும், பகை நீங்கி யடங்கி இருக்கின்றமையாலும், அகஸ்தியமஹாமுனிவரது ஆஸ்ரமம் அருகி லிருக்கின்றது

போலும், அந்த மஹாமுனிவர் தம்முடைய தவமஹிமையினாலேயே அகஸ்தியர் அகஸ்தியரென் றெங்கும் புகழப் படுகின்றனர்; ஆதலின், அவருடைய ஆஶ்ரமமே இது; இவ்வனம் மிகுந்த புகை சூழ்ந்தும், மரவுரிகளினால் விளங்கியும், பகையற்ற விலங்குகள் பொருந்தியும், பல வகைப் பறவைகள் ஒலித்தும் விளங்குகின்றது; இந்த அகஸ்தியமஹாமுனியினிடத்தி லச்சங்கொண்டே அரக்கர்கள் இங்குச் சேர்கின்றிலர்கள்; அம்முனிவர் இந்தத் தென்றிசைக்கு எழுந்த லெழுந்தருளினரோ? அதுமுதல் அரக்கர்களும் பகைநீங்கிச் சாந்தியடைந் திருக்கின்றனர்கள். இம்மஹாமுனிவரால் இத்தென்றிசை பீடையற் றிருக்கின்றமையின், இது அகஸ்திய திசையென்றே கூறப்படுகின்றது; வெய்யோனுடைய வழியையும் தகையும்படி மேலெழுந்து வளர்ந்த விந்திய சைலமும், இவருடைய ஆஜ்ஞைக்கு உட்படிந்தே அடங்கி வளரா திருக்கின்றது; அத்தன்மையருடைய ஆஶ்ரம மாதலின், இது மிக விநயமுற்ற ஜனங்களினால் அடையப்பட் டிருக்கின்றது; இம்மஹாமுனிவரோ நாம் வந்ததை யறிந்தாதரஞ் செய்து நமக்கு நலஞ்செய் தருள்வர், யான் அவரைப் பூஜை செய்து கொண்டே வனவாஸ சேஷத்தையும், அங்கு வாஸஞ் செய்து போக்குவேன், இவ்விடத்தில் தேவகந்தர்வ ஸித்தசாரணாதிகளும் வந்து அகஸ்த்யமஹாமுனிவரைப் பணிகின்றனர்கள், இவ்விடத்தில் பொய்யுரைப்பவனும், கொடுமையுடையோன், ஏகாந்தமாகத் தீமைசெய்பவன், பீடை செய்பவன், மனம் போன்றபடி நடப்பவன், காமங் கொண்டவன், இவர்களுள் ஒருவனும் இவ்விடத்தில் பிழைத்திரான்; இம்மஹாமுனிவர் அத்தன்மைய ரல்லரோ? இவ்விடத்தில் தேவாதிகளும் ஆகார நியமுடையவர்களாகித் தவஞ் செய்கின்றனர்கள், இவ்விடத்தில் தவஞ் செய்தவர்கள் ஸித்தி யடைந்து திவ்ய விமானங்களிலேறி விண்ணுலகஞ் சேர்கின்றனர்கள்; இவ்விடத்தில் தவஞ் செய்பவர்களுக்குத் தேவர்கள் யக்ஷலோகத்தையும், விண்ணுலகினையும், இம்மையில் பற்பல ராஜ்ஜியங்களையும் அளிக்கின்றனர்கள்; அடா லக்ஷ்மணா! யாம் இந்த ஆஶ்ரமம் வந்து சேர்ந்தனம்; ஆதலின், நீ முன்னே சென்று யான் ஸீதையுடன் வந்திருக்கின்றேனென்று அகஸ்தியமகாமுனிவருக்கு அறிவிக்கக் கடவையென் றருளிச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினொன்றாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

அயோத்தியாகாண்டத்தில் பெருமாள் காடு புகுகையில், இளையபெருமாளை முன்னும், பிராட்டியாரை இடையிலும், தாம் பின்னும் செல்லும்படி ஏற்பாடு செய்தருளிச் செய்து, அவ்வண்ணமே தாம் எழுந்தருளினர். இங்கே (அகரதஃபரயயௌ ராமஃ) என்று பெருமாள் தான் முன்னே எழுந்தருளி இளையபெருமாளைப் பின்னே

பன்னிரண்டாவது சருக்கம்

பெருமாள் அகஸ்தியமஹாமுனியைக் கண்டு பணிந்து அவரால் பூஜிக்கப் பட்டது.

அநந்தரம் இளையபெருமாள் அகஸ்தியாச்ரமத்தினுள்ளே சென்று அகஸ்தியசிஷ்யரொருவரை நோக்கி, முனியே! ஸ்ரீதசரதசக்கரவர்த்தியின் மூத்த குமாரரும், சிறந்த தோள்வலி யுற்றவருமாகிய ஸ்ரீராமபத்திரர் பாரியையாகிய ஸீதாபிராட்டியாருடன் உம்மாசிரியரைக் கண்டு வந்தனஞ் செய்வதன் பொருட் டெழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்; யான் அவர்க்குத் தம்பியும், அநுகூலனும், பக்தி யுடையவனும், லக்ஷ்மணனென்னும் பெயருடையோனு மாகினறேன்; நீர் எங்களைக் கேட்டிருக்கின்றீரோ? அந்த நாங்கள் மூவரும் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வதன் பொருட்டு, இந்தத் தண்டகாவனத்தை யடைந்தோம்; ஆதலின், நாங்கள் அகஸ்தியபகவானைக்காணக்கோருகின்றோம்; இச்செய்தியை நும் மாசிரியருக்கு அறிவிக்கக் கடவீரென றுரைத்தருளினர். அம்முனிவரும் அதுகேட்டு அக்நிஹோத்திராலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்த அகஸ்த்ய

வரும்படி செய்ததென்னெனில், முன்பு துணையின்றி, மூவரோ புறப்பட்டமையாலும், அக்காட்டில் எவ்விடத்தில் எவர்களிருப்பதையும் அறிந்திலாமையாலும், தாம் முன்னே செல்லுங்கால், பின்புறத்தில் யாரேனும் ஒளித்திருந்து பிராட்டி இளைய பெருமாள் இவர்களுக்குத் தீங்கு செய்வார்களோவென் றையமுற்றுப் பெருமாள் அவ்விருவர்களையும் பாதுகாக்கும்படி தாம் பின்னே எழுந்தருளினார். இங்கே எல்லா விடங்களிலுந் திரிந்து அங்கங்குள்ள விசேஷங்களை யறிந்திருக்கையாலும், முனிவர்கள் பின்னே துணையாக வருகின்றமையாலும், அச்சமின்றித் தாம் முன்னே எழுந்தருளினர். ஸதிரீயாதலாலும், முன்னுநிலும் பின்னுநிலும் பெருமாளைச் சார்ந்தே இருக்கவேண்டியவ ராதலாலும், பிராட்டியார் எப்பொழுதும் இடையிலேயே வந்தாரென றுணர்க. ஸம்பரதாயார்த்தமேதெனில், குரு வந்தனம் செய்பவர்கள் ஸ்வாசார்ய ப்ராசார்யன் முதலாகப் பிராட்டியார் பெருமாளளவாகவாவது, பெருமாள் தொடங்கி ஸ்வாசார்யனளவாகவாவது வந்தனம் செய்யவேண்டு மென்பதை யறிவிப்பதற்காக அங்கே பின்னும், இங்கே முன்னுமாகப் பெருமா ளெழுந்தருளின ரென்றறிக; லக்ஷ்மணசப்தம் ஸ்ரீவுடையவரிடத்திலும் வர்த்திக்கின்றமையின், ஆசார்ய ஸமுதாயத்தையும், தாற்பரிய லக்ஷணையால் அறிவிக்கின்றது; அன்றியும், பெருமாளைச் சரணமடைவோர் ஆசார்யனை முன்னிட்டுக்கொண்டே தன்னைச் சரணமடைய வேண்டுமென்பதை யறிவிப்பதற்காக அங்கே இளையபெருமாளை முன்னே செல்லவிட்டுத் தாம் பின்னெழுந்தருளினர். இங்கே ஆசிரியரா லுபதேசஞ் செய்யப்படு மூலமந்திரத்தின் முதலெழுத்தின் பொருளி னிலையை வெளியிடுவதன் பொருட்டு முன்னே எழுந்தருளினரெனவும் உணர்க; ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகரால் இக்குற்ற சுலோகமே எட்டக்ஷரத்தின் முதலெழுத்தின் பொருண் முறைக்குத் திருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்யப் பட்டது.

சரபங்கர

பகவானை நோக்கி, ஆசிரியரே ! தாசரதிகளாகிய ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் ஸீதாபிராட்டியாருடன் வந்திருக்கின்றனர்கள் ; தேவரைக் கண்டு பணிய விரும்புகின்றனர்கள் ; இதைத் திருச்செவிசாத்தி மேலே நடக்க வேண்டுவதை யருளிச செய்கவென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அகஸ்தியபகவானும் பெருமாளெழுந்தருளியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, அஹோ ? ஸ்ரீராமபிரான ஸீதா லக்ஷ்மணாகளுடன் தணடகாவனத்திற்கெழுந்தருளி நெடுநாளாகியும், இப்பொழுதே எமது நல்வினையினு லிங்கெழுந் தருளினர் ; யானும் அவர் எப்பொழுது இங்கெழுந் தருளுவரோ வென்றே எதிர்பார்த் திருந்தேன் ; நீர விரைவாகச சென்று ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன ஸ்ரீராமபிரானைப பூஜித தெழுந்தருளப் பணணிககொண்டு வருக ; என இதுவரையில் எழுந்தருளப பணணிககொண்டு வராமல ஆலஸ்யஞ் செய்தீரகளென று அருளிச்செயதனா. சீடரும் அதுகேட்டு ஆசிரியரைப பணிந்து, ஸ்வாமி ! அவ்வண்ணமே ஸ்ரீராமாதிகளை எழுந்தருளபபண்ணிக கொண்டு வருவேனென்று கைகுவித்து விண்ணப்பஞ் செய்து விட்டு விரைவாக வெளியில் வந்து இளையபெருமாளை நோககி, லக்ஷ்மணரே ! ஸ்ரீராமபிரான் எஙகே ? எங்கே ? விரைவாக வெழுந் தருளுக ; உள்ளே புகுக எனறு வினவினர். இளையபெருமாளும் அது கேட்டு அம்முனிவரை யாஶ்ரமததின் வாயிலில் அழைத்துககொண்டு வந்து பெருமாளைக் காட்டினர். அமமுனிவரும பெருமாளைக் கண்டு அகஸ்தியபகவான் அருளிசசெய்த வாககியததை யுரைத்துத் தக்கபடி பூஜைசெயது உள்ளே எழுந்தருளப் பணணிக்கொணடு சென்றனர். பெருமாளும ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் ஆஶ்ரமததினுட புகுந்து, அஙகே அகஸ்தியாதிகளினல் ப்ரதிஷ்டைசெயயபபட்டிருக்கினற பிரஹமா, அககினி, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு, மஹேந்திரன், விவஸ்வான, ஸோமன், பகன, குபேரன, தாதா, விதாதா, வாயு, திருவநந்தாழவான், காயத்ரி, வஸுதேவாகள, வருணன, கார்த்திகேயன், தர்மன் என்னும் இப்பதினேழு தேவர்களது ஸ்தானங்களைக் கண்ணுறறுக்கொண்டே எழுந்தருளினர். அகஸ்தியபகவானும சீடர்க[illegible] கூடிப பெருமாளை எதிர்கொண் டெழுந்தருளினர். பெருமாள் [illegible] கண்டு இளையபெருமாளை நோககிப் பாரடா லக்ஷ்மணா ! அகஸ்[illegible]ன் ஆஶ்ரமததினின்றும் புறபபடுகின்றனர் ; இவரிடத்திலுள்ள [illegible]ஜாவிஶேஷத்தினல் இவரே அகஸ்தயபகவானெனறறிகினறேனென் [illegible]ளிச்செய்து, அகஸ்தியமஹாமுனிவரைக் கிட்டித் திருவடிகளைத் [illegible]தொழுது ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கைகுவித்து நினறனர். அகஸ்திய[illegible]கவானும் இவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்து அர்கயபாத்யாஸநாதி[illegible]களினல் பூஜிதது, நலவரவு வினவிப் பின் புட்கார்கவெனறு அருளிச்[illegible]செய்து, அக்கினியில் ஹோமஞ் செயது வானப்பிரஸ்த விதியின்படி [illegible]ஜித்துப் போஜனமும் அளித்தனர். பின்பு, கைகுவித்து வீற்றிருக்கின்ற [illegible]பெருமாளை யகஸ்தியமுனிவர் நோக்கி, கேளாய் ஸ்ரீராமா ! தவசியாயி

னென முதலில ஹோமஞ்செயது, பினபு அதிதியை யர்க்யாதிகளினுல் பூஜிககக கடவன். இவவணணஞ் செயயாஞகில, தப்புஸாக்ஷி சொன்ன வனபோல நரகில வீழந்து, தன்னுடைய மாமஸங்களேயே தானுண்பான்; நீ எல்லா வுலகஙகளுக்கும நாதனும, தரும முடையோனும, மஹாரத னும், யாவர்ககும பிரிய முடையோனுமாகி யதிதியாக வந்தமையின, நீ பூஜைக குரியவனென றுரைத்துக் காய கனி மலா முதலியவறருல் பூஜித்து, மீளவும் பெருமாளே நோக்கி, ஸ்ரீராமசநதிரா! இங்கே பாராய, இந்த வில விஸ்வகாமஞ லியறறப்பட்ட ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய கோதணடம்; இந்தக கணையோவெனில, சூரியனபோல விளக்க முடை யது; பிரஹ்மாவிஞ லளிககபபட்டது, இது ஒருகாலும் பயனற்ற தாகாது; எரிகின்ற அககினிகள போன்ற பாணஙகள நிறைந்த அமபறுத் தூணிக ளிவை யிரணடும, தஙகத்திஞறசெயத உறை யுடையதும, தங்கக் கட் டமைந்ததுமாகிய கூரியவாளிஃது, இந்த வில்லிஞலேயே முன்பு ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு போரில் அஸுராகளே வெறறிகொணடு, தேவர்களேப் பாதுகாத் தருளினா. இவைகளேத தேவேந்திரன உன் பொருட்டு என னிடத்தில வைததுச சென்றனன, ஆதலின, நீ வெறறி கொளவதன பொருட்டிவைகளேப பெற்றுககொளக, எனறருளிச்செயது, அவைகளே எடுத் ளித்து, மீளவும பெருமாளே நோககி யருளிசசெய்யலுறறனா.

ஆரணியகாணடததில பனனிரண்டாவது சருககம

முறறிறறு.

இநதச சருககததில அகஸதியாஸ்ரமததில எலலாததேவாலயஙகளும இருக் கையில, சிவாலயம மாததிரம இருநததாகக கூருமையின, ஸாதவிகாகளுககுச் சிவன் பூஜைக குரியனலலனெனறு விளஙகுகினறது; பூஜைக குரியனேல அகஸதியமஹா யோகியும் அவனேப பூஜித திருககவேணடுமனறே? ஆதலின, சிவபூஜை செயபவர் கள் தாமஸாகளே யாகுவாரெனறு அறிஞா கூறுகினறனாகள. ஸாதவிகா[illegible] மாதிகளேமாததிரம் பூஜிபபதொககுமோவெனில, ஸ்ரீமத பரமவைதிகாக[illegible] தரங்களேத தொழாாகளே யனறி, அபரபனனாகள தொழுவாாகள. பிரப[illegible] இஙகுரைக்கபபட்ட பதினேழு தேவாகளும, யாகவிசேஷததி லுரைக்கபப[illegible] னேழு மநதிராக்ஷர தேவாக ளாதலின, தததச சரீரக பரமாதம புததியால் [illegible] பாாகள. ஸாவ பதங்களும் முககிய விருததியால ஸ்ரீமநநாராயண வாசகமெ[illegible] சூத்ரகாரராலேயே ஸதாபிக்கப்பட்டிருககினறதெனவறிக; பெருமாள ஸ்ரீபரசுரா[illegible] னிடத்திலிருநது விஷ்ணுதனுஸ்ஸை வாங்கி வருணனிடததில் கொடுததாகப் ப[illegible] காணடததிலே கூறப்பட்டிருககின்றது; இநதிரன அநத வில்லேயே வாஙகிக்கொ[illegible] வந்து அகஸதிய பகவானிடத்தில வைததனன; இததையே பெருமாள அங்கீக[illegible] தனா. ஜனஸதான யுததததிலே இதற குபயோக மாதலின், இதுவலாயில சமை[illegible] யென்று பெருமாள முன்னே வருணனிடததில கொடுத்தருளினரெனவுணர்க.

பதின்மூன்றாவது சருக்கம்

பெருமாள் அகஸ்தியமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு பஞ்சவடிக்குப் புறப்பட்டது.

கேளாய் ஸ்ரீராமா! யான் மிகவும் மகிழ்வுகொண்டேன்; என்னைக் ...ாண்பதன் பொருட்டே ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் இங்கெழுந்தருளினை ...லலையோ? வழிநடம் தஸ்ரமம் உங்களை மிகவும் வருத்துகின்றது; ...ந்த ஸீதையும், ஜனகராஜன் திருமகளும், காட்டுவாகைப் பூவினும் ...மதுவாகிய திருமேனி யுடையவளும், இதுவரையில் துக்க முறாதவளு ...ாதலின், அவள் பெரும்பாலும் வருத்த முறுவாள், வன மென்பது ...ற்பல தோஷங்களை யுடையது; பர்த்தாவினிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹத்தி ...ல இத்துன்பங்களைப் பொறுத்தும் இங்கெய்தினள்; இவள் இவ் ...ண்ணம் உன்னுடன் வந்ததென்பது மிகச் செயற்கரியது; ஆதலின், ...வள் துன்புறாவண்ணம் செய்யக் கடவை.—

ఏషాహిప్రకృతిస్త్రీణా మాసృష్టేరఘునన్దన
సమస్థమనురజ్యన్తి విషమస్థంత్యజన్తిచ ||

ஏஷாஹிப்ரக்ருதிஸ்த்ரீணா மாஸ்ருஷ்டே ரகுநந்தந
ஸமஸ்தமனுரஜ்யந்தி விஷமஸ்தம் த்யஜந்திச.

கேளாய ஸ்ரீரகுநந்தன! ஸ்திரீகள் பர்த்தா செல்வமுற்றிருக்கையில், ...முற்றுஞ் சேர்கின்றனர்கள், ஆபத்துறுகையில், துறக்கின்றனர்கள், ...துதான் பெண்களுக்கு இயல்பாயுள்ள பண்பு, பெண்கள் மின்னின் நிலை ...மையினையும், வாளின் கூர்மையினையும், கருடாநிலர்களின் வேகத்தை ...ம் அநுஸரிக்கின்றனர்கள்; உன் பாரியையாகிய இச்சீதையோவெனில், ...த்தன்மையனவாகிய தோஷங்களின்றி, அருந்ததிபோலப் புகழத்தக்கவ ...கின்றனள், ஸ்ரீராமா! நீ ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் இங்கெழுந்தருளி ...க்கின்றமையின், இவ்விடம் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டதுபோல ...ளங்குகின்றது; என்றிவ்வண்ணம் அகஸ்தியமுனிவர் பெருமாளை ...ாக்கி யருளிச் செய்தனர். பெருமாளும் எரிதழல்போன்ற அம்முனி ...ரை நோக்கிக் கைகுவித்து, அகஸ்தியமஹாயோகியே!—

ధన్యోస్మ్యనుగ్రహీతోస్మి యస్యమేమునిపుంగవః
గుణైస్సభ్రాతృభార్యస్య వరదఃపరితుష్యతి ||

தன்யோஸ்ம்யநுக்ரஹீதோஸ்மி யஸ்யமேமுநிபுங்கவ:
குணைஸ்ஸப்ராத்ருபார்யஸ்ய வரத:பரிதுஷ்யதி.

முனிவர் கோமானாகிய தேவரீர் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் [illegible] அடியேனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து மகிழ்கின்றமையின், யான் தன்யனும் அருள்செய்யப் பட்டவனு மாகின்றேன் ; அடியேன் வாஸஞ் செய்வதற் குரிய நீர்வளமுள்ள இடம் எங்குள்ளதோ அதனை யருளிச் செய்க, அவ் விடத்தில் யான் பர்ணசாலை கட்டிக்கொண்டு வாழ்வேனென் றருளிச் செய்தனர். அகஸ்தியபகவானும் பெருமாளருளிச்செய்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு முகூர்த்தகாலம் தியானம் செய்து, முன்பு நடப்பதை ஞானக் கண்ணினால் கண்டு பெருமாளை நோக்கி, ஸ்ரீராமா ! இதற்கிரண்டுயோஜனை தூரத்தில் பஞ்சவடியென்னும் பெயருற்ற ஒரு ஸ்தானமுள்ளது, அது காய் கனிக ளுடையதும், நீர்வள முற்றதுமாக விளங்குகின்றது ; அவ் விடத்தில் நீ பர்ணசாலை கட்டிக்கொண்டு ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண் டிருக்கக்கடவை காகுத்தா ! தந்தை யுனக் குரைத்த காலமும் பெரும்பாலும் சென்று விட்டது, இனி யற்பகாலமே யுளது ; ஆதலின், நீ விரைவில் பிரதிஜ் ஞையை முடித்துவிட்டுச் சுகமாக ராஜ்ஜியத்தையடைந்து மகிழ்வாய் உன் தந்தை யொருவரோ யல்லரோ ? நல்வினையினர், அவர் மூத்தகுமா ராகிய உன்னால் யயாதிபோலக்கடையேற்றப்பட்டு மகிழ்வுற்றனரல்லரோ யான் தபோமகிமையினாலே நீ பிறந்தது முதல் இதுவரையிலும் நிகழ்ந்த சரிதங்களையும், உன்னுடைய திருவுள்ளத்திருக்கின்ற பாவத்தையும் அறிந்திருக்கின்றேன், ஆகிலும், இங்கே என்னுடன் சிலநாள் வாஸஞ் செய்து, பின்பு பஞ்சவடிக் கெழுந்தருள லாகுமேயென றிவ்வண்ண முரைத்தேன், உன் பாவத்தை யான் அறிகின்றமையாலேயே பஞ்சவடி கெழுந்தருளுகவென்று உரைக்கின்றேன், அந்தப் பஞ்சவடியும் மிக அழகியதாதலின், ஸீதாபிராட்டி யங்கே மகிழ்வுறுவள் ; அந்த இடம் கோதாவரிநதியினருகி லிருக்கின்றது ; அதில் காய் கனிகள் நிறைந்துப் பலவகைப் பறவைக ளொலித்தும் விளங்குகின்றன, அவ்விடம் ஒருவரு மின்றி, ஏகாந்தமாயுள்ளது ; அவ்விடத்தில் தீமை நேரின், அதனை போக்கிக்கொள்ள நீயே வல்லவன், ஆகிலும், இங்கே வாழ்ந்து தாபஸர் களைப் பாதுகாத் தருளாயென் றுரைத்தேன்; இப்பொழுதே ய[illegible] எழுந்தருளவேண்டுமென்று திருவுள் முளதாயின், இதோ இலுப்பை மரக் காடு தோற்றுகின்றதே ? இதற்கு வடக்காக அதோ பெரிய ஆல மரத்தைச் சேரும் வழிபற்றிச் செல்வீர்களாகில், அந்த மலையின் ஸமீ பத்தில் பெரியமேடு எதிர்படும், அதன்மேலேறிச் செல்க ; அவ்விடத்தி லேயே பஞ்சவடியென்பது இருக்கின்றது ; அது எப்பொழுதும் மலர் கள் மலர்ந்தும், கனிகள் பழுத்தும், தளிர்கள் தளிர்த்தும், தழைத்தும் விளங்குமென் றுரை செய்தனர். பெருமாளும் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுமகிழ்ந்து, அவரைநோக்கி, முனிவரே!எங்களுக்குப் பஞ்சவடிக்குச் செல்வதன்பொருட்டுவிடைகொடுத்தருள்கவென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து

விடைபெற்றுக்கொண்டு, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அவரைப் பணிந்து, அந்த ஆஸ்ரமத்தை விட்டுப் பஞ்சவடியை நோக்கிப் புறப்பட்டருளினர். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களிருவரும் வில்லைக் கையிலேந்தி அம்பறாத் தூணிகளைக் கட்டிக்கொண்டு, அச்சமின்றி, தீரமுற்றுப் பிராட்டியாரோடு ஊக்கமுடையாராய்ப் பஞ்சவடியை நோக்கி எழுந்தருளினர்கள். *

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதின்மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் பஞ்சவடிக்குப் போகும் வழியில்

ஜடாயுவைக் கண்டது.

அநந்தரம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களிருவரும் பிராட்டியாருடன் பஞ்சவடிக்கு எழுந்தருளுகையில், நடுவழியில் பெரிய ஆலமரத்தின்மீது உட்கார்ந்திருந்த கிருத்திர ராஜனாகிய ஜடாயுவைக் கண்டு, மிகப் பெரிய உருவமுற்றிருந்தமையின், அரக்கனே இவ்வுருவங்கொண்டிருப்பதாக வெண்ணி, அவரை நோக்கிப் புள்ளிறையே! நீயாரென்று வினவினர்கள், ஜடாயுவும் இவர்களை நோக்கிக் குமாரர்களே! யான் உங்கள் தந்தைக்குத் தோழனென் றுணர்கவென்று இனியமொழியினாலேயே இவர்களை மகிழ்வித்தனர். பெருமாளதுகேட்டுத் தந்தைக்குத் தோழனென்று மதிப்புக்கொண்டு, பின்

* அகஸ்தியமஹாமுனி பெருமாளைத் தம்முடன் வாஸஞ்செய்யும்படி உரை செய்கையிலும், பெருமாள் அதனை மறுத்து, வேறிடம் காட்டும்படி கேட்டதினாலும், அகஸ்தியபகவானும் இவர் நம் வார்த்தையை ஏன் மறுக்கின்றனரென்று தியானஞ்செய்து பார்த்து, ஞானத்தினால் இவர் திருவுள்ளத்தையறிந்து, சினமுறுமல் மகிழ்ந்து புகழ்ந்தமையாலும், பெருமாள் ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்றும், கரதிராக்ஷஸ ஸம்ஹாரம் ஸமீபித்திருந்தமையின், அகஸ்தியாஸ்ரமத்தில் வாசஞ்செய்ய உடன்படாமல் மறுத்துக்கேட்டனரென்றும்,இந்தஎண்ணத்தை யவரும் ஞானத்தினாலுணர்ந்தே பஞ்சவடிக்குப் போவென்று உரைக்கின்றேனென்று பெருமாளை நோக்கி யுரைத்தமையின், இவர் திருவுள்ள மிதுவே யென்றும் நன்கு விளங்குகின்றது; ஆதலின், பெருமாள்தான் பரதெய்வமென்பதை மறைப்பதற்காகவே மனுஷ்யபாவனையால் ஆங்காங்குச் சோக முற்றவர் போலவும், சினங் கொண்டவர் போலவும், மூடர்களுக்குத் தோற்றுகின்றனர், தத்துவ முணர்ந்த அகஸ்தியர் முதலானோர்களுக்குப் பரதெய்வமாகவே விளங்கினர். இவரே பரப்பிரஹ்மமென்பதுவும், அங்கங்கே நன்கு விளங்குகின்றது, ஆதலின், முற்றும் நன்குக வுணர்ந்தையந்தீர்ந்து மகிழ்க,—

பவனை நோக்கிக் குலத்தையும், நாமத்தையும் வினவினர். ஜடாயுவும் ஸ்ரீராமபிரானுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு அவனை நோக்கி, ஸ்ரீரகுநந்தனே! கேளாய் முற்காலத்தில் கர்த்தமர், விக்ரீதர், சேஷர், ஸம்ஶ்ரயர், ஸ்தாணு, மரீசி, அத்ரி, க்ரது, புலஸ்தியர், அங்கிரா, ப்ரசேதா, புலஹர், தக்ஷர், விவஸ்வான், அரிஷ்டநேமி, காஶ்யபரென்னும் பிரமர்கள் உலகினைப் படைத்தனர்கள். அவர்களுள் தக்ஷருக்கு அறுபது பெண்கள் பிறந்தனர்கள். அவர்களுள் எட்டுப்பெண்களைக் காஶ்யபர் விவாஹஞ்செய்துகொண்டனர். அவர்கள் அதிதி, திதி, தனு, காளிகை, தாம்ரை, குரோதவசை, மனு, அநலை என்னும் பெயருடையார்கள்; காஶ்யபர் இவர்களை நோக்கிப் பத்தினிகளே! மூவுலகங்களுக்கும் இறைவர்களாகத்தக்க பிள்ளைகளைப் பெறுகவென்று கட்டளையிட்டனர். இதில் அதிதி திதி காளிகை என்பவர்களே விரும்பியுற்றனர்கள். இதரர்கள் விரும்புகொண்டிலர்கள், ஆதலின், அதிதி ஆதித்தர்கள் பன்னிருவர், வஸுதேவர்கள் எண்மர், ருத்ரர்கள் பதினொருவர், அஶ்விநர்கள் இருவர்கள், ஆக முப்பத்துமூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றனள், திதி தைத்யர்களைப் பெற்றனள், முன்பு இப்பார் முழுதும் அவர்களுடையதாகவே யிருந்தது, தனுவென்பவள் அஶ்வக்ரீவனைப் பெற்றனள், நரகன் காலகன் என்பவர்களைக் காளிகையும் பெற்றனள்; தாம்ரை என்பவள் க்ரௌஞ்சி, பாஸி, ஶ்யேனி, த்ருதராஷ்டரீ, சுகி என்னும் ஐந்து பெண்களைப் பெற்றனள், அவர்களுள் க்ரௌஞ்சி உலூகங்களையும், பாஸி பாஸங்களையும், ஶ்யேனி பருந்துகளையும், கிருத்ரங்களையும், த்ருதராஷ்டரீ ஹம்ஸங்கள் ஹம்ஸ சக்ரவாகங்களையும், சுகி நதையையும் பெற்றனர்கள். இந்த நதைக்கு விநதை பிறந்தனள், குரோதவசை என்பவள் மருகி, மிருகமந்தை, ஹரி, பத்ரமதை, மாதங்கி, சார்த்தூலி, ஶ்வேதை, ஸுரபி, ஸுரஸை, கத்ரு என்னும் பத்துப் பெண்களைப் பெற்றனள் மருகி என்பவள் மிருகங்களையும், மிருகமந்தை என்பவள் கரடி, சமரம், ஸருமரம் என்பவைகளையும், ஹரி என்பவள் சிங்கம் வானரம் இவைகளையும், பத்ரமதை என்பவள் இராவதியையும் பெற்றனர்கள். இராவதி ஐராவதத்தைப் பெற்றனள், மாதங்கி யானைகளையும், சார்த்தூலி என்பவள் புலி கோலாங்கூலங்களையும், ஶ்வேதை என்பவள் திசாகஜங்களையும் பெற்றனர்கள். ஸுரபி என்பவள் ரோஹிணி கந்தர்வி என்பவர்களையும் பெற்றனள்; ரோஹிணி பசுக்களையும், கந்தர்வி குதிரைகளையும் பெற்றனர்கள், ஸுரஸை பல தலையுடைய நாகங்களையும், கத்ரு ஒரு தலையுடைய பன்னகங்களையும் பெற்றனர்கள். மனுவென்பவர்கள் மனுஷியர்களைப் பெற்றனள்; அநலை என்பவள் புண்யகரமாகிய கனிகளையுடைய விருக்ஷங்களை யுண்டுபண்ணினள்; அந்தக் கத்ருவென்பவளே பூமியைத் தலைமிசை ஏந்திக்கொண்டிருக்கின்ற ஆயிரம் படங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் பெற்றனள்; விநதை புத்ரர்கள் அருணன் பெரிய திருவடி யென்னு மிருவர்கள், அந்த அருணன் பிள்ளையே நான்; ஜடாயுவென்னும்

பெயருடையோன ; என் தமையன ஸமபாதி ; எங்களுக்குத் தாய ஸ்யேநி யெனபவள். இத்தனமையனுகிய யான் கொடிய மிருகங்களும, ராக்ஷஸர் களும் திரிகின்ற இககாட்டி லுனககுத் துணையாக இருந்து, நீ லக்ஷ்மண னுடன புறததிற செல்லுங காலேயில், யான ஸீதையைப பாதுகாப்பே னென்று உயிாகளின உறபததியுடன தன பிறபபினையு முரைத்தனர். பெருமாளும அதுகேட்டு மகிழ்ந்து, ஜடாயுவைத் தழுவி வணங்கித தன தநதைககுத் தோழனென்பதைப பலமுறைகேட்டுப பிராட்டியாரைப பாது காத தருளுமபடி யொபபுவிததது, ஸீதா லக்ஷ்மணாகளுடனும, அந்த ஜடாயுவுடனுங கூடப பஞ்சவடிக கெழுந்தருளினா

ஆரணயகாணடததில பதினனகாவது சருககம

முறறிறறு

பதினைந்தாவது சருககம்

பெருமாள இளையபெருமாளால பஞசவடியில கட்டப்பட்ட பர்ணசாலேயில பிராட்டியாருடன் எழுநதருளி யிருநதது

அநந்தரம பெருமாள பஞ்சவடி சோநதருளி, இளையபெருமாளைநோக் கித தமபி லக்ஷ்மணா ! அகஸதியமஹாயோகியால அருளிசசெயயபபட்ட பஞ்சவடி வந்து சேர்நதோம; இவவிடத்திலெங்கும கண்ணுற்றுப பாராய், எவவிடம் நாம பர்ணசாலே கட்டிககொணடு வாழவதற குரியதாகினறது ; அநத இடம் ஸீதை நீ நான் மூவரும மகிழவுறத்தககதாகவேணடும் ; அந்த இடமும் அழகுறறதாகவேண்டும; அதனைசசாாநத காடும மிகவழகுற றிருககவேண்டும ; தாபபுல், ஸமித்து, மலர், காய, கனி, கிழஙகுகளும் நிறைந் திருக்கவேண்டும் ; நீரும அருகி லிருககவேணடும, இபபடிப பட்ட இடத்தைத் தேடாயென றருளிச செயதனர் இளையபெருமாளும் அதுகேட்டுக் கைகுவித்துக்கொண்டு, ஸீதாபிராட்டியாாக கெதிரிலே பெருமானை நோககி, எம்மையனே ! தேவர் நெடுநாள எழுந்தருளியிருந்து அடியேனுககு ஆஜ்ஞை செய்துகொண் டிருக்கையில், அடியேன் தேவா கட்டளையின்படி நடபபவனே யன்றி, ஸ்வதநதரனுகேன ; தேவரே இவவி டத்தில பர்ணசாலே கட்டென்று சுட்டிக காட்டிக் கட்டளை செயதருளவீ ராகில், யான் அவவண்ணமே செயவேன , ஆதலின், தேவரே ஆஜ்ஞை செய்தருளக வென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனா. பெருமாளும அதுகேட்டு பேரா வுகந்தருளி, தாமே ஆராயந்து, நல்ல தோரிடத்தைக்கண் டங் கெழுந் தருளி, இளையபெருமாளுடைய இரணடு கரங்களேயும், தமது திருக

கரத்தினால பற்றி, அவரை நோககி, அடா லக்ஷ்மணா ! இந்த இடம் மேடு பள்ள மினறிச சமமாகவும், மலாநத மரஙகள சூழந்தும், குளிாநது மிரு கினறது , ஆதலின், இவவிடத்திலேயே பாணசாலை கடடககட்வை இத கருகில் மலாநது, மணஙகமழநது, மதுதோயநத கமலஙகளையுடைய புஷ கரிணியும விளஙகுகினறது , அகஸ்தியமுனிவரா லுரைககப்பட்ட கோதா வரி நதியும அருகில் பெருகி யோடுகினறது , இதுவும் மலாந்த கமலங்கள் நிறைநதும, ஹமஸஸாரஸாதி நீாபபறவைக ளொலிததுத தளிாததுட பூததுக காய்த்துப பழுத்துத தழைதத மரஙகளடாநத கரைகள பொருநதி யும விளஙகுகினறது , நெடுநதூரததிலு மிருக்கினறிலது , மிக வருகிலும இருககின்றிலது , மானகளின கூட்டஙகள நிறைந்தும, மயிலகளினுல கேகாதொனி செயயபபடடதும், பறபல குகைகள பொருந்தியும, உயாநத முாள மலைகள சுறறிலுமுளளன , வெளளி தஙகம முதலிய தாதுககள் ளால சூழபபடட யானைகள ஜாலகஙகளுடையனபோல விளஙகுகினறன ; ஸாலதாலதமால காஜூரபநஸாமரக நீவாரதி மிசநாகபுநநாகரஸால தமால சோகதிலக சமபககேதக சநதனஸ்பந்தன நீபபனஸலிகுசதவா ஸ்வகாண கதிரஸமீகிம சுகபாடலாதிகளா லடாநது குளிாநதுளள இவவிடததிலேயே இநத ஜடாயுவுடன கூடி வாஸஞ செயவோம , ஆகலின, இவவிடததிலே பாணசாலை இயறறுகவென றருளிச செயதனா இளையபெருமாளும அதை கேடடு உடனே சுவரொடுததுத் தூண்கள நாட்டித் தூலஙகளையேறறி, மூஙகில்களைப பரபபிக கயிறுகளா லிறுககி, வனனித தழைகளை நிரைதது, தருபபம, நாணல், விழலகளை நிரபபிக காறறும புகாவணணம வேயநது, தரையைச சமமாக நிரவிக கட்டுனசெயது, கோதாவரிககுச் சென்று நீரி லாடி மலா காய கனிகளைப பறிததுக கொண்டுவந்து, விதியின்படி புஷப பலியும, சாந்தி ஹோமமுஞ செயது, சிஙகாரிததுப் பெருமாளை எழுந் தருளப பணணிககொண்டு வநது காடடினா , பெருமாளும பிராடடியாருட னெழுநதருளிப பாணசாலையின அழகினைக கணடு, திருவுளமுகநது, இளையபெருமாளைத தழுவிககொணடு அவரை நோககி, அடா தமபி ! நீ இநதப பாணசாலையை மிகவும அழகாகக கட்டி யிருககினறனை , இதனால் யான மிக மகிழவுறறேன , நீ செயத இநதச செயலுககு வெகுமதி கொடு க்கவேண்டு மாதலின, இந்த ஆலிங்கனமே வெகுமதியாகக கடவது. பா முணாந்தவனும், தரும முணாந்தவனும, நனறி யுணர்ந்தவனுமாகிய உன் னால் என தநதை இறநதிலரொன்று அருளிச்செய்து, அவவிடததிலே ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கூடி விண்ணுலகில் சசியுடனும, உபேநதிர ருடனும கூடிய தேவேந்திரனபோலச சிறிதுகாலம வாஸஞ்செய்து மகிழ்ந் திருந்தனா.

ஆரணயகாண்டத்தில் பதினைந்தாவது சருக்கம முற்றிற்று.

பதினாறாவது சருக்கம்.

பெருமாள் ஹேமந்த காலத்தில் பரதாதிகளை நினைந்துகொண்டு கோதாவரியில் நீராடியது.

பெருமா ளிவ்வண்ணம் பஞ்சவடியில் எழுந்தருளி யிருக்கையில், சரத்காலம் சென்று, பனிக்காலம் நிகழ்கையில், ஒருநா ளிரவு நீங்கிய பொழுது விடிந்த பின்னர், நீராடுவதன் பொருட்டுக் கோதாவரி நதிக் கெழுந்தருளினர்; இளையபெருமாளும் கலசத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு பிராட்டியாருடன் பின்றொடர்ந்து செல்லுங்காலையில், பெருமாளை நோக்கி, எம்மையரே! தேவர்க்கு மிகப் பிரியமுள்ள ஹேமந்தருது தோன்றிற்று, இதனாலேயே வருஷம் அலங்கரிக்கப்பட்டதுபோலத் திகழ்கின்றது; இக்காலத்தில் உலகம் பனியினால் கொடியதாகின்றது, பூமி பயிர்களால் செழித்து விளங்குகின்றது, ஜலங்கள் பரிசிப்பதற்கு மரியன, செழுந்தீ மிக வினியது, இக்காலத்தில் இல்லறத்தோர்கள் ஆக்ராயணமென்னும் யாகஞ்செய்து, தேவபிதிர்களைத் திருப்தியுறுவித்து மகிழ்கின்றனர்கள்; நாட்டிலுள்ளோர்கள் பெருகிய காமுடையோர்களாகின்றனர்கள், அரசர்களும் பகைவர்மேல் படையெடுத்துச் செல்லுகின்றனர்கள், வெய்யோன் தென்றிசையினைச் சேர்ந்து திகழ்கின்றமையின், வடதிசை நன்கு விளங்குகின்றிலது, இப்பொழுது வெய்யோன் இமயமலைக்கு நெடுந்தூரத்தி லிருப்பதினால், இமயமலை இப்பொழுதே ஹிமவானென்னும் பெயரை யதார்த்தமாக்கிப் பனியைப் பெருக்கி விளங்குகின்றது, பகல்கள் நடப்பதற் குரியனவும், இனிய வெயிலை யுடையனவும், இனிய அக்கினியை யுடையனவும், பிரியமல்லாத நீர் நிழல்களை யுடையனவு மாகுகின்றன, பனி மிகுந்தும், சீதம் வளர்ந்தும், காற்றுப் பெருகியு மிருக்கின்றன; இரவுகளும் புறத்தில் துயில்வதற்றும், பனிகள் தோய்ந்தும், பகலினும் வளர்ந்தும் நிகழ்கின்றன, திங்களும் ஆதித்தனிடத்தில் பற்றிய அழகினையுடையவனும், பனியினால் மலினமடைந்த மண்டலமுடையவனுமாகி நெட்டுயிர்ப்பினால் அழுக்கடைந்த கண்ணாடிபோல விளங்குகின்றிலன்; பௌர்ணமாவாசியிலும், நிலவு பனியினால் மலின மடைந்து, நன்கு நிலவுகின்றிலது; லவுற்ற இரவும் வெயிலில்வாடிய பிராட்டியாரைப்போலவே காணப்படுகின்து, இயல்பாகவே குளிர்ச்சியுள்ள மேல்காற்றும், பனியினலிருமடங்குற்ற ளிர்மை யுடையதாக வீசுகின்றது; வெய்யோன் உதிக்கையில், காடுகள் தூமங்களினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளன, சம்பாப் பயிர்களும், கர்ஜூர பங்கள்போன்ற நுனிகளில் முதிர்ந்த கதிர்கள் திகழ்ந்தும், சாய்ந்தும், கநிறமுற்றும் விளங்குகின்றன, கதிரவனும், பனி தோய்ந்த கிரணங்க டையனாகிச் சந்திரன்போலக் காணப்படுகின்றனன்; அவன் காலையில்

வெப்பமற்றும், மத்தியானத்தில இனிமையாகிய வெப்பம் பொருந்தியு மிருக்கின்றனவே, சிலபபுறறும, கொஞ்சம் வெண்மைபொருந்தியு மிருக்கின்ற வெயிலும் பூமியில விளங்குகின்றது, உத்யான பூமியும, பனி படிநது நனைந்த இளமபுற்களை யுடைய தாகினறது, காட்டு யானை மிகவும பிபாஸையுற்றும, நீர குடிக்குமபடியாகத துதிக்கையை நீரில நீட்டி மிகத் தணமையால நீரைக கொள்ளாமலே துதிக்கையை வாங்கிக் கொள்ளுகினறது; இநத ஜீப பறவைகளும, குளிரினால அசசமுடையோர போரில் புகாமைபோலே நீரில புகுகினறில, வநராஜிகளும, பனியினால் மறைக்கப் படடும, மலர்களினறியும உறஙகுகினறனபோலும், ஜலதாமததினால மூடப் படட நீருடையனவும, தொனியாலே அறியததக்க ஸாரஸ பறவைகளை யுடையனவும, பனியினால நனைநத மணலுள்ள தீரஙகளுடையனவுமாக நதிகளும விளஙகுகினறன, பனி படிவதினாலும, வெயயோன் விளஙகாமையினாலும, குளிர்மையினாலும, மலை நுனியிலுள்ள நீரும விஷமபோலாகினறது, கமலஙகள பனி படிநது, மடலுதிர்ந்து, நாளமமாததிரம மிகுநதிருககினறமையின, தாமரை யோடைகளும விளஙகுகினறில, இககாலததில ஸ்ரீபரதாழவான தேவரிடததில பததியால தவஞசெயதுகொணடிருககினறனர்; அவர் ராஜ்ஜியஙகளையும, போகஙகளையும துறநது, தபமுறறுக குளிர்மை பொருந்திய நிலாதலததில படுததிருககினறனர், அவரும இபபொழுது பிரகிருதிகளினால சூழபபடடு ஸரயூநதிககுச செல்வர், மிகவும ஸுகமாக வளர்நதவரும, ஸுகுமாரருமாகிய அவர்இன மாலைகளில் எவவணணங குளிர்நத ஸரயுவில மூழகுவார், செநதாமரைபோனற கண்களை யுடையாரும், வீரரும, நீலமேகமபோனற திருமேனியரும, தாம மறிநதவரும, ஸத்தியவாதியும, நாணமுறறவரும, புலன்களை வெனறவரும, இனியவை மொழிபவரும், தீர்ககபாகுவும, மதுரருமாகிய அவர் தேவரிடததிலுள்ள பததியால போகஙகளைத் துறந்து, தேவரையே தஞசமடைநதிருககினறனர்; தேவர் பிராதாவாகிய ஸ்ரீபரதாழவானாலன்றோ? விண்ணுலகம ஜயிககப் பட்டது; தேவர் காட்டி லெழுநதருளி யிருககையிலும், அவர் நாட்டிலிருந்தே தேவர்போலத் தவசியாகித் தேவரை யநுஸரிககினறனர்; உலகினில புத்திரர்கள தாயைக் கொள்வார்களே யனறித் தந்தையைக் கொள்ளார்களெனறு பழமொழியுளது; ஸ்ரீபரதாழவானால் அது பொய்யாகச் செயயப்பட்டது; ஸ்ரீபரதாழவானுககுத தாயும், ஸ்ரீதசரதசககரவர்த்திக்குப் பத்தினியுமாகிய கைகேயி! இவவண்ணம் கொடுமைகொண்டாளே? எனறுரை செயதனர். பெருமாளதுகேட்டுக் கைகேயியை இகழ்தலைப் பொறாமல் இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! நீ கைகேயியை யொருபொழுது மிகழறக; பரதனுடைய குணங்களையே பெருபாலும் புகழந் துரையாய்; யான் வனவாஸம் தீர்ந்த பினபே திருவயோதிக்குச் செல்லவேண்டுமென்று நிச்சயங்கொண் டிருக்கையிலும், பரதனிடத்திலுள்ள அன்பினால் இப்பொழுதே போவோமென்று மனங் கல

மூறுகின்றது; மிகவும் பிரியமுள்ளனவும், மதுரமுள்ளனவும், மனத்தை மகிழ்விக்கத் தக்கனவும், அமிழ்தம் போன்றனவுமாகிய பரதனுடைய வாக்கியங்களையே யான் நினைந்து மகிழ்கின்றேன்; யான் பரதனுடனும், சத்துருக்கனனுடனும், உன்னுடனும் கூடி மகிழ்வேனோ? என்றிவ்வண்ணம் முறைத்துப் புலம்பி, கோதாவரியை யடைந்து நீராடி, தேவரிஷி பிதிரா க்களைக் குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து, ஸூர்யோபஸ்தானஞ்செய்து தேவர்களையுந் துதித் தருளினர். இவ்வண்ணம் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் நீரிலாடித் தூய்மையராகிய பெருமான், பார்வதி நந்திகளுடன் ஸ்நானஞ் செய்த சங்கரன்போல விளங்கினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கத்தில் ஸ்ரீராமபெருமாள் ஹேமந்தருதுவை வர்ணனை செய்கிற வியாஜத்தால் ராவணனால் உலகம் மிகப் பீடிக்கப்படுகின்றமையின், அவனை விரைவில் கொலைசெய்ய முயற்சி கொள்ளவேண்டுமென்று பெருமானுடன் ஸூசனை செய்கின்றனர், அதெங்ஙனே யெனில், (அடமஸகாலஃ) என்றதனால் காலன் போன்ற ராவணன் என்றும், (அலங்க்ருதஃ) என்றதனால் அவனால் அழிக்கப்பட்டதென்றும், பனி மூடிற்றென்பதினால், உலகம் மோகமுற்றிருக்கின்றதென்றும், பூமி (ஸஸ்யமாலினி) என்பதினால் பாரம் மிகுந்ததென்றும், (ஜலாந்யநுபபோகயாநி) என்பதினால் போகங்கள் நீக்கப்பட்டன வென்றும், அக்கினியும் ராவணபயத்தால் வெப்பம் நீங்கினனென்றும், (ஈவாகரயணபுஜாபிஃ) ந, வா, என்று பத மாதலின், ஸாதுக்கள் யாகாதிகள் செய்கின்றிலர்களென்றும், எல்லோரும் காமமே மேற்கொண்டனர்களென்றும், ராஜாக்கள் அலைகின்றனர்களென்றும், வெய்யோனும் தென்றிசையிலிலங்கையில், ராவணஸேவை செய்கின்றனனென்றும், அரக்கர்கள் பயமற்றுப் பகலிலும் திரிகின்றனர்களென்றும், வீரர்களடங்கினர்களென்றும், தியாக ளோங்கினர்களென்றும், காடுகளும் முனிவர்களின்றிச் சூன்யமாயினவென்றும், இரவில் தேவர்களும் போகந் துறந்தனர்களென்றும், ராவணன் வெய்யோன்போலத் திகழ்கையில், சந்திரன்போல நீர் விளங்குகின்றிலீரென்றும், நிலவுற்ற ராத்திரிபோலச் சீதையும் விளங்குகின்றிலளென்றும், கானமேல் காற்றுப்போல வீசுகின்றனனென்றும், காட்டிலுள்ள முனிவர் கண்ணீர் விட்டழுகின்றனர்களென்றும், அவர்கள் சம்பர்ப்ப பயிர்கள்போலத் தலை வணங்கி யும்மைச் சரணமடைந்திருக்கின்றனர்களென்றும், ராவணனைக் கொலை செய்யாமல் சந்திரன்போல ஏன் ஒளிகுன்றி இருக்கின்றீரென்றும், பனித்துளிபோல முனிவர்கள் கண்ணீர்பெருக்கி யழுகையில், தேவர் கருணைகொண்டு கடாக்ஷித்திருக்கின்றீரோ வென்றும், காட்டு யானைபோன்ற இந்திரனும் ஆசைகொண்டும் பயத்தால் போக்கின்றிலனென்றும், நீர்ப் பறவைகள் போன்ற முனிவரும் நிஷ்டை குலைந்தனர்களென்றும், வநராஜிபோன்ற வநிதையர் களும், ராவணனால் வருத்தப்பட்டுக் கண்ணீர் பெருக்கி மோக மடைந்தனர்களென் றும், நதிகள்போலவும் நாரிக ளிருக்கின்றனர்களென்றும், ராவண னிவ்வண்ணம் [illegible]த்தினும், தேவர் வீரங்கொள்ளாமல் வெய்யோன்போல ஒளிகுன்றி இருக்கின்ற [illegible]பின், ரிஷிகள் மிக வருந்துகின்றனர்களென்றும், மூப்பினர்களும், பொருளுள்ள

பதினேழாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை பெருமாளைக் கண்டு காமுற்றுப் பதியாகும்படி வேண்டியது

பெருமாளிவ்வண்ணம் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கோதாவரியில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆச்ரமத்திற் கெழுந்தருளி நித்யகர்மங்களை முடித்துக் கொண்டு பர்ணசாலையில் வீற்றிருந்து, பற்பல கதைகளை யருளிச் செய்து கொண்டு, பிராட்டியினால் சித்திரா நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய சந்திரன்போல விளங்கினர். அத்தருணத்தில் ராக்ஷஸ ராஜனாகிய ராவணனுக்கு உடன் பிறந்தாளாகிய சூர்ப்பணகை யென்பவள் தற்செயலாய் அங்கு வந்து தேவ குமாரனுக்கு நிகரானவரும், அகன்ற மார்பினையும், ஜானுவளவும் நீண்ட திருத்தோள்களையும், செந்தாமரை இதழ்போன்ற திருக்கண்களையும், முழு மதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையு முடையவரும், மிகவும் காண்பதற் கினியவரும், மதயானைபோன்ற நடை யழகினை யுடையவரும், ஜடை தரித்துக்கொண் டிருப்பவரும், காட்டுவாழைபோன்ற ஸௌகுமார்ய முற்ற வரும், சிறந்த பல முடையவரும், ராஜலக்ஷணங்கள் பொருந்தியவரும், கருநெய்தல்போன்ற திருமேனி யுடையவரும், கந்தர்ப்பனுக்கு நிகராகிய அழகினை யுடையவருமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரனைக் கண்டு, வடிவழகில் ஈடுபட்டு மயங்கி, ஸுமுகனைத் துர்முகியாகியும், நுண்ணிடையனை மஹோதரியாகி யும், தாமரை மடல்போலக் கன்றழகிய திருக்கண்களை யுடையவனை இடுங்கி யாழ்ந்து கோரமாகிய கண்ணுடையளாகியும், கறுத்து நீண் டழகிய கேசத்தை யுடையவனை சிவந்து சுருண்டு விரிந்த தலைமயிரை யுடையவ ளாகியும், இனிய ரூப முடையவனைக் கொடிய ரூப முடையவளாகியும், செவிக் கினியமொழி யுடையவனைக் கழுதை குரல்போலப் பயங்கரமாகிய த்வனி யுடையவளாகியும், யௌவன முடையவனை மிக்க கொடிய மூப்பின ளாகியும், பேசுந்திறமையினனைப் பிதற்றுபவளாகியும், நல்லொழுக்க முடையவனைத் தீயொழுக்க முடையவளாகியும், பிரிய முடையவனை யப் பிரிய முடையவளாகியும், பெருமாளை நோக்கி, மஹாபுருஷா! நீர் ஜடை

வர்களும், எல்லாவற்றையுந் துறந்து தனியே நின்றனர்களென்றும், பரதகுண வர்ண னத்தால் விபீஷணனுழைவான உம்மிடத்தில் பக்திகொண் டிருக்கின்றன னெனவும், கைகேயி நிந்தையினால் ஸீதையை ரக்ஷிக்கின்ற ராக்ஷஸீ நிந்தையும், சூர்ப்பண[illegible] யின் நிந்தையும், பரதகுணாநு மோதநத்தால், விபீஷணகுணாநு மோதன[illegible], பெருமாள் கோதாவரியில் அபிஷேகங் கொண்டதினாலும், ருத்ரோபமானத்தா[illegible], ராவணனை ஸம்ஹாரஞ் செய்து பட்டாபிஷேகங் கொள்வாரென்றும் நமக்கு வி[illegible] கின்றது; அன்றியும், ராவணன் சாங்காலம் கிட்டிற்றென்றும், இவைகள் [illegible] சகுனக் குறிகளெனவும் தோற்றுகின்றது;—

திரித்துத் தவசிவேஷம் பூண்டும், மனையாளுடன்கூடி வில்லுங் கணையும் கையிலேந்திக்கொண்டு ராக்ஷஸர்கள் திரிகின்ற இங்கெழுந்தருளியதற்குக் காரணம் யாது ? உண்மையாக உரை செய்கவென்று வினவினள். பெரு மாளும சூர்ப்பணகையா லிவ்வண்ணம் வினவப்பட்டவராகிக் கபட மற்றவ ராதலின், உண்மையாக மொழியலுற்றனர். இவர் எப்பொழுதும் பொய்யுரைக்கத் திருவுளம் பற்றுகின்றில ராதலின், தாபஸவேஷத்தில் பெண்களுடன் பொயயுரைத் தருள்வரோ ? கேளாய் பெண்ணே ! தசரத னென்னும் மஹாராஜர் தேவேந்திரனுக்கு நிகராக எழுந்தருளி யிருந்தனர். யான் அவரககு மூத்தகுமாரன், ராமனென்னும் பெயருடையேன், என் பாரியையாகிய இவளும ஜனகமஹாராஜன திருமகள், ஸீதையென்னும் பெயருடையாள், யாங்கள் தாய தந்தையாகளது கட்டளையினால இக்காட்டை யடைந்து தருமம் செயகின்றோம் , நீ யாவள ? யார் பெண் ? யாருடைய பாரியை ? இவறறைக் கேட்டுணர விரும்புகின்றேன , உனனுருவம் மிக வழகுற்றிருக்கின்றமையின, நீ யரக்கியலலளென வெண்ணுகின்றேன் ; ஆதலின், நீ இவவிடத்திற் கேன வந்தனை ? நீயும உண்மை யுரையா யென்று பெருமாள வினவியருளினா. அவ்வாறு வினவப்பட்ட சூர்பப ணகியும பெருமாளை நோககிக காமமோஹிதையாகி, கேளீர் மிக வழகரே! உண்மையாக உரைசெயவேன் , யான சூர்பபணகையென்னும் ராக்ஷஸி ஆதலின, யான் அச்சமின்றிக் கணடோர் அச்சமுறும்படி காமரூபிணியாகி இககாட்டில் திரிகினறேன், என்னுடன்பிறந்தவன ராவணனெனனபபட்ட வன், அவன் அரக்கர்கனொல்லோர்ககும் ராஜன், மிகப் பராக்ரம முடைய வன், அவன் பெயரை நீரும் செவியுற்றிருத்தலாகும், அவன தம்பி கும்ப கர்ணன், எபபொழுதும் உறககமுடையோன, அவன தமபி விபீஷணன, இவனமாத்திரம் ராக்ஷஸசேஷ்டை யுடையோனல்லன ; மிக நலலோன் ; அன்றியும், கரதூஷணர்களென்னு மிருவர்கள் ஸஹோதரராகளிருககின்ற னர்கள் ; உம்மை யான் கணடதுமுதல யான் அவர்களை மீறி ஸ்வதந்தரை யாகின்றேன் ; ஆதலின், உம்மைக் கண்டு புருஷோத்தமராகிய உம்மையே பர்த்தாவாக எண்ணி வந்தடைந்தேன் ; யான் மிக மகிமை யுற்றவள், சிறந்த பல முற்றவள், வேண்டுமிடத்திற்குச செல்ல வலலவள்; ஆதலின், நீர் எனக்கு பர்த்தாவாகி நெடுநாள் வாழுந் தினபுறுக ; இந்தத் திறமை யற்ற சீதையா லென்னபயன் ? இவள் மிகவும் விகாரமுற்றவள் ; ஆதலின், இவள் உமக்குத் தககவளல்லள் ; யானே உமக்கு மிகவுந் தகுதியுற்றவள், என்னை நன்றாகக் கண்ணுற்றுப் பாரீர் ; உமககுத் தகுதியற்ற இவளையும்,

உம்முடைய தம்பியையும், யான் புக்ஷித்து விடுகின்றேன, பினபு, நீர் பகையற்று என்னுடன் கூடி இன்புற்றுப் பறபல மலைகளேயும், காடு களையும கணணுறறு மகிழ்ந்து வாழக வென்று பிதற்றினள. பெரு மாளும இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு நகைதது, அவளை நோககி, மேற கூறுமாறு மொழியலுறறனர்.

ஆரணயகாண்டத்தில் பதினேழாவது சருககம
முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது சருக்கம்.

ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகள சூர்ப்பணகையை யலேத்து
மூககுச செவிகளை யரிந் தோட்டிவிட்டது.

அநந்தரம பெருமாள காமவேட்கைகொண்ட சூர்ப்பணகையை நோககி, அடி சிறந்த வழகுடையாளே! யானிந்தச சீதையை மனைவி யாகக கொணடிருக்கின்றேன, உனனைப் போனறவாகளுககுச சக்களத்தி யிருப்பது மிகத துனபததிற் கிடமன்றோ? என தமபியாகிய இந்த லக்ஷ்மணனும, மிக வழகினனும, சீல முடையோனும, திறமையுடைய வனு மாகின்றனன், யௌவனமுடையவன, மனைவியிலலாதான, ஆதலின், மனைவியும கோருகினறவன, கன்னுக்கு மினியவன், அவனே யுனககுத தகக பாத்தா வாகுவான், ஆதலின், நீ யவனே யடைந்து சகக ளததியினறி, வாழக வெனறு நகைத் துரைத்தனர். சூர்ப்பணகையும் அதனை யுணமையெனவே எணணிப் பெருமாளைவிட் டிளையபெருமா ளிடம் வந் தவளை நோககி, லக்ஷ்மணரே! உம்முடைய அழகினுக்கும்,

---

* சூர்ப்பணகை காமரூபிணி யாதலின, பெருமாளைக கணடவுடன காமுறறு, அவா தன்னைக கணடு காமுறவேணடுமெனறு நல்லுருவங்கொணடனளென்றறிக; கவி யவளுக கியல்பாயுள்ள உருவததையே வாணனே செயதனரெனறனா. வியாககி யாதா, சூர்ப்பணகை காமாதிசயததால மதிமயங்கி, ராக்ஷஸபுத்தியால தனனையே அழகினளாக ஒணடை வேமபினையே மதுரமாக வெணணுவதுபோல எணணி, அவ வுருவததோடே வநதனள. ராக்ஷஸரூபததையே நீதெனறறிநதவளாயின, பிராட்டி யானா இகழவளோ? இவளும் அவளைபபோலன்றோ? உருவங்கொணடிருபபள (ரஹிதாவனமனோஜ்ஞாங்கீ ராக்ஷஸீபரதிபாதிமே) எனபதறகு நீ யழகிய உருவ முடையாளல்லை, ஆதலின, நீ எனக்கு ராக்ஷஸியாகவே தோறறுகினறனையெனறு பொருள கூறவேணடும்; இவள தன்னை இகழாதது தறவாமைக்காகவும், தன்னுடன் பிறநதோர்களைப புகழாதனள. சூர்ப்பணகை என்பது, முறம்போன்ற நகமுடையா ளெனறு காரணவிடுகுறிப்பெயராகினறது;—

என்னுடைய அழகிறுக்கும், மிகத் தகுதியாகின்றது; ஆதலின், யான உமக்கு மனையாளாகின்றேன, நீர் என்னுடன கூடி இன்புற்று வாழுக வென் றுரைத்தனள். இளையபெருமா ளதுகேட்டு நகைத்து, சூர்ப்ப ணகையை நோக்கி, அடி பெண்மணியே! யான் ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தொண்டனுகிப் பணிவிடை செய்கின்றே னாதலின், அடிமைபூண்ட எனக்கு நீ பாரியை யாகுவது தகுமோ? ஆதலின, மிகச் சிறந்த உருவ முடைய நீ எமமையருக்கே பாரியை யாகக் கடவை மிகவுங் குரூபியும், மூப்பினளுமாகிய சீதையை விட்டுவிட்டு, இளையாளாகிய உன்னிடத்திலே யே மோகமுற்றின்புறுவர்; ஆதலின, அவரை மணஞ்செய்துகொள்வாய, சிறந்த வலிமைகொண்ட இந்த ராக்ஷஸரூபத்தை விட்டுவிட்டுத் திறமை யற்ற மானிடரூபத்தில் யாவன் விருப்புறுவானென்ன றுரைத்தனர். சூர்ப்ப ணகை பரிஹாஸமென்பதை யறியாமல, இந்த வாக்கியமும் உண்மை யெனவே எண்ணி, மீளவும பர்ணசாலையில வீற்றிருக்கின்ற பெருமா ளிடம வந்து, காமமோஹிதையாகி, மீளவும் அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராம சந்திரரோ! இந்தச் சீதை மிகவும் குரூபியா யிருக்கையிலும், இவளிடத் தில் ஆசையுற்று என்னை மணஞ்செய்துகொள்ளுகின்றிலீர்; ஆதலின், இவளை இப்பொழுதே பக்ஷித்து விடுகின்றேனென் றுரைத்து, தூமகேது ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தைப் பிடிக்கச் செல்வதுபோல ஸ்ரீசீதாபிராட்டி யாரைப் பக்ஷிக்கும்படி யோடினள். பெருமா ளவளைக் கண்டு ஆவென் றதட்டி இளையபெருமாளை யழைத்து, அடா லக்ஷ்மணா!—

క్రూరైరనార్యైస్సౌమిత్రే పరిహాసః కథంచన
నకార్యః పశ్య వైదేహీం కథంచిత్సౌమ్యజీవతీం ||

க்ரூரைரநார்யைஸ்ஸௌமித்ரே பரிஹாஸ: கதஞ்சந
நகார்ய:பச்யவைதேஹீம கதஞ்சித்ஸௌமயஜீவதீம்

கொடுமையுற்றவர்களுடனும், மூடர்களுடனும், ஒருபொழுதும் பரி ஹாஸமுஞ் செயலாகாது; யாம இவளைப்பரிஹாஸஞ்செய்து உபேக்ஷை யா யிருந்ததினுலன்றோ? இவள இவ்வண்ணஞ் சீதையைக் கொலை செய்ய முயன்றனள. சீதையைப் பாராய், நல்வினையால இவளிடத்தில தப்பிப் பிழைத்தனள். ஆதலின், கொடிய இவ்வரக்கியைக் கொலை செய்யாமல் நாசியையறுத் தோட்டாயென் றருளிச்செய்தனர். இளைய பெருமா ளதுகேட்டு மிகச் சினமுற்று வாளையுருவிச் சூர்ப்பணகையின செவிநாசிகளை யரிந்து, வெருட்டி யோட்டிவிட்டனர். அவளும் செவி நாசி களி லறுப்புண்டு, கோரமாக வீறிட்டழுது ரத்தத்தை வழியில பெருக்கிக் கொண்டே வந்தவழியே யோடிக் கைகளை யுயரவெடுத்துக் கூவி யழுது

ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்ட கரனிடஞ்சென்று, விண்ணினின்றும் இடி வீழ்ந்தாற்போலத் தரையில் வீழ்ந்து, ஸ்ரீராமபிரான் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் இங்கு வந்திருப்பதையும், தன் செவி நாசிகளை யரிந்ததையும், கரனுக்குக் குருதி பெருகப் பெருக மொணமொணவென றுரைத்தனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை பெருமாளிடத்துக்குப் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்தது

அநந்தரம் கரன் இவ்வண்ணம் மூக்கறுப்புண்டு, குருதியைப்பெருக்கித் தரையில் வீழ்ந்து புலம்பிய சூர்ப்பணகையைக் கண்ணுற்றுக் கடுஞ்சினங்கொண்டவளை நோக்கி, அடி ஸஹோதரி! எழுந்திராய், நிகழ்ந்தவா றுரைசெய்யாய், பதைபதை விடுக, நீ யாவனு லிவ்வண்ணம் அங்கவீன முற்றனை, வெளிப்பட உரைசெய்க, யாவன் பகையினறிப் படுத்திருந்த கொடிய கருநாகத்தை வலுவில விரலினுல தூண்டி எழுப்புகின்றனன், யாவன மதிமயக்கினுல காலபாசத்தைத் தானே கழுத்தில சுற்றிக்கொள்ளுகின்றனன, யாவனொருவ னிப்பொழு துனனை யணுகிக் கொடிய நஞ்சினை யுண்டனன; பல முற்றவளும், பராக்கிரம முடையவளும், நினைத்தவிடஞ் செல்ல வல்லவளும, நினைத்தவா றுருவந் தரிப்பவளும, யமனுக்கு நிகராகியவளுமாகிய நீ யாவனுல இவ்வகையாகத் துயருற்றனை, உன்னை இவ்வகையாகச் செய்தவன தேவர்களுள் சிறந்த தோளவலி யுற்றவனு? அலலது, கந்தருவனு? அல்லது, பூதமா? அலலது, ரிஷியா? என்னுடன் பகைத் திவ்வண்ணந் தீங்குசெய்ய வல்லவன ஆயிரங் கண்ணனே யாகுவானலலது, வேறொருவனு மாகான, உனக்குத் தீங்கு செய்தவனமேல் கூரிய கணைகளைத் தொடுத்து, அன்னப்பறவை நீரினின்றும, பாலைப் பிரித் தெடுப்பதுபோல அவன உடலினின்றும், உயிரைப் பிரித் தெடுப்பேன; அவன என கணையினு லடிபட்டு, நுரையுடன் குருதியைக் கக்க, அது தரையில படியக் காணபாய; என்னு லடிபட்ட யாவனுடைய மெய்யைப் பறவைகள சூழ்ந்து மாம்ஸத்தைக் கடித் திழுத்துத் தின்னப் போகின்றன; என்னு லெதிர்க்கப்பட்ட அவனைத் தேவகந்தர்வ பிசாச ராக்ஷஸாதிகளுள ஒருவரும் பாதுகாத்தளிக்க வல்லவராகார்; ஆதலின, நீ மனந்தேறி, யாவனுல அவமதிப்புற்றனையோ?

அவனை யுரைசெய்யா யென்று பகைவர்மேல் சினமுற்று வினவினன்; சூர்ப்பணகை அதுகேட்டு அவனை நோக்கிக் கேட்பாய் சகோதரா!—

తరుణౌ రూపసంపన్నౌ సుకుమారౌ మహాబలౌ
పుణ్డరీకవిశాలాక్షౌ చీరకృష్ణాజినాంబరౌ॥

தருணௌ ரூபஸம்பன்னௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ
புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ.

நித்ய யௌவன முடையவர்களும், காமனுக்கு நிகரான ஸௌந்தர்ய முடையவர்களும், காட்டுவாகைப் பூவுக்கு நிகரான ஸௌகுமார்ய முடையவர்களும், சிறந்த பல முடையவர்களும், தாமரை இதழ்போல அகன்ற திருக்கண்களை யுடையவர்களும், மரவுரி மரையுரி யுடுத்தவர்களும், காய் கனி கிழங்குகளை யுண்பவர்களும், புலன்களை வென்றவர்களும், தவஞ் செய்பவர்களும், தருமவழி கோணாமல் நடப்பவர்களும், ஸோதரர்களும், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களென்னும் திருநாம முடையவர்களு மாகிய இருவர் தசரதசக்கரவர்த்திக்குப் புத்திரர்க ளிருக்கின்றனர்கள். அன்றியும், அவர்கள் கந்தர்வ ராஜனுக்கு நிகராகியவர்கள், ராஜலக்ஷணங் கள் நிறைந்துள்ளவர்கள், அவர்கள் தேவர்களோ? மானிடர்களோ? யான் தெளிகின்றிலேன், அவர்களுடைய அருகில் யௌவன முடையவளும், சிறந்த கட்டழகுற்றவளும், பலகலனு மணிந்தவளுமாகிய ஒரு பெண் காணப்பட்டனள் அந்தப் பெண்ணின் பொருட்டு அவ்விருவர்களாலும் நாதனற்றுக் குலங்கெடுத்த பெண்போல இவ்வண்ணம் அங்கவீனஞ் செய்யப்பட்டேன், ஆதலின், அவளுடையவும், அவ்விருவர்களுடைய வும், உருதிரத்தைப் போர்க்களத்தில் பானஞ்செய்யக் கருதுகின்றேன்; அம்மூவர்களுடைய ரத்தத்தைப் பானஞ்செய்வேனென்பதே என னுடைய சிறந்த கோரிக்கை; இஃது உன்னாலேதானே நிறைவேற்றக் கடவதென்று கண்ணீர் ததும்ப வழுது உரைத்தனள். கரனும் இவ் வண்ண முரைத்த தங்கையின் மொழி கேட்டு மிக முனிவுகொண்டு பதினாலாயிரம் சேனைகளுக்குந் தனித்தனி ஸேனாநாயகர்களாகிய பதி னான்குபேர்களையும் அழைத்து அவர்களை நோக்கிக் கேளீர் சேனாநாயகர் களே! மரவுரி மரையுரி யுடுத்தவர்களாகியும், ஆயுதந் தரித்தும், பெண் ணொருத்தியை யுடன்கொண்டும், மானிட ரிருவர் தண்டகாரணியம் புகுந் துறைகின்றனர்கள்; நீங்கள் விரைவாகச்சென்று, அவ்விருவரையுங் கொலைசெய்து, அவர்களையும், அப்பெண்ணையும் கொணர்க; அவர்களது சோணிதத்தை இந்த என் தங்கை பானஞ் செய்வாள்; கேளீர் அரக்கர் களே! இதுதான் என் தங்கையின் கோரிக்கை; எனக்கும் இஷ்டம்; ஆதலின், நீங்கள் இவ்வண்ணம் விரைவில் செய்து முடிக்கக் கடவீர்க

ளென்று கட்டளையிட்டனன். அப்பதினல்வரும் அதுகேட்டு காற்றினு லலைக்கப்பட்ட மேகங்கள்போலக் கர்ஜ்ஜித்து, அந்தச சூர்ப்பணகையுடன் அங்கெய்தினர்கள்; இவர்கள கூரிய கணைகளை யுடையவர்களும், ராக்ஷஸ ஜாதியர்களும, கொடியர்களுமாகியும, பெருமாள் லீலாமானுஷ விக்ரஹ ராகியும், அதிமானுஷ தேஜோபல பராக்கிரம முடையவ ராதலின், அவர்க ளிவனை வெல்லத் திறமைகொணடிலர்கள; காட்டிடையில மத மேறிப் பிளிறித் திரியுங் களிறுகள பல கூடியும், மிகப் பற்றி எழுந் தெரியுங் காட்டுத் தீயினை யணைக்க வல்லன வாகுமோ? ஆதலின், அவர் கள பெருமானைக கண்டு அச்சங்கொணடு நின்றனாகள.

ஆரணயகாண்டத்தில பத்தொன்பதாவது சருக்கம

முற்றிற்று

தஸ்மிஂல்லோகே ஸஹஸ்ரேதேவை ருத்ராணஸ்ய ராவணஸ்யவதாரத்திபிஃ ஆத்திதேர மானுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதனஃ) என்கிறபடியே தசகண்ட குண்டித சக்திகளான தேவர்கள் ராக்ஷஸர்களுடைய ரஜஸ்ஸைப போகக்கும்படி ரஜோ தூஸர மான வடிவுகளும், ராக்ஷஸஸ்த்ரீகள மாங்கல்யங்கள வாங்கும்படி கழுத்திலே கட்டின கப்படங்களும், ராவண பந்திகருதைகளான தங்கள ஸதிரீகளுடைய விரித்த தலை, (விமுக்தகேஸ்யோ து:க்காரத்தாஃ) என்று ராக்ஷஸிகள தலையிலே யாம்படி தாங்கள் விரித்த தலைமயிரும, (ஹாபுத்ரேதிசவாதினயோ ஹாநாதேதிசஸர்வஸஃ) என்கிறபடியே யவர்கள முகங்களிலே விலாபாக்ஷரங்களாம்படி தங்கள முகங்களிலே ஸ்புரிக்கிற சாணுக்ஷரங்களும, (உத்தருத்யசபுஜௌகாசித) என்கிறபடியே அவர் கள கைகளை எடுத்துக கூப்பிடும்படி தாங்கள தொடுத்த அஞ்சலி பத்மங்களும, (ஸநாயநதிமுக்தமபாஷ்பை ஸஜுஷாணரிவபங்கஜம) என்கிறபடியே அவர்கள கண் களிலே கண்ணீர பாயும்படி தாங்கள கணணுங கண்ணீருமாய, (சாயாவ்ருக்ஷ மிவாதத்தவகாஃ) என்றும, (சகோரா இவசீதாம சுஞ்சாதகா இவதோயதம, அநாதா இவதாதாரம தேவாஜகமுராஜனூதனம) என்றும சொல்லுகிறபடியே அதத்வஸ்ராந்த ரானவர்கள சாயாவருக்ஷத்தைசசென்று சேருமா போலேயும், சகோரங்களானவை சரச்சந்த்ரனை யணுகுமா போலேயும் சாதகங்களானவை வர்ஷ-கவலாஹகங்களைச் சென்று கிட்டுமா போலேயும், தரித்ரரானவர்கள தாதாவைச சென்று கிட்டுமா போலேயும, ஸ்ரீயஃபதியைச சென்று கிட்டி, (தமப்ருவனஸு-ராஸ்ஸாவே ஸமபிஷ்டூ யஸநதாஃ) என்று ஸதவ பரியனுனவனை ஸதோத்ரம பணணுவர்களாகத் தொட ங்கி, (ஸதைகரூபரூபாய) என்று அவிக்ருதரான தேவர் நாட்டிற பிறந்து படாதன பட்டு மனிசரகாய என்கிறபடியே அழிவுகிட்டு, தரிபாத விபூதியிலே இருக்கக்கடவ தேவர் சதுஷ்பாதத்தாய ஹிரணயாக்ஷபணம் பண்ணுதலும, கேவலம் திர்யக் த்வத் தாலே போராதென்று நரங்கலந்த சிங்கமாய ஹிரண்ய நிரஸனம் பண்ணுற்றும், மஹத்துக்கும மஹத்தாயுள்ள வடிவைக குறளுருவாக்கி, அலஸி மலாமகளு போக மயக்குகளை மறந்து, பரஹ்மசாரியாய் (தயானன ப்ரதி க்ருஹ்ணீயாத்) என்றும, (கோஸஹஸ்ரபரதாதாரம்) என்றும, அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யென்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாத்யநேக பதப்ரதரான தேவர் மஹாபலி பக்கலிலே பது

தாயத்தை யாதித்தும, பிரஹ்ம க்ஷத்ரங்களுக்கு உத்பாதகரென்று ஓதப்பட்ட தேவர் (பித்ர்யம்மசமுபவீதலக்ஷணம் மாத்ருகஞ்சதனுரூர்ஜிதம்தத்) என்கிறபடியே ஜமதக்நி ரேணுகைகள் பக்கலிலே பிரஹ்மக்ஷத்திரியராய் வந்து தோன்றி இருபத் தொருபடிகால் துஷ்ட க்ஷத்திரியரைப் பரசுவுக்குப் பிராதாசனமாக்கியதும், (பக்தாநாம) என்றும, (வரதஸ்கலமேதத்ஸம ஶ்ருதார்த்தஞ்சகர்த்த) என்றும், அடியோங்களுக்காகவன்றோவென்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, சாபமானயவென்று கையிலே ஆயுதமெடுக்குமபடி தங்களுடைய வஜ்ரபரசு தண்டபாசாத யாயுதங்களைப் போகட்டும, அவன் (ஸாகரம சோஷயிஷ்யாமி) என்றும்படி கண்ணீரைக் காட்டி, (ஸுக்ரீவம் சரணங்கதஃ) என்றும, (ஸமுத்ரம்ராகவோராஜா சரணமகந்துமாஹதி) என்றும, அவன் சரணம புகும்படி தாங்கள் சரணம புக்கும், (அஞ்சலிம்ப்ராங் முகஃக்ருத்வா) என்று அவன் அஞ்சலி பண்ணும்படி தாங்கள் அஞ்சலி பண்ணியும், (ப்ரஸீதந்துபவந்தோமே) என்று அவன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுமபடி தாங்கள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணியும, (ஸர்வேஸந்நிஹிதாஃ) என்று தம்மையனுன இந்திரனும முற்பாடனும் படி திருவடிகளிலே நமராய, (நந்மேயம) என்றிருக்கிறவர்களைத் தலையழித்துத் தர வேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பரமகாருணிகனுன ஸர்வேஶ்வரனும் நிதயான பாயினியான பிராட்டியாரும, (பித்ரம்ரோச யாமாஸதத்தா தசரதமாத்ருபம) என்றும், (ஜனகஸ்யகுலேஜாதா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தாம் தாசரதியாயும், அவள் ஜனககுல ஸுந்தரியாயும் திருவவதரித்து, இருவரும இரண்டிடத்திலுமாக வளர்ந் தருளுகிறகாலத்திலே, இம்மிதுனம இப்படி யகலவிருக்கப் பொறுது, இப்படி யகல விருந்தபோது, ரக்ஷகராகை யன்றிக்கே (ஜகத்ஸசைலம் பரிவர்த்தயாமி) என்றும், (கிந்நுஸாகரமேகலாம மஹீந்தஹதி) என்றும, இவர்கள் தங்களாலே ஜகத்துக்கு அழிவுவருமென்றும, சோந்தபோது (ஆவாபயாங்காமாணிகா தவயாநிபரஜாஶ் சோதபாதிதவயாஃ) என்றும, (உபேதமஸீதயாபூயஶ் சித்ரயாசசினமயதா) என்றும, ஜகத்துக்கு மங்களாவஹமாயிருக்கையாலும, இம்மிதுனத்தைச் சேர்க்கவேணு மெனகிற அபிஸந்தியாலும், (விநாசாய சதுஷ்கருதாம) என்றும, (ஸம்பவாமி) என்றும், (யஜ்ஞவிக்னகரம்ஹனயாம) என்றும, அவருடைய அவதார ரஹஸ்ய ஸங் கல்பத்தை யடியொற்றினவனுகையாலும, விஶ்வாமித்ரபகவானுனவன் தசரதரத்னு கரத்தைக் கிட்டி ராமரத்நத்தை யபேக்ஷிக்க, அவனும வாத்ஸல்யத்தாலே மதி யெல்லா முளகலங்கிப் பெருமாளை யுள்ளபடி யறியாதே (ஊநஷோடசவர்ஷோமே) என்றும, இன்னம பதினறு பிராயம நிரம்பிற்றில்லை; (பாலஷோடசாதயாஷாத பௌகண்டஶ்சேதிகீர்த்யதே) என்கிறபடியே அபராபதவய வஹார ராகையாலே, தனித் தொரு காரியத்துக் காளல்லா; (சதுரங்கபலோயுக்தம மயாசஸஹ்தநய) முதுகணுக வென்னையும கூட்டிக்கொண்டு போவென்ன, விஶ்வாமித்திரரும இவர் பருவத்திற சிறுமைகண்டோ நீர் வார்த்தை சொல்லுகிறது; சிறுமையின் வார்த்தை யை மாவலியிடைசசென்று ஸாக்ஷிபாவித்துப் போய்க்கேட்க; முதிததாயாகில், (வஸிஷ்டோபிமஹாதேஜா யேசேமேதபஸிஸ்ததிதாஃ) என்றறியு மவர்களுமாய, ஸந்நிஹிதருமாயப் பலருமான இவர்களைக் கேட்கமாட்டாயோவென்றீடேற்றி இசை விக்க, இவனு மிசைந்து, (தநௌகுசிகபுத்ராய) என்று இவனுக்கு இஷ்டவிநி யோகாஹமாகப் பிள்ளைகளிருவரையும் கொடுக்க, அவனும ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கொண்டுபோய், காம்ஜ்ஞானங்களாலே அவித்யையை நிரஸிக்குமாபோலே அவர் களை இடுவித்துத் தாடகையை நிரஸிப்பித்து, அநந்தரம அவித்யாசஞ்சிதமாய்ப் புண்ய பாபரூபமான உபயவித கர்மங்களையும்போலே தாடகாஜனிதரான ஸுபாஹு மாரீசர் களையு மழித்து, அது தன்னில், (உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாசௌ) என்னும

போலே, ஒருத்தனைக்கொன்று, ஒருததனை யகல வடித்து, விஶ்வாமித்ராத் த்வ ரதராணம பணணி, (ஸ்ரீயமிசசேததுதாசனுத) என்று லக்ஷ்மியைப பெறுமபோது அக்னி புரஸஸரமாகப பெறவேணடுகையாலே, (விஶ்வாமிதரோணஸஹிதோ யஜஞந தரஷடுமேஷமாகதஃ) என்று ஜனகனுடைய யஜஞஸமயததிலே சென்று, அகனிதரயங களையும் உபாஸிதது, விலலிறுதது, மெலலியல தோள தோயநதாயென றுஞ சொலலு கிறபடியே ரௌதரமான விலலை யழைபபிதது, தேவதாநதரஸபாசத்தாலே வநத அதனுடைய தோஷம போமபடி திருககையிலே வாஙகி குணரோபணம பணணி, பஙககுலகையான பிராடடியாரையுங கைபபிடிதது, மீணடு வருகிற வளவிலே, ராமதவம் ஈரரசு பட்டதோவென்று அதிகுபிதனுய் வநத பரசுராமனைக கணடு, புதரவதஸலனுன சகரவாததி சகிதனுய, (அபயமஸாபூதேபபோததாமி) எனனக கடவ, பெருமாள தமக கதிசஙகைபணணி, (பாலாநாமமமபுதராணு மபயநதாது மாஹஸி) என்று போ வாசிகரும் பிணஙகி வநதவனுகையாலே, பெருமாள திரு நாமஞசொலல வஞசி, ஸாதாரணமாக என பிளளைகளுககு அபயபரதானம பணண வேணடுமென றிரகக, இவவாரததையைககேடடும பூரவாகயமபோலே கிளாநதெரிகிற இவனைக கணடு தணிய விடுவோமென்று பாரதது, வஸிஷடாதி ரிஷிகளும (தநஶரு ஷடவாபீமஸஙகாஶம ஜவலநதமிவபாவகம், ரிஷயோராமராமே திவசோமதுரமபரு வன) எனகிறபடியே உனனை யொழிய ராமாநதர முணடோ வென்று பெருமா ளுடைய ராமத்வததையும, அவன தலையிலே இரடடிககமாடடெறிநது நெருபபிலே நீரைச் சொரிவாரைபபோலே குளிர வாரததை சொனன விடததிலும, அவன ஜாம தகனி யாகையாலே யாருமையாலே, பெருமாளும இவன கையிலே இநதக கஷட மிருககை லயிறே இவனெரிகிறதென்று பாரதது மேலெழுநது க்ஷதரதேஜஸ ஸோடே யததை வாஙகி ஸஹஜமான பராஹ்மணயமே சேஷிககுமபடி பணணி, (அக்ஷயம மதுஹநதாரம ஜாநாமிதவாமஸுரோததமம், தநுஷோஸயபராமாஶாத ஸவஸதிதேஸதுபரநதப) எனறவனும தன ஸவாபாவிகமான பராஹமணயததுக கீடாக ஸவஸதி சொலலத தனனுடைய வைஷணவமான விலலை வாஙகுகையாலே, பெருமாளுடைய வைபவம ஸாவ லோகஸிததமாம்படி மழுவேநதிபபோக, பெரு மாளும (பராஹமணோஸீதிபூஜயோமே) என்று இவன ஸவஸதி சொலலுகையாலே, பராஹமணனென றறுதியிடடு, அருகுநதாளியும பறித திவன காலிலே போகடடுக குமபிடடு மாரில நூலே கடகாக விடடு ரக்ஷிதது, மீணடு திருவயோததியிலே புககு, இசசரககுப பெறுகைக குட்பட்ட வருதத மறியுமவ ராகையாலே, இவள சீர்மையை யறிநது (ராமஸதுஸீதயாஸாரததம விஜஹாரபஹூநருதூன) எனகிறபடியே பெரு மாளும, பிராட்டியாரும், இனிதமாச் செழுநதருளி இருககககணடு ஸ்ரீபூமி பிராட்டி யானவள (லோகபாலோபமமநாதம அகாமயதமேதினீ) தானும் நாசசியாரோபாதி அம்ஶபாகினியாகையாலும, (யதாதுபாககவோராமஸ ததாபூததரணீதவியம்) என்று தனககு வருதத பரசுராமாவதாரததினுடைய தேஜஸ்ஸு மிஙகே ஸங்க்ர மிககையாலும், தன கூததுககொககப பெருமாளை ஸவயமவரமாக வரிகக, ராஜாவு மிது காநதாவ விவாஹமாக வொண்ணாது, ஸமநதரகமாகக கரகரஹணம் பணணி வைக்க வேணடுமென்று பாரதது, பௌரஜான பதமந்திரி புரோஹிதாதிகளைத திரட்டி மநதரிதது, (மநதரயித்வாததஶசகரோ நிஶசயஜஞஸஸு நிஶசயம்) (ஶவஏவ புஷ் யோபவிதாஶ்வோ பிஷிஞ்சாமிமேஸுதம ராமமராஜீவதாம்ராக்ஷம் யௌவராஜ்ய இதிபரபுஃ) எனகிறபடி ஸம்பனன நக்ஷதரமான பூசத்திலே பெருமாளை யபிஷேகம் பண்ணக் கடவதென்று நிஶசயிதது, அதுககு வேண்டும் ஸம்விதானங்களைப்பண்ண, (ஸோஹமவிஶரமமிசசாமி) என்றும், (யௌவராஜ்யேநஸம்யோக்துமைச்சத)

என்றும், நாட்டாரோடு ராஜாவோடு பண்ணின ஆசைப்பாடுகள் தாங்கள் பண்ணின வாகையாலே, எண்ணினவாறாக விகக்ருமங்கள் என்கிறபடியே அவை ஸங்கல்பமாய (ஆவாஸந்தவஹமிச்சாமி ப்ரதிஷ்டமிவகாநநே) என்றும, (தபஸ விநாம்ரணேஶ்ரூதருன ஹநதுமிசசாமிராக்ஷஸான்) என்றும, ஸத்ய ஸங்கல்பரான வா தம்முடைய ஸங்கல்பமே ஸங்கல்பமாம்படி கைகேயி மநதராநதாயாமியாய நின்று கலக்கிக கட்டிலே எழுநதருளி, தணடகாரணய வாஸிகளான பரமரிஷிகளைக காணுமபோது (ரிகதஹஸதேநநோபேயாத) எனகிறபடியே வெறுங்கை கொணடு காணலாகாதென்று பாாதது, விராதவத புரஸஸரமாகச சென்றுகாண. அவாகளும மஹாராஜரைபபோலே பெருமாளுடைய வீாயததிலே அதிசஙகை பணணிப பரிக்ஷிசதுத தெளிய வேணடாதபடி விராதவததததிலே தருஷடோதாஹாணராகையாலே, விதீதராய வநது (பரிபாலயநோராமவத தயமாநானநிசாசனை:) என்று எஙகளை ரக்ஷிககவேணடுமென்று சரணம புக, (பவதாமாத ஹிதயாதமாக தோஹமயதருசசயா) என்று ஓம கொடுதது, (ஜகாமசாஶ்ரமாமஸதேஷாம பாயாயேணதபஸவிநாம) என்கிறபடியே சரபங்க ஸுதீக்ஷ்ணகஸதயதபராதருபரமுகரான ரிஷிகளாஶ்ரமததிலே பாயாயேண வெழுநதருளியிருககிற பெருமாள அகஸதயோபதேசததாலே கோதாவரீதீரமான பஞசவடீபரிஸரததிலே பாணசாலையுஞ சமைதது, (ஸராமஃபாணசாலாயா மாஸீநஸஸஹஸீதயா, விராஜமஹாபாஹுஶ்சிதரயாசநதரமாஇவ, லக்ஷமணே நஸஹபராதரா) என்று நாசசியாரோடு மிளையபெருமாளோடுங கூட இனி தமாந தெழுநதருளியிருககிறவளவிலே, (தநதேசமராக்ஷஸீகாசி தாஜகாமயதருச்சயா, ஸாதுஶூாபபணகீநாம) என்று ஶூாபபணகியாயிருககிற ராக்ஷஸி யானவள யாதருசசிக ஸுகருதமடியாக வநது கிட்டி, பராபத விஷயமாயிருககச செயதேயும, கடகனுன ஆசாாயனடியாக விசேஷஜ்ஞாநம பிறவாமையாலும, புருஷகாரம முனனுகப பறறுதவளவனறிககே அவ்விஷயததிலே அஸஹயாபசாரமபணணி, நக்ஷமாமிககலககாக (இதயுகதோலக்ஷமணஸதஸயா: கருதநோராமஸயபஶ்யதஃ, உதகருதயகட்கமசிசசே தகாணநாஸௌமஹாபலஃ) என்றும, கூராநத வாளால கொடி மூககுங காதிரணடும் மீராவிடுததென்றும, காதொடு கொடி மூககனறுட னறுதத கைததலததாவென்றும சொலலுகிறபடியே தக்ஷிணபாஹுவான இளையபெருமாளாலே தான கைகொடாாய வைரூபயததை விளைபபிகக, (விருபணஞசாதமநிசோணிதோக்ஷிதா சசமஸஸாவமபகினீகரஸயஸா) என்று வாாநத மூககும, வடிகிற உதிரமுமாயத தன பராதாவான காணுககறிவிகக, அவனும குபிதனாய (வயகதமாக்யாஹிகே நதவமேவமரூபாவிரூபிதா) என்று உனனை இப்படிச் செயதவாகளாா? அவாகளைத தெளியச சொலலென்று கேட்க; அவாகளை இனனாரொன்று அடையாளந தெரியச சொலலுகிறாள. (தருணௌ) என்று தொடஙகி (புதரௌதசரதஸ்யாஸதாம, பராதரௌராமலக்ஷமணௌ) என்று, இனனாமகனென்றும், இன்னபேரை யுடையவரென்றும சொலல பராபதமாயிருகக, (தருணௌரூபஸமபனனௌ) என்று பருவததையிடடுச சொலலுவது, வடிவழகையிட்டுச் சொல்லுவதாவதெனனெனனில, இவளுக்கு வைரூப்யம பிறநத நிதநதைபோக்கி, வைராககியம பிறநத திலலையிறே; ஆகையாலே, (காமமோஹிதா) எனகிற தன்னபிநிவேசம் வடிவிடடு பராதாககள முனனெனறு பாராதே தன்னுடைய ஆற்றாமைத்தைச் சொல்லுகிறாள். அநுகூலராகிலுமாம், பிரதிகூலராகிலுமாம, இவ்விஷயததில் அகப்பட்டவாகளுக்குப பணியிறேயிது; (யாநிராமஸ்யசினஹாநி) என்று அடையாளந தெரியச் சொலலென்று பிராட்டியார் திருவடியைக் கேட்க;

(த்ரிஸ்த்திரஸ்த்ரீ:ப்ரலம்பஸ்ச) என்று சொல்லுவதற்கு முன்னே (ராமஸ்சமல்பத்ராக்ஷஸ்ஸாவஸ்த்யமஞ்ஞஹாரஃ) என்று சொன்னாளிறே, இவை தனக்கு பரயோஜகரூபநாமங்கள் சொல்லவென்று முண்டிறே, அதிலே ரூபங்களைத்தேடியே பின்பு பெயரிட்டுச் சொல்லுகின்றனென்று சுருக்கின கடையில் கூறப்பட்ட காமத்திலே ப்ரதமபாவியான ரூபத்தை முற்படச் சொல்லுகிறாளாகவுமாம், அன்றியிலே, (ஸ்பத்பாமத்தகுபித்தாநாம பாவஜ்ஞாநமத்ருஷ்டம) என்று குபிதையாகையாலே, ஹ்ருத்கதாாதத்தை அவசமாக வெளியிடுகிறாளாகவுமாம்; இதிலே (ராமமிந்தீவரஸ்யாமம கந்தாபபஸத்ருசப்ரபம, பபூவேந்த்ரோபமந்த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸீகாமமோஹிதா) என்கிறபடியே தானவளைக்கண்டு காமுகையாகைக்கடியாயிருப்பதொரு ஆகர்ஷகமான ஆகாரமும, தன் பரிபவத்தாலுண்டான கோபாதிசயத்தாலே (த்யோஸத்ஸயாஸ்சருக்ரமபிபேயமஹம) என்றுஞ் சொல்லுகிறவளாகையாலே, (கோயமேவம மஹாவீர்யஃ) என்றியாகளை அளவிடமாட்டாதே அருக்ருக்கிற பராத்ராவான கரனுக்கு (பலமூலாசிநௌத்ராந்தௌ தாபஸௌ தாமசாரிணௌ) என்றவர்கள் எளிமைசொல்லுகிறதொரு ஆகாரமும, (ராமஸ்ய சமஹதகாம மஹாஸத்ராஸோபவேனமம) என்றிவர்களுக்க கஞ்சினவளாகையாலும, அவன் நெஞ்சிலே எரிச்சல் பிறக்கைக்காகவும, (புத்யாஹமனும்ஸ்யாமி நத்வமராமஸ்யஸம்பரதி, ஸந்தாதுமப்ரதிமுகே சக்தஸ் ஸசாபஸ்யமஹாரணே) என்று கையும் வில்லுமாய அவ்வாணபிள்ளை புறப்பட்டால் நீயோ அவர் முன்னே நிற்கிறுயென்றவர்களுடைய வாண்மை சொல்லுவதொரு ஆகாரமுமாக, ஆகாரத்ரயமும்விவக்ஷிதம, அதில்முற்பட்டவாகாரத்தில் யோஜனையிருக்கிறபடி (தருணௌ ரூபஸம்பன்னௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ, புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணாஜினாம்பரௌ) அவர்களுடைய பருவமிருக்கிறபடியும, வடிவழகிருக்கிறபடியும, செயலிருக்கிறபடியும, மிடுக்கிருக்கிறபடியும, கண்ணழகிருக்கிறபடியும, ஒப்பனையழகிருக்கிறபடியும, அவர்கள் இருவருக்கு முண்டித்தனைபோக்கி வேறொருவர்க்கு மில்லைகாணென்கிறாள். என்னை இதுவிளைத்த வீரிரண்டுமால்வரைத்தோள்மன்னவனென்றும, என்னை யகப்படவிப்படியாக்கிறது, அந்தக் குணஸமுதாய மன்றோ (தருணௌ) யுவாகுமாரஃ என்றும, (யவீயஸே) என்றும், (அருமபினையலனை) என்றும, வேதாந்தசித்தமான அர்த்தத்தை இவளொரு ராக்ஷஸிகை யாட்சியாகச் சொல்லுகிறாளிறே? இதுதான் ராக்ஷஸிகளுக்குப் பணியாயிருந்ததிறே? (வயஸ்துமேஷமஹாயோகீ பரமாத்மாஸநாதநஃ, தமஸஃபரமோதாதா சங்கசக்ரகதாதரஃ) என்றாளிறே, மண்டோதரியும் (தருணௌ) முகத்ரானவர்களோடு பத்தரானவர்களோடு தசரதவஸு தேவாதிகளோடு வாசியற, கரியாரொருகாளை யென்றும, காளைபுகுதக்கனாக் கண்டேனென்றும, பானயினிகளை யகப்படுத்திக்கொள்ளுவது பருவத்தை யிட்டிறே? அப்பருவத்திலே யாயத்திவளும, முற்படவீடுபட்டது; (தருணௌ) இவள் பத்தபாவையாயத்து பெருமாள் பக்கலிலேயாகில, வைரூப்யம் விளைத்தாள். இளையபெருமாளாகி லிரண்டு பக்ஷத்திலும் ஒருத்தரே யமைந்திருக்க, தவிவசஞாநந்தமாகச் சொல்லுவா னென்னென்னில, (அந்யோந்யஸத்ருசௌவீரௌ) என்றழகுக்கும, ஆண்பிள்ளைத்தனத்துக்கும், ஒருவர்க்கொருவர் குறையாமையாலும, (க்ருத்தாரோஸம்பவதீ பாரயேயமதயிதாமம) என்றும், (ஸ்ரீமாந்க்ருதத்தாரஸ்ச லக்ஷ்மணோநாம வீர்யவான், அபூர்வபாாயாப்ராப்தஸ்ச தருணஃப்ரியதாசனஃ, ஏநமபஜவிசாலாக்ஷிபர்த்தாரம்) என்று நான் க்ருதவிவாஹனுமாய ஸஹிதபாாயனுமாகையாலே, உனக்கு யோக்யனல்லன், இவன் அக்ருதவிவாஹனுமாய் விவாஹம பண்ணவேணுமென்கிற வாஸனையயுமுடையனாயிருந்

ஞுன். பின்பிவனைப் பார்த்தார்கவரியென்று பெருமாள் திருவுள்ளமாக, அவவழி
யாலே இளையபெருமாள் பக்கலிலே இவள் பார்த்தபார்வையாக (கதம்தாஸஸ்யமே
தாஸீ பார்யார்த்தி விஷுமாஹஸி, ஆர்யஸ்யத்வம விசாலாக்ஷீ பார்யாபவயவீயஸி)
என்றவர் அடிமையான வெனக்கு ஸதீரீயானல் நீயு மடிமையா வாயித்தனை;
அது வண்ணங்களிலராக்கரான உங்களுக்குச் சேராது, நாச்சியாராக வாழலாம்படி
அவர் தமக்கு இளைய நங்கையாராகப் பாரென்று இளையபெருமாள் சொல்ல,
பெருமாள் பக்கலிலே துவக்குண்டிமாக, இருவர் பக்கலிலுக் துவக்குண்டு இப்படி
பத்தபார்வை யாகையாலும், ஸ்வரூபய காணத்திலும் (விரூபயிதுமாஹஸி) என்று
பரயோஜக கர்த்தாவாயும், (உத்தருத்யகடாக்ஷஞ்சிசசேத கர்ணநாஸௌமஹாபலஃ)
என்றிளையபெருமாள் சரியாகர்த்தாவாயுமாக இப்படி இருக்கையாலே (தாப்யாம்
உபாப்யாம் ஸம்பூய, பரமதாமதிகருத்தியதாம இமாமஸதாமகீதாஹம) என்
திருவரையும் கூட்டாகச் சொல்லுகிறவ ளாகையாலும, இருவரையும் ஒக்கச்
சொல்லுகிருள், (தருணௌ) (இருவராய வந்தாரொன முன்னே நின்ருர்) என்று
மாபோலே ஒருவர் இருவராய வந்தனரே! என்னை யீடழித்தது, (தருணௌ)
தம்பி தமையனுனல பருவத்திலேயும் சிறிது வேறுபாடு காணலாமிறே? அப்படி
யன்றி, ஒருபடியாயக் காணிருக்கிறது, புனர்ப பூசம பூசமாய பின்னுன
முன்னுனுமானல் அத்தனை வாசி தெரியாதிறே? இப்படி பருவத்தையிட்டு மயக்கு
வித்தனையாய் வடிவுதன்னைப் பார்த்தால போலியா யிருக்குமோ வென்னில், (ரூப
ஸம்பன்னௌ) ரூபத்தைப் பார்த்தால அழகுவேண்டியிருப்பார்க்கு அவர்கள் பக்க
லிலே இரந்துகொண்டுபோக வேண்டும்படியாயக்காண கூடு குறித்துக்கிடந்தபடி
(ரூபஸம்பன்னௌ) காமனுர்தாதையென்று ஆந்தக்காமனகப்பட இவர் திருமேனி
யிலேகதேசத்திலே உத்பந்தனுனையன்றோ? அவவழகுதானுண்டாயிறறு, (ரூபஸம்
பன்னௌ - உத்பந்நமாத்ரவயம ஷணமஙிாகருணமதிஷ்டதி) என்கிறபடியே
முறபட வாஸ்ரயமுண்டாய, பின்பு அவவாஸ்ரயத்திலே குணங்களுண்டா
கையன்றிக்கே (ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்நஃபரஸூதஃ) என்கிறபடியே ரூபத்தாஸ்ர
யங்கள் ஸ்ஹோதபந்நங்களாய்க்காண, அவர்கள் பக்க லிருக்கிறது; (ரூபஸம
பன்னௌ) வடிவுடையாரன்ருே தலைவனேயென்றும, அச்சோ வொரு வழகியவா
வென்றும, என்முலையாள் ஒருநாளுனைகலத்தாலாளாயென்றும, (காரார் திரு
மேனிக் கண்டதுவே காரணமாப, போரப்பித்தரு திரிதருவன) என்றும்,
(ராமேதிராமேதிஸதைவபுத்யா) என்றும, பெண் பிறந்தாரைப் பிச்சேறறி வாய
வெருவப் பண்ணும வடிவுகாண வருவது அவர் தம்பியா ரன்ருே? மறற யாவ
ரிவர்க விருவருடைய வடிவழகிலேகாண நாஹழலுகிறது, இவவழகேயாய
னைத்துப் பார்த்தால உறைத்திருக்குமோ வென்னில், (ஸுகுமாரௌ) முரட்டு
இராட்சதரான உங்களைப்போலே யன்றுகாண; அவர்கள் மார்தவ மிருக்கிறபடி
பூவிலே யணைத்தாப்போலே காணிருப்பது சருஷ்டாந்தஞ்சொல்லு மவர்களும்
(அதஸீபுஷ்ப ஸமகாச) மென்றும், (ராமமிந்தீ வரஸ்யாமம) என்றும, பூவைப
பூவண்ணு வென்றும, காயாமபூ வண்ணு வென்றும, புஷ்பத்தை இட்டிறே சொல
விறறு; (ஸுகுமாரௌ) வடிவினை இல்லா மலாமகள் மறற நிலமகள் பிடிக்கு
மெல்லடியென்றும, பூவிற பரிமளத்தையும, மண்ணில பரிமளத்தையும, உபாதான
மாகவுடைய பிராட்டியாரும அகப்பட்டவனைக் கையன்றிக்கே அடுத்தடுத்துப
பார்க்கவும போராதபடியாய்க் காண, அவர்கள் மார்தவம இருக்கும்படி (ஸுகு
மாரௌ) நடந்த கால்கணொந்தவோவென்றும், அடியாரல்லல தவிர்த்த வசைவோ
வென்றுமிப்படி தான் நீண்டு தாவிய வசைவோவென்றும், தாளா லுலகமளந்த

வசைவேசொலென்றும, ஸ்வாபாவிகமான வியாபாரம அகபபடத திருமேனிக
குபபொருநதெனறு அனுகூலா வயிறுபிடிககுமபடியாயககாண அவாகள மாதாதவ
மிருககுமபடி (சுகுமாரெள) திவயடஞான காம ஞெருவனிறே? இவாக ளிளமை
யைப பாரீா; இரணடு காமராயககாண தோறறுகிறது, (ரூபஸமபனனெள சுகு
மாரெள) அவனனாஙகளுயிறே யிருபபது, (கநதாபப இவமூர்ததிமான) எனகிற
படியே ரூபவானகளாயககாணிநதககாமாகளிருபபது (ராமமநமதஸரோணதாடிதா
துஸஸஹேநஹ்ருதயேநிஸாசரீ) எனறு காமனுகவே பரிகரிததுச சொனனு
ளிறே? இபபடி எழிலு மழகுமாயத தூரததிலே யகபபடுததுமளவேயாயக்
கிட்டி யனுபவிககப பாாத்தால உடறகொடுகக மாட்டாதபடி தாபபலராயோ
விருபபதெனனில, (மஹாபலெள) வையாதயததில வநதால தோறறுமம, மட
நெஞச மெமபெருமானுரணறகெனறும, வரையெடுதத பெருமானுக கிழநதே
னெனவ ரிவளை யெனறும, பெணபிறநதாா தொதறெழுதிக கொடுககுமபடியாயக
காணிருபபது (மஹாபலெள - ராமஸதுவிஸீதயாஸாததம விஜஹாரபஹூநருதூன,
மைநதனைமலராளமணவாளனை) எனறு சொலலுகிறபடியே ஸ்ருஙகாரததில
வநதால அநேக ருதுககளை யொருபடிபப நடத்தா நினறுலும, எதிாததலைய
பரதானமாயத தாமே பரதானராமபடிகாண, அவாகள பராபலலிய மிருககும
படி யனறிககே (மஹாபலெள) (காதறகடலபுலாய விளைவிதத காரமாமேனிநங
கணணன) எனகிறபடி பருவததையும,வடிவழகையும, சிவபபையுமிட்டுப பிறபாப
படுகொலைபபடுத்தித துடிககுமபடி பணணிப பினனை யவாக ணினைவிலோடியும
புகுராதபடியாயக காணவாகள அததியவஸாய பராபலலிய மிருககுமபடி என
னவுமாம; ஆக இபபடி சமுதாய சோபையிலும அவயவஸோபை மட்டமா யிரு
ககுமோ வென்னில, (புணடரீகவிஸாலாக்ஷெள) அது கணணழகைத தபபினு
லனறோ? வேறொரு அவயவததி லிழியவொட்டுவது (புணடரீகவிஸாலாக்ஷெள)
அவையெலலாங கிடடினு லழிககுமவை இனி இது அஙஙனனறிககே தூது செய
யக கணகள கொண டொனறு பேசி யெனறும, தாமரைக கணகள கொண
டறிதி யாலோ வென்றும, அதிலே தோறறினபோதே அழிககுமபடியாயககாண
கணகளிருபபது, (புணடரீகவிஸாலாக்ஷெள) புணடரீகம ஸிதாமபோஜமிறே?
(ஸமரக்தாநயநாகோராஃ) என்றுஙகளைபபோலே எரிவிழியா யிருக்கை யனறிககே
சுப்ரஸநநதவளமான வககணகளிருநதபடிகாண, (புணடரீகவிசாலாக்ஷெள)
ரக்ஷணோபயோகியான கருவிழியும, செவவிழியும, கண பரப்பும, தமோகுணோ
தரேகததாலே நிதராகஷாயிதமாதல, ரஜோகுணோ தரேகததாலே கோபஸமரகத
மாத லனறிககே, ஸததவபரசுர ராகையாலே, அவாகளுடைய தருஷடி ப்ரஸாத
மிருநதபடிகாண, (புணடரீக விசாலாக்ஷெள) அவா தாம (ஆதமாநம் மாநுஷம்
மநயே) எனறு தம்மை மறநதாராகிலும, அகவாயிறகிடநத பரதவததைக கோட்
சொலலித தாராநினற தாயிறறுக கணகளதான, (புணடரீக விசாலாக்ஷெள)
புறகடலபோலே யககணகளுககுளள அகலம ஒருவரால கரை காண வொணணுத
படியாயத காணு கணகளிருபபது, (புணடரீக விசாலாக்ஷெள) கணணிலுணடான
தெளிவுககுப புண்டரீகததை யொருபோலி சொன்னோ மிததனை போககி அகலத
தைப பார்ததாலு கடலில புககா, கரைகாண மாட்டாதே மயஙகுமாபோலே
புடை பரநது மிளிர்நது செவ்வரியோடி நீணட வப்பெரிய வாய கணகளெனறு
மித்தனைபோக்கி நீயொரு பாசுர மிட வொணணுதுகாண; (புணடரீக விசால
க்ஷெள) உயிாக் கொலலாந தாயாய அளிககினற தணடாமரைக கணணனெனறும்
தடஙகொள தாமரைக கண்விழிதது இடஙகொள் மூவுலகும தொழ விருநதருள

யென்றும் சொல்லுகிறபடியே பத்த முக்த நித்யாத்மகமாய் த்ரிவித கோடியான
பய விபூதியும், ஏகோத யோகத்திலே கடாக்ஷிக்க வைத்தாய் காண் கண்க
ருப்பது; (மஹாபலௌ-புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) பலத்தைக் காட்டி யவா
ளைத் தோற்பித்து, அவர்களை (ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ) என்றும், தாமரைக் கண
னை விண்ணோர் பரவுந் தலைமகனை என்றும், எழுதிக்கொள்வது கண்ணழகை
ட்டிறே? (மஹாபலௌ புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ) அவர்களளவிலே யீடுபட்ட
வூர்கள் நேராகக் கைவாங்க மாட்டாதே (அவலோகந்தாநே நபூயோமாமபாலய)
யென்றும், (புண்டரீகாக்ஷாக்ஷமாம்) என்றும், தாமரைக் கண்களாலே நோக்கா
யென்றும், திரியங்கைப்பண்ணிக் கால் கட்டும்படி பண்ணுவது இக்கண்களில் தண
ளிகாண், (புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ சுகுமாரௌ) என்கிற பதத்வயத்தாலே
மாகவென்று சொல்லிற்றிறே? ஆனால் புஷ்பபாணராகவேணுமே? அப்படிக்
க கண்ட தென்னென்னில், கண்டக்கணொன்றும் சிறைக்கோலால் நெஞ்சு டுரு
வே வுண்டு நிலையுந் தளர்ந்து நைவேனை என்னும்படி என்னை நிலைகுலைத்த புஷ்ப
பாணராக விருக்கிறபடி காண், அவயவசோபாமாத்ரத்தாலேயோ அகப்படுத்துவ
தென்னில், (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) ஒப்பனையழகாலும், அழிப்பார்கள் காண்
அவர்களென்கிறன, (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) செவ்வாத்த வுடையாடை யதன்
மேலோர் செவ்வரிக்கைக்கச்ச சொல்லுகிறபடியே உள்ளுடுப்பது மரவுரி, மேற
த்துவது கலைத்தோலுமாயத்திருப்பது, (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) தாருண
த்தியான குணஸமுதாயத்தைப் பொதிந்த தொரு கிழிச்சீரை இருந்தபடிகாண்,
ருணௌ ரூபஸம்பன்னௌ சுகுமாரௌ மஹாபலௌ, புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ
ர்க்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ, கிமிவ ஹிமதுராணாம் மண்டனந்நாக்ருதீநாம்) என்கிற
படியே வனமுறுகலான ரிஷிகளு மகப்பட விகருதமாம்படி யிருக்கக்கடவ.
அம்மரவுரியுந் தோலும் அவர்கள் வடிவிலே சேர்ந்த வடியாலே அழகுபெற்றிருந்த
படிகாண், (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) ஏதேனுமாக வங்கே சாற்ற வமையுமிறே?
ஆகாஷகமாகைக்கு (தாஸாமாவிரபூச்சௌரிஃ ஸ்மயமானமுகாம்புஜஃ, பீதாம்ப
தரஸ்ஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷான்மன்மதமன்மதஃ) என்கிறபடியே பீதகவாடையுடைதாழ
விருந்தாவனத்தே கண்டோமே யென்றும், செய்யவுடையுந் திருமுகமும், செங்
கனிவாயுங் குழலுங் கண்டேனென்றும், பெண்பிறந்தார் வாய் புலாத்தும்படியாய்க்
காண், இடையழகிருப்பது (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) உடுத்துக் களைந்த நின
பீதகவாடையுடுத்து என்று ஸ்வரூபஜ்ஞராசைப்படுவதும், பெருமாளணாயிற பீதக
வண்ணாடை கொண்டென்னை வாட்டந் தணிய வீசிறே யென்று போகபர
ராசைப்படுவதும், பரியட்டத்தையாய்த்து, (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) (ரூப
ஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம், தத்ருசுர்விஸ்மிதாகாராஃ)
என்றும், ஸ்வரூப த்யானபரரான ரிஷிகளகப்பட இவ்விக்ரஹகுணத்திலே யுடை
குலைப்பட்டார் நின்றார்கள்; (கன்யாகாமயதேரூபம்) என்று பெற்றக் காலவனும்
பெண் பிறந்தோ முய்யோமோ வென்றும், உடம்பை யுகப்பிக்கக்க [illegible]
ராமன காறயட்ச சொல்ல வேண்டுமோ? எளிமை சொல்லுகி [illegible]
(தருணௌ) அவர்கள் பக்கலிலே சரக்குண்டாக நினைத்திரு [illegible]
(நயுத்தயோக்ய தாமஸ்ய பஶ்யாமி) என்கிறபடியே பூசற் [illegible] காதார் சில
பாலராயக் காணிருப்பது நானேயோ விது சொன்னேனே, [illegible]ஹ்ய கருதவித்
யஶ் சந்சவேதத்தி பலாபலம், நசாஸ்த்ரபலஸம்பன்னோ ந [illegible]விசாரதஃ) என்று
பற்ற தக்கப்பனகப்பட கெஞ்சாறல் பட்டிலனே! ([illegible]ணௌ-யௌவனே
ஷயைஷிணும்) என்கிறபடியே விஷயபரவணராய் அ[illegible]ராய்த் திரிகிறவர்

களுக்கும் ஒரு பூசலுண்டோ போருவது; பாலரான விவ்வளவு மன்றுகாண், (ரூபஸம்பன்னௌ) கன்யாகாமயதேரூபம் என்றும், ரூபேணவநிதாஜனமென்றும், ஸ்திரீகளகப்படுகைக்கு மேனிமினுக்கித் திரியுமதனைப் போக்கி, புருஷர்களகப்படும்படியான வாண்மை யுடையவர்களல்லர்காண், (ரூபஸம்பன்னௌ) மூங்கிற் பொந்துபோலே தோலில் பசையித்தனை போக்கி யகவாயிலுள்ள வீடிலைகாண், அதுக்கடி என்னென்னில், (சுகுமாரௌ) ஸ்ரீமத் புத்ரர்களாகையாலே, செல்வப் பிள்ளைகளாய்க் காணிருப்பது, (சுகுமாரௌ) (பரஹ்ஸ்யதஹஸ்தஸ்யாத்ய மந்தபாரணஸ்யபூதலே) என்கிறபடியே கடைக்கண் சிவந்து, நீ யார்க்கும் பார்வையிலே மாயும்படி இருக்கும் அவர்களோ உன்னுடைய அத்யுக்ரமான ஆயுதங்களைப் பொறுக்கப் புகுகிறது, வடிவைப் பார்த்தால் திறவியரல்லராகிலும், காயத்தில் வந்தால் திறவியரா யிரார்களோவென்னில், (மஹாபலௌ) பலஹீநரான வளவேயன்றுகாண், க்ரமாகதமான ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கச் செய்தேயும், அகப்பட ஆளமாட்டாதே யொதுங்கிப் பெண்டாட்டிக் கஞ்சிப் போகட்டுப் போரும்படி அத்யந்தம் பாலராய்க் காணிருப்பது, அன்றியிலே, (மஹாபலௌ) பலவான்கள் தானாலும், இவர்க ளிருவரு மித்தனை போக்கி, இவர்களுக்குமேல் பலமாய் வரப்புகுகிறார்களுண்டோ? (த்ருஷ்டாத்ரமயாநாரீ தயோர்மத்யே சுமத்யமா) என்கிறபடியே காற்கட்டாம்படி குழைச்சரக்கா யிருப்பாளொரு பெண்டாட்டியையும் முதுகிலேகொண்டு திரிகிறவர்களோ? பூசலாடப் புகுகிறார்கள், பூசலாட மாட்டார்களென்றும், அறிந்தபடி என்னென்னில், (புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ) விளைவ தறியாமையாலே இவனுக்கு வைருப்யம் விளைத்தோம், மேலென்னாகப் புகுகிறதோவென்று அவர்கள் வெளுக்க வெளுக்க விழிக்கிற விழியிலே கண்டேன்காண், புண்டரீகம் ஸிதாம்போஜமிறே? (புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ) நீரிற் றும்மையை வறளிலே இழுப்பாரைப்போலே தண்ணிறமான நாட்டுக் கவர்களை யித்தனைபோக்கி, வெற்று நிலமான காட்டுக் காளல்லவொன்னு மிடம் அவர்கள் கண்கள்தாமே சொல்லித் தருகின்றனகாண், அவர் தாங்கள் சக்ரத்தாலுள ஐஶ்வர்யத்தாலே படையாண்டு போரத்தட்டென்னென் றிருக்கவேண்டா? (சீரகருஷ்ணஜிநாம்பரௌ) உடுக்கைக் கொரு புடைவை யகப்பட வன்றியிலே, காட்டில் மரத்தோலையும், மான்தோலையுமுடுத்துத் திரிகிறவர்களோ? காசு நோந்து படையாளப் புகுகிறார்கள். (சீரகருஷ்ணஜிநாம்பரௌ) உடுக்கிற புடைவை இரண்டுமே சஜாதியமாகப் பெற்றதோ? உள்ளுடையொன்றும், மேலுடையொன்றுமாயன்றோ யிருக்கிறது, (சீரகருஷ்ணஜிநாம்பரௌ) ஸ்தாவரமொன்று கொடுக்க, ஜங்கமமொன்று கொடுக்க, இப்படி பலர் பக்கலாக விரந்தன்றோ? இது தானு முடுக்கிறது; பௌருஷோப பாதன யோஜனையில், (தருணௌ-ஊநஷோடஶவர்ஷ:) என்றும்படியான பிள்ளைப் பருவமும் மன்றியிலே, (அநேகவர்ஷஸாஹஸ்ரோ வ்ருத்தஸ்த்வமஸிபார்த்திவ) என்னும்படி முதிர்ந்த பருவமு மன்றியிலே, பூசலென்றால் காட்காட்டென்று வரும்படியான நல்ல பருவங்காண், (தருணௌ - யௌவனே விஷயைஷிணம்) என்றும், (ராஜ்யகாமவிஷயாவிபேதிரோ பவத்விஷயவாஸிந:) என்றும், விஷயஸ்ப்ருஹம் ராஜ்யவாசியாகையாலே, இன்னம் ராஜ்யங் கொள்ள வேண்டுமென்று மேலே விஜயைஷிகளாம்பருவங்காண், (தருணௌ) இப்பருவமுடையாரொருவர் அமைந்திருக்க, இருவர் கூடினால் இயலாத துண்டோ? இப்பருவமும் யோக்யதையு மறிய வடிவு பார்த்தால் இவர்களென்ன பூசல் போருதென்னும்படி ஆபாஸமா யிருக்குமோ வென்னில், (ரூபஸம்பன்னௌ - ஸிம்ஹோரஸ்கம் மஹாபாஹும்) என்கிறபடியே வேறொரு ஆயுதம் வேண்டாதபடி அவ

ருடைய தோளையும், மார்பையுங்கண்டபோதே எதிரிகள் கால்வாங்கும்படியாய்க் காணிருப்பது, (ரூபஸம்பன்னௌ) ரூபமென்னும் மதிப்பாயிப் பருவங்கொண்டு அறுமிகலைகயன்றிக்கே, (கதவாஸௌமித்ரிஸஹிதோ நாவிஜ்ஞயவிவாதநே) என்றும், (யஶஸ்ஸ்ரீகை கபாஜநம) என்றும், சொல்லுகிறபடியே அயோத்யா பரிஸரந் தொடங்கி, சுபாகு மாரீசாதி விரோதிவதம் பண்ணினதாலே பெருமதிப்பாயிருப்பவர்களல்லரோ வென்றுகவுமாம், இப்படி விரோதிவதம்பண்ணுமிடத்தில் வருத்தத்தோடே க்லேசித்தோ பண்ணுவதென்னில், (சுகுமாரௌ) அவர்கள் ஆண்மைத்தனத்தில் வந்தால் ஒரு வகைக்குச் சிறிது சொல்லலாமித்தனை போக்கி வடிவழகைப் பார்த்தால் பருமுகமாய்ப் பொல்லாதா யிருக்கை யன்றிக்கே? அத்யந்தமபிரூபமாய் காணிருப்பது, (சுகுமாரௌ) அவர்களுமாய்ச் சிறிய பார்த்தாராகளாகில், முன்னே வந்த நாலிரண்டுபேரைக் கொன்றுவிடுமளவேயோ? (ஸதேவகந்தர்வ மனுஷ்ய பன்னகம் ஜகத்ஸசைலம் பரிவர்த்தயாமி) என்றும், (ஸாகரமேகலாம் மஹீந்தஹந்திகோபேந) என்றும், பூமியை இருந்ததே குடியாக நசிப்பியார்களோ? இப்படி நசிப்பிப்பது எது கைமுதலாக வென்னில், (மஹாபலௌ) மஹச்சப்தத்தாலே கேவலம் பாஹுபலமே யன்று, மநோபலமு முடையவர்கள், கேவலம் மனோபலமே யன்று, பாகுபலமும், மனோபலமு முடையவர்களென்று இரண்டையும் நினைத்துச் சொல்லுகிறது. (மஹாபலௌ) உன்னுடைய சதுரங்கபலமும் அஸ்தகல்பமாம்படி காண், அவர்கள் பலத்தின் மிகுதி யிருக்கும்படி (மஹாபலௌ) நெடும்போது யுத்தம் பண்ணினாலும், ஸ்ரமந்தட்டாதபடி பலாதிபலைகளென்கிற வித்தைகளை யுடையாராய்க் காணிருப்பது, இப்படிக்கு ஸ்ராந்தி தட்டாதென்று அறிந்தபடி என்னென்னில், (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) வெற்று நிலமான விக்காட்டிலே திரியச் செய்தேயும், தன்னிலத்திலே நின்ற தாமரை போலே, அக்கண்ணிற செவ்வித்தானே சொல்லா நின்றது காண், (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) எதிரிகளென்று லவர்கள் பக்கலிலே ஒரு கௌரவத்தைப் பண்ணி, சிறுத்தல் பருத்தல் செய்கை யன்றிக்கே? அவிக்ருதமாய் காண் கண்களிருப்பது, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) பரீதவிஸ்பாரிதேக்ஷணம் என்று எதிரிகளைக் கண்டாலு ராவுகை யன்றிக்கே? மேனுணியபாலே ஒருகாலைக் கொருகால் விஸ்தருதங்களாய்க் காண் கண்களிருப்பது, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) எதிரிகளைக் கண்டா லிப்படி முக மலருகைக் கடியென்ன? பூசலுக்கென்று கட்டி யுடுத்து ஸந்நத்தராலன்றோ? அப்படியே இருக்கலாவது, அநவஸரத்திலே வந்து தோற்றினாருண்டாகில், செய்யும் தென்னென்னில், (சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) (ஸந்நத்தௌவிசரிஷ்யத:) என்கிறபடியே உள்ளுடைய மிறுக்கி, உடம்புக் கிடுமிடு, ஸந்நத்தராய்க் காண் அவர்களிருப்பது, (சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) காட்டிலே ஸர்வவித ஸத்வங்களையும் வேட்டையாடித் திரிகிறவர்க ளாகையாலே, உடைத்தோலும் மரச்சட்டையுமாய்க் காணவர்களிருப்பது ஆக விப்படி (ஸத்யேந்லோகாஞ்ஜயதி தீநாந்தாநேநராக்ஷஸ:, குருன்ஶுஶ்ரூஷயாவீரோ தனுஷாயுதி ஶாத்ரவான்) என்கிறபடியே அபலைகளை யழகாலே யழித்தும், அரிகளை யம்பாலே யழித்தும், அகதிகளை யருளாலே யளித்தும், தக்கார்க்குத் தக்க கருவிகளை யுடையராய்க் காணவர்களிருப்பது, ஆனபின்பு, (வல்லாளன்தோளும், வாளரக்கன் முடியும், தங்கை பொல்லாத மூக்கும் போக்கு வித்தா) னென்கிறபடியே நான் மூக்கறுப்புண்டாப்போலே நீயும் முடியறுப்புண்டுபோமித்தனைபோக்கி, அவர்களோடு புகக்கால் பலியாதுகாணென்று பரிபவித்துச் சொல்லுகிறாள். ஸ்ரீமத்பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த வியாக்கியானம் முற்றிற்று.

இருபதாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பதினன்கு படைத்தலைவர்களையுங் கொலைசெய்தருளியது

அநந்தரம் கொடியவளாகிய அந்தச் சூர்ப்பணகையும், பெருமாளெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பர்ணசாலைக்கு அந்தப் பதினன்கு படைத்தலைவர்களையு மழைத்துக்கொண்டு வந்து, பெருமாளையும் இளையபெருமாளையுங் காட்டி, இவர்களே என்னுடைய செவி நாசிகளை யரிந்தவர்களென்று கூறினள். பெருமாளும் பிராட்டியாருடனும், இளையபெருமாளுடனும், அவர்களையும், அந்த அரக்கியையுங் கண்டு, இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாரடா லக்ஷ்மணா! நம்மால் மூக்கறுப்புண்ட இந்த அரக்கி இவ்வரக்கர்களை யழைத்து வந்தனள், ஆதலின், முகூர்த்தகாலம் ஸீதையை யருகிலிருந்து பாதுகாவாய், யான் இவ்வரக்கர்களைக் கொலை செய்து வருவேனென்றருளிச் செய்தனர். இளையபெருமாளதுகேட்டு அவ்வண்ணமே யாகுகவென்றுடன்பட்டுப் பிராட்டியாரைப் பாதுகாத்து நின்றனர். பெருமாளுந் தங்கக்கட்டமைந்து சிறந்த கோதண்டத்தைத் திருக்கையிலேந்தி நாண்கட்டி வித்தஞ் செய்துகொண்டு, அந்த ராக்ஷஸர்களை நோக்கிக் கேளீர் பலாசனர்களே! யாங்கள் ஸ்ரீதசரதச்சக்கரவர்த்தித் திருக்குமாரர்கள்; ஆயினும், ஸீதையுடன் காய் கனிகளையுண்டு தவ வேஷம் பூண்டு கொடிய இத்தண்டகாவனம் புகுந்து துறைகின்றனம், ஆதலின், நீங்கள் எம்மையேன் பீடைசெய்யக் கருதுகின்றீர்கள், முனிவர்களது கட்டளையினால் பாவிகளாகிய உங்களைக் கொலை செய்வதன் பொருட்டே யானிவ் வாயுதமேந்தித் திரிகின்றேன், ஆதலின், நீங்கள் வீரமுற்றுப் போர்செய்ய விருப்பங்கொள்வீர்களாயின், செல்லற்க; நிற்க, உயிர்வாழ விரும்புவீர்களாயின், மீண்டோடுக, என்று தீரமுற்றருளிச் செய்தனர். அந்த வரக்கர்க ளிம்மொழிகேட்டு மிக வெகுண்டு, சூலத்தைக் கையிலேந்திப் பெருமாளை நோக்கிக் கேளடா மானிடப் பயலே! எங்களுக்கிறையாகிய கரனுக்குத் தீங்குசெய்த பின்னும், நீ உயிர்வாழவுறுவாயோ? நீயே எங்களால் அடிபட்டுயிர்மாயந் திறப்பாய்; நீ யொருவனுக்குப் பதினல்வராகிய எங்கள் முன்னே நிற்க வாகிலும் வல்லையோ? அங்ஙனமாயின், போர்செய்ய எங்ஙனம் வல்லாய்; ஆண்பிள்ளையாகில், வெளியே வாடா? எங்களுடைய படைகளினா லடிபட்டு உயிர் விடுவாயென முனைத்து, எல்லோரும் ஒருமைப்பட்டே சூலங்களை யோங்கி எறிந்தார்கள். பெருமாளும் உடனே அந்தப் பதினன்கு சூலங்களையும், பதினன்கு கணைகளைத் தொடுத் தறுத்து விட்டுப் பின்னும் கூரிய பதினன்கு நாராசங்களைத் தொடுத்து, அவ்வரக்கர்களது மார்பைக் குறித்து

டெய்யப் பொன்கட் டமைந்த அக்கணைகளும், இந்திரனால் விடுக்கப் பட்ட வச்சிராயுதம், மலைகளைப் பிளப்பதுபோல அவ்வரக்கர்களது மார் பினைப் பிளந்து, குருதி தோய்ந்து, வேகத்தினால் தரையிலும் வீழ்ந் தழுந் தின; அவ்வரக்கர்களும் வேரில் அறுப்புண்ட மரங்கள் போலத் தரை யில் சாய்ந்து விழுந்து உயிர்மாய்ந் திறந்தனர்கள். சூர்ப்பணகி இவ் வண்ண மிவர்க ளிறந்ததைக் கண்டு பெருங்கூச்சலிட்டுச் சினமும் அச்ச மும் கொண்டு, திரும்பி யோடி வந்து கரனைக் கண்டு கிட்டிக் கொஞ்சம் உலர்ந்த உதிர முடையா ளாதலின், பால் பெருகிப் புஷ்பித்த கட்டிய ஆனை வணக்கி மரம்போல வீழ்ந்து, அடிக்கடி கூவி முகஞ்சுளித்துக் கண்ணீர் பெருக்கிப் புலம்பி, அந்தப் பதினால்வரும் போரில் மடிந் திறந்ததைக் கூறலுற்றனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை கரனை மீளவும் போர்செய்யத் தூண்டியது

இவ்வண்ணம் மேன்மேலும் தீங்குசெய்பவளாகி வந்து வீழ்ந்து புலம் பிய சூர்ப்பணகியைக் கரன் கண்டு இருமடங்கு வெகுண்டு அவளை நோக்கி, அடி அருமைத் தங்கையே! உனக்கு நலம் செய்வதன் பொருட்டே சூரர்களும், கொடியர்களும், அன்புடையோர்களும், எக்காலையிலும் எனக் கிதமே செய்பவர்களும், பிறரைக் கொலைசெய்வோர்களாயினும், பிறரால் கொலைசெய்யத் தகாதோர்களுமாகிய பதினால்வரை யுன்னுடன் கூட்டி இப்பொழுதே யனுப்பி இருந்தே னல்லனோ? மீளவும் நீ ஏன் தனியே வந்து வீழ்ந் தழுகின்றனை? இதென்னகாரணம்? உன்னைப் பாது காப்பவன் யான் இருக்கையில், நீயேன் இவ்வண்ணம் அநாதையைப் போலப் புலம்புகின்றனை? எழுக; எழுக; அஞ்சற்க; துன்புறற்க; என்று இனிமையாகத் தேற்றி வினவினன். சூர்ப்பணகியும் அது கேட்டு மனந் தேர்ந்து, கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு கரனை நோக்கிக் கேளடா அண்ணா! யானிப்பொழுதே மூக்கறுப்புண் டோடிவந்து உன் னிடத்தில் முறையிட்டு, உன்னாலும் தேற்றப்பட்டு, என்பொருட்டே பதினான்கு படைத் தலைவர்களையும், என்னுடன் கூட்டி யனுப்பினை யல்லையோ? அவர்களும் அந்த ராமனுடைய கூரிய கணைகளா லடிபட் டிறந்தனர்கள்; கணப்பொழுதில் ராமனொருவனாலேதானே யவர்கள் மடிந்ததைக்கண்டு அச்சமுற்றோடிவந்து உன்னையே தஞ்சமடைந்தேன்;

ஆதலின், துயரமென்னும் முதலை யுடையதும், பேரச்சமென்னும் அலை பொருந்தியதும், கரைகாணப் படாததுமாகிய சோகக்கடலின் மூழ்கிய என்னை ஏன் பாதுகாத் தளிக்கின்றிலை ? என்னைப் பற்றி இப்பதினால் வரும், ராமனால் கொலைசெய்யப்பட்டு வீழ்ந்திருக்கின்றனர்கள் ; என் மீதும், அவ்வரக்கர்மீதும், உனக் கருணை மன்பு முளவென்பது துண்மை யாயினும், ராமனுடன் போர்செய்ய உனக்குத் திறமை யுளதாயினும், உனக்குத் தோள்வலியும் வீரமும் தீரமும உளவாயினும், அரக்கர்களுக் குப் பகையாகிய அந்தக் கொடிய ராமனைக் கொலை செய்யாய்; எமக்குப் பகையாகிய அந்த ராமனை நீ இப்பொழுது கொலை செய்யாயாகில், யானிப்பொழுதே உன்னெதிரில் உயிரை மாய்த் திறப்பேன்; நீ சதுரங்க சேனைகளுடன் கூடிப் போரில் செல்வாயாயினும், நீ ராமனுக் கெதிரில் நிற்க வல்லமை கொள்ளாயென்று எண்ணுகின்றேன், யான் மிகத் தோள் வலி யுற்றோனெனவும், வீரமுடையோனெனவும், வாளாச் செருக்குற் றிருக்கின்றனையே யன்றி, நீ யுண்மையாகச் சூரனாகாய ; மானிடர்க ளாகிய அவ்விருவர்களையும், நீ கொலைசெய்யத் திறமை கொள்ளுகின்றிலை யல்லையோ ? ராமனுடன் போர்செய்யத் திறமையுள்ளாயென்பது துண்மை யாயின், இப்பொழுதே சென் றவனை வெற்றி கொள்ளாய ; வீரமும் தீரமுமின்றி, அற்பனாகிய நீ இவ்விடத்தில் வாழ்வதென்பதெவ்வண்ணம்? ஆதலின், விரைவாக இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் கூடி இந்த ஜனஸ் தானத்தை விட்டோடிச் செல்க ; இவ்வண்ண மியற்கிருப்பாயாகில், ராம னுடைய தேஜஸ்ஸினால் எரிக்கப்பட்டவனாகி, நீ விரைவில் அழிவாய், தசரத்சக்கரவர்த்தித் திருமகனாகிய அந்த ராமன் மிகவும் தேஜஸ்ஸுற் றிருக்கின்றனன் ; அவன் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனும் மிகவும் பராக்கிரம முடையோன் ; அவனாலேயன்றோ யான் மூக்கறுப்புண்டேன் ; என்றிவ் வண்ணம் பலமுறை மொழிந் திகழ்ந்து, கைகளினால் வயிற்றி லடித்துக் கொண்டு மிக வருந்திப் புலம்பி யழுதனள்.

ஆரணயகாண்டத்தில் இருபத்தொன்றாவது சருக்கம
முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்

கரன் பெருமாளமேல் போர்செய்யப் படை எடுத்தது.

கர னிவ்வண்ணம் சூர்ப்பணகியால் இகழ்ந்து மொழிந்து போர் செய்யத் தூண்டப்பட்டவனாகி, அரக்கர்களது நடுவில தங்கையை நோக்கிக் கேளடி நங்காய் ! உனக்குற்ற அவமானத்தினால் பெருகிய

எனது கோபம் பொங்கோதம்போலத் தடைசெய் தடக்குவதற கரிய தீரகி மேலெழுகின்றது ; தான செய்த தீசசெயலினுலே யாவனொருவன் என்னு லிப்பொழுதே யடிபட் டிறக்கப போகின்றனனோ ? அத்தன்மைய னுகிய அமமானிடனுக்கு யான அசசமுறுகின்றிலேன ; அந்த - ராமன எனக்கு நிகராகுவானோ ? யான அவனைப் போரில மதிக்கின்றி லேன ; ஆதலின, கணணீர விடற்க, பதைப்பை விடுக ; யானிப் பொழுது தம்பியுடன ராமனை யமனிட மனுப்புவேன், ராமன கோடா லியா லடிபட் டிறந்து தரையில் வீழகையில, நீ யவனுடைய வெப்பம கொண்ட உதிரத்தைப பான்ஞ் செயவாய, தேறி எழுந்திராயென் றுரைததனன. சூாப்பணகையு மதுகேட்டு மகிழ்ந் தவனைப் புகழந் தெழுந்தனள தங்கையினுல தூணடபபட்ட கரனும, மீாவும அவனாலு புகழப்பட்டவனுகி மகிழந்து, தூஷணனை நோக்கிக கேளாய ஸேநாபதி! என் மனததுக் கிசைநதனவும, கொடிய வேக முடையனவும், போாக களத்தில் வெறறி கொளளாது மீளாதனவும, நீருணட கொணடலவண்ண முடையனவும, தீசசெயலினவும், உயிர்களை வருத்தி மகிழவனவும், சிறந்த தோளவலி யுறறனவும, புலிபோலப பாயுந தன்மையனவும, கொடியனவுமாகிய அரககாகளது பதினுலாயிரஞ் சேனைகளையும, சந்நத் தனுசெய்க; விாைவில வில முதலிய படைகளையும, தேரையும கொணாக; வில், கணை, வாள், சக்தி இவவாயுதங்களைப பலவாகத தேரி லேற்றுக; யான் இப்படைகளுககு முனனுக அந்தக கொடிய ராமனைக் கொலை செயவதன பொருட டேகக கோருகினறேனென்று கட்டளையிட்டனன. தூஷணனும் உடனே வெய்யோனபோலத் திகழந்து, பறபல வணணம பொருந்திச சிறநத குதிரைகள் கட்டிய தேரைக கொணாந்து கரனுக கறிவித்தனன். கரனும மேருகிரியின் சிகரமபோல உயாந்தும, சிறநத பொன்னணிகளால அலங்காரஞ் செயயப்படடும, பொனனுலியற்றிய சக்கரம பூட்டியும, நெருககமினறியும, வைடூரியத்தாற செயத ஏாக்கால அமைந்தும, மீன் மலா மரம செடி கொடி மலை இரவி மதி விண்மீன் பறவைகள தங்கத்தினுல்செயது சிஙகாரிககபபடடும, துவஜம நாட்டியும், சதங்கைகள் கணகணவென் றொலிததும், குதிரை கட்டியும், சித்தமாய நிற்கின்ற அந்தத தேரின்மே லேறினன். சேனைகளும இவனைக கண்டு படை ஏந்தி வந்து, இவனையுந் தூஷணனையுஞ் சுற்றி நின்றன ; கரன தேர் நடுவி லிருந்தே எல்லா வரக்கர்களையும் நோக்கிச செல்லுக செல்லுக வென்று கட்டளைசெயகையில்,தானைகளுமுடனேபுறப்பட்டுச சிங்காதஞ் செயதும், ஈட்டி தடி வாள சூலம் சத்தி பரிகம் கோடாலி வில உலக்கை முதலிய கொடிய படைகளைக கரங்களிலேந்திக கரன் கருத்தின்படி பஞ்சவடியை நோக்கிச சென்றன , இவ்வண்ணம் பதினுலாயிரம் சேனை களும் விரைந்து செல்லுவதைக் கண்டு, கரனுடைய ஸாரதியும் யஜமான னுடைய மனமறிந்து தேரை மெல்ல நடாத்தினன். அப்பொழு தந்தத்

தேரினொலி பத்துத் திசைகளிலு மெழுந் தொலித்தது; இவ்வண்ணஞ் செல்லுகையில, கரன சினமும தீரமும் அதிகரித்துப பகைவரைக் கொலை செயவதில விரைவுகொண்டு சிஹமநாதஞசெயது யமனபோலப் பயங்கருபவனுகி, கற்களையும் வீசி எறிகின்ற பெருங்காறறுக கருமுகிலைத் தாக்கி யோடச செயவதுபோலச சாரதியைத் தூண்டித தேரை விரைவாகச செலல விட்டனன

ஆரண்யகாண்டததில இருபததிரண்டாவது சருககம

முறறிறறு.

இருபததுமூன்றுவது சருக்கம்

கரனுககு வழியில அவசகுனஙகளாகியது

இவ்வணணம கரன பதினுலாயிரம சேனைகளுடன போாசெயயப் புறபபடுகையில, தீமை தருவதும, கணணுறற கரியதும, கழுதையின வணணம பொருநதியதும, கொடுமைகொண டொலிப்பதுமாகிய மேகம் குருதியைப பொழிநதது, மேடுபளளமினறி நறுமலாதூவிய ராஜவீதியிலேதானே தோககுதிரைகள கால்மடிந்து வீழ்ந்தன; ஸூரியனைச சுறறிலும கறுததும், முனையில செவந்தும, குறைகொளளிபோலப் பரிவேஷ முளதாயிறறு, தங்ககாமபுடைய தோ துவஜத்தின்மேல கொடிய கழுகுவநது டகார்ந்தது; புலாலுண்ணும் பறவைகளும், விலஙகுகளும, ஜநஸ்தானத தருகில் வந்து கோரமாக வொலிததன; தறசெயலாய எரிகினற தென்றிசை நோககி, நரிகள் நிரை நிரையாகக கூடி யூளையிட்டன; இந்திரனுல சிறகுகளறுப்புணடு குருதி பெருகிய மலைகள போன்ற செமமேகஙகளும, ஆகாசமெங்கும் பரவி மறைத்தன; மயிர்க்கூசசெறியத்தக்கதாகிக் காரிருள் மூடிறறு; திககுகளாயினும, விதிக்குகளாயினும், நன்கு விளககமுறறில; ரத்தம்போலச செவந்த சநதியுங் காலமல்லாக் காலையில தோனறிற்று; கரனுக் கெதிராகப பறவைகளும், விலஙகுகளும், கோரமாககூவின; கழுகு நரி கூளி முதலிய பறவைகள் அசசமும் தீமையுந் தருவனவாகி யொலி செயதன; நரிகள் தீயெழுந் தொலிககினற முகங்களுடன் படைகளை நோககி, ஊளையிட்டன; பரிகம் போன்ற தலையற்ற உடல கதிரவனருகில் காணபபட்டது; பருவமல்லாக காலையிலும், ராகு ரவியை விழுங்கினன்; பெருங்காற்றெதிர்த்து வீசிற்று; வெய்யோனும் ஒளி யிழந்தனன்; இரவனறியும், விண்மீனகள் மின்மினிப் பூச்சிகள்போல வீழ்ந்தன, தாமரை யோடைகளும், அடங்கிய

மீன் பறவைகளை யுடையனவும், உலர்ந்த தாமரைமலர்க ளுள்ளனவுமாகக் காணப்பட்டன, மரங்களும் தளிர் மலர் காய் கனிகளை யுதிர்த்தன; காற் றின்றியே செந்தூளி எழுந்தது; சாரிகைகளும் வீசிக் கூசி யென்று கூவின, கொள்ளியும் ஒலியுற்ற சுழல்காற்றுடன் வீழ்ந்தது; மலை செடி காடு கடல்களுடன் கூடிய பாரும் அசைந்தது; கரனுடைய இடது புஜமும் நடுக்குற்றது; ஒலியும் கண்டத்தில் தடையுற்றது, கண்ணும் சோகநீ ருற்றது, நெற்றியிலும் நோயுளதாயிற்று; இவ்வண்ணம் பல அவசகுனங் கள் காணப்படினும், கரன் மதிமயக்கினால் திரும்பிச் சென்றிலன்; அன்றி யும், அவன் அந்த அவசகுனங்களைக் கண்டு கனகனவென்று நகைத்து, தன்னுடன் வந்த அவ்வரக்கர்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் வீரர்களே! யான் மிகத் திறமையுற்றவனா யிருக்கையில், இவ்வுற்பாதங்களைக் கண் டச்ச முறுவேனோ? ஒருக்காலும் அச்சமுறேன், கூரிய கணைகளினால் விண்மீனையும், விண்ணினின் றறுத்து வீழச் செய்வேன், யான் சின முறுவேனாகில், யமனையுங் கொலை செய்வேன், ஆதலின், அற்பர்களாகிய இந்த ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கூரிய கணைகளினால் கொலைசெய்யாது மீண்டு செல்ல விரும்புகின்றிலேன், என் தங்கையும் அவர்களுடைய ரத்தத்தைப் பானஞ்செய்து கோரிக்கை யீடேறி மகிழ்க, அவள்பொருட்டே யல்லவோ? ராம லக்ஷ்மணர்கள் தீமை செய்தனர்கள்; யானிதுவரையி லெங்கும் போரில் தோல்வி யுற்றிலேன், இவ்விஷயத்தை நீங்கள் கண்ணாரக் கண் டிருக்கின்றீர்க ளல்லீரோ? யான் பொய்யுரையேன், வச்சிரமேந்தி யைரா வதமூர்ந்தெதிர்க்கு மிந்திரனையும் யான் வெல்வேனாகில், இம்மானிட ரிரு வரை வெல்லேனோ? என்று வீரவாதஞ்செய் துரைத்தனன் அப்படைக் களும் ஆயுள்மாய்ந்தமையின், அம்மொழிகேட்டு மகிழ்ந்து சென்றன; அப்பொழுது தேவகந்தர்வ ஸித்தசாரணாதிகளாயுள்ள தேவகணங்களும் இவர்களுடைய போரைப்பார்க்கவேண்டுமென்றும் கௌதூஹலங்கொண்டு இங்கு வந்து சேர்ந்து இப்படைகளைக்கண்டு பெருமாள் ஜயமுறுரோவென் றையமுற்று,—

స్వస్తిగో బ్రాహ్మణేభ్యోస్తులోకానాం యేభిసంగతాః
జయతాంరాఘువస్సంఖ్యే పౌలస్త్యాన్ రజనీచరాన్.

ஸ்வஸ்திகோப்ராஹ்மணேப்யோஸ்து லோகாநாம்யேபிஸங்கதா:
ஜயதாம்ராகவஸ்ஸங்க்யே பௌலஸ்த்யாந்ரஜநீசராந்.

ஆனிரைகளின் பொருட்டும், அந்தணர்கள் பொருட்டும், உயிர் களுக்கு இதங்கருதும் நல்லோர்கள் பொருட்டும், நலமுண்டாகக் கடவது. புலஸ்தியமஹாமுனியின் குலத்தில் தோன்றிய இவ்வரக்கர்களை ரகுகுல தீரனான பெருமாள் வெற்றிகொள்ளக்கடவர். சக்கரபாணியாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணன் போரில் அஸுரர்களை மடிப்பதுபோலவே இவரும் பகைவரை

வென்று நற்புகழ் பெறக்கடவர். என்றிவ்வகையாக ஆசீர்வசநஞ்செய்து சூழ்ந்து நின்று பார்த்திருந்தனர்கள் அவ்வண்ணம் கரனும் தேரூர்ந்து விரைவாக வருகையில், அவனைச் சேர்ந்த ராக்ஷஸர்களெல்லோரும் புறப்பட்டு விரைவாக வந்தனர்கள் அவர்களுள் சியேநகாமீ, பிருதுக்ரீவன், யஜ்ஞசத்துரு, விஹங்கமன், துர்ஜயன், கரவீராக்ஷன், பருஷன், காலகார்முகன், மேகமாலீ, மஹாமாலீ, ஸர்ப்பாஸ்யன், ருதிராசனன் என்னும் பன்னிரண்டு மந்திரிகள் கரனுக்கு நாற்புறங்களிலுஞ் சென்றனர்கள், மஹாகபாலன், ஸ்தூலாக்ஷன், ப்ரமாதீ, திரிசிரன் என்னும் நான்கு சேனாபதிகள் தூஷணனுக்குப் பின்புறத்திற் சென்றனர்கள்; போர்செய்யக் கருதிச் சிறந்த வேகமுற்றுச் செல்லுகின்ற அந்தப் பதினாலாயிரம் அரக்கர் படைகளும், விண்ணிடையில் விண்மீன்கள் சந்திர சூரியர்களைச் சேர்வன போல ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைச் சேர்ந்தனர்கள்

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று

இருபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் போர்செய்யச் சன்னத்தராகி யருளியது

இவ்வண்ணம் கரன் போர்செய்யப் புறப்பட்டு வருகையில், அவனுக்கு நேர்ந்த அவசகுனங்களையே பெருமாள் பர்ணசாலையிலிருந்தே கடாக்ஷித்தது, இளையபெருமாளை நோக்கி, பாரடா தம்பி! இந்த உற்பாதங்கள் எல்லா வுயிர்களையும் அழிக்கத் தக்கனவும், அரக்கர்களுக்கு மிகவும் தீமை தருவனவுமாகின்றன, இம்மேகங்கள் செவ்வப்புற்றுக் குருதிபொழிகின்றனவாகி, வான் முழுதும் பரவிக் கழுதைபோலக் கடுவொலி வொலிக்கின்றன, என்னுடைய கணைகளும் புகையெழுந்து மின்னுகின்றன; கோதண்டங்களும் அசைகின்றன; இப்பறவைகளின் ஒலிகளும் நமக்குக் கணப்பொழுதிலேதானே மஹாபயந் தோன்றுமெனச் சூசனை செய்கின்றன; ஆதலின், பெருஞ்சண்டை விளையப்போகின்றதென்பதில் ஐயமில்லது; என்னுடைய இந்த வலது தோளும் அடிக்கடி துடிப்புற்றிருக்கின்றமையின், எமக்கு ஜயமும், எதிரிக்குத் தோல்வியும் நேருமென வுணர்க்கின்றது, உனது முகமும் ஒளியுற்று விளங்குகின்றது;—

ఉద్యతానాం హి యుద్ధార్థం యేషాం భవతి లక్ష్మణ
నిష్ప్రభం వదనం తేషాం భవత్యాయుః పరిక్షయః.

உத்யதாநாம்ஹியுத்தார்த்தம் யேஷாம்பவதிலக்ஷ்மண
நிஷ்ப்ரபம்வதநம்தேஷாம் பவத்யாயுஃபரிக்ஷயஃ

போர்செய்ய முயலுங்காலையில், யாவருடைய முகம் ஒளியிழந்து வாடுகின்றதோ? அவர்களே ஆயுளமாண்டிறப்பார்கள்; எமது முகம் அவ்வண்ணம் ஒளி இழந்திலதாதலின், யாமே வெற்றி கொள்வோம்; ரணபேரியின் முழக்கமும, அரக்கர்களது சிமஹநாதமும், கலந்தொலிக்கின்றன, ஆதலின், விரைவில் பெரும்போர் விளையும,—

అనాగతవిధానన్తుకర్తవ్యం శుభమిచ్ఛతా
ఆపదంశంకమానేన పురుషేణవిపశ్చితా.

அநாகதவிதாநந்து கர்தவ்யம சுபமிச்சதா
ஆபதம்சங்கமாநேன புருஷேண விபச்சிதா

அறிவுடையோன் நன்மைபெற விரும்புவானாகில, துன்பம வருமென வறிந்தபின, அத்துன்பம நோவதன் முன்னமே அத்துன்பம தன்னை யணுகாவண்ணம முயற்சி செய்யத்தக்கவன்; ஆதலின, நீ இப்பொழுதே வில்லி ணுணேற்றிட்டுக் கணைதொடுத்து ஊக்கங்கொண்டு வைதேஹியை யழைத்துக் கொண்டுபோய மரங்களடாந்து நெருங்கிய இம்மலையின குஹையினுட்புகுந்து பாதுகாத் தளிக்கக் கடவை. என்னுடைய இக்கட்டளையை மறுத்துரையற்க; என்னுடைய திருவடிகளின்மேலே ஆணையிட்டிருக்கின்றேன; தாமஸஞ் செய்யாமல் செல்லுக, நீ மிகத் தோள்வலியுற்றவனும், வீரமுடையோனு மாதலின, இப்படைகளைக் கொல்ல நீ யொருவனே வல்லை, ஆயினும, யானே இவ்வரக்கர்களெல்லோரையுங் கொலைசெய்யக் கோருகின்றேனென்று கட்டளைசெய்து அனுப்பி யருளினர். இளையபெருமாளு மதுகேட்டு அங்ஙனமே யாகுகவென்று விலலைக் கையிலேந்திப பிராட்டியாரையு மழைத்துக்கொண்டு பிறர் புகுதற்கரிய குகையினுட் புகுந்தனர். உடனே பெருமாளும இவர்களை நல்லுபாயஞ்செய்தனுப்பி விட்டேனென்று மகிழ்ந்து, கவசமபூண்டு, நள்ளிருளில் புகைநீங்கி எரிகின்ற செந்தழலபோலத் திகழ்ந்து, கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி, சூரியகணைகளையும ஸந்நத்தஞ்செய்து, விலலின் டங்காரத்தினல் திசைக ளெல்லாவற்றையும ஒலிக்கச்செய்து நின்றருளினர் முன்பும்ற தேவ கந்தர்வ ஸித்த வித்யாதர சாரண கின்னர கிம்புருஷாதி தேவகணங்களும, தேவரிஷி பிரஹ்மரிஷிகளும் வந்து கூடி, கோபராஹ்மணர்களுக்கு மங்கல முண்டாகுக வென்றும, ஸ்ரீமந்நாராயணன் அஸுரர்களைபபோலப் பெருமாளும் அரக்கர்களை வெல்லுகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்து (தெருச் சண்டை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி) என்னும, பழமொழியின்படியே இவர்களுடைய சண்டையைக் கண்ணுறக் கருதிச் சுற்றிலும் அடர்ந்து நின்றனர்கள், அவர்களுள சிலர் அரக்கர் பதினாலாயிரவர்களுடன ஸ்ரீராம பிரானொருவனே எவ்வண்ணம் போர்செய்து வெற்றி கொள்வாரோவென்று வியந்தனர்கள். யுத்தத்திற்குச் சித்தமாகி மஹாவெருளிபொருந்திய போர்க்

களத்தின் முன்னிற்கிற பெருமாளைக்கண்டு எல்லாப்பூதங்களும் நடுங்கின; அப்பொழுது பெருமாளுடைய திருமேனியும் ஊழிகாலத்தி லுருத்திரனுடைய உடலபோலத்திகழ்ந்தது, உடனே அவ்வரக்கர்களது சேனைகளும், பற்பல படைகளை ஏந்தியும், சிம்ஹநாதஞ் செய்தும, தனுஷ்டங்காரஞ் செய்தும, வீரவாத முரைத்தும், பேரிகளை முழக்கியும, விரைந்து வந்து சுற்றிக் கொண்டன; அவ்வொலிகள் யாவும ஒன்றுசேர்ந தொலித்தன, அவ்வொலியைச செவியுற்று, அவ்வனத்திலுள்ள விலங்கு பறவைகள் யாவும பயந்தோடின, பெருமாளும தனமே லெதிாத்து வருகின்ற அந்தச் சேனை முழுவதும் கடாக்ஷித்துக் கோதண்டத்தில நாணேககட்டி யமபறுத் தூணி களினினறும கணைகளை யெடுத்துக கடுஞ்சினம மேறகொண்டு ஊழிகாலத் திபோலக கணணுறும் கரியராகி விளஙகினர் பெருமாளுடைய அவவுருவதனைக் கண்டு வநதேவதைகளும அஞ்சி யோடின, அந்த ரூபம தக்ஷயாகத்தை யழிகக வந்த பினாகியினை ரூபம்போலக் கோரமாய் விளங்கிற்று, அவவுருவதனை எலலாப பூதஙகளும கண டஞ்சி யோடின, அந்த அரககாகளது தானையும, காாமுகஙகளினாலும, அணிகளினாலும, துவஜஙகளினாலும சூழபபட்டதாகி, உதயகாலத்தில் கருமுகிலகளின திரளபோல விளஙகிற்று

ஆரணயகாண்டததில இருபத்துநான்காவது சருககம்

முற்றிற்று

இருபத்தைந்தாவதுசருக்கம்

பெருமாளுககும அரக்காகளுககும துமுலயுத்தம நிகழநதது.

அநந்தரம கரனும சேனைகளுடன சூழந்து வந்து, வி்பிடித்துச் சினமுற்றுப் பகைவனாக கொலைசெய்பவராகி நிற்கினற பெருமாளைக் கணடு தானும வில்லை மேலெடுத்துக் கணைதொடுத்துத் தேரை ராமனுக கெதிராக நடாத்துகவெனறு சாரதியை ஏவினன், சாரதியும் அவவணணமே தேரை ஸ்ரீராமபிரானுககெதிராகவோட்டுகையில, அமைச்சர்களும் அந்தக் கரனைச் சுற்றியே வீரவாதஞ்செய்துகொணடேகினா, கரனும அவாகளுககு நடுவில விணமீன்களினிடையி லஙகாரகனபோலத்திகழ்ந்து, ஸ்ரீராமபிரானைக்கிட்டி யாயிரம் கணைகளைத் தொடுத்து, ஸ்ரீராமசந்திரன்மேலே விடுத்துச் சிம்ஹநாதஞ்செய்து நிற்கையில், மற்றுள்ள வரக்கர்களும் பற்பல படைகளினால் பெருமாளையடித்தனாகள். அவாகளுள சிலர்தேரிலும், சிலர் யானைகளிலும், சிலா குதிரைகளிலும ஏறிககொண்டு பெருமாளை எதிர்த்து கருமுகில்கள பெருமலையைபபோலச சரமாரி பொழிந்து மகிழநது கர்ஜித்தனர்கள.

பெருமானும் அவ்வரக்கர்களது படைகளைக் கணைகளினால் நதிகளின் பெருக்குகளை யாழ்கடல் அலைகளினால் தடுப்பதுபோலத் தடுத்துத் தம்முள்ளடக்கியருளி, யவ்வாயுதங்களினால் பிளக்கப்பட்ட திருமேனியுடையராயினும், துயருற்றிலர்; ஆயினும், பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களினால் அடிபட்டு திருமேனியெங்கும் இரத்தம்பெருகி, வச்சிரங்களினால் பிளக்கப்பட்டுக் காவித்துகளெழுந்து பரவிய மகாமலைபோலவும், மாலைப்பொழுதில் சிவந்த மேகங்களி னிடையில் திகழும் கதிரவன் போலவும் காணப்பட்டனர். இவ்வண்ணம் பதினாலாயிரம் சேனைகள் சூழ்ந் தொருவனையே குறியிட் டடிக்கக் கண்டு தேவ கந்தர்வ ஸித்த சாரண மஹாரிஷி முதலிய யாவரும் துயரமடைந்தனர். பெருமா னிவ்வண்ண மடிபட்டுக் கடுஞ்சினத்தை மேற்கொண்டு, நூறாயிரம் பதினாயிரமாகப் பாணங்களைத் தொடுத்து விடுத்தருளுதலும், அக்கணைகள் காலபாசங்கள் போலப் பகைவர்களுடைய உயிர்களைப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டு அவர்களி னுடலையும் பிளந்து குருதி தோய்ந்து வானிற்சென்று செந்தழல்போலத் திகழ்ந்து வீழ்ந்தன, இவ்வண்ணங் கணக்கிறந்த பாணங்கள் பெருமானுடைய கோதண்டத்தினின்று மிடைவிடாது புறப்பட்டு வானெங்கும் நிறைந்தன; இவ்வண்ணம் பெருமாள் அந்தக் கணைகளினால், பகைவர்களது வில் கணை துவஜம் கவசம் தலை கை கால் தொடை முதலியவற்றைப் பலவாக வறுத்தும், ஸாரதியுடன் தேர்க் குதிரைகளையும், யானைப் பாகர்களுடன் யானைகளையும், குதிரைக் காரர்களுடன் குதிரைகளையும், காலாட்களையும் கொலைசெய் தருளுதலும், அரக்கர்களெல்லோரும் பலவகைப்பட்ட பாணங்களினா லறுபட்டுக் கூவென்று கதறி, முதுவேனிற்பருவத்தில் தீயினாலெரிக்கப்பட்ட காடுகள்போல மடிந்தழிந்தனர்கள். அவர்களுள் சூரர்களாகிய சிலர் பெருமானுக் கெதிராக வந்து கூரிய சூலம் வாள் கோடாலி முதலிய வாயுதங்களை யெய்தனர்கள்; பெருமானும் பாணங்களினால் அவர்களுடைய ஆயுதங்களையுந் தடுத்தறுத்துத் தலைகளையும் அரிந்தருளுகையில், அவர்களெல்லோரும் பெரிய திருவடி எழுந்தருளுங்காலையில், சிறகின் காற்றினால் முறிபட்ட மரங்கள் போலச் சாய்ந்து மாய்ந்தனர்கள். தப்பிப் பிழைத்தோரும், அச்சத்தினால் திரும்பி யோடிக் கரனையே தஞ்சமென் றடைந்தனர்கள். தூஷணன் அவர்களைக் கண்டு தேற்றித் திருப்பி யான் வந்து போர்செய்வேன் வாரீர்களென் றழைத்து வந்தனன்; அவர்களும் இவனுதவியினால் வெற்றி பெறுவோமென் றெண்ணி, மரம் மலை கல் முதலியவைகளையும், பாணங்களையும், மற்றுள்ள ஆயுதங்களையும், பெருமாள்மேல் சொரிந்து சூழ்ந்நின் றடர்த்தனர்கள். பெருமானும் இவர்களெங்குஞ் சூழ்ந்நின்று பொருவதைக்கண்டு காந்தர்வாஸ்திரம் பிரயோகஞ் செய்கையில், அதினின்றும் கணக்கிறந்த கணைகள் தோன்றித் திசைகளெங்கும் நிறைந்து, வெய்யோனையும் மறைத்தன; அப்பொழு தவ்வரக்கர்கள் பெருமாள் கணைகளை எடுப்பதையும், தொடுப்பதையும், விடுப்பதையும் அறியாமல், திகைத்து நின் றடிபட்டு இறந்தனர்

கள். இவ்வண்ணம் இவர்களால் போர்க்களம் முழுதும் நிறைந்து, பற்பல வர்ணிக்க எண்ணிக்க ரதகஜதுரகபதாதிகளின் அவயவங்களும், சூலம் வாள் முதலிய ஆயுதங்களும் அறுபட்டு, எங்கும் நிரம்பி இருந்தமையினால், கன்ரோர் அச்சமுறத்தக்கதாகி விளங்கிற்று.—

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறாவது சருக்கம்.

பெருமாள் தூஷணன் முதலிய சேனைகளைக் கொலைசெய்தருளியது

இவ்வண்ணம் சேனைகள் போரில் மடிந்திறந்ததைத் தூஷணன் கண்டு, மிக்க கொடியவர்களாகிய ஐயாயிரம் ராக்ஷஸர்களுக்குப் போர் செய்யும்படி கட்டளையிட, அவர்களும் சுற்றி நின்று, பற்பல படைகளையும், மரம் கல் முதலியவைகளையும், சரமாரியையும், பெருமாள்மேல் சொரிந்து கர்ஜனைசெய்தனர்கள். பெருமாளும் பாணவர்ஷத்தினால் அவைகளைத் தடுத்துச் சிலவற்றை மழைமாரியைக் காளைபோலக் கண்களை மூடிக்கொண்டு பொறுத்துடனே சரமாரிபொழிந்து சேனைகளை மடித்துக் கொலை செய்கையில், தூஷணன் மிக முனிந்து, பேரிடிக்கு நிகரான பாணங்களைப் பெருமாள்மேலே சொரிந்து மகிழ்ந்தனன்; பெருமாளும் உடனே மிக வெகுண்டு ஒரு கணையினால் அவன் வில்லை யறுத்து, நான்கு பாணங்களினால் நான்கு தோகுதிரைகளையும், மற்றொரு பாணத்தினால் சாரதியையும் கொன்று, மூன்று சரங்களைத் தூஷணன் மார்பில் நாட்டினார். தூஷணனும் முனிந்தெழுந்து மலையின் சிகரத்தை நிகர்த்ததும், பொனகட்டமைந்ததும், எஃகின முளைகள் நிறைந்ததும், பிறரைப் பிளப்பதும், கருநாகத்தைப் போன்றதுமாகிய பரிகத்தைக் கையிலேந்திப் பெருமாளை எதிர்த்தோடி வந்தனன். பெருமாளவனைக் கண்டு இரண்டு கணைகளைத் தொடுத்துக் கங்கணங்கதங்களை யணிந்த அவனுடைய இரண்டு புஜங்களையும் அறுத்துத் தள்ளுகையில், அந்தப் பரிகம் அறுபட்ட இந்திரத்துவஜம்போல நழுவி வீழ்ந்து விட்டது; அவனும் இரண்டு தந்தங்களையும் முறித்தடிக்கப்பட்ட மதயானைபோலத் தரையில் வீழ்ந்திறந்தனன், இவ்வண்ணம் அவனிறந்ததைக் கண்டு எல்லாப் பூதங்களும் நலம் நலம் என்று பெருமாளைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தன; இதற்குள்ளே தூஷணனைக் கொலை செய்தனரோ யென்று மிகவும் சினங்கொண்டு மஹாகபாலன், ஸ்தூலாக்ஷன், பிரமாதி

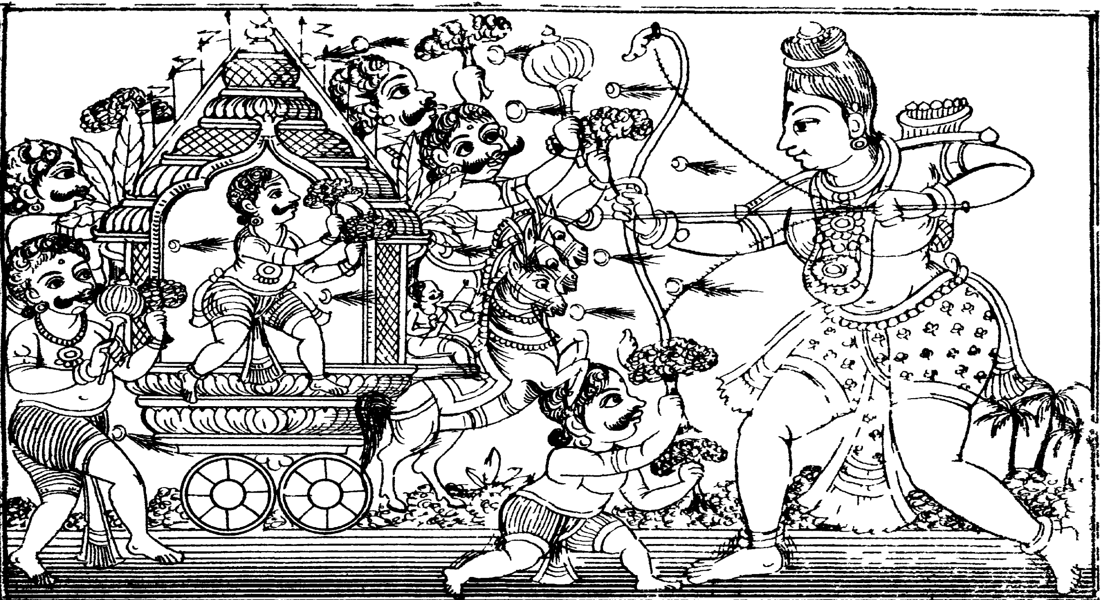
என்னு மூவர்களும், முறையே சூலம், பட்டஸம், பரசு என்கிற மூன்று படைகளையுங் கையிலேந்திச் சாகுங்காலம் கிட்டினமையின், ஒரே காலத்தில் பெருமானை எதிர்த் தோடி வந்தனர்கள், ரணவீரரான ஸ்ரீராமசந்திரரும் அவர்களைக் கண்டு கூரிய கணைகளினால் அதிதிகளைப்போல எதிர்கொண் டங்கீகரித்து, மஹாகபாலனுடைய சிரத்தைப் பாணங்களினா லறுத்து, கணக்கிறந்த பாணங்களினால் பிரமாதியை மாத்திரத்துக் கொலைசெய்த தருளினார், அவர்கள் வேரிலறுப்புண்ட தழைத்த மரங்கள்போலச் சாய்ந்து வீழ்ந்தனர்கள். ஸ்தூலாக்ஷனுடைய ஆழ்ந்துபருத்தகன்ற கண்களிரண்டை யும், சரமாரி பொழிந்து நிரப்பி யமலோகமனுப்பித் தூஷணனாலேவப் பட்ட ஐந்தாயிரம் அரக்கர்களையும், ஐயாயிரம் பாணங்களினாலடித்து, மடித்து, யமபுரி சேர்த் தருளினார் கரன் இவர்களெல்லோரு மிறந்து விட்டதைக் கண்டு, மிக முனிவுகொண்டு, சேனாதிபதிகளை நோக்கிக் கேளீர் அன்பர்களே! இந்தத் தூஷணன் ஒரு அற்ப மனிதனுடன் போர் செய்து மிகுந்த சேனைகளுடன் மடிந்தனன், ஆதலின், நீவிரெல்லீரும் பற்பல படைகளினால் அம்மானிடப் பயலைக் கொலை செய்க வென்று கட்டளைசெய் தனுப்பித் தானும் பெருமானை எதிர்த் தோடினன்; உடனே சியேநகாமீ, பிருதிக்கிரீவன், யஜ்ஞசத்துரு, விஹங்கமன, துர்ஜயன், கரவீ ராக்ஷன், பருஷன், காலகார்முகன், மேகமாலீ, மஹாமாலீ, ஸர்ப்பாஸ்யன், ருதிராசனன் என்னும் பன்னிரண்டு பலாத்தியக்ஷர்களும், சேனைகளுடன் பெருமானையே எதிர்த்துச் சரங்களைத் தொடுத்த தெய்தனர்கள். பெருமா னும் கடுஞ்சினம் பூண்டு, வச்சிரத்துக்கு நிகரான கணைகளினால் மிகுந்த சேனைகளெல்லாவற்றையும் அடித் தருளினார் அந்தக் கணைகளும் புகை சூழ்ந்த தீபோலப் பாய்ந்து, பேரிடிகள் சிறந்த மரங்களை எரிப்பதுபோல அவ்வரக்கர்களைப் பற்றி எரித்தன, இவ்வண்ணம் பெருமானும், அரக்கர் நூற்றுவரை நூறு கணைகளாலும், ஆயிரவரை ஆயிரங் கணைகளாலும் அடித் தருளுகையில், அவ்வரக்கர்கள் பாணங்களினால் பிளக்கப்பட்டு, வில்லறு ந்து, கவசம் சிதறிக் கூந்தலவிழ்ந்து, தரையில் வீழ்ந் திறந்தமையின், அப்போர்க்களம் தர்ப்புல் முதலியவற்றால் பரப்பப்பட்ட யாகவேதிபோலத் திகழ்ந்தது; இவ்வாறு ஒரு கணப்பொழுதில் அவ்வனம் முழுதும் மாமஸ சோணிதங்களினால் நிறைந்து, நரகம்போலாயிற்று, காலாளாகியும், மானிட னாகியு மிருக்கிற ஸ்ரீராமபிரானொருவனாலேதானே கரன், திரிசிரன், இவ் விரண்டு பேர்கள் தவிர மற்றுள்ள வீரர்களும், கொடியர்களுமாகிய பதினா லாயிரம் அரக்கர்களும் அடிக்கப்பட் டிறந்தனர்கள். இவ்வண்ணம் எல் லோரும் இறந்துவிட்டதைக் கரன் கண்டு மிகச் சினமுற்றுப் படையைக் கையிற்பிடித்து, வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்தி எதிர்க்கின்ற விண்ணுல காளிபோலப் பெருமானை எதிர்த்துத் தேருட னோடி வந்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தாறாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது சருக்கம்

பெருமாள் திரிசிரனுடைய தலைகளை யரிந் தருளியது.

பின்பு, கரன் பெருமாளை எதிர்த்து வருவதைத் திரிசிரன்கண் டோடி வந்து தடுத்துக் கரனை நோக்கி, மஹாபிரபு! ராமனைக் கொலைசெய்யுந் தொழிலில் என்னை ஏவி நீர் மீண்டு நின்று கண்ணுறுக; நான் ஒருவனே ராமனைப் போரில் மடிப்பேன்; யான் படையைக் கையிலேந்திப் பிரதிஜ்ஞை செய்வேன்; நம்மெல்லோர்க்கும் பகையான ராமனைக் கொல்வேன், யானே அவனுக்கு மிருத்தியுவோ? அவனே எனக்கு மிருத்தியுவோ? இரண்டிலொன்று இப்பொழுதே முடிவாகின்றது, யானே வெற்றி கொள்வேனாகில், நீ மகிழ்ந்து ஜனஸ்தானஞ் செல்லுக, அவனே என்னைக் கொன்று வெற்றி பெறுவானாகில், அடாததவனுடன் போர் செய்க; ஆதலின், முகூர்த்தகாலம் சாக்ஷியாக நிற்க, யானே சென்று பொருவேனென்று சாகும் காலம் கிட்டினமையின், வேண்டி யுரைத்தனன். கரனதுகேட்டு மகிழ்ந்து, அவ்வண்ணமே சென்று போர் செய்யாயென்று அனுமதிசெய் தனுப்புதலும், திரிசிரன் சிறந்த குதிரைகள் கட்டிய தேர்மீதேறி, மும்முடியுடைய மாமலைபோலத் திகழ்ந்து, பெருமாளை எதிர்த் தோடி, மஹாமேகம்போலச் சரமாரி பொழிந்து, நீரில் நனைந்த துந்துபிபோலக் கர்ஜித்து மகிழ்ந்தனன். பெருமாளும் திரிசிரன் இவ்வண்ணம் ஓடி வருவதைக் கடாக்ஷித்துக் கோதண்டத்தில் கணைகளைத் தொடுத்து, அவனை எதிர்த்து விடுத்தனர். இவ்விருவர்களுக்கும் சண்டை மிக வளர்ந்தது, பின்பு, திரிசிரன் கூரிய கணைகள் மூன்றினால், பெருமாளுடைய நெற்றியில் நாட்டி யடிக்கப் பெருமாள் மிகவும் திருவுள்ளம் சீறி யவனை நோக்கி, அடா திரிசிரனே! நீ யரக்கர் குலத்திற் பிறந்தோனும், மிகவும் பராக்கிரம முடையோனுமாயினும், மூன்று பாணங்களையும் மலர்கள்போலவே என்னெற்றியில் தாக்கினையே? அந்தோ? உன் திறமையே திறமை; இந்த என்னுடைய கணைகளையும், தாங்கிக்கொள்ளென்று இகழ்ந் தருளிச்செய்து, பதினான்கு கணைகளை யவனுடைய மார்பில் நாட்டி, நான்கு ஸாயகங்களினால் தேர்க் குதிரைகள் நான்கினையும் அடித்து மடித்து, எட்டுப் பாணங்களினால் சாரதியைக் கொலை செய்து, தேர்த் தட்டிலேயே சாய்த்து, ஒரு சரத்தினால் த்வஜத்தையும் அறுத்துத் தள்ளுகையில், திரிசிரன் அந்தத் தேரைவிட் டோடிவந்தனன்; அது கண்டு பெருமாள் மீளவும், பல பாணங்களை யவன் மார்பில் நாட்டினார். அதனால் திரிசிரன் ஜடனாகித் திகைத்து நிற்கையில், விரைவாக மூன்று கூர் கணைகளை எய்து, அவனுடைய மூன்று சிரங்களையும் அறுத்துத் தள்ளி யருளினர். உடனே யவனும் குருதி பெருகச் சாய்ந்து தரையில் வீழ்ந்தனன். மிகுந்துள்ள அரக்கர்களும், இவனிறந்ததைக்

(காதூஷணன்) (பதனுபிரமராக்ஷசர) (ஸ்ரீராமன)

கண்டு புலியைக்கண் டஞ்சிய மானகள்போல நாற்புறங்களிலும் பயந் தோடினாகள் கரனவாகளைத் தேற்றித திருபபி, ராகு சந்திரனைககண் டோடுவதுபோல ஸ்ரீராமசந்திரனைக கண்டு வெகுண் டெதிர்த் தோடினன.

ஆரணயகாண்டததில இருபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

இருபத்தெட்டாவதுசருககம்

பெருமாளுககும கரனுககும போா விளைநதது.

பெருமாள பதினாலாயிரம ராக்ஷஸாகளுடனும, தூஷண திரிசிரா களையும, ஸமஹாரஞ செயதருளியதைக கணடு, கரன் தானும அசசங கொண்டும தீரததை விடாமல், நமுசிதானவன வாஸவனை எதிர்பபது போலப பெருமாளை எதிாத்து, சீறிய நாகஙகள்போனற கூரிய விஷமூட்டிய பாணஙகளை விலலில தொடுத் தெயது, மேனமேலும ஆயுதப பயிற்சியின திறமையினால, பறபல அஸ்திரஙகளையும தொடுத்து, திக்கு விதிககுக ளெலலாவற்றையும, சரமாரிகளினால் நிரபபினன்

பெருமாளும அது கண்டு தாமும் கோதண்டத்தை இழுததுச் சர மாரி பொழிந்து வான முழுதும நிறைத தருளினா. இவவிருவ மிருவாக ளுடைய பாணங்களாலும, பததுததிசைகளும ஊசிமுனை நுழையவும் இடமினறி நிறைந்தமையின, கதிரவனும கதிா விரிந்து திகழந்திலன்; அத்தருணத்தில பலவகைபபட்ட கூரிய கணைகளைக கரன தொடுத்துப் பெருமாளைப பாகன்மாவெட்டியினால மதக்களிற்றினைபபோல அடித்துச் சின மூட்டினன. அப்பொழுது எலலாப் பூதஙகளும கரனைக கணடு இவனே காலாந்தகனென்றெவன் றசசங்கொணடன; ஸ்ரீராமன இதுகாறும் போர்செய திளைபபுற் றிருககினறமையாலும், யான இளைப்புறாது தோமீ திருககினறமையாலும், வெற்றியே பெறுவேனெனறு கரன் நினைத் திருந்தனன. கரன் மிகக கொடியனாகி எதிாததுவரினும, தாம இளைத் திருககினும, பெருமாள அவனைச சிறிதும மதித்திலர், சிஙகம் இளைப்புற் றிருககினும், அறப மிருகஙகளைக கண்டு அசசமுறுமோ? அனந்தரம் கரன விரைவாக வோடி வந்து விளக்கு வெட்டுப் பூச்சி செந்தழலை யணுகுவது போலப பெருமாளைக் கிட்டி, இவருடைய பாணத்துடன கூடிய கோதண டத்தைப பிடிககு மிடததி லடித் திருதுணடாக வறுத்து, மேலும் ஏழு பாணஙகளினால் கவசததி லடிததுச சிதறுண் டது வீழகையில், மேன மேலும் அநேகமாயிரம் சரங்களை விடுததுப பெருமாள மெய முழுதும்

நாட்டி கர்ஜ்ஜித்தனன். இவ்வண்ணம் கரனால் பெருமாள் துயருற்று மிகவும் திருவுளஞ் சீறி மிகக் கம்பீரமாக வொலிக்கின்ற வேறு சராஸநத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி, இந்திரனிடத்தில வாங்கி யகஸ்தியபகவானளித்த அந்த விஷ்ணுவில்லில நாண்கட்டிக் கணை தொடுத்துக கரனுடைய துவஜத்தை யறுத்துத் தளளுகையில், அது தேவர்களது கட்டளையினால் ரவியே வீழுவதுபோலப் பொனனொளி திகழ வீழ்ந்தது, கர னது கண்டு முனிந்து, நான்கு பாணங்களினால் பெருமாளை யடித்து, மேனமேலும பல பாணங்களினால வருத்தினன. பெருமாளும இவ்வண்ணம் வருத்தப் பட்டவராகி, ரத்தம் பெருகித் திருமேனி நனைந்து மிக முனிந்து, ஆறு பாணங்களைத் தொடுத்து, ஒனறினை சிரததிலும், இரண்டினை இரண்டு புஜங்களிலும், மறற மூன்றினை மார்பிலும் நாட்டி, மீளவும் பதின்மூன்று பாணங்களைத் தொடுத்து, ஒன்றினால் நுகத் தடியையும, நானகினால நானகு குதிரைகளையும, ஆறினால் சாரதியின சிரததையும, மூனறினால் ஏாககாலையும், இரண்டினால் இருசையும, ஒனறினால் நாணுடன கூடிய வில்லையும் அறுத்துத் தளளிப பதினமூனறாவதான மறறொரு கணையினால கரனை யடித் தருளினா.

கரன் உடனே வில் முறிந்து, தோ சலிந்து, குதிரை யிழநது, சாரதி யழிந்து, மெய வருநதித் தேரைவிட் டெழுந்து கதாபாணியாகித் தரையில் நின்றனன. பெருமாளுடைய இசசெயலைத தேவகநதர்வ ஸித்தசாரண வைமானிக பரமரிஷி முதலாேனா கணடு, கைகூபபித தொழுது மகிழ்ந்து புகழநதனர்கள.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபததெட்டாவது சருககம முறறிறறு

இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

பெருமாள கரனுடைய கதையைப் பிளந் தருளியது.

தேரிழநது கதாபாணியாகித் தரையில் நிற்கின்ற கரனைப பெருமாள கடாக்ஷித்து, இனிமையும் கொடுமையும் கொண்ட வாக்கியங்களினால் அருளிச்செயலுறறனர். கேளடா கரா ! ரதகஜ துரகபதாதிகள மிகப் புடைசூழந் திருக்கையில், நீ எல்லோரும் அருவருப்புறத்தக்க தீச்செயல்களைப் புரிந்தனை ;—

ఉద్వేజనీయోభూతానాంనృశంసః పాపకర్మకృత్
త్రయాణామపిలోకానా మీశ్వరోపినతిష్ఠతి.
కర్మలోకవిరుద్ధన్తు కుర్వాణంక్షణదాచర
తీక్ష్ణంసర్వజనోహన్తి సర్పందుష్టమివాగతం.

உதவேஜநீயோபூதாநாம நருசமஸஃபாபகாமகருத

தரயாணுமபிலோகாநா மீசவரோபிநதிஷடதி

காமலோகவிருததநது குாவாணமக்ஷணதாசர

தீக்ஷணமஸாவஜநோஹநதி ஸர்பம்துஷடமிவாகதம்

பூதங்களை யசசமுறச் செய்பவனும், கொடுமையுடையோனும, பாவச் செயல செயவோனுமாகிய வொருவன, மூவுலகங்களுக்கு மிறையாயினும அழிவானேயனறி நிலையுறுன, உலகததாாககு விரோதஞ்செயது கொடுமை கொண்டவனை நச்சரவததைபபோலக கணடோா ரெல்லோரும் அடிக்கின்ற னாகள, யாவனொருவன பொருளாசையினுலாயினும, பெண்ணுசையினு லாயினும், பாவஙகளைச செயதும, இவை நலமலாதனவெனு வறிகின றிலனோ ? அவன கடையி லழிந் திகழவுற்றுத் துனப மடைந்த பின்னே நமக்கே தீஙகு செய்து கொணடோமே யென்று மழையில விழுகிற ஆலங் கட்டிக் கலலைத் தனககு மரணந் தருமென றுணரா துணட செயயானைப் போல வருத்த முறுவான ; அடா பாபி ! இந்தத தணடகாவனததில் காய கனிகளை யுணடு தவஞ்செயதுகொணடிருநத யோகிகளைக கொலை செயது நீ நற்பயன பெறுவாயோ ?—

నచిరంపాపకర్మాణః క్రూరాలోకజుగుప్సితాః
ఐశ్వర్యంప్రాప్య తిష్ఠన్తిశీర్ణమూలా ఇవద్రుమాః.

நசிரம்பாபகாமாண கரூராலோகஜுகுபஸிதாஃ

ஐசவாயமபராபயதிஷடநதி சீாணமூலா இவதருமாஃ

கொடுமை கொண்டு தீச்செயல் செய்து உலகத்தாரா லிகழபபட்ட பாவிகள முன வினையினுல் மிகச் செல்வமுறினும, வேரறுந்த மரங்கள போலத் தாழவுற்றுச் செலவம் நீங்கி யழிவார்களேயனறி, நெடுங்காலம் பொருளுடன வாழாாகள ; பாவிகள தாம் செயத தீச்செயலின் பலனை விளைவி லடைவாாகளே யனறி, அசசெயல் வீண போகாது ; மரஙகள தத்தம் காலங்களில மலரை யுறுகினறன வல்லவோ ? மிகக கொடிய பாவங் [illegible]ளின பலனகள விளைவிலேதானே யடையுமே யன்றித் தாமஸப்படா ? [illegible]டங்கலந்த சோறறை யுண்டவாகள் உடனே இறக்கின்றனரோ யன்றி, [illegible]வாாகளோ ? தீசசெயல புரிந்து உலகஙகளை வருத்துபவர்களைக் கொலை [illegible]ய்வதன பொருட்டே யானிங் கெயதினேன் ; இப்பொழுது என்னுல்

விடப்பட்ட பாணங்கள் பன்னகங்கள் புற்றினுட் புகுவனபோல உன்னுடலில் புகப்போகின்றன ; நீ முன் இங்கே எவவெவர்களைக் கொலை செயதனையோ ? அவவவர்களை, நீயு மிப்பொழுது என்னால் கொலை செயயப்பட்டவனாகி, எலலாச சேனைகளுடனும் பின்றொடாநது செல்வாய் ; முன் புனனால் கொலை செயயபபடட பரமயோகிக ளெல்லோரும், திவவிய விமா நத்திலிருந்து, என்னாலடிபடடிறநது நரகில் வீழகின்ற உனனைக கண்டு மகிழக் கடவாகள. அடா பாவி ! நீ இப்பொழு துன விருபபினபடி என்னை எதிாத்துப பொருக, உன தலையைப பனம பழத்தைபபோல அரிந்து தளளித தரையி லுருளச் செயவேன, எனறிவவணணம பெருமாள இகழந் துரைத் தருளினா இவவா றிகழந துரை செயயபபடட கரனும மிக முனிநது, கணகள சிவநது, கோபத்தினால் நகைத்துப பெருமாளை நோககி, அடா தசரதன மகனே ! அறபாகளாகிய சில வரககாகளைக கொலை செயத மையின, திறமையறறவனென் றிகழநது கொளளத்தகக உனனையே நீ புகழ்நது கொளளுகினறனை ,—

విక్రాన్తాబలవన్తో వా యే భవన్తి నరర్షభాః
కథయన్తి న తే కించిత్ తేజసా స్వేన గర్వితాః
ప్రాకృతాస్త్వకృతాత్మానో లోకే క్షత్రియపాంసనాః
నిరర్థకం వికత్థన్తే యథా రామ వికత్థసే

விகராநதாபலவநதோவா யேபவநதி நராஷபா:
கதயநதிநதேகிஞசித தேஜஸாஸவேநகாவிதா:
பராகருதாஸதவகருதாதமானோ லோகேக்ஷத்ரியபாமஸநா:
நிராததகமவிகதததநதே யதாராமவிகததஸே

பல பராக்கிரமமுடைய நரவீராகள யாவருளரோ ? அவர்கள தமது திறமைக்குத் தாமே இறுமாபபுற்று யாதுங கூறாாகள , விவேகமின்றி யறபர்களாகிய ராஜாகளில கடையோா யாவருளரோ ? அவரோ அடா ராமா ! நீ பிதற்றுவதுபோலப் பயனின்றிப் பிதற்றுவாாகள , நம்குலததிற பிறந்த வீரன யாவனதான தன்னைப் புகழ்நது கொளவான், ஒருவன தான் மரண முறுங் காலையிலேயே மதிமயஙகப புகழததகாத காலத்தில் தானே புகழ்நது கொளவான , அவவண்ணமே நீயும் புகழ்ந்து கொளளுகினறனை ; நீ இவவணணம் புகழநது கொளவதினாலே யுன்னுடைய திறமையின்மையே நன்கு விளக்கப்பட்டது , திறமையுடையோன தனனைப் புகழ்ந்து கொளவானோ ? புல்லில பற்றிய தீ பொனபோலச செவந்து காணபபடினும், அது தன் மேனியை மினுககிக் கொளளுமேயன்றிச் சுடுமோ ? கதையைக் கையிலேந்திப பலவகைத தாதுக்கள நிறைந்த மாமலைபோல அசைவறறு நின்ற என்னைக் காண்கினறிலையோ ? உன்னைக் கொலை செயய யானொருவனே போதுமானவ னல்லேனோ ? யமனொருவனே மூவுலகங்களையும்

கொலை செய்கின்றன னல்லனோ? யானும உன்னை நோக்கி, உரை செயயத் தக்கன பலவாகவுள, ஆயினும, உரைகளின்றிலேன், வெய்யோன் மறைந்து விடுவானாகில், சண்டைக்குத் தடை நேருமன்றோ? பதினாலாயிரம ராக்ஷஸர்களை நீ கொன்றமையின், உன்னை யான கொன்று அவர்கள துன்பத்தைப போககி, மகிழுவேனென் றுரை செய்து, அந்தக கதையைச சுழற்றிப பெருமாளமேலெறிந்தனன; அந்தக கதையும, எரிகின்ற அகனிபோல மரங்களையும, புதர்களையும் எரித்துககொண்டு பெருமாளைக கிட்டி வந்தது, பெருமாள துகண்டு பாணங்களை எயது, அதனைப பல துண்டுகளாக அறுத்துச சிதற வடித்தனர். உடனே அந்தக கதை மணிமந்திரௌஷத பலத்தினால நச்சரவம சிதறுண்டு வீழுவதுபோலச் சிதறுண்டு தரையில வீழ்ந்தது.

ஆரணயகாணடத்தில இருபத்தொனபதாவது சருக்கம

முற்றிற்று

முப்பதாவது சருக்கம

பெருமாள கரனைக கொலை செயது ஸாது ஜனங்களைப பாதுகாத தளித தருளியது

பெருமா ளந்தக கதையைக கணைகளினால பிளந்து புன்னகை கொணடு கரனை நோககி, அடா பலாசனே! உன திறமை இவ்வளவே யன்றோ? உன்னுடைய திறமை முழுதும காட்டப பட்டதா? திறமையின்றியும மதங்கொணடு வாளாப பிதற்றினை யல்லையோ? மொழி வதற்கே திறமைகொண்ட உன்னுடைய இக்கதை என்னுடைய பாணங்களினால பிளககப்படுத் தரையில வீழ்ந்து கிடக்கின்றதே? உன்னை யான் கொலை செயது, உன்னால கொலை செய்யப்பட்ட பதினாலாயிரம சேனைகளின் துன்பத்தைப போககிக கொளவேனென் றுரைத்தனையே அவ்வுரையும பொய்யாயிற்றன்றோ? நீசனும, அறபச செயலினனும, பொய்யனும், அரக்கனுமாகிய உன்னுடைய உயிர்களைப பெரிய திருவடி யமிழ்தத்தைப்போல அபஹரிப்பேன; யானிப்போழ துன தலையை யறுக்கையில், நுரை குமிழிகளுடைய உன்னுடைய ரத்தத்தைப் பூமி பானஞ் செயயப போகின்றது; நீயு முடனே துகள படிந்த மேனியனாகி, அசசத்தினால் இருகரங்களையுந் தரையிலூன்றி, மனத்துக் கினிய மனையாளைப போலப பூமியை யணைந்துகொண டுறங்குவாய; நீ இவ்வண்ணம மீளாத் துயில் கொள்ளின, தஞ்ச மின்றி யலைந்த ஸாது ஜனங்களுக்கு இந்தக் காடுகள் தஞ்சமாகக் கடவன; எனது சரங்களினால் நீ இறந்த பின்னர்,

முனிவர்கள் அச்ச மின்றி, ஜனஸ்தானத்தில் உறைவார்கள்; உங்களுடைய மனைவியர்களாகிய அரக்கிகளெல்லோரும், கைம்பெண்களாகிக் கண்ணீர் பெருக்கிப் புலம்பிக்கொண்டு அச்சங்கொண் டோடப்போகிறார்கள்; உனக்கனுரூபர்களாகிய உன் மனைவியர்களும், இது வரையில் துயர மென்பதையே அறியார்களாயினும், இப்பொழுது துயரமென்பதின் தன்மையதென்றுணர்ந் தனுபவிப்பார்கள். அடா நீசா! கொடிய அற்பா!! வேதியர்களுக்குப் பகைவா!!! உன்னிடத்தி லச்சமுற்றே யன்றோ? முனிவர்கள் செந்தீவளர்த்து ஹோமஞ்செய்யவும், ஏகாந்தந் தேடி நாற்றிசைகளையும் நோக்கித் திரிந்தனர்களென் றருளிச் செய்தனர். கர னதுகேட்டுப் பெருமானை வெருட்டி, அடா ராமா! நீ மிகச் செருக்குற்றிருக்கின்றனை; அச்சமுறுங் காலையிலு மச்சமற் றிருக்கின்றனை; ஆதலின், நீ இது உரைக்கத் தக்கது, இது உரைக்கத் தகாததென் றுணர்கின்றிலை,—

కాలపాశపరిక్షిప్తాభవన్తి పురుషాహియే
కార్యాకార్యంనజానన్తి తేనిరస్తషడిన్ద్రియాః

காலபாசபரிக்ஷிப்தா பவந்திபுருஷாஹியே
கார்யாகார்யமஜாநந்தி தேநிரஸ்தஷடிந்தரியா:

யாவர் சாகுங்காலங் கிட்டிக் காலபாசத்தினால் கட்டுண் டிருக்கின்றனர்களோ? அறுபுலன்களு மழிந்த அவர்கள் செய்வனவும், செய்தற் கரியனவு முணரார்களன்றே? என்றிவ்வண்ண முரைத்துப் புருவத்தை நெரித்து, அருகிலுள்ள நெடிய வொரு ஸாலமரத்தைக் கண்ணுற்று, அதனை இருகரங்களினாலும் பற்றி, உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு வேருடன் பிடுங்கிச் சிஹ்மநாதஞ்செய்து, ஸ்ரீராமபிரானை நோக்கி, அடா ராமா! நீ இறந்தனையென் றுரைத் தம்மரத்தை எறிந்தனன். பெருமானும் அதனைப் பல பாணங்களினால் முறித் தறுத்துத் தள்ளி, மிகத் திருவுளஞ் சீறி, திருமேனி புழுங்கிக் கண் சிவந்து, கரனை யாயிரம் பாணங்களினால் பிளந்தனர். அவனுடலினின்றும் ரத்தங்கள் மலையினின்றும் அருவிகள் போலப் பெருகின; கரனும் கணப்பொழுது திகைத்து நின்று தெளிவுற்று, விரைவாகப் பெருமாளருகி லோடிவந்து விட்டனன்; பெருமாளும் கோதண்டத்தில் கணைதொடுத் திழுக்க முன்னே இடமின்மையால், இரண்டு மூன்றடி பின்னே எழுந்தருளி, உருக்கொண்ட வேதியர்களது சாபம் போன்றதும், செந்தழல் போன்றதுமாகிய வோர் சரத்தைத் தொடுத்து விடுத் தருளினர். தேவேந்திரனு லளிக்கப்பட்ட அந்த சரமும் ஸ்ரீராம கோதண்டத்தி னின்றும் புறப்பட்டு இடிபோல முழங்கிக்கொண்டு கரனுடைய மார்பில் வீழ்ந்து புதைந்தது; கர னுடனே அந்த

பாணத் தீயினு லெரிககபபட்டு சவேதாரணியத்தில் ருததிரனு லெரிககப படட அந்தகன போலவும, இந்திரனுடைய வசசிரத்தினு லடிபட்ட விருத்திராஸுரன போலவும, நுரையினு லடிபட்ட நமுசி போலவும, அசனியா லடிபட்ட வலாஸுரன போலவும, தரையில வீழந் திறந்தவன.

அநந்தரம் ராஜரிஷிகள, தேவரிஷிகள, பிரஹ்மரிஷிகள் முதலிய யாவரும் சோந்து, பெருமாளைப புகழ்ந்து மகிழந் தவரை நோக்கி, ஸ்வாமி சக்கரவர்த்தித திருமகனுரே ! இவவரககர்களைக் கொலை செய் விபபதன பொருட்டே மஹேந்திரன சரபங்காசரமம் வந்து விண்ணப பஞ் செயது சென்றனன; முனிவாகளும் உபாயத்தினுல் முறையே தேவரை இவ்விட மெழுந்தருளப் பண்ணிககொணடு வநதனர்கள , எங்க ளுடைய இந்தக் காரியம தேவரால நிறைவேறறப பட்டது , இனிமேல் முனிவர்கள இவ்வனஙகளில அசசமின்றிச சுகமுறறுத திரிவார்களென றுரைததனாகள அத்தருணத்திலே தேவகந்தாவ சித்த சாரணுதியா களும ஒன்று சோந்து, தேவதுந்துபிகளையும முழககி, வியந்து மகிழந்து பெருமாளமேலே நறுமலா மழை பொழிந்தனாகள. அந்தோ ? மூனறு நாழிகைக்குளளே பதினுலாயிரம சேனைகளுடன் தூஷண திரிசிரா களையும, கரனையும், பெருமாள கொலை செயதனரோ ? இவருடைய செய்கை மிக வியககத் தக்கதும், செயற கரியது மாகினறது ; இவ ருடைய திறமை யந்தோ ? இவருடைய வலிமை யந்தோ ! ஆராயுங்கால இவா ஸ்ரீமந்நாரணனுகவே காணப்படுகின்றனரென்று எல்லோரும புகழ ந்து மகிழந்து நிகழந்தனாகள. அபபோழ திளையபெருமாளும பிராட்டி யாரைக் குகையினின்றும், பர்ணசாலைக கெழுந்தருளப் பணணிக கொணடு வந்து, பெருமாளுடன ஆசரமஞ் சேர்ந்தனா.—

తన్దృష్ట్వా శత్రుహన్తారం మహర్షీణాం సుఖావహం
బభూవ హృష్టా వైదేహీ భర్తారం పరిషస్వజే.

தநதருஷட்வாசதருஹநதாரம் மஹாஷீணுமஸுகாவஹம

பபூவஹ்ருஷடாவைதேஹீ பாதாரமபரிஷஸவஜே

இவ்வணணம் பெருமாள அவவரககர்க ளெலலோரையும கொலை செய்து, முனிவர்களை மகிழவித்துச் சிறிதேனும சிரமமினறி, ஆண் சிங்கம்போல வெற்றி கொண்டு வந்து நிறகப பிராட்டியார் கண்டு மிக மகிழ்ந்து, தம் திருக்கரங்களினுல ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, மீளவும்

அவ்வரக்கர்கள் மடிந் திருப்பதையும், பெருமாள் வருத்தமின்றி நிற்பதை யும், மஹாரிஷிகள் மகிழ்ந்து பெருமாளைப் புகழ்வதையுங் கண்டு மகிழ்வு மிகப் பெருகி, முழுமதிபோலத் திருமுகம் திகழ்ந்து, பெருமாளுடைய சிரமந்தீர ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டு பெருமகிழ் வுற்றனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

தனிஸ்லோகி, (சதுர்தசஸஹஸ்ராணி) இதிபாகரிய்யையாலே ராக்ஷஸவேட்டை யாடின பெருமாளுடைய யுத்தாயாஸசரம பரிஸ்வின்னமான திருமேனியில் ராட்சஸ சரவராத வரணாரோபண திவ்யௌஷதமான காடாலிங்கனத்தைப்பண்ணி, பிராட்டி ஸத்தைப பெற்றாளென்கிறது, (தம) ஸத்ரியமபுருஷவிக்ரஹம, என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டும்படி ராட்சஸ பூயிஷ்டமான தேசத்தி லுன்னைக் கொண்டுபோக அஞ்சுவேனென்றவரை, (தம) ஸத்ரியமபுருஷ விக்ரஹமென்று பிராட்டி வாயாலே அநுமதமாக அன்று தொடங்கித் திருவுள்ளத்திலே கறுவியிருந்து, பதினாலாயிரம் ராட்சஸரையும் முடியும் உடலுமாகத் தெறித்து, உதிர வெள்ளத்திலே மிதக்க விட்டுப் பிராட்டியாரைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு காட்டினவரை, (தம) ஆதித்ய இவதேஜஸ்வீ, இதயாதிப்படியே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல் முடக்கும்படி அவதீர்ண ரானவரை, (தம) பங்கைத் தலையில் இடிபூ விழுந்து திருமேனி சிவக்கும் ஸௌகு மார்யாதிசயத்தை யுடையவரை, (தம) உகப்பாலே அடுத்தடுப் பார்க்கில் நயமான தேஜஸ்ஸுக்கும் ஸ்தானமான திருமேனி யுடையவரை, (தம) ரிஷிகளுக்குப் பண் ணின பிரதிஜ்ஞையைக் கடலோசை யாகாதபடி தலைக் கட்டுகையாலே, பூர்ணரான வரை, (தம) ரத்னகசிதமான பொன்னரிமாலைபோலே சத்ருசரவராதவரணாங்கித மான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவராயுள்ளவரை, (த்ருஷ்ட்வா) கருமுகை மாலையைப் பனி நீரிலே தோயத் தெப்பமாரைப்போலே யுத்தாயாஸ பரிஸ்விந்நமான திருமேனியைத் தம பார்வையான பனி நீராலே வழிய வார்த்து (த்ருஷ்ட்வா) ஆதபார்த்தருடைய சித்தடாக பரவேசம்போலே ராட்சஸாசநிகரார்பூதமான திரு மேனியைத் தம பார்வையாகிற பூர்ணதடாகத்திலே தோயத்தெடுத்து, (சத்ருஹந் தாரம்) பரதிபடச நிரஸனத்தாலே வந்த புகருடைமை, ஸமோஹமஸர்வபூதேஷு, என்கிற பெருமாளுக்குச் சத்துருக்களுண்டோ வென்னில், ஜ்ஞாநீதவாத்மைவ, மமபராணஹி, இதயாதிகளாலே ஆசருத விரோதிகள் தமக்கு விரோதிகளாமித்தனை யிறே, (மஹாஷீணாம சுகாவஹம) யுத்த பராரமபம தொடங்கி, கிமபவிஷயதி, என்று வயிறுபிடித்துத் திகைத்தராயிருந்த மஹரிஷிகளுடைய பயந்தீரச் சத்ருக்களடங்கக் கொன்று அவர்களுக்கு ஸுகாவஹராயுள்ளவரை, (மஹாஷீணாம ஸுகாவஹம) தம் முடைய போஷ்ய குடும்பத்துக்குச் சுகத்தைப்பண்ணித் தம்முடைய ஸத்தைக்கு ஆபாதகரானவரை, (பபூவ) மாலையும் மணமும்போலே அதயந்தம் சுகுமாரமான விக்ரஹத்தையும், ஸ்வபாவத்தையுமுடைய பெருமாள் கடினகாதரஸ்வபாவரான முரட்டு ராட்சஸரோடே யுத்தம் பராரம்பித்தபோது தொடங்கி பரோமாதிசயத்தாலே ஸத்தை மாண்டு கிடந்த பிராட்டியார் திருமேனியி லொரு தீங்கன்றி நின்ற பெருமாளைக் கண்டு ஸத்தைப பெற்றாளென்கிறது, (த்ருஷ்டா) தாமி யுண்டானால் தாமம் பிறக்கக் கடவதிறே, ராமஸௌந்தர்யத்தை முழுக்கக் கண்டு திருவுள்ள மீடு பட்டபடி (வைதேஹீ) அய்யர் வயிற்றிலே பிறந்திலேனாகில், எனக் கிப்பேறிலலையே (வைதேஹீ) இக்குடியிற் பிறந்திலேனாகில், பெருமாளென்னைக் கைப்பிடியாரோ,

(வைதேஹீ) இநநிலத்திற பிறநதிலேனுகில, இவவில்லோட்டை ஸௌபராதரம் கிடையாதே, அவ்விலலோட்டை ஸௌபராதர மில்லையாகில, வீர்ய சுலகையாக விவவாகாரங கூடாதே (வைதேஹீ) தநாபபஙகமாதரததிலே எனனையும், தம் முடைய வமசததையும, பெருமாளுககு அடிமையாக வெழுதிக் கொடுதத அய்யா இதனை யாகாரஙகணடா லெனனபபடுகிருரோ? (வைதேஹீ) (பும்ஸாம்தருஷ்டி சிததா பஹாரிணம) எனகிறபடியே ஸாவலோககஷாகமான விககிலயை அய்யனையொழிய நான காணபதெனறு, பிதருஸ்மிருதிபணணுகிருா. (பாதாரம்) பாணிகரஹணம் ஜீவித் தது, (பரிஷஸவஜே) ஆலிஙகனம பணணிஞா, பரிபூரணமாகத தழுவினர், பாயா பதமாகத தழுவினா, தழுமபு மாறுமளவுந தழுவினா, சரவரணஙகளாலே வநத தழுமபெலலா மாறுமளவுந திருமுலைத தடததாலே வேது கொண்டாா, தாம் கைககணட மருநதிறே, சரவரணஙகளுக காலிஙகனமாமிடததி லைநதோ டைநது ரேறுடுவாசி யிலலையே? அநதரங்க ருளளுற வெயத புணணுககு மருநதான விது தோலபுளையெயதப புணணுககு மருநதாகச சொலலவேணடுமே எனறிருநதாா; ஒரு கொடியாகிறது, கொழுகொம்பைத தழுவி யலலது, நிலலாதிறே? (பாதாரம் பரிஷஸ வஜே) நிதய ஸமயோக ஸதிதிரூபமான பாதருதவாகாரம், ஒரு கொழு கொம்புக் குணடானுல, ததாதாரமாயககொணடு கொழு கொமபை முட்டபபடாநது அததைச் சிறபபிததுக கொண டலலது, ஸவரூப மிலலையோ? பாாயாதவாகாரமான கொடிககு, (பாதார மவலமபயைவ பாாயாயா ஸதிதிரிஷயதே, அவலமபய தருமமவலலீ ஸதீ யதே நவிநாதருமம) எனனுமாபோலே (சம) எனகிற பதம பெருமாளுடைய ஸர் வாஙகாரஙகளையும காட்டுகிறது, (தருஷடவா) எனகிற பதததாலே பெருமாளுடைய ஸாவாகாரஙகளையும நோககிக காணக கணணுடையாா பிராட்டி யெனகிறது, சதரு ஹநதாரம (மஹாஷீணும சுகாவஹம) எனகிற பதஙகளாலே தனனோடு கூடல துவக் குணடான சேதனாககு அநிஷட நிவருததியையும, இஷட பராபதியையும பண ணினபோதலலது, இவனைக காணக கணணிலலை யெனகிறது; (பூவ) அததலைககு அதிசயாவஹையாயஸததை பெறறபடி (ஹருஷடா) ஸதிதாமிணிதாமாசசிநதயநதே (வைதேஹீ உபகாரஸமருதி பணணுகிருா) தஙகாாயம சுமநது நடததுகையாவது, பிதாதச குணமமாதா வென கையாலே தம புதரரடசணம் பணணுகையிறே, (பாதாரம் பரிஷஸவஜே) ஆசருத ரடசணததால வநத களிபபுககுப போக்கு வீடு ஆலிங்கனமபோலே யிருநதது, அவருககும் ப்ரயோஜனம் அதுபோலே காணும், (ஆாதாாதேமுதிதேஹருஷடா) எனகிற பதிவரதாலட்சணததிறகு பரதமோதாஹரண பூதை யாகையாலே, பிராட்டி வெறறிகொணடு மோதமடைநத பெருமாளைக கணடு மகிழநது தழுவினா.

பெருமாள இரணடு மூன்றடி பின சென்று, கரனைக கொலைசெய தருளினரோ? இவ்வணணம் முனனிட்ட காலைப பினனிடுவது, வீரததனமைககுக குறைவனறு வெனில, குறை வனறு; அச்சத்திஞல முனனிடட காலைப பினனிட டோடிவிட்டால் குறைவே யனறிப பகையை வெல்லு முபாயததிறகாகப பின செல்லின், குறை வாகாது; கர ஞேரடியி லெதிரில வநது விட்டமையில, சரநதொடுதது நாணை இழுப் பதறகு இட மினமையால், பினனடி இட்டனரேயனறி, அசசமுறறு மீணடிலா; இதுவும தோஷமாகுமாயின், மலலாகள பொருங காலையில, முனனும் பினனும் சுற்றியுந திரிநது, எதிரியைச சாயககு முபாயந தேடுவதும், குற்றமே யாகவேணடு மனறே? ஆதலின, பெருமாள் கரனைக் கொலை செயவதன் பொருட்டுப பின்னெழுந் தருளியது குற்றமாகாதென் றுணர்க.

முப்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

ராவணன் கராதிகளிறந்ததை யகம்பனன் சொல்லக் கேட்டுச் சீதையை யபஹரிப்பதற்கு மாரீசனிடஞ்சென்று அவன் வாக்கியத் தினால் அதை விட்டு மீண்டு லங்கை சேர்ந்தது

இவ்வண்ணம் பெருமான் கராதி ராக்ஷஸ கணங்களைத் தாமொருவரே கொலை செய்து வெற்றிகொண்டதை அகம்பனன் கண்டு அச்சமும் ஆச்சரியமு மடைந்து, விரைவாக லங்காபுரஞ் சேர்ந்து ராவணனைக் கண்டு, கேளீர் அரக்கர் கோமானே! ஜனஸ்தானத்திலுள்ள பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடன் கரனும் போரில் மடிந்திறந்தனன், யான் மாத்திரம் தப்பிப் பிழைத்தோடி வந்தேனென்றனன். ராவணனது கேட்டு மிகச் சினத்தினால் கண் சிவந்து, அகம்பனனை நோக்கி, அடா யாவனவன்? ஆயுள் மாண்டு மிக வருந்திய என்னுடைய ஜனஸ்தானத்தைப் பாழாகப் படை பொருதான்? யாவனவன் அனைத்துலகங்களிலும் தஞ்சம் பெறுகின்றிலன்? எனக்குத் தீமை செய்த பின்பு, அவன் இந்திரனேயாயினும், குபேரனேயாயினும், யமனேயாயினும், விஷ்ணுவேயாயினும், சுகமுறுவானோ? யான் யமனுக்கும் யமன், தீக்கும் தீ, மிருத்யுவுக்கும் மிருத்யு வாகினேன், யான் சினமுறுவேனாகில், தரணி பாவகாக விருவரையும் எரிப்பேன், வாயுவின் வேகத்தையும் தடை செய்வேன்; தீங்கு செய்தவன் யாவனோ? அவனை யுரை செய்க வென்றனன் அகம்பனனதுகேட்டு, இவன் சினமுற்றிருப்பதை யுணர்ந்து, ராவணனை நோக்கி, ராஜரே! யான் யாதுரை செயினும், சினமுறு தருள் செய்வீராகில், உரை செய்வேனென்று வேண்டினன். ராவணனும் அவ்வண்ணமே யாகுகவென்று அபய மளித்ததமையின், அகம்பனன் அவனை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரே! தசரதசக்கரவர்த்தியின் குமாரனும், சிறந்த ரூப முடையவனும், யௌவன முற்றவனும், காளைக்கு நிகரான ஸ்கந்தத்தை யுடையவனும், நீண்டுருண்ட திருத்தோள்களை யுடையவனும், வீரத்தன்மையனும், நெடும்புகழ் பெற்றவனும், ஒப்பற்ற பல பராக்கிரம முடையவனும், சிறந்த ஜஞான பலசவாய முடையவனும், ஸ்ரீராமனென்னும் பெயருடையவனுமாகிய ஒருவன் வந்திருக்கின்றனன்; அவனொருவனாலேதானே ஜனஸ்தானத்திலுள்ள தானைகள் யாவும், கரதூஷணர்களும், கொலைசெய்யப் பட்டனர்களென்று அசசந்திரந் துரை செய்தனன். பௌலஸ்தியனும் அகம்பனன் வாக்கியத்தைக் கேட்டு, சினமேறிய நச்சரவம்போல நெட்டுயிர்ப்பு விட்டுக் கேளடா அகம்பனா! ராமனொருவனே இச்செயல் செய்திரான்; அவன்

தேவர்களுடனும், தேவேந்திரனுடனுங் கூடியே வந்து அவர்களைக்
கொன்றனனோ? உரைசெய்யாயென்று வினவினன். அகம்பனனதுகேட்டு
ராவணனை நோக்கிக் கேளீர் அரக்கர் சிமானே! ஸ்ரீராமனுக்குத் தேவர்
களது உதவி வேண்டுவதில்லை, அவனுடைய பல பராக்கிரமங்களை
யுரைசெய்வேனென்று மொழியலுற்றனன், மஹாராஜரே! ஸ்ரீராம
னென்பவன் மிகவும் பராக்கிரமமுடையோன், வில்லாளிக ளெல்லோர்க்
குஞ்சிறந்தவன், திவ்வியாஸ்திரங்கள் யாவும் உணர்ந்தவன், போரில் புரந்
தரனை நிகர்த்தவன், அவனுக்குத் தம்பி யொருவ னிருக்கின்றான், அவ
னும் இவனுக்கு நிகரான ரூப பல பராக்கிரம முடையோனும், செந்
தாமரைக் கண்ணனும், துந்துபி முழக்கம்போன்ற நாத முடையோனும்,
மதி முகத்தோனும், லக்ஷ்மணனென்னும் நாம முடையோனு மாகின்ற
னன், ஸ்ரீராமன் அந்தத் தம்பியுடன் சேர்ந்து, தீயுடன் சேர்ந்த
பெருங்காற்றுப்போல வெளி யுற்றவனாகி, ஜனஸ்தானத்தி லுள்ள
வர்க ளெல்லோரையும் கொலை செய்தனன் தேவர்க ளிவ்விஷயத்தில்
சேர்ந்திலர், ஐயமுற்றாக, உண்மையாகக் கூறுவேன், ஸ்ரீராமனால்
விடப்பட்ட சரங்களே வாயைத் திறந்து கொண்டு ஐந்தலை நாகங்களாகி
யரக்கர்களை யுண்டன, உன்னைச் சேர்ந்த அரக்கர்கள் ஸ்ரீராம னுக்கஞ்சி
எங்குச் செல்லுகின்றனர்களோ? அங்கும் அச்சத்தினால் ஸ்ரீராமன்போலக்
கண்டு மறந்தோடிடத்திறகோடித் திரிகின்றனர்கள். அந்த ஸ்ரீராமசந்திர
னால் உன்னுடைய ஜனஸ்தானம் நாசஞ் செய்யப்பட்டது, என்றிவ்வண
ணம் மொழிந்தனன் அகம்பனன் வாக்கியத்தை ராவணன் கேட்டு, அடா
அகம்பனா! யானிப்பொழுதே ஜனஸ்தானஞ்சென்று, தம்பியுடன் ராம
னைக் கொலை செய்வேனென் றுரைசெய்து புறப்படுகையில், அகம்பனன்
மீளவும் அவனை நோக்கிக் கேளீர் கொற்ற வேந்தே! ஸ்ரீராமனுடைய பல
பௌருஷங்களைக் கண்டவண்ணம் உரை செய்வேன், ஸ்ரீராமன் உள
ளஞ் சீறுவானாயின், பிறரால் வெல்ல வொண்ணான்; மேன்மேலும்
நிறைந்து விரைவாகப் பெருகிவரும் மஹாநதியின் வேகத்தையும்,
சரங்களால் தடை செய்வான், கிரஹங்களுடனும், விண்மீன்களுடனும்
கூடிய விண்ணையும் அழிப்பான், இப்பூமி யூழிகாலத்தில் கடல் நீரில்
மூழ்கிவிடினும், மேலெடுக்க வல்லான்; கடலின் கரையைப் பிளந்து
உலகினை மூழ்த்தினும் மூழ்த்துவான், கடலின் வேகத்தையாயினும், வாயு
வின் வேகத்தையாயினும் தடுப்பான், அனைத் துலகங்களையு மழித்து,
அவ்வண்ணமே படைக்கவும் வல்லான், கேளீர் தசகண்டரே! ஸ்ரீராமன்
உம்மால் வெல்லத் தக்கவனல்லன், மற்றுள்ள ராக்ஷஸ ஸேனைகளாலும்,
வெல்லத்தக்கவனோகான்; சுவர்க்கம் பாவிகளால் வெற்றிகொள்ளப்படுமோ?
யான் ஸ்ரீராமசந்திரனைத் தேவாஸுரர்க ளெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து
போர்செயினும், அவன் தோல்வியுறுவானென யான் நினையேன்; ஆதலின்,
அவனைக் கொலை செய்யு முபாயத்தை யுரை செய்வேன்; கேளீர் அவ

னுக்குச் சீதையென்னும் மனத்துக் கினிய மனையா ளொருத்தி ; உலகி னின் மிக்காளும், நுண்ணிடையினளும், யௌவன முற்றவளும், இசைந்த திருமேனியளும், பல மணிகளிழைத்த வணிகளை யணிந்தவளுமாகி யிருக்கின்றனள ; அவளுக்கு நிகராகியவள் தெய்வப் பெண்களுள்ளும், கந்தர்வப் பெண்களுள்ளும், அப்ஸரஸ்களுள்ளும், தானவப் பெண்க ளுள்ளும், நாககன்னியர்களுள்ளும், ஒரு பெண்ணு மிலள ; மானிடப் பெண்களுள் அத்தன்மைய ளுளளோ வென்னும் ஐயம் யார்க்கேனுந் தோற்றுமோ ? அந்தச் சீதையை யவர்களுக்குக் காணுமல எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடுக , பின்பு, மனையாளைத் துறந்தும, காமியாகிய ராமன் உய்யான் ; இவவண்ணம் துன்புற்றவன இறக்கவேண்டுமே யன்றிப் போரில ஒருவரிடத்திலும் தோலவியுறுனென்று உரைத்தனன். ராவணனு மதுகேட்டு, இதுவே நலலுபாயமெனத் தேர்ந்து, முன்பு தனக்கு ஸநத்குமாரபகவா னருளிச்செய்திருந்த வாக்கியத்தையும நினை ந்து அகமபனனை நோக்கி, அடா அகமபனு ! நீ யுரைசெய்தவண்ணம செய்வேன ; நாளைத்தினம் உதயத்தில யான தனியே ரதமேறிச் சென்று சீதையைக் கொணாந்து இநநகரி சோப்பேனென் றுரைசெய்து, மறுதின முதயத்தில கோவேறு கழுதைகள கட்டிய தோமீதேறி, விணணிடையில் செல்லுகையில், மேகத்திடையில் தன தோ சநதிரன்போலத் திகழும்படி மாரீசாசரமஞ் சோந்து, அவன செய்த பூஜோபசாரஙகளைப பெறறுக் கொணடு ஆஸநத்தில உடகாாந்தனன. அபபொழுது மாரீசன ராவணனை நோக்கி, ராக்ஷஸராஜரே ! உஙக ளெலலோாககும குசலம நன்கமைந் திருக்கின்றதா ? நீர இஙகு விரைவாக வந்தமையின், யாதோ மனத் தில சிந்தையுற றிருப்பதாக நினைக்கினறேன் ; அதனை யுரைசெய்க வென்று வினவினன. ராவணனும் அதுகேட் டவனை நோககிக் கேளடா மாரீசா ! என்னுடைய எல்லையைப பாதுகாபபவாகளாகிய கரன் முதலிய ராக்ஷஸாகளெல்லோரும மிக வீரனுன ராமனொருவனுல் கொலை செயயப் பட்டனர்கள ; ஆதலின, அவன பாரியையை யான பறித்துவரக கருது கின்றேன் ; நீ யுதவிசெயயக் கடவை யென்று மொழிந்தனன. தாட கையினு மவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டு ராவணனை நோககி, வேந்தே ! அந்தச் சீதையை யபகரிககும்படி யுமக் குரைத்தவன் யாவன் ? அவன மித் திரன்போலிருக்கினும், சத்துருவே யாகுவான , யாவன் உன்னுல திமை யுற்று, நீ வாழுந் தினபுறுவதைப் பொறுககின்றிலன் ? அவனை யுரை செயவீர் ; சீதையை யபஹரிக்கும்படி யுரைத்தவனை மாத்திரம் எனக் குரை செய்க ; அரக்கர்க ளெலலோரும் புகழுற்றுச் சிறந் திருப்பதை யாவன அழிக்க நினைக்கின்றனே ? உமமை யாவ னிவ்வண்ண மேவு கின்றனே ? அவன் உமக்குச் சத்துருவே யென்பதி லையமேயில்லை ; உம்மைக் கொண்டு நச்சரவத்தின் வாயினின்றும், நச்சுபபல்லைப் பிடுங்கு விக்க நினைப்பவன் யாவன் ? உம்மை இவ்வண்ணந் தீச்செயலில் மூட்டி

யழிப்பவன் யாவன்? பகை நீங்கி, இன்புற்றுத் துயில்கொண்ட உம் தலையில் கோல்கொண் டடித்தவன் யாவன்? அடா ராவணா! நின்மலமாகி நற்குலத்தில் பிறப்பென்னும் துதிக்கையையும், தேஜஸ்ஸென்னும் மதத்தையும், உயர்ந்த தோள்களென்னும் தந்தங்களையும் பொருந்திய ராமனென்னும் மதயானையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும் தகுமோ? போரில் அச்சமுற்றோடாமல் நிலைத்திருப்பதென்னும் அங்கஸந்தி வாலங்களை யுடையதும், சிறந்த ராக்ஷஸர்களென்னும் மான்களைக் கொலை செய்வதும், பாணங்களென்னும் அங்கங்கள் அமைந்ததும், வாளென்னும் கோரப் பலமுடையதுமாகிய ஸ்ரீராமனென்னும் சீரிய சிங்கம் படுத்து துயங்குகையில், அதனை யடித்து எழுப்புவது உமக்குத் தகுமோ? வில்லென்னும் முதலையையும், புஜவேகமென்னும் பங்கத்தையும், சரங்களென்னும் தரங்கங்களையும், பெருஞ்சண்டையென்னும் வெள்ளத்தையுமுடையதாகி, மிக்க கொடிய ராமனென்னும் பாதாளமுகத்தில் வீழ்வது தகுதியற்றது; கேளீர் ராக்ஷஸ ராஜரே! யானிவ்வண்ண முரைத்தேனெனச் சிறற்க; அருள் செய்க, மனந்தேர்ந்து மீண் டெய்தி லங்கைசேர்ந் தின்புறுக; நீர் உம்முடைய மனைவியர்களிடத்திலே இன்புற்று வாழ்க; ஸ்ரீராமனும் தன் மனைவியைச் சேர்ந் தின்புறுக, நீர் ஏன் பரவனிதையைக் காமுற்றுக் கெடுகின்றீர், கெடற்க வென்று வேண்டி யுரைத்தனன். ராவணன் அம் மொழிகேட்டு, இதுவும் நலமெனவே கருதி மகிழ்ந்து, மீள்வும் லங்காபுரி யுற்றுத் தன் மனை சேர்ந்தனன்.

ஆரணியகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்றாவது சருக்கம்
முற்றிற்று

---

*சரணாகதி மந்திர விவரண ரூபமான இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தில் இதுவரையில் அம்மந்திரத்தின் உத்தரகண்டத்தின் பொருள் கூறப்பட்டது, அம்மந்திரத்தை யனுஷ்டிக்கும் கால், பூர்வகண்டார்த்தம் முதன்மையா யிருப்பதாயினும், பொருளை யறியுங்கால், உத்தரகண்டார்த்தமே முதன்மையாகக் கூறத்தக்கது, பலனை யறிந்த பின்பே உபாயத்தில் முயற்சி கொள்வது வழக்கமன்றோ? ஆதலின், உத்தரகண்டத்தின் பொருள் முதலில் விவரிக்கப்பட்டது; எங்ஙனே யெனில், பாலகாண்டத்தில் திருமந்திரத்தின் உத்தரகண்டத்தினுடைய முதல் பதத்தின் பொருளாகிய புருஷகார யோகமும், அயோத்தியாகாண்டத்தில் இரண்டாவது பதத்தின் பொருளாகிய ஸௌலப்யாதிகுண யோகமும், ஆரண்யகாண்டத்தில் சூர்ப்பணகை வருவதன்முன் வரையில், நான்காவது வேற்றுமையின் பொருளாகிய கிங்கர வ்ருத்தியும், அதுமுதல் கரவதம் வரையிலுள்ள வ்ருத்தாந்தத்தால் கடைப்பதத்தின் பொருளாகிய விரோதி நிவ்ருத்தியும் கூறப்பட்டன; மேல் முடியும் வரையில், பூர்வகண்டார்த்தம் கூறப் படுகின்றது, அதனுள் இதுமுதல் ஆரண்யகாண்டம் முடியும் வரையில், விபீஷணருக்குப் புருஷகார ஸாந்நித்யமும், கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாராயண பதப்பொருளான வாத்ஸல்யமும், ஸுந்தரகாண்டத்தில் சரணபதோபாத்த திவ்ய மங்கள விக

முப்பத்திரண்டாவதுசருக்கம்

சூர்ப்பணகையோடி வந்து ராவணனைக் கண்டது

அநந்தரமங்கே சூர்ப்பணகையும், ஸ்ரீராமனொருவனே பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடன் கராதிகளையும் கொலை செய்து வெற்றி கொண்டதைக் கண்டு, நீருண்ட கொண்டல்போலக் காஜ்ஜித்து, மிக வச்சமுற்று விரைவாக வோடி வந்து லங்காபுரி சேர்ந்து, புஷ்பகவிமானத்தின் நடுவில் மந்திரி புரோஹிதாதிகள் சூழ்ந்திருக்க வீற்றிருந்து, தேவர்கள் சூழ வீற்றிருந்த தேவேந்திரன்போலத் திகழ்ந்து, தங்கச் சிங்காஸனத்தில் பொன்வேதியில் செழுந்தீபம்போல வொளிகொண்டு, தேவகந்தர்வாதிகளால் வெற்றிகொள்ள வொண்ணாமல், வாயைத்திறந்து உலகினை விழுங்கும் அந்தகன்போல அச்சந்தந்தும், தேவாஸுரர்களுடன் போர் செய்து, அவர்களுடைய வச்சிரம், அசனி, இவைகளினாலடிபட்டுக் காயம்பொருந்

ரஹ யோகமும், உயுத்தகாண்டத்தில் சரணாகதியும், உத்தரகாண்டத்தில் சரணாகதநிஷ்டையும் கூறப்படுகின்றன, அகம்பனன் பெண்வேஷம்பூண்டு தப்பிப் பிழைத்தோடிவந்தனனென்னவுணர்க,—

இந்தச்சர்க்கத்தின்பொருளை நன்காராயுங்கால், ஸ்ரீராமபிரானே தசாவதாரஞ் செய்தருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணனென்பதும், ஜகஜ்ஜன்மஸ்திதிஸம்ஹாரகர்த்தா வென்பதும் நன்கு விளங்கும், முன்பு க்ருதயுகத்தில் ராவணன் ஸனந்குமாரனைக் கண்டு பகவானே! ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினால் கொலைசெய்யப்பட்டவர்கள் எங்குச் செல்லுகின்றனரோ? அருளிச் செய்கவென்று வினவ, அவரும் இவனை நோக்கித் தசாஸ்யா! ஸ்ரீமந்நாராயணனால் கொலைசெய்யப்பட்டவர்களெல்லோரும் நிரதிசய இன்ப வீட்டையே யடைந்து மகிழ்வார்கள், பகவானுடைய சீற்றமும், வரத்தநுக்கு நிகரெனவே யறிக; என்றருளிச்செய்தனர். ராவணன் அதுகேட்டு எனக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடன் சண்டை நேர்ந்து, நற்கதி வாய்க்குமோ வென்று சிந்தையுற, ஸநத்குமாரர் அதனை யறிந்தவனை நோக்கி, ராவணா! நீ சிந்தையுறற்க, உனக்கும் அம்முகுந்தப்பெருந்தேவுடன் போர் விளையும், நெருங்காலத்தை எதிர்பார்த்திருவென்று அருளிச்செய்து, மேலும் அடா ராவணா! அதனை வெளிப்பட அறிய விரும்புவாயாயின் உரை செய்வேன்; இந்தக் க்ருதயுகஞ்சென்று த்ரேதாயுகத்தின் கடையில், ஸ்ரீதசரதச்சக்கரவர்த்தியென்னுமொருவர் இக்ஷ்வாகுகுலத்தில் பிறப்பர், அவருக்கு ஸ்ரீராமபத்திரனென்னும் திருநாமமுடையவராகி, ஸ்ரீமந்நாராயணரே அவதாரஞ் செய்யப் போகிறார், நீ யவருடன் போர்செய்திறந்து, அழிவிலாவீட்டைப் பெறுவாயென வருளிச்செய்திருந்தனர். அந்த வாக்கியத்தை நினைந்தே ராவணன் தான் நற்கதி பெறுவதன்பொருட்டுச் சீதையைய யபஹரித்தனன் இவ்வண்ணமே உத்தரகாண்டத்தில் பெருமாளை நோக்கி, அகஸ்தியமுனி வருளிச் செய்கிறார். ராவணனும் ஜயனென்னும் துவாரபாலகர் மசமர்கையால், உண்மையறிந்திவ்வண்ணம் செய்வதில் தடையில்லை, இவன் பெருமாள் பிராட்டியார்களை யுத்தேசித் துரைசெய்யும் வாக்கியங்கள் துர்ப்பாஷணமாகத் தோற்றினும், ஆராயுங்கால் நற்பொருளுள்ளனவே யாகும், அதனை யங்கங்குரை செய்வோம்;—

தியும், ஐராவதத்தின் தந்தத்தினால் மோதப்பட்டு மாறாத காயப்புற்றும், இருபது தோள்களையும், பத்துச் சிரங்களையு முடையவனாகி, வெள்ளைக் குடை கவிய, வெண்சாமரங்களால் வீசப்பட்டும், அகன்ற மார்பினை யுற்றும், வைடூரியத்தை நிகர்த்தும், சிறந்த பொன்னாற்செய்த குண்டலங்களை யணிந்தும், நீண்டுருண்ட புஜங்களையும், வெண்மை பொருந்திய பற்களையும், பருத்த முகங்களையு முடையவனாகியும், விஷ்ணுவின் சக்கராயுதத்தாலும், தேவர்களுடைய பற்பல படைகளாலு மடிபட்டும், கலக்கமற்ற கடல்களையும் கலக்குந் திறமையுற்றும், எத்தொழிலும் விரைவில் செய்யும் வல்லமை பொருந்தியும் திகழ்பவனும், மாமலை போன்றவனும், சிறந்த மலைகளையு மசைப்பவனும், தேவர்களையும் அடிப்பவனும், தருமங்களைக் கெடுப்பவனும், பரத்தையர்களைப் புணர்பவனும், திவ்வியாஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையும் உணர்ந்தெய்பவனும், யாகங்களைத் தடுப்பவனும், போகவதி பட்டணஞ் சென்று, வாஸுகியை வென்று, தக்ஷகனையும் நிராகரித்து, அவனுடைய மனத்துக் கினிய மனையாளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தவனும், கயிலைமலை சேர்ந்து குபேரனை வென்று புஷ்பக விமானத்தைப் பறித்தவனும், சைத்திரரதம் நந்தனம் முதலிய தேவோத்தியானங்களை யழித்தவனும், உதிக்கின்ற ஸூரிய சந்திரர்களையும், கைகளினால் தடுப்பவனும், பதினாயிரம் வருஷம் நான்முகத்தேவனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து, தன் தலைகளையே கொய்து ஹோமஞ்செய்தவனும், தேவதானவ கந்தர்வ பிசாசோரகபக்ஷியாதி பூதங்களாலும், மிருத்யுவினாலும், மற்றுள்ள உயிர்களாலும் இறவேனென்ன வரம்பெற்றவனும், அப்பொழுது மானிடரை மதியா திகழ்ந்து உபேக்ஷை செய்தவனும், வேதியர்களால் மந்திர பூர்வமாகக் கலசங்களில் பிழியப்பட்ட ஸோமங்களை யுண்டழிப்பவனும், கொடியவனும், வேதியர்களைக் கொலை செய்பவனும், தீச்செயலினனும், தயா தாக்ஷிண்ய மற்றவனும், பிரஜைகளுக்குத் தீமை விளைப்பவனும், தனக்குப் பிராதாவுமாகிய ராவணனைக் கண்டு கிட்டி யவனை நோக்கிக் கொடுமை கொண்டு மொழிய லுற்றனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை ராவணனை யரசாட்சி நன்கு

செய்கின்றிலையென இகழ்ந்தது

அநந்தரம் மிகவுந் தீனமுற்ற சூர்ப்பணகை யுலகங்களை யெல்லாம் கூவி யழச்செய்யும் ராவணன் மந்திரிகள் நடுவில் வீற்றிருக்கக் கண்டு

அவனை நோக்கிக் கேளடா ஸோதரா! நீ வேற்கண்ணார் கலவி இன்பத்திலே மூழ்கி மயக்குற்றுக் கேடபோரினறி நீதி தப்பித் தடையினறித் திரிகினறனை; இப்பொழு தித்திங்கு விளையுமெனறு முன்னமே யாராயந் தறிய வேண்டியதை யறியா திருப்பது மன்றி, தீமை நோந்த பின்னரும, அறிகினறிலை யந்தோ?—

సక్తం గ్రామ్యేషు భోగేషు కామవృత్తం మహీపతిం
లుబ్ధం న బహుమన్యన్తే శ్మశానాగ్నిమివ ప్రజాః.
స్వయం కార్యాణి యః కాలే నానుతిష్ఠతి పార్థివః
స తు వై సహ రాజ్యేన తైశ్చ కార్యైర్వినశ్యతి.
అయుక్తచారం దుర్దర్శమస్వాధీనం నరాధిపం
వర్జయన్తి నరా దూరాన్నదీపంకమివ ద్విపాః.

ஸக்தம் க்ராம்யேஷு போகேஷு காமவ்ருத்தம் மஹீபதிம்
லுப்தம் ந பஹுமன்யந்தே ச்மசாநாக்நிமிவ ப்ரஜா:
ஸ்வயம் கார்யாணி ய: காலே நாநுதிஷ்டதி பார்த்திவ:
ஸ து வை ஸஹ ராஜ்யேந தைச்ச கார்யைர் விநச்யதி.
அயுக்தசாரம் துர்தர்சமஸ்வாதீநம் நராதிபம்
வர்ஜயந்தி நரா தூராந் நதீபங்கமிவ த்விபா:

கிராம்யபோகங்களில் ஆசக்தியுற்றவனும், தன மனத்துக்குத் தோன்றினபடி செய்பவனும், லோபமுடையவனுமாகி, ராஜனைப் பிரஜைகள் முதுகாட்டிலுள்ள தீயைப்போலக் கண்டிகழ்வாரகளேயனறி, உகவாரகள, யாவனொருவன தக்ககாலத்தில செயயத்தக்கன செயகினறிலனோ? அந்த ராஜன அந்த ராஜ்ஜியத்துடனே அந்தக் காரியங்களினாலேயே யப்பொழுதே யழிந்து விடுவான்; சாரகளை யேவாதவனும், களித்தமுகத்தனாகிக் காணற்கரியனும், ஸ்வாதீன னல்லாதானுமாகிய ராஜனை யானைகள் நதியின சேற்றைப்போலப் பிரஜைகள் துறக்கின்றனாகள; எந்த அரசர்கள ஸ்வாதீனம் தப்பித் தேன்மொழியா ரதீனராகிப் பாதுகாக்கின்றிலரோ? அவர்கள் கடலிலாழ்ந்த மலைகளபோல மேன்மையுற்று விளங்காரகள; மிகத் திறமையுள்ள தேவகந்தர்வ தானவாதிகளுடன் பகையுற்றும, சாரர்களை யேவிச் செய்தி யறிந்து கொள்ளாமல சபலனாகத் திரிகின்ற நீ எவ்வண்ணம் ராஜ்ஜியத்தை யாளவாய? அடா நீ மதியினறி, மடத்தன்மைகொண்டு, அறிந்து கொள்ளத்தக்க காரியங்களை யறிந்து கொள்ளுகின்றிலை; ஆதலின், நீ எவ்வண்ண மரச னாகுவாய், எந்த ராஜர்களுக்கு வேவுகாரர்களும், பொருளகளும், நீதிகளும், திட்டங்களும்,

ஸ்வாதீனஙக ளலலவோ? ஸ்வாதீனமறற அந்த ராஜாகள அறபாகளுககு நிகரானவாகளே யாகின்றனாகள், வேந்தர்கள சாரணர்களைககொணடு தேசாதேசஙகளிலுமுளள சமாசாரஙகளை யறிநதுகொளளுகினறமையின, அவர்கள தூரதிருஷ்டிகளெனபபடுகினறனாகள, ஜனஸ்தானத்திலுள்ள கரன முதலிய யாவரும் அழிநதிருககையில, நீ இதுவரையில தெரிந்து கொளளாமையால, அறபாகளான மந்திரிகளுடன் கூடியவனெனவும், சாரனைனிலலாதானெனவும, உனனை யானெனனுகினறேன, பதினாலாயிரம ராக்ஷஸாகளுடன கரன முதலானோாகளும, ஸ்ரீராமனொருவனாலே தானே கொலலசெயயபபடடனாகள அந்த ஸ்ரீராமன ரிஷிகளுககும அஞ்சறக எனறபயஙகொடுத்தனன ஆதலின, தணடகாரணயஙகளின்புறமன; இவவணணம அநத ஸ்ரீராமனால ஜனஸதானம பாழாளாககபபடடது, இவ்வணணம திஙகுநோக்கிருக்கையிலும, அதனை யுணராமல லோபமும, மதமும, காமமும கொணடு ஸ்வாதீனமினறி, மடமைகொணடிருக்கினறனை, கொடுமை கொண்டவனையும, அறபமாகக கொடுப்பவனையும, மதமுறறவனையும, காவமடைநதவனையும், வஞசனைசெய்பவனையும, பிரஜைகள சோராகள, அவனுககு இடையூறுவருஙகால நீங்கிச் சென்று மகிழவாாகள, அகஙகாரமுறறும, நிலைமையறறும, தன்னைத்தானே புகழ்ந்தும, சினமடைநதும, கொடுமைகொண்டு மிருககின்ற ராஜனைத் தன் ஜனமே ஸமயமபாாததுக கொலலும, பயம நோககையி லசச மினறியும், செயறகுரிய காரியங்களைச் செய்யாமலுமிருககினற ராஜன் விரைவில அரசிழநது, புல்லுக்கு நிகராகுவான், உலாந்த கட்டைகளினாலும், உடைந்த சில்லி யோடுகளினாலும், தூளகளினாலும் கூடப பயன நேரும, அரசிழந்த ராஜர்களாலேமாத்திரம் ஒரு பயனும இலது; உடுததுக கிழிந்த துணிபோலவும, அணிந்துவாடிய மலாமாலைபோலவும், அரசிழநத வேநதன திறமை யுறறவனாயினும, திறமை யறறவனே; ஊக்கமுடையோனும், யாவுமுணாநதோனும, புலனகளை வென்றவனும், நன்றியுள்ளவனும், தாமிகனுமாகிய ராஜனே நெடியகாலம் உலகாண்டு வாழவான, கணகளில் துயிலுறறவனாயினும, நீதியென்னும கண்களால் விழித்திருபபவனும, பயனபடும சினம, அருளகளை யுடையவனுமாகிய ராஜனே, யாவராலும கொணடாடப படுவான், அடா ராவணா! நீயோ வெனில, மதிமயங்கி யானுரைத்த நற்குணங்களை யிழநது, தீக்குணஙகளை மேறகொண்டு, சாராகளினால் கராதிகள் இறந்ததையு முணரா திருக்கினறனை, பிறாகளை யிகழந்தும, விஷயஙகளிலாழ்ந்தும், தேசகாலஙகளுக

குரிய செயலகளை யிழந்தும, குணதோஷங்களை யறியு முணர்வைத துறநது மிருக்கினறமையின, நீ விரைவில அரசிழநது துனபுறுவாய், எனறிவவண்ணம சூர்ப்பணகையாலுரைக்கபபட்ட வாக்கியத்தை ராவண னும நன்காராயநது, செலவமும, செருககும், பலமும உறறவ னாதலின், நெடுநேரஞ் சிந்தையுறறிருந்தனன

ஆரணயகாணடததில முபபத்துமூனருவது சருககம

முறறிறறு

முப்பத்துநான்காவதுசருககம்.

சூர்பபணகி ராவணனுககுப பெருமா ளிளையபெருமாள் இவர்களுடைய திறமையையும், பிராட்டியின அழகினையு மறிவித்துச சீதையை யபஹரிககுமபடி யுரைததது.

அநநதரம ராவணன பகைமேல சினமுற்றுத தனனை வன்மொழிகளா லிகழ்ந்த சூர்பபணகியை நோக்கிச் சொலலடி சூர்பபணகி! ஸ்ரீராமனென பவன யாவன்? எத்திறமையன? எவவுருவததவன? எததன்மையன? அவன புகற்கரிய தணடகாவனத்து ளென புகுநதனன? எபபடையினன்? அரககர் களை எதனுல் மடிததனன்? விரைவி லுரையாயென வினவினன சூர்பப ணகியு மிநத வாககியததைககேட்டு ராவணனைநோககிக் கேளாய ஸோதரா! நீணடுருணட திருததோள்களும், அகனற திருககண்களு முடையவனும, மரவுரி மரையுரிகளையுடுததவனும, காமகோடி சுநதரனுமாகிய ஸ்ரீராமனென பவன தசரதசககரவாததியின திருககுமாரன, பொன்கடடமைநத தேவே ந்திரன விலலை நிகாதத திருககோதணடத்தைக கையிலேநதி இழுதது நச்சரவங்களபோனற கணைகளை எயகினறனன; அவன கணைகளை எடுப் பதும, தொடுப்பதும, இழுப்பதும, விடுப்பதும, யாராலுங் கண்ணுறப் பட்டில; சரமாரிகளாலடிபடடு மடிநத சேனைகளை மாததிரமே கணடேன; மழைக கல்லுகளினு லடிபட்டு மடிந்த நெறபயிர்களபோலச் சரமாரிகளால் பதினாலாயிரம ராக்ஷஸசேனைகளும் அடிபட்டு மடிந்து சாயநதன, இவ வண்ணம மூனறு நாழிகைக்குள் அநத ஸ்ரீராமனொருவனே எலலாப படைக ளுடன் கரதூஷணத் திரிசிராகளையும கொலை செய்தனன. ரிஷிகளுககும் அபயமளித்தனன, யாவருமின்புறறனாகள். அந்த ஸ்ரீராமனமிகவுமசூரனும், தரும முணாந்தவனு மாதலின, பெண கொலை தீதென வுணர்ந் தெனனை யுபேக்ஷைசெயது கொல்லாது விடடுவிட்டனன. ஆதலின, யானொருத்தியே தபபிப் பிழைதது வநதேன்; அவனுககுத் தமபியு மொருவன மிகவும்

தேஜஸ்ஸுடையவனும், ரூபௌதார்ய பல பராக்கிரமங்களினால் அன்ன னுக்கு நிகரானவனும், அன்பும் பக்தியு முடையோனும், பிழையைச் சிறி தேனும் பொறுத்தருளாதானும், பிறரால் வெல்லவொண்ணாதானும், பகை வரை வெல்லுபவனும், கூரிய புத்தி யுடையோனும், ஸ்ரீராமனுக்கு வலது திருத்தோளெனவும், வேறுருக்கொண்டு புறத்தி லுலாவுகின்ற உயிரே இவனெனவும் முனாக்கப்பட்டவனும், மிகத் தோள்வலியுற்றவனுமாகி, இலக்ஷ் மணனெனப் பேருமுற்று விளங்குகின்றனன், ஸ்ரீராமனுடைய மனையாளொரு த்தியும், அகன்ற திருக்கண்களையும், முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத் தையும் பொருந்தி, மிகப் பிரிய முடையாளும், மிக வழகிய சரிகுழலின ளும், அழகுற்ற நாசி யுடையாளும், கட்டழகியும், புகழ்பெற்றவளும், அந்த வனதேவதையோவென வெண்ணப்பட்டவளும், மற்றொரு மஹா லக்ஷ்மியோவென ஐயுறத்தக்கவளும், உருக்கிய தங்கம்போன்ற வண்ண முற்றவளும், சிவந்துயர்ந்த நகங்களை யுடையவளும், நுண்ணிடையினளும், சீதையெனனும் திருநாமமுடையவளு மாகின்றனள், தேவகந்தர்வ யக்ஷ ராக்ஷஸ பந்கோரகாதிப பெண்களுள்ளும், இவ்வண்ணம் வண்ணமழகிய பெண்ணை யான் கண்டிலேன், —

యస్య సీతా భ వేద్భార్యా యస్య సీతా పరిష్వజేత్
అతిజీవేత్స సర్వేషు లోకేష్వ పి పురన్దరాత్.

யஸ்ய ஸீதா பவேத் பார்யா யஞ்ச ஸீதா பரிஷ்வஜேத்
அதிஜீவேத் ஸ ஸர்வேஷு லோகேஷ்வபி புரந்தராத்.

யாவனொருவனுக்குச் சீதை மனையாளாகுவாளோ? யாவனொருவனைச் சீதை யாலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுவாளோ? அவ்விருவரோ எல்லோரையும் விடச் சிறந்த பிறப்புடையோரும், இந்திரனிலும் சிறந்த போகமுற்றோரு மாகி வாழ்வார்கள், நல்லொழுக்க முடையவளும், உருவத்தி லொப்பற்ற வளுமாகிய அந்தச் சீதை யுனக்குத் தக்கவளாகுவாள், நீயு மவளுக்குத் தக்கவனாகுவாய், அவளை யானுனக்குப் பாரியார்த்தமாகவெடுத்தோடிவர முயன்றேன்; அப்பொழுது கொடியனான லக்ஷ்மணன் முனிந்தென்னைச் செவி நாசிகளை யரிந்தோட்டி விட்டனன்; அவளை நீ கண்ணுறுவாயாகில், மன்மதபாணங்களுக்குக் குறியாகுவாய், அவ்விஷயத்தி லுனக்கு மனமுள தாயின், ஐயார்த்தமாக வலதுகாலை இப்பொழுதே முன்னெடுத் திடுக, ஸ்ரீராமனைக் கொலைசெய்வதினால் அவ்வரக்கர்களுக்குப் பிரியஞ் செய்க; அந்த ஸ்ரீராமனையும், லக்ஷ்மணனையும் கூரியகணைகளினலடித்துப் பகையற்ற சீதையைச் சுகமாகவெடுத்து வந்தின்புறுக, யானுரைசெய்த இவ்வாக்கியம் உனக்கிதமெனத் தோற்றுமாயின், உடனே யவ்வண்ணஞ் செய்க, உன னுடைய திறமையையும் நன்குணர்ந்து சீதையை எடுத்தோடிவருக; என

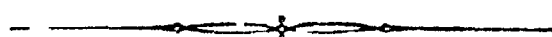
வாக்கியத்தைச் செவியுற்று, ஸ்ரீராமனால் கரதூஷணத் திரிசிரர்களும், பதினாலாயிரம் சேனைகளும் அழிந்தனர்களென்பதையறிந்து, மேல்செய்யத் தக்க காரியத்தை நன்காராய்ந்து செய்யக்கடவையென மொழிந்தனள். *

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்துநான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

ராவணன் தேரூர்ந்து கடலையும், ஸுபத்திரமெனனும் ஆலமரத்தையும், பார்த்துக்கொண்டுபோய் மாரீசனைக் கண்டது

அநந்தரம் ராவணன் சூர்ப்பணகையின் வாக்கியத்தைக்கேட்டு, மந்திரிகளுடன் ஆராய்ந்து தேர்ந்து, மந்திரிகளை யனுப்பிவிட்டுத் தானுந் தனியே

---

* யஸ்ய என்னும் சுலோகத்தின் கருத்துரை

எவனுக்குச் சீதை பாரியை யாகுவாள்? எவனைச் சீதை மகிழ்ந்து தழுவிக் கொள்வள்? அவன் ஸ்ரீராமனே யல்லனோ? அவனே எல்லோர்க்கும் சிறந்த புருஷோத்தமன், அவனே இந்திரனுக்குப் பின் னவதரித்த உபேந்திரன், ஆதலின், சீதையை லக்ஷ்மியென்றே யுணர்க என்பது கருத்து, மேல் வாக்கியங்களிலும் வேறே யொரு பொருளும் தோற்றுகின்றது, அவள் நல்லொழுக்க முடையா ளாதலின், அவனுக்குத்தக்க பாரியை யாகுவாளோ? ஒருகாலும் ஆகாள், நீதான் அவளுக்குப் பதியாகுவாயோ? ஆகாய், நீ பாரியையைத் துறந்து, வைராக்யமுற்றும் விஷயத்தில் யானவளை எடுத்துவர முயன்றேன், லக்ஷ்மணன் என் மூக்கை யரிந்தான், நீ யவளைக் கண்ணுறுவாயாகில், (மன்மதஸ்ய) என் மூக்கை யரிந்த மாத்தனுஞ்செய்த அந்த லக்ஷ்மணனின் சரங்களுக்குக் குறியாகுவாய், பாரியையைத் துறக்கும் விஷயத்தில் உனக்கபிலாஷ்யிருக்குமாயின், (ஜயார்த்தம்) முன்போல் விஷ்ணுலோகத்தில் ஜயனென்னும் துவாரபாலனுக்கும் விஷயத்தில் மகிழ்ந்து வலதுகாலை முன்னிட்டாய், கூரிய கணைகளினால் பகைவரைப் பிளந்து நிற்கிற பெருமாளையும், திருவனந்தாழ்வானையும், (ஹதநாயகாம்) அடையப்பட்ட நாயகனையுமுடைய பெரியபிராட்டியாரையும் (அதாவது) முன்போலவே சேர்ந்து சுகமாக வாயில் காப்போனாகி இன்புறுவாய்; அவ்வரக்கர்களுடைய வதத்தினால் (ந்ருசம்ஸஸ்ய) மனிதர்களால் புகழப்பட்ட அந்த ராமனுக்குப் பிரியமளிக்கக் கடவை என வாக்கியம் இதமெனத் தோற்றுமாயின், ஸ்ரீராமன், நீ, நும்மிருவருடைய சக்தியை நன்குணர்ந்து, சீதையை எடுத்துவா? யானுரைத்ததையுங் கேட்டு, ஸ்ரீராமனால் கராதிகள் மடிந்ததையு முணர்ந்து தக்கவண்ணம் செய்யா யென்றும் பொருள் தோற்றுகின்றமையின், ராவணன் பெருமாளை எதிர்த்துப் போர் செய்யாமல், மறைவில் எடுத்தோடிவந்தானென்பது அமைகின்றது;—

ஆலோசனை செய்து, குணதோஷங்களையும், பலாபலங்களையு மறிந்து, இவண்ணமே செய்யவேண்டுமெனத் தேர்ந்து, யானைசாலைக்குட்புகுந்து ஒருவருமறியாமல் சாரதியை நோக்கித் தேரைச சித்தஞ்செய்யும்படி கட்டளையிட்டு, அவனால சித்தஞ்செய்யப்பட்ட சிறந்த பொன்னாற்செய்த தோமீதேறிப் பிசாசமுகம்போன்ற முகங்களுள்ள கோவேறுகழுதைகளைத தூண்டி விணமிசைசென்று, வெணகுடைபிடித்தும், வெண்சாமரங்கள்வீசியும், மற்றும பலபல உபசாரங்களுமசெய்கின்ற பரிஜனங்களுடன கூடி, பததுத்தலைகளை யுடையனுகி வைடூரியத்தை நிகர்த்தமையில, பத்துச் சிகரங்களையுடைய மாமலைபோனறவனுகி, மினனலுடன் கூடிய பலாகைகளினுல் சூழபபட்ட மேகமபோலும விளங்கி, மலையுடன கூடிய கடறகரையையும, பலவகை மரங்களடாநது திகழக கண்ணுறறு குளிர்ச்சியுற்றுப் பாவனமாகிய நீாகளை யுடையனவும, தாமரை மலாந்து மணம வீசுகினறனவுமாகிய தாமரை யோடைகளினுலும, யாகவேதிகளுடன் கூடிய விசாலமான ஆசிரமங்களினுலும் திகழந்தும, வாழை பலா தேங்கு பனை ஆசசா பசிலை முதலிய மரஙகள மலாந்து கனிநதுச் சூழந்தும, நாக கந்தாவ ஸுபாண கின்னராகளும, பிறபபற்ற யோகிகளும, வைகானஸாகளும, (பிரஹ்மத்தின் நகத்திற பிறந்தோரும்) மஷொனபவா குலததவாகளும், வாலகில்யாகளும, (பிரஹ்மத்தின் வாலிற பிறந்தோாகளும்) வெயிலையுண்டே தவஞ் செயபவாகளும, உணவு நீஙகிய யோகிகளும நிறைந்தும, சிறநத ஆடையாபரணஙகளை யுடைய அப்ஸரஸாகள நிரநதரம கிரீடைசெய தின்புறறும, தேவாகளும தெயவபபெண்களும திகழந்தும், மறறுமுள்ள தேவதானவகணஙகள நெருஙகியும, அனனம கிரௌஞ்சம் நீாககோழி வெண்ணாரை முதலிய நீர்பபறவைகள ஒலிததும, வைடூரியக் கறகளடாந்தும் விளங்குகினற காடுகளையும, வெள்ளைநிறமும் றகனறு திவ்விய மாலைகள பொருநதி தேவாத்தியஙகள முழங்கித் திகழும வைமானிகாகளது விமானங்களையும், கிட்டி யங்கஙகுள்ள கநதாவாபஸரர்களையும, மறறுள்ள விநோதங்களையும கண்ணுறறுச சநதனககாடுகளையும், அகிற்காடுகளையும், தக்கோலக்காடுகளையும் கண்டு மகிழநது, தமால புஷ்பங்களையும், மிளகு புதருகளையும், கரையி லலைகளினு லொதுக்கபபட்ட முததுகளையும, சஙகுகளின் திரளையும், பவளங்களின் குவைகளையும், பொன்மலை வெள்ளி மலைகளையும், மலையருவிகளையும், மடுவுகளையும, தனதானயஙகள நிறைநது, மிக வழகிய பெணகள திகழந்து, யானை குதிரை தோகளடாந்துமுள்ள பட்டணங்களையும் கண்டு களித்து, அநதக கடலோரததில பருத் துயர்ந்த ஒரு ஆலமரததையும் கணடனன. அம்மரததின கிளைகள சுற்றிலும் நூற்றுககாதவழி வளாந்துள்ளன; அம்மரத்திலேதானே பெரிய திருவடிகள் கஜகசசபஙகளைக் காலகளி லெடுககிககொண டவைகளை யுண்பதின பொருட்டுப் பறநது வந் துட்காாந்து, உடனே தாமுட்காாநத கிளை முறியத் தக்ஷணமே அதன் கீழே தவஞ்செயகின்ற வாலகில்யர் முதலிய

யோகிக ளிறப்பாரகளென வஞ்சி, அந்தக கிளையினையும மூக்கில் கொந்தி எடுத்துப பறந தெழுந்து நெடுந்தூரமெழுந்தருளி, அந்தக கஜகச்சபஙகளை யும பக்ஷிததது, நூறுயோஜன நீளமுள்ள அந்தக கிளையை வேடுவசசேரியி லெறிந தங்குளளோரையும கொலைசெயதருளி மகிழ்ந்து, முனிவாகளையும பாதுகாததளித் துடனே தேவலோகஞ்சென்று, அங்குள்ள எஃகினுற செயத யந்திரஙகளை முறித்து, மணிமாடஙகளையு மிடித்து, அங்கு ஏகாநத மாயப பாதுகாககபபட்ட அமிர்தகலசங்களையு மெடுத்துக்கொண் டெழுந் தருளினா பற்பல மஹா முனிவாகள் நிறைந்த ஸுபத்திரமென்னும அந்த ஆலமரத்தையும தாண்டிக கடலின அககரை சோந்து, மிக வழகிய வோராசிரமத்தில மரவுரி யுாளுடுதது மானுரி மேலசட்டிச சடைதிரித்து உணவடககிக் தவஞ்செயதுகொண்டிருககின்ற தாடகா புத்திரனுன மாரீசனைக கண்டு கிட்டிச் செல்லுகையில, மாரீசனும இவனைக கண்டு எதிர் கொண்டழைத்துவந்து, விதியின்படி அாககியபாதயம முதலிய உபசாரங களினுல பூஜித்து, ராவணனை நோககி, அரககாகோனே! இலங்கையி லெல்லோரும இன்புற்று வாழகின்றனாகளா? விரைவாக மீளவும இங கெய்திய செய்தி யாதோ? அதனை யுரைசெயகவென்று வினவினன பின்பு ராவணனும மாரீசனை நோககி, மொழியலுற்றனன்.

ஆரணயகாண்டத்தில் முப்பததைந்தாவது சருககம்

முற்றிற்று.

முப்பததாறுவது சருககம்

ராவணன் மாரீசனை மானுருககொண்டு, சீதையைத் தான எடுத்து வருவதற்கு உதவி செயயென உரைத்தது.

அநந்தரம ராவணன மாரீசனை நோககிக கேளடா என மொழியை! யான் மிகவும் துன்பமடைந்திருக்கின்றேன், இததருணத்தில நீயே எனககுத் தஞ்சம், எனககுப பிராதாவாகிய கரன, தூஷணன, திரிசிரன முதலிய பதினாலாயிரம ராக்ஷஸாகளுடனும, சூரபபணகியுடனும, என கட்டளையினபடி ஜனஸ்தானத்திலுறைந்து, அங்குள்ள முனிவர்களைப் பிடித்துககொண்டிருந்தன னென்பதை நீ யறிந்தே யிருககின்றனை யல்லை யோ? அந்தக கரன முதலிய ராக்ஷஸாக ளெல்லோரும் ராமனுல கொலை செயயப்பட் டிறந்தனாகள். இபபொழுது தண்டகாவனம் அச்சமற்றதாகச செய்யபபட்டது, அந்த ராமனும் தநதையினுல் பெண்டாட்டியுடன அடித் தோட்டப்பட்டுக காடு சேர்ந்தும், மதியின்றி யாயுளமாண்டு அவவரக்கா

களைக் கொலை செய்தனன், ஆதலின், அவன் ராஜாகளுள் கடையவனும், தீச்செயலினனும், கொடுமைகொண்டவனும், அருளற்றவனும், மடமை கொண்டவனும், லோபமுடையோனும், தவமியற்றிப் புலன்களை வென்ற வனுமாகிலாறனன், ஆதலின், அவன் தருமத்தைத் துறந்து அதரு மத்தையே மேற்கொண்டு உயிர்களுக்குத் தீமைசெய்யவே முயன்றனன், பகையொன்று மின்றியே பல மதத்தினால் அவன் என் ஸஹோதரியான சூர்ப்பணகியின் செவி நாசிகளை யரிந்து விட்டனன், ஆதலின், அவன் மனையாளாகிய மிக வழகிய சீதையை எடுத்துக்கொண்டுவரப்போகிறேன், இவ்விஷயத்தில் எனக்கு நீ ஸஹாயமாகக் கடவை நீ என்னுடன் வந் துதவிசெய்வாயாகில், கும்பகர்ணன் முதலிய தம்பிகளுடனுங் கூடிய யான் போரில் தேவர்களெல்லோரும் எதிர்த்துவரினும் யான் இலகுவிலஞ் செய் யேன், ஆதலின், நீ எனக்குத் துணையாகக் கடவை வீரியத்திலும், மதத் திலும், உனக்கு நிகரானவனொருவனுமிலன், நீயே உபாயமறிந்தவன், சௌரியமுள்ளவன், மாயைகளெல்லாவற்றையு மறிந்தவன், இதற்காகவே யானிங்கெய்தினேன், நீ செய்யவேண்டிய காரியம் யாதோ? அதனையுங் கூறுவேன் கேளாய், நீ வெள்ளியமயமான புள்ளிகளை யுடையதும், பொன்மயமாய் மிக வழகியதுமாகி, மானுருக்கொண்டு அந்த ராம னிருக் கின்ற ஆசிரமத்தி லுலாவுக, சீதை யுன்னைக் கண்டு ருசியுறுவாளாயின், அவள் வற்று ராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, இம்மானைப் பிடித்தளிக்கக் கடவீர்க ளென உரை செய்வாள்; உடனே யவ்விருவர்களும் மானைப் பிடிக்கும்படி வருவார்கள், அவர்கள் சென்ற பின்னர், தனியே யிருக்கின்ற அந்தச் சீதையைத் தடையொன்று மின்றியே சுகமாக எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடுவேன், பின்பு, பெண்டாட்டியைப் பறிகொடுத்து மிக வருந்தி இளைத் துத் துயருறற ராமனைச் சுகமாகக் கொலை செய்வேனென றுரைசெய்து முடித்தனன்

மாரீசன் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு, ஸ்ரீராமபிரானுடைய பிரபாவத் தையும் நினைந்து, உதடுகளுலர்ந்து, அவற்றை நாக்கினால் வருடி, இமைநீங் கிக் கண்கள் மருள விழித்து, சவம்போல நின்று, துயருற்றுத்தேர்ந்து, ராவ ணனை நோக்கி, மனங்கலங்கிச் சிந்தைகொண்டவனுகிப் பெருமாளுடைய தோள்வலியை யறிந்தவனாதலின், ராவணனை வாக்கியம் நலமற்றதென வறிந்து, கைகளைக் கூப்பி ராவணனுக்கும் தனக்கும் இதமுறத்தக்கதாக ஒரு மொழி மொழியலுற்றனன்

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தாறுவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

மாரீசன் ராவணனுடன் ஸீதாபிராட்டியை யபஹரிப்பாயாகில் எல்லாவரக்கர்களுடனும் நீ யழிவாயாதலி னிவ்வெண் ணத்தை விட்டு வாழென்று இதமுரைத்தது

அநந்தரம் ராவணனுரைத்த அந்த வாக்கியத்தை மாரீசன் கேட்டு ராவணனை நோக்கி,—

సులభాః పురుషా రాజన్ సతతం ప్రియవాదినః
అప్రియస్య చ పథ్యస్య వక్తా శ్రోతా చ దుర్లభః.

ஸுலபா: புருஷா ராஜந் ஸததம் ப்ரியவாதிந:
அப்ரியஸ்ய ச பத்யஸ்ய வக்தா ச்ரோதா ச துர்லப:

கேளீர் ராக்ஷஸர் கோனே! பின்பு, துன்பம் விளைவிக்கத்தக்கனவும், கேட்பதற் கினியனவாகத் தோற்றுகின்றனவுமாகிய மொழிகளை மொழி வோர்கள் உலகினி லெப்பொழுதும் பெரும்பாலு முள்ளார்கள், கேட்பதற் கினியன வல்லனவாயினும், மேலே நலமளிக்கத்தக்கனவாகிய வன்மொழி களை மொழிவோனும், இவன் மொழிவது நலமேயென மகிழ்ந்து கேட் போனும், நமக்கு மிவன் உபதேசஞ் செய்கிறானென்று செருக்கினால் சினமுறாமல் அவ்வண்ணமே நடப்பவனும், எங்கும் கிடையார்கள், பிரிய மல்லா துரைசெயின், கேட்போர் சுளிப்பார்கள்; இதமும் பிரியமுமாகியது அரிது; ஆதலின், யாவரும் தாக்ஷிண்யத்தால் பிரியமே மொழிவார்கள்; நீர் சாரர்கள் முகமாய்ப் பிறர் தன்மையை யறிந்து கொள்ளாமலும், வேற்க ணார் வலையில் கட்டுண்டு மிருக்கின்றமையின், ஸ்ரீராமன் பிறரால் வெல்லு தற்கரிய தோள்வலியுற்றவனெனவும், சிறந்த நற்குணமுடையோனெனவும், மஹேந்திரனுக்கும், வருணனுக்கும், நிகரானவனெனவு மறிந்திலீர், அந்தோ? வேந்தே! இவ்வுலகினி லரக்கர்களெல்லோர்க்கும் நன்மை விளையுமா? ஸ்ரீராமன் சினமுற் றுலகினை யரக்க ரற்றதாகச் செய்யா தருள்செய்வனோ; ஜனகராஜன் திருமகளாகிய சீதை யும் குலத்தை யழிப்பதன் பொருட்டுப் பிறந்திலளா? சீதையின் நிமித்தம் யானும் இறக்கா முய்வேனோ? காம வேட்கையுற்று மரியாதை கெட்டுத் திரிகின்ற உம்மை ராஜனாகப்பெற்று இலங்கை பாழாளாகாமல் சீருறுமா? உம்மைப்போலக் காமமுற்றுச் சீல மழிந்து தீயோர்சொற்கேட்டு மதிகெட்டுத் திரிகிற ராஜன் தானுமழிந்து, தன்னினத்தாரையு மழித்து, நாட்டையு மழிப்பான், ஸ்ரீராமன் தந்தை யினால் துறக்கப்பட்டவனு மல்லன், மரியாதை தப்பினவனு மல்லன்,

லோபியு மல்லன், தீசசெயலினனு மல்லன், ராஜர்களுள் பாவியு மல்லன், தீருமகுண மற்றவனுமல்லன, கொடியனு மல்லன, உயிர்களுக்கு இதமலாச செயலினனு மல்லன், அவன் நற்குணங்களெல்லாவற்றாலும் சிறந்தவனே ; கைகேயி தந்தையை வஞ்சனே செய்து வரம்பெற்றுக் கொண்டமையால், பிதாவைப பொய்யினின்றும் பாதுகாப்பதன் பொருட்டே பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வேனெனறே கைகேயிக்குப் பிரிய முரைத்து, அரணியத்துக் கெழுநதருளினன். ஆதலின், ஸ்ரீராமன் கொடியனுமல்லன், அறிவிலனுமல்லன, புலனகளே யடககாதானுமல்லன், ஸ்ரீராமனிடத்தில நீ பொய்யும், வன்மொழியு மிவ்வண்ண முரையறக ; ஸ்ரீராமன் உருவங்கொண்ட தருமம்போலும், நற்குணமுடையோனும், உண்மையான தோளவலி யுற்றவனு மாகினறனன் ; அவன் தேவாகளுக் கிந்திரனபோல அனைத் துலகங்களுக்கும் ராஜனுதலின், ஒளி ஸூரியனே விட்டு நீஙகாததுபோல ஸ்ரீராமனே விட்டுப பிரியாத பிராட்டியை நீ எவவண்ணம் வலுவில் எடுத்துவரக் கருதுகின்றனே , கணைகளென்னும் ஜுவாலையுற்று, வில் வாளகளென்னும விறகைச சோந்து, தகதகவெனறு பற்றி எரிகின்ற ஸ்ரீராமனென்னும் தீயில் வலுவில் வீழந் தழியறக ; வில் லென்னுந் திறந்தமுகத்தைபபெற்றுக கணையெனனும ஜுவாலைபொருந்திச் சினங்கொண்டு பகைவர் சேனைகளே மடிக்கினற கோதண்டமென்னும் யமனுடன் சோநது திகழு மிராமனே ராஜியத்தையும், சுகத்தையும் துறந்து வலுவில் கிட்டி உயிரைவிட்டழியற்க ; அவனுடைய பலம் அளவறற தாதலின, அவனுக்குயிரினும் பிரியமுள்ள பாரியையை யபஹரிகக நீ எவ வண்ணந் திறமை யுறுவாய ? எரிகினற தீயின் அனல்போலச சுடுகின்ற சிதையை நீ சேர்வதெனபது, நீ யழிவதறகே ஏதுவாகும , ஆதலின், பய னற்ற இம்முயற்சியை ஏன் வாளாச்செயகின்றனே ? ஸ்ரீராமன போர்க் களத்தி லுன்னேக காணுமளவே உன் வாழவு ; பின்பு, உன்னுயிரும், இன்ப மும், ராஜ்ஜியமும், உனக்கு நிலேப்ப தரிது ; நெடுங்காலம் வாழந் தின் புறக் கோருவாயாகில், ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கு செய்யறக ; ஸ்ரீவிபீஷணன் முதலிய தருமபுத்தியுளள மந்திரிகளேவர்களுடனும் கூடி நனகாராயுந்து, குணதோஷங்களேயும், ஸ்ரீராமன், நீ, இவவிருவருடைய பலத்தி னளவை யும் நன்குணர்ந்து, இது இதம , இது இதமலாதெனத் தேர்ந்து ; பின்பு, தககவண்ணஞ் செய்க ; நீ ஸ்ரீராமனுடன் போர் செயவாயாகில், தோல்வி யுற்றழிவாயென்று யான் நமபுகின்றேன் ; இதமாயும், யுக்தமாயும், மீளவு மொரு வாக்கிய முரைபபேன் கேளாயெனறு மொழியலுற்றனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

மாரீசன் ராவணனுடன் விசுவாமித்திரயாகத்தில் தான் பட்ட பாட்டை யுரைத்துப் பெருமானுடன் நீ பகைகொள்வாயாகில் சித்தமாக அழிவாயென வுரைத்து மறுத்தது.

கோரிய ராக்ஷஸர் கோமானே! யான் முன்பொருகாலையில், ஆயிரம் யானை பலமுடையேனென்றும், மலைபோலப் பருத்துயர்ந்தேனென்றும் மதங்கொண்டு, நீருண்ட கொண்டல் வண்ணனும், சிறந்த பொற்குழையினனும், உலகங்களை யச்சமுறுவிப்பவனும், கிரீட மணிந்தவனுமாகிப் பரிகாயுதத்தைக் கையிலேந்தி, ரிஷிகளைக் கொலைசெய்து, அவர்கள் மாமிசத்தைப் புசித்துக்கொண்டு, தண்டகாவனத்திற் றிரிந்துகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது தருமாத்துமாவான விசுவாமித்திரமஹாயோகி என்னைக்கண்டச்சங்கொண்டு, தாமே நேராகத் திருவயோத்திக் கெழுந்தருளித் தசரதச்சக்கரவர்த்தியைக் கண்டு, வேந்தர் கோமானே! யான் யாகஞ் செய்கையில், மாரீசன் வந்து தடைசெய்து பீடிக்கின்றனன்; ஆதலின், அச்சங்கொண்டோடி வந்தேன், தேவர் திருக்குமாரனாகிய ஸ்ரீராமசந்திரனை என்னுடன் வந்து, யாகத்தை முடிப்பித்து, என்னைப் பாதுகாக்கக் கடவனென்றுரைத்து ஸ்ரீராமனை யாசனை செய்தனர். தசரதச்சக்கரவர்த்தி யதுகேட்டு அவரை நோக்கி, மாதவச் செல்வரே! என் திருமகன் பாலனும், ஆயுதப்பயிற்சி யற்றவனும், பன்னிரண்டு வயதுள்ளவனுமாகின்றனன்; ஆதலின், யானே மிகுந்துள்ள சதுரங்க சேனைகளுடன் வந்து, அரக்கர்களைக் கொலைசெய்து, தேவருடைய யாகத்தை நிறைவேற்றுவேன், இவ்வண்ணம் அருள்செய்க, என வேண்டினர். விசுவாமித்திரமஹாமுனியும் அதுகேட்டு அவரை நோக்கிக் கேளீர் தசரதச்சக்கரவர்த்தி! நீர் தானவர்களுடன் போர்செய்து வெற்றிபெற்றுத் தேவர்களையும் பாதுகாத்தளிக்குந் திறமை யுற்றவராயினும், அந்த அரக்கர்களைக் கொலைசெய்யுந் திறமை ஸ்ரீராமபத்திரனை விட்டு மற்றொருவரிடத்திலுமிலது, நீர் இதுவரையிலும் பிறர் செய்தற்கரிய செய்கைகளைச் செய்து மூவுலகிலும் நிலைத்த புகழ் பெற்றே யிருக்கின்றீர், ஆதலின், நீர் சேனைகளுடன் இவ்விடத்திலேதானே சுகமாக வாழ்க; இந்த ஸ்ரீராமன் பாலனாயினும், அளவற்ற பராக்கிரம முடையவ னாதலின், அவ்வரக்கர்களைக் கொல்ல வல்லவனே யாகின்றனன்; யான் ஸ்ரீராமனையே யழைத்துக்கொண்டு செல்வேன்; உமக்கு மங்கல முண்டாகுக; என்றிவ்வண்ணம் முறைசெய்து ஸ்ரீராமனை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு தன்னாச்சிரமஞ்சேர்ந்து யாகதீக்ஷைபூண்டு யாகஞ் செய்யத் தொடங்கினர். ஸ்ரீராமனும் ஸ்ரீகோதண்டத்தில் நாண்கட்டி டங்காரஞ்செய்பவனும், தோன்றுத யௌவன லக்ஷணங்களுடையவனும்,

மிக வழகுற்றவனும், செந்தாமரை இதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவனும், ஒரே வஸ்திரத்தை யுடுத்தவனும், சிகை யுடையவனும், பொன்னா லணிந்தவனும், தன் காந்தியினாலேதானே அந்தத் தண்டகாவனமெங்குந் திகழச் செய்பவனும், அப்பொழுதே உதயமான பூர்ணசந்திரன் போன்றவனுமாக விளங்கினன். யானும் அப்பொழுது வரபலத்தினால் ஆயிரம் யானை பலமுற்றிருக்கின்றேனெனச் செருக்குற் றங்கேயிருந்தேன்; அவனும் என்னைக் கண்டு கணையை வில்லில் தொடுத்தெதிர்த்தனன். யானவனை இளமையுற்றவனென உபேக்ஷித்தபொழுது, விச்வாமித்திரனுடைய யாக வேதியை யழிக்கும்படி சென்றேன், ஸ்ரீராமனுடனே ஒரு பாணத்தை எய்து, என்னைக் கொலை செய்ய எண்ணங் கொண்டிலனாதலின், அந்தப் பாணத்தினால் என்னைத் தள்ளிக்கொண்டுபோய் நூறுயோசனை தூரத்திற் றள்ளி விட்டது, நடுக்கடலில் விழுந்துவிட்டனன். யானு மப்பொழுது நெடுநேரம் மூர்ச்சையடைந்திருந்து, பின்பு தெளிந்தெழுந்து வருந்தி லங்காபுரி வந்து சேர்ந்தேன். யானிவ்வண்ண மப்பொழுது விடுவிடப்பட்டுய்ந் தேன்; எனக்குச் சஹாயமாயிருந்த ஸுபாஹு முதலிய அரக்கர்களெல் லோரும் அவ்விடத்திலேதானே கொலைசெய்யப்பட்டனர்கள். ஸ்ரீராமன் பாலனாகவும், ஆயுதப்பயிற்சி யில்லாமலும், இருக்குங் காலத்திலேயே இவ்வண்ணஞ்செய்திருக்கையில், இப்பொழுது அவன் திறமை எத்தன் மையதாகவேண்டும். ஆதலின், நீ இப்பொழுது பகை யுறாதே, என் சொற் கேளாமல் பகை கொள்வாயாயின், விரைவில் நாசமுற் றழிவா யென்பதில் ஸந்தேகமேயில்லை; எப்பொழுதும் துயரமற்று இன்புற் றிருக்கின்ற ராக்ஷஸர்களெல்லோர்களும் திராதுயரினையும், மணிமாடங்கள் நெருங்கியும், பற்பல மணிகள் திகழ்ந்தும், மிக வழகிய இலங்கையும் அழியக் காண்பாய், நீ யொருவன் நீசச்சேர்க்கையுற்றாயினும், உன்னைச் சேர்ந்த பற்பல நல்லோர் மற்றவருடைய பாபத்தினால் மீனங்கள்போல அழிவார்கள்; (ஏகஃபாபாநிகுருதே பலம்புங்க்தே மஹாஜநஃ) என் னும் பழமொழியை யுண்மையாக்கச் செய்யாதே; உன்னுடைய தோஷத் தினால் திவ்யகந்தம்பூசி நறுமலர்மாலையணிந்து திகழ்கின்ற எல்லோரும் அழியக் காண்பாய், இறந்தவர்போக மிகுந்தவர்கள் மனைவியற்றவர் களும், மனையாருடன் கூடியவர்களுமாகிய பத்துத் திசைகளிலும் அச்ச முற்றோடக் காணுறுவாய்; இலங்காபுரியை ஸ்ரீராமனுடைய பாணங்கள் நிறைந்து, தீப்பற்றி எரிந்தழியவுங் காண்பாய்; இதற்கையமில்லை;—

పరదారాభిమర్శాత్తు నాన్య త్పాపతరం మహత్.

பரதாராபிமர்சாத்து நாந்யத்பாபதரம்மஹத்.

உலகினில் பரத்தையல்களைச் சேர்வதைவிடச் சிறந்த பாவமொன்று மிலது; உனக்கு அளவற்ற சிறந்த பெண்கள் காமித்திருக்கின்றனர்கள்;

ஆதலின், தீச்செயலைத் துறந்து உன் மனைவிகளிடத்திலேதானே இன்புற்று நீயும் வாழ்ந்து குலத்தையும் பாதுகாக்கக் கடவை. இவ்வண்ணஞ் செய்வாயாகில், மானம், செல்வம், ராஜ்ஜியம், உயிர், இவை நிலையுறும்; இல்லாவிடின், இவை யழியும்; மனைவியர்களுடனும், நட்பினர்களுடனு மின்புற்று நெடுங்காலம் வாழ விரும்புவாயாகில், ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கு செயயற்க; இவ்வண்ணம் யான் தகைந்து இதமுரைசெயினும், என் மொழியைக் கேளாமல் சீதாபிராட்டியை யபஹரிப்பாயாகில், உடனே சேனைகளழிந்து, இனத்தார் சுற்றத்தார்களிறந்தும், ஆயுள்மாண்டு யமலோகம் போயச் சேர்வாய; இதில் சிறிதும் சந்தேஹ முறற்க; என்று மாரீசன் ராவணனுக் கித முரைத்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

மாரீசன் ஸ்ரீராமபிரான பஞசவடியிலெழுந்தருளியிருக்கையிலும், இரண்டு ராக்ஷசர்களுடன் மானுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானைக் கொலை செய்யமுயன்று, ஸ்ரீராமபாணத்தால் மற்றிருவரிறக்கத் தான ஓடிவந்து விட்டேனென ராவணனுக குரைத்து அவனை மறுத்தது.

மீளவும் மாரீசன் ராவணனை நோககிக் கேளாய் லங்காபுரீ நாயகா இவ்வண்ணம் முனபு ஸ்ரீராமனால் அடிபட்டிறவாமல் தப்பிப் பிழைத்தேன்; இப்போழ்தும் நிகழ்ந்த செயதி யுரைப்பேன்; பதிலுரையாமல் கேட்க; ஸ்ரீராமன்மேல பகைகொண்டு, யானிப்போழ்து இரண்டு ராக்ஷஸர்களுடன் மான்வேஷமபூண்டு தண்டகாவனஞ்சேர்ந்து, எரிகின்ற நாவுடையவனும், பருத்த மேனியனும், கூரிய கோரப்பற்களை யுடையவனும், மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பவனுமாகி மிருகவேஷம் பூண்டு ரிஷிகள் ஹோமஞ்செய்யு மிடங்களிலும், நீராடு மிடங்களிலும், நற்சந்தி மரங்களிலும் சென்று, முனிவர்களைக் கொன்று தின்று கோரமாகத் திரிந்தேன்; இவ்வண்ணம் முனிகளைக் கொலைசெய்து மாம்ஸங்களைப் புசித்து, உதிரத்தைப் பானஞ்செய்து, யாவரையு மச்சமுறச் செய்து, மதமேறித் தருமங்களை யழித்துக்கொண்டு, இளையானுடனும், சானகியுடனுங் கூடித் தவசியாகி எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீராமனைக்கண்டு, முன் பகைமை

நினைத்து, இவன் இப்போழ்து தவம்பூண்டிருக்கின்றமையின், கொலைத் தொழில் புரியானென வெண்ணிச் சினமுற்றுக் கிட்டியோடிக் கூரிய கொம்புகளினால் முட்டிக் கொந்திக் கொலைசெய்ய முயன்றேன், ஸ்ரீராமனும் எங்களைக் கண்டு, சினமூண்டு மூன்று சரங்களைத்தொடுத்து விடுத்தனன். யானந்தப் பாணங்களைக் கண்டு அவனுடைய பாணங்களின் பிரபாவத்தை யான் முன்னே யநுபவித்தவனாதலின், உடனே யச்சங்கொண்டு நெடுந்தூர மோடி யொளித்துக்கொண்டு தப்பிப் பிழைத்தேன்; மற்றிருவரும் அவ்விரண்டு பாணங்களினாலடிபட் டிறந்துவிட்டனர்கள். யான் மாத்திரம் அதிகப் பிரயாஸத்தால், அந்தப் பாணத்துக்குத் தப்பிப் பிழைத்து, இனித் தீச்செயல் புரியேனென உறுதிகொண்டு பற்றற்ற தவசியாகித் துறவறம் பூண்டு நியமங்கொண் டிருக்கின்றேன்; யான் அச்சத்தினால் மரஞ் செடி மலை முதலிய காணுமிடங்கள்தோறும் ஸ்ரீராமனை சீரகிருஷ்ணாஜினதாரியாகிக் கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேந்திப் பாசத்தைக் கையிற்கொண்ட யமன்போல எதிரில் நிற்பதாகக் காண்கின்றேன்; எங்கும் ஆயிரவர் பதினாயிரவராக ஸ்ரீராமனைக் காணுறுகின்றேன்; இக்கானகமெல்லாம் ராமமயமாகவே காணப்படுகின்றது; துயிலுங்காலையிலும் கனவில் ஸ்ரீராமனையே கண்டச்சங்கொண்டு திடுக்கிட்டு விழித்தெழுகின்றேன;—

రకారాదీనినామానిరామ త్రస్తస్యరావణ
రత్నానిచరథాశ్చైవ త్రాసంసంజనయన్తిమే.

ரகாராதீநிநாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்யராவண

ரத்நாநிசரதாச்சைவ த்ராஸம்ஸஞ்ஜநயந்திமே.

கேளாய ராவணா! ஸ்ரீராமனால் அஞ்சுகின்ற எனக்கு ரத்நம், ரதம், ராவணன் என்பவை முதலிய ரகரத்தை முதலிலுள்ள பதங்களில் முதலெழுத்தைச் செவியுறும் காலையிலே, ராமனென்னும் பெயர் நினைவில் தோன்றச் செய்கின்றமையின, அப்பதங்கள அச்சத்தைப் பெருகச் செய்கின்றன; யான் அவனுடைய பிரபாவத்தை நன்கறிவேன்; ஆதலின், நீயவனுடன் போர்செய்வது மிகவும் தகுதியற்றது; ஸ்ரீரகுநந்தனன் பலிசக்கரவர்த்தியையாயினும், நமுசியையாயினும், போரில் கொலைசெய்வான்; இனி நீயவனுடன் போர் செய்யினுஞ்செய்க; க்ஷாந்திவதத்தைப் பொறுக்கினும்பொறுக்க; என்னை நீ காண விரும்புவாயாகில், என்னுடன்மாத்திரம் ஸ்ரீராமன் கதையை யுரையற்க; உலகினில் ஒருவனுடைய தீச்செயலினால் பற்பல நல்லோர்களும், இனத்தாருடன் அழிந்தனர்கள்; அவ்வண்ணம் யானும் உன்னுடைய தீச்செயலினா லழிவேன்; ஆதலின், யான் உன் மதப்படி இசைந்து பின்னெய்தேன்; நீ யுன் மனத்துக் கிசைந்தவண்ணஞ் செய்க; ஸ்ரீராமன் அளவற்ற தேஜஸும், தோள்வலியும்,

மனோபல காயபலமு முடையவன்; அவன் அரக்கர்களெல்லோர்க்கும் மிருத்திபுவாகாதவாறு செய்வாய், மேலும் ஒன்று கேட்கின்றேன், பதிலுரையாய; சூர்ப்பணகை முதன் முதல் ஸ்ரீராமனிடஞ்சென்று பகைத்தமையின், அவன் அவளுடைய செவி நாசிகளை யரிந்தனன; கரனவனுக்காகப பரிந்து படையெடுத்து வந்தமையினை, அவன அவர்களையும கொலை செய்தனன. இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீராமன மீறினன பிழையுளது? அதனை யுரையாய, உனக்கு இத சிந்தையினை விவரணமு முரைக்கின்றேன; இதனை நீ கேட்டு நலமெனவுளரா துன்மனப்படியே செயவாயாகில, விரைவில் வினைத்தார சுற்றத்தார்களுடன் கூரிய ராமபாணங்களிலடிபட்டு, ஆயுமாண மிழிவைவிட்டழிவாயென்று பலவாருக உரைத்தனன.

ஆரணயகாணடத்தில முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

நாற்பதாவது சருக்கம்

ராவணன மாரீசனை இகழ்ந்து வெருட்டித் தன மதப்படி

துணையாகும்படி யுடன படுத்தியது

அநந்தரம் ராவணன் இவ்வண்ணம் மாரீசனுரைத்த வாக்கியத்தை யாயுளமாணடவன் மருந்தைப்போல மனத்திற் கொள்ளாமல, இதமுரைத்த அம்மாரீசனை நோக்கி, அயளவானருசாலங் கிட்டினமையின், வன் மொழி மொழியலுற்றனன; கேளாய மாரீசா! நீ என்னிடத்திலெனக்குப பிரியமல்லாச சொற்களை இப்போது மொழிவது ஊஷரபூமியில விதை விதைப்பதுபோலப் பயனற்றதாகும; உனனுடைய வாக்கியங்களினால, யான ராமனுக் கஞ்சி மீளுவேனோ? அவன் பாப சீலனும், மூர்க்கனும, மானிடனும, சஹாயமற்றவனு மாதலின், அவன் போரில் எனக்கு நிகராகுவானோ? அவன் ஒரு பெண்வார்த்தை கேட்டு ஆராயாமல, தாய் தந்தை ராஜ்ஜியம நட்பினர் முதலிய வெல்லாரையுந் துறந்து, விரைவாகக் காடு வந்து சேர்ந்தனனோ? அவன் மூர்க்கனே யல்லனோ? அன்றியும், அவன் கரனையுங் கொலை செய்தமையின், அவனுக்கு யிரினு மினியளான சீதையை யான உன்னெதிரில் அவசியமாய் எடுத்தோடிவருவேன்;- இவ்வண்ணம் யான் மனத்தி லுறுதிகொண்டிருக்கின்றேன்; அவ்வுறுதியை இந்திரன் முதலிய தேவாஸுரர்களாலும் விடுவிக்க முடியாது; யான் இவவண்ணஞ் செய்வது நலமா? தீதா?

என்று வினவி இருப்பேனாகில், நீ இவ்வண்ண மெனக் குபாயத்தையோ? உபாயத்தையே உரைசெய்யவேண்டும்; யான் விதித் திவ்வண்ணஞ் செய்யென உரைசெய்கையில், நீ இவ்வண்ணமே யொழிந்து மதியாமற்; யாவனொருவன் செல்வமுற்று வாழ்வுற விருப்பங்கொள்வானோ? அவ்வா வேந்தன் கேட்டதற்குக் கைகுவித் துடன்பட்டு, பதிலுரைக்கவேண்டுமே யல்லது, இவ்வகையாகமொழியத்தக்கவனல்லன், உரைசெய்யுமிடத்திலும் வேந்தனுக் கனுகூலமாகவும், இதமாகவும், இனிதாகவும், மெதுவாகவும், உபசாரத்துடன் மரியாதையாக உரைக்கவேண்டும், பூராஜக்குரிய ராஜன் தன்னை எதிர்த்துரைத்த மொழியைச் செவிகொடுத்துக் கேட்டு, மகிழ்ந் தாதரஞ்செய்யான்; அடா மாரீச! ராஜாக்கள் அக்கினியின் வெம்மையினை யும், இந்திரனுடைய விக்கிரமத்தையும், சந்திரனுடைய தண்மையையும், வருணனுடைய தண்டத்தையும், தருமனுடைய அருளையு மடைந்து சிறப்புற் றிருக்கின்றனர்கள், ஆதலின், அரசர்கள் எல்லாத் தருணங் களிலும் ஆதரஞ்செய்து பூசிக்கத்தக்கவர்கள், நீயோவெனில், தருமத் தைத் துறந்து, மோஹமடைந்து, அதிதியாக வந்த என்னைத் துன்மார்க்க மாகி வன்மொழிமொழிந் திகழ்புரியலாயினை; யானுன்னை இவ்விஷயத்தில் குணதோஷங்களையாயினும், யான்செய்யின் தகுமென்றாயினும், வினவி னேனில்லேன்; யான் உரைத்தது என்னுடைய சிறந்த இக்காரியத்தில் துணையாயிருந் துதவிசெய்யவேண்டுமென்பதேயன்றோ? அந்த உதவி யாவது எத்தன்மைத்தோ? அதனை மொழிகின்றேன் கேளாய், நீ ரஜதமய மான புள்ளிகளையுடைய பொன்மானுருவாகி அந்த ஆசிரமத்தில் சீதையி னெதிரி லுலாவுக; அங்குச் சீதையை யாசையுறும்படி செய்து, ராம லக்ஷ்மணர்களைப் புறப்படுத்தி பின்புன் மனப்படி செல்லுக; பொன் மானுருவமடைந் தழகிய உன்னைச் சீதை கண்ணுற்று, இதனைப் பிடித் தளிக்கவென்று ராமனை யேவுவாள், அவ்வண்ணமே ராமன் உன்னைத் தொடர்ந்து வருகையில், நெடுந்தூரஞ் சென்றபின்னர், அந்தோ? சீதா! அந்தோ? லக்ஷ்மணா! என்று ராமனுரைத்தாற்போ லுரைசெய்; அம் மொழியைச் சீதைகேட்டு ராமனுக்கேதோ தீங்கு நேர்ந்ததென் றெண்ணி, லக்ஷ்மணனைப் போய்ப் பார்த்துவரும்படி யேவுவள், லக்ஷ் மணனும் அவ்வண்ணமே அண்ணன்மீதுள்ள நேசத்தினால் செல்வான்; இவ்வண்ண மிருவரு மின்றிச் சீதை தனித் திருக்கையில், இந்திரன் சசி யைப்போல யானவளைக் கொணர்ந்து விடுவேன்; இவ்வண்ணமா நீ யுதவி செய்து பின்பெங்கேயாகிலும் செல்லுக; என்னுடைய ராஜ்ஜியத்தில் பாதிராஜ்ஜிய முனக்களிப்பேன், ஆதலின், இக்காரியம் நிறைவேறும்படி நல்வழிபற்றிச் செல்லுக; யானும் உன்னைப் பின்றொடர்ந்தே தேரூர்ந்து தண்டகாவனம் வந்து சேர்வேன், யானிவ்வண்ணமே போரின்றி, ராமனை வஞ்சனை செய்து சீதையைப் பறித்துக்கொண் டுன்னுடன் கூடி லங்காபுரி சேர்வேன்; நீ இதற் குடன்படாயாகில், யானிங் கிப்பொழுதே யுன்னைக்

கொலை செய்வேன்; ஆதலின், இக்காரியத்தைப் பலாத்காரத்தினலாவது செய்யப் போகின்றனே; ராஜனை எதிர்த்து நடப்பவன் ஒருக்காலும் இன்பமுருன்; நீ மானுருக்கொண்டு ராமனுக் கெதிரில் செல்வையாகில், நீ இறக்கினும் இறப்பாய்; உய்யினும் உயவாய்; நீ இப்பொழு தெதிர்த் துரைப்பாயாகில், யானுன்னை யுடனே கொல்வ துண்மை; நீ என் சொற்படி கேட்கி னிறப்பதோ சந்தேஹம்; என் சொல்லை மறுக்கின் இறப்பதோ நிச்சயம்; இவ்விரண்டில் எது நலமோ நீயே மதியினல் நன்காராய்ந்து, எது நலமாகுமோ? அதனையே நீ செயக; என்றிவ்வகையாக ராவணனால் மாரீசன் உரைதநுப் பயமுறுத்தப்பட்டனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பதாவது சருக்கம் முற்றிறறு.

நாற்பத்தொன்ருவது சருக்கம்.

மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கித் துயர்ந் துரைத்தது.

ராவண னிவ்வண்ணம் வேந்தன்போலப் பிரதிகூலமாக மொழிகையில், மீளவும் மாரீசன் ராவணனை நோக்கிக் கோரய ராக்ஷஸர் கோமானே! எந்தய பாவி யுனக் கிவ்வண்ணம் தீசெயல புரிக தழியும்படி யுபதேசம் செய்தனன்? இதனு ம புத்திர மித்திர களத்திராதிகளுடன் நீ யழிவாய்; எந்தப் பாவி நீ இனபுற்று வாழ்ந்திருப்பதைப் பொறுக்கினரிலன்? எவன் உபாயமாக யமலோகத்தின் வழியை நல்வழியென மொழிந்தவன்? உன்மீது பொருமையும, பகையும் கொண்டவர்கள் தாம் நேராக வெதிர்த் துன்னை வெல்ல வொண்ணுமல், இதஞ் செய்பவர்போலப் பலவாறுடன் உனக்குப் பகைமூட்டி, உன்னைக் கொலவிக்க நினைக்கின்றனர்கள்; நீ யுன்னுடைய தீசெயலினலேதானே யழியும்படி எந்தப் பகையாளி யுனக் கிதம்போ லுரைசெயதான்? நீ இவ்வண்ணம் நலவழி கடநது செல்லுகையிலும், இதமுரைத் துன்னைத் திருப்பாமல் அழிந்திறககினு மிறக்கவென றுன்னை யாவர் உபேக்ஷை செயகின்றனர்கள்? அந்த மந்திரிகள் கொலைக் குரியாகளாயினும், கொல்லபபடுகின்றிலர்கள்; அமைசசர்கள் நல்லோர்களாயின், தன்னிசசையாய்த் தீச்செயல் புரிய முயன்ற உன்னைத் தடுக்காம லிருந்தனர்க ளெங்ஙனம்? ஸசிவர்கள் அறம்பொருளின்பம் புகழ்களையும், ராஜனருளினலேதானே யடைகின்றனர்களல்லரோ? ராஜனருளிலலாளுயினும், தன்னிச்சையாய்த் தீச்செயல் புரிவானுயினும், அவர்களுக் கவையெல்லாம் பயனற்றன வாகின்றனவல்லவோ? அரசனுடைய தீச்செயலினல் மற்றுள்ள ஜனங்களும் துன்

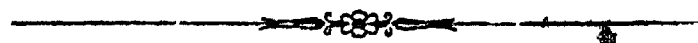
புழுகின்றனர்கள்; தருமம் புகழ் முதலிய யாவும் அரசனடியாக வருவன வாதலின், ராஜாக்கள் இச்செயல் புரியாதிருக்கும்படி யாவரும் செய்யக் கடவர்கள். ராஜன் கொடியனாயினும், பிரதிகூலனாயினும், விநயமற்றவனாயினும், அரசுசெய்ய வல்லவனாகான்; எந்த மந்திரிகள் கெட்ட ஆலோசனை யுற்றவர்களோ? அவர்கள் துன்பம் நேருங்காலையில், வேந்தனுடன் கூடிக் கடுவேகமுள்ள குதிரைகள் திறமையற்ற பாகர்களுடன் கூடி மேடு பள்ளமுள்ள விடங்களிற்போல வீழ்ந்தழிவார்கள், உலகினில் பற்பல நல்லோர்களும் பிறர் செய்த பிழையினா லழிந்திருக்கின்றனர்கள், பிரஜைகள் கொடிய ராஜனால் பாதுகாக்கப் படுகின்றவர்களாயினும், நரியினால் பாதுகாக்கப்பட்ட ஆடுகள்போல அழிவார்கள், ராக்ஷஸர்கள் யாவரும் விரைவி லழிவார்களென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லது, அவர்களுக் கிறையாகிய நீ கொடியனும், கெடுமதியினனும், காமுகனு மாயினை யல்லையோ? யானு மிங்குனனால் மரணமுறுகின்றேன்; காகதாளீயமாக (காகம்வரவும் பனம் பழம் விழவும் காகம் தற்செயலாய வீழ்ந்துடைந்த அப்பழத்தை யுண்டது போல) யானிங்கிருக்கத் தற்செயலாய் உன்னா லெனக்கிந்த ஆபத்து நேர்ந்தது, யானிறக்கின்றேனேயென்று யான் சிறிதுந் துன்புறுகின்றிலேன்; நீ சேனைகளுடன் விரைவி லழிவாயே யென்றே மிகவும் துன்புறுகின்றேன்; ஸ்ரீராமன் என்னைக் கொலை செய்துவிட்டவுடனே யுன்னையும் கொல்வான்; யான் ஸ்ரீராமனா லடிபட்டு இறக்கின்றமையின், தீவினை யழிந்து நல்வினையனுபவிப் பொன்னுலகமடைவேன்; யான் ஸ்ரீராமனுக்குக் கட்புலனாகுமளவே எனக் காயுளென வுணர்க; அவனைக் கண்டவுடனே யானழிந்தேனென்று நம்புக; சீதையைப் பறித்து வந்த பின்பு, நீ யுன்னையும், இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் அழிந்தவனாகவே எண்ணுக, நீ என்னுடன் சீதையைக் கொணர்வாயேயாகில், நீயு முய்யாய்; யானுமுய்யேன்; இனத்தார் சுற்றத்தார்களு முய்யார்கள்; இலங்கையு மழியும், யானிவ்வண்ண முனக் கிதங்கருதி யுரைத்த இந்த என் வாக்கியத்தை நலமெனக் கேட்டு மகிழ்கின்றிலை; சுளிக்கின்றனை, ஆயுள்மாண்டவர்கள் நட்பினர்களுரைக்கு மிதத்தைக் கேட்கின்றிலார்களன்றோ? என்று பலவகையாகப் பயமுறுத்தியும், இதங்காட்டியும், கூறி முடித்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

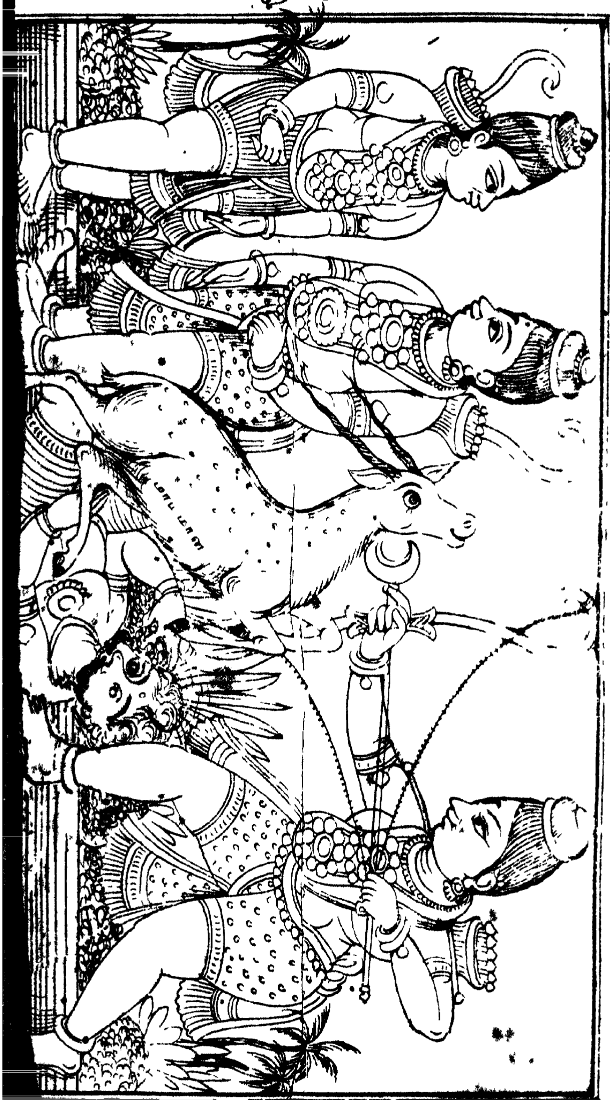
முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவது சருக்கம்.

மாரீசன் மானுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானிட மேகியது.

இவ்வண்ண முரைத்த மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கி, அவன் வாக்கியத்திற் கிசையாவிடின், இப்பொழுதே கொலை செய்வானேயென்றும், செல்லின், அங்கு ராமன் கொல்வானேயென்றும் நினைங்கொண்டும், வேறு கதி யின்மையால், செல்வோம் வாராயென்றுரைத்து, மேலும் 'கேளாய் ராவணா! யான் மீளவும் ராமன் கண்ணில் தென்படுவேனாகில், உடனே என்னுயிர் மாய்ந்ததே ? ஸ்ரீராமனைச் சினமுறுத்தி எதிர்த்தபினொரு வனும் பிழைத்து மீளான் ; ஆயுள்மாண்ட உனக்கு யானும் நிகராயினேன் ; நீ இவ்வண்ணம் தீயோனாகுகையில், யான் என்செய்யத் தக்கது ; யானிப் படியே செல்வேன் , உனக்கு நலமுண்டாகுக ; என்று கடையில் உடன் படவுரைத்தனன் ராவணனு மதுகேட்டு மகிழ்ந் தவனைத் தழுவி, அடா மாரீசா ! இப்பொழுதென் மனப்படி வீரத்தன்மையுற்று மொழிகின்ற மையின், இப்பொழுதே மாரீசனாகினனை ; இதற்கு முன் வேறோரரக்க னாயினை ; மணிகளிழைத்தும், பிசாசங்கள்போன்ற முகங்களையுடைய கோவேறு கழுதைகள் கட்டியும், அழகிய என்னுடைய இத்தேர்மீ தேறுக ; என்னுடன் அங்குச்சென்று, சீதையை யாசையுறுவித்து, வஞ்சனை செய்த பின்பு, உன்னிச்சையின்படி செல்லுக ; ராம லக்ஷ்மணர்களின்றிச் சீதை தனியே யிருக்கையில், யானும் அவளை எடுத்தோடி இலங்கை சேர்வே னென்றனன். அநந்தரம் ராவண மாரீசர்க ளிருவரும் தேவவிமானம்போல விண்ணிடையில் செல்லவல்ல அத்தேர்மீதேறி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு விரைவாகச்சென்று, பற்பல நாடுகளையும், நகரங்களையும், வனங்களையும், நதிகளையும், மலைகளையும், பட்டணங்களையும், கிராமங்களையும், அக்கிர ஹாரங்களையும் கண்ணுற்றுக்கொண்டே தண்டகாரணியஞ் சேர்ந்து, ஸ்ரீராமாச்சிரமத்தைக் கண்டு தேரினின்று மிறங்கினார்கள் ; அப்பொழுது ராவணன் மாரீசன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அவனை நோக்கி, அடா மாரீசா ! இதோ புரா வாழைகளடர்ந்த ராமாச்சிரமங் காணப்படுகின்றது : யாமிங்கெதன்பொருட்டு வந்தோமோ ? அக்காரியத்தை நிறைவேற்றக் கடவை ; என்று மீளவும் வேண்டி யுரைத்தனன். உடனே மாரீசனும் இந்திரநீலமயமான கொம்பு நுனியுடையதும், வெண்மையுங் கருமையுஞ் சேர்ந்த முகவொளியுற்றதும், செந்தாமரைபோலவும், உற்பலம்போலவும் விளங்கும் முகமுடையதும், இந்திரநீலம்போன்ற வண்ணமும், உற்பலம் போன்ற [illegible]மமைந்த செவியுற்றதும், கொஞ்சமுயர்ந்த கந்தரமுடை யதும், இந்திரநீலம்போன்ற கீழுதடு பொருந்தியதும், குந்தம சந்திரன் வச்சிரம் இவைகள்போன்ற வயிற்றை யுடையதும், இலுப்பைப்பூவினுக்கு

ரான பார்சுவங்களையுடையதும், தாமரைமலர்த்தாதுகளுக்கு நிகரான
ம், வைடூரிய ரத்தினத்தை நிகர்த்த குரங்களையுடையதும், நுண்ணிய
முழங்கால்களை யுடையதும், மிகவு மிசைந்த அவயவங்களை யுடையதும்,
ந்திராயுதத்தை நிகர்த்த புச்சத்தைமேலசைப்பதும், மனதைக் கினிய
ண்ண முடையதும், பற்பல மணிகளைப் பொருந்தியதுமாகிய மானுருவங்
கொண்டு, தனனொளியினு லந்த ஸ்ரீராமாசிரமமெங்கும் விளங்கச்செய்பவ
கிப் பிராட்டியை யாசைப்படுத்தி வஞ்சிப்பதன் பொருட்டுப் புறகளை
மயக்துகொண்டும், மரங்களின் தளிர்களை முறித் துண்டுந் திரிந்து,
மழைத்தோட்டத்திலும், கோங்குமரங்களிலும், அங்கு மிங்குமாகச் சஞ்ச
ந்து, மெதுவாக நடந்து ஸ்ரீராமாசிரமத்தினருகில் முன்சென்றும்,
ண்டும விரைவாக வோடியும், மீண்டெழும்பியும், சிலவிடத்தில் குதித்
ம், சிலவிடத்தில் துள்ளியும், சிலவிடத்திலுட்கார்ந்தும், சுற்றுமோடியும்,
சீதாபிராட்டி தன்னைக் காணும்பொருட்டுப் பலவிதமாக விளையாடினன்;
ம்மானுருவை யங்குள்ள மான்களெல்லாங் கண்டு, அருகிலோடிவந்து
மாந்துபார்த்த துடனே யச்சங்கொண்டு, பத்துத் திசைகளிலு மோடின;
ம்மானுரு வமைந்த மாரீசனும் அவைகளைக் கொன்று தின்பவனாயினும்,
ன் தன்மையை மறைப்பதன்பொருட்டு, அவைகளைத் தின்னுமல் பார்த்
ருந்தனன், அந்தத் தருணத்திலேதானே சீதாபிராட்டியார் நறுமலர்களைக்
காய்வதன் பொருட்டுப் பூந்தோட்டத்தில் வந்து, மலர்களைக் கொய்து,
கொண்டு வருகையில், மிகவும் அழகுற்ற அம்மாயா மிருகத்தைக் கண்டு,
யப்படைந்து, பெரும்பாலும் பார்த்து நின்றனர்; அம்மாயா மிருகமும்
வரைக் கண்டு மிக விநோதமாக விளையாடி யவ்விடத்தைத் திகழ்வித்துப்
ராட்டியையும் மகிழ்வித்துத் தன்மீது விருப்பமுறச் செய்தது; பிராட்டி
ரும் காணுதுகண்ட அம்மானை நோக்கி, மிக வியப்பும், மகிழ்வும்கொண்டு
தனைப் பிடிப்பித்துத் தம்மாசிரமத்திலே தாமே வைத்துக்கொள்ள
வண்டுமென்று விரும்பினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றுவது சருக்கம்

இளையபெருமாள் அம்மானை மாரீசனே யாகவேண்டுமென்றுரைசெய்தும், பெருமாள் பிராட்டியாரது சொற்படி யதைப்பிடிக்கத் திருவுள்ளங் கொண்டு, பிராட்டியாரைப் பாதுகாத்திருக்கும்படி இளையபெருமாளுக்குக் கட்டளையிட்டருளியது.

அநந்தரம் நறுமலர் கொய்துகொண்டிருந்த பிராட்டியும் அந்த மானைக் கண்டு, ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கூவி அழைத்துக் காட்டி விரும்பினள். ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களும் அங்கெய்தி அம்மானைக் கண்டனர்கள். அப்பொழுது இளையபெருமாள் பெருமானை நோக்கி, எம்மையரே! முன்பு மானுருக் கொண்டு வந்து தப்பிப் பிழைத்தோடின மாரீசனே இப்போதும் இம்மானாக வந்திருக்கின்றானென்ன யான் எண்ணுகிறேன்; பற்பல ராஜாக்கள் வேட்டை யாடக் காடு சென்று மானுருக்கொண்ட இப்பாவியினால் கொலைசெய்யப் பட்டிருக்கின்றனர்கள்; இம்மாரீசன் மிகவும் மாயை செய்பவன்; இம்மான் மாரீசனுடைய மாயையேயன்றி, வேறன்று, இது கந்தர்வ புரத்துக்கு (வானிடையில் பல உருவாகக் காணப்பட்டுக் கணத்தி லழியும் மேகத் திற்கு) நிகரானதேயன்றி, உண்மை யன்று, இத்தன்மையதாகிய மான் இப்புவியிலேயே யில்லை, ஆதலின், இது மாயை யென்பதற்குச் சிறிது[ம்] சந்தேகமில்லையென்று உரைசெய்தனர். பிராட்டியார் அதுகேட்டு இளைய பெருமாளைத் தகைந்து மைத்துன! உன் சொல்லிங்கமையாதென்[று] மறுத்துப் பெருமானை நோக்கி, எம்பிராணநாதரே! இம்மான் மிக அழ[கி] யது; என் மனத்துக் கினியது, இதனைப் பிடித்துக்கொண் டெழு[ந்] தருளுக; இது யாம் விளையாடுவதற் குபயோகமாகும்; இவ்வாசிரமத்தி[ல்] மிருகம், சிருமரம், சமரம், கரடி, புள்ளிமான், குரங்கு, கின்னரம் முதலி[ய] விலங்குகள் மிக அழகுற்றனவாகத் திரிகின்றன, ஆயினும், இந்த மானுக்[கு] நிகரான மானை யான் முன் பெங்கும் கண்டிலேன், இஃது ஒளியினாலு[ம்] பொறுமையினாலும், தேஜஸ்ஸினாலும், மற்ற மிருகங்களினுஞ் சிறந்த[து] இதனது ரூபமும், காந்தியும், ஒலியும் மிக வினியன, இது என் மன[த்] துக்கு மிகவு மினியதாகி, என் மனத்தைக் கவர்கின்றது; இதனைத் தேவ[ரீர்] உயிருடனே பிடித் தெழுந்தருளுவீராகில், மிகவும் ஆச்சரியமுறத்தக் தாகும், யாம் வனவாஸந் தீர்ந்து திருவயோத்திக்குச் செல்லுங்காலு[ம்] இதனை யுடன் கொண்டுபோனால், அங்குள்ளோ ரெல்லோருங் கண்டு விய[ப்] புறுவார்கள்; இதனை யுயிருடன் பிடிப்பது அரிதாயினும், இதனைக் கொ[ன்று] செய்து இதன் தோலைக் கொணர்க; தருப்பாஸனத்தின்மே லிங்[த்] தோலைப் பரப்பி வீற்றிருக்க விரும்புகின்றேன்; குலமகளிர்கள் க[…]

ணுக்குக் கட்டளை செய்வது மிகத் தகாச்செயலாதலின், யான் தேவரை இவ்வண்ணம் மேவுதல் மிகக் கொடியதும், தகாததுமாகின்றது ; ஆயினும், இதன் அஜினத்தைக் கண்டு வியப்படைந்து இவ்வண்ணம் மொழிந்தேன் ; இம்மான் பொன்னின் வண்ணம் பொருந்தியதும், இந்திரநீலம்போன்ற கொம்புகளையுடையதும், பாலசூரியன்போல வொளிசெய்கின்றதும், விண்மீன்களைப்போன்ற புள்ளிகளுள்ளதுமாகி யிருக்கின்றதன்றோ? என்று மொழிந்தேவியார் பெருமாளும் அம்மானைக் கண்டு வியப்படைந்து ஸ்ரீபிராட்டியாரது வாக்கியத்தையுங்கேட்டு ஆராய்ந்து இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாரதாலக்ஷ்மணா! சீதையோ இம்மானை விரும்புகின்றனள் இம்மானோ மிகச் சிறந்த உருவமமைந்திருக்கின்றமையின், மாயையேயன்றி, உண்மையெனத் தோற்றாது ; இதற்கு நிகரான மான் நந்தவனத்திலுமில்லது ; சைத்திரதத்திலுமிலது ; ஆதலின், இப்புவியிலுளதாகுமோ ? நேராகவும் எதிராகவுமுள்ள இதன் மயிர்கள் முழுதும் பொன் புள்ளிகளினாலும், வெள்ளிப் புள்ளிகளினாலும், சித்திரமாக விளங்குகின்றன, இது கொட்டாவி விடுகையில், வாயிலுள எரிகின்ற தீச்சுடர்போலவும், நீருண்ட மேகத்திடையில் மின்னுகின்ற மின்னற்கொடிபோலவும் நாவொளிவிடுகின்றது, முகம் இந்திரநீலக் கல்லைப் போன்றது , சங்கு முத்துக்களுக்கு நிகராகி வயிறு விளங்குகின்றது , இம்மானைக் கண்ணுற்ற எவர்தாம் வியப்புறார்கள் ? இஃது எவனைத்தான் வியக்கச் செய்யாது ? அரசர்கள் மாமிசத்தின் பொருட்டாயினும், விநோதத்திற்காயினும், வேட்டையில் மானை யடிக்கின்றனர்களன்றே ? இவ்வண்ணம் நவமணிகளும், பொன்னும் அமைந்த மிக அழகிய இம்மானைப் பிடிப்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ ? மணிகளையும், தங்கம் வெள்ளி முதலியவற்றையுமளிக்கத்தக்க பலவகை தாதுக்களும், காட்டில் மிகக் முயற்சியால் இடைக்கப்படுகின்றன ; நாட்டிலுள்ளவைகளைவிடக் காட்டிலுள்ளவை அரியனவாதலின், சிறந்த பொருளாகின்றன வல்லவோ ? கோரப்பட்ட பொருள்களைச் சுக்கிரன்போலப் பெறுவதென்பதும் சிறப்புற்றதன்றோ ? ஒரு பொருளை யொருவன் எப்பொழுது கோருகின்றனனோ ? அப்பொருளை யப்பொழுதே முயற்சிசெய்து பெறுவானாயின், அப்பொருளே சிறந்ததெனவும் நீதியுணர்ந்தோர் மொழிகின்றனர்கள் , சிறந்த பொன்மயமாகிய இம்மானின் அஜினத்தில் சீதை என்னுடன் வீற்றிருந்து மகிழ்வாள் , மெதுவும், நுட்பமும், உயர்வும், பலவகை வண்ணமும், கரிய முனையுமுள்ள மயிருண்டிய கதலி யென்னும் மானின் தோலும், மெதுவும், உயர்வும், பருமனும் பொருந்திய மயிருள்ள பிரியகமென்னும் மானின் தோலும், பிரவேணியென்னும் மான் தோலும், அவியென்னும் ஆட்டின் தோலும், மெதுவில் இம்மானின் தோலுக்கு நிகராகாவென்று யான் நினைக்கின்றேன் ; புவியில் சிறந்த இம்மானும், விண்ணில் விண்மீன்களுள் சேர்ந்த மிருகசீர்ஷமென்னும் மானும், ஆகிய இவ்விரண்டுமே உலகங்களிற் சிறந்தன ; [illegible] லக்ஷ்மணா ! ஒருகால் நீ யுரைத்தவண்ணம் மாரீசனே மாயையினா

விவுருக்கொண்டு வந்திருப்பவனாயினும், இதனைக் கொலைசெய்யவேண்டு வது அவசிய மன்றோ ? இந்தக் கொடிய மாரீசனாலேதானே முன்பு பல யோகிகள் மாயையால் கொலைசெய்யப்பட்டனர்கள், மற்றும் பற்பல வேந்தர்களும் வேட்டையாடுகையில், இவனால் கொலைசெய்யப் பட்டனர்க ளிறே ? ஆதலின், இவனைக் கொலைபுரியவேண்டுவதே முக்கியம் ; இவ்விடத் திலேதானே முன்பு வாதாபியானவன் ஆட்டுக்கடாயாகிய பிறர்ால புஜிக்கப் பட்டு, அவர்களுடைய குக்ஷியையடைந்து, தேளின் கருவு தான பிறக்கும் போது தாயைக் கொல்வதுபோலப் பற்பல வேதியர்களைக் கொலைசெய் தனன். இவ்வண்ணமிருக்கையி லொருநாள் அந்த வாதாபி யகஸ்தியபகவா னால் புஜிக்கப்பட்டு, அவரைப் பிளந்து வெளியில்வர முயலுகையில், அவர் இதனை யறிந்து நகைத்து, அவனை நோக்கி, அடா வாதாபி ! நீ சிறிதும் லக்ஷியஞ் செய்யாமல் பல பேர்களைக் கொன்றனை யாதலின், நீ இப்பொழு திறக்கின்றனை ; என்றருளிச்செய்து, ஜரிக்கச்செய்தருளினர். இம்மாரீ சனும் அவ்வண்ணம் எனனை வஞ்சனை செய்வானாகில், இவனும் அவன் போலவே பிழையாதிறப்பான், ஆதலின், நீ இவ்விடத்திலேதானே மிகவும் ஊக்கத்துடன் சீதையைப் பாதுகாத்திருக்க ; நாம் செய்வதற்குரிய செயல் கள் (ராவணாதிகளைக் கொலை செய்வது முதலியவைகள்) யாவும் இந்தச் சீதையின் அதீனங்களே யல்லவோ ? இம்மான் மாரீசனாயின், கொலைசெய் வேன் ; மானேயாயின், பிடித்து வருவேன் ; யானிதனைப் பிடிக்கச் செல்வ தன் முன்னமே இந்தச் சீதை இம்மான் தோலின் மிக விருப்பங்கொண் டிருக்கின்றனள், பாராய் இதனது தோல் மிகச் சிறந்திருக்கின்றமையின், இது மானாகாது ; ஆதலின், நீ சீதையுட னிங்கிருந்து மிகவும் ஊக்கங் கொண்டு வாழாய், யானு மொரு கணையினா லிதனைக் கொன்று தோலை யுரித் தெடுத்துக்கொண்டு விரைவாக வருவேன், நீ மிகத் திறமை யுள்ள வரும், நட்பினரும், மதியுடையோருமாகிய ஜடாயுவுடன்கூடிக் கணப் பொழுதாயினும் ஊக்கமற்றிராமல், நாற்புறங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு சீதையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கக் கடவையென றருளிச்செய்தனர்.

ஆரணியகாண்டத்தில் நாற்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

இந்தச் சருக்கத்தில் பெருமாளுடைய வாக்கியங்களாலும், இளையபெருமா ளுடைய வாக்கியங்களாலும், மாரீசனே மாயாமிருகமாக வந்திருப்பதை யவர்கள் நன்குணர்ந்தார்களெனவும், ராவணாதிகளைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டே சீதையின் வாக்கியத்திற் குடன்பட்டனர்களெனவும் நன்குவிளங்கும், சீதாபிராட்டியாரு மிதனை யறிந்தே யதனைப் பிடித்துவரும்படி ஏவினளெனவும் நனகு தோன்றும் ; எங்ஙனே யென்னில், சீதை இளையபெருமாள் வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் புன்னகையுடன் தனைந் தது, பெருமாளை நோக்கி, (ஆர்யபுத்ரமாஹாரோ கரீடார்த்தம்கோபவிஷ்யதி)

நாற்பத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் நெடுந்தூரம் தொடர்ந்து மானுருக்கொண்ட மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டருளியது.

பின்பு பெருமாள் இளையபெருமாளுக்கு இவ்வண்ணங் கட்டளையருளிச் செய்து, பொன் பிடியுள்ள வாளைக் கச்சையி லிறுகக் கட்டி, மூன்று வளைவுள்ள கோதண்டத்தையுந் திருக்கரத்திலேந்தி, அம்பறாத்தூணீரங்களை யிருபுறத்திலு மிறுக்கி, விரைவாக மானைத் தொடர்ந் தெழுந்தருளினர். மானுருக்கொண்ட அந்த மாரீசனும், பெருமாளை வஞ்சனைசெய்யப் பலனாகியும், பெருமாளைக்கண்டச்சங்கொண்டு மறைந்தும், மறுபடியும் கட்புலனாகியும், தன்னைக்கண் டோடிவரும் பெருமாளைக் காணுந்தோறும் நெடுந்தூர மோடியும், பின்பு கிட்டியும், சிலவிடத்தில் பாணம் பாயுந்தூரங் கடந்தும், சிலவிடத்தி லகப்படுவான்போல வாசையுறுவித்தும், அச்சங்கொண்டு கடலோரம் வரையில் துள்ளிப் பாய்ந்தும், கண்டங்கண்டமாயுள்ள மேகங்களினிடையில் வருஞ் சந்திரன்போல அடிக்கடி மறைந்தும், கட்புலனாகியும், இவ்வண்ணமே முகூர்த்தமாத்திரத்தில் பெருமாளை நெடுந்தூர மிழுத்துக்

மிக்க தோள்வலியுற்ற பெருமாளே இதனை (இம்மாரீசனை) கொணர்க, இது விளையாட்டின்பொருட்டு (லோபயிஷ்யதி) ஆகாது; நாம் விளையாடுவதற்கு இக்காட்டில் பற்பல மிருகங்களுள, ஆயினும், இதைப்போன்ற மிருகங்களைக் கண்டிலோம், இது உண்மையான மானன்றாதலின், இதனை யுயிருடன் பிடித்துவரின், மிக வியப்பாகும்; நம்மெதிரில் போலவே ஸ்ரீபரதாழ்வான் கோஸலையார் முதலானோர்களுக்கும், நாட்டார்களுக்கும் எதிரில் இவ்வண்ணம் மாயை செயினும் செய்யும்; ஆதலின் இஃது உயிருடன் அகப்படாவிடினும், இதனைக் கொலைசெய்து தோலைக் கொணர்க; அதன்மீதுட்கார்வேன், (காமவ்ருத்த மிதம்ரௌத்ரம ஸ்த்ரீணாமஸத்ருசம்மதம்) (இதம்) இம்மான் (ரௌத்ரம்) கொடியது, (காமவ்ருத்தம்) நீதியற்றுப் பாவச் செயல் புரிவது, (ஸ்த்ரீணாம்) பெண்களுக்கு (அஸத்ருசம்) தகாதது, ஆயினும், இந்த ஸத்வத்தின் சரீரத்தினால் எனக்குக் குதூஹல முண்டாயிற்று, இதனைத் தேவர்களு மாராய்ந்து செய்க; என்று மொழிந்தனளல்லரோ? ஆதலின், இம்மூவர்க்கும் இதனது உண்மை தெரியுமெனவும்.—

கடையில் பெருமாளும் இளையபெருமாளை நோக்கி, (பச்யலக்ஷ்மண வைதேஹீம் ம்ருகத்வசிகதஸ்ப்ருஹாம்) அடா தம்பி! சீதையை இம்மான் தோலில் (கதஸ்ப்ருஹாம்) ஆசையுற்றவளாகவே (பச்ய) அறி, என்று சீதையின் பாவத்தையும் வெளிப்படவருளிச்செய்தனரெனவும், முடிவில் (பரத்க்ஷிணோநாதிபலோபக்ஷிணோ ஜடாயுஷாபுத்திமதாச) என்று ஜடாயுவின் பெயரை எடுத்தமையாலும், நாம் தூரத்திற் சென்றபின், ராவணன் சீதையை எடுத்தோடுகையில், ஜடாயு ராவணனுடன் போர் செய்வாரென்பதும், பெருமாள் முன்புணர்ந்தே அருளிச்செய்தனரெனவு முணர்க.

கொண்டு போயினன், பெருமானு மிவ்வண்ணம் மாரீசனால் நெடுந்தூர மிழுக்கப்பட்டுத் திருவுள்ளஞ்சீறி, இலைதழையுற்ற புற்றரையில் நின்றருளினர். அம்மானும் காட்டிலுள்ள மிருகங்களினால் சூழப்பட்டுப் பெருமானருகில் மீளவும் வந்தது, பெருமான் பிடிக்க வருகையில், விரைவாகவெழும்பித் தூரஞ்சென்றும், பயங்கொண்டு மறைந்தும், மீளவும் மரங்களினிடையி னின்றும் தோன்றிக் கட்புலனாகியும், பெருமானை யலைத்தது; பெருமானும் இவ்வண்ணம் இது அலைப்பதைக்கண்டு முனிந்து அதனைக் கொலைசெய்ய நிச்சயித்து, இரவியின் கிரணம்போல வொளிவிடுகின்ற கூரிய கணையை வலிய வில்லில் தொடுத்து, பிரஹ்மாஸ்திர மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து வலுவாக இழுத் தெய்தனர். உடனே யந்த அஸ்திரமும் அந்தப் பொய்ம்மானினுடலைப் பிளந்து கொண்டு மாரீசனுடைய மார்பினில் பாய்ந்து பிளந்து புதைந்தது; உடனே யவன் பனைமரவுயர மெழும்பித் தரையில் வீழ்ந்து கோரமாகக் கூவி யானிப்பொழுது யாதுபாயஞ்செயின், சீதை விரைவாக லக்ஷ்மணனை இங்கனுப்புவாள், தடையின்றி, ராவணனும் சீதையை யெடுத்தோடுவானென்று ஆலோசனைசெய்து தேர்ந்து, அந்தோ ? சீதையே! அந்தோ ? லக்ஷ்மணா ! என்று ஸ்ரீராமபிரானே ஆயுஷ்மான் டழுதாப் போலக் கூச்சலிட்டு, ஆயுஷ்மான்டு மானுருவை விட்டு நவமணிகளிழைத்த புஜகீர்த்தி யுடையதும், பலகலனு மணிந்ததும், பொன்மாலை பூண்டதும், நீண்ட கோரப்பல்லுடையதும், மிகப் பயந்தருவதுமாகிய தன்னுடைய நிஜரூபத்தை யடைந்து, பாணவேதனையினால் துடித்து, மரண மடைந்தனன் பெருமானும் இவன் இவ்வண்ணம் இறந்ததைக் கண்டு சீதையைச் சிந்தித்து, இம்மான உண்மை யன்று, மாரீசன் செய்த மாயையே ? ஆதலினிம்மானைப் பிடிக்க வேண்டுவதில்லை, என்று முன்பு லக்ஷ்மணன் உரைத்த வாக்கியமே யதார்த்த மாயிற்றேயென்று எண்ணி, என்னுவனையே கொலைசெய்யப்பட்ட இந்த மாரீசனும் என்னுடைய கண்டவொலிபோலக் கூவி யழுதனனே ? இதனைச் சீதையும் லக்ஷ்மணனுங்கேட்டு என்செய்வார்களோ ? என்றெண்ணி, அச்சத்தினால் மயிர்க்கூச்செறிந்து கடுந்துயருற்று, மற்றொருமானையும் அடித்துத் தன் மாமிசத்தை எடுத்துக்கொண்டு மீண்டு ஜனஸ்தானத்தை நோக்கி, விரைவாகப் புறப்பட்டெழுந்தருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கத்திலும் சீதை லக்ஷ்மணனை யனுப்பாளோ வெனவும், லக்ஷ்மணன் அவள் சொற்படி வாரானோ வெனவும், பெருமான் சிந்தித்துத் துயருற்றன ரெனவே யுணர்க

நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

பிராட்டி இளையபெருமாளை முனிந்தவள்போல வன்மொழிமொழிந்தது; இளையபெருமாளும் பிராட்டியைத் தனியே விட்டுப் பெருமாளை நோக்கி, எதிர்கொண்டு செல்லுதல்

இங்கே பிராட்டியும் மாரீசனிட்ட கூக்குரலைக் கேட்டுப் பெருமாள் தொனிக்கு நிகராக விருப்பதை யறிந்து, இளையபெருமாளை நோக்கி, மைத்துனரே! நீர் விரைவாகச் சென்று உம்மையனைக் காக்க, மிகத் துயருற்றுக் கூவுகின்ற உமமையரின் தொனியைக் கேட்டபின்னர், என் னுயிர் என்னிதயத்தில் நிலைக்கின்றிலது, நீர் சென்று உம்மையனைப் பாதுகாத்தருள்க, உம்மையர் தஞ்சம் வேண்டிக் கூவுகின்றமையின், நீர் விரைந்தோடுக, காளை சிங்கங்களின் வசத்தில் அகப்பட்டாற்போல உம்மையர் அரக்கர்களது வசத்தில் அகப்பட்டனர்போலும், என்று செல்லும்படித் தூண்டி ஏவினர். இளையபெருமாளதுகேட்டுப் பெருமா ளுடைய திறமையையும், பிராட்டியையே பாதுகாத்திருக்கும்படி யவர் தமக்குச் செய்த கட்டளையையும், மாரீசன் கபடத்தையும் ஆராய்ந்து, செல்லாது நின்றனர், பிராட்டி யதுகண்டு மிகச் சுளித்து, இளையபெரு மாளை நோக்கி, மைத்துனரே! நீரிதுகாறும் நட்பினர்போலிருந்தும், உம்மையர்க்கு நீர் மாற்றுத்தாய் குமாரராதலின், பகையாளிபோலக் காணப்படுகின்றீர், அல்லீராகில், உம்மையரிவ்வண்ணந் துன்புற்றிருக் கையிலுஞ் செல்லீரோ? நீரென்னை யடைவதன்பொருட்டு ஐயரிறக்கவே நினைக்கின்றீர் போலும், என்மீதுமக்கு வேட்கையிலதாயின், நீரிப்பொ ழுதும் செல்லீரோ? என் பர்த்தா துன்புறுவதே யுமக்குப் பிரியமென நினைக்கின்றேன்; அவர்மீதுமக்கன்பேயிலது, ஆதலாலேதானே நீர்சிந்தை யின்றி, இங்கு நிற்கின்றீர், என் பிராணநாயகர் இறந்தபின், இங்கென்னா லுமக்கு யாதுபயன் கிடைக்கும்? என்று கடுமொழிகள் கூறினர். இளையபெருமாளும் இவ்வண்ணந் துயருற்றுக் கண்ணீர்பெருக்கிக் கொடு மைகொண்டுரைத்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளீர் அன்னையே! உமது பர்த்தாவாகிய என்னையர் பன்னகாசுர கந்தர்வ தேவமானுஷ ராக்ஷஸாதிகளெல்லோரும் ஒன்றுகூடி எதிர்த்த போர்க் களத்திலும் வெல்லப்படுவரோ? இவ்விஷயத்தி லையமேயிலது? போரில் என்னையனை எதிர்த்து நிற்பவன், தேவர்களுள்ளும், மனிதர்களுள்ளும், கந்தர்வர்களுள்ளும், பறவைகளுள்ளும், ராக்ஷஸபிசாச கின்னராதிக ளுள்ளும், மிருகங்களுள்ளும், தானவர்களுள்ளும், ஒருவனு மிலன்;

என்னையர் போரி லொருவராலும் கொலைசெய்யப்படுபவரல்லர், ஆதலின், நீர் இவ்வாறு மொழியற்க; பெருமானை விட்டுத் தேவர் தனியே எழுந்தருளியிருக்கையில், யான் விட்டுச் செல்லேன், என்னையரது பலம் ஒருவராலும் தடைசெய்யத்தக்க தன்று, மூவுலகத்தோரெல்லோரு மொன்று சேரினும், என்னையரோ வெற்றி யுறுவாரல்லது, தோல்வி யுறார்; நீர் துயருறற்க, மகிழ்ந்திருக்க, உமது பர்த்தா! அம்மாரீசனைக் கொலைசெய்து விரைந் தெழுந்தருள்வார் பாரீர், அந்த வொலியும் என்னையரது கண்டத் தொனியே யன்று, யான் நன்குணர்வேன், வேறொருவன் மாயையால் அவ்வண்ணங் கூவினன். அந்த மாரீசனுடைய மாயையே யிது, கந்தர்வநகரம் போன்றது, உண்மை யன்று; என்னையர் உம்மை என்னிடத்தில் வைப்பாக அளித்து விட் டெழுந்தருளினர், ஆதலின், யான் உம்மைத் தனியே விட் டெய்தேன்; என்னையர் கரன் முதலிய அரக்கர்களைக் கொலைசெய்தமையின், மற்றுள்ள அரக்கரெல்லோரும் நம்மேல் பகைகொண்டு ஸமயம் பார்த்திருக்கின்றனர்கள், அவ்வரக்கர்களோ கொடுமைகொண்டு பலபோகளது தொனிபோலக் கூவுகின்றனர்கள்; நீர் இவ்வண்ணஞ் சிந்தையுறற்க, என் றிவ்வண்ணம் பலவாறாக மொழிந்து தேற்றினர்; பிராட்டியார் அதுகேட்டும் மனந் தேறும் விருமடங்கு முனிவுகொண்டு கண்கள் சிவந்து இளையபெருமானை நோக்கி, அடா நீசா! அருளற்றவனே? கொடியவனே? குலங்கெடுப்பவனே? பெருமாளிறப்பதே யுனக்குப் பிரியமென வெண்ணுகின்றனை; என் பதி! இறக்குகவென்றே நீ இவ்வண்ணம் ஸ்யாதானம்போல உரைக்கின்றனை? நீ யவர்க்குச் சக்களத்திமகனாதலின், நீ இவ்வண்ணம் நினைப்பதும் வியப்புறத்தக்கதன்று, உன்னைப் போன்றவர்கள் உள்ளத்திற் கொடுமை கொண்டும், புறத்தில் நட்பினர்போல இருக்கின்றனர்களல்லரோ? நீ என் பொருட்டே காட்டில் தனியே பெருமானைப் பின்றொடர்ந்து வந்தனை; ஒருவேளை பரதனே பெருமானைக் கொலைசெய்து என்னை எடுத்துவரும்படி யுன்னை ஏவி யிருக்கின்றனன்போலும், இவ்வண்ணம் உன்னெண்ணமும், பரதன் எண்ணமும், முடியுமெனக் கருதற்க; கருநெய்தல்போன்ற திருமேனி யுடையவரும், தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவருமாகிய என் பர்த்தாவைச் சேர்ந்தபின், மற்றொருவனை யான் காமுறுவேனோ? அடா லக்ஷ்மணா! உன்னெதிரிலேதானே யான் உயிரை விட்டு விடுவேனல்லது, பெருமானின்றிக் கணப்பொழுதும் பிழையேனென்று மிகக் கொடுமையாக மொழிந்தனர் இம்மொழிகளையும் வென்ற இளையபெருமாளும் சீதாதேவி மொழிந்த அந்த வன்மொழியைச் செவியுற்றுப் பிராட்டியாரைநோக்கிக் கைகுவித்துக் கேளீர்பிராட்டியாரே! நீர் மொழிந்த வல்லுரைக்குப் பதிலுரைக்க விரும்புகின்றிலேன்; நீர் எனக்குத் தெய்வ மல்லீரோ? நீரிவ்வண்ணம் மொழிந்ததும் வியக்கத்தக்கதன்று நீரும் பெண்ணுகின்றீரல்லீரோ?—

స్వభావస్త్వేష నారీణామేవం లోకేషు దృశ్యతే
విముక్తధర్మాశ్చపలాస్తీక్ష్ణా భేదకరాస్త్రియః.

ஸ்வபாவஸ்த்வேஷ நாரீணாமேவம் லோகேஷு த்ருச்யதே
விமுக்ததர்மாச்சபலாஸ் தீக்ஷ்ணாபேதகராஸ்த்ரியஃ.

இவ்வண்ணம் வன்மொழி மொழிவது பெண்களின் இயல்பே யன்றோ? இவ்வாறே யுலகங்களிலும் காணப்படுகின்றது; பெண்கள் தருமத்தைத் துறந்தவர்களும், சபல முடையவர்களும், கொடுமை யுற்றவர்களும், மித்திரபேதஞ் செய்பவர்களுமே யாகின்றனர்களல்லரோ? நீருரைத்த இம்மொழியைக் கேட்டு யான் பொறுக்கின்றிலேன், அம்மொழி என் செவிகளிரண்டிலும் காய்ச்சின நாராசம்போலப் புகுந்தது. இக்காட்டிலுள்ள எல்லாப் பூதர்களும் கேட்கக் கடவர்கள்; யான் உண்மையாக நியாயத்தை யுரைத்திருக்கையிலும், இவனென்னை நோக்கித் தப்பி மொழிந்திருக்கின்றனள்; ஜனகராஜன் திருமகளாரே! நீர் இகழ்த்தக்கவராயினீர்; இப்பொழுதே நீர் கெடுதி யுறுக; என்மீதும் இவ்வண்ணஞ் சங்கைகொண்டு மொழிந்திரல்லீரோ? பெண்மையென்பதே கொடியது, அது இயல்பாகவே தகாச்சொற்களை யுரைக்கச்செய்கின்றது; என்னையர் எங்கெழுந்தருளி யிருக்கின்றனரோ? அங்கே யான் செல்லுகின்றேன்; உமக்கு மங்கல முண்டாகுக; வனதேவதைகளெல்லோரும் உம்மைப் பாதுகாத்தளிக்கக் கடவர்கள். மிகவும் கோரமான அபசகுனங்களாகின்றனவே? யான் மீளவு மிங்கெய்தி, ஐயருடன் கூடி நீர் வீற்றிருக்கக் காண்பேனோ? என்று துயருற்று மொழிந்தனர். பிராட்டியார் மீளவும் இளையபெருமாளை நோக்கி, லக்ஷ்மணா! நீ செல்லாதிருப்பாயாகில், யான் கோதாவரியில் விழுவேன், உடசுருக்கையாயினும் போட்டுக் கொள்வேன்; மலையினுச்சியினின்றாயினும் விழுவேன்; கடுவிஷத்தையாயினும் உண்பேன், தீயிலாயினும் குதிப்பேன்,—

నత్వహం రాఘవాదన్యం పదాపి పురుషం స్పృశే.

நத்வஹம் ராகவாதன்யம் பதாபி புருஷம் ஸ்ப்ருசே.

பெருமானை விட்டு மற்றொரு புருஷனைமாத்திரம் காலினாலும் தொடேன்; என்றிவ்வண்ண முரைத்துக் கைகளினால் மார்பிலடித்துக் கொண்டழுதனர். இளையபெருமாளும் இவ்வண்ணம் பிராட்டியார் வருந்தி யழுவதைக் கண்டு, பலவாறாக இனிய வாக்கியங்களினால் தேற்றினர்; ஆகிலும், பிராட்டியார் மனந்தேறாமலும், இவரை நோக்கி, யாது முரை செய்யாமலும், வருந்தி யழுதனர். பின்பு, இளையபெருமாள் இனி

யிருப்பது தகாதென்றாராய்ந்து, பிராட்டியார்க்குக் கைகூப்பித் தண்டம் ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டுக் கண்மறையுமளவும், பிராட்டியாரைத் திரும் பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு இரங்கிக்கொண்டு, பெருமாளெழுந்தருளி யிருக்கும் இடம் நோக்கிச் சென்றருளினார் *

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று

நாற்பத்தாறாவது சருக்கம்

பிராட்டியார் முனிவேஷம் பூண்டு வந்த ராவணனை முனி யெனவே எண்ணிப் பூஜைசெய்தருளியது

இளையபெருமாளிவ்வண்ணம் பிராட்டியாரால் வன்மொழியுரைத் தேயப்பட்டுச் சினமுற்றுப் பெருமாளை நோக்கி, விரைவாகச் செல்லு கையில், இங்கே ஸமயம்பார்த்திருந்த ராவணனும் இதுவே நல்ல ஸமய மென்று மெதுவான காஷாயத்தை யுடுத்துச் சிகைபொருந்திக் குடை பிடித்துப் பாதுகையேறி, இடதுதோளில் திரிதண்டத்தையும், கமண்டலு வையும் பூட்டித் துறவறத்தோன் வேஷங்கொண்டு, சந்திர ஸூர்யர்க ளின்றித் தனியே நின்ற சந்தியப்பொழுதை நள்ளிருள் கிட்டுவதுபோல ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களின்றித் தனியே யிருக்கின்ற பிராட்டியாரைக்கிட்டி, திங்களை விட்டுப் பிரிந்த ரோஹிணியைக் கொடிய அங்காரகன் காண்பது போலக் கண்டனன். அப்பொழுது ஜனஸ்தானத்திலுள்ள மரங்களும், அவனைக் கண்டு அசைந்தில, காற்றும் வீசிற்றிலது, விரைந்து பெருகு

---

* இளையபெருமாள் யாவுமறிந்தவராயினும், பெண்கள் கொடியவர்களென்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும், ராவணன் வந்தெடுத்துக்கொண்டு போனபின்பு, இவர் மனம் எவ்வண்ணமாகுமோவென்றெண்ணி, அவருடைய மனவுறுதியை யறிவதன் பொருட்டும், பெருமாளுடைய மாஹாத்மியத்தை வெளியிடுவதன் பொருட்டுமே தாம் பிராட்டியாரை விட்டுச் செல்லேனென்றனர். பிராட்டியாரும் தம்முடைய வுறுதி யை யவர்க் கறிவிப்பதன் பொருட்டும், ஒருவேளை இவர் செல்லா திருப்பாராகில், இலங்கை யழிவதற் கிடமில்லையே யென்றும் கருதிச் சினமுற்றவர் போலவும், துய ருற்றவர் போலவும் பாவித்து, வன்மொழி மொழிந்தனர். அதனால் இலக்குமணனை வியாஜமாகக்கொண்டு, ராவணனை யுத்தேசித்தே இகழ்ந்தனரென் [illegible] கருத்து இவ்வண்ணமன்றாயின், இளையபெருமாள் ஏன் பிராட்டியார் வசனத்தை மறுத்தனர்; பிராட்டியாரும் ஏன் மறுத்துரைத்தனர்; இளையபெருமாளும் பிராட்டி யாரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஏன் ஸ்ரீராமபிரானிடஞ் சென்றிலர்; ஆதலின், இவை யாவும் மனுஷ்யபாவனையெனவே யறிக ;—

கின்ற கோதாவரிநதியும், அவனைக்கண்டஞ்சி, மெல்லெனப் பெருக முயன்றது; மிகவுந்தீயனான ராவணனும மிகவும் கலலாராகிய சீதாபிராட்டியாரை முனியுருவங்கொணடு கிட்டி, சனி சித்திராநக்ஷத்திரத்தை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல வெதிர்படடுப் புல மூடிய பாழங்கிணறுபோல உளத்தில் தீமைகொண்டு, புறத்தி லினிமை பூண்டு, மிகப் புகழுற்றவரும், நல மளிப்பவரும, அழகிய தந்தோஷ்டங்களையுடைய முழுமதிபோன்ற முகத்தவரும, துயருறறுக் கணணீர பெருக்கி யழுபவருமாகிப் பர்ண சாலையில வீற்றிருக்கினற பிராட்டியாரைககணடு தீயொழுகக முடையோனாதலின, காமவேடகைகொணடு திகைத்து நினறு, பின்பு தேர்ந்து, வேதாந்த வாக்கியஙகளை யுரைததுக் கொண்டு, அருகில் வந்து, பிராட்டியாரை நோககிப பெண மணியே! நீ தாமரைமலரை நீங்கிய மலர்மகளைப் போலத் திகழ்கின்றனை; இவவுலகினில் உனக்கு நிகரான பெண் ஒருத்தியு மிலள்; நீ யாவள ? தஙககொடி போன்றனை; பீதகவாடை யுடுத்தனை, தாமரையோடைபோலத் தாமரைமலர்மாலைபொருந்தி யிருக்கின்றனை; நீ நிலமகளோ ? பூமகளோ ? நாமகளோ ? ரதியோ ? காந்தியோ ? கீர்த்தியோ ? அப்சரசோ ? நறசெல்வமோ ? நீ யாவள் ? நன்னிசசையாய இஙகெயதினை, உன்னுடைய பற்கள் ஏற்றத்தாழவற்றனவும், துனியுள்ளனவும், நயமுற்றனவும, வெண்மை கொண்டனவு மாகின்றன, கணகளே அகன்றனவும, அழுககற்றனவும், செவ்வரி படாந்தனவும், கருமையுற்றனவுமாகிவிளங்குகினறன, தொடைகளிரணடும் யானைத்துதிக்கைகள் போன்றன; குசங்களும் பனமபழம் போன்றன, மணிவடஙகளணிந்தன; அழ யழகிய புன்னகையினளே! அழகிய கண்களை யுடையவளே! நீ என் மனததை நதிகரையைபபோல அழிக்கினறனை; பிடிக்குளடங்கிய நுணணிடையினளே! நீ அழகிய கூந்தலுடையவளும், பெண்ணிலககணங்கள யாவும பொருந்தியவளு மாகினறனமையின, உன்னைப போனற பெண்ணைத தெயவப் பெணகளுள்ளும், கந்தர்வப் பெண்களுள்ளும், யக்ஷப பெணகளுள்ளும, கின்னரர்களுள்ளும், ஒருத்தியையும இப் புவியில் யான் கண்டிலேன், உன்னுடைய சிறநத அழகும், அங்கஙகளின் மேன்மையும, நறபருவமும, இககாட்டில நீ தனியே வாஸஞ்செயவதும், என் மனத்தை மயககுகினறன, அத்தனமையளாகிய நீ கொடிய அரக்கர்கள் வாழ்கின்ற இவவிடத்தில் வாழத்தக்கவளல்லை; ஆதலின், இங்கிருந்து மீளுக; உனக்கு மங்கல முண்டாகுக; அழகிய மேலமணிமாடங்களிலும், நகரங்களினருகிலுள்ள உத்தியான வனஙகளிலும், மணங்கமழ்ந்து மலர்ந்த பூந்தோட்டங்களிலும், நீ வாழவது தகும், நீ யணிந்த மாலை! நீ யுண்ட உணவு! நீ யுடுத்த ஆடை! நீ மகிழந் தணைந்த பர்த்தா! இக்கீர்த்திகளோ சிறப்புற்றோனென யான் நினைககினறேன்; நீ ருத்திரர்களுள் சேர்ந்தவளோ? மருததுகளுள் சேர்ந்தவளோ? வஸுக்களுள் சேர்ந்தவளோ? யாவள் உரையாய; நீ தேவதையெனவே யான் நினைக்கின்றேன்;

இவ்விடத்தில் தேவகந்தர்வ கின்னராதிகள் ஒருவரும் வருகின்றிலர்கள்; இராக்கதர்களே பெரும்பாலும் திரிகின்றனர்கள்; இவ்விடத்தில் நீ தனியே எவ்வண்ணம் வந்தனை; இங்குக் குரங்குகளும், சிங்கங்களும், ஓநாய்களும், வேங்கைப் புலிகளும், மான்களும், கரடிகளும், நரிகளும், மற்றும் கொடிய விலங்குகளும், கழு முதலிய பறவைகளும் உலாவுகின்றன; அவைகளைக்கண்டும் நீ எவ்வண்ணமும் அஞ்சுகின்றிலை; மதமேறித் திரிகின்ற காட்டு யானைகளைக்கண்டும் நடுங்குகின்றிலை; நீ யாவள்? யாருடையவள்? எங்கிருந்து வந்தனை? இங்குறைவதற்குக் காரணம் யாது? ஏன் தனியே யிருக்கின்றனை? இவைகளை முற்று முறைசெய்யாயென வினவினன். பிராட்டியாரிவ்வண்ணம் ராவணனால் புகழ்ந்து வினவப்பட்டு, அவனை யுண்மையாகவே வேதியனென்றெண்ணி, அர்க்கியம் பாத்தியம் முதலிய பூஜோபசாரங்களினால் பூஜிப்பதற்காக முதன்முதல் தவிசுதந்தளித்து, பாத்தியங்கொடுத்து, அநகமம் சித்தமாக இருக்கின்றதென வுரைத்து, அவன் அந்தணமைக்குரிய முனிவேஷம்பூண்டிருக்கின்றமையின், அமுதுசெய்ய வாரீரென மொழிந்து, காய் கனிகள் முதலிய நல்லுணவுகளையும் தந்தளித்தருளினார் பிராட்டியாரிவ்வண்ணங் கசடற்று மொழியினும், ராவணன் தான் தனனினத்தாருடன் மடியுங்காலம் கிட்டினமையின், அவரை எடுத்தோடவேண்டுமென்றே நிச்சயங்கொண்டனன் பிராட்டியாரும் காடெங்கும் திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவராயினும், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைமாத்திரம் கண்டிலராயினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தாறாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது சருக்கம்

ராவணன் பிராட்டியார் வாக்கியத்தைக் கேட்டு முனிந்து, தன் திறமையினையும், உறைவிடத்தையும், நற்செல்வத்தையுங்கூறி, அவரைத் தனக்கு மனைவியாகும்படியும் மொழியப் பிராட்டியாரும் அவனைச் சீறி இகழ்ந்தது.

துறவறத்தோன் வேஷங்கொண்ட ராவணனா லிவ்வண்ணம் வினவப்பட்ட பிராட்டியாரும் இவன் தவசியும், அதிதியு மாகின்றமையின், யான் உண்மை கூறுவிடின், சாபமிடுவானோவென்று அஞ்சி, முகூர்த்தகாலந் திருவுளத்தில் எண்ணிப் பின்பு, ராவணனை நோக்கிக் கேளீர் மாயோகி! யான் மிதிலைக் கிறைவனாகிய ஜனகசக்கரவர்த்தியின் திருமகள்; சீதையென்றும்

பெயருடையேன ; உனக்கு மங்கல முண்டாகுக ; ஸ்ரீராமபிரானை மனையா ளாகின்றேன , யான் திருமணஞ் செய்துகொண்ட பின்னர், திருவயோத்தி யில் பன்னிரண்டாண்டு பதியுடன கூடிச் சிறந்த போகங்களை யனுபவித்துக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்தேன ; பதின்மூன்றாவது வருஷத்தில் என் மாம னார் என பர்த்தாவுக்குப் பட்டங்கட்டும்படி ஆலோசனைசெய்து, அதற்குரிய பண்டங்களைச சேர்க்கையில், கைகேயி யென்றும் எனக கிளைய மாமியார் அச்செய்தியைககேட்டுத் தம் பர்த்தாவாகிய என மாமனாரைக் கண்டு, அவர் தமக்கு முன்பளித்திருந்த இரண்டு வரங்களுக்கும், என பர்த்தாவைக் காட்டி லனுப்புவதையும, தம்புத்திரராகிய பரதாழ்வானுக்குப பட்டங் கட்டுவதையும் கோரி, இவ்விரண்டுவரங்களையும் நீர் எனக் களித்தருளீ ராகில், யானிப்பொழுது உணவும உண்ணேன , உறங்கலுஞ் செய்யேன் ; நீர் பருகலுஞ் செய்யேன , ராமனிப்பொழு தபிஷேகங் கொள்வானாகில், இதுவே எனனுயிர் வாழ்க்கையின் முடிவாகும , என்று விரும்பி யுரைத்த னர். என் மாமனாரும ஸத்தியவாதி யாதலின், அவரைப பலவிதமாக வேண்டியும், அவருடன் படாமையினால, மிகச் சிந்தையுற்று நின்றனர். அப்பொழுது என் பர்த்தர் ! இருபத்தைந்து திருநக்ஷத்திர முடையவர ; யான் பதினெட்டு வயதுடையாளெனப்பட்டேன , அப்பொழுது என் பர்த்தா ! ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீராமனென்று எங்கும புகழப் பட்டவரும, நற்குண முடையோரும், ஸத்திய முடையோரும, தூய்மை கொண்டவரும், அகன்ற திருமார்புற்றவரும, செந்தாமரை இதழ்போன்ற திருககண்களை யுடை யோரும, நீண்டுருண்ட திருத்தோள்களை யுடையோரும, எல்லாவுயிர் களுக்கும் இனியரும், மிகத் தோள்வலி யுற்றவருமாகி விளங்கினர். ஆயினும், என் மாமனார் காமுகராகிக் கைகேயியாருக்குப் பிரியஞ்செயவதன் பொருட்டுத் தாம் அவரை நிராகரித்து, என் பர்த்தாவுக்கு அபிஷேகஞ் செய் வித்திலர், அபிஷேகத்தின் பொருட்டே என் பர்த்தா ! தந்தையினருகிற் செல்லுகையில், கைகேயி என் பர்த்தாவை நோக்கி, அடா ராமா ! உன் தந்தை கட்டளையிட்டதை யானே மொழிகின்றேன கேளாய , இந்த ராஜ்ஜி யம் பரதனுக் களிக்கக்கடவது. நீ ஒன்பதும் ஐந்துங்கூடிய வருஷங்களில் [illegible]த்திலுறைக ; இவ்வண்ணம் நீ செய்து தந்தையைப் பொய்ம்மையி [illegible]ன்றும் பாதுகாத் தளிக்க ; என்று நாணமற்று, மண்ணாசையுற்று [illegible]ழித்தனர். என் பர்த்தாவாகிய ஸ்ரீராமபிரானும் அச்சமற்றவரும், [illegible]ள்வலி பெற்றவருமாதலின், அவ்வண்ணமே யாகுகவென்றுடன்பட்டுக் [illegible]கேயியாரின் வாக்கியத்தின்படி விரதம் பூண்டு தண்டகாரணியமடைந் [illegible]ருளினர்:

దద్యాన్నప్రతిగృహ్ణీయాత్సత్యం బ్రూయాన్నచానృతం ।
ఏతద్బ్రాహ్మణ రామస్య ధ్రువం వ్రతమనుత్తమం.

தத்யாந்நப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்ஸத்யம் ப்ரூயாந்நசாந்ருதம்
ஏதத்ப்ராஹ்மண ராமஸ்ய த்ருவம்வ்ரதமநுத்தமம்.

கேட்டருளீர் அந்தணரே! என் பர்த்தா வொருவர்க்கு வேண்டியவை களைக் கொடை செய்வாரே யல்லது, ஒருவரிடத்தினின்றும், தாம் ஒரு பொருளைக் கோரிக்கை கொள்ளார்; உண்மை யுரைப்பாரே யன்றிப் பொய் யுரையார், என் பர்த்தாவுக்கு இதுவே சிறந்த அளவற்ற விரதமாகும்; இவர்க்குத் தம்பியும், மாற்றாந்தாய் குமாரரும், மிக்க தோள்வலி யுற்ற வரும், இலக்ஷ்மணனென்னும் திருநாம முடையோருமாகிய என் மைத்து னர், இவர்க் கெக்காலங்களிலும் துணையாகி யிருக்கின்றனர், ஆதலின், யாங்கள் மூவரும் கைகேயியார் பொருட்டு, ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்து, இக் கானகஞ்சேர்ந்து, திறமையினுலச்சமின்றித் திரிகின்றனம், என் பர்த்தா வும் தம்பியுடன் காட்டிலுள்ள உணவுகளை மிகுதியாகச் சேர்த்துக்கொண்டு கணப்பொழுதில் இங்கெழுந்தருள்வார், தேவரீர்க்கு முகூர்த்தகாலம் இளைப்பாறுக, இவ்விடம் நும்மைப் போன்றவர்க ளிளைப்பாறுவதற் குரிய தே? நுமமுடைய திருநாமத்தையும், மரபினையும், திருமாளிகையையும் அருளிச்செய்க; நீர் ஒருவராக இந்தத் தண்டகையிலேன் திரிகின்றீர், உண்மையாக மொழிக, என்று இனிமையாக வினவினள். கபடவேஷம் பூண்ட அக்கொடிய ராவணனும், அம்மொழி கேட்டுப் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளடி பெண்மணி! யாவனால் தேவாஸுர பன்னகர்களுடன் கூடிய மூவுலகங்களும், அச்சமுற்றுத் தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டனவோ? யாவன் அரக்கர்க ளெல்லோர்க்கு மிறைவனோ? அவனே யான் ராவண னென்னும் பெயருடையேன், குற்றமேதுமற்ற கட்டழகி, பொன்னின் வண்ண முடையவளும், வெண்பட்டுடுத்தவளும், இனியாளுமாகிய உன்னைக் கண்ணுற்ற பின்னர், என் மனைவிகளிடத்தில் ஆசையுறுகின்றி லேன், யான் எல்லாவுலகங்களினின்றும், சிறந்த பெண்களை எடுத்துவர் திருக்கின்றேன்; அவர்களெல்லோர்க்கும் எனக்கும் ராணியாகி, எனக்குப் பட்டமஹிஷி யாகுக, உனக்கு மங்கல முண்டாகுக, கடலினிடையில் இலங்கையெனனும் நகரியே யானுறையும் இடம், அது கடலினால் சூழ் படடும், திரிகூட மலையினுச்சியில் கட்டப்பட்டு மிருக்கின்றது; அவ்வி தில் பற்பல உத்தியான வனங்களில் என்னுடன் கூடி விளையாடுக; விட்த்தை நீ கண்ணுறுவாயாகில், இக்காட்டிலுறைய விருப்புறாய்; கலன்களையுமணிந்தழகிய ஐயாயிரந்தாதிகள் உனக்குப் பணிவிடை செ வார்கள்; ஆதலின், நீ எனக்குப் பாரியை (ஒளியிற் சிறந்தவள்) ஆகு என்று வன்மையாகக் கூறினன். பிராட்டியாரும் அம்மொழியைக்கேட்

முனிந்து, அவனை எதிர்த் திகழ்ந்து, அவனை யுத்தேசித்துக் கோடா ராவணா! மாமலைபோல அசைக்க வொண்ணாதவரும், மஹேந்திரனுக்கு நிகரானவரும், பெருங்கடல்போலக் கலக்க வொண்ணாதவரும், ராஜ லக்ஷணங்களெல்லாம் நிறைந்தவரும், ஆலமரம்போல உயர்ந்து படர்ந்து தழைத்துத் தண்மையுற்று, எல்லாககாலையிலும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் இனியவரும், ஸத்தியந்தவறாதவரும், சிறந்த பாக்கியமுடையவரும், நீண்டிருண்ட திரண்டதோள்களை யுடையவரும், அகன்றுயர்ந்த திருமார் புற்றவரும், சிங்கத்தை நிகர்த்த பராக்கிரம முடையவரும், மானிட ரெல்லோர்க்கும் சிறந்தவரும், முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டல முடையவரும், புலன்களை வென்றவரும், சிறந்த புகழுற்றவரும், மஹாத்துமாவும், முதல் தேவுமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரனையே சேர்ந்து, மற்றொருவனையும் கனவிலுங் கருதேன்; நீயோவெனில், நரி பெண் சிங்கத்தைக் கோருவதுபோல என்னைக் கோருகின்றனை, யானுனக்கு வாய்ப்பேனா? கதிரவன் ஒளிபோல யான் உன்னால் தொடுவதற்கு முடியளாகேன்; நீ யாயுளமாளுங்காலம் கிட்டினமையின், ஒரு மரத்தைப் பல மரங்களாகவும், பொன்னிற முடையதாகவும் காண்கின்றனைபோலும், இவ்வண்ணம் மலையாயின், ஸ்ரீராமபிரானுக் கினிய மனைவியாகிய என்னை எடுத்தோட விருப்புறுவாயோ? இவ்வெண்ணங்கொண்ட நீ பசியுற்று சினங்கொண்டு படுத்திருக்கின்ற சிங்கம், நச்சரவம் இவற்றினுடைய பற்களை வாயினின்றும் பிடுங்கி எடுக்க முயலுகின்றனை போலும், சிறந்த மந்தரமலையைக் கையிலேந்தக் கருதுகின்றனை; கால கூட விஷத்தை யுண்டும் பிழைத்து நலமுற விரும்புகின்றனை; கண்களை யூசியினால் துடைத்துக்கொள்ளுகின்றனை; கூரிய வாளினை நாவினால் நக்குகின்றனை; பெருங் கல்லைக் கழுத்தில் கட்டிக்கொண்டு ஆழ்கடலைக் கடந்து செல்ல நினைக்கின்றனை; ஸூரிய சந்திரர்களிருவரையும் இரண்டு கைகளினால் பற்றி எடுக்க நினைக்கின்றனை; சூழ்ந்தெரிகின்ற தழலைத் துணியில் சுற்றி எடுக்கத் துணிகின்றனை, எஃகினால் செய்யப்பட்ட கூரிய சூலங்களின் நுனிகளின்மீதோடக் கருதுகின்றனை; ஸ்ரீராமனுக்கு மிக இனியளும், கற்பினளும், நன்னடக்கையினளுமாகிய என்னை யபஹரிக்க நீ நினைக்கின்றனை யல்லையோ? சிங்கத்திற்கும், நரிக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? சிறந்த மதகியத்திற்கும், கழுநீர்க்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? சிறந்த தங்கத்திற்கும், ஈயத்திற்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? சந்தனக்குழம்புக்கும், சேற்றுக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? யானைக்கும், பூனைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? கலுழனுக்கும், காக்கைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? மயிலுக்கும், நீர்க்காக்கைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? அன்னப்புள்ளுக்கும், கழுகுக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? அவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வு என் பர்த்தாவுக்கும், உனக்குமுளது; அத்தன்மையராகிய என் பர்த்தா

கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி, இந்திரனுக்கு நிகரான பிரபாவ முடையராய எழுந்தருளி யிருக்கையில, நீ என்னை வலுவில் திருடிக் கொண்டோடினையாயினும், என கற்பினை யழிக்க நீ வல்லவனாகாய; அரிசியென்று வச்சிரமணியை எறும்புகள மொயத்துக்கொள்ளினும, அது அதனைப்புஜித்து ஜரிபபித்துக கொள்ளுமோ ? கொள்ளா ; ஈயுடன் நெயயைக்குடித்தாலும, அது வமனமாகிவிடுமே யன்றி, ஜீரணிக்குமோ? என்றிவ்வணணம அவள நலமுறுமாறு கூறி, அவன் யாது செயவானோ வென்று காற்றினலசைககப்பட்ட வாழைமரம்போல நடுங்கித் துயருற்ற னர். ராவணனும் இவர் இவவண்ணம் அச்சங்கொண்டு நடுங்குவதைக் கண்டு மேனமேலும் அச்சமுறுத்துவதன்பொருட்டுத் தனது குலததை யும, பலத்தையும, பெயரையும, செயலையும, மொழியத் தொடங்கினன்.

ஆரணயகாண்டத்தில நாறபத்தேழாவது சருக்கம்

முறறிறறு.

நாற்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

ராவணன சினமுறறுத தன திறமையை யுரைத்துத தனனைத் தானே புகழந்து, தனனைச சேருமபடி யுரைககையில, பிராட்டியாரும இருமடங்கு முனிந்து, அவனை எதிரததுரைத திகழந்தது.

பிராட்டியார இவவணணம முனைசெயகையில, ராவணன் கேட்டுச் சினங்கொண்டு புருவததை நெரித்துப பிராட்டியாரை நோககிக் கேளடி ஜானகி ! என்னை நீ யாரென்று நினைததனை ? யான் குபேரனுக்குத தம்பி யும், ராவணனென்னும பெயர் பெறறவனும், பத்துத்தலைகளை யுடை யோனும், மிகத் தோளவலி யுறறோனுமாகின்றேன , தேவகந்தர்வபிசாச பதகோரகாதிகளும எனனைக கண்டு அச்சங்கொண்டோடுகின்றனர்கள் ; முன்பொருக்கால் குபேரனும் எனனுடன் போர்செய்து தோலவி யுற்ற னன. அதுமுதல் எனனிடததில அச்சத்தினல் லஙகாபுரியையும் விட்டு விட்டுக் கைலாஸமலைசேர்ந்து சங்கரனுககருகில் வாஸஞ்செய்கின்றனன் ; அவனுடைய புஷ்பகமென்னும திவவிய விமானத்தையும் யான் பறித்துக கொணடேன ; அதன்மீதேறிக்கொண்டே யான் நினைத்த விடங்களுக் கெலலாம ஆகாசமார்க்கமாகச் செல்லுகினறேன் , இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், யான் சினங்கொள்ளுங்காலையில கணடு, அஞ்சி யோடி யொளித்துக்கொள்ளுகின்றனர்கள் ; யான் எவ்விடத்திலிருக்கினறேனோ?

அவ்விடத்தில் வாயுவும் அச்சத்தினால் மெதுவாக வீசுகின்றனன்; கதிரவனும் வெம்மையுற்ற கிரணங்களைத் தண்கதிராக்கி நிலவுகின்றனன்; மரங்களும் அசைவற்று நிற்கின்றன; ஆறுகளும் வேகமின்றி, மெதுவாகப் பெருகி வருகின்றன; எனக்கு நடுக்கடலில் லங்கையென்னும் ராஜதானி யரக்கர்களால் நிறைந்து, இந்திரனுக் கமராவதிபோல விளங்குகின்றது; அது வெள்ளியாலும், தங்கத்தினாலும் செய்யப்பட்ட கோட்டைச் சுவர்களை யுடையதும், வைடூரிய ரத்தினங்களால் செய்த தோரணங்களை யுடையதும், ரதகஜதுரகபதாதிகளினால் நிறைந்ததும், நிருத்தகீத வாத்தியங்களினொலி பரவியதும், கோரியவைகளையெல்லாம் அளிக்க வல்ல கற்பகமரங்கள் செழித்த தோட்டங்களை யுடையதுமாகி யிருக்கின்றது; அவ்விடத்தில் நீ என்னுடன் கூடி விநோதமாயிருப்பாயாகில், இவ்விடங்களையும், மானிடப்பெண்களையும், கனவிலுங்கருதாய், அன்றியும், அங்கே திவ்விய போகங்களையும், மானுஷபோகங்களையும் நுகர்ந்து மகிழ்வாயாகில், அற்பனான ராமனையும்நினையாய்; தசரதமஹாராஜன் தனக்குப் பிரியனான பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டுவித்து, மூத்தோனாயிருந்தும் ராமனைக் காட்டிலோட்டிவிட்டனனன்றோ? ஆதலினால், அரசிழந்தும், நேசர்துறந்தும், உறவோரிகழ்ந்தும், காடடைந்தும், துன்பம் நிறைந்தும் வருந்துகின்ற ராமனாலுனக்கு யாது பயனுண்டாகும்? அவன் முற்றுந் துறந்து தவசியாகிக் காட்டில் திரிகின்றனனே? ஆதலின், அரக்கர்களெல்லோர்க்கும் வேந்தனும், மிகச் செல்வமுற்றோனும், புகழ் மலிந்தவனுமாகிய யானே உன்னைக் காமித்து வந்திருக்கையில், இப்பொழுது நீ என்னை யுபேக்ஷைசெய்வது தகுதியற்றது; என்னை நீ இப்பொழுது நிராகரிப்பாயாகில், துன்புறுவாய், புரூரவனை யூர்வசி காலினாலுதைத்து மிகத் துன்புற்றனனல்லவோ? ராமன் போரில் என் சுண்டுவிரலுக்கும் நிகராகான்; யான் அரக்கனும், அவன் மானிடனுமல்லவோ? யான் வலுவில் வந்து வேண்டுகிறது, உனது பாக்கியமேயென்று எண்ணி, என்னைச் சேர்க்கடவை என்று தன்னைப் புகழ்ந்துரைத்தனன். பிராட்டியாரும் ராவணனிவ்வண்ணமுரைத்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுச் சினமதிகமாகி யவனை நோக்கி, ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்கினும் அச்சமின்றிக் கேளடா ராவணப் பயலே! எல்லோர்க்கும் இதஞ்செய்பவனும், நற்குண நற்செய்கை யுடையோனுமாகிய வைசிரவணனை எனக்கு அண்ணனென்று உரைக்கின்றாயே? நீ யவன் தம்பியாகியும், இவ்வண்ணந் தீச்செயல் புரிய எவ்வண்ணம் நினைக்கின்றனையோ? அடா அரக்கர்களெல்லோரும் விரைவில் அழிவார்களென்பதில் சிறிது மையமில்லை; மிகக் கொடியனும், காமுகனும், தீச்செயலினனுமாகிய நீயே யவர்களுக் கீசனாயினை யல்லையோ? இந்திரன் மனைவியாகிய இந்திராணியை எடுத்துக்கொண்டு போயினும், நீ யொருவேளை பிழைக்கினும் பிழைப்பாய்; ஸ்ரீராமபத்திரன் தேவியாகிய என்னை எடுத்தும் பிழைப்பாயோ மூடா?

பிழையாய்; நீ என்னை எடுத்தோடி யமிழ்தத்தை யுண்பாயாயினும், நீ பின்பு, கணமும் பிழையாய்; இதனை யுறுதியாக நம்புக; என்று இகழ்ந் துரை செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தெட்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

ராவணன் நிஜரூபங்கொண்டு பிராட்டியாரை எடுத்தோடுகையில், பிராட்டியார் நடுவழியில் ஜடாயுவைக்கண்டு ஸ்ரீராமனுக் கறிவிக்கும்படி யருளிச் செய்தது.

இவ்வண்ண முரைத்த பிராட்டியாரது வாக்கியத்தை ராவணன் கேட்டு மிகவும் முனிந்து, கையைத்தட்டி முறுக்கித் தனதுருவத்தைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு பிராட்டியாரை நோக்கி, வைதேஹி! நீ உன் மதங்கொண்டு யானுரைத்த என்னுடைய பல பராக்கிரமங்களைக் கேட்டிலைபோலும், யான் விண்ணிடையில் நின்று பூமியையும் கைகளினால் மேலெடுக்க வல்லேன்; கடனீரையும் முற்றும் குடிப்பேன்; மிருத்யுவையும் அழிப்பேன்; கணைகளினால் கதிரவனையும் தகைவேன், பூதலத்தையும் பிளப்பேன், மலைகளையும் அசைப்பேன்; யான் காமரூபியும், காமித்தவைகளையெல்லாங் கொடுப்பவனுமாகின்றேன்; என்னைக் கண்ணுறுக; (யான் நித்திய ஸம்ரிகளுள் சேர்ந்தமையின், காமரூபியும், கோரினவைகளை யளிக்கவல்ல திவ்விய ஸம்பத்திகளை யுடையவனு மாகின்றேன் பாரீர்) என்றுரைத்தனன். அப்பொழுது அவன் கண்கள் சூரியாக்கினிகள்போல ஜொலிக்கின்றனவாயின, உடனே யவன் கபடஸந்யாஸி

---

* ராவணன் வாக்கியத்தில் சேர்மறும் பொருளாவன, (மானுஷஸ்யா) லீலா மானுஷரூபியான பெருமானால் (நஃ) எம்மை (கதாயுஷஃ) ஆயுள்மாண்டவர்களாக நினைப்பீர்; ஸ்ரீராமனுடன் சேர்ந்த மனமுடன் கூடினவராதலின், உமக்கு அற்பமான ராஜ்ஜியத்தினால் ஒரு பயனுமிலது, ஆகனற கடாக்ஷத்தை ஸ்ரீராமனுடன் செய்வீரோ யென்றி, என்போன்றவர்களைப் பார்ப்பீரோ? காமத்தினால் மன்மத பாணங்களுக்குக் குறியாகிய என்னைக் குறித்து, நீர் மொழிவதற்குத் தக்கவரல்லீர்; என்னை யொரு பொருளாகக் குறித்துரைசெய்தபின், (பரிதாபம்) லங்காதீனவை யடைவீர்; ஸ்ரீராமனை (த்ம்) ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவென்றே (துல்யாஃ) (சூர்யாஃ) என்னுக; ஸ்ரீராமன் (நஸமஃ) ஒப்பற்றவர்; என்னுடன் போர்செய்வதன் பொருட்டே அவர் மானிடராயினர்; உம்முடைய பாக்கியங்களுடன் கூடிய லங்காநகரியை யடைக; என்பது முதலியனவாகக் கொள்ளுக;—

வேஷத்தை விட்டுக் காலாந்தகனுக்கு நிகரான தன்னுடைய நிஜரூபத்தை யடைந்து, செவந்த கண்களையும், பொன்மணிக் குழைகளணிந்த காதுகளையும், பத்துத் தலைகளையும் பொருந்தி, வில் கணைகளைக் கையி லேந்தி, நீருண்ட மேகம்போலக் கறுத்து விளங்கிப் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளீர் மைதிலி! மூவுலகிலும் சிறப்புற்ற பதியை நீ விரும்புவீ ராகில, என்னைச்சேர்க; யான உமக்குத்தக்க பதியாகின்றேன்; (யான் உம்மைப் பாதுகாத்துப் பெருமானிடத்திலன்பிப்பேன்) யானுமக்கு மிகப் பிரியஞ் செய்வேனே யன்றி, ஒருகாலையிலும் தீமை செய்யேன; மானிடனிடத்தில விருப்பைத் துறக்க; (மானிடபாவத்தைத்துறந்து தெய்வத்தன்மையை மேற்கொள்ளுக) (மயி, மே, அயி) சீதையே! என்னுடைய உண்மை யறியப்படக் கடவது அரசிழந்து, ஆயுள்குன்றிய ராமனிடத்தில என்னகுணங்களைக் கண்டு ஆசையுற்றிருக்கின்றனை? (அரசிழவாதவனும், தனனுடைய ஸங்கலபசித்தமான பலனகளை யுடைய வனும், பிறர்களினுயுளைக் கணக்கிட்டவனுமாகிய ஸ்ரீராமனை (பரி) துற ந்து, மடமையும், அகங்காரமுங்கொண்ட என்னிடத்தில எந்தக் குணங் களைக் கண்டு நீர் ஆசையுறுவீர) அந்த ராமன பெண்ணின் வாக்கியத் தைக் கேட்டு ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்து, இந்தக் கொடிய கானகத்தை யடைந்தனனல்லனோ? எனறுரைசெய்து, பிரியஞ்செய்வதற் குரியாரும், பிரியமுரைப்பவருமாகிய பிராட்டியாரைக்கிட்டிக் காமமோகிதனுதலினால,

జగ్రాహరావణస్సీతాంబుధః ఖేరోహిణీమివ
వామేనసీతాంపద్మాక్షీం మూర్ధజేషుకరేణసః
ఊర్వోస్తుదక్షిణేనైవ పరిజగ్రాహపాణినా

ஜகராஹராவணஸஸீதாம புதஃகேரோஹிணீமிவ
வாமேநஸீதாம்பத்மாக்ஷீம் மூர்த்தஜேஷுகரேணஸ
ஊர்வோஸததக்ஷிணேநைவ பரிஜக்ராஹபாணிநா.

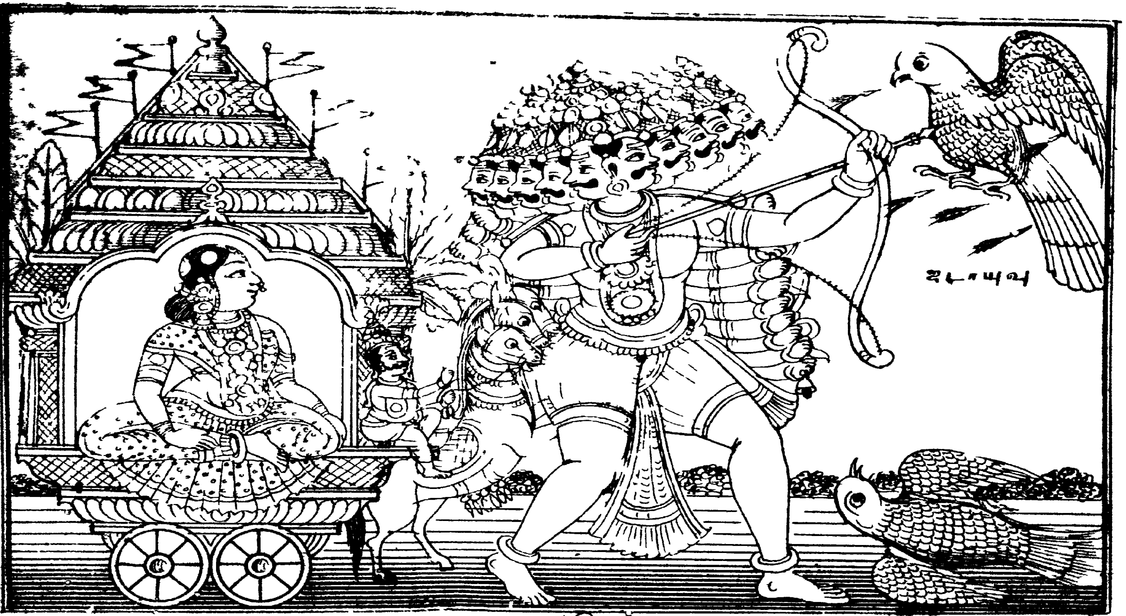
அந்த ராவணன் செந்தாமரை யிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுடைய பிராட்டியாரை ஆகாயத்தில புதன ரோஹிணியைப்போலப் பிடித்தனன். பிடிக்கையிலும், இடதுகையினால் தலைமயிர்களையும், வலதுகையினால் தொடைகளையுஞ் சேர்த்துப் பிடித்தெடுத்தனன். அப்பொழுது வன தேவதைகளும் அச்சங்கொண்டோடின; இதுவரையில் கண்ணுக்குக் காணப்படாமலிருந்த கோவேறுகழுதைகள்கட்டி, நவமணிகளிழைத்துத் திகழ்கின்ற அந்த ராவணனுடைய தேரும் கட்புலனாயிற்று; ராவண னுடனே பிராட்டியாரைத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டனன். அப் பொழுது பிராட்டியாரும் ராமா! ராமா! என்று கூவினர். நெடுந்தூரமாகியும் ராமலக்ஷ்மணர்க ளெழுந்தருளாமையின், கருடனால் பிடிக்கப்பட்ட நாககன்னிபோலச் சீதாபிராட்டியார் நடுங்கித் துயரங்கொண்டு ராவணனை

நோக்கி, அடா ராவணா ! நீ ராஜனாதலின், தீத்தொழில் செய்பவர்களையும் தண்டித்து அடக்கவேண்டியவனல்லையே; அவ்வண்ணமாயின், நீயே இவ்வண்ணந் தீத்தொழில்செய்வது தகுமோ? என்றிகழ்ந்து, பெருமானை யுத்தேசித்து, என் பிராணநாதரே ! தேவர் லோகநாதரும், தருமத்தின் பொருட்டே ராஜ்ஜியபோகங்களைத் துறந்தவருமாகின்றமையின், கொடிய இந்த ராவணனை ஏன் தண்டனை செய்கின்றிலீர், தேவர் என்னை ஏன் காண்கின்றிலீர் ; தீச்செயல் உடனே தன் பலனை யளிக்கவேண்டுமன்றோ? காலமும் கூடின பயிர்களும் முதிர்வனபோலக் கொடியர்களுக்குக் காலமும் ஒத்துவருமன்றோ ? ஆதலின், இந்த ராவணனும் தானழியத்தக்க காலத்திற்குத் தக்கபடியே தீச்செயல் செய்தனன் என்று கூவி மீளவும் ராவணனை நோக்கி, அடா ராவணா ! நீ இப்போது ஸ்ரீராமனால் அழிவாயன்றோ ? என்று புலம்பி, மீளவும் அந்தோ ? இப்பொழுதுதான் கைகேயியாரது எண்ணம் நிறைவேறிற்று, யானிப்பொழுது ராவணனாலே பறிக்கப்படுகின்றேனல்லேனோ ? பாரீர் கோங்கு மரங்களே ! நீங்களெல்லீரும் யான் ராவணனால் பறிக்கப்பட்டேனென்று விரைவாகப் பெருமானுடனுரைக்கக் கடவீர்கள் மால்யவந்தமலையையும், பிரஸ்ரவண கிரியையும் தொழுது வேண்டுகின்றேன் ; நீங்களும் ராவணனென்னை எடுத்தோடினானென்று விரைவாக ஸ்ரீராமனுக் கறிவிக்கக்கடவீர்கள். ஹம்ஸகாரண்டவாதிகளான நீர்ப்பறவைகள் நிறைந்த கோதாவரிநதியினையும் வணங்குகின்றேன் ; அம்மா ! நீயும் ஸ்ரீராமனுடன் சொல்லாய் ; இவ்வனத்திலுள்ள தெய்வங்களெல்லோரையும் தொழுகின்றேன் ; நீங்களும் ஸ்ரீராமனுக்குரையீர், இக்காட்டிலுள்ள உயிர்களெல்லோரையும் சரணமடைகின்றேன்; நீங்களும் பெருமானுக் கிச்செய்தியைத் தெரிவிக்கக் கடவீர்கள். என் பர்த்தாமாத்திரம் இச்செய்தியை யுணர்வாராகில், ராவணன் என்னை விண்ணாட்டிற்குக் கொண்டெய்தினும், யமபுரிக்கெய்தினும், அவனைக் கொன்று என்னை யழைப்பித்துக் கொள்வார் ; என்றிவ்வண்ணந் தீனமாகப் புலம்பிக்கொண்டு செல்லுகையில், பருத்துயர்ந்த ஓர் மரத்தின்மேலே ஜடாயு உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டு, கேளீர் ஜடாயுவே ! என்னை ராவணன் பறித்தோடுகின்றான் பாரீர் ; இவன் மிகக் கொடியனும், தோள்வலி யுற்றவனுமாதலின், இவனைத் தடுப்பது உம்மால் முடியாது; ஆதலின், நீர் பெருமானையும், இளையபெருமானையுங் கண்டு, என்னை ராவணனெடுத் தோடிவிட்டனனென்பதை யுரைசெய்யக் கடவீரென்று கூவி யருளிச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ராவணன் ஸீதாபிராட்டியாரைத் தலைவணங்கி வேண்டித் தொடாமலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போனானென்றும், அவன் பிராட்டியாரைப் பிடித் தெடுத்

ஜடாயு

துக்கொண்டு போனானென்றும், சுலோகத்திற்கே பொருளுரைக்கின்றனர்கள்; சிலர், அத்தியாத்மராமாயணத்தில் மாரீசன்வருவதன்முன்னமே, சீதாபிராட்டியார் தன்னைப்போல ஒரு மாயா சீதையை யுண்டுபண்ணி அங்கே வைத்துவிட்டுத் தான் அக்கினிப்பிரவேசம் செய்து விட்டதாகவும், யுத்தகாண்டத்தில் கடையில், இந்த மாயா சீதையாரோ தீயில் வீழ்ந்துவிட, நிஜமான சீதையாரோ வெளியேவந்து பெருமாளுடன் சேர்ந்தாரெனவு மிருக்கின்றது; சீதாதேவியாரை மண்ணுடன் பேர்த்தெடுத்துக்கொண்டு போனதாகக் கம்பநாட்டாழ்வார் சொன்னார். மற்றுஞ் சில கவிகள் மேகத்தினால் மறைத்தெடுத்துக்கொண்டேகினதாகவுரைத்தார்கள். இவர்களெல்லோரும் குலமகளைப் பரபுருஷன் தொட்டமாத்திரமே கற்பழியுமென்னும் எண்ணத்தாலும், பிராட்டியார்மேலுள்ள பத்திமையாலும், உரைத்தனரகளென்வே தோற்றுகின்றது; ஏனெனில், ஸுந்தரகாண்டத்தில் சிறிய திருவடி பிராட்டியாரை நோக்கி, அம்மா! தேவரீ யடியேனே முதுகிலேறிக்கொண் டொருவரும் அறியாவண்ணம் பெருமாளருகில்எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பேனென்றுபிரார்த்தித்ததற்குப் பிராட்டியார் அதுகேட்டு அவரை நோக்கி, அனுமானே! யான் மனமறிந்து பரபுருஷன்மேல்படேன்; ராவணன் என்னைத் தொட்டெடுத்துவந்தானே யெனின், அவன் பலவானும், யான் அபலையு மாதலால், அவன் என்னைப் பலாத்காரமாய் எடுத்ததற்கு யான் யாதுசெய்வேன்; என்னுடைய தேஹம் பராதீனமாதலின், அவன் தொடும்படி நேர்ந்தது; என் மனம் என்வசத்திலிருந்தமையின், அப்போதும் அது அவனைச் சேர்ந்திலது; ஸ்ரீராமனிடத்திலேதானே நிலைகொண்டிருந்தது, ஆதலின், யான் உன்னுடன் வர உடன்படேன், என்று அருளிச்செய்திறபடியால், ராவணன் தொட்டே எடுத்துக்கொண்டு போனானென்று நன்கு தோற்றுகின்றது, சாயாக்கிரஹண சக்தியுடையனாகலின், நிழலைப்பிடித்தெடுத்தானெனவும், சிலர் கூறுவர்கள். தம்மைத் தன்னைச் சேரவந்த வேட்டை எரித்திருக்கப் பிராட்டியார் மாத்திரம் ஏன் ராவணனை எரித்திலர்; அத்திறமையே பிராட்டியார்கில்லதோவென்று சிலர் ஆக்ஷேபிப்பார்கள், பிராட்டியார் திறமையுடையாராயினும், (அனுக்ரஹமயீம்வந்தேநித்யமஜ்ஞாதநிக்ரஹாம்) என்கிறபடியே கருணைகூர்ந்த திருவுள முடையாராதலின், ராவணனை எரித்திலரென்வறிக; மகன் துஷ்டனாகித் தாயாரைப் பிடிக்கினும், தந்தையுடன் சொல்லி யுன்னைத் தண்டிக்கும்படி செய்வேனென்று தாயார் மிரட்டுவாரோ யல்லது, கருணையுள்ள தாயார் மகனை யடிப்பாரோ? அடியார்; ஜகன்மாதாவல்லரோ பிராட்டியாரும், பிராட்டியார்க்குத் திறமையுளதென்பது முதலானவை; சுந்தரகாண்டத்தில், பிராட்டியார் ராவணனை நோக்கி யுரைத்த (அஸந்தேசாத்துராமஸ்ய தபஸச்சானுபாலநாத், நத்வாம்குர்மிதசக்ரீவ பஸ்மபஸ்மார்ஹதேஜஸா) என்கிற சுலோகத்தினால் நன்கு விளங்குமெனவுணர்க.

ஐம்பதாவது சருக்கம்.

ஜடாயு ராவணனுக் கிதமுரைத்தும் கேளாமையால்,

போர்செய்யத் தகைந்தது.

குகைத்தூக்கமாயப் படுத்திருந்த ஜடாயுவும், [illegible]பிராட்டியாரது கூக்குரலைக்கேட்டெழுந்து, ராவணனையும், பிரா[illegible]

றுக் கூரிய மூக்குடையோரும், மலையின் சிகரம்போலப் பருத்துயர்ந்த வரும், மிகத் தோள்வலி யுடையவருமாதலின், மரத்தின்மேலிருந்தே ராவணனை நோக்கி, அடா ராவணா! என்னை யாரென்று நினைத்தாய்? யான் தொலலையாயுள்ள தருமத்தில நிலைகொண்டவனும், சத்தியந்தவறாத வனும், கழுகுகளுக்கெல்லாம அரசனும், அளவற்ற தோளவலி யுடையோனுமாகிய ஜடாயுவாகின்றேன்; மகேந்திர வருணர்களுக்கு நிகரான வரும், எல்லாவுலகங்களுக்கும அதிபதியும, எல்லாவுயிர்களுக்கும இதஞ் செய்பவரும், ஸ்ரீதசரதசக்கரவர்த்தியாரது திருக்குமாரருமாகிய ஸ்ரீராமன இங்கே எழுந்தருளி யிருக்கிறார்; யாவளொருத்தியை நீ யபஹரிக்க நினைக்கின்றனையோ? அந்த இப்பெண்மணி! அந்த லோகநாதனான ஸ்ரீராமனுடைய தாமபத்தினி! மிகவும கற்புடையாள; மிகப் புகழமைந் தவள; ஸீதையென்னும் திருநாமமுடையாள; தாமிகனான ராஜன் பரதாரையலைச சேர எவவண்ணம விருப்புறுவான்? ராஜாகள் பரத்தையல்களையே பாதுகாக்கவேண்டுமே; ராஜபாரியைகளையோவெனில், பெருமபாலும பாதுகாக்கவேண்டுமனறோ? ஆதலின, நீ இந்தக் கெடு மதியைத் துறந்து, நன்மதியுற்று வாழக; மதியுடையோன் பிறா கண்டு இகழந்து நகைசெயயததகக செயலைச செயவானோ? மதியுடையோன தன் மனைவிகளைக் கறபழியாது பாதுகாப்பதுபோலவே, பரதையல் களையும் கறபழியாது பாதுகாககக்கடவன். ராஜாகள தர்மசாஸ்திரத்தில கூறப்படாத அறமபொருளினபங்களையே அனுபவிகக விருமபார்கள; இகழப்பட்டதை எவ்வண்ணம் கோருவாரகள, அரசனே தருமம, அரசனே காமம, அரசனே பொருள, நன்மையாயினும், தீமையாயினும, அரசனடியாகவே உலகில நிகழுமன்றோ? அடா ராவணா! நீ இவவண்ணம் பாவியும, காமியும, கொடியனுமாகியும, பெருஞ்செலவத்தை எவவண்ண மடைந்தனையோ? பாவிகள விமானமேறிச் சேர விமானம பெற்றாற்போலாயிற்றே?—

కామంస్వభావోయోయస్యనశక్యః పరిమార్జితుం
నహిదుష్టాత్మనామార్య మావసత్యాలయేచిరం.

காமம்ஸவபாவோயோ யஸயநசக்ய꞉பரிமாஜிதும்
நஹிதுஷ்டாத்மனுமார்ய மாவஸத்யாலயேசிரம.

எவனுக்கு எந்தப் பண்பு இயல்பாகவே உளதோ? அதனைப் போக்க வொருவராலும் முடியாது; ஆதலின், நீசர்களின் இதயத்தில் நலனெண்ணம் நிலையுற்று நெடுநாள் நிற்காது; அடா ராவணா! தர்மாத்துமாவாகிய ஸ்ரீராமன் உன்னுட்டிலேயாயினும், நகரிலேயாயினும, யார்க்காயினும் தீமை செய்தனனோ? அவன் விஷயத்தில் நீயேன தீமைசெய்கின்றனை? சூர்ப்பணகையின் பொருட்டுக் கான் தூர்மார்க்கமாக எதிர்த்திறந்தனனே

யன்றி, ஸ்ரீராமனை வலுவில்சென்றடித்தனனோ? நீ இப்போது ஸ்ரீராமன் பத்தினியைக் களவாடியோடுகின்றனை; இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீராமனிடத்தில் குற்றம் யாதுளதோ? உரையாய்; விரைவாகப் பிராட்டியாரை விட்டுவிடாய், விடாமற்செல்வாயாகில், விருத்திராஸுரனை இந்திரன் வச்சிராயுதத்தினால் எரித்தாற்போலப் பெருமானுனைத் தீக்குறிகராகக்கண்களை முனிந்து விழித்தெரிப்பார்; சீதையாரை நீ எடுத்தோடுவது நச்சரவத்தை யுத்தரீயத்தில் மறைத்தெடுத்தோடுவதுபோலவும், காலபாசத்தைக்கழுத்தில் பூட்டிக்கொண்டோடுவதுபோலவுமாகும். இதனை நீ யறிகின்றிலையே? எந்தச் சுமையை யொருவன் சுமந்தால், அது தன்னை அழுத்தி யழிக்காமல் வெளிதாகுமோ? அந்தச் சுமையையே யவன் சுமக்கவேண்டுமே யன்றி, சுமப்பதற்கரிய சுமையை எடுப்பது தகாது, எவ்வளவு அன்னம் புசிப்பானாகில், மந்தஞ்செய்யாமல் ஜீர்ணமாகுமோ? அவ்வளவு அன்னமே புசிக்கக்கடவன், எந்தச்செய்கை செயின், தருமமாகாதோ? கீர்த்தி விளையாதோ? இகழ்வே விளையுமோ? மெய்யுமவாடித் துன்புறுமோ? அத்தன்மையதாகிய செய்கை எவன்தான் செய்வான், அடா ராவணா! நான் பிறந்து தேவமானத்தால் அறுபதினாயிரம் வருஷமானபடியால், மிகவும் மூப்புற்றிருக்கிறேன், பிறப்புமுதல் குலமுறையாகவந்த பக்ஷிராஜ்ஜியத்தை நீதிவழுவாமல் பாதுகாத்து மீளத்தேன், நீயோ யௌவனமுடையோனும், வில்லாளியும், கவசம்பூண்டவனுமாகின்றனை, ஆயினும், யான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், என்னை நிராகரித்து, வைதேஹியை எடுத்துக்கொண்டு துன்பற்றுச் செல்ல வல்லமை கொள்ளாய், வேதார்த்தங்களை முற்றுமுணர்ந்தவனொருவனிருக்கையில், அவன் எதிரில் நிலைகொள்ளாத ஹேதுவாதங்களினால் பிரமாணமான சுருதியை யழிக்க முடியுமோ? அடா ராவணா! நீ சூரனானால் என்னுடன் போர்செய்க; முகூர்த்தகாலம் நிற்க; கணப்பொழுதில் என்னால் கொல்லப்பட்டவனாகிக் கரன்போலவே தரையில் வீழ்வாய்; அடிக்கடி தைத்தியதானவர்கள் எவராலே கொல்லப்பட்டனர்களோ? அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனே உன்னையும் விரைவில் கொல்வார்; இப்போழ்தந்த ராஜபுத்திரர்களிருவரும் நெடுந்தூரஞ் சென்றனர்களோ? யானிப்பொழுது யாது செய்வேன்; அவர்களைக்கண்டச்சங்கொண்டே நீ விரைவில் இறப்பாயென்பதிலுமையமில்லை; யான் பிழைத்திருக்குமளவும், இவளை நீ எடுத்தோட வல்லவனாகாய்; உயிரை வழங்கியாயினும், மஹாத்துமாவாகிய அந்த ஸ்ரீராமபத்திரனுக்கு உபகாரஞ்செய்வேன், தசரதச்சக்கரவர்த்தியும் எனக்குத் தோழராதலின், இவ்வண்ணமே அவசியம் செய்

வேன்; ஈல்லடா ராவணா ! கணப்பொழுது பாரடா ! யானுனக்குப் போரென்னும் பூஜையை யளித்து மகிழ்விப்பேன்; காமபினினறும் பனம்பழங்களை யுதிர்ப்பதுபோல உன்னை இத்தேரினின்றும் கீழேதள்ளி யுருட்டுவேன், என்று தீரங்கொண்டு கெட்டியாகக்கூவி யுரைசெய்தனர் *

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

ஜடாயு ராவணனைப் பலவாறாக வருத்தித் தான் அவனாலறுப்புண்டு பிராட்டியாரால் சோகிக்கப்பட்டது.

ஜடாயு இவ்வண்ணம் நீதிப்படி யுரைசெய்கையில், ராவணன் கேட்டு மிக முனிந்து, இருபது கண்களிலும் தீப்பொறிகளெழ விழித்துக் கண்கள் செவந்து ஜடாயுவை எதிர்த்தோடிவந்து போர் செய்தனன் இவவிருவர் களுக்கும் அந்தப் போர் மிகவும் காணபோரக்கச்சந்தருவதாகி, கீழ்காற்று மேல்காற்றிரண்டினாலும், ஒன்றுக்கொன்று மோதப்பட்ட மேகங்களின் சேர்க்கை போலவும், சிறகுகளுடன் கூடிய மால்யவந்தங்களென்னும் இரண்டு மலைகளும் போர்செய்தாற் போலவும் விளங்குகிறது; பின்பு, ராவணன் கூரிய பலவகைப்பட்ட கணைகளினால் ஜடாயுவை யடித்தனன். ஜடாயுவும் அவைகளைப் பொறுத்துக்கொண்டு மூக்கினாலும், கால்களி னாலும், ராவணனைக் கடித்துக் கீறி வருத்தினர். பின்பு, ராவணன் முனி ந்து மிகவுங் கொடிய பத்துச் சரங்களினால ஜடாயுவைப் பிளந்து மகிழ்ந்த னன். ஜடாயுவும் பிராட்டியார் ராவணன் தேர்மீது அழுது வருந்து வதைக் கண்டு, அந்த பாணங்களையும லக்ஷியஞ்செய்யாமல் விரைவாக வோடிக் கால்களினாலேதானே ராவணனுடைய வில்லையும், கணையையும்

---

* ராவணன் ஐம்பதுலக்ஷம வருஷங்களுக்குக் குறையாமல ஜீவித்தானென்ப தற்குப் பல திருஷ்டாந்தங்களிருப்பதினால், ஜடாயு தனக்கு அறுபதினாயிரம் வயதே ஆயிற்றென்றும், தன்னைவிட ராவணன் சிறியவனென்றும் உரைத்தது பொருந்தா தென்று, தேவமானத்தால ஜடாயு அறுபதினாயிரம வயதுடையேனென்றுரைத்த தாகப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது அவருடைய வயது மனுஷ்யமானத்தால் இரண்டு கோடி பதினாறுலக்ஷம் வருஷங்களாகின்றமையின், தன்னைவிட ராவணன் சிறியவ னென்பது அமையுமெனக் கொள்க. இதுவும் இந்த வைவஸ்வத மன்வந்தரத்திலேயே பிறந்தானென்னும் பக்ஷத்திலேதான் அமையும்; இந்த மனவந்தரத்துக்கும் முன்பு பிறந்தானென்னும் பக்ஷத்தில்தான அரசாட்சிசெய்த காலமே இவ்வளவென்றுரைத்தா னெனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்;—

முறித்துத் தள்ளினர். ராவணனும் வேறுவில்லை எடுத்துக்கொண்டு
சினம் மூண்டு, ஆயிரம் பதினாயிரமாகக் கணக்கிறந்த பாணங்களை எய்து
ஜடாயுமேலே நிறைத்தனன். ஜடாயுவும் கூட்டினிடையிலுறையும் பறவை
போல விளங்கி யந்தப் பாணங்களைக் கால்களாலும், துண்டத்தினாலும்,
சிறகுகளாலும் தடுத்து துகைத் துதறி, விரைவாக அந்த வில்லையும், கால
களினால் முறித்துப் பக்ஷங்களினால உதறித் தள்ளிவிட்டு, பிசாசம்போன்ற
முகங்களையுடைய தேரில் கட்டிய கோவேறு கழுதைகளையும் கொன்று,
சிறந்த அத்தேரையும் முறித்து, வெண்குடையையும், வெண்சாமரைக
ளுடன முறித்துத்தள்ளித் தன்னைப் பிடிக்க வந்த ராக்ஷஸர்களையும்
கடித்துக் கிழித்தெறிந்தது, சாரதியின பருத்ததலையையும் மூக்கினால
கடித் தறுத்துத்தள்ளி, ராவணனை யச்சமுறச் செய்தனர். ராவணனும்
தேர் முறிந்து, வில்லொடிந்து, வாஹனமிழந்து, சாரதியிழந்து, சீதையை
மடியிலேந்திக்கொண்டு, (தான தொடாம லெடுத்துக்கொண்டு) தரை
யில் வீழ்ந்தனன். இவ்வண்ணம் ராவணன விழக்கண்டு, எல்லாப பூதங்
களும நன்கு நன்கென்று, ஜடாயுவை மகிழ்ந்து புகழ்ந்தன, ஜடாயு
வும மூப்புடையராதலின, இவ்வண்ணம் போர்செய்து இளைப்புற்று உட
கார்ந்தனர். ராவணனதுகண்டு மகிழ்ந்து, ஸீதாதேவியை யங்கத்தில
வைத்துக்கொண்டு விரைவாக வோடினன. ஜடாயுவும் அவனோடுவதைக்
கண்டு, பறந்தோடி எதிர்த்துத்தகைந்து, அவனை நோக்கி, அடா ராவணா!
வச்சிராயுதத்தையொத்த பாணங்களையுடைய ஸ்ரீராமனுடைய பாரி
யையை நீ யழிவதனபொருட்டே யன்றோ ? எடுத்தோடுகிறாய ; நீ புன்
மதி யுடையோனாதலின், அறிகின்றிலை, பிராணை யுண்டானால விஷ
பானஞ் செயவதுண்டோ மூடா ? நீ இந்தச் சீதையை எடுப்பது புத்திர
மித்திர களத்திராதிகளுடன் விஷபானஞ் செய்வதை யொக்கும் ; தாம்
செயயும் வினைகளினால விளையும் பலனை யறியாதார்கள விரைவி லழிவார
கள. இப்பொழுது நீயே அவர்களுக்கு உதாரணமாகின்றனை, இப்
பொழுது நீ காலபாசத்தினால் கட்டுண்டமையின, நீ எங்கே செலலின்
விடுபடுவாய ; மீனது தானழிவதை யறியாமலே பசையூட்டிய தூண்டு
முளளைக் கவ்வி யழிகின்றதன்றோ ? மிகவும் சூரர்களாகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்
மணர்கள் நீ செயத இந்த அபகாரத்தைப பொறுப்பார்களோ ? நீ யவா
களுக்கு அச்சங்கொண்டே கள்ளன்போலக களவாடினை ; இது மான
மற்றோர்கள் செயற்குரியதேயன்றி, சூரர்கள இவ்வண்ணம் செய்வார்
களோ ? நீ சூரனாகில் போர் செய்க ; சற்றுப்பொழுது நிற்க ; கரன
போலவே நீயும் அடிபட்டிறப்பாய ,—

పరేతకాలే పురుషో యత్కర్మ ప్రతిపద్యతే
వినాశాయాత్మనో ధర్మ్యం ప్రతిపన్నోఽసి కర్మతత్

'பரேதகாலே புருஷோ யத்கர்ம ப்ரதிபத்யதே
விநாசாயாத்மநோ தர்ம்யம் ப்ரதிபந்நோஸி கர்மதத்

(விநாசகாலே விபரீதபுத்திః, யானைவரும் பின்னே மணியோசைவரு முன்னே கேடுவரும் பின்னே மதிகெட்டுவரும் முன்னே) எனகிறபடியே மானிடர் ஆயுள் மாளுங்காலையில், தாமழிவதற்கே ஹேதுவான தீச்செயல்களையே நற்செயல்களெனச் செய்வார்கள்; அத்தன்மையதான தீச்செயலையே நீ இப்போது செய்தனை, எந்தச்செயல் செயின், தீமைவிளையுமோ? அச்செயலை லோகாதிபதியாயினும் செய்வாரோ! என றிவ்வண்ணம் இதமுரைத்தும் அவன் கேளாமையின், அவனது முதுகில் பாய்ந்து நகங்களினிடுக்கிக் கொண்டு கடித்துக் கீறிக் கிழித்து, மதமேறி வசப்படாத யானையை யதன் மேலேறிய கஜபாலன் போலப் பிடித்துத் தலைமயிர்களைக் கவ்வி யிழுத்துப் பிடுங்கி வருத்தினர். ராவணனிவ்வண்ணம் அவமானத்தையும், பீடையையும், மனவருத்தத்தையுமடைந்து, கோபத்தினால் உதடு துடித்துச் சீதையை இடதுதொடையில் வைத்துக்கொண்டு கைகளினாலோங்கி, வலதுகைகளினால் ஜடாயுவையறைந்தனன். ஜடாயுவும் அவனைச் சுற்றிப்பறந்து கடித்து, இடதுகைகள் பத்தையும் கடித்தறுத்துத் தள்ளினர். உடனே அக்கைகளும் புற்றிலிருந்து பாம்புகள் புறப்பட்டாற்போல முளைத்தன, பின்பு, ராவணன் சீதாபிராட்டியாரைத் தரையில் விட்டுவிட்டு முட்டிகளாலும், கால்களாலும், ஜடாயுவைக் குத்தி யுதைத்து மிதித்து வருத்தினன். பின்பிருவருக்கும் முகூர்த்தகாலம் பெருஞ்சண்டை விளைந்தது; அநந்தரம் ஸ்ரீராமபத்திரனுக்கு உபகாரஞ்செய்வதன்பொருட்டே போர் செய்கின்ற ஜடாயுவினுடைய சிறகுகளையும், பார்சுவங்களையும், பாதங்களையும், வாளினால் அரிந்து தள்ளிவிட்டனன். உடனே ஜடாயு ஆயுள் மாண்டு தரையில் விழுந்தனர். இவ்வண்ணம் பொருது குருதியில் நனைந்து விழுந்த ஜடாயுவைப் பிராட்டியார் கண்டு தன் தந்தை விழுந்தாற் போல மிகவும் துன்புற்றோடி வந்து, நீருண்ட கொண்டல்போன்றவரும், மூப்பினால் வெளுத்த மார்பினை யுடையவரும், மிகவும் சூரமுடையவருமாகிய அவரைக் கிட்டி யோடிவந்து தழுவிக்கொண்டு கூவி யழுதனர்.

ஆரணியகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கத்திலும் ராவணன் சீதாதேவியாரைத் தொட்டே எடுத்துக் கொண்டோடினனெனப்படு தனுக்கு விளங்கும், குலமகளிருக்குப் பலாத்காரமாய் ஒருவன் தொட்டமாத்திரத்தால் கற்பழியாது, பெண்கள் பிறரைச் சேரக் கருதினும் கற்பழியுமென வுணர்க.

ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம்.

பின்பும் ராவணன் ஸீதாபிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு செல்லு கையில், எல்லாவுயிர்களும் துன்பமடைந்து வருந்தியது.

பின்பு, ராவணன் ஜடாயு தரையில் வீழ்ந்து மரணதசையை யடையக் கண்டு மகிழ்ந்தனன். முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையுடைய பிராட்டியார் அவ்வண்ணமே ஜடாயுவைத்தழுவிப் புலம்பிப் பெருமானைக் குறித்து, என் பிராணநாதா !—

నిమిత్తంలక్షణజ్ఞానంశకునిస్వరదర్శనం
అవశ్యంసుఖదుఃఖేషునరాణాం ప్రతిదృశ్యతే.

நிமித்தம்லக்ஷணஜ்ஞாநம் சகுநிஸ்வரதர்சநம்
அவச்யம்ஸுகதுக்கேஷு நராணாம்ப்ரதிருச்யதே

கண் துடிப்பது முதலிய அங்கக்குறிகளும், கன்னிகை மோர் முதலிய வைகள் எதிரில் வருவதும், காக்கை முதலிய பறவைகள் தொனிசெய்வதும், மனிதர்களது இன்பதுன்பங்களையே உண்மையாக வறிவிக்கின்றன வல்லவோ ? தேவா ! எனக்குற்ற இத்துன்பத்தை யறிகின்றிலீரோ ? என்பொருட்டே இப்பறவைகள் தேவரை நோக்கிக் கூவிப் பறக்கின்றனவே ? என்னைப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டே இந்த ஜடாயுவும் இந்தப் பாவியுடன் போர் செய்து அடிபட்டுத் தரையில் வீழ்ந்தனரோ ? காகுத்தரே ! என்னைப் பாது காத்தருள்க ; லக்ஷ்மணா ! என்னைக் காத்தருள் ; என்று கூவி யழுது புலம்பினள். இவ்வண்ணம் மாலை வாடி யுதிர்ந்து வருந்தி அநாதைபோலப் புலம்புகின்ற பிராட்டியாரை எடுப்பதன்பொருட்டு ராவணனோடிவந்து, கூவி யழுதுகொண்டு, கொடிபோல மரங்களைத் தழுவிக்கொண்டு வருந்துகின்ற பிராட்டியாரை விடுகவிடுகவென்றுரைத்துத் தலைமயிரைப்பற்றி யிழுத்துப் பிடித்தெடுத்தனன். பிராட்டியாரும் ராமாராமாவென்று கூவி யழுது புலம்பினர் ; அப்பொழுது உலகமெல்லாம் நிலைகடந்து தவித்தன ; எங்கும் இருளெழுந்து பரவிற்று , காற்றும் வீசிற்றிலது , கதிரவனும் ஒளியிழந்தனன்; சத்தியலோகத்தில்திசைமுகத்தேவனும் ஞானக்கண்ணால் இந்தச் செய்தியை யறிந்துகொண்டு இனித் தேவகாரியம் நிறைவேறிற்றென்றுரைத்தனர். அங்குள்ள பரமயோகிகளெல்லோரும் துன்பமும் மகிழவுங் கொண்டனர்கள் ; ராவணனும் ராமாராமா ! லக்ஷ்மணா லக்ஷ்மணா ! என்று புலம்புகின்ற பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திற்சென்றனன் ; பிராட்டியாரும் அணிமணியொளிபொருந்தி மின்னற்கொடிபோலத் திகழ்பவரும், பீதகவாடை யுடுத்தவருமாகி, ராவணனை யனலபற்றி எரி

கின்ற மாமலையைப்போல விளங்கச்செய்தனா; அவரணிந்த மாலையி னின்றும் தாமரையிதழ்களுதிர்ந்து ராவணனைச் சுற்றிலும் வீழ்ந்தன; காற்றினலசைக்கப்பட்ட பொன்பட்டும் கதிரவனது கதிரொளிபொருந்திய மேகம்போலத் திகழ்ந்தது; அப்பொழுது பெருமானைப் பிரிந்தமையின், பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலம் காமபினைகக்கிள்ளிக் கரையிலெறிந்த கமலம்போல விளங்கியது, அழகிய நெற்றியும், அழகிய குந்தளங்களும் பொருந்திக் கமலத்தை நிகர்த்து வெண்மைபொருந்திய பற்களையுடைய தாகிய பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலமும், வானில் மேகத்திடையிற செல்லுகின்ற முழுமதிபோலத் திகழ்ந்தது; ஆகிலும், ராவணனல் பீடை செய்யப்பட்டமையில், பகலிலதோன்றிய சந்திரன்போலக் காணப்பட்டது; கரிய ராவணனருகில் பொன்னெளிகொண்ட பிராட்டியார் மேகத்திடையில் மின்னல் போலவும், யானை யணிந்த பொன்மாலை போலவும், பசிலை மரத்தில் படர்ந்த பொற்கொடிபோலவும் விளங்கினா. பிராட்டியார் சார்த் திய மாலைகளினின்றும நறுமலர்களுதிர்ந்து வரிசையாகத் தரையில் வீழ்ந் தன; அப்பொழுது திருவடியினின்றும மணிகளிழைத்து மினபோல மின்னுகின்ற சதங்கைத்தண்டையும, இனிமையாக வொலித்துக்கொண்டு வீழ்ந்தது; பிராட்டியாரணிந்த மணியணிகளும், விண்மீன்கள்போலச் சிதறி வீழ்ந்தன; திருமார்பில் சாத்திக்கொண்டிருந்த முத்துவடமும், விண்ணினின்றும் கங்கைபோல வீழ்ந்தது; அப்பொழுது உற்பாத வாயு வினலசைக்கப்பட்டும, பலவகைப் பறவைகளின லொலிக்கப்பட்டுமுள்ள மரங்கள் பிராட்டியாரை நோக்கி, அஞ்சேலென வுரைத்தனபோலவும், அசைக்கப்பட்ட கமலங்களை யுடையனவும், அச்சங்கொண்டு தவிக்கின்ற மீன் முதலிய ஜந்துக்களை யுடையனவுமாகிய தாமரையோடைகளும், தோழிகள்போலப் பிராட்டியாரைக்கண்டு துன்புற்றனபோலவும் விளங்கின; புலி கரடி முதலிய விலங்குகளும், பிராட்டியாரது நிழலைத் தொடர்ந்து பின ஞேடி ராவணனைக் கடிக்க மேலெழும்பின; மலைகளும் அருவிகளென்னும் கண்ணீர்பெருக்கிச் சிருங்கங்களென்னுங் கைகளை மேலெடுத்துப் பிர தித்தொனிகளினுல் கூவி யழுதன; கதிரவனும் பிராட்டியாரைக் கண்டு ஒளிகுன்றி வெண்மைகொண்டு வெப்பந்தணிந்தனன்; ராவணன் தருமம், சத்தியம, கபடின்மை, அருள், இவை முதலிய நற்குணங்களுள் ஒன்று மிலாதானுதலின, பிராட்டியாரைப் பறித்தானென்று எல்லாப் பூதங்களும் குவைகுவையாகக் கூடி யழுதன; மான குட்டிகளும் அச்சங்கொண்டு தீனமுற்றுக் கூவின; வனதேவதைகளும் பிராட்டியாரைப் பார்த்துப்பார்க்கக் கண்ணீர்பொங்கி மெய்ந்நடுங்கி வாடி யழுதன. இவ்வண்ணம்

ராவணனும், தலையிழந்து, திலகமழிந்து, மனங்குன்றி, நாற்புறமும் நோக்கி, ஸ்ரீராமா! லக்ஷ்மணா! என்று கூவிக் கண்ணீர்பெருக்கி யழுகின்ற பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டோடினன். பிராட்டியாரும் பெருமா ளிளையபெருமாள் இருவருமின்றித் தனியே யிருந்தமையின், ராவணனு லெடுக்கப்பட்டு, தம்மவரைக்காணுமல் மூகவொளிகுன்றி யச்சங்கொண்டு சிந்தையுற்று வருந்தினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்துமூன்றுவது சருக்கம்

பிராட்டியார் ராவணனை இகழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் ராவணன் கோரரூபமுடையனுகிப் பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லுகையில், பிராட்டியார் அச்சமும், துன்பமும், சினமுங்கொண்டு ராவணனை நோக்கி, அடா சண்டாளப் பயலே! நீ இவ்வண்ணம் நீசத்தொழில் புரிந்தும், நாணமுறுகின்றிலை யந்தோ? யான் தனியே யிருப்பதையறிந்து, கள்ளனைப்போலக் களவாடி யோடுகின்றனையே? அடா நீசா! நீ என்னை யபஹரிப்பதன்பொருட்டே ஸ்ரீராமபத்திரனுக்கஞ்சி, மாயையினால் மான்செய்து, என்பர்த்தாவை நெடுந் தூரமோட்டினைபோலும், என் மாமனருக்குச் சகாவும், மிகவும் மூப்புடை யாருமாகிய இந்தச் சடாயுவும், என்பொருட்டுப் போர்செய்து கொல்லப் பட்டனர். நீ மிகச் சூரன்போலும், ஆகிலும், இவ்வண்ணம் கபடம் செய்யா மல் யான் ராவணனென்றுரைத்து எதிரில் நின்று என் பர்த்தாவுடன் போர் செய்து வெற்றிகொண்டு என்னை எடுத்துவருவாயாகில், சூரனே யாகுவாய்; இவ்வண்ணம் என்னைக் களவுசெய்தும் நாணுகின்றிலையே? பர்த்தாவின்றித் தனியேயிருக்கையில், பரத்தையலை எடுத்துவருவதென்பது மிகத் தீதென யாவரு முரைக்கின்றிலரோ? மிகக் கொடுமை கொண்டதும், தருமமற்றது மாகிய உன்னுடைய சௌரியத்தையும், பலத்தையு மிகழுக; நீ யுன்னை என் முன்னுகப் பொய்யாகவே புகழ்ந்து கொண்டனையே; பல குலத்தோர் அழிந்தழும்படியான உனனுடைய இச்செய்கையைச் சுடுக; நீ இப் பொழுது ஓட்டமாகவே ஓடுகின்றமையின், யாதுசெய்யக்கூடும்; நீ யொரு கணப்பொழுதாயினும் நிற்க; பின்பு, நீ பிழைத்துச் செல்ல மாட்டாய்; நீ ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு முன்பாகப் படைகளுடன் கூடிப் போர்செய் யாயினும், பிழைத்து மீளமாட்டாய்; பற்றி யெரிகின்ற காட்டுத்தீயின் வெம்மையைப் பறவை பொறுக்காததுபோல அவ்விருவர்களது பாண

வேகத்தை நீ பொறுக்க வல்லவனல்லை; நீ நன்காராய்ந்து என்னை விட்டுவிட்டு உய்யும் வழி தேடிக்கொள்ளாய்; என்னை நீ எடுத்துக்கொண்டு போவாயாகில், என் பர்த்தா முனிந்து தம்பியுடன் கூடி யுன்னைக் கொல்வார், நீ என்ன எண்ணங்கொண்டு என்னை எடுத்துக்கொண்டோடு கின்றனையோ? அந்த எண்ணம் ஒருகாலும் நிறைவேறுதென வுணர்க; தேவர்க்கு நிகராகிய என் பர்த்தாவைக் காணாமல் பகைவர்களுக்கு வசமாகிக் கணப்பொழுதும் உயிரை வைத்துக்கொள்ள விரும்பேன்; நீ மாளுங்காலங் கிட்டினமையின், இது நலமெனவும், இது தீதெனவும் உணர்கின்றிலை;—

మృత్యుకాలే యథా మర్త్యో విపరీతాని సేవతే
ముమూర్షూణాం హి సర్వేషాం యత్పథ్యం తన్న రోచతే.

ம்ருத்யுகாலே யதா மர்த்யோ விபரீதாநி ஸேவதே
முமூர்ஷூணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் யத்பத்யம் தந்ந ரோசதே

மனிதரெல்லோரும் மரணகாலத்தில் தீமைகளையே செய்வார்கள், அக்காலையில், அவர்களெல்லோர்க்கும் யாது நலமோ அது தோற்றாதன்றே? இப்பொழுது உன் கழுத்தில் யமன் காலபாசங்களைப் பூட்டிக் கட்டுகின்றனனென நம்புகின்றேன்; இப்பொழுது அச்சமுறவேண்டுகையிலும், அச்சமுறுகின்றிலையல்லையோ? விரைவில் மரணமுறுவார்களைப்போல நீயும் எல்லாமரங்களையும், பொன்மயமுள்ளனபோலக் காணுகின்றனைபோலும், விரைவில் குருதிகளைப்பெருக்குகின்ற வைதரணீநதியையும் பலவகைப்பட்ட கோரமான நரகங்களையும் கண்ணுறுவாய்; இவ்வண்ணந் தீமைசெய்தும் பிழைப்பாயோ? விடத்தை யுண்பவனும், வாழ்வுற்று மகிழ்வானோ? அடா ராவணா! நீ காலபாசத்தினால் கட்டப்பட்டமையின், நீ எங்கே ஓடி யொளித்துக்கொள்ளினும், தப்பாய்; ஒரு முகூர்த்தகாலத்திலேதானே என் பர்த்தாவினால் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடன் கரதூஷணாதிகள் கொல்லப்பட்டனர்களல்லரோ? அவ்வண்ணம் மிக்க சூரராகிய என் பர்த்தா உன்னைக் கொலைசெய்யாரோ? என்றிவ்வண்ணம் பலவாறாகவுரைத்து இகழ்ந்து தீனமாகப் புலம்பினார். ராவணனும் அந்த வார்த்தைகளை யொன்றும் கேளாமல் நடுக்குற்றுப் புலம்பி யழுகின்ற பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டோடினன்.

ஆரணியகாண்டத்தில் ஐம்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

௫.௭௭.

சுக சாரண வானரர்

ஐம்பத்துநான்காவது சருக்கம்.

பிராட்டியார் மஹாராஜா முதலிய ஐந்து வானரர்களைக்கண்டு ஆபரணங்களைக் கட்டி நழுவவிட்டதும, ராவணன் பிராட்டியாரை யசோக வனத்தில் வைத்து ராக்ஷஸிகளைப் பாதுகாக்கும்படி கட்டளையிட்டதும.

இவ்வண்ணம் ராவணனால அபஹரிக்கப்பட்ட பிராட்டியாரும தஞ்சமொருவரையும காணுமல் மிகத் துன்பக்கடலில் மூழ்கிச் செல்லுகையில், ஒரு மலையின் உச்சியில் ஐவர் வானரர்கள வீற்றிருக்கக்கண்டு தம் முத்தரியமான வெண்பட்டையும, நல்லணிகளையும், இவர்கள இதனை எடுத்துவைத்திருந்து பெருமாளுக்களித்துச செய்தி யுரைப்பாரகளென வெண்ணி, அவர்களிடையிலவிழ நழுவவிட்டனர். ராவணன் வேகத்தாலும், அச்சத்தினுலும, அதனை யுணர்ந்திலன்; அந்த வானரர்களும பிராட்டியார் கூவி யழுவதைக கேட்டுக கண்டனாகள. ராவணனும் பிராட்டியாரை எடுத்துககொண்டு பம்பாநதியைத் தாண்டி மகிழ்ந்து லங்கையை நோக்கிச சென்று மடியில் நச்சரவத்தைக் கட்டிக்கொண்டேனென்பதை யறியாமல், காடுகளையும, ஆறுகளையும், மலைகளையும், தடாகங்களையும், ஆகாயமார்க்கத்தினுல் கடந்து, விலலினின்றும புறப்பட்ட பாணம்போல விரைவாகச சென்று, திமிதிமிங்கிலாதிகள சூழ்ந்தாழ்ந்த ஸாகரத்தையும் தாண்டினன். அப்பொழுது ஸாகரமும் கரைபுரண்டு மேலெழுந்த அலைகளை யுடையதும், தடையுற்ற மீன் முதலை காளை யுடையதுமாயிற்று; வி[illegible]னிடையிலுள்ள சித்தசாரணுதியாகளும, ராவணனுககு ஆயுள் இவ்வளவேயென்று மொழிந்தனர்கள; மிருத்தியுவே உருவங்கொண்டதோ வென்று ஐயுறத்தக்க பிராட்டியாரை ராவணன் மடமையினுல் எடுத்துக கொண்டு இலங்காபுரி சேர்ந்து, அந்தப்புரத்தினுட்புகுந்து, மயன் மாயையைப்போலப் பிராட்டியாரையங்கெழுந்தருளபபண்ணி, அங்குள்ள பிசாசங்களை நோக்கிக் கேளீர் பெண்களே! இந்தச சீதையை மற்றொரு ஆணுயினும், பெண்ணுயினும், கண்ணுறுவண்ணம் பாதுகாத்தளிக்க; அணிகளையோ? ஆபரணங்களையோ? எவற்றை இவள் கோருகின்றனளோ? அவைகளை யளிகக; அறிந்தாயினும், அறியாமையினுலாயினும், இவளை நோக்கி, யாவள் வன்மொழி மொழிவாளோ? அவள் உடனே கொலையுண்ணப்படுவாள்; என்றிவ்வண்ண முரைத்துவிட்டு, அந்தப்புரத்தினின்றும் [illegible]டு இனி யாதுசெய்யத்தக்கதெனச் சிந்தைசெய்து, எட்டு அரக்கர் [illegible]ண்டு வரதானத்தினுல் அகங்காரமுற்றவனுதலின், அவர்களை நோக்[illegible]ர் அன்பர்களே! நீங்கள் பற்பல படைகளையுமேந்தி இங்கிருந்து

புறப்பட்டு முன்பு கராதிகளிருந்திறந்த ஜனஸ்தானஞ்சேர்ந்து வாழக; அங்கே ராமனென்பவன் அவர்களைக் கொலை செய்ததமையின், அவன்மேல் மிகச் சினங்கொண்டிருக்கின்றேன்; அந்தப் பகையையும் விரைவில் தீர்க்க முயல்கின்றேன்; அவனைக் கொல்வதன்முன்னம் யான் துயிலுங் கொள்ளேன்; பொருளற்றவன் பொருளையடைந்தாற்போல யான் அந்த ராமனைக் கொலைசெய்தின்புறுவேன்; நீங்களங்கிருந்துகொண்டு அடிக்கடி எனக்குச் செய்தி யனுப்புவதுமன்றி, மிகவும் ஊக்கத்துடன் ராமனைக் கொலலும் வழியையே தேடுக; நீங்கள் மிகவும் சூரமுடையோர்களாதலின், உங்களது திறமையையறிந்தே ஏவுகின்றேனென்று புகழ்ந்துரைத்தனன். அந்த எட்டு ராக்ஷஸர்களும் அதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவ்வண்ணமே யாகுகவென் றுடன்பட்டு ராவணனைத் தொழுது விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு ஒருவர்க்குங்காணாமல் ஜனஸ்தானம் வந்து சேர்ந்தனர்கள், ராவணனும் பிராட்டியாரைப் பறித்துப் பெருமாளுடன் பகைத்தும், மடமையினால் மகிழ்ந்திருந்தனன்

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஐம்பத்தைந்தாவது சருக்கம்

ராவணன் தன் செல்வங்களைப் பிராட்டியாருக்குக் காட்டித் தன்னைச் சேரும்படி வேண்டியது

ராவணன் மிகச் சூரர்களாகிய அந்த எட்டு ராக்ஷஸர்களையும் அனுப்பி விட்டு, தன்னுடைய காரியங்கள் யாவுங் கைக்கூடினவென மகிழ்ந்து வைதேஹியை நினைந்து காமவேட்கைகொண்டு மறுபடியும் அந்தப்புரஞ்சென்று ராக்ஷஸிகளின் நடுவில் எழுந்தருளியிருந்த பிராட்டியார் சோகங்கொண்டு, கண்ணீர்பெருக்கி, ஒளிகுன்றி, அலைகடலில் வாயுவினாலலைத்து மூழ்த்தப் பட்ட மரக்கலம்போலவும், தன்னினத்தை விட்டு நாய்களின் இடையிலகப் பட்ட மான்பேடுபோலவும் துன்பமடைந்து தலைகுனிந்து சிந்தையுற்று வருந்தக்கண்டு, பலாத்காரமாய் அழைத்துக்கொண்டுபோய் மாடம் மேல் மாடங்கள் அடர்ந்து, பற்பல உயர்ந்த பெண்கள் நிறைந்து, பற்பலபறவைக ளொலித்துப் பற்பல மணிகளிழைத்து, பொன், வெள்ளி, படிகம், வை[illegible] யம், வைரம், இவைகளினால் செய்யப்பட்ட கம்பங்கள் நாட்டி, தேவ[illegible] களை முழக்கி, தங்கத்தோரணங் கட்டிக் காணற்கினிய தன் வி[illegible] புகுந்து தங்கப்படியேறிப் பிராட்டியார்க்குச் சுட்டிக் காட்டினன்,

சில கவாக்ஷங்கள் தந்தங்களாலும், சில கவாக்ஷங்கள் தங்கங்களாலும், சில வெள்ளிகளாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன; தரைகள் நவமணிகளிழைத் தொளிகொண்டன; நடவாபிகளும், தாமரையோடைகளும், மலர்கள் மலர்ந்து, சுற்றிலும் மரங்களடர்ந்து திகழ்ந்தன; இவ்வண்ணம் பற்பல விநோதங்களையும், ராவணன் பிராட்டியார்க்குக்காட்டி யாசையுறச்செய்யவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தினால் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளாய் பெண்மணி! மிகவுங் கொடியர்களாகிய முப்பத்திரண்டுகோடி ராக்ஷஸர்கள் என் வசத்திலிருக்கின்றனர்கள், அவர்களெல்லோர்க்கும் யானொருவனே இறைவன்; மூப்புடையோரும், வாலிபர்களுந்தவிர ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம்பேர்களிருக்கின்றனர்கள்; இத்தன்மையதாகிய இந்த ராஜ்ஜியமும், என்னுயிரும், யாவும் இனி யுன்னதீனமாயின; நீதான் எனக்குயிரினும் சிறந்தவள்; இந்த அந்தப்புரத்தில் எனக்கு அநேகமாயிரம் பெண்கள் மனைவியர்களாயிருக்கின்றனர்கள், அவர்களெல்லோர்களுக்குங்கூட நீயே இறைவியாகக்கடவை வேறெண்ணத்தைத் துறந்து என்மொழியைமகிழ்ந்து என்னை யங்கீகரித்தருள்க; அநேகமாயிரம் அரக்கர்களால் சூழ்ந்து காக்கப்பட்டுக் கடலிடையிலிருக்கின்ற இவ்விலங்கையும், இந்திரன் முதலிய தேவாஸுரர்களாலும் புகழப்படுமோ? தேவயக்ஷகந்தர்வ பக்ஷிபன்னகாதிகளிலும், என்னை எதிர்ப்பவனொருவனையுங் கண்டிலேன்; அரசிழந்து, தீன்முற்றுந் தவம்பூண்டு, ஆயுள் குன்றி, அற்பமனிதனான ராமன் என்னை யெதிர்ப்பானோ? இனி யவனால் யாதுசெய்வாய்? ஆகலின், என்னையே யடைக, யானே உனக்கு நிகராகுவேன்; யௌவனம் நிலையற்றதாதலின், என்னுடன் கூடி மகிழ்க; இனி ராமனைக் காண்பதில் மனமுறற்க; ராமன் இங்கு வரவேண்டுமென்று எண்ணுவதற்காயினும் வல்லனோ? அவனுக்கத்திறமை எங்குளது? காற்றினை யாகாயத்தில் கயிற்றினால் கட்ட முடியுமோ? தீ பற்றியெரிகையில், அதன் ஜ்வாலையைக் கையினால் பிடிக்க முடியுமோ? என்வசத்திலகப்பட்ட உன்னை விடுவிப்பவன் எங்குளன்? மூவுலகிலும் யான் எங்குங்காணகின்றிலேன்; இந்த லங்காராஜ்ஜியம் மிகப்பெரிது, இதனை நீ பாதுகாக்க விரும்புறுக, என்போன்றவர்களும், தேவர்களும், மற்றுள்ள யாவர்களும் உனக்குப் பணிவிடைசெய்வோர்களாகுவார்கள்; நீ திருவபிஷேகம்பூண்டு மகிழ்ந்து, என்னையும் மகிழ்வித்தருள்க; நீ முற்பிறவியில் செய்த தீவினை வனவாஸஞ்செய்ததோட்டிந்தது; இனி நல்வினையின் பலத்தை யநுபவிக்கக்கடவை. இங்குச் சிறந்த மாலைகளும், நற்சாந்தங்களும், நல்லணிகளுமுள; என்னுடன் கூடி இவைகளை யநுபவிக்கக்கடவை. என் பிராதாவாகிய குபேரனை வென்றுகொண்டு அவனிடத்திலிருந்த புஷ்பகமென்னும் திவ்விய விமானத்தைப் பறித்துக்கொண்டேன்; அதிலும் என்னுடனேறி விளையாடுக; தாமரைமலர்போல மலர்ந்த உன்னுடைய திருமுகமண்டலம் துன்புறுகையில் திகழ்கின்றிலது; என் [illegible]ணம் பிதற்றினன். பிராட்டியாரதுகேட்டுத் திருமுகமண்டலத்தை

யாடையின் றனியினல் மறைத்துக்கொண்டு கண்ணீர்பெருக்கிப் பெருமானையே நினைந்து ஒளிருன்றி வருந்தினர். ராவணன் மீளவும் பிராட்டியாரை நோக்கி, அடி வைதேஹி ! நீ இனி நாணமுறற்க; இதனல் தர்மலோப மொன்றுமிலது; உனக்கும் எனக்கும் இப்பொழுது தெய்வத்தினலே சேர்க்கை நேர்ந்தமையின், இதுவுந் தருமமேயாகும்; இஃது ரிஷிகளாலும் உகக்கப்பட்டது; யான் உனது திருவடிகளிரண்டிலும் தலைவணங்கி வேண்டுகின்றேன்; அருள செய்க; யான் உன்னதினனும், தாஸனுமாகின்றேன்; யான் உன்னைப பணிவேனெனறு காமத்தீயினல் எரிக்கபபடடு வருந்துகின்றமையின், தீனமாகமொழிந்தேன்; ராவணனும் ஒருபெண்ணைத் தலைவணங்கி வேணடுவனே ? ஒருகாலும் வேணடியிலன்; இப்பொழுதுன்னைமாத்திரமே வணங்கி வேண்டினேன்; என்றிவவண்ணமுரைதது மாருங்காலங்கிடடினமையின, இவள எனக்கே உரியவளென்றெண்ணினன*

ஆரணயகாண்டத்தில் ஐம்பதனைந்தாவது சருககம

முற்றிற்று.

ஐ ம் ப த தா று வ து ச ரு க் க ம்

பிராட்டியாா ராவணனையிகழ்ந்து பெருமானைப்புகழுதலும், ராவணன் பிராட்டியார்ககுப் பனனிரணடுமாதம் கெடுவிடடு வெருடடி யசோகவனத்தில் வாழுமபடி சேர்த்ததும்.

பிராட்டியார் ராவணனிவ்வணணமுரைத்த வாககியங்களைச் செவியுற்று மிகக கோபங்கொண்டு ஒரு புல்லை நடுவில்போடடு அச்சமின்றி, யதனையே ராவணனுக எண்ணி, அதனை நோககி, அடா ராவணத்துரும்பே கேளடா ! தசரதனென்னும் சக்கரவாத்தியார் தருமத்திறகழிவறற ஸேது போன்றவரும், சத்தியந்தவறாதவரும், மிகப் புகழுற்றவருமாகியிருந்தனர். அவருடையதிருக்குமாரரே ஸ்ரீராமபிரானென்பவர்; மூவுலகங்களிலும் புகழ்பெற்றவர்; நீண்டுருண்ட திருத்தோளகளை யுடையவர்; செந்தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவர்; அவர்தான என் பதி; என் தெய்வம்; இக்ஷ்வாகுகுலத்திற பிறந்தவர்; சிங்கம்போன்ற தோள்களை

* மூலச சாக்கத்திலும், இாதச் சர்க்கததிலும, ராவணன பிராட்டியாரை வேண்டித் தன்னை முன்போலவே தாஸனுகச்செய்துகொள்ளும்படி விண்ணப்பம் செய்து, அவ் வண்ணமே நிறைவேறுமென நினைத்தனனெனவும கருத்துத்தோன்றும்; கூர்மயோர் ஆராயின் இது நன்கு விளங்கும்.

யுடையவர்; சிறந்த தோள்வலியுற்றவர், அவர்தான் லக்ஷ்மணனென்னும் தம்பியுடன் கூடிவந்து உன்னுயிரை மாய்க்கப்போகின்றனர்; நீ என்னை யவர் திருமுன்பே எடுத்துவருவாயாகில், கரனைப்போலவே நீயும் அப்பொழுதே யடிபட்டு ஜனஸ்தானத்திலேதானே விழுந்திறந்திருப்பாய்; அநேககோடி ராக்ஷஸர்களிருக்கின்றனர்களென்ன எண்ணற்க; அவர்களெல்லோரும் என் பர்த்தாவினிடத்தில் திறமையற்றவர்களாகுவார்கள்; நச்சரவங்கள் பிறரைக் கடித்துக் கொல்லினும், கருடனிடத்தில் விஷமற்றனவாகின்றனவல்லவோ? என் பர்த்தாவின் வில்லினின்றும் விடப்பட்ட கூரிய கணைகள் உன்னுடைய சரீரத்தில் வீழ்ந்து கங்கையின் வெள்ளம் கரையை மோதி யழிக்கின்றது போல உன் சரீரத்தையும் அழித்தொழிக்கப்போகின்றன; தேவாஸுரர்களைப் பகைத்து நீ வெற்றிகொள்ளினும், இவர்க்குத் தீங்கு செய்தபின்பு, நீ உய்யாய்; உன்னுடைய மிகுந்துள்ள ஆயுளை மாய்ப்பதற்கு என் பர்த்தாவே காரணமாகின்றனர்; யாகவேதியில் யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டிப்போல உனக்கும் இனி உயிர்வாழ்தலரிது; என் பர்த்தா உன்னை இப்பொழுது சிறிக் கடாக்ஷிப்பாராகில், நீயுடனே எரிந்தழிந்து விடுவாய்; என் பர்த்தா சந்திரனை விண்ணினின்றும் தரையில்விழச்செய்யினும் செய்வார், அழிக்கினும் அழிப்பார், கடலை உலர்த்தினும் உலர்த்துவார்; அத்திறமையுடைய அவர் என்னை விடுவிக்கமாட்டாரோ? நீயரசிழந்து பலமொடுங்கி, வலிமைகுலைந்து, மதிமயங்கி, ஆயுள்மாளும் காலங் கிட்டினமையின், என்னைப் பறித்தோடிவந்தனை; உன்னால் இவ்விலங்கையே கைம்பெண்ணாகப்போகின்றது; நீசெய்த இத்தீச்செயல் ஒருக்காலும் நலந்தருவதன்று; என்னை நீ பலாத்காரமாக எடுத்தோடி வந்தனையே? யான் உன்மேல் ஒருகாலும் இச்சைகொள்ளேன்; அந்த ஸ்ரீராமபிரானே எனக்குத் தெய்வமும், பர்த்தாவும் ஆகுவார்; அவர் மிகச் சிறந்த காந்தியுடையவர்; அச்சமற்றவர்; தோள்வலியினாலேதானே தனியே தண்டகாவனத்தில வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர், அவர் உன்னுடைய வீரத்தன்மையையும், மதத்தையும், தோள்வலியையும், இறுமாப்பையும் போக்கப்போகின்றனர்; எல்லாவுயிர்களும் விநாசகாலத்தில் நற்செயலைத்துறந்து தீச்செயலில் விருப்பங்கொள்ளுகின்றன; என்னை நீ இவ்வண்ணம் அநியாயமாய் எடுத்துவந்தமையின், அந்த விநாசகாலம் உனக்கும் கிட்டியிருக்கின்றது; நீ விரைவில் இனத்தார் சுற்றத்தார் முதலிய யாவருடனும் அழிவாய்; ஹோமத்திரவியங்கள் நிறைந்து, வேதியாகசாலை சூழ்ந்து, மந்திரிக்கப்பட்ட யாகவேதியைச் சண்டாளனால் தீண்ட முடியாததுபோலப் பதிவிரதையான என்னைக் கிட்ட உன்னாலும் முடியாது; மலர்ந்ததாமரை மலர்மிசை ராஜஹம்ஸத்துடன் கூடி மகிழ்கின்ற அன்னப்பேடு புற்குவியின்மேலிருக்கின்ற நீர்க்காக்கையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்குமோ? உணர்வற்ற என்னுடைய இந்தச் சரீரத்தைக் கட்டினுங் கட்டுக; கடித்துத் தின்னினும் தின்க; எனக்கு இச்சரீரமும் உயிரும்

பாதுகாககத்தக்கனவலல; இவ்வுலகில் அழிவற்ற புகழென்னும் சரீர மொன்றே இகழவுறு து காக்கததககது; ஆதலின், யான் ஒருகாலும பழிக்குரியவளாகேன ; எனறிவவண்ணம வனமொழிமொழிந்து மேலொ னறும மொழியாது மௌனமடைநதனா. ராவணனும் அந்த வாக்கியங் களைக்கேட்டு மிகவும முனிந்து பிராட்டியாரை நோககி, கேளாய மிதிலாதி பதியின திருமகளே ! யான உனககு இன்றுமுதல பன்னிரண்டுமாதம் கெடுவுகொடுத்திருக்கின்றேன் , அதறகுள உடன்படடு எனனை நீ சேரா யாகில், பினபு உன்னை யான தினபதனபொருட்டுப பாசகர்கள் வெடடித் துண்டிததுச சமைககக கடவாகளென்று முடிவுரைதது, அருகிலிருந்த அரக்கிகளை நோககி, விரைவாக வருக , தாதிமாாகளே ! நீஙகள் இவளை யழைத்துககொணடுபோய் இவளுடைய தாப்பத்தைப போக்குக எனறு கட்டளையிடடனன். உடனே அநதக் கொடிய ராக்ஷஸிகளும் அவவண் ணமே செயவோமெனறு கைகுவிததுப் பதிலுரைத்துப பிராட்டியாரைச சூழந்துகொண்டு நினறனாகள ராவணன் மீளவும் அவர்களை நோககி, அரக்கிகளே ! இவளை யசோகவநிகையின நடுவில் அழைததுக்கொணடு போயச சேர்ககக கடவீர்கள அஙகிவளைச சூழ்ந்து பாதுகாதது வருக; அங்கிவளை வெருட்டியும், நன்மொழியுரைத்தும், அன்று காட்டினின்றும் பிடித்துவந்த யானைப்பேட்டைப்போலப் பழக்கி, எனவசமாகும்படி செய்க ; எனறு கட்டளையிட்டு, அடிவைப்பினுலேதானே பூமியைப் பிளப பவன்போல நடந்து தன்மனை சோந்தனன. அவ்வரக்கிகளும் அந்தப் படியே பிராட்டியாரை யழைத்துக்கொணடு அசோகவனம் சேர்ந்தனா கள. பிராட்டியாரும் புலிக்கூட்டத்தினுள்ளகப்பட்ட பெண்மான்போல அவ்வரக்கிகளால் சூழப்பட்டு நடுங்கித துனபுறறுச் சிறிதும் மனந்தேறி யிலர் ; அந்த அசோகவனமும எக்காலையிலும் தளிர்த்துப் பூத்துக் காயத்துப் பழுத்துத் தழைத்த பலவகை மரங்களடர்ந்து எப்பொழுதும் மதுவுண்டு மதஙகொண்ட பற்பல பறவைகளினுலொலிக்கப்பட்டு விளங் கிறறு ; அப்பொழுது பிராட்டியாரும் அங்கிருந்து மிகத் துன்புற்றுப் பெருமானையே தியானஞ்செய்துகொண்டு வேறொன்றினையும் கண்ணுரு மலும், நினைக்காமலும், மயக்கங்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தாறுவது சருக்கம்

முறறிறறு.

ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம்.

பெருமாள் மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டுவருகையில், இளையபெருமாளை வந்துவிட்டதையும், அபசகுனங்களையும் கண்டு பிராட்டியார்க்குத் தீங்குநேர்ந்திருக்குமென்று சிந்தையுற்றது.

அங்கே பெருமாளும் மானுருக்கொண்ட அந்த மாரீசனைக் கொலைசெய்து விரைவாக மீண்டுவருகையில், தன் பின்புறத்தில் நரி கோரமாக ஊளையிடக்கண்டு அந்தோ ? யாதோ தீங்குநேர்ந்திருக்கின்றது ; வைதேஹி ! ராக்ஷஸர்களால் பக்ஷிக்கப்படாமல் இன்புற்று வாழ்ந்திருப்பாளா ? மாரீசன் என்னைப்போலக் கூவி யழுததொனியை லக்ஷ்மணன் கேட்டிருப்பானாகில், ஸீதையை யங்கே விட்டுவிட்டோடிவருவான் ; ஸீதையும் அந்ததொனியைக் கேட்டவுடன் மிகத் துன்புற்று லக்ஷ்மணனை யுடனே என்னிடமனுப்பிவிடுவாள் , ஸீதையை யந்தத் தருணம் பார்த்து ராக்ஷஸர்கள் பலாத்கரிக்க கொலைசெய்ய நினைப்பார்கள் ; இந்த எண்ணத்தினாலேதானே மாரீசன் மானுருக்கொண்டு என்னை நெடுந்தூரம் இழுத்தலைத்தனன் ; ஸீதாலக்ஷ்மணர்களிருவர்க்கும் மங்களமுண்டாகுமா? கராதிகளைக்கொலைசெய்தது முதல ராக்ஷஸர்கள் என்மேல் பகைகொண்டு சமயம்பார்த்திருக்கின்றனர்கள்; இப்பொழுது பற்பல அபசகுனங்களும் காணப்படுகின்றன ; என்றிவ்வண்ணஞ் சிந்தை செய்துகொண்டே விரைவாக வருகையில், இளையபெருமாள் தனியே வரக்கண்டு கிட்டி யவரை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! ராக்ஷஸர்கள் நிறைந்த இந்தக்கொடிய கானகத்தில் ஸீதையைத் தனியே விட்டு வரலாகுமோ ? நீ இப்பொழுது ஸீதையை விட்டு வந்தது இகழத்தக்கதேயன்றி, உகக்கத்தக்கதாகாது , இனி நமக்கு நல மெவ்வண்ணம் உண்டாகும் ? ஸீதை ராக்ஷஸர்களால கொல்லப்பட்டனளோ? பக்ஷிக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, பறித்தொளிக்கப்பட்டனளோ ? இனி யாம் ஸீதையை யாசிரமத்தில காணோம் ; இவ்விஷயத்தில் யான் சிறிதும் ஐயமுறுகின்றிலேன் ; மிகவும் அபசகுனங்களே யாகின்றன ; அடா லக்ஷ்மணா ! ஸீதை யுயிர்வாழ்ந்திருக்கவும் காணபோமா ? நரி முதலிய விலங்குகளும், பறவைகளும், கோரமாக நாற்புறங்களிலும் கூவுகின்றனவே ? ஸீதை நலமுற்றிருப்பாளா ? இந்த மாரீசனும் மானுருக்கொண்டு என்னை மோசஞ்செய்து நெடுந்தூரமலைத்துக் கடையில் என்னால் கொலைசெய்யப்பட்டு இறக்கும்பொழுதே அரக்கனாயினன்; என்னுடைய மனமும் மகிழ்வற்று வருந்துகின்றது ; இடக்கண்ணும் துடிக்கின்றது ; அடா லக்ஷ்மணா ! சந்தேஹமேயில்லை ; ஸீதை பறிக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, கொல்லப்பட்டனளோ ? அல்லது, நடுவழியில்

இழுக்கப்படுகின்றளோ ? காம இனிச் சீதையைக் காணமாட்டோம்; நீ சீதையை விட்டு வந்தது தகுதியற்றது; என்று லக்ஷ்மணருடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு உரைத்து இகழ்ந்து வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம் முற்றிற்று

ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் திரும்பிவந்து பிராட்டியாரை எங்குங்காணாமல் மிகவும் துயருற்று வருந்தியது.

பெருமாள் மீளவும் பிராட்டியாரைவிட்டுத் தனியே வந்த இளைய பெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மணா ! யான் திருவயோத்தியை விட்டுத் தண்டகாரணியத்துக்குப் புறப்படுகையில், யாவளொருத்தி முற்றுந்துறந்து என்னையே நம்பிப் பின்றொடர்ந்தனளோ ? அந்தச் சீதை இப்போது எங்கிருக்கின்றனள் உரையாய்; யான் அரசிழந்து தீனமுற்றுக் காடுறைந்து வருந்துகையில், யாவள் துணையாயினளோ ? அந்த என் தருமபத்தினி எங்கே ? எவளைப் பிரிந்து யான் கணப்பொழுதும் இன் புற்று வாழேனோ ? அந்த நாயகி எங்கே ? இந்தப் பார் முழுதும் ஆளுகை யாயினும், இந்திரன்பட்டத்தையாயினும், யான் அந்தச் சீதையின்றி விரும்பேன், எனக்குயிரினும் பிரியமுள்ள அந்த ஜானகி ! பிழைத்திருக் கின்றனளா ? யான் பதினாலாண்டு வனவாஸஞ் செய்வேனென்று செய்த பிரதிஜ்ஞை பொய்யாகாமல் நிறைவேறுமா ? (சீதையைக் காணேனாகில், உடனே இறப்பேன்; அப்போது பதினான்குவருஷம் பூர்ணமாகாமல் போய்விடுமே) அடா லக்ஷ்மணா ! சீதையை யிழந்து, யானிறந்து, நீ மாத்திரம் படைவீடுபோய்ச் சேர்வாயாகில், கைகேயி மனமீடேறி இன் புற்று வாழ்வாள்; தன்மகன் பாராளுகின்றனனெனச் செருக்குற்றிருக் கின்ற கைகேயியை மகனையிழந்த என் மாதா ! தினந்தோறும் வந்து வந்து பணியவேண்டும் காலம் நேருமன்றோ ? அவ்வண்ணம் நேராமல் நலம் விளையுமா ? சீதை யாசிரமத்தில் பிழைத்திருக்கின்றனளாயின், ஆசிரமத்திற்கு வருவேன்; இறந்திருப்பளாயின், யான் இவ்விடத்திலே தானே உயிர் விடுவேன்; யான் ஆசிரமத்திற்குச் செல்லுகையில், சீதை புன்னகையுடன் இனியமொழி மொழியாளாயின், உடனே இறப்பேன்; அடா லக்ஷ்மணா ! நீ யுண்மை யுரையாய்; சீதை பிழைத்திருக்கின்றனளா? இல்லையா ? ஒருவேளை நீ பூகமற்றிருக்கையில், அரக்கரால் பக்ஷிக்கப் பட்டனளோ ? அவள் மிகவும் ஸுகுமாரமுடையவளும், இளமையுற்ற

வளும், துன்புறத்தகாதவனுமாதலின், என்னைப் பிரிந்ததனால் மிகவும் துன்புறறே யிருப்பானென நம்புகின்றேன், அந்தக்கொடிய மாரீசன் இறக்கும் சமயத்தில என்னைப்போலக் கூவி யழைத்தனமையான், அதைச் செவியுற்று நீயும் அச்சமுற்றிருப்பாய; சீதையும அந்தத்தொனியைக் கேட்டுத் துன்புற்று உன்னை யனுப்ப நீயும அந்த வாக்கியத்தைத் தவறுமைக்காக அவளை விட்டு வந்தனையென எண்ணுகின்றேன்; எவ்விதத்திலும் நீ சீதையை விட்டு வந்ததனால மிகவும கஷ்டம் நோந்தது, அந்தக் கொடிய ராக்ஷஸாகள் நமமேலுள்ள பகையைத் தீர்த்துக்கொள்வதற் கிடங்கொடுத்துவிட்டனை; கராதிவதத்தினாலே துன்புற்றுப் பகைகொண்டிருந்த ராக்ஷஸாகள் இத்தருணத்தில் சீதையைக் கொலைசெய்திருப்பார்கள் என்பதிலையமிலது; அடா லக்ஷ்மணா! இனி யான் துன்பக்கடலில் மூழ்கினேன்; இனிச்செய்யத்தக்கதென்ன? விதிவசம் இத்தன்மையதெனவே எண்ணுகின்றேன்; என்றிவ்வண்ணமுரைத்துச் சீதாதேவியையே நினைந்துகொண்டும, இளையபெருமாளை இகழ்ந்துகொண்டும், பசியினாலும், சிரமத்தினாலும், சோகத்தினாலும், பெருமூச்செறிந்துகொண்டும, முகம்வாடி, ஒளிகுன்றி, விரைவாக வாசிரமத்திற்கு வந்து சீதையைக்காணாமல், மற்றும பற்பல இடங்களிலும தேடி எங்குங்காணாமையினால், இதுதான அது (யான் எண்ணியபடியேயாயிற்று) இதுதான் (யான் இங்குவந்ததற்கு மூலம்) என்று நினைந்து மயிர்க்கூச்செறிந்து துன்புற்று வருந்தினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளை நோக்கி, ஏன் சீதையைவிட்டுத் தனியே வந்தனையென்று வினவியருள, இளையபெருமாள பிராட்டியாருரைத்த வன்மொழியால் வந்தேனென உரைத்தருளியது.

இது முன்பு சுருக்கி யுரைத்ததையே மீளவும விரிவாக வுரைத்தது.

அநந்தரம ஆசிரமத்தினின்றும் பிராட்டியாரைவிட்டுத் தனியேவந்த இளையபெருமாளைப் பெருமாள் நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! நீ சீதையைத் தனியே விட்டு விட்டு ஏன் வந்தாயடா? உன்னை நம்பியே நான் அவளை

விட்டு வந்தேனோ? நீ தனியே வந்ததைக்கண்டு என்மனம் மிகவும் நடுங்கு கின்றது; என்னுடைய இடக்கண்ணும், இடத் தோளும், இதயமும் துடிக்கின்றன; சீதையை ஏன் விட்டு வந்தனை யுரையாயென வினவுதலும், இளையபெருமாள் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி எம்மையனே! யான் சுய மாகவே பிராட்டியாரை விட்டு விட்டு வந்திலேன்; பிராட்டியார் மிகவும் கொடிய வன்மொழிகளினாலென்னை இகழ்ந்தேவினமையின் வந்தேன்; தேவரைப்போல அந்த மாயா மாரீசனால் அந்தோ? லக்ஷ்மணா! அந்தோ! வைதேஹி! காத்தருள்க; என்று கூவின கூக்குரலைப் பிராட்டியார் செவி யுற்று, தேவருக்கே தீங்குநேர்ந்ததாக எண்ணி, மிக வருந்தி, அச்சங்கொ ண்டு, கண்ணீர்பெருக்கி யழுது போபோவென்று என்னை ஏவினர். அதற்கு யான் உடன்படாமல அம்மா! இது பெருமானுடைய தொனியே யன்று; யாரோ வஞ்சனைசெய்வதன்பொருட்டுக் கூவுகின்றனர்; அஞ் சற்க; என்று யான் பெருமபாலும் தேற்றி மறுத்துரைத்தேன்; தேவர் களையும் பாதுகாக்கவல்ல எம்மையா இவ்வண்ணம் அற்பன்போலக் கூவு வாரோ? என்றும், உறுதியாகவுரைத்து வேண்டினேன்; பிராட்டியார் அதனைக்கேட்டும் தேறுறாமல மீளவும் ஏவினா, மீளவும் யான் அவளை நோக்கி, அம்மா! நீர் வீண் வீணாகத்துயருறுகின்றீர்; தேவரும இவ் வண்ணம துன்புறலாகுமோ? யாவனோ ஒரு அரக்கனே எம்மையர் போலக் கூவினன்

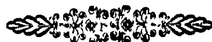
నసోऽస్తి త్రిషులోకేషు పుమాన్ వైరాఘవంరణే
జాతోవాజాయమానోవా సంయుగేయఃపరాజయేత్

நஸோஸ்தி த்ரிஷுலோகேஷு புமானவைராகவம்ரணே
ஜாதோவாஜாயமானோவா ஸம்யுகேயஃபராஜயேத

என்னையரைப் போரில எதிர்த்து வெற்றிகொள்ளத்தக்க திறமை யுடையோன மூவுலகங்களுள்ளும, பிறந்தவர்களுள்ளும, பிறக்கின்றவர்க ளுள்ளும, ஒரு ஆண்பிள்ளையுமிலன; இந்திரன முதலிய தேவர்களாலும் வெற்றிகொள்ளப்படாரென்று பலவிதமாகவுந் தேற்றினேன், அதற்கும் மனந்தேறாமல் மனங்கலங்கிக் கண்ணீர்பெருக்கி என்னை நோக்கி, மைத்துனா! நீ என்மீது மிக விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றனை; ஆதலின், அண்ணன இறக்கவேண்டுமெனவே நீ நினைக்கின்றனை; என்னை நீ யொரு பொழுதும் அடையாய்; சமயம்பார்த்து ராமனைக் கொலைசெய்து என்னைக் கொண்டுவரும்படி பரதன் சங்கேதஞ்செய்தே உன்னையனுப்பி யிருப்பான; ஆதலாலே, என பிராணநாயகர் துன்புற்றுக் கூவுகையிலும், நீ விரைந்தோடிப் பாதுகாக்கின்றிலை; என்னைப் பெறுவதன்பொருட்டே நீ கபடங்கொண்டு உடன் வந்தனை; ஆதலின், நீ பகைவனே யாகின்றனை; என்றிவ்வண்ணம் பிராட்டியார் என்னைப் பழித்துரைத்தமையின், யான்

சினங்கொண்டு, கண்சிவந்து, உதடுதுடித்து, வெறுப்புற்றோடிவந்தே னென்று மொழிந்தனர். பெருமாள் அம்மொழியைக்கேட்டு மீளவும் இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! நீ யாதுகாக்கினும் சீதையைத் தனியே விட்டுவந்ததென்பது குற்றமேயாகும்; எல்லாவரக்கர்களையும் யான் கொலைசெய்வேனென்பதை யறிந்தும், சீதையின் கோபவாக்கியத் தைக்கேட்டு வந்தது தகுதியற்றது, நீ சீதையை விட்டு வந்ததை யான் தகுமென வுகவேன்; பெண்கள் சினமுறுவதும், வன்மொழி மொழி வதும் இயல்பேயாதலின், அதற்காக நீ வந்தது தகாது; சீதை முனிந் துரைத்த வன்மொழியைக்கேட்டு நீயும் முனிவுகொண்டு என் கட்டளையை மீறிவந்ததென்பது உனது குற்றமேயாகும்; மான்வேஷங்கொண்டு யாவ னொருவன் என்னை நெடுந்தூரமலைத்தனனோ? அந்த மாரீசன் என் கணை யினாலடிபட்டு இதோ விழுந்திருக்கின்றனன் பாராய்; யான் வில்லைப் பிடித்து நாணையிழுத்துக் கணைதொடுத்தெய்கையில், உடனே இவன் மானுருவைவிட்டுக் கேயூரகுண்டலாதியாபரண வணிகளை யணிந்த ராக்ஷஸசரீரத்தையடைந்திறந்தனன்; அவனே என்னைப்போலத் தீனங் கொண்டு கூவினன், அதைக்கேட்டு நீயும் சீதையைத் தனியேவிட்டு வந்தனையன்றோ? என்றருளிச்செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபதாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைக்காணாமல் தேடியலைந்து வருந்துதல்.

அநந்தரம் பெருமாளிளையபெருமாளுடன் விரைவாக எழுந்தருளுகையில், இடக்கண்துடித்துக் கால்தடுமாறி மெய்நடுங்கி மனங்குன்றினமையின், இந்த அவசகுனங்களினால் யாதோ தீதுநேர்ந்ததென எண்ணி, சீதைக்கு க்ஷேமமுமம் நேருமாவென்று உரைத்துக்கொண்டே வந்து ஆசிரமத்தில் பிராட்டியாரைக்காணாமல் வருந்தி, வேகத்தினால் மேலெழு பவர்போலவும், கைகளை யுயரவெடுத்துக்கொண்டு எங்கெங்கே பிராட்டி யார் வீற்றிருக்கும்மிடமோ? அங்கங்கே எழுந்தருளிப் பிராட்டியாரைக் காணாமல் பனிக்காலத்தில்சோபையிழந்துமடலுதிர்ந்ததாமரைபோலவும், வாடி வருந்திய பூ பறவை விலங்குகளையுடைய மரங்களினால் அழுகின்றது போலவும் ஒளியிழந்து, வனதேவதைகளினால் துறக்கப்பட்டும், அங்கங் கிறைக்கப்பட்ட தருப்பை, மரவுரி, தவிசு, பாய் முதலியவற்றை யுடை

யதுமாகிப் பாழுடைந்த பர்ணசாலையைக் கண்டு புலம்பலுற்றனர். அந்தோ ? வைதேஹி ! அரக்கர்களால பறிக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, கொல்லப்பட்டனளோ ? அல்லது, வழிதப்பி எங்கேயாயினும சென்றனளோ ? அல்லது, பக்ஷிக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, அச்சமுற்று மறைந்திருக்கின்றனளோ ? அல்லது, காய கனி மலா தளிர்களைக் கொய்வதனபொருட்டுக் கானிடைச்சென்றனளோ? அல்லது, தீர்த்தம கொள்வதனபொருட்டுக் கோதாவரிக்கு எய்தினளோ ? என்றிவ்வண்ணம எண்ணிப புலம்பி யங்கங்குச்சென்று தேடியும் பிராட்டியாரைக்காணுமல சோகத்தினால் கணசிவந்து பித்தேறினவனபோல ஒரு மரத்தினின்றும் மற்றொருமரத்துக்கும, மலையினின்றும மலைக்கும, நதியினின்றும நதிக்குமாகவோடி யலைந்து, கடம்பமரத்தை நோக்கி, அடா கதம்பா ! சீதை யுனமேல் மிகப பிரியமுடையளாகுவாள , அவளை நீ எங்கேயாயினும் கண்டாயா ? அறிவாயாகில, உரையாயென்று வினவி ; பில்வமரத்தையுங் கிட்டி அடா பில்வா ! என் பாரியை உன்னுடைய இளந்தளிர்போலக் கோமளதமமான திருமேனியுடையாள, பீதாமபரமுடுத்திருப்பாள, உன் கனியையொத்த கொஙகையுடையாள, அவளை யறிவாயாகில், உரையாயென்று வினவி ; வெணபாலைமரத்தையும கிட்டி, அடா வெண்பாலைமரமே ! உனது மலர்மேல் மிகப்பிரியமுடைய எனனுயகி ! பிழைத்திருக்கின்றனளோ ? இலலையோ ? உரையாயென்று வினவிக் ககுபமரத்தையுங் கிட்டி அடா மருதமரமே! உன்னைப்போன்ற தொடையையுடைய என் பத்தினியை யறிவாயல்லையோ ? எங்கிருக்கின்றனளுரையாய என்று வினவி யொன்றும பதிலுரையாமையின், மஞ்சாடிமரத்தைககிட்டி யது தளிர்த்துப் பூத்து வணடுகளொலித்து விளங்கினமையின், இது சீதையை யறிந்ததுபோலும் என்று நினைந்து அதனை நோக்கி, அடா திலகமரமே ! திலகப்பிரியையான என் பிரியையை நீ யறிவாயாகிலுரையாயெனவினவி; அசோகமரத்தைககிட்டி அசோகமரமே ! சோகத்தைப போக்குகின்றமையின், அசோகமென்னும் பெயருடையோய; என் பிரியையைக்காட்டி என்னையும உன்னைப்போல அசோகனாக (சோகமற்றவனாக) விரைவில் செய்யாயென்று வினவிப் பனைமரத்தையும் நோக்கித் தாலமரமே ! என் பாரியை உன்னுடைய பழம்போன்ற கொங்கையுடையாள ; அவள் எங்கிருக்கின்றனள் ? என்மீதுனக்கருளுளதாயின், உரையாயென்று வினவி ; ஜம்பூமரத்தை நோக்கி, நாவலமரமே ! என்னுயகி உன்னுடைய பழம் போலத் தாங்காவென்று மின்னுந் திருமேனியுடையள் ; அவளை யறிவாயாகில, ஐயமின்றி யுரையாயென்று வினவிக் கோங்குமரத்தை நோக்கிக் கர்ணிகாரமே ! உனது மலர்மேல் மிகவும பிரியமுடைய என்னுயகியைக் கண்டனையாகிலுரையாயென்று வினவி; இவ்வண்ணமே மா, கடம்பு, ஆச்சா, பலா, மருதாணி, மாதளை, வேஙகை முதலிய மரங்களையும் வினவி ; அவ்வண்ணமே மல்லிகை, சிறுமல்லிகை, சம்பகம், தாழை முதலிய

செடிகளையும் வினவி; ஒன்றும் பதிலுரையாமையின், விலங்குகளையும் நோக்கி, அடா மானே! உன்னைப்போலவே கண்ணுக்குடைய என மனையாளைக் கண்டனையோ? அடா யானையே! உனது துதிக்கைபோன்ற தொடையையுடைய என பாரியையைக் கண்டனையோ? அடா புலியே! என்னையகியுன்னைக்கண்ணுயின, அச்சமடைவாள, அவளை நீ கண்டனையோ என்று வினவி; உன்மத்தங்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் தேடி யலைந்து அதுவே சிந்தையாயிருந்தமையின், எங்கும் பிராட்டியாரிருப்பார்போலக் கண்டு அடி நாயகி! நீயேன் நெடுந்தூரமோடுகின்றனை; உன்னை யான் கண்டுகொண்டேன; மரங்களின் இடையில் மறைந்து மறைந்து ஓடற்க; நிற்க நிற்க; உனக்கென்மீதருள் இல்லையா? என பதிலுரைக்கின்றிலை; நீ நெடுங்காலம் பரிஹாஸஞ்செய்ததில்லையே? ஏன் என்னை யுபேக்ஷை செய்கின்றனை; பீதாயபரதத்தினால் அறிந்துகொண்டேன்; என்மீதன்புள்ளதாயின், ஓடாது நிற்க; அந்தோ? இவள் சீதை யல்லளபோலும், அரக்கர்களால் கொலைசெய்யப்பட்டனள்போலும், பிழைத்திருப்பாளாயின, இவ்வண்ணம் யான வருந்துகையிலும் உபேக்ஷைசெய்வாளோ? யானில்லாம லிருக்கையில, அரக்கர்கள சீதையின் அவயவங்களைப பங்குபோட்டுக் கொண்டு பக்ஷித்தார்கள். அப்பொழுது முழுமதிபோன்ற நாயகியின் திருமுகமண்டலம ஒளியிழந்திருக்குமந்தோ! சம்பகம்போன்ற நாயகியின் கண்டத்தை அவள கூவி யழுகையில, அரக்கர்கள கடித்துப் பக்ஷித்திருப்பார்கள, தளிர்போன்ற கைகளும முறிக்கப்பட்டுப் பக்ஷிக்கப்பட்டிருக்குமந்தோ? என பிராணநாயகி! அரக்கர்களுக் குணவாவதனபொருட்டே என்னை விட்டுப் பிரிந்து, லக்ஷ்மணனாலும, மற்றுள்ள வழிப்போக்கர்களாலும் துறக்கப்பட்டு, இனத்தார் சுற்றத்தார் பலபேர்களை யுடையளாகியும், அநாதையாகிப் பக்ஷிக்கப்பட்டனள. அடா லக்ஷ்மணா! என பிராணநாயகியைக் காண்கின்றனையா? அடி சீதாதேவி! நீ என்னைவிட்டெங்குசெய்தினையோ? என்றிவ்வகையாக அடிக்கடிக் கூவி யழுது, ஒரு காட்டினின்று மற்றொருகாட்டுக்கோடியும், சில விடங்களில வேகத்தினால் சுழன்றும, சிலவிடத்தில மயங்கியும, சிலவிடத்தில் பித்தேறினவன்போலவலைந்தும், பிராட்டியாரையே தேடிக்கொண்டு காடுகளையும், நதிகளையும், மலைகளையும், அருவிகளையும, சுனைகளையுங்கடந்து, எங்கும் நிலைகொள்ளாமல் காடெங்குந்திரிந்தும பிராட்டியாரைக்காணமல மேன்மேலும தேடமுயன்று மிக வருந்தினர்

ஆரணியகாண்டத்தில் அறுபதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைக்காணாமல் புலம்பியதும், இளையபெருமாள் தேற்றியதும்.

சக்கரவர்த்தித்திருமகனாரிவ்வண்ணம் தேடிப் பிராட்டியாரை யாசிரமத்தில காணாமல் எங்குமலைந்து கூவிக கைகளை யுயரவெடுத்து, அடா லக்ஷ்மணா ! சீதை எஙகே யிருககின்றனள் ; இங்கிருந்து எங்கேயாவது சென்றனளோ ? யாவனாயினும எடுததோடினனோ ? எவனாலேயாவது பக்ஷிக்கபபடடனளோ ? அடி வைதேஹி ! என்னைப பரிஹாஸஞ் செய்வதனபொருட்டு மரத்திடையில் மறைந்திருககின்றனையோ ? அடி என பிராணநாயகி ! என்னைப் பரிஹாஸஞ்செயததுபோதும எதிரில் வருக ; நீ எந்த விலஙகுகளுடனும், பறவைகளுடனும விளையாடுவாயே ? அவையெல்லாம இங்கே உன்னைக காணாமல கண்ணீர்பெருக்கிச சிந்தையுற்றிருககின்றன ; அடா லக்ஷ்மணா ! சீதையின்றி, யான பிழையேன் ; சீதாசோகத்தினாலிறந்த என்னை வானுலகில சக்கரவர்த்தியார காண்பார்; அபபொழுதவர் என்னை நோககி, அடா ராமா ! பதினான்குவருஷம வனவாஸம செயவேனென்றுடனபடடுப் பின்பு, அதனைத் தீரககாமலே இங்கெயதினை யல்லையோ ? இவவணணம பொயயனான உன்னை யிகழ்க ; என்று என்னை நோக்கி யுரைபபார , அந்தோ ? அடி வைதேஹி ! மிகவும் சோகககடலிலாழநத என்னைப புகழ, கபடமுடையோனைத் துறப்பது போலத துறந்து எங்கெயதினை ? என்னைத துறவற்க; யான உன்னைப் பிரிவேனாகில, உயிரையே விட்டு விடுவேன ; எனறிவ்வண்ணம புலம்பிப் பிராட்டியாரைககாணாமல் துன்புற்றுச் சேற்றில புதைந்த குஞ்சரமபோல வருந்துகையில், இளையபெருமாள நோககி, எம்மையபிரா ! இவ்வண்ணந் துன்புறற்க ; என்னுடன் கூடி மேனமேலு முயற்சிசெயக , இந்தக் கானகமும பற்பல குகைகளையுடையதும, விஸ்தாரமுடையதுமாகின்றது ; பிராட்டியாரும் காட்டிலுலாவுகையில், மிகப் பிரியமுடையவராதலின், எங்கேயாயினும் சென்றிருப்பார்; அன்றியில, கோதாவரிககாயினும் சென்றிருபபார ; அல்லது, பரிஹாஸத்தினபொருட்டு எங்கேயாவது மறைந்திருப்பார் ; அல்லது, மறைந்து நம்மை அச்சமுறச்செய்ய நினைத்திருபபார ; தேவரையும், அடியேனையும் தேடுவதன்பொருட்டாயினும் சென்றிருப்பார் ; ஆதலின், அவரைத் தேடுவதன்பொருட்டே முயற்சி செய்வோம்; காடெங்குந்தேடிப பிராட்டியாரிருககுமிடததை யறிவோம்; சீதாபிராட்டியாரைத் தேடத் திருவுளமுறுவீராகில, துன்புறற்க ; என்றுரைத்துத் தேற்றினர். பெருமாளும் அதுகேட்டுச் சோகத்தையடக்கித் திருத்தம்பியாருடன காடு மலை யாறு குளங் குட்டை மலைத்தாழ்வரைகள்

குகைகள் சிகரங்கள் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும்தேடியும் பிராட்டியாரைக்காணுமல தம்பியை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணு! இவ்விடங்களிலெங்கும் ஜானகியைக் காணகின்றிலேனே? இனி யாதுசெய்வோமென வினவினர். இளையபெருமாளும அதுகேட்டுத் துன்புறறுப பெருமானை நோக்கி, ஐயனே! மீளவும தேடுவோம; தேவர் பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவரை எடுத்தோடின பகைவனையும கணணுற்று, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு பலிசக்கரவர்த்தியைக் கட்டினுபபோலக் கட்டியருளவீரென்று மொழிந்தனர். பெருமாளும் அதுகேட்டு இளையபெருமானை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணு! காடெங்குநதேடினேமே? இமயலேயும், தாமரையோடையும் தேடப்பட்டன; என்னுயிரினும பிரியமுடைய வைதேஹியைமாத்திரம் கண்டிலேன்; இனித்தேடவேண்டுமிடம எங்குளது; என்றிவ்வண்ணமுரைத்தருளிச சோககடலிலமூழ்கி முகூர்த்தகாலம் மோஹங்கொண்டு வெப்பமாகநெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தீனமடைந்துட்கார்ந்து,மீளவும் மோகந் தெளிந்து, அந்தோ? பிராணநாயகி! எங்குறைகின்றனையெனக் கூவிப் புலம்பி வருந்தினர். பினபு, இளையபெருமாளும பலவிதமாக விநயம் பூண்டு வணக்கமாகக் கைககூப்பி வேணடி இனியனமொழிந்து தேறறினர். பெருமாள அதனைக் கேளாமலே பிராட்டியாரைககாணுமல் அடிக்கடிக் கூவி யழுதனர்.

ஆரணயகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்ருவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவதுசருககம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைககாணுமல் சோகக்கடலில்மூழ்கிப் பலவாறுகப புலம்பி உயிரைவிடுவேனென வருளிசசெயய, இளைய பெருமாளும மிகத துன்புற்றது.

பெருமாளிவ்வண்ணம் தேடியும் பிராட்டியாரைக்காணுமல் பலவிதமாகப புலமபி சிந்தையினுல பிராட்டியார் எதிரில நிற்பதாகவெண்ணியாராயநது, பின்பு காணுமல் வருந்திக காமவேட்கையால வருநதி அடி நாயகி! நீ மலர்மேல் மிகப பிரியமுடையை யாதலின், அசோகமரத்திடையில் மறைந்தனேயோ? உனது தொடைகள வாழைத்தண்டுகளுக்கு ஒப்பானவையாதலின், வாழைமரத்திடையில் மறைந்தனேயோ? உன்னுல மறைய முடியாது; யான் கண்டு கொள்வேன்; அடி வைதேஹி! பரிஹாஸஞ் செய்வதன்பொருட்டுக் கோங்குமரத்திடையில் மறைகின்

றனையே? பரிஹாஸஞ்செய்ததுபோதும், எனக்குத் துன்பம் வளர்கின்ற தே; அடி பிராணநாயகி! பரிஹாஸஞ்செய்வதினால் யாதுபலன்? யான் மிக வருந்தி யிருக்கின்றேனல்லேனோ? என்னுடன் பரிஹாஸஞ்செய்வதே தகுதியற்றது; அன்றியும், தவசியாகிக் காட்டிலுறைகையில், இது மிகவுந் தகுதியற்றது; உன்னுடைய இயல்பும் பரிஹாஸஞ்செய்வதிலே மிக விருப்பமுடையதெனவுமறிவேன்; அடி யசுனறகணகளையுடைய நாயகி! நீயின்றி, இவ்வாசிரமம் பாழடைந்திருக்கின்றது; விரைவாக இங்கெய்தாய்; அந்தோ? சீதை ராக்ஷஸர்களால் பக்ஷிக்கப்பட்டனளென்பதில் ஐயமிலது; அல்லது, பறித்தொளிக்கப்பட்டனளோ? அடா லக்ஷ்மணா! அவள் இங்கே பிழைத்திருப்பாளாயின் யானிவ்வண்ணம் கூவி யழுகையி லும், இங்கெய்தாதிருப்பளோ? இம்மான்கூட்டங்களும் கண்ணீர்பெருக்கி வருந்துகின்றமையின், சீதை ராக்ஷஸர்களால் பக்ஷிக்கப்பட்டனளென உரைக்கின்றனபோலும், அந்தோ? என் பிராணநாயகி! எய்தினை; அந்தோ? உன்னால் கைகேயியார் மனம் ஈடேறிற்று; சீதையுடன் புறப் பட்டுத் தண்டகாவனஞ்சேர்ந்தேனே? இப்பொழுது சீதையின்றிக் தனியே எவ்வண்ணம் மீளவும் திருவயோத்திக் கெய்துவேன்; யான் சீதையை இழந்தமையின், திறமையற்றவனெனவும், அருளற்றவனென வும், அச்சமுடையோனெனவும், யாவரும் என்னை இகழ்வாரன்றோ? யான் வனவாஸந்தீர்ந்து மீண்டெய்துவேனாகில், ஜனகசக்கரவர்த்தியார் என்னை நல்வரவு வினவுவாராயின், யான் யாதுரைப்பேன்; எவ்வண்ணம் அவரைக் காண்பேன; சீதையை யிழந்து தனியே வந்து நின்ற என்னை யவர் கண்டவுடனே மோஹமடைந்து வருந்துவாரன்றோ? ஆதலின், யான் இனிப் பரதனால் காக்கப்பட்ட திருவயோத்திக்குப் போய்ச் சேரேன்; சீதையின்றி எனக்குப் பொன்னுலகும் பாழேயாகின்றது; அடா லக்ஷ்மணா! நீ என்னை இவ்விடத்திலேதானே விட்டு விட்டுத் திரு வயோத்திக்குச் சென்று வாழ்க, யான் சீதையின்றி, ஒருபொழுதும் பிழையேன்; நீ யங்கே பரதனைக்கண்டு தழுவி யான் அநுமதிகொடுத்த மையின், நீயே பாராண்டு வாழ்க; என்று யான் உரைத்ததாக வுரையாய்; கைகேயி சுமித்திரை கோஸலையார் முதலிய மாதாக்களையும், யான் வண ங்கி வந்தனஞ்செய்ததாக வுரையாய்; கோஸலையாருடன் இங்குற்ற செயல்களையெல்லாம் விரிவாகவுரைத்து, அவர் துன்புற்று வருந்தா வண்ணம் தேற்றிப் பாதுகாத்து வருக; எனறிவ்வண்ணமொழிந்து புலம்பி வருந்துகையில், இளையபெருமாளும் அதுகேட்டு மிகவும் துன் புற்று வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

இதுவும் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் பலவிதமாகப் புலம்பி வருந்தியது.

அந்தச் சக்கரவர்த்தித்திருக்குமாரர் இவ்வண்ணம் மங்கையர்க்கரசி
யானவளையிழந்து காமத்தினாலும், சோகத்தினாலும் வருந்தித் தம்பியும் மிகத்
துயருறும்படியாகப் பெரும்பாலும் துன்பக்கடலில் மூழ்கி நெட்டுயிர்ப்பு
விட்டு இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! எனக்கு நிகரான தீவினை
யோர் இவ்வுலகினில் வேறொருவருமில்லையென நம்புகின்றேன்; துன்பங்கள்
மேன்மேலுந்தோன்றி இடைவிடாது என்னிதயத்தைப் பிளக்கின்றனவே?
முற்பிறப்பில் யான் பற்பல தீவினைகளைச் செய்தேன்போலும், அத்தீவினை
களின் பலன்களே இப்பிறப்பில் மேன்மேலும் விளைகின்றன; ராஜ்யத்தை
யிழந்தேன்; இனத்தார் சுற்றத்தார்களைப் பிரிந்தேன்; தந்தையாரு மிறந்
தனர்; தாயாரும் பிரிந்தனர்; மனையாளையும் பறிகொடுத்தேன்; அடா
தம்பி! இத்துன்பங்களை நினைக்கையில், சோகக்கடல் கரைபுரண்டெழு
கின்றது; முன்புற்ற சோகங்கள் யாவும் என் சரீரத்தைப்பற்றி எரிந்தணைந்
திருந்து, இப்பொழுது இந்த சீதையின் விரஹத்தினால் உலர்ந்த கட்டையைப்
பற்றிக் காட்டுத்தீ மீளவும் எழுந்தெரிவதுபோல எரிகின்றது; என்
பத்தினியாகிய அந்தச் சீதையும், அரக்கனால் பறித்து ஆகாயத்திலெடுத்
தோடுகையில், இனிமையாகவும், கொடுமையாகவும் புலம்பி, அடிக்கடி அச்
சங்கொண்டு வருந்தியிருப்பாளன்றோ? இவ்விஷயத்திலையமில்லை; சிறந்த
செஞ்சாந்தம் அப்புவதற்குரிய என்னுயிரின் கொங்கைகளும், குருதி
பெருகி விளங்கியிரா? இனிமையாகவும், மெதுவாகவும், ஐயமற்றும் மொழி
யப்பட்ட நன்மொழியை யுடையதும், சுரிகுழல் பொருந்தியதுமாகிய என்
பிராணநாயகியின் திருமுகம் ராக்ஷஸனெடுத்தோடுகையில், ராகுவினால்
பிடிக்கப்பட்ட சந்திரன்போலத் திகழ்ந்திராது; சிறந்த முத்துவடங்கள்
அணிவதற்குரிய சீதையின் கண்டத்தை யரக்கர்கள் பிளந்து குருதியைப்
பானஞ்செய்திருப்பார்களல்லவோ? அவள் நாமொருவருமின்றித் தனியே
யிருக்கையில், அரக்கர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, அச்சமும் துன்பமுமுற்று
நாற்பக்கங்களிலும் நோக்கித் தஞ்சமின்றி, அழுகுரல் பறவைபோலக்கூவி
யழுதிருப்பாளே? அடா லக்ஷ்மணா! இந்தச் சிலையின்மேலேயன்றோ?
சீதை என்னுடன் வீற்றிருந்து புன்னகையுடன் உன்னை நோக்கிப் பற்பல
இனியமொழிகள் மொழிந்தனள்; அடா லக்ஷ்மணா! இந்தக் கோதாவரிநதி
என் மனையாளுக்கு மிகப் பிரியமுடையதாதலின், அங்கே சென்றிருப்
பாளோ என்று எண்ணுகின்றேன்; அவள் என்னை விட்டுத் தனியே
யொருகாலும் சென்றிலளே? தாமரைமலர்போன்ற திருமுகமண்டலத்தை

யுடையாளும், செந்தாமரையிதழ்போலகன்ற திருக்கண்களை யுடையாளும், தாமரைமலர்மேல மிக விருப்புடையாளுமாகிய என் சீதை என்னைவிட்டு மலர்கள கொய்யவு மேகாளே ? இந்த வனமும் தளிர்த்துப பூத்துக் காய்த்துப பழுத்துத் தழைத்தடர்ந்த பறபல மரங்களை யுடையதாயினும், அங்கும் என்னைவிட்டுத் தனியே யுலாவாள, மிக நாணமும் அச்சமும் உடையாளல்லளோ அவள, அடா கதிரவனே ! நீ கடவுளது கட்டளையினால் எல்லாவுயிர்களுடைய நற்செயல் தீச்செயல்களுக்குச சாக்ஷியாகி நிரந்தரம் திரிகின்றனையே? என பிரியை எங்கெய்தினள்; பறிக்கப்பட்டனளோ? மரணமுற்றனளோ ? உண்மையாக வுரையாய ; யான் மிகவும் துன்புறுகின்றேன் ; ஓ வாயுபகவானே ! அனைத்துலகங்களிலும் நீ அறியாசசெயலொன்றுமிலது ; ஆதலின, என் மனைவி பறிககபபட்டனளோ ? மரித்தனளோ ? நடுவழியிலலைகினறனளோ ? உரைசெயக ; எனறிவ்வகையாகப் புலம்பித் துனபககடலிலழுந்தி, மெய்வாடி மூர்சசையடைந்து வருந்துகையில, இளையபெருமாள கண்டு சோகத்தையடக்கித தீரங்கொண்டு பெருமானை நோககி, ஐயரே ! தேவரும இவவண்ணம் துன்புறலாகுமோ ? சோகத்தைத்துறக்க ; தீரமுறுக ; சீதாபிராட்டியாரைத்தேடுகையில், உற்சாகம் கொளக ; உற்சாகமுடையோர்களே யலலரோ ? எவவிதக கொடிய துனபங்களிலும் வருந்துகின்றிலர், என்று அககாலத்திற்குத்தக்கவண்ணம் விண்ணப்பம்பண்ணியருளினா. பெருமாளதுகேட்டும் சோகந்தணியாமலும், தீரமுறாமலும், மிகத துனபுற்று வருந்தினர்

ஆரண்யகாண்டததில அறுபத்துமூன்றாவது சருககம முற்றிற்று.

அறுபத்துநான்காவதுசருக்கம்.

பெருமாள பிராட்டியார போனவழியை யுரைக்கும்படி கோதாவரி பறவை விலங்கு முதலியவற்றைவினவ, விலங்குகள தென்திசையைநோக்கிச செலல, இளையபெருமாள் அதையறிந்து, பெருமாளுடன் அத் திசையிற்செல்லுகையில, ராவண ஜடாயுக்கள் போர்க் களத்தைககண்டு நிற்க ; பெருமாள் சீதை இறந்த தாக நினைந்து சீறியருளியது.

பெருமாள் இவ்வண்ணந் துயரங்கொண்டு இளையபெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி ! சீதை யொருவேளை தாமரைமலர்கள கொணர்வதன பொருட்

டிக் கோதாவரிக்குச் சென்றிருப்பாள்; நீ யங்கே போய்ப்பாரென்றருளிச் செய்தனர். இளையபெருமாள் அதுகேட்டு விரைவாகக் கோதாவரிக்குச்சென்றெங்குந் தேடித் திரிந்து வந்து பெருமாளை நோக்கி, ஐயரே! நான் கோதாவரியெங்குந் திரிந்து கூவினேன்; பிராட்டியாரை யெங்குங் கண்டிலேன்; அவர் எங்கிருக்கின்றனரோ? அறியேனென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். பெருமாள் அதுகேட்டு மிக வருந்தித் தாமே நேராகக் கோதாவரிக்கெழுந்தருளித் தேடியும், பிராட்டியாரைக்காணாமல் அந்நதியை நோக்கி, அம்மா கோதாவரி! சீதை எங்கிருக்கின்றனளோ? உரையாயென்று வினவினர். அதுகேட்டும் அங்குள்ள பூதங்களும், கோதாவரியும், ராவணனுக் கச்சமுற்றுச் சீதையின் செய்தியை யுரைத்தில; பூதங்களெல்லாவற்றாலும் ஏவப்பட்டும் கோதாவரி யுரைசெய்திலது; ராவணனுடைய அந்தக் கொடிய ரூபத்தையும், செயலையும் நினைந்து, அஞ்சி நடுங்கிற்று; பின்பு, பெருமாள் ஆசையற்று இளையபெருமாளை நோக்கி, லக்ஷ்மணா! இந்தக் கோதாவரிநதியும் பதிலுரைத்திலது, யான் யாதுசெய்வேன்? ஜனகசக்கரவர்த்தியர்க்கு யாது சமாதானமுரைப்பேன்? சீதையை விட்டு யான் தனியேபோய்க் கோஸலையாரை எவ்வண்ணங்காண்பேன்; யான் வனத்தில் காய் கனிகளையுண்டு வருந்துகையிலும், சீதையே யுடன்வந்து துயரைத் தீர்த்து மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தனளே? இனத்தார் சுற்றத்தார் மனையாள் ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்கின்ற எனக்கு இரவுகள் இனிக் கல்பகோடிகாலமாக வளருமே! சீதையைக் காணுமளவும் கோதாவரியிலும், ஜனஸ்தானத்திலும், இந்தப் பிரஸ்ரவணமென்னும் மலையிலும், மற்றுள்ள எல்லாவிடங்களிலும் சீதையைத்தேடுவேன், இந்த மிருகங்களும் என்னை யடிக்கடி நோக்கி நோக்கிச் சீதையின் செயலுரைக்க முயலுகின்றனபோலிருக்கின்றன; என்று புலம்பி, அம்மிருகங்களை நோக்கி, அன்பர்களே! சீதை எங்கே உரைசெய்க, என்று கண்ணீர்ததும்ப வருந்தி வினவினர். அம்மிருகங்களும் அதுகேட்டவுடனே எழுந்து, தென்றிசையாக ஆகாயத்தை நோக்கிக்கொண்டே ஓடி யடிக்கடிப் பெருமாளைப்பார்த்தன; இளையபெருமாள் அம்மிருகங்களின் இங்கிதங்களையறிந்து, பிராட்டியார் இந்தவழியாலேதானே போயிருப்பாரென்று ஊகித்து, பெருமாளை நோக்கி, ஐயரே! இம்மிருகங்கள் தேவரால் வினவப்பட்டு, உடனே தென்றிசையை நோக்கி யோடுகின்றன; ஆதலின், நாமும் அவ்வழியே செல்வோம், சீதாதேவியை யாயினும் காண்போம், செய்தியையாயினுங் கேட்போமென்று மொழிந்தருளினர். பெருமாளும் அவ்வண்ணமே யாகுகவென்று இளையபெருமாளுடன்கூடித் தென்றிசையை நோக்கிப் பிராட்டியாரைத்தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளுகையில், பிராட்டியாரணிந்த மலர்களுதிர்ந்து வழியில் வரிசையாக வீழ்ந்திருக்கக்கண்டு, துன்புற்று இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாராட்டா லக்ஷ்மணா! இந்த மலர்கள் சீதை யணிந்தனவே? என்னாலேதானே கொணர்ந்தளிக்கப்பட்டன; இவைகளை வாட்டாமைக்கால் வெய்யோனும்,

தூற்றுமையால் வாயுவும், அழுந்தாமலேநதிகொண்டிருக்கின்றமையின் மேதினியும் பாதுகாத்து, என்பொருட்டு உபகாரஞ்செய்தவர்களபோது மெனறுரைததருளி, அருவிகளினுல் ஒலிக்கின்ற அந்தப் பிரஸ்ரவண மென்னும் மலையை நோக்கி,—

కచ్చిత్ క్షితిభృతాం నాథ దృష్టా సర్వాంగసుందరీ
రామా రమ్యే వనోద్దేశే మయా విరహితా త్వయా.

கச்சித்க்ஷிதிப்ருதாம்நாத த்ருஷ்டாஸர்வாங்கஸுந்தரீ
ராமாரம்யேவனோத்தேசே மயாவிரஹிதாத்வயா.

மலைகளுக்கிறையாகிய பிரஸ்ரவணமே ? ஸர்வாங்கஸுந்தரியும், என்னுல் பிரிக்கப்பட்டவளுமாகிய (என்) பத்தினி ! உன்னுல் (உன்னுடைய) அழகிய வனத்திடையில காணப்பட்டனளோ ? என்று வினவ ? தம்முடைய வினுசுலோகமே பிரதித்தொனியாக வொலிக்க ; அதைக்கேட்டு ராஜர்களுக்கிறையாகிய ஸ்ரீராமசந்திரரே ! அங்கமெங்கும் அழகுற்றவளும, உம்மால் பிரிக்கப்பட்டவளுமாகிய (உமமுடைய) பத்தினி ! (எனனுடைய) அழகிய வனத்திடையில, எனனுல காணப்பட்டனள ; உமமால பிரிக்கப் பட்டனளோ ? எனறு பதிலுரைத் திகழுநததாக எண்ணிச் சினமுற்று, சிஙகம் அறபமிருகத்தைப பாரபபதுபோலபபார்தது, மீளவும அதனை நோக்கி, அடா மாமலையே ! பொன்னிறமுடைய என மனையாள எங்கிருக் கின்றனளோ விரைவாகக காட்டாய் ; தாமஸஞ்செயவாயாகில, உன் தாழ்வரைகளை முறறும் பிளந்தழிப்பேனென்றுரைததருளினர். அதுகேட்டும் அம் மலை பிரதித்தொனியினுல் பதிலுரைப்பதுபோலிருந்தும பிராட்டியாரைக் காட்டியதிலது ; பெருமாள மீளமெ வெகுணடு அதனை நோக்கி, அடா மலையே ! என் பாணததீயினுல் எரிக்கப்பட்டு நீறுகுவாய; புல் புதல் மரஞ் செடி குளங குட்டைகளொனறுமின்றி, ஒருவரும் சேரவதற்கரியதாகி யழிவாய் ; அடா லக்ஷ்மணா ! இந்த நதியையாயினும் சுண்டும்படி செய்வேன் ; இது என் சீதையை யுரைக்கின்றிலது ; என்றிவ்வண்ணம் உரைத்துக் கொண்டே தேடுகையில், மிகக் கொடிய அரக்கனுடைய பெரிய காலடியையும், அவனுக்கஞ்சி நாலுபக்கங்களிலும் ஓடித்திரிந்த பிராட்டியாரது திருவடிகளையும், முறிந்து வீழ்ந்த வில் அம்பறாத்தூணிகளையும், பலபிளவாகச் சிதறுண்டு முறிந்த தேரையும் கண்டு, மிகவும அச்சங்கொண்டு தம்பியை நோக்கிப பாரடா லக்ஷ்மணா ! சீதை யணிந்திருந்த திருவாபரணங்களினின்றும் உதிர்ந்த பொன் தகடுகளும், அவிழ்ந்த மாலைகளுமிருக்கின்றன ; இவவிடமெங்கும் செங்குருதி படிந்துளது ; ஆதலின், ராக்ஷஸர்கள் பலர் கூடிச் சீதையைக் கண்டங்கண்டமாகத் துணித்துப் பகிர்த்து பக்ஷித்தார்களென்றெண்ணுகிறேன ; அவள பொருட்டு இரண்டு ராக்ஷஸர்கள் இங்கே கோரமுகப் போர்செய்தனர்போலும், முத்துவடங்களினுல் அலங்கரிக்

செய்யப்பட்ட சிறந்த வில்லிங்கே முறிக்கப்பட்டுளதே; இது யாவனுடையதோ? அப்போதுதித்த ஸூரியனைபோன்றதும், வைடூரியமணிகளிழைத்ததுமாகிய கவசமும் பிளக்கப்பட்டுளது; நூறு சலாகைகள்பொருந்தி, திவ்விய மாலைகளணிந்து திகழ்ந்த வெண்குடையும் முறிக்கப்பட்டுளது; யாவனுடையதோ? தங்கக்கவசம் பூண்டனவும், பிசாசமுகமுள்ளனவும், மிகப் பெரிய உருவமுடையனவுமாகிய கோவேறுகழுதைகளிறந்திருக்கின்றனவே? இவை யாவனுடையன, செழுந்திக்கு நிகராகிய சிறந்த தேரும் முறிந்து கிடக்கின்றது; தங்கக்கட்டமைந்த கணைகளும் முறிக்கப்பட்டன; அம்பறாத்தூணிகளும் ஒடிந்து கிடக்கின்றன; சாரதி கசையையும், கலினத்தையும், கையில் பிடித்துக்கொண்டே மடிந்து கிடக்கின்றனன்; பலவகை மணியணிகளையுமணிந்த இரண்டு சாமரம் வீசுவோரும் இறந்திருக்கின்றனர்; இந்த அடிவைப்பும் அரக்கனுடையதேயாகும், அரக்கருக்கே நம்மேல் மிகப் பகையுள்ளதன்றோ? ஆதலின், கொடிய ராக்ஷஸர்களே சீதையைப் பறித்துக் கொன்று பக்ஷித்திருப்பார்களோ? இவ்வண்ணம் சீதை துன்புறுகையிலும், தருமம் தலைகாத்திலதே? எனக்குத் தீமைசெய்யவானவரும் திறமைகொள்ளார்களே? யான் எல்லாவுலகங்களுக்குங் கர்த்தனும், அழித்தளிக்க வல்லவனுமாயினும், கருணையினால் பொறுமைகொண்டிருக்கின்றமையின், எல்லோரும் மடமையால் மதிக்கின்றிலர்; அடா லக்ஷ்மணா! நான் புலன்களை யடக்கித் தயைபொருந்திச் சாந்தகுணமுற்றிருக்கின்றமையின், தேவர்கள் என்னைத் திறமையற்றவனெனவே நினைக்கின்றனர்போலும், அடா லக்ஷ்மணா! நற்குணமும் என்னைச்சேர்ந்து தோஷமாயிற்று பாராய்; எல்லாவுயிர்களையும், எல்லா அரக்கர்களையும் கொலைசெய்வதன்பொருட்டுப் பொறுமை முதலிய நற்குணங்களையுள்ளடக்கிப் பராக்கிரமத்தையே மேற்கொள்வேன்; கதிரவன் சந்திரனுடைய குளிர்ந்த நிலாவை யுள்ளடக்கியே தன் தேஜஸ்ஸை விரித்து விளங்குகின்றனனல்லனோ?—

నైవయక్షానగన్ధర్వాన పిశాచానరాక్షసాః
కిన్నరావామనుష్యా వాసుఖంప్రాప్స్యన్తిలక్ష్మణ
మమాస్త్రబాణసంపూర్ణ మాకాశంపశ్యలక్ష్మణ
నిస్సంపాతంకరిష్యామి హ్యద్యత్రైలోక్యచారిణాం.

நைவயக்ஷாநகந்தர்வா நபிசாசாநராக்ஷஸா:
கிந்நராவாமனுஷ்யாவா ஸுகம்ப்ராபஸ்யந்திலக்ஷ்மண.
மமாஸ்த்ரபாணஸம்பூர்ண மாகாசம்பசயலக்ஷ்மண
நிஸ்ஸம்பாதம்கரிஷ்யாமி ஹ்யத்யத்ரைலோகயசாரிணாம்.

கேளடா லக்ஷ்மணா! என் சீதையைக் கொடார்களாயின், தேவகந்தர்வபிசாசராக்ஷஸ யக்ஷகின்னரமனுஷியப்பதகோரகாதிகளுள் ஒருவரும் இன்

புறூர்கள்; என்னுடைய பாணங்களினாலும், அஸ்திரங்களினாலும், உலக மெங்கும் நிரம்பி மூவுலகத்தவரும் அழியும்படி செய்வேன்; விண்மீன் சந்திரன் முதலானோரையும் தகைந்து, தீ வாயு சூரியர்களது வெம்மை வேகங்களையும் அழித்து, மலைகளைப்பிளந்து, நீரையும் சுண்டச்செய்து, மாறு செடி கொடி புதல் முதலியவற்றையும் அழித்து, கடலையும் வற்றச் செய்து, மூவுலகினையும் அழிப்பேன்; இறைவர்கள் என் சீதையை யளிக் கின்றிலர்; இப்பொழுது எனது திறமையை யாவரும் கண்ணுறக்கடவர்கள். இனி யொரு பூதமும் மேலெழாது; என் கோதண்டத்தினின்றும் புறப் பட்ட பாணங்களினால் மடிக்கப்பட்டு, அச்சமுற்று நடுங்குகின்ற பசு பக்ஷி களை யுடையதாகிய மூவுலகினையும் நிலைகெட்டலையச்செய்வேன் பார்த்திராய். சீதையின்பொருட்டே இவ்வுலகினை பிசாசராக்ஷஸப்பூண்டற்றதாக்குவேன்; யான் சீற்றங்கொண்டு பாணங்களை எய்வேனாகில், அதன் வேகத்தைத் தேவாதிகளெல்லோரு மொன்றுசேர்ந்தும் பொறுப்பார்களோ? என் பலத்தை எல்லோரும் பார்க்க; யான் சீற்றத்தால் மூவுலகினையும் அழிக் கையில், ஒருயிரும் உய்யாது; தேவதானவயக்ஷராக்ஷஸாதியா லோகங்களை யும், கணைகளினால் சிதறவடிப்பேன், நிலையை யழிப்பேன்; சிறிதும் வாட்ட மின்றிச் சீதை முன்போலவே மகிழ்ந்து திகழுமாறு கடவுளர்கள் என் கொணர்ந்தளிக்கின்றிலர், என்றிவ்வண்ணமுரைத்தருளிக் கோதண்டத்தை க்கையில்பிடித்துக் கூரியகணையைத்தொடுத்து, ஊழிகாலத்தீப்போல வெரி ந்து கேளடா லக்ஷ்மணா! மூப்பு, மிருத்தியு, காலம், விதி, இவை எவ்வண் ணம் தடுக்கப்படாவோ? அவ்வண்ணமே யான் சினமுறுவேனாகில், ஒருவ ராலும் தடைசெய்தெதிர்க்கப்படேன், முன்போலவே புன்னகைகொண்டு மகிழ்ந்த சீதையை வானவர்கள் அளியார்களாயின், எல்லாவுயிர்களுடனும் கூடிய ஜகத்தையெல்லாம் அழித்து விடுவேனென்று அருளிச்செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவதுசருக்கம்.

இளையபெருமாள் பெருமாளைச் சமாதானப்படுத்திச்
சினந்தணியச்செய்தது.

பெருமாளிவ்வண்ணம் பிராட்டியாரையிழந்து, சோகமும் சினமும் கொண்டு, ஊழிகாலத்தீப்போல மூவுலகங்களையும் எரிக்கும்படி விளங்கிப் பெருமூச்செறிந்து அடிக்கடி கையிலேந்திய கோதண்டத்தைக்கண்ணுற்று,

காலாந்தகன்போலத்திகழ்கையில், ஸ்ரீராமாநுஜர் இவ்வண்ணம் ஒருகாலத்து மின்றி, இபபோழ்தே பெருமாள் மிகத் திருவுளங்கலங்கி யுலகத்தையழிக்க நினைத்ததறகு ஆசசரியமடைந்து, பெருமானை நோக்கிக் கைகூப்பி ஐயரே! தேவர் இதுவரையில் எல்லாவுயிரகளுககும் இனியராகிச் சாந்தகுணம்பொருந்தியிருந்தருளி, இப்பொழுது சினமடைநது, இயலபாயுள்ள நற்குணத்தைத்துறப்பது தகுதியற்றது; சந்திரனிடத்தில் நிலவும், கதிரவனிடத்தில் வெயிலும், காறறினிடத்தில் கதியும, பூமியிடததில பொறுமையும்,எபபோதும் மாறாது நிலைத்திருப்பனபோலத் தேவரிடத்திலும் சிறநத நற்புகழ் நிலைகொண்டிருககின்றது, ஒருவன செயத குறறததிற்காக எல்லாவுயிர்களையும் கொலைசெய்வது நீதியறறது; முறிக்கபபடட இந்தத தேரும் எவனுடையதோ? எவனால் முறிககபபட்டதோ? என்னகாரணததால் போர் நடந்ததோ? ஒரு செய்தியையும அறிகின்றிலேன, இவ்விடமும குருதிதோய்ந்து, தேர்ச்சககரம் புதைநது கோரமாகி விளஙகுகின்றது; இஙகே ஓரோகாலடியாயிருககினறதேயனறி, பலர் நடநதிலர்; சேனையும சென்றிலது; ஆதலின, ஒருவனுக்காக லோகங்களையெல்லாம் அழிப்பது தகாதது; ராஜாகள் பக்ஷபாதமின்றி, அவரவர்க்குததக்கபடி தண்டனைசெய்வார்களே யன்றிக் குறறமறறவர்களை வருததார்கள; தேவரோ எல்லாப்பூதங்களுக்கும் தஞ்சமாகின்றீர்; ஆதலின, எவனதான பிராட்டியாரைப் பறித்துக்கொணடுபோனவனை யுகப்பான்; தேவர்ககுத் தீமைசெயய ஆறு மலை யலைகடல் தேவகந்தர்வதானவாதியர்களும் துணியார்கள; யாகதீக்ஷைகொண்டவனுக்கு நல்லோர்கள தீமை செயயாரகளல்லரோ? ஆதலின, பிராடடியாரைப் பறித்தவன் யாவனோ? அவனைத தேடுக; யாம் ரிஷிகளையும துணையாகக்கொண்டு கடல் காடு மலை குகை யாறு குளங் குட்டைகளிலும், தேவகந்தர்வாதிகளது உலகங்களிலும் போய்த்தேடுவோம்; தேவர்களைக்கண்டும் கேடபோம்; நல்வார்த்தையில் அவர்கள பிராட்டியாரைககொணர்ந்து கொடாராயின், பின்பு, தேவர் திருவுள்ளத்தின்படிச் செயதருள்க; சீலத்தினாலும், நல்வார்த்தையினாலும், விநயத்தினாலும், நீதியினாலும், தேவர் பிராடடியாரைப் பெற்று மகிழவுறீராகில், அநந்தரம் தங்கக்கட்டமைந்த கூரிய கணைகளினால் உயிர்களை வருத்திப் பிராடடியாரைப பெறுக; என்று விண்ணப்பம செயது வேண்டிச் சினந்தணியச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

அறுபத்தாறாவது சருக்கம்.

இதுவுமது.

இளையபெருமாளிவ்வண்ணம் வேண்டியும், சோகமும் சினமுந் தணியாமல், திறமையற்றவர்போலப் புலம்பி மோஹமடைந்து வருந்துகின்ற பெருமாளை நோக்கித் தன்டம் சமீபித்து, ஐயரே ! சக்கரவர்த்தியார் பற்பல தவங்களினாலும், பற்பல தானதருமங்களினாலும், தேவர்கள் அமிழ்தத்தைப் பெற்றாற்போலத் தேவரைப்பெற்றனர். அவர் தேவருடைய திருக்கல்யாணகுணங்களிலீடுபட்டும், சத்தியந்தவறாமைக்காக ராஜ்ஜியத்தைப் பரதாழ்வானுக்களித்துத் தேவரைவிட்டுப் பிரிந்திறந்து வானேறினர். அளவற்ற பராக்கிரமமுடையாரும், மஹானுபாவருமாகிய தேவரே இத்தன்மைத்தாகிய துன்பத்தைப் பொறுத்திரீராயின், திறமையற்ற மற்றுள்ள உயிர்கள் தத்தந்துன்பங்களை எவ்வண்ணம் பொறுப்பார்கள். தேவர் துன்புற்றுச் சினத்தினால் உலகங்களை எரித்து வருத்துவீராயின், குற்றமற்ற உயிர்களெல்லாம் எங்குச்சென்று நலமுறும்; எவ்வளவு சிறப்புற்றவராயினும், துன்புறுவது பண்பே ? நஹுஷன், இந்திரபட்டத்தையடைந்தும் பாம்பாயினன்; யயாதி இந்திரனுடன் ஒரு ஆசனத்திலிருந்தும் வீழ்ந்தனன்; ஆதலின், நீதித்தப்புவது ஒருவர்க்கும் தகாது; நம் தந்தைக்குப் புரோகிதராகிய வசிஷ்டபகவானும், ஒரு தினத்திலேதானே நூறு பிள்ளைகளைப்பெற்று, பின்பொருதினத்திலேதானே அவர்களிறக்கக்கண்டனர். எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாயாகிய இந்தப் பூதேவியும் அசைவுற்று நடுங்குகின்றது; மிகச் சிறந்த சூரிய சந்திரர்களும், ராகு கேதுக்களினால் பிடிக்கப்படுகின்றனர்கள்; எவ்விதப் பெரிய பூதங்களாயினும், தேவாதியர்களாயினும், ஸ்ரீபகவானுடைய சங்கல்பத்தைக் கடந்து நிற்க வல்லமை கொள்ளார்கள்; தேவாதியர்களும் இன்பமும் துன்பமுமடைகின்றனர்கள்; ஆதலின், தேவர் துன்புறற்க; பிராட்டியார் பறிக்கப்படினும், இறக்கினும், தேவர் திரமுற்றிருக்கவேண்டுமல்லது, அற்பர்போலத்துன்புறுவது தகாது; தேவர்போன்ற தீரர்கள் எவ்விதத் துன்பம் நேரினும் வருந்தார்களல்லரோ? தேவர் புத்தியால் நன்காராய்க; ஆராய்பவர்களே நன்மை தீமைகளை நன்குணர்வார்கள்; முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை தீவினைகள் தத்தம்பலன்களினாலறியப்படுமே யன்றி, முன்புணரப்படுமா ? இவ்வண்ணம் அடியேனுக்குத் தேவரே பலமுறைகளில் உபதேசஞ்செய்தருளினீரே ? தேவகுருவாயினும், தேவருக்கு நிகராகுவாரோ ? தேவருக்கும் உபதேசஞ்செய்பவன் யாவனுளன் ? தேவருடைய திருவுள்ளமும் தேவர்களாலும் அறியப்படாது; சோகத்தினால் உள்ளடங்கிய தேவருடைய தெய்வத்தன்மையை யான் நினைவூட்டுகின்றேனேயன்றி, உபதேசஞ்செய்கின்றிலேன் ;—

దివ్యఞ్చ మానుషఞ్చైవ మాత్మనశ్చ పరాక్రమం
ఇక్ష్వాకువృషభావేక్ష్య యతస్వ ద్విషతాం వధే.

திவ்யஞ்சமானுஷஞ்சைவ மாத்மனச்சபராக்ரமம்
இக்ஷ்வாகுவ்ருஷபாவேக்ஷ்ய யதஸ்வத்விஷதாம்வதே.

இக்ஷ்வாகு குலதிலகரே! தேவருடைய தெய்வத்தன்மையையும், மானிட பாவனையையும், தோள்வலியையும் நன்காராய்ந்து, பகைவர்களைக் கொலைசெய்யும்பொருட்டு முயலுக; எல்லோரையும் கொலைசெய்வதினால் தேவர்க்குப் பயன் யாது? பிராட்டியாரைப் பறித்தவன் யாவனோ? அவனையே தேடிப் பிடித்துக் கொலைசெய்தருள்க; என்று வேண்டிச் சினத்தை யாற்றியருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தாறாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

அறுபத்தேழாவது சருக்கம்.

பெருமாளிளையபெருமாளுடன்திரிந்து ஜடாயுவைக்கண்டு பிராட்டியாரது
விருத்தாந்தத்தையறிந்து துன்பப்பட்டருளியது.

இவ்வண்ணம் இளையபெருமாள் செய்த விண்ணப்பத்தைப் பெருமாள் திருச்செவிசார்த்தி, ஸாரத்தை யறிபவராதலின், மிகவும் ஸாரமான அந்த வாக்கியத்தை ஏற்றுககொண்டு, தாம் வருவித்துக்கொண்ட கோபத்தையடக்கி, கோதண்டத்தைத் திருககரத்தில் பிடித்துக்கொண்டருளி, இளையபெருமாளை நோககி, அடா லக்ஷ்மணா! நாம் இப்போது எங்கே செல்வோம்? யாது செய்வோம்? எந்த உபாயத்தால் சீதையின் சரிதத்தை யறிவோம்? நன்றாக ஆராய்ந்து சொல்லாய்; என்று வினவி யருளினர். இளையபெருமாளதுகேட்டுப பெருமாளை நோககி, ஐயரே! இந்த ஜனஸ்தானத்திலேதானே மறுபடியும்தேடியருள்க; இவ்விடத்தில் பற்பல ராக்ஷஸர்களும் நிறைந்திருக்கின்றனர்கள்; காடும் அடர்ந்திருக்கின்றது; மலைகளும் பலவாகவுள; பிளவுகளும், குகைகளும், பள்ளங்களும், பலவகைகளாயிருக்கின்றன; கின்னர கிம்புருஷ கந்தர்வாதிகளும் வந்து வாழ்கின்றனர்கள்; அங்கெல்லாம் என்னுடன் கூடித் தேடியருள்க; தேவர்போன்ற மஹாத்மாக்கள் எவ்வகைத் துன்பம்சேரினும் கலங்கார்கள்; பெரும்

காற்றிலும் மாமலைகள் அசையுமோ என்று விண்ணப்பம பண்ணினர் பெருமாளதுகேட்டு இளையபெருமாளுடன் கூடி யவ்விடங்களில தேடிக் கொண்டு வருகையில், ஜடாயு மலையின் சிகரம்போலத் தரையில வீழ்ந்து குருதிபடிந்து படுத்திருக்கக்கண்டு, இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாரடா தம்பி! இந்தப் பெரிய பறவையினாலேதானே சீதை பக்ஷிக்கப்பட்டிருப் பாள்; இவ்விஷயத்தில் ஐயமேயிலது; இக்கானகத்தில் கழுகின் உருவம் பூண்டு ஒரு அரக்கனே இங்குப் படுத்திருக்கின்றனனபோலும், இதுவே சீதையைப் பக்ஷித்தது சுகமாகப் படுத்திருக்கின்றது; ஆதலின், இதனைக் கூரிய கணைகளினால கொலைசெயவேண்டுமென்றுரைத்துக கோதண்டத்தில கணையைததொடுத்து, ஜடாயுவைக கிட்டிவருகையில், ஜடாயு பெரு மாளைககண்டு நுரையுடன குருதியைக் கக்கிக்கொண்டே கூவி யழைத்து அடா ஸ்ரீராமபத்திரா! நீ திவ்விய மூலிகையைபபோல எந்தப் பிராட்டி யை இக்காட்டில தேடுகின்றனேயோ? அவளும், என்னுடைய உயிர் களும, ராவணனால பறிக்கப்பட்டன, நீங்களிருவருமின்றித தனியே யிருந்த சீதையை ராவணன் வந்தெடுத்தோடினன; அப்பொழுது நான அவனைக கண்டு சீதையைக காப்பதன்பொருட்டு ராவணனைத தகைந்து போர்செய்தது, அவனுடைய வில் தேர முதலியவற்றையும முறித்து, அவனையும் தரையில விழச்செய்தேன; என்னால முறிக்கப்பட்ட வில், அம்பறாத்தூணிகள், பாணங்கள், தேர முதலியவை இங்கே கிடக்கின்றன பாராய; தேர்ப்பாகனும கொலைசெய்யப்பட்டனன், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன; அவ்வண்ணம யான் ராவணனுடன போர்செய்து இளைத்திருக்கையில், அவன் என்னுடைய சிறகுகளை யறுத்துத்தள்ளி விட்டுச சீதையை எடுத்துக்கொண்டோடிவிட்டனன இவ்வண்ணம் ராவணனால் கொலைசெய்யப்பட்ட என்னை நீயும கொல்லறக; என்றுரைத் தனர் பெருமாள அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டவுடன துன்பம் இரு மடங்குபெருகி, வில்லைத தரையில போட்டுவிட்டு, ஜடாயுவைத் தழுவிக் கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து, இளையபெருமாளுடன கூடிக் கூவியழுது புலம்பிச சரமதசையையடைந்து களைத்து மிக வருந்தி, மூச்சொடுங்கிப் பிராணனைவிடுகின்ற ஜடாயுவைககண்டருளி, பெருந்துயரமடைந்து, இளை யபெருமாளைநோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! நாம ராஜ்ஜியத்தையுமிழந்தோம், காட்டிலும் உறைந்தோம, சீதையையும்பறிகொடுத்தோம, ஜடாயுவையும் துறந்தோம், என்னுடைய தீவினை இத்தன்மையதாயிற்றே? இது பெருந் தீயையும்பற்றியெரிக்கும்; யான் இப்பொழுது ஆழ்ந்து நிறைந்த பெருங் கடலில் வீழவேனாயினும், என்னுடைய தீவினையால் அதுவும் வற்றி யுலர் ந்துவிடும்; என்னினும் தீவினையோர் இவ்வுலகினில் வேறொருவருமிலர்; இத்தன்மையதாகிய பெருந்துயரொன்றும் வலையுள மற்றெவராயினும் அகப்பட்டாரகளோ? இந்த ஜடாயு என் தந்தைக்குத் தோழரும், மூப்பி னரும், அன்புடையோருமாயிருந்தும், என் தீவினையாலிறந்தனரந்தோ?

ஜடாயு வானேறுவது ஜடாயு தஹனம்) ஸ்ரீராமா இலக்ஷ்மணர்

என்றிவ்வண்ணமுரைத்தருளிப் புலம்பி, ஜடாயுவைத் தந்தையைப்போ லெண்ணித் தழுவித் தந்தையின் தோழரே! மைதிலி எங்கிருக்கின்றன ளோ? உரையீரென்று கூவித் தரையில் வீழ்ந்து வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

ஜடாயு சீதாபிராட்டியாரது சரிதத்தைச சுருக்கமாக விடையுரைத்து மரணமடைகையில், பெருமாள் அவர்க்கு நல்லுலகங்களில் வாழும்படி அருளசெய்து, ஸம்ஸ்காரஞ் செய்து முடித்தருளியது.

பின்பு, பெருமாள கொடிய ராவணனால் அடிக்கப்பட்ட ஜடாயுவைக் கடாக்ஷித்து, மீளவும இளையபெருமாளை நோககிப பாரடா லக்ஷ்மணா! எனபொருட்டே இந்த ஜடாயு போர்செய்து ராவணனால அடிபட்டு, விடுவதறகரிய உயிரை விடட்போகினறனா; உயிா இவரது சரீரத்தில இன்னு மிருக்கின்றது; ஒளிகுன்றிய்ம தீனமாயும் நோக்குகினறன மொன்றுரைத்து, ஜடாயுவை நோக்கிப பெருந்தகையோரே! மொழியுந்திறமை யுடையீ ராயின், மொழியீர்; சீதையை ராவணன் ஏன் பறித்தனன்? அவன் விஷயத்தில் யான் யாதுபிழைசெய்தேன்? அப்பொழுது சீதை எவ் வண்ணமிருந்தனள்? யாது மொழிந்தனள்? அந்த ராவணனுடைய தோள்வலி, திறமை, உருவம், செயல், இவை எத்தனமையுடையன? அவன் வாழும் வீடு எவ்விடத்திலுளது? இவைகளை யுரைசெயகவென்று வினவினர். ஜடாயு அதுகேடடுப் பெருமாளை நோககிக் கேளாய ஸ்ரீராமா! மிகவும் கொடிய ராவணன் மாயையினால் காறறுமழை பொழியசசெய்து சீதையை எடுத்துக்கொண்டாகாயத்திலோடினன்; யான் அவனுடன் வெகுநேரம்போர்செய்து இளைத்திருக்கையில், அவன என்னுடைய சிறகுகளை யறுத்துவிட்டுச் சீதையை எடுத்துக்கொண்டு தென்திசையை நோக்கிச் சென்றனன். ஐயா ராமா! இனி வார்த்தைசொல்லத் திறமையில்லை; உயிர்தடுமாறுகின்றது; கண் சுழலுகின்றது; யானிப்பொழுது மரங்களைப் பொன்மயங்களாகவும், குருவேர்களால் செய்யப்பட்ட தலைமயிர்களை யுடையனவாகவும் காணுகின்றேன்; முடிவொன்று கூறுகின்றேன்

கேளாய்; ராவணன் சீதையை எடுத்தோடின முகூர்த்தம் விந்தமென்னும் பெயருடையது; அதில் பறிகொடுத்த பொருளை யஜமானன் மீளவும் பெறுவான்; ராவணன் அதனை யறியாமல் சீதையைப் பறித்தனன்; தூண்டிமுள்ளைக்கவ்விய மீன்போல அவன் விரைவிலிறப்பான்; ஆதலின், பிராட்டியாரைக்குறித்து துன்புறற்க; அவனை நீ விரைவில் போரில் மடித்துச் சீதையுடன் கூடி மகிழுவாயென்றுரைத்துகொண்டிருக்கையில், வாயினின்றும் மாம்ஸத்துடன் ரத்தம் பெருகிற்று, அப்போதும் அவர் அடா ராமா! அந்த ராவணன் விச்ரவசுமஹாரிஷியின் புத்திரன்; குபேர னுக்குத் தம்பி என்று மொழிந்துகொண்டே உயிரை விட்டுவிட்டிறந்தனர். அப்பொழுது பெருமாள் கைகுவித்துகொண்டு உரையீர் உரையீரென்று வினவிக்கொண்டிருந்தும், ஜடாயுவின் உயிர்கள் சரீரத்தைவிட்டாகாசத்தி லேறின; உடனே ஜடாயு தலையைத் தரையில் சாயத்துக் காலைப்பரப்பி துள்ளித் தரையில வீழ்ந்திறந்தனர். இவ்வண்ணம ஜடாயு இறந்ததைப் பெருமாள் கண்டு, மிகச சோகங்கொண்டு, இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! மிகக கொடிய ராக்ஷஸர்கள நிறைந்த இந்தத் தண்டகா ரணியத்தில ஜடாயு நெடுநாளாய துனபமின்றி, இன்புறறு வாழநது, இப் போழ்திறந்துவிட்டனர். இவர் அநேகமாயிரம வருஷம் பிழைத்திருந்தும் இப்போழ்திறந்துவிட்டனரயயோ? காலமெனபது ஒருவராலும் கடக்கத் தக்கதன்று; பாரடா லக்ஷ்மணா! இவா எனபொருட்டுபகாரஞ்செய்ய வந்து மடிந்தனர். எவ்விடங்களிலும், எந்தசசாதியிலும், எவ்வுயிரிலும், சூரர்களும், தர்மமுடையோரும், நன்றி செயபவரும், கருணை கூர்ந்தவரு மிருப்பார்கள; —

సీతాహరణజం దుఃఖం న మే సౌమ్య తథాగతం
యథా వినాశో గృధ్రస్య మత్కృతే చ పరన్తప.

ஸீதாஹரணஜந்துக்கம் நமேஸௌம்யததாகதம
யதாவிநாசோக்ருத்ரஸ்ய மத்க்ருதேசபரந்தப.

அடா லக்ஷ்மணா! யான் சீதையைப் பறிகொடுத்த துன்பம் அத்தன் மையதாகவில்லை; எனபொருட்டே இவர் இறந்தனரோ என்னும் துன்ப மே எனக்கு மிகுந்துளது; நமக்கிவர் சக்கரவர்த்தியார்போலவே பூஜிப்ப தற்கும், மரியாதை செய்வதற்கும் உரியவர்; ஆதலின், நீ விரைவாகக் கட்டைகளைக் கொணர்க, கட்டையைக் கடைந்து தீ வளர்த்து, என் பொருட்டே மரணமுற்ற இவர்க்குத் தகனஸம்ஸ்காரஞ் செய்வேனென் றுரைத்துக் கட்டளையிட்டனுப்பி, ஜடாயுவை நோக்கிப் புள்ளினரையாகிய சக்கரவர்த்தியார் தோழரோ!—

యాగినాం యజ్ఞశీలానాం మహితాగ్నేశ్చ యాగినః
అపరావర్తినాం యాచ యాచ భూమిప్రదాయినాం
మయాత్వం సమనుజ్ఞాతో గచ్ఛలోకా ననుత్తమాన్
గృధ్రరాజమహాసత్వ సంస్కృతశ్చ మయా వ్రజ.

யாகிநாயஜ்ஞசீலாநா மாஹிதாகநேசசயாகிந:
அபராவர்திநாமயாச யாசபூமிப்ரதாயிநாம்.
மயாத்வமஸமநுஜ்ஞாதோ கச்சலோகாநநுத்தமான்
க்ருத்ரராஜமஹாஸத்வ ஸம்ஸக்ருதச்சமயாவ்ரஜ.

மஹாபலமுடைய மஹாத்துமாவே! நீர் என்பொருட்டுயிரை விட்டமையின், என்னாலேதானே ஸமஸ்காரஞ் செய்யப்பட்டவராகி, பற்பல யாகங்கள் செய்தவர்கள் அடையும லோகங்களையும, ஆஹிதாக்கினிகள (அக்கினி யணையாமலே தாம் சாமளவும் தினந்தோறும் ஹோமஞ்செய்து கொண்டு அக்கினியை வளர்ப்பவர்கள்) அடையும் லோகங்களையும், போரில் பயந்தோடாமல் திரங்கொண்டு போர்செய்பவர்களும், அவ்வண்ணம் போர்செய்திறப்பவர்களும் அடையும் லோகங்களையும், பூதானம் செய்தவர்கள் அடையும் லோகங்களையும அடைந்து, கடையில் மிகச்சிறந்த என்னுடைய நித்திய நிர்விகார நிரதிசயாநந்தரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் அடையக்கடவீர். இவ்வண்ணம் யான அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றேனாதலின், தடையின்றி யடைந்து மகிழக, என்றுரைத்துச சிதையடுக்கி ஜடாயுவை யதன்மேல்வைத்துத் தம்மினத்தாரைப்போல எண்ணித் தன் புற்று ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து, தம்பியுடன் சென்று, பருத்த பெரு மிருகங்களை யடித்து ஜடாயுவைக்குறித்து தர்ப்பங்களைத் தரையில பரப்பி, மாம்ஸங்களை யறுத்தெடுத்துப பிண்டமபிடித்து, இளம்புல்முளைத்த பூமியில் பிண்டப்பிரதானஞ்செய்து, இறந்தவர்களை வானேற்றத்தக்க யாம்யஸூக்தம் முதலிய மந்திரங்களை ஜபித்து, கோதாவரிக்குச்சென்று, தம்பியுடன் நீரிலாடி ஜடாயுவைக்குறித்துத தருப்பணஞ்செய்து முடித்தருளினர். அந்த ஜடாயுவும் பிறர்செயற்கரிய செய்கைகளைச்செய்து, புகழ்பெற்றிறந்து, மாதவர்க்கு நிகரான பெருமாளால் விதிப்படி ஸம்ஸ்காரஞ்செய்தனுக்கிரகிக்கப்பட்டமையின், அப்பொழுதே நற்கதியையடைந்து மகிழ்ந்தனர். பின்பு, பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும் ஜடாயுவுக்குச் செயகடன்களை முடித்து ஜடாயுவின் வாக்கியத்தையே நம்பிப் பிராட்டியாரைத்தேடுவதில் முயற்சியுற்று, இந்திரோபேந்திரர்கள்போலத் திகழ்ந்து அங்கிருந்து புறப்பட்டருளினர்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தெட்டாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாவதுசருக்கம்.

பெருமாளிளையபெருமாள இருவரும் பறபல காடுகளில் திரிந்து, அயோமுகியென்னும் அரக்கியைச சூர்ப்பனகையைப் போலசசெய்து, கபந்தாசுரனுடைய கைகளின நடுவில் அகப்படடுககொண்டது.

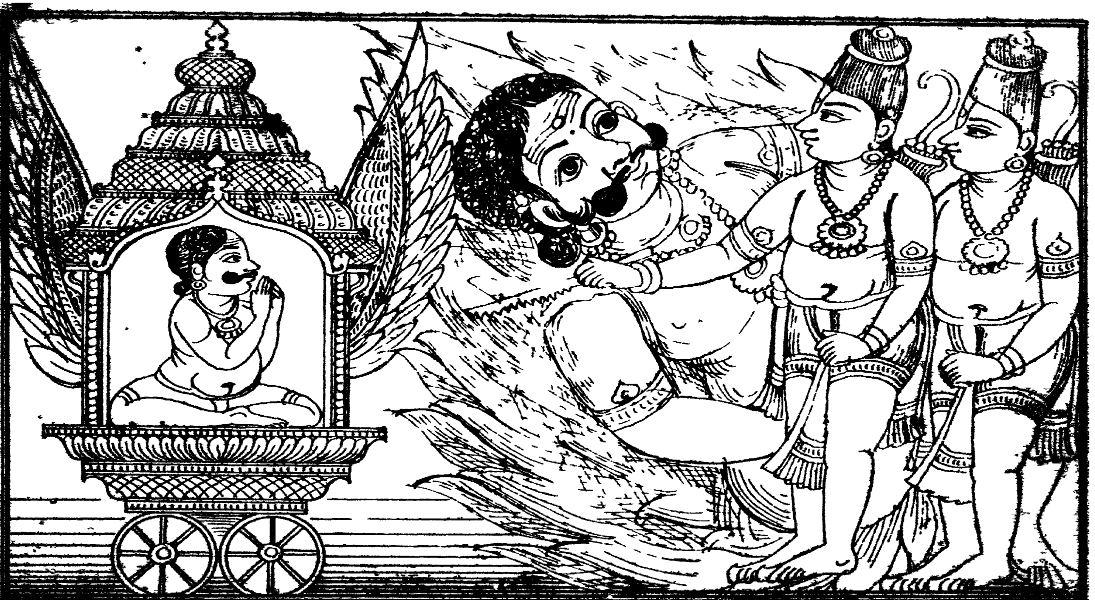
இவ்வணணம் பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும் ஜடாயுவுக்குத் தருபபணஞ்செய்து முடித்துப் புறபபடடுக் காடெங்கும பிராட்டியாரைத் தேடிககொணடே சிறிதுதூரம் மேறறிசையாகசசென்று, தெறகேதிரும்பி ஜனஸஞ்சாரமின்றி, மரஞ் செடி கொடி புதாகள் அடர்ந்து மிகவும் அசசந்தருவதும, புகறகரியதுமாகிய வழியிறசெனறு, புலி கரடி முதலிய கொடிய விலங்குகள நிறைந்த அககாடடை வேகமாகத்தாண்டி, ஜனஸ் தானததுக்கு ஒருகாதம் தூரத்திலுளள நீருண்டகொண்டல்போனறதும் எங்கும் மலர்களால மலிந்தது போனறதும், பறபல பறவைகளும், விலங்குகளும் நிறைந்ததும், அடர்நததுமாகிய கிரௌஞ்சாரணியமென்னு ங்காடெங்கும பிராட்டியாரைததேடி, அங்கிருந்து காதவழித்தூரம கிழக காகசசென்று, அந்தக் கிரௌஞ்சாரணியததையும் தாணடி, இதற்கும் மதங்காசிரமத்துககும் நடுவில மிகக கொடிய பலவகைப் பசு பக்ஷிக ளுடையதும, பறபல ஜந்துககள் நிறைந்ததும, புகறகரியதுமாகிய காட்டில மிகவும் ஆழந்த பெருங்குகையைககண்டு, அது பாதாளம்வரை யில் ஆழ்ந்திருபபதையும, களளிருள் சூழந்திருப்பதையுமறிந்து, அதற கருகில் பருத்துயாந்தவளும, கோரமான முகத்தை யுடையவளும், அறபர்களுக் கசசந்தருபவளும், வெறுபபுறத்தக்கவளும, கோரரூப முடையவளும, கூரிய கோரப்பற்களை யுடையவளும, பருத்து மடிந்து தொஙகுகினற வயிறறினளும், கடினமான தோலை யுடையவளும், கொடிய மிருகங்களைத தினபவளும, விரிதத தலையினளும, மதங்கொண்டவளு மாகிய ஒரு ராக்ஷஸியைக் கண்டனாகள. அவளிவாகளைக் கண்டவுடனே ஓடிவந்து பெருமாளுக்கு முன்னெழுந்தருளிககொணடிருந்த இளைய பெருமாளைப்பறறித தழுவிக்கொணடு, அவரை நோககிக கேளீர் மஹா புருஷரே! வாரீர நாமிருவரும் புணர்நதினபுறுவோம்; யான் அயோமுகி யென்னும் பெயருடைய ராக்ஷஸி! யானுமககு வாய்த்தேனென்பதே உமககு மிகுந்தலாபம்; நீரெனக்குப பிரியராகினீர்; மலைசசிகரங்களி லும், ஆறுகளின் மணற்குன்றுகளிலும், நீர் என்னுடன் கூடி யின்புற்று ஆயுளின மிகுதி காலங்களைப் போக்கி வாழ்கவென்றுரைத்தனள். இளைய பெருமாள் அம்மொழியைக கேட்டவுடனே மிக முனிந்து, வாளையுருவி

அவளுடைய மூலை மூக்குச் செவிகளை யரிந்து, வெருட்டி யோட்டி விட்டனர். அவளும் கூவென்று கூவி வீறிட்டுக்கொண்டு வந்தவழிபற்றி யோடினள் பின்பு, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் மிகக்கொடிய மற்றொரு காட்டினுட்புகுந்து செல்லுகையில், இளையபெருமாள் பெருமாளை நோக்கிக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு எம்மையனே! என்னுடைய இடது தோள் மிகவும் துடிக்கின்றது; என் மனமும் நடுங்குகின்றது; மற்றும் பலவகையான கெட்ட சகுனங்களுமாகின்றன; இந்த அபசகுனங்கள் உடனே தீங்குவருமெனவுரைக்கின்றன; ஆதலின், தேவா மிகவும் ஊக்க முற்றெழுந்தருளுக, வஞ்சுளமென்னும் இப்பறவை போரில் நாம் ஜயம் பெறுவோமென உரைக்கின்றதுபோலக் கூவுகின்றது; எனவிவ்வண்ண முரைத்துக்கொண்டே செல்லுகையில், அக்காடடையயெல்லாம் முறிப்பது போல மிகக் கொடிய ஒரு பேரிரைச்சலுண்டாயிற்று; ஊழிகாலத்திற் போலப் பெருங்காற்றுண்டாயிற்று; இவ்வொலி எங்கிருந்து தோன்றிற் றென்று சுற்றிப்பார்க்கையில், நெடுந்தூரத்தில் ஒரு புதரில் மிகப் பருத்த வயிற்றினனும், மிகவும் கோரரூபியுமான ஒரு ராக்ஷஸனைக்கண்டு ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களிருவரும் எதிராகச்சென்று அவன் தலையின்றி, வயிற்றில் வாயுடையவனாகிக் கபந்தனென்னும் பெயர் யதார்த்தமாகி, மிகக் கூரிய மயிர்களை யுடையவனாகி, மாமலைபோலுயர்ந்து, கார்மேகம்போலக் கறுத்துக் கோரமாகக்கர்ஜித்து, நெற்றியில் அக்கினி ஜ்வாலைபோல எரிகின்ற ஒரு கண்ணும், மார்பில் ஒரு கண்ணுமாகப் பொருந்தி, நீண்ட கோரப் பற்களையுடைய அந்த வாயினை யடிக்கடி நாவினால் துழாவி நக்கிக் கொண்டு, சிங்கம் கரடி புலி மான யானை முதலியவற்றைப் பக்ஷித்துக் கொண்டும், ஒவ்வொரு காததூரம் நீண்ட இரண்டு கைகளையுஞ் சேர்த் தணைத்துப் பற்பல பசுபக்ஷிகளையும் பிடித்துப் பற்றி யிழுத்துக்கொண்டு மிருப்பதை யொரு கோசதூரத்திற் கண்டனர்கள். அத்தருணத்தில் அந்தக் கபந்தனும் கைகளை நீட்டி இவ்விருவர்களுடன் கூடவே நடுவி லுள்ள எல்லாவற்றையும் வலுவாகப் பற்றியிழுத்தனன் அப்பொழுதும் பெருமாள் மூத்தவராதலாலும், மிகச் சூரத்தன்மையினராதலாலும், சிறிதும் அச்சமுற்றிலர்; இளையபெருமாள் பெருமாளுக்கெங்கே தீங்கு நேருமோவென்று மிகத் துன்புற்றனர். அப்பொழுதவர் பெருமாளையும் நோக்கி, அய்யனே! யான் ராக்ஷசனுக்கு உணவாகுவேன்போலும், ஆதலின், தேவரைப் பாதுகாக்கத் திறமைகொண்டிலேன்; தேவர்க்குந் துன்பம் நேர்ந்ததேயென்று யான் மிகத் துயருறுகின்றேன்; கடாக்ஷித் தருள்க; ஆதலின், தேவர் அடியேனை இவ்வரக்கனுக்குப் பலியாகக் கொடுத்துவிட்டருளித் தேவர் தப்பிச்சென்றருள்க; தேவர் விரைவாகவே பிராட்டியாரை யடையப்போகின்றீர்; ஆதலின், தேவர் பிராட்டியாரைப் பெற்று, வனவாஸமுந்தீர்ந்து, திருவயோத்திசேர்ந்து, திருவபிஷேகம் பூண்டு, அடியேனை நினைத்தருள்கவென்றுரைத்தனர். பெருமாள் அது

கேட்டிளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! நீ சிறிதும் அச்சமுறற்க; உன்னைப்போன்ற சூரர்களும் அச்சமுறுவார்களோவென்று தைரிய முரைத்தருளினர். அந்தச்சமயத்தில் அந்தக்கபந்தன் இவர்களைநோக்கிக் கேளீர் மானிடர்காள்! நீங்கள் எவர்கள் ரிஷபம்போன்ற தோள்களை யுடையார்களும், சிறந்த வில் வாள்களை யுடையார்களுமாகிக் கோரமான இக்கானகத்தில் ஏன் வந்தீர்கள்? எனக்கு நீங்கள் இரையானீர்கள்? நீங்கள் இங்கெய்தியகாரியம் யாது? அதனை யுரையீர்கள்; மிகவும் பசித்துள்ள என் வாயிலகப்பட்ட பின்பு, நீங்கள் பிழைப்பதரிதென்று உரைத்தனன். பெருமாள் அதுகேட்டு முகம்வாடித் துன்புற்று இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாரடா தம்பி! துன்பத்திலும் மிகத் துன்பமே நேர்ந்தது; அந்தச் சீதையைமாத்திரம் அடைந்திலோம்; காலமென்பது மிகத் திறமையுடையது; அதனை வெல்ல வொருவராலும் முடியாது; நீயும் நானும் ஒருசேரத் துன்பங்களினால் மோகமுறுகின்றோமல்லோமோ? காலம் செய்வதற்கரிய செயலொன்றுமிலது, சூரர்களும், பலவான்களும், ஆயுதப் பயிற்சி யுடையார்களும், மிகச் சேனை யுடையோர்களாயினும், கெடுங் காலத்தில் போர்க்களத்தில் மணலணைகள்போல அழிந்திறக்கின்றனர்க ளல்லரோ? என்றிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்ததும், இளையபெருமாள் பௌருஷமுற்றிருக்கக்கண்டு, தாமும் தமக்கியல்பாயுள்ள தீரத்தையும், மதியையும் மேற்கொண்டு உற்சாகத்துடன் நின்றருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று

எவ்வளவு தீரமுடையோர்களும் சோகமாயினும், கோபமாயினும் நேருங்காலை யில், தீரத்தையும், பொறுமையையும், தருமத்தையும் விட்டு விடுவார்களென்பதையும், அப்படி நேரினும், தருமத்தைத் துறப்பது தகாதென்பதையும், யாவர்க்கும் அறிவிப்ப தன்பொருட்டே பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும் சோகமுற்றவர்போலவும், சின முற்றவர்போலவும் பாவனைசெய்தனர்களே யன்றி, அவர்களவ்வண்ணம் செய்த தன்மையன்று; உண்மையாயின், இருவர்களும் ஓர்காலத்தில் சினமுற்றுலகங்களை யழித்தாவதிருக்கவேண்டும், சோகமுற்றுத் தாமே யழிந்தாவதிருக்கவேண்டும், அப்படியன்றி, இளையபெருமாள் சினமாவது சோகமாவது கொள்ளுங்காலையில், பெருமாள் தேற்றியும், பெருமாள் கோபசோகங்களை யுறுங்கால் இளையபெருமாள் தேற்றியும், தருமத்தைத்தவறாமல் பாதுகாத்து வந்தனர்களல்லரோ? மேலேயும் இவ்வண்ணமே யிருக்கின்றது; இவர்கள் சோகமுறுவதுண்மையாயின், இந்தச் சருக் கத்தில் கபந்தனைக்கண்டே அச்சமும் சோகமுங்கொண்ட இளையபெருமாள் மேல் சருக்கத்தில் தீரமுற்றுப் பெருமாளைத் தேற்றுவதும், இச்சருக்கத்தில் தீரமுற்றுத் தம்பியைத் தேற்றிய பெருமாளே மேல் சருக்கத்தில் அச்சமும் சோகமுமுற்று வருந்துவதும் எவ்வண்ணம் ஒக்கும், ஒருக்காலும் ஒவ்வாது; ஆதலின், இவர்கள் துன்புற்றது மாயையெனவே யுணர்க.

ரி · கபந்தன் பரமபதமடைவது.

கபந்தன் · ஸ்ரீராமர் · இலக்ஷுமணர்

எழுபதாவதுசருக்கம்.

பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும் கபந்தனுடைய தோள்களிரண்டினையும் வாள்களினலரிந்தருளியது.

பின்பு, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் சிறிதுமச்சமின்றி நிற்பதைக் கபந்தன் கண்டு, மீளவும இவர்களை நோக்கிக் கேளீர் மானிடர்களே! யான் பசித்துக் கைகளினல பற்றி யிறுக்கையிலும, சிறிதும அச்சமின்றி நிற்கின்றீர்களோ? நீங்கள் யாவர்? நீங்கள் அரசர்களபோலும, தெய்வமெனக் கூறவாக உங்களை யளித்துவிட்டது, இனி நீங்களுய்யீர்களென்று மொழிந்தனன். அதைக்கேட்டுப் பெருமாள் சிந்தையுற்றிருக்கையில், இளையபெருமாள் நோக்கி, ஐயரே! இனி யாம சோகத்தை மேற்கொண்டு சிந்தையுறுவது தீது, விரைவில இந்த ராக்ஷஸன் தேவரையும, என்னையும், விரைவில விழுங்கி விடுவான், ஆதலின், விரைவாகவே வாள்களினு லிவனது தோள்களிரண்டினையும அரிந்து விடுவோம, இவன் மிகக் கொடியவனும, கைகளமாத்திரத்தினலேதானே திறமையுற்றவனுமாகின்றனன; இதுவரையில பற்பல ஜனங்களையுங் கொலைசெய்து, இப்பொழுது நம்மையுங் கொலைசெய்ய முயலுகின்றனன், ஒரு தீச்செயலுமின்றி, அடங்கி யிருப்பவர்களைக் கொலைசெய்யவேண்டாமென்பது க்ஷத்திரியர்களுக்கு அசுவமேதயாகத்தில கட்டினின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட யாகத்துக்குரிய தாகாத பசுக்களைக் கொல்லுவதுபோலவே தீதாகும; கொடியவர்களைக் கொல்லுவது யாகபசுவைக் கொல்லுவதுபோலவே தருமமாகும; என்று அக்காலத்திற்குத்தக்கபடியுரைத்தனர். கபந்தன் அம்மொழியைச் செவியுற்றுச் சினமுற்று வாயைத்திறந்து, இவர்களை விழுங்க முயலுகின்றனன். உடனே காலதேசங்களை யறிந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும முறையே அவ்வரக்கனுடைய வலத்தோளையும, இடத்தோளையும், வாள்களை யுருவி யொரே வெட்டாக வெட்டித் துணித்துவிட்டருளினர்கள். உடனே யவ்வரக்கன் கைகளற்றுந்து ஊழிக்கால மேகமபோல கர்ஜனைசெய்து மூவுலகிலும் ஒலியெழச்செய்து, தரையில விழுந்து, தனது கைகளற்றுப்பட்டு விழுந்து குருதி பெருகக்கண்டு துயருற்று, இவர்களை நோக்கி, மகானுபாவர்களே! தேவர்களோ யாவரோ? அருளிச்செய்கவென்று வினவினன். அதுகேட்டு இளையபெருமாளவனை நோக்கிக் கேளடா ராக்ஷஸா! இவர் இக்ஷ்வாகு குலத்தவர்; ஸ்ரீராமனென்னுந் திருநாமமுடையோர்; யான இவருடைய தம்பி! லக்ஷ்மணனென்னும், பெயருடையேன்; இவருடைய பத்தினியாகிய சீதாபிராட்டியாரை யோராக்ஷகன் களவுசெய்துகொண்டு ஓடிவிட்டனன்; அவளைத் தேடிக்கொண்டே யாங்களிங்கெய்தினோம்; யானும் முன்னை வினவுகின்றேன் உரையாய்; நீ யாவன்? ஏன் தலையின்றிக்

கபந்தமாக இக்காட்டிலுறைகின்றனை ? நீ கணுக்கால் முறிந்து, வயிற்றில வாயினைப் பொருந்திப் புரளுகின்றனையென்று வினவினா. கபந்தன் அந்த வாக்கியததைக்கேட்டவுடன் தேவேந்திரன் தனக குரைத்திருந்த வாககியம் நினைவில தோன்றி மகிழ்வுறறு இவர்களை நோக்கி, மஹா பாகர்களே ! தேவர்களுக்கு நலவரவாகக கடவது. எனது தீவினைகள் தொலைந்து நல்வினைப்பயன் கைக்கூடினமையின், தேவர்களைக் காணுறு கின்றேன் ; எனது நலவினையினுலேதானே தேவர்கள எனது தோளகளை வாளினலறுத்தருளினீர்கள ; என்னுடைய நலல ரூபமும அழிந்து இந்தக கோரரூபமும எனது தீசசெயலினுல நோந்தது ; அதனை யுண்மையாக விணணபபஞசெயவேன் கேட்டருளக ; என்று மொழிந்து மகிழ்ந்தனன்.

ஆரண்யகாண்டததில் எழுபதாவது சருககம

முற்றிறறு.

எழுபத்தொன்றுவது சருககம்

கபந்தன் தன முனவினையை யுரைசெய்தது

அநந்தரம கபந்தன சககரவர்ததித்திருமகனை நோக்கிக் கேட்டருளீர மஹாபல பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராமசந்திரரே ! யான முறகாலத தில் சூரிய சநதிராகளபோல மிகசசிறந்த ரூபமுடையனுயிருந்தேன்; அப போதும பல மதத்தினுல இந்தக கொடிய ரூபததை யெடுத்துககொண்டு காட்டிலுளள முனிவாகளெலலோரையும பீடைசெயதுகொண்டு வரு வேன் ; ஒருநாள ஸ்தூலசிரனெனனும மஹாரிஷி ! காய கனி முதலிய பண்டஙகளை மிகுதியாகச சோததுவைத்திருக்கையில், அவைகளை யான கெடுத்துவிட்டேன் , அதுகணடு அவா எனனை நோககி, அடா தனுவின் புத்திரனே கொடியா ! நீ எனககு இவ்வணணம தீங்குசெயதமையின், உனக்கெப்போதும் இந்த ரூபமே நிலைததிருக்ககடவது. என்று முனிந்து சாபமிட்டனா. உடனே நான அவரை வணஙகி வேணடுகையில், மீளவும அவர் எனனை நோககி, அடா அஸுரா ! ஸ்ரீராமசந்திரர் எப் பொழுதிஙகெழுந்தருளி உனனுடைய தோளகளை யறுத்து உன்னைத் தீயிலிட்டெரித்தருளவாரோ ? அபபொழுதுதான் இந்தக கோரரூபத்தை விட்டு முன்போலசசிறந்த ரூபத்தை யடைவாய ; எனறு அருளிச்செய் தனர். பின்பிந்திரனுடன்போர்செய்து இவ்வண்ணம் கபந்தனுயினேன் ; அதற்குமுன்னமே யான்கொடியதவஞசெய்து நாமகள் நாதனைச் சாக்ஷாத் தாகக்கண்டு நெடுங்காலம் வாழும்படி வரம்பெற்றுக்கொண்டு இனி எனக்

குச் சாவின்மையால், இந்திரன் என்னை யாதுசெய்யவல்லானென்று கர்வ மடைந்து தேவேந்திரனைச் சண்டைக்கிழுத்துப் பொருதேன்; இந்திரன் கடுஞ்சினமுற்று வச்சிராயுதத்தால் என் தலைமேலடிக்கையில், எனது தலையும் நிதம்பங்களும் சரீரத்தினுள்ளடங்கி யழுந்திவிட்டன; அப்பொழுது என்னுடைய யாசனையாலும், பிரஹ்மதேவன் வரத்தினாலும், என்னை இந்திரன் யமலோகத்திற்கனுப்பியிலன்; மேலும் யான் இந்திரனை நோக்கி, விண்ணவர் கோமானே! யான் வேதாவின் வரத்தினால் நெடுங் காலம் உயவேனே? காலுந்தலையுமின்றி, எவ்வண்ணம் பிழைப்பே னென்று வேண்டினேன், அப்போதிந்திரன் என்மீதருள்செய்து, வயிற் றில் வாயினையும், ஒவ்வொருகாதம் நீளமுள்ள கைகளையும் வரமளித்து, என்னையும் நோக்கி, அடா தானவா! ஸ்ரீராமபத்திரா உனது தோள்களை எப்பொழுதறுத்தருள்வாரோ? அப்பொழுதே நீ வானேறுவாயென்று முரைத்தனன். ஆதலின், யான் கைகளிலகப்பட்ட சிங்கம் புலி கரடி முதலிய எல்லாவுயிர்களையும் பக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தேன்; இக்கொடிய ரூபத்துடனிருக்கையில், கண்ணிற்காணப்பட்டவைகளையெல்லாம் பிடித் துத் தின்னல்வேண்டுமெனத் தோற்றுகின்றது; இந்தக் கபந்தரூபம் எப்போது நீங்குமோவென்றும், தேவா எப்போது எழுந்தருளுவீரோ வென்றும் எண்ணிக்கொண்டே அகப்பட்டவைகளையெல்லாம் பிடித்து வந்தேன்; தேவா அந்த ஸ்ரீராமரோ ஆகின்றீர்; மற்றொருவராலும் யான் கொலைசெய்யப்படேன்; அவ்வண்ணமே அம்முனிவரருளிச்செய்திருக் கின்றனர், தேவார்க்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது. என்னை நீங்கள் சிதையி லிட்டு எரிப்பீர்களாகில், பின்பு, யான் தேவர்களுக்குப் புத்தியினால ஸஹாயம் செய்வேன்; தேவர்கள் நேசஞ்செய்வதற்குரிய தோழனையும் உரைக்கின்றேனென்றுரைத்தனன். பெருமாள் அம்மொழிகேட்டவனை நோக்கி, அடா தானவா! யானும் தம்பியும் புறத்திற்சென்று ஜானகி மாத்திரம் தனியேயிருக்கையின், ராவணன் அவளைப் பறித்தோடிவிட்ட னன்; என்றிம்மாத்திரமே யறிவோம்; அவன் எங்கிருக்கின்றனனோ? அவனது ரூபபலபராக்கிரமங்கள் எத்தன்மையனவோ? அறியோம்; ஆதலின், சோகமுற்றிவ்வண்ணந்திரிகின்றோம்; எங்கள்பொருட்டு உப காரஞ்செய்ய நினைத்த உன்னைக் காட்டில குஞ்சரங்களினால முறிக்கப் பட்ட கட்டைகளைக் கொணர்ந்து பள்ளம் வெட்டித் தீவளர்த்துன்னை எரிக்கின்றோம்; சீதையை எவன் பறித்தனனோ? எங்கிருக்கின்றனனோ? அறிவாயாகில், இவ்வுபகாரத்தை நீ செய்யக்கடவையென்று ஆவலினால் வினவியருளினர். கபந்தன் அதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி! யூரன சாபமடைந்தமையின், திவ்யஜ்ஞானத்தை யிழந்திருக்கின்றேன்; ஆதலின், சீதையை யறிகின்றிலேன்; என்னைத் தேவர் எரித்த பின்னர், நிஜரூபத்தை யடைந்து, சீதையை யாவனறிவானோ? அவனை யுரைசெய் வேன்; எரிப்பதற்கு முன்பு அறிவதற்கு எனக்குத் திறமையிலது;

சாபத்தினுல் எனது ஞானமழிந்திருக்கின்றது ; கதிரவன் மேற்றிசையில் மறைவதன்முன்னமே எனனைக குழியிலதளளி எரித்தருளக; விதிபபடி தேவரால ஸமஸ்காரஞ் செயயபபட்ட பின்பு, யான் அசசிதையை யறி பவனை யுரைககின்றேன் ; அவன நல்லொழுக்கமுடையோனுதலின, அவனுடன் நட்புசசெயது கொளக ; அவன் முன்பு வேறொருகாரணத தால் லோகமுழுதும சுறறித்திரிந்திருககின்றமையின், அவன் அறியாத இடமேயிலது ; அவன தேவரிடததில நன்றியுடையனுகித தேவர்ககுச சகாயஞ்செயவானென்றுரைசெய்தனன.

ஆரணயகாணடத்தில எழுபத்தொனறுவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

எழுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

கபந்தன் பெருமாளால் கொளுததபபட்டு, திவ்விய ரூபத்தையடைந்து சுக்கிரீவனுடன நடபுசசெயதுகொணடருளிப பிராட்டியாரைத் தேடியடையுமபடி பெருமாளுக குரைத்தது.

சககரவர்த்தியின் திருமகனாகளிருவரும இவ்வண்ணம கபந்த னுரைசெயத வாக்கியததைககேட்டு அஙகே மலையின்பளளத்தில் கட்டை களைசசேர்த்துத் தீயைமூட்டி அநதககபநதனுடைய சரீரததை யதில தள

ஜடாயு கபநதன இவவிருவரும பெருமா டன ராவணன இருபபிடம முதலிய சஙகதிகளைச் சொலலாதேன ஒழிநதனாகளெனின, சிவனுடைய சஙகறபததாலே தான எனறு அபபயதீக்ஷிதன சொனனுன, இநத ஸ்ரீமதராமாயணததுக்குள எஙகும் சிவனுடைய செயலினுல ஒரு காரியமும நடநததாக கூறபபடடுமிலது ; அவவண ணங் கருததுரைபபதறகும இடமிலது ; ராவணன சரிதஙகளை முறறும தாம முன னமே யறிநததாக பாவிததால ஒருவா தனியுமினறி நேராகவே இலஙகைககுச சென்று ராவணனைக கொலைசெயயுமபடி நேரும , அபபோது சபரீமோக்ஷமும, வாலி நிககிரஹமும, ஸுககிரீவஸககியமும, நோவததறகிடமிராது ; ஆதலின, அப போது தம்முடைய சஙகறபததுககுப பஙகம நேருமெனறு அதைச சொலவதனை முன்னமே ஜடாயுவை மரணமடையும்படி செயதனர் முற்றும் உரைசெயின, தனக் குத தகனம செயயாரகளெனறு கபநதன முதலில மறைத்தனன் , பினபு, திவ்வியஜ ஞானத்தால் ஸுககிரீவஸக்கியததை யறிநதமையின, பெருமாள திருவுளததின்படி அதைமாத்திரமே யுரைத்து, ராவணனசெயதியை மறைத்தனன. பெருமாளே ராம தாரகமந்திரத்தைத் தான் செபிபபது மலலாமல, உமைக்கும் உபதேசித்த சிவனை யிடச் சிறந்தவரென்பது பாலகாணடததிலும விளஙகும் ; உயுததகாணடததிலும் சிவனே சொலலுகிறுர் ; ஆதலின், வாதியின வாதம பயனபடாதென வுணாக.

ளியருளினர்கள். அப்போழ்து இளையபெருமாள் கொள்ளிக்கட்டைகளினாலே அச்சிதையின் நாற்புறங்களிலும் தீயைமூட்டினர். மஜ்ஜை, வசை, கொழுப்பு முதலியவற்றால் நிறைந்த அந்தக் கபந்தனுடைய சரீரமும், நெய்க்குடம்போல எரிந்தமையினாலே, அத்தீ மிக வொளிகொண்டது; ஆயினும், உடலிலுள்ள சவிர தண்ணீரினால் அணைந்தணைந்து மெதுவாக எரிந்தது; உடனே அந்தக் கபந்தன் அச்சிதையினின்றும் புகையற்ற அக்கினி போன்றவனாகி,* திவ்வியரூபமுற்று, ஆகாசத்திலெழும்பி, சிறந்த ஆடையாபரணங்களை யுடையனாகி, திவ்வியமாலைபூண்டு, திவ்விய விமானத்தின்மேலேறித் தன் ஒளியினாலே பத்துத்திசைகளையும் விளங்கச்செய்பவனாகிப் பெருமாளை நோக்கிக் கேட்டருளீர் பேரருளாளரே! தேவர் பிராட்டியாரை எவ்வண்ணம் பெறுவீரோ? அவ்வுபாயத்தை யுரைக்கின்றேன்; உலகத்தில் சந்தி, விக்கிரகம், யானம், ஆசனம், ஸமாச்ரயம், த்வைதீபாவம் என்னும் ஆறு யுக்திகளையும் நன்குணர்ந்தே பகைவர்மேல் படையெடுத்து வெற்றிகொள்ளப்படுகின்றது; ஈனதசையை யடைந்திருப்பவன் தன்னைப் போலவே ஈனதசையையடைந்த மற்றொருவனோடு நட்புச்செய்துகொண்டு, இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து படை யெடுத்தால்தான் ஜயம்பெறப்படும்; சகாயமின்றிச் செல்பவன் வெற்றியுறான், தேவரும் இப்போழ்து அரசிழந்து, பாரியையைப் பறிகொடுத்து, ஈனதசையை யடைந்திருக்கின்றீர்; ஆதலின், தேவரும் அவசியமாக மித்திரர்களைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும்; யான் திவ்வியஜ்ஞானத்தினாலே நன்காராய்ந்து பார்க்கின், மித்திரர்களைத் தேடிக்கொள்ளாமல் தேவர்க்குப் பிராட்டியார் வாய்ப்பதரிதாகின்றது, தேவர் நேசங்கொள்ளத்தக்க தோழனையும் கூறுகின்றேன் கேட்டருள்க; சுக்கிரீவனென்னும் வானரகோமான் தமக்கு மூத்தோனும், இந்திரன் புத்திரனுமான வாலியினால் துரத்தி யோட்டப்பட்டு நான்கு வானரர்களுடன் ரிசியமூகமலையில் பம்பாசரசினருகில் வாழ்கின்றனன்; அவன் மிகத் தோள்வலியுற்றவன், மஹாபலமுடையவன், மிக வொளிகொண்டு திகழ்பவன்; சத்தியம் தவறாதவன்; விநயமுடையவன்; தீரமுடையவன்; நன்மதி பூண்டவன்; மொழிவதிலும், செய்வதிலும், மிகச் சிறப்புடையோன்; அவன் ராஜ்ஜியத்தின்பொருட்டுத் தமையனாலே துரத்தப்பட்டு ஈனதசையை யடைந்திருக்கின்றனன்; அவன் தேவருடன் நேசமுற்றுப்பிராட்டியாரைத்தேடியளிப்பன்; ஆதலின், தேவர் துன்புறற்க; எச்செயல் எவ்வண்ணம் ஆகவேண்டுமோ? அச்செயல் அவ்வண்ணமே யாகவேண்டுமல்லது, அதனை மாற்றுவதரிது; காலத்தை யொருவரும் மீறி நடக்கக்கூடாதன்றோ? தேவர் இங்கிருந்து விரைவாக வெழுந்தருள்க; அந்தச் சுக்கிரீவமஹாராஜனைக்கண்டு நேசம்மாறி மோசம் செய்யாமலிருப்பதற்காக அக்கினிசாக்ஷியாக அவனுடன் தோழமை கொள்ளுக; அவன் குரங்கேயாதலின், அவனால் எமக்கு யாதுபயனென்று இகழ்ந்து அவமதி செய்யற்க; அவன் நன்றி யுடையவனும், நினைத்தபடி

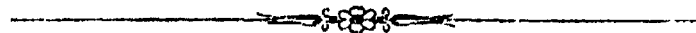
ரூபந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவனும், தேவரைப்போலவே ஈனதசை யுற்று சகாயத்தைக் கோருபவனும், வீரமுடையவனுமாகின்றனன்; அவனுடைய காரியத்தை இப்போழுதே முடித்துக் கொடுக்கத் தேவர்களும் வல்லீர்கள்; அவன் தேவர்களுடைய காரியத்தையும், தான் நன்றி பெறினும், பெறுவிடினும், தப்பாமல் செய்வான்; அவன் ரிக்ஷரஜஸ் என்பவர் குமாரன், சூரியபகவானுடைய புத்திரன், வாலியினால் பகைக்கப்பட்டு அவனுக்கஞ்சிப் பம்பைக்கருகில் திரிந்துகொண்டிருக்கின்றான்; ஆதலின், ஆயுதங்களை மறைத்துக்கொண்டுபோய் அவனைக்கண்டு உண்மையாக நேசங்கொள்க; அவன் தேவதானவராக்ஷஸாதிகளது லோகங்களை முற்று முணர்வான்; அவன் அறியாத இடமேயிலது; ஆதலின், அவன் வானரர்களுடன் கூடித்தேடி சூரியகிரணம் செல்லுமளவும்சென்று பிராட்டியாரைக்கண்டு கொணர்ந்தளிப்பான்; நாற்றிசைகளுக்கும் வானரர்களையும் தேடும்படி யனுப்புவான்; பிராட்டியார் ராவணன் வீட்டிலிருக்கினும், மகாமேருவிலிருக்கினும், பாதாளத்திலிருக்கினும், அவனறிந்து அரக்கர்களைக்கொன்று தேவர்க்குக்கொணர்ந்து சமர்ப்பிப்பான்; ஆதலின், அவனைத் தோழனாக்கிக்கொள்க; என்று முடிவாக மொழிந்தனன்.

ஆரணியகாண்டத்தில் எழுபத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

கபந்தன் பெருமாளுக்கு நல்வழிகாட்டித் தானும் வானேறியது.

கபந்தனிவ்வண்ணம் சுக்கிரீவருடன் தோழமைகொள்ளும்படி யுரைத்து, மீளவும் பெருமானை நோக்கி, கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமபத்திரரே! தேவரீர் நிச்சயமாகத்தம் செழுந்தருளவேண்டிய மார்க்கம் இங்கே செல்லுகின்றதே பார்த்தருள்க; இங்கே மேலதிசையில் நாவல், பாதா, பலா, அரசு, பலாசு, ஆல், கோங்கு, மருதம், மா, திலகம், நெல்லி, கடம்பு, அசோகம் முதலிய பற்பல மரங்களடர்ந்து மலர்ந்திருக்கின்றனவே? அவ்வழியாகவே சென்று அங்குள்ள கனிகளை யடித்தாயினும், பறித்தாயினும், புஜித்துக்கொண்டெழுந்தருளுக; அக்காட்டைத் தாண்டிச்செல்லின், உத்தரகுருக்ஷேத்திரம்போல மிக வழகிய மற்றொருகாடிருக்கின்றது; அவ்விடத்தில் ஆறு பருவங்களும் எப்பொழுதும் விளங்குகின்றன; சைத்திரரதமென்னும் குபேரனுடைய உத்தியானவனம்போன்ற அந்தக் காட்டிலுள்ள மரங்கள் மேகம்போலவும், மலைபோலவும் விளங்கும்; அவ்விடங்களிலும் இளைய பெருமாள் அமிர்தம்போன்ற கனிகளை யடித்தாயினும், பறித்தாயினும்

ஸமர்ப்பிப்பார்; அங்கிருந்து தேசங்களையும், காடுகளையும், மலைகளையுங் கடந்து பம்பையென்னும் புஷ்கரிணியைச் சேர்க; திருவடிகளை வருத்தத் தக்க சிறிய கல்லுகளின்றியும், கரைகளழியாமலும், பாசியின்றியும், இறங்குந்துறைகளில் ஆழமின்றியும், நொய்யமணல்கள் படிந்தும், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்குவளை, வெண்குவளை முதலிய மலர்கள் மலர்ந்தும், ஹம்ஸகாரண்டவ ஸாரஸம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் ஒலித்தும் விளங்கும்; அப்பறவைகள் தேவர்களைக்கண்டும் அச்சமுறா? அப்பறவைகளையும், பலவகை மீன்களையும் கண்டு மகிழ்க; அங்கே இளையபெருமாள் தாமரையிலையில் வெள்ளிபோலும், படிகம்போலும் விளங்குகின்ற அந்தப் பம்பா தீர்த்தத்தைக் கொணர்ந்து தேவரீர்க்குச் சமர்ப்பிப்பார்; அங்கு நீர் குடிப்பதன்பொருட்டு மலைக்குகையினின்றும் வந்த பற்பல வராகங்களையுங்கண்டு மகிழ்வீர்; மாலைப்பொழுதில் அக்காட்டிலுலாவுவீராகில், மிக மகிழ்ந்து சோகத்தை மறந்து விடுவீர்கள், அங்குள்ள மலர்களைக் கொய்பவரும் ஒருவருமிலர்; அம்மலர்களும் வாடுவதும், வதங்குவதும், உதிர்வதுமின்றி, நிரந்தரம் விளங்கும், அவ்விடத்தில் முன்பு, மதங்கமஹாமுனிவர் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர், அவர் சீடர்கள் அக்காட்டில் காய் கனி கிழங்குகளை மிகுதியாகக் கட்டிக்கொண்டுவருகையில், அந்தச் சுமை சுமந்த வருத்தத்தால் சரீரத்தில் வேர்வைவிட்டு, அந்நீர்த்துளிகள் தரையில் வீழ்ந்தன; அத்துளிகளே அவர்களது தவத்தின்மகிமையினால் நறுமலர் மாலைகளாயின; அம்மாலைகள் ஒருக்காலும் அழிகின்றில; அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்த சபரி என்பவள் இப்பொழுதும் அங்கிருக்கின்றனள், அவள் துறவறம்பூண்டு நெடுநாளாய்ப் பிழைத்திருக்கின்றனள், அவள் தேவரீரைக்கண்டு தண்டஞ் சமர்ப்பித்துவிட்டே பொன்னுலகம் பெறவேண்டுமென்று காத்திருக்கின்றனள்; அந்த ஆசிரமமும் அந்தப் பம்பா புஷ்கரிணியின் மேற்குக்கரையைச் சார்ந்திருக்கின்றது; அக்காட்டிலும், அங்குள்ள மலைகளிலும், ஆனைகள் மிகுதியாகவுள்ளன; ஆயினும், அவ்வாசிரமத்துக்குள் புகுகின்றில, இவ்வண்ணம் மதங்கமஹாமுனிவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர்; அவ்வாசிரமத்திற்குத் தேவர் எழுந்தருளுவீராயின், நந்தனவனத்தில் வாழ்வதுபோல எண்ணி யானந்தமுறுவீர்; ரிசியமூகமலையும் அந்தப் பம்பையின் கீழ்த்திசையிலிருக்கின்றது; அங்கு யானைகள் மிகுந்துளவாதலின், அதன்மேலேறுவது வருத்தம், அது முன்பு நான்முகத்தேவராலே தானே இயற்றப்பட்டது; அம்மலையின்மேல் படுத்துத் துயில்கொண்டு ஒருவன் கனவில் எப்பொருளைக் காணுகின்றனனோ? அதனை யவன் விழித்தவுடன் பெறுவான்; அதன்மேல் தீவினையோர்கள் ஏறார்கள்; ஒருக்கால் ஏறித் துயில்வானாகில், அரக்கர்கள் வந்து கொலைசெய்து விடுவார்கள்; அவ்விடத்திலேதானே யானைக்குட்டிகளின் பிளிறல்கள் பலவாறாகக் கேட்கப்படும்; அங்குத்திரிகின்ற யானை கரடி புலி மான் முதலியவைகளைக் கண்டும் மகிழ்வீர்கள்; அம்மலையி லொருபெரிய குகையும் கல்லினால்

மூடப்பட்டுளது; அதனுள் புகுவது மிகவும் அரிது, அச்சகையின் கீழப்புறத்தில் ஒரு பெரிய தடாகமுமிருக்கின்றது; அவ்விடத்திலேதான் சுக்கிரீவன் நால்வருடன் வாழ்கின்றனன், ஒருகால் அம்மலையினுச்சியிலுமிருப்பான் அங்கெழுந்தருளுக, என்றிவ்வண்ணமுரைத்து விடைகொடுத்துத் தானும் அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீளவும் சுக்கிரீவனுடன் தோழமைகொள்ளுகவென்றுரைத்து மகிழ்ந்து வானேறினன். ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து அவனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தாமும் புறப்பட்டருளினார்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் எழுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

எழுபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் சபரியினால் பூஜிக்கப்பட்டு

அவளை வானேற்றியருளியது.

அநந்தரம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் கபந்தன் காட்டியவழியைப் பற்றி மேல்திசை நோக்கி நடந்து, காய் கனிகள் நிறைந்த பற்பல மரங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே அங்குள்ள மலைமேல் அன்றிரவைப்போக்கி, மறுநாளுதயத்திலெழுந்து நடந்து பம்பாபுஷ்கரிணியின் மேற்புறத்திலுள்ள சபரியின் ஆசிரமத்தைச்சேர்ந்து, சபரியைக் கண்டருளினார்கள், சபரியும் இவர்களைக்கண்டவுடனே கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டெழுந்து எதிர்கொண்டு வந்து, இவ்விருவர்களுக்கும் தண்டமசமர்ப்பித்து அர்க்யபாத்யாசமனீயம் முதலிய பூஜைகளை விதிப்படிசெய்து மகிழ்ந்தனள், பெருமாளும் அந்தச் சபரியை நோக்கி, மாதவமுடையாளே! உனக்கு விக்நங்கள் நீங்கித் தவம் வளர்கின்றதா? உணவு சுருங்கிச் சினமும் அடங்கியுள்ளதா? விரதங்கள் இடையூறின்றி முடிந்தனவா? உன் மனம் மகிழ்கின்றதா? நீ ஆசிரியர்க்குச்செய்த பணிவிடைகள் பயன்பெற்றனவா? என்றிவ்வண்ணம் குசலம் வினவியருளுதலும், மாயோகினியாகிய அந்தச் சபரியும் பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி தேவதேவோத்தமா! தேவதாஸார்வபௌமா! லீலாமானுஷவிக்கிரகா! மாயோகிகளினால் உபாசிக்கப்பட்ட பரப்ரஹ்மமாகிய ஸ்ரீராமா! தேவரை அடியாள் தண்டமசமர்ப்பித்துப் பூசைசெய்தேனாதலின், இன்றுதான் தவமும் சித்தித்தது; இன்றுதான் எனது தவமும் பயன்பட்டது; இன்றுதான் ஆசிரியர்களும் பூஜிக்கப்பட்டனர்கள்; இன்றுதான் என் பிறப்பும் நற்பயன் பெற்றது; மீளவதின்றி, நித்திய நிரவத்திய நிரதிசயமான தனிவிசும்பும் வாய்க்கின்றது;—

லக்ஷ்மணர்
சபரி

చక్షుషా తవ సౌమ్యేన పూతాస్మి రఘునందన
గమిష్యామ్యక్షయాన్ లోకాన్ త్వత్ప్రసాదాదరిందమ.

சக்ஷுஷா தவ ஸௌம்யேந பூதாஸ்மி ரகுநந்தந
கமிஷ்யாம்யக்ஷயாந் லோகாந் த்வத்ப்ரஸாதாதரிந்தம.

கருணைகூர்ந்து குளிர்ந்த தேவருடைய கடாக்ஷத்தினால் யான் தீவினைகள் முற்றுந்தீர்ந்து தேவருடைய அருளினாலேதானே அழிவற்ற பற்பல பொன்னுலகங்களையும்பெற்று, பரமானந்தமுற்றேன், தேவர் திருச்சித்திரகூடத்தில் கெழுந்தருளுங்காலையிலே மதங்கமாமுனிவரது சீடர்களாகிய எனதாசிரியர்கள் திவ்விய விமானத்தின்மீதேறி வானேறினார்கள்; அப்போதவர்கள் அடியாளை நோக்கி, அடி சபரி! உன்னுடைய இந்த ஆசிரமத்திற்குப் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் எழுந்தருளுவார், நீ யவரைக்கண்டு தண்டம் சமர்ப்பித்துப் பூஜைசெய்து, அவருடைய அருளினால் வைகுந்தம்பெறுவாயென்று உரைத்துச் சென்றனர்கள்; யான் அதுமுதல் தேவர்பொருட்டுப் பம்பாதீரத்திலுண்டாகிய பற்பல காய் கனிகளைச் சேர்த்துவைத்திருக்கின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனள். பெருமாளும் அதுகேட்டவளை நோக்கி, மாயோகினி! உன்னுடைய மகிமையைக் கபந்தாசுரன் உரைசெய்யக் கேட்டிருக்கின்றேன், அதனை இப்போழுது நேராகக்கண்டு மகிழ விரும்புகின்றேன், உனக்கிஷ்டமுளதாயின், கடபுலனுக்குக என்று அருளிச்செய்தனர். சபரி யதுகேட்டு ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை யவ்வனத்தில் கெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுசென்று, அங்கங்குச் சுட்டிக்காட்டிப் பெருமாளை நோக்கிக் கடாக்ஷித்தருள்க, ஸ்ரீராமசந்திரரே! நீருண்ட கொண்டல்போன்றதும், பற்பல பசுபக்ஷிகள் நிறைந்ததுமாகிய இவ்வனத்திற்கு மதங்கவனமென்றே பெயர், இவ்விடத்திலேதான் எமமாசிரியர்கள் விதியின்படி யாகஞ்செய்தனர்கள்; அவர்கள் மிகவும் மூப்புடையர்களாகி, அங்கெழுந்தருளும் திறமையற்றமையின், எழுகடல்களையும் தியானஞ்செய்தனர்கள் உடனே அக்கடல்களேழும் வந்து வீழ்ந்தன; இங்கே கடாக்ஷித்தருள்க, எம்மாசிரியர்களால் அங்கே ஸ்நானஞ்செய்து மரங்களின்மேல் உலர்த்தப்பட்ட மரவுரிகள் இப்போழுதுங்காணப்படுகின்றன; தேவபூஜார்த்தமாக அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தாமரை நெய்தல் முதலிய மலர்களும் வாட்டமுறுகின்றில; இவ்வனத்தை முன்பு கேட்டும் அருளினீர்; இப்போழ்து கடாக்ஷித்தும் அருளினீர்; இனித் தேவரிடத்தில் அனுமதிபெற்று, இச்சரீரத்தை விட்டுவிட்டு, எம்மாசிரியர்களுக்குச் சமீ

பத்திறசேர்ந்து மகிழவுறககோருகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனள. பெருமாளும் இளையபெருமாளுடன அவவாசசரியத்தைதக கேட்டும கண்டும் மகிழ்ந்து சபரியை நோககி, மாயோகினியே! நான உன்னால் நன்கு பூஜை செயயப்படடு மிக மகிழ்ந்தேன், இனி யுனது விருபபின்படிச் செயக; எனறருளிசசெயதனர். சபரியும் உடனே மகிழ்ந்து தீயை வளர்த்து அதில் வீழ்ந்து மூப்புற்ற அச்சரீரத்தைத் துறந்து திவவியரூபமடைந்து, திவவியமான ஆடையாபரணங்களையும், நறுமலா மாலைகளையும, நறசாந்தங்களையுமுடையளாகி, மின்னற்கொடிபோல அவவிடங்களை எஙகும விளங்கச செய்து, தம்மாசிரியாகள மகிழ்ந்து வாழும் ஸ்ரீவைகுநதத்தையடைந்து மகிழ்ந்து வாழ்ந்தனள

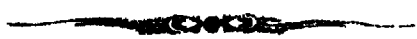
ஆரணயகாண்டததில எழுபததுநான்காவது சருககம

முற்றிறறு

எழுபததைந்தாவது சருககம்

பெருமாளிளையபெருமாளுடன சபரியின ஆசிரமத்தினினறும் பமபா புஷ்கரிணிக கெழுநதருளியது.

இவவன்னம அந்தச் சபரி வானேறின பின்னர், பெருமாள கணப்பொழுதாராய்ந்து, அமமுனிவாகளது மகிமையை நினைந்து வியப்படைந்து இளையபெருமாளை நோககி, அடா தமபி! இவவாசிரமமெஙகும நனறுகப பார்த்தோம; இது மிகவும் ஆசசரியமுறததககது; இவவிடத்தில பசு பக்ஷிகள பகையினறி, அசசமறறுக் கூடி வாழகினறன, இந்த ஏழுகடலும் கூடிய தீர்த்தத்தில ஸ்நாநமுஞ்செய்தோம்; பிதிரர்களுக்குந் தருப்பணமுஞ் செய்தோம்; ஆதலின், நமது தீவினைகள தொலைந்தன; நல்வினைகள வாய்த்தன; என் மனம் கலக்கமற்று மகிழகினறது; இனி நமககு நலமே விளையும்; விரைவாகப பம்பாஸரோவரத்தைச் சோவோம் வருக; அதனருகிலுள்ள ரிசியமூகத்திலேதான சுக்கிரீவன நானகு மந்திரிகளுடன வாழகினறுன்; அவன வாலியின பயத்தினுல் வருந்துகினறனன்; அவனை விரைவில் காணவேணடுமென என் மனம் துடிக்கின்றது; நமது காரியமாகிய சீதையைத் தேடுவதும் அவனதினமேயன்றே? எனறருளிச்

ஸ்ரீராமஜயம்.

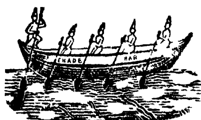
ஆரண்யகாண்டத்தின் அட்டவணை.

அட்டவணை

ஆரணியகாண்டத்தின் அட்டவணை

முற்றியது

செய்தனர். இளையபெருமாளதுகேட்டு அவரை நோக்கி, எம்மையரோ! செல்வோம் எழுந்தருளுக, என மனமும் துணைபடுகின்றது; என்று விண்ணப்பம்பண்ணினர். உடனே பெருமாள் அவ்வாசிரமத்தினின்றும் புறப்பட்டு எழுந்தருளி, நல்வினை தருவதும், ஆழ்ந்து நிர்மலமான தீர்த்தத்தை யுடையதும், பற்பல மரம் செடி கொடிகள் சூழ்ந்ததும், செந்தாமரை செங்கழுநீர் மலர்களினால் செவந்தும், வெண்டாமரை வெண்குவளைகளினால் வெளுத்தும், கருங்குவளை கருநெய்தல்களினால் கறுத்தும் இருப்பதால் சித்திராஸனம் போன்றதும், நீர் பெருக்குவதுமாகிய அந்தப் பம்பையைத் தூரத்திலிருந்து கடாக்ஷித்துக்கொண்டே நடுவிலுள்ள மதங்க ஸரஸ்ஸில் ஸ்நானஞ்செய்தருளி, கமல குவலய குமுத புண்டரீக கல்ஹாரங்கள் மலர்ந்தும், ஹம்ஸஸாரஸாதி நீர்ப்பறவைகள் ஒலித்தும் விளங்கிய அப்பம்பைக்கு நாற்புறங்களிலும் மலர்ந்த மரஞ்சோலையுற்றதும், மயில் குயில்களொலிப்பதும், திலகாமல காசோகபாடலதீ குருந்தந் நாகபுந்நாக சம்பக சாம்பேய நிசுள வகுள தாலத மால ஹிந்தால கரவீர பீஜபூர கரவீர கர்ணிகார பாண்டுர ஸப்தபர்ண பாடலீகுட ஜகேதகி முதலிய மரஞ் செடி கொடிகள் மலர்ந்தும், தளிர்த்தும், கனிந்தும், காய்த்தும், சுகசாரிகாதி பறவைகள் கூவியும் திகழ்கின்ற சிறந்த வனத்தையும் கடாக்ஷித்துக் கொண்டே பம்பாநதியைச் சேர்ந்து மகிழ்ந்து பல பறவைகள் ஒலித்தும், பல மரங்கள் அடர்ந்துமுள்ள பற்பல காடுகளையும், தடாகங்களையும் பார்த்துக் கொண்டே அப்பம்பையைக்கிட்டி, பற்பல மலர்கள் மலர்ந்தும், வண்டுகளொலித்தும், படிகம்போல நிர்மலமான தீர்த்தத்தை யுடையதாகியும், நொய்யமணல் உற்றும் திகழ்ந்த அந்தப் பம்பையை நன்றாகக் கடாக்ஷித்துக் காமவேட்கையுற்று இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! இதனருகிலே தான் ரிசியமூகமிருக்கின்றது, அங்கேதானே ரிக்ஷராஜஸுதன் புத்திரனான சுக்கிரீவன் வாழ்கின்றனன், ஆதலின், நீ யந்தச் சுக்கிரீவனிடம் செல்லுக; நான் ராஜ்ஜியத்தையுமிழந்து, சீதையையும் பிரிந்து, யான் எவ்வண்ணம் உய்வேனென்றருளிச்செய்து பம்பையிலிழிந்தருளினர்

తతో మహద్వర్త్మ సుదూరసంక్రమం క్రమేణగత్వా ప్రతికూలధన్వనం
దదర్శ పంపాం శుభదర్శ కాననాం అనేకనానావిధపక్షిజాలకాం.

ததோமஹத்வர்த்மஸுதூரஸங்க்ரமம் க்ரமேணகத்வாப்ரதிகூலதன்வனம்
ததர்சபம்பாம்சுபதர்சகானனாம் அநேகநாநாவிதபக்ஷிஜாலகாம்.

இவ்வண்ணம் பெருமாளிளையபெருமாளுடன் நீர் பறவை மரஞ் செடி கொடிகளினறிக் கோரமான பெருவழியைக் கடந்து காணற்கினிய காடுகளையுடையதும், பற்பல பசு பக்ஷிகளை யுடையதுமாகிய பம்பா ஸரோவரத்தைக் கண்டருளினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் எழுபத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆரண்யகாண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீராமஜயம்.

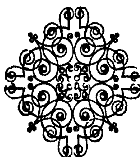
கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தின் அட்டவணை.

அட்டவணை.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரகுநந்தன பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகி ராமாயண வசனம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்.

த்யான ச்லோகம்

పశ్యన్పుష్కరిణీం ప్రసన్నసలిలాం పంపాం ప్రహృష్యద్ద్విజాం
హృష్యన్మృగదృశం స్మరన్ స హి భువం ముహ్యన్ లపన్ లక్ష్మణం
స్నిహ్యన్ సూర్యభువే సురేశ్వరభువే ద్రుహ్యన్ ధరన్ భస్మనం
నహ్యన్ రౌద్రవపూరగాయ సహరిస్సన్ హృత్వమన్దాం శ్రియం.

பச்யன் புஷ்கரிணீம் ப்ரஸந்ந ஸலிலாம் பம்பாம் ப்ரஹ்ருஷ்யத்த்விஜாம்
ஹ்ருஷ்யன் ம்ருகத்ருசம் ஸ்மரன் ஸ ஹி புவம் முஹ்யன் லபன் லக்ஷ்மணம்
ஸ்நிஹ்யன் ஸூர்யபுவே ஸுரேச்வரபுவே த்ருஹ்யன் தரன் பஸ்மஸம்
நஹ்யன் ரௌத்ரவபூராஜ்ய ஸஹரிஸ்ஸந்நஹ்யதவமாம் ச்ரியம்

முதலாவது சருக்கம்.

பெருமாளும் இளையபெருமாளும் பம்பா புஷ்கரணியின் கரையில் எழுந்தருளி யிருக்கக்கண்டு, மகாராஜர் அச்சமுற்று நடுங்கியது.

அநந்தரம் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் பற்பல மலர்கள் மலர்ந்த அந்தப் பம்பையைக்கண்டு, காமவேட்கை மிகுந்து, புலன்கள் நடுங்கி, இளையபெருமாளை நோக்கி, பாரடா லக்ஷ்மணா! இந்தப் பம்பை வைடூரியம்போல நிர்மலமான நீருடையதும், மலர்ந்த தாமரை நெய்தல் முதலிய மலர்களை உடையதும், பற்பல மரம், செடி, கொடிகளினால் சூழப்பட்டதுமாகி விளங்குகின்றது; இதைச் சுற்றிலுமுள்ள காட்டிலும் மலைகள்போல உயர்ந்த மரங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன, வசந்தருது சீதையைப் பிரிந்த என்னை வெறுக்கின்றது; பரதனுடைய துன்பத்தினாலும்; சீதையைப் பிரிந்ததினாலும், மிக வருந்துகின்ற எனக்கும் இப

பம்பை விளங்குகின்றது; இது பற்பல மலர்கள் மலர்ந்தும், குளிர்ந்த நீர் நிறைந்தும், தாமரைகளினால் மறைந்தும், காணற்கினியதாகின்றது; பாம்பு முதலிய கொடிய ஜந்துக்களும், பசு பக்ஷிகளும் அடர்ந்து, கறுத்தும், பசுமையாயுமுள்ள இந்த இளம்புல் உள்ள பூமி பற்பல மலர்கள் உதிர்ந்து சித்திராசனம்போல விளங்குகின்றது, மலர்ந்த மலர்களினால் நிறைந்த மரங்களின் நுனிகளும், மலர்ந்த கொடிகளினால் சூழப்பட்டுள; இக்காலம் மிகவும் இனிய மந்தமாருதமுள்ளதாதலின், காமம் மிக வளர்கின்றது; இச்சித்திரைமாசத்தில் எல்லாமலர்களும் மலர்ந்தமையின், மணம் மிக கமழ்கின்றது, மலர்களை உதிர்க்கின்ற இம்மரங்களும், மழை பொழிகின்ற மேகங்கள்போலக் காணப்படுகின்றன, அவைகளினின்றும் உதிர்ந்து காற்றினால் தூற்றப்பட்ட புஷ்பங்களைப்பார், எங்கும் பரவியிருக்கின்றன; விழுந்தனவும், விழுகின்றனவும், விழுவனவுமாகிய மலர்களுடன் காற்று விளையாடுகின்றதுபோலும், மலர்ந்த மரங்களின் கிளைகளை அசைத்து வீசுகின்ற காற்று வண்டுகளினால் பின்றொடர்ந்து கானம் செய்யப்பட்டு, மதமேறிய குயில்களின் தொனிகளினால் மரங்களை ஆட்டுவிக்கின்றதுபோலும், குகைகளின் பிரதித்தொனிகளினால் கானம் செய்கின்றதுபோலும், அதனால் அசைக்கப்பட்ட மரங்கள் ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்து தொடுக்கப்பட்டனபோலும், இது சந்தனம்போலக் குளிர்ந்து, மணம் கமழ்ந்து, மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து, சிரமத்தைப்போக்குகின்றது; வாயுவினால் அசைக்கப்பட்ட இம்மரங்கள் வண்டுகளினால் கூவுகின்றனபோலும், உயர்ந்த மரங்களினால் இம்மலைகளும் மிக உயர்ந்து தோற்றுகின்றன; மலர்கள் நிறைந்த நுனி உள்ளனவும், காற்றினால் அசைக்கப்பட்டனவுமாகிய இம்மரங்கள் வண்டுகளினால் பாடுகின்றனபோலும், இந்தக் கோங்குமரங்களும், மலர்கள் நிறைந்து, பொன் அணிகளணிந்து, பீதகவாடை உடுத்த மனிதர்கள்போலத் திகழ்கின்றன, இந்த வசந்தகாலம் சீதையைப் பிரிந்த என்னை வெறுக்கின்றது, மன்மதன் என்னை பீடிக்கின்றான்; மகிழ்ந்த இக்குயில் என்னைக் கூவி அழைக்கின்றதுபோலும்; இந்த வானகோழியும், மலை அருவியில மகிழ்ந்து கூவி என்னை வருத்த முற்செய்யும், முன்பு, பஞ்சவடியில இதன் தொனியை ஜானகி செவியுற்று, என்னை அழைத்து மிக மகிழ்ந்து புகழ்ந்தனள், இவ்வண்ணம் பற்பல பறவைகளும், பலவிதமாகக் கூவி, மரம், செடி, கொடி, புதல்களில் தத்தம் இனங்களுடன் கூடி, தத்தம் மனைவிகளுடன் புணர்ந்து மகிழ்கின்றன, இவைகளின் தொனிகளால் இம்மரங்கள் எனது வேட்கையை வளர்க்கின்றன; வசந்தமென்னும் அக்கினி, அசோகங்களின் பூங்கொத்தெனனும் தணலையும், வண்டுகளின் தொனி என்னும் இரைச்சலையும், தளிர்கள் என்னும் செவ்விய சுவாலைகளையுமுடையதாகி என்னை எரிக்கும்; அடர்ந்த இமைகளையுடைய குவலயம்போன்ற கண்களையும், சுரிகுழலையும், இனிய மொழியையுமுடைய சீதையைக் காணமல் யான்

பிழைப்பதில் யாது பயன ? இக்காலமும, இவ்விடமும், அவளுக்கு மிக வினியனவாகும், காமவேட்கையினால தோன்றி, வசநதத்தினால வளர்க்கப பட்ட எனனுடைய இத்துனபமென்னும தீ என்னை விரைவில எரிக்கும, அந்தோ ? சீதையைக்காணுமல் இவைகளைக காணபதினால எனது துன்பம பெருமபாலும வளருமே; சீதை கடபுலனுகாமல வருத்துகின்றனேயோ? இவ்வசநதருதுவோவெனில, காமனபடடு வருத்துகின்றது ; இந்தத் தென்றல சீதையைப்பார்ந்து மிக சிந்தையோடிருக்கும் என்னையையும், தவிக்கச்செய்கின்றது, இப்பமயில்களும சிறகைவிரித்துககொணடு தங்கள பேடுகளினுல் சூழபபடடு மகிழ்ந்தாடுகின்றன ; அடா லக்ஷ்மணு ! ஆண மயில் ஆடககணடு, பெணமயிலும வேடகைகொணடு, அதறகு எதிரில் ஆடுகின்றது பாராய, அதைககணடு இப்பமயிலும வேடகைகொண்டு ஓடிச சிறகுகளை விரித்து, தொனிகளையும மயககுறுகின்றதுபோலும, இக் காட்டில் சீதை ராவணனுல பறிககபபடடிராள, ஆதலின, இது காந்தை யுடன் கூடி ஆடுகின்றது ; இக்காலத்தில பசு பக்ஷிகளும, மிக வேடகை கொணடு புணாநது மகிழுகின்றனவாயின, சீதை அனறி நான இருக்கிறுப்பது மிகவும கடினம, சீதை இருபபாளாயின, இபபெணமயில ஆணமயிலை மகிழவிககின்றதுபோல என்னையும மகிழவிப்பாளலலவோ ? பாரடா லக்ஷ்மணு ! இபமலாகள பலவாகுரும, என விஷயத்தில பயனறறன வாகின்றன, இமமலாகளா வீழுகினற வணடுகளுடன் தரையில உதிரந்து விழுகின்றன, படடிககூட்டமாயககூடி கூவுகின்ற இபபறவைகளும, எனது காமவேடகையைப பெருக்குகின்றன, சீதை இருக்குமிடத்திலும் இந்த வசநதகாலமிருககுமாயின, எனனைபபோலவே அவளும வருநதுவா ளலலவோ ? இது அவ்விடத்தில்லாது, இருககுமாயின, என்னை விடடு அவள் எவவணணமுயிருபபாள ? ஒருகால இநத வசநதமிருககுமாயின, பிறகாலால வெருடடபபட்ட அவள யாது செயவாள ? யௌவனமுடைய வளும, தாமரை இதழபோனற கணகளை யுடையவளும, இனிதாகவும, மெதுவாகவும, முனபு மொழிபவளுமாகிய என நாயகி ! இககாலத்தில் உயிரையே விடடு விடுவாள, இவவிஷயத்தில் என மனம சிறிதும் ஐயமுறுகின்றிலது,—

మయిభావస్తు వైదేహ్యా స్తత్వతో వినివేశితః
మమాపిభావస్సీతాయాం సర్వథా వినివేశితః

மயிபாவஸ்துவைதேஹ்யா ஸ்தத்வதோ விநிவேசித:
மமாபிபாவஸ்ஸீதாயாம ஸாவதா விநிவேசித:

வைதேகிககு என்னிடத்திலும், எனக்கு அவளிடத்திலும், ஆசையும் அன்பும் உணமையாக உளள அலலவோ ? மணம கமழந்தும, குளிர்ந்தும வீசுகின்ற இககாறறும, அவளைப்பிரிநது வருந்துகின்ற எனக்குத் தீபோ

லத்தோ றுகின்றது, யான சீதையுடனிருக்கையில், இக்காற்றை எப்பொழுதும் குளிர்ந்தே யிருக்குமென நினைத்திருந்தேன்; இப்பொழுது அது சீதையின்றி, தீப்போலத் தீக்கின்றதே? இக்காக்கையும், முன்பு வன்மையாகக் கூவி இப்பொழுது இனிமையாகக் கூவுகின்றது; இக்காக்கையே முன்பு சீதையினல் ரக்ஷிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது பிரதி உபகாரம் செய்கின்றதுபோலும், ஆதலின, இது என் நாயகியின் சமீபத்தை அடைவிக்கும், மலர்ந்த மலர்களின்மேல மகிழ்ந்து கூவுகின்ற இப்பறவைகளைப் பாராய், காற்றினல அசைக்கப்பட்ட திலகமரத்தின பூங்கொத்தை இந்த வண்டு மதத்தினல மயக்குகின்ற நாயகியைப்போலச் சேர்கின்றது; காமிகளை மிக்க சோகமுறச்செய்கின்ற இந்த அசோகமரமும் காற்றில அசைகின்ற பூங்கொத்துகளினல, என்னை வெருட்டுகின்றது போலும்; அடா லக்ஷ்மணா! தளிர்த்து மலர்ந்த இம்மாஞ்சோலையும மகிழ்ந்து செருக்குற்று, நறசாந்தமபூசிய மனிதர்போல விளங்குகின்றது கின்னரர்களும், இப்பம்பையின் நாற்புறங்களிலும உலாவுகின்றன மலர்ந்த செந்தாமரைகளும, அப்பொழுது தோன்றிய சூரியன்போல விளங்குகின்றன, இப்பம்பையும நிர்மலமான ஜலமுடையதும, தாமரை நெய்தல்கள நிறைந்ததும, அன்னம முதலிய நீர்ப்பறவைகள ஒலிப்பதும சுரும்புகள அருந்திய மகரந்தங்களையுடைய செந்தாமரை திகழவதுமாகிக் காணப்படுகின்றது; யானை, மான முதலிய விலங்குகளுமிறங்கி நீர் குடிக்கின்றன, கடலைகளும காற்றினலுயர்ந்த அலைகளினல மோதப்பட்டு அசைகின்றன, தாமரை இதழபோலவகன்ற கண்களையுடைய நிரந்தரம் தாமரைமீது விருப்புற்ற சீதையைக்காணமல், என உயிர வாழ்க்கையை நனகு மதிக்கிலேன், அந்தோ? காமனது கொடுமையை என்னென்ன உரைப்பேன், நெடுநாளாய்ப்பிரிந்து பாரக்கவரிய நாயகியை அவன் நினைக்கச்செய்கின்றனனே? இந்த வசந்தருது மலர்ந்த வனங்களையுடையதாகி என்னை வருத்துதாதாயின, காமனை வெலவேன, சீதையுடன் கூடி யிருக்கையில், எவை எனக்கு இனியன வாயினவோ? அவை எல்லாம இப்பொழுது இனியன ஆகின்றில, தாமரை இதழ்களை என் கண் சீதையின் கண்களென எண்ணுகின்றது;—

పద్మకేసరసంసృష్టో వృక్షాన్తరవినిస్సృతః
నిశ్వాసఇవసీతాయా వాతివాయుర్మనోహరః

பதமகேஸரஸம்ஸருஷ்டோ வருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ருத:
நிசவாஸஇவஸீதாயா வாதிவாயுர்மனோஹர:

தாமரை தாதுக்களுடன் கூடி இனியமரங்களின் இடையினின்று தோன்றிய இக்காற்று, சீதையின்மூச்சுக்காற்றுபோல வீசி என் மனத்தை எரிக்கின்றது; பாரடா லக்ஷ்மணா! பம்பையின் தென்கரையில் மலை

தாழ்வரைமேல் மலர்ந்த கர்ணிகாரமரம் மிகத் திகழ்கின்றது; அம் மலையும் பற்பல தாதுக்கள் நிறைந்து, வாயுவினால் மோதப்பட்டு, பற்பல நிறமுள்ள தூளிகளைப் படைக்கின்றது; மலையின் தாழ்வரைகளும், மலர்ந்தனவும், இலை உதிர்ந்தனவுமாகிய பலாச மரங்களினால் எரிகின்றன போலக் காணும்; பம்பையின் கரையில் முளைத்த ஜாதிமல்லிகை, அரளி, தாழை, நொச்சி, சிறுமல்லிகை, பெருமல்லிகை, குருக்கத்தி முதலிய பூஞ் செடிகளும், புன்கம், இருப்பை, வஞ்சுளம், வகுளம், சண்பகம், திலகம், புன்னை, கடம்பு, காசுகூரம், மாலதிகை, அசோகம், ஆனைவணங்கி, அதிமுக்த சில, மா, பாதிரி, மலை அகத்தி, வஞ்சி, காட்டுவாகை, சிம்சுபம், மருதாணி, சந்தனம் முதலிய பற்பல மரங்களும் மலர்ந்து, தேன் பொழிந்து, மலர்ந்த கொடிகளினால் சூழப்பட்டு, அடர்ந்து விளங்குகின்றன; தூரத்திலிருக்கின்றனவும், காற்றினால் அசைந்து அருகிலிருக்கின்றனபோலக் காணப் படுகின்றன; காமிகள் காமினிகளைப்போல இம்மரங்கள் கொடிகளைத் தழுவுகின்றன; இக்காற்றும் மரத்தினின்றும் மற்றொரு மரத்திற்கும், மலையினின்றும் மலைக்கும், வனத்தினின்றும் வனத்திற்கும் சென்று பற்பல ரசங்களையும் முகர்ந்து கமழ்ந்து வீசுகின்றது; சில மரங்கள் மிகுதியும் மலர்ந்து மதுவைப் பெருக்குகின்றன, சில முகிழ்த்துக் கருமை யாகத் தோற்றுகின்றன, இது காயுடையது, இது ருசியுள்ளது, இது மலர்ந்தது, என்று பேராசைகொண்ட வண்டும், அங்கங்குத் திரிந்து அலைந்து உட்கார்ந்து, உடனே எழுந்து வேறு இடத்திற்கு நிகழ்கின்றது, இந்தப் பூமியும் தானே மலர்ந்து உதிர்ந்த மலர்களினால் பரப்பப்பட்டுப் படுக்கைபோல விளங்குகின்றது, வெவ்வேறு வண்ணமுள்ள மலர்கள் நிறைந்த சிலைகள் தனித்தனிக் காணப்படுகின்றன, இந்த வசந்தகாலத்தில் மலர்ந்த மலர்கள் எவ்வண்ணம் நிறைந்திருக்கின்றன பாராய், மரங்கள் யாவும் ஒன்றுக்கொன்று பகையினால் முற்றும் மலர்ந்து வண்டுகளின் ஒலியினால் ஒன்றுக்கொன்று கூவி அழைக்கின்றனபோலும், இந்த நீர்க் காக்கை நீரில் மூழ்கிப் பேட்டுடன் புணர்ந்து மகிழ்கின்றது; இவைகளைக் காண்பதினால் என்னைக் காமத்தீப்பற்றி யெரிக்கின்றது, இந்தப் பம்பை எவ்வளவு அழகுற்றிருக்கின்றதோ? மந்தாகினியும் இவ்வளவும் அழகுற்ற தே? ஆதலின், அது உலகினில் புகழப்படுவது தகும், அடா லக்ஷ்மணா! என் பிராணநாயகியும் காணப்பட்டு, இவ்விடத்திலும் வாழ்வோமாகில், யான் இந்திரன் பட்டத்தையும் விரும்பேன், திருவயோத்தியையும் நினையேன், மிகவும் அழகிய இவ்விடங்களில் சீதையுடன் கூடி மகிழ்வே னாகில்; வேறு சிந்தை எவ்வண்ணந்தோற்றும்? தளிர்த்து மலர்ந்த இந்தச் சோலைகளும், சீதையைப் பிரிந்த என்னைப் பேதைமை செய்கின்றனவே?

லக்ஷ்மணா! இந்தப் பம்பை மலர்ந்த தாமரை முதலிய மலர்களா ...வுகின்ற அன்னம் முதலிய பறவைகளாலும், சுற்றிலுமுள்ள மான் ...விய விலங்குகளாலும், பெரும்பாலும் விளங்குகின்றது; மகிழ்ந்து

கூவுகின்ற இப்பறவைகளும், எனது காமத்தை வளர்க்கின்றனபோலும்; முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையும், தாமரை யிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுமுடைய என் நாயகியை நினைக்கையில், சோகம் வளா கின்றதே? பற்பல வண்ணமுற்று அழகிய தாழ்வரைகளில், மான்கள் பெண்மான்களுடன் கூடிப் புணர்ந்து, சீதையையிழந்த என்னைத் துய ருறச் செய்கின்றன; இவ்விடத்தில் யான் சீதையைக் காண்பேனாகில், உய்வேன்; வைதேகி என்னுடன் கூடி இந்தப் பம்பையின் கரையைச் சேர்ந்து மகிழ்வாளாயின், யான் பிழைப்பேன், அடா லக்ஷ்மணா! தாமரை செங்கழுநீர் முதலிய நறுமலர்களின் மணங்கமழ்ந்தும், குளிர்ந்தின்பந் தருவதும், காந்தையர்களுடன் சேர்ந்தோர்க்குத் சோகத்தைப் போக்கு வதுமாகிய இப்பம்பாசரோவரத்தையும், அருகிலுள்ள சோலைகளையும் தாக்கிவருகின்ற மந்தமாருதத்தை நல்வினையாளரல்லரோ? மகிழ்ந்தெதிர் பார்த்து அநுபவிக்கின்றனர்கள், ஜனகராஜன் திருமகளும், யௌவன முடையவளும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையவளும், கற் புடையாளுமாகிய என் பிராணநாயகி! இக்காலையில் எவ்வண்ணம் இறக் காமல் வாழ்வாள்? யான் சீதையைப் பறிகொடுத்து வனவாஸந்தீர்ந்து உரியவீடு சேர்ந்து வாழ்கையில், ஜனகசக்ரவர்த்தியாரெழுந்தருளி என்னைக்கண்டு என் மகள் எங்கேயென்று கேட்டருள்வாராயின், யான் யாது மறுமொழி யுரைப்பேன்? யான் தந்தையினாலோட்டப்பட்டு அர சிழந்து காடு சேர்கையிலும், நல்வழிபற்றி நம்மைத் தொடர்ந்து வந்த என் நாயகி! இப்போ தெங்கிருக்கின்றனள்? அடா தம்பி! யான் அவளை விட்டெவ்வண்ணம் உய்வேன்? மிகவும் அழகிய அவளுடைய திருமுக மண்டலத்தைக்காணாமல் என் மனம் மிகவும் வருந்துகின்றது, புன்னகை யுடன் இனிதாகவும், இதமாகவுமுரைக்கப்பட்ட என்னாயகியின் வாக்கி யத்தை யான் கேட்டின்புறுவதெக்காலம்? யான் காட்டைடந்து திரிந்து வருந்துகையில், அவள் வருத்தமுறினும், வருத்தமற்றவள்போலவும், மகிழ்வுற்றவள்போலவும், என்பால் இன்மொழிகள் மொழிவாளல்லளோ? யான் மீளவும் படைவீடு சேர்கையில், என் சீதை எங்கேயென்று கோஸலையார் கேட்பாராயின், யான் யாது பதிலுரைப்பேன், ஆதலின், அடா லக்ஷ்மணா! நீயே திருவயோத்திக்குச்சென்று என்மீது மிகப் பத்தி யுள்ள ஸ்ரீபரதனுக்குச் செய்தி கூறுக; யான் சீதையின்றி, உய்யேன், என்று இவ்வண்ணம் மஹாத்துமாவாகியும், திறமையற்றவன்போலப் புலம்பி யழுதனர். இளையபெருமாள் அதுகேட்டவரை நோக்கிக் கேட் டருளீர் எம்மையரே! தேவர் சோகத்தையுள்ளடக்கி யருள்க; தேவர்க்கு மங்கலமுண்டாகுக; துன்புறற்க; தேவர் புருஷோத்தமரல்லீரோ? தேவர்போன்ற பற்றற்ற தூயோர்களது திருவுளம் இவ்வண்ணம் குறுமோ? உலகத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் பிரிவதும், அதனால் துன் வதும் இயல்பேயாகுமென்றெண்ணி, இஷ்டர்களிடத்திலும் நேசத்

மேற்கொள்ளாமல் துறந்தருள்க; ஸ்நேஹம் (எண்ணெய்—அன்பு) மிகுதியாயிருப்பதினாலன்றோ? திரியிரமாயினும், எரிக்கப்படுகின்றது; அந்த ராவணன் பாதாளத்திற்காயினும், மற்றெங்கேயாயினும் ஓடியொளித்துக்கொள்ளினும், அவன் நமக்குத் தப்பிப் பிழையான்; முன்பு அவனது செய்தியைமாத்திரம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்; அவன் பின்பு பிராட்டியாரையாயினும் விடுவான், அல்லது, உயிரையாயினும் விடுவான்; பின்பு, அவன் அதிதியின் கர்ப்பத்திலொளிந்துகொள்ளினும், அங்கும் அவனைக் கொல்வேன், ஆதலின், தேவர் தீரமுற்று நிலைகொண்டு தீனத்தைத் துறந்து மகிழ்க; ஒரு பொருளும் முயற்சியின்றிப் பெறப்படாது; எம்மையரே! உற்சாகமென்பதே சிறந்த பலமுடையது; இதற்கு நிகரான பலம் ஒன்றுமில்லது; உற்சாஹமுடையோர்க்கு இவ்வுலகினில் பெறற்கரிய பொருளொன்றுமில்லது, உற்சாகமுடையோர்களோ ஒரு விஷயத்திலும் சிந்தையுறுகின்றிலர், ஆதலின், யாம் உற்சாஹத்தையே மேற்கொண்டு பிராட்டியாரைப் பெறுவோம், ஆதலின், தேவர் சோகத்தைப் பின்னடக்கிக் காமத்தையும் வென்று தீரமுறுக, தேவர் மஹாதீரமுடையோரென்பதையும், பெரியோர்களுடன் பழகிய மதியுடையோரென்பதையும், பரமபுருஷரென்பதையும், மாயாமானுஷவிக்கிரகரென்பதையும் அறிகின்றிலீரோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தேற்றினர். உடனே பெருமாள் சோகத்தையும், மோகத்தையும் துறந்து தீரங்கொண்டு, மிகவும் அழகிய அந்தப் பம்பா புஷ்கரிணியைத்தாண்டி எழுந்தருளிப் பற்பல மரங்களையும், மலையருவிகளையும், குகைகளையும் கடாக்ஷித்துக்கொண்டே இளையபெருமாளுடன் கூடிப் புறப்பட்டருளினர். இளையபெருமாளும் இவ்வண்ணம் மிகவும் ஊக்கத்துடன் தருமத்தினாலும், பலத்தினாலும், புத்தியினாலும், பெருமாளைக் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். இவ்வண்ணம் எழுந்தருளுகின்ற இவ்விருவரையும் ரிச்யமூகமலையினருகில் உலாவிக்கொண்டிருந்த மஹாராஜா கண்டு, வியப்பும், மயக்கும், ஐயமுமுற்று நடுங்கித் திகைத்து நின்று, நம்மைக் கொலைசெய்வதன் பொருட்டு வாலியே அனுப்பியிருப்பானென்று மஹாபயமடைந்து மிகவுந் துயருற்று வருந்தினர். மற்றுமுள்ள வானரமுதலிகளும், இவர்களைக்கண்டஞ்சி நாற்றிசைகளிலும் ஓடினார்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முதலாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆரண்யகாண்டத்தில் தீனஜனபரிபாலன ரூபமான தருமம் அனுஷ்டிப்பிக்கப்பட்டது; இக்காண்டத்தில் மித்திரஸம்ரக்ஷண ரூபமான தருமம் அனுஷ்டிப்பிக்கப்படுகின்றது; முன்காண்டத்தில் மோக்ஷபரதத்வரூபமான பாரதத்வசிஹ்னம் அருளிச

செயயபபடடது; இதில் அலங்கயேய கலயாண குணகாதவம் அருளிசசெயயபபடு கினறது, அனறியும, சரணகதிமநதிரததின உததரகணடததின், ஸ்ரீமச்சபதாாதததம பாலகாணடததிலும், நாராயணசபதாாததம, ஸாவஜனவியாமோஹகாதவ பரதிபாதகமான அயோதயாகாணடததிலும, சதுாததயாததம, பஞசவடீவாஸபாயநதமாக முனிஜனகருதகைஙகாய பரதிபாதகமான ஆரணயகாணடததின பூாவபாகததிலும, நமசசபதாாததம, கராதிவத பரதிபாதகபாகததிலும கூறபபடடன; அதன மேல சேதனாகள உஜ்ஜீவிககும வகை கூறபபடுகினறது; அதனுள மாரீசதாசன வருததாநததால் ஸ்ரீபகவானுடைய நிரநதராநுபவததுககுரிய சேதனாகள அதைத துறநது விஷயஙகளில காமுறறிலவாகளெனபதும, ராவண விருததாநதததால அதனால மோகம மேறகொளவதும, ஜடாயு வருததாநதததால காமமாததிரததால ராவணனபோல ஸமஸாரம நீஙகாதெனபதும, லஙகையில புகுநததினால சீராநதராபபதியும, ராகஷகராகஷஸீ வியாபாரஙகளினால தாபதரயாதிதுககமும, பெருமான தேடுவதினால பெருமாளுககு ஆசிரிதாபாலுள்ள அவியாஜகாருணயமும, ஆக ஆரணய காணடததில உரைககபபடடன, இநதக காணடததில ஆசாரயமுகததாலே சேதனாகளுககுத தமமேல பததியுணடாககசசெயது வீடேறறுவதனபொருடடு, பெருமாள அதைத தேடுவது கூறபபடுகினறது, அதனுள முதலசாககததில பெருமாள நிததிய கைஙகாயமபணணும நிததிய ஸூரிகளைககணடு இவாகளைபபோலப பததாகளுமஎன னனை யடைநது மகிழகினறிலவென்று கலேசிபபது கூறபபடுகினறது,—

இதில வஸநத வாணன வியாஜததால ஆசாரயலகஷணஙகளும, சிஷயலகஷணஙகளும, வாஞசரமோசித வியாபாரஙகள அவா ஜஙீயஙகளெனபதும, ஞானபரிகளுடையோாகளது தனமையம, நிததிய விபூதியிலும, லீலாவிபூதியிலும், அவாவிருககும பிரகாரஙகளும, மறறும பறபல ரஹஸயஙகளும, காமுகாகளது செயலகளும சூசனை செயயபபடடன, மதியுடையோாகள வாககியஙகளதோறும இவவாததஙகளைக கணடு கொளவாாகள, விரிவாக உரைசெயின, கிரநதம வளருமாதலின, கூறுகினறிலேன,—

தனிச்லோகி.

(பதமகேஸரஸமஸருஷடஃ) எனபதினால ஸாவபராணிகளுககும பராணஹேதுவான காறறுததானே நமமை ஸாவஸவாபஹாரம பணணுகின்றதெனகிறா; (பதமகேஸரஸமஸருஷடஃ) இககாறறின காரியம துளியெழுநது செலலாநினறது, தாமரையாள கைவிடடபடியாலே தாமராததாதும பிரதிகூலிததது; (பாதாருநதுதமேவபஙகஜரஜஃ)என்று அவளதனககு மகப்படப பாதகமானது நமககுப பாதகமாகச சொலலவேணடாவிறே? இதினுடைய ராஜஸம் இருககுமபடி நமமையும மதிககிறதிலலையே? இதுககு அடி கணடகிகளோட்டை ஸமஸாககமிறே? இததைக காறறென்றிருநதோம; இது கேஸரியாயிருநததீ? தனககு மேலே கூடடுபபடையுந தேடி வாராநினறது; ருபவானகளிறே அசகாய சூராாயிருபபாா, இது ருபஹீனமாகையாலே துணைதேடுமிறே? இபபடி பாதகமாய வநததாகில, அறிநதருகவே பரிஹரிக கததட்டெனனென்ன? (வருகஷாநதரவிநிஸஸருதஃ) தூாததிலே கணடு பரிஹரிக்க வொணணுதபடி குனறூடுபொழில நுழைநதேனெனகிறபடியே மரஙகளிலே வநது பதிகிடநது நடுவே புறபபடக் கணடிததனை, செலவபபிளளைகள வெயில்பொறுமன் நிழலிலே வருமாபோலே இதுவும மரதது நிழலிலே வாராநினறது; கீழே பதம் கேஸரஸம்ஸ்ருஷடஃ, என்று ஸௌரபயஞசொலலிறறு; விருகஷாநதரவி நிஸஸருதஃ,

என்று மரத்திலே தேங்கி இடைவெளியாலே யொழுகப் புறப்படுகையாலே மாந்த்யஞ் சொல்லிற்று, மரத்து நிழலிலே வருகையாலும், தாமரையிலுள்ள தேனிலளாவி வருகையாலும், சைத்தியஞ்சொல்லிற்று, ஆகச்சைத்தியமும், சௌரப்யமும், மாந்தியமும் சொல்லிற்று; (வருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ருத:) விடாய்த்த நம்மை மரத்தடியிலே யொதுங்கவொட்டுகிறதில்லை; இப்படி பாதகமாய் வந்தால் நம்மைக்கொண்டகலு மித்தனையன்றோவென்ன, (நிச்வாஸ இவஸீதாயா:) முகம்பழகினாற்போலே யிருக்கையாலே யதுவுஞ் செய்யப்போகிறதில்லை, மைதிலியுடைய மூச்சுக்காற்றுப்போலே யிருக்கையாலே, அவள்தானிம்மரத்தடியிலே யொளித்து நின்று வருகின்றாளோ? என்கின்ற சங்கையாலே போகப்போகிறதில்லை; ஆமோதசம்பந்திகாந்தனை ஸ்வநிச்வாஸாநுவாதினம், என்று நிச்வாஸத்துக்குப் பரிமளமுண்டாகச் சொல்லக்கடவதிறே? ஸ்பர்சமாய் நலிகிறதுக்குமேல ஸமாரசமாயும் நலியாநின்றது, இப்படிக்கொத்த காற்று தோன்றினவளவோவென்னில், (வாதி) சாதி தன் பரப்புந்தானுமபடி யுலாவாநின்றது; அன்றியிலே, வாதியென்று பாதகமென்று கொண்டுபோக வொண்ணாதபடி தான் சமபாதித்த கந்தத்தாலே தூவக்காநின்றது, தோதான கந்தவாஹமிறே? இப்படி பாதகமாக வந்து தோற்றி யுலாவுகிறதுதானே தென்னில், (வாயு:) ஸர்வோஜ்ஜீவநஹேதுவான காற்றுக் கெடுகிறபடி பாதகமாகிறது, பரப்ரஹ்மமான இவருக்கு அஞ்சித் திரிகிற காற்றிறே? இவர் தம்மை யருச்சப்பண்ணித் திரிகிறது; இப்படி யருச்சப்பண்ணுகிறபடி என்னென்னில், (மநோஹர:) மேலெழுந்ததனறியும், உள்ளுள்ள பதார்த்தமகப்பட அபகரியாநின்றது; இது லோகத்திலே ஒருவழிப்பறிகாரர் ஸம்ப்ரதாய நடக்கிறது, (பத்மகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட:) என்கையாலே தங்களை இன்னாரென்று அறியாமைக்கும், கண்டால் பயப்படாமைக்குமாகவும், அவர்களுமந்தளரும்படி வருகின்றாப்போலே யிருக்கிறது, (வருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ருத:) என்கையாலே, அவர்கள் வழிப்போவார்களை வருத்தினவையும், மரத்தடிகளிலே பதுங்கிடந்து அவர்கள் உறுகவந்தவாறே பறிப்பிமார்போலே யிருக்கிறது, (நிச்வாஸ இவஸீதாயா:) என்கையாலே, அவர்கள் கைசழியப்போகாமே நலக்குமபடி பண்டுகண்டறியுமார்போலே யிருந்து உம்முடைய ஊர்சொல்லீர், பேர் சொல்லீர், என்றாப்போலே முகமறிவுசொல்லி யுகப்பிக்குமாபோலே யிருக்கிறது, (வாதி) என்கையாலே காரியம் கைப்புகுந்தனையும், அவர்கள் நின்றவிடத்திலே நில்லாதே பார்ப்பரென்று சஞ்சரிக்குமாபோலே யிருக்கிறது, (வாயு:) என்கையாலே, யாரோடும் தொடாது பிடிக்கப்புக்கால் உடம்போடொம்பு தாக்காத் திரக்ச்செய்தேயும், கைக்குப் பிடிகொடாதே யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, (மநோஹர:) என்கையாலே, மேலெழுந்த மிழச்சிலையன்றியிலே, உள்ளுள்ள தடைய அபகரிக்கும்படி சொல்லுகிறது,—

இரண்டாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாள் இளையபெருமாள்களை இன்னாரென்று அறிவதன் பொருட்டுச் சிறிய திருவடியை யனுப்பியது.

அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் சிறந்த ஒளியுள்ளவர்களும், சிறந்த படைக்கலங்களைக் கையிலேந்தியவர்களும், மிக வீரமுடையவர்களுமாக அங்கே உலாவினமையின், மஹாராஜர் கண்டு ஐயமுற்றுப் பத்துத் திசை

களையும் சுற்றிப்பார்த்து, எங்கும் நிலைகொள்ளாமல் நடுங்கி, மனம்பதைத்து, மிகச் சிந்தைகொண்டு, தன்னுடன் தொடர்ந்திருக்கின்ற வானரர்களைக் கூட்டி யவர்களை நோக்கிக் கேளீர் நட்பினர்களே! இவ்விருவரும் புகற்கரிய இக்காட்டில் நம்மைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டே வாலியினாலேவப் பட்டு வந்தார்களென்றே நம்புகின்றேன், ஆதலின், கபடத்தினால் மரவுரி யுடுத்து முனிவர்போலத் திரிகின்றார்களென்றனன். அவ்வானரர்களும் அம்மொழிகேட்டு அவர்களையும்பார்த்துச் சந்தேகங்கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு மற்றொருவர் வந்து புகற்கரிய சிகரத்தின்மேற்சென்று மஹாராஜனைச் சூழ்ந்து நின்றனர்கள். அவர்கள் ஒன்றின வேகத்தில் மரங்களும் முறிந்தன, அங்குள்ள விலங்குகள் அச்சங்கொண்டோடின, இவ்வண்ணம் யாவரும் பயந்தோடி யொளித்துச் சிந்தையுறுகையில், மஹாபல பராக்கிரமமுடையவரும், புத்தி நுட்பமுடையவரும், மொழிவதிற் சிறந்தவருமாகிய சிறியதிருவடி மஹாராஜனை நோக்கி, வானரர் கோமானே! வாலிக்கு அஞ்சி ஏன் ஓடி யொளித்துக்கொள்ளுகின்றீர்கள், அச்சமுறற்க, இது ரிசியமூகமலையாதலின், இங்கு வாலியின் பயமில்லையே? நீங்கள் அஞ்சத்தக்க வாலியையும், இங்கே காண்கின்றிலேன், ஆதலின், நீர் அஞ்சத்தக்க காரணம் ஒன்றுமில்லை, இதனால் குரங்குத்தன்மையே நன்கு வெளிப்பட்டது; சஞ்சலித்தபுத்தியுடையவராகையால், மனத்தை அடக்கி தீர்த்தனத்தை மேற்கொள்ளுகின்றிலீர், தேவர் அரசராதலின், புத்தியினால் இங்கிதசேஷ்டைகளை அறிந்து எல்லாக்காரியங்களையுஞ் செய்யவேண்டுமன்றோ? புத்தியற்றவன் அரசனாகி அரசாட்சிசெய்யான், ஆதலின், அச்சம் துறந்து, தீரம்பூண்டு, நன்கு ஆராய்ந்து, இனி நடக்கவேண்டுவதை உரையீரென மொழிந்தனர். மஹாராஜரும் இவ்வண்ணம் சிறியதிருவடி மொழிந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு அவரை நோக்கி, கேளீர் அனுமானே! நீண்டுருண்ட திருக்கைகளை யுடையவர்களும், செந்தாமரைமலர்போலுகின்ற திருக்கண்களை யுடையவர்களும், வில், கணை, வாள் முதலிய ஆயுதங்களை தரித்தவர்களும், தேவகுமாரர்கள் போன்றவர்களுமாகிய இருவர் எழுந்தருளுகின்றனர் பாரீர், இவர்களைக் காணின், எவர்களுக்குத்தான் அச்சம் தோன்றாது, வாலியினால் ஏவப்பட்டு நம்மைக் கொலைசெய்யும்பொருட்டே இவர்கள் இங்கே வருகின்றனரென்று நம்புகின்றேன், அரசர்கள் பற்பல வீரர்களுடன் நட்புகொண்டிருப்பார்களல்லரோ? ஆதலின், நாம் இவர்களை நம்பியிருத்தல் தீது, ஆதலின், மாறுவேஷங்கொண்டு இவர்களின் எண்ணத்தை அறியவேண்டும், நாம் நம்பியிருக்கின், சமயம்பார்த்து இவர்கள் நம்மைக் கொலைசெய்து விடுவார்கள்; ராஜகாரியங்களில் வாலி மிகவும் ஊக்கமுடையவன், ராஜாக்களென்றால், பற்பல உபாயங்களையும் அறிந்தவர்களல்லரோ? ஆதலின், கபடவேஷத்தினாலேயே இவர்கள் தன்மையை அறியவேண்டும்; ஆதலின், நீர் அற்பமனிதன்போல வேஷம்பூண்டு அவர்களிடம்சென்று இங்கிதங்களினாலும், வியாபாரங்களினாலும், வாக்கியங்களினாலும், அவர்களுடைய கரு

த்தை நன்கு அறிந்து கொள்க; நல்ல எண்ணமுடையவர்களாயின், அவர்களை பலவாறாகப் புகழ்ந்து விசுவாசத்தை உண்டுபண்ணி, அவர்கள் குலகோத்திரங்களையும், இங்கே வந்ததற்குக் காரணத்தையும், நான் கேட்பதாகக்கேட்டு அவர்கள் உரைக்கும் பிரதி உத்திரத்தினால் உண்மையை நன்கு அறிந்துகொண்டு வாரீரென்று மொழிந்ததேவினை சிறிய திருவடியும் மஹாராஜரால் ஏவப்பட்டு அவ்வண்ணமே யாகுகவென்று மொழிந்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர் *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி, பெருமாளையும் இளையபெருமாளையும் கிட்டிப் புகழ்ந்து குலகோத்திரங்களை வினவ, இளையபெருமாள் பெருமாளால் ஏவப்பட்டு விடை அருளிச்செய்தது

பின்பு சிறியதிருவடி, மஹாராஜா வாக்கியத்தின்படி ரிசியமூகபருவதத்தின் நின்று எழுந்து வாநரரூபத்தை விட்டு பரமசாரிரூபந்தரித்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களெழுந்தருளியிருக்குமிடம் வந்து அவர்களுக்கு தண்டம சமர்ப்பித்து அவர்களை நோக்கி, இனிதாகவும், மெதுவாகவும் மொழியலுற்றனர் மஹாநுபாவர்களே! தேவர்கள் ராஜரிஷிகளோ? தேவரிஷிகளோ? தாபசவேஷம்பூண்டிருக்கின்றீர்கள், மிகவும் அழகுடைய தேவர்கள் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய காரியம் யாதோ? தேவர்களைக் கண்டு மான முதலிய விலங்குகள் அஞ்சுகின்றன; பம்பாதீரத்திலுண்டாகிய பற்பல மரங்களையும் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு இவ்விடமெல்லாம் நிகழச்செய்கின்றீர்கள், தீரமுடையவர்களும், தங்கம்போன்ற திருமேனியை யுடையவர்களுமாகியும், மரவுரி உடுத்திருக்கின்றீர்கள், தேவர்கள் யாவரோ! சிங்கம்போன்ற நோக்குடையவர்களும், மஹாபல பராக்கிரமங்களை யுடையவர்களும், இந்திரதநுஸ்ஸுபோன்ற கோதண்டத்தையுடையவர்களும், காளை

---

* முதல் சருக்கத்தில் சில சேதனர்கள் விமுகராயிருப்பதைக் கண்டு, பெருமாள் சிந்தைகொண்டது உரைக்கப்பட்டது, இரண்டாவதில் சேதனர்கள் தாம் செய்த அபராதத்திற்கு க்ரூரதண்டம் கிடைக்குமென்று அச்சமுற்றதும், அப்படி அஞ்சாமல் தம்மையே சேரும்படி தாம் அபிமுகராய்க்கொண்டு எழுந்தருளினதும் உரைக்கப்பட்டது, இனி பெருமாளை அடைவதற்குக் காரணமான ஆசாரிய கிருத்தியம் இத்தன்மையதென்று உரைக்கப்படுகின்றது.

போன்ற நடை யுடையவர்களும், யானை துதிக்கைபோன்ற திருத்தோள்களை யுடையவர்களும, பூமண்டலத்தை ஆளத்தக்கவர்களுமாகியும இங்கு எவ வண்ணம் எழுந்தருளினீர்கள் ; மிகவும சூரர்களும், ஜடாதாரியுமாகியும் ஒருவர்க்கொருவர் நிகராகி, காந்தியினும் தேவலோகத்து நின்றும தவஞ்செய லாய வந்த சந்திர சூரியர்கள்போல விளங்குகின்றீர்கள் , அகன்ற திருமார் பும், தேவர்போன்ற திருமேனியும, சிங்கத்தின் தோள்போன்ற திருத் தோள்களும், உற்சாகமுங்கொண்டு தேவர்கள் மதமேறிய காளைகள்போல விளங்குகின்றீர்கள் , நீண்டுருண்ட திருபுஜங்களும, பரிகம்போல விளங்கு கின்றன, இவை பற்பல அணிகளை அணிவதற்குரியனவாகியும, ஏன் அணி கிலீர் ? தேவிர் இருவரும இப்பார்முழுதும பாதுகாக்கவல்லவர்களென என்றெண்ணுகின்றேன , இவ்விரண்டு கோதண்டங்களும, தங்கத்தினால் அலங் கரிக்கப்பட்ட இந்திரன் வச்சிராயுதம்போல விளங்குகின்றன ; நெட் டுயிர்ப்பு விடுகின்ற சர்ப்பம்போன்ற நாராசங்கள் நிறைந்த அம்பறாத்தூணி களும, மிக வொளிவிடுகின்றன , நீண்டகன்ற தங்கப்பிடி அமைந்த இவ்விரண்டு வாள்களும, அன்று புரைவிட்ட பாம்புகள்போலத் திகழு கின்றன ; இவ்வண்ணமாய யான் வினவியும, ஏன் மறுமொழி அருளிச்செய் கின்றிலீர் ? சுக்கிரீவனென்னும வானரராஜன் தமையனால் துரத்தப்பட்டு உலக மெங்குந்திரிந்து வருந்தியிருக்கின்றனன், மகாத்துமாவான அந்தச் சுக்கிரீ வனால் ஏவப்பட்டு யான் இங்கு எய்தினேன் ; அநுமான் என்னும பெயர் உடையேன் ; அந்தச் சுக்கிரீவன் தேவர்களுடன் நேசங்கொள்ள விரும்பு கின்றான் , அந்தச் சுக்கிரீவமஹாராஜனுக்கு யான் மந்திரி, வாயுபகவான மைந்தன், சுக்கிரீவனுக்கு இதம் செய்வதின்பொருட்டு எனது நிஜரூபத்தை மறைத்து, இந்த பிரமசாரிரூபத்தைத் தரித்து வந்தேன் , யான் வேண்டு மிடம் செல்லுவேன் , வேண்டிய ரூபங்களையும தரிப்பேன் , என்றிவ வண்ணம் முறைசெய்து மௌனமடைந்தனர். பெருமாள் அம்மொழியைக் கேட்டு இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி ! நாம சுக்கிரீவனையே தேடி வந்தோமே? அவருடைய மந்திரியே தற்செயலாய் நம ஸமீபத்திற்கு வந்தனர் , இந்த மந்திரியும மொழிவதில் மிகவும் சிறந்தவர் ; ருக்கு யஜுஸ் ஸாமம என்னும மூன்று வேதங்களையும ஓதாதவன் இவ்வண்ணம் நன்றாக வார்த்தை சொல்லான் ; ஒன்பது வியாகரணங்களையும, இவர் நன் கோதி யுணர்ந்திருக்கின்றனர்போலும், வெகுவாக இவர் மொழிந்திருக் கினும், சிறிதேனும பிழைமொழி யுரைத்திலர் ; முகத்திலாவது, கண்களி லாவது, நெற்றியிலாவது, புருவங்களிலாவது, மற்றுள்ள எந்த அங்கங்களி லாவது மொழியுங்காலையில், சிறிதேனும் விகாரந்தோன்றியிலது ; மிகவும் விஸ்தாரமின்றியும், சந்தேஹமின்றியும, விரைவின்றியும், மெதுவின்றியும், வாக்கியங்கள் மார்பில் தோன்றிக் கண்டத்தில ஒலித்து மத்யமஸ்வரத்தில மொழியப்பட்டன ; நன்றாகப் பழக்கங்கொண்டு பிழை சிறிதுமின்றி, மெதுவும் வேகமுமில்லாமல் நடுத்தரமாக மிகவும் இனிமையாக

மொழிந்தனர் உச்சநீசஸ்வரிதங்களுடன் மிகவு மினிதாகவுரைத்த இவருடைய வாக்கியத்தைக் கேட்கின், கொலைசெய்வதன்பொருட்டு வாளை யுருவிக்கொண்டெழுந்து வருகிற பகையாளிக்கும் சினந்தணிந்து, பெரு மகிழ்வு மேலெழுந்து பெருகாதோ? அடா [illegible]! இவ்வண்ணம் மிகத் திறமையுள்ள தூதன் எந்த அரசனுக்கிலை? இவனுடைய காரியங்கள் எவ்வண்ணங் கைக்கூடும், இவர்போன்ற தூதர்கள் எவர்களுக்கு இருப்பார்களோ? அவர்களுடைய காரியங்களெல்லாம் தடையின்றிக் கடையேறும்; ஆதலின், இவருடன் நீ மிகவும் அன்புடனும், [illegible]டனும், பதில் உரைசெய்க, என்று மிக மகிழ்வுகொண்டருளிச்செய்தனர். இளையபெருமாளும் அவ்வருளிச்செயலைக்கேட்டு, சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர் அனுமானே! யாங்கள் மஹாராஜருடைய நற்குணங்களையெல்லாம் கேட்டுணர்ந்திருக்கின்றனம், யாங்களும் அவரைத் தேடிக்கொண்டே இங்கெய்தினோம், மஹாராஜா உரைசெய்ததாக நீர் உரைத்தபடியே செய்ய யாங்களும் விரும்பங்கொண்டிருக்கின்றனம், இவ்விஷயத்தில் சிறிதும் ஐயுறத்தக்கதில்லை, என்று அருளிச்செய்தனர். சிறியதிருவடியும் அம்மொழியைக்கேட்டவுடனே பெருமகிழ்வுகொண்டு இனி நமகாரியமெல்லாம் நிறைவேறுமென்று நிச்சயமுற்று இவர்களுடன் மஹாராஜாக்கு நட்புச் செய்விக்கவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

சிறியதிருவடி பெருமாள் இளையபெருமாள்களுடைய திருவுள்ளத்தை யறியும்படி மாறுவேஷம்பூண்டு வந்தும், அதை யறிந்துகொள்ளாமலே தாமே யவர்களுடன் தான் மாறுவேஷங்கொண்டு வந்தேனென்று உரைசெய்ததென்னென்னில், பெருமாள் மாயாமானுஷவிக்கிரஹனானாலும், நித்திய நிர்விகார நிரஞ்சன நிர்மாய ஸச்சிதானந்த பரிபூர்ண பரமபுருஷனாகையால், இவரை சேவித்தவுடன் சிறியதிருவடிக்கு ஸத்துவத்தையெடுத்து, மனந்தெளிவுற்று விளங்கினமையின், பொய்மொழிய வாயெழாமையாலும், மிகவும் புத்திநுட்பமுடையவராதலின், அவர்களின் கருத்தை யறிந்துவிட்டபடியாலும், தாமே முன்னதாகத் தான் வந்த செய்தியை யுரைத்துவிட்டனரென வுணர்க.—அனுமார் மஹாராஜருக்குத் தூதாகவந்தமையால், வேந்தர்கள் தூதர்களுடன் மந்திரிமுகமாக வார்த்தைசொல்வார்களே யன்றித் தாமே நேராகப் பேசார்களாதலின், பதிலுரைப்பதற்கு இளையபெருமாளை ஏவினரென வறிக;—

ஆசாரியமுகத்தாலேயே எம்பெருமானைச் சேரவேணுமென்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக மஹாராஜா பெருமாளைச் சேர்வதற்கு சிறியதிருவடியை யாசாரியராக்கினார்; பெருமாள் வேதவேதாங்கங்களையும், அனுமார் அறிந்திருப்பாரென்றருளிச் செய்தமையால், ஆசார்யகுணபூர்த்தி சொல்லப்பட்டது; இந்த அனுமானைப் போன்றவர்கள் தூதராயிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் சித்திக்குமென்றதனால், சிஷ்யனிடத்தில் சிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாவிட்டாலும், ஆசார்ய மாஹாத்மியத்தால் சிஷ்யன் சித்தியடைவானென்பது அறிவிக்கப்பட்டது.

நான்காவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி, இளையபெருமாள் தமகள் குலகோத்திரங்களையும், முறையே இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய காரணத்தையும் அருளிச்செய்ய ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைத் தன்திருத்தோள்களில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து மஹாராஜரிடஞ் சேர்த்தது.

அநந்தரம் மிகவும் மனமகிழ்வுகொண்ட சிறியதிருவடி இளையபெருமாளருளிச்செய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு, மனதில் மஹாராஜனை நினைத்து, இனி யவர்க்கு கிஷ்கிந்தாராஜ்யம் கிடைக்குமென்று நிச்சயங்கொண்டு பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவர் மிக்க கொடிய இந்தப் பம்பாரண்யத்திற்குத் திருத்தம்பியாருடன் ஏன் எழுந்தருளியது, என்று வினவுதலும், பெருமாளதற்குப் பதிலுரைக்கும்படி இளையபெருமாளை ஏவியருளினர். இளையபெருமாளதுகேட்டு மாருதியை நோக்கிக் கேளீர் அனுமானே! கோஸலநாட்டில் திருவயோத்திமாநகரத்தினில் மஹாபலபராக்கிரம ரூபலாவண்ய சௌர்யாதிகுணங்கள் நிறைந்தவரும், தருமவழி வழுவாதவரும், நான்குவர்ணங்களையும், தருமமாகப் பாதுகாத்தளிப்பவருமாகிய தசரதனென்னும் சக்கரவர்த்தியார் வாழ்ந்திருந்தனர் அவர் ஒருவரையும் பகைத்திலர், அவர்மீதும் ஒருவரும் பகைகொண்டிலர், அவர் எல்லாவுயிர்களுக்கும், மற்றொரு பிதாமஹதேவர்போல இனியராகி, அக்கினிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களை விதிப்படி செய்து முடித்தனர் இவர் அந்தத் தசரதசக்கரவர்த்திக்கு மூத்த திருமகனார், ஸ்ரீராமனென்னும் திருநாமமுடையோர், எல்லாவுயிர்களுக்கும் தஞ்சம், பிதிர்வாக்கிய பரிபாலனத்தில் மிகவும் சிரத்தை யுடையவர், மிக வீரமுடையவர், சக்கரவர்த்தித்திருக்குமாரர்களுள்ளும், இவர் திருக்கல்யாணகுணங்களாலும் மிகச் சிறப்புற்றவர், ராஜலக்ஷணங்கள் யாவும் பூரணமாயுள்ளவர், மிகச் செல்வமுடையவராகியும், பிதாவின் வாக்கியத்தின்படி ராஜ்ஜியத்தைத்துறந்து, புலன்களையடக்கிக் கானகத்தில் வாழ விருப்புற்று, என்னுடனும், சீதையென்னும் பிராட்டியாருடனும் கூடிப் புறப்பட்டிங்கே தண்டகாவனத்திற்கெழுந்தருளினர். காந்தி கதிரவனை எப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாததுபோலப் பிராட்டியாரும் இவரை விட்டுப் பிரியார்; யானும் இவருக்குத் தம்பி; இலக்ஷ்மணனென்னும் பெயருடையேன்; இவரது திருக்கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டு, போகங்களையுந்துறந்து, தொண்டுபூண்டு, உடன் வந்து, பணிவிடைசெய்து வருகிறேன்; மிகச் சிறந்தவரும், இன்புறுவதற்கே தக்கவருமாகியும், அரசிழந்து, காடுசேர்ந்து வாழ்கையில், யாவனோவொரு

ராக்ஷஸன் நாங்கள் ஒருவருமின்றித் தனியே யெழுந்தருளியிருந்த பிராட்டி யாரைப் பறித்தோடி யொளித்துவிட்டவன், அவன் யாவனோ? எங்கிருக்கின்றவனோ? எத்தன்மையனோ? அதனையும் யாங்களறியோம்; பின்பு, நாங்கள் பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொண்டு வருகையில், தனுவென்னும் அஸுரன் சாபத்தினால் ராக்ஷஸனுக்கு கபந்தனென்னும் பெயர்பெற்று அக்காட்டில் வாழ்ந்த அவ்வஸுரன் எங்களால் கொலைசெய்யப்பட்டுச் சாபந்தீர்ந்து மகிழ்ந்து எங்களை நோக்கி, மஹானுபாவர்களே! ஸுக்ரீவனென்னும் வானரராஜன் ரிச்யமூகமலையில் வாழ்கின்றனன், அவனுடன் நட்புக் கொள்வீர்களாயின், அவன் ஸீதையிருக்குமிடத்தைத் தேடி யறிவான்; ஆதலின், அங்கேயதுக்கென்று உரைத்து விட்டு வானேறிவிட்டனன்; ஆதலின், யாம் மஹாராஜனைத் தேடிக்கொண்டே இங்குச் செய்தோம், இவ்வண்ணம் யாங்கள் இங்கெய்தியதற்குக் காரணம் முதலிய யாவும் உரை செய்தேன், யானும் ராமனையரும் மஹாராஜனையே தஞ்சமடைந்தோம்,

ఏషదత్త్వాచవిత్తాని ప్రాప్యచానుత్తమంయశః
లోకనాథఃపురాభూత్వా సుగ్రీవంనాథమిచ్ఛతి.
పితాయస్యపురాహ్యాసీ చ్ఛరణ్యోధర్మవత్సలః
తస్యపుత్రశ్శరణ్యశ్చ సుగ్రీవంశరణంగతః.

ஏஷதத்வாசவித்தாநி ப்ராப்யசாநுத்தமம்யஶ:
லோகநாத:புராபூத்வா ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி.
பிதாயஸ்யபுராஹ்யாஸீ ச்சரண்யோதர்மவத்ஸல:
தஸ்யபுத்ரச்சரண்யச்ச ஸுக்ரீவம்சரணங்கத:

இந்த எம்மையர் முன்பு, ஸகல லோகநாதனும், ஸர்வாந்தர்யாமியுமாகித் தன்னைச் சார்ந்தோரெல்லோர்க்கும் நற்செல்வங்களையளித்து மிகப் புகழ்பெற்றும், இப்போழ்து சுக்கிரீவனைத் தமக்கு நாதனாக்க வேண்டுகின்றனரன்றோ? யாவருடைய தந்தை எல்லோரும் தஞ்சமடையத்தக்கவரும், மிகவும் தருமமுடையவருமாயினரோ? யாவர் தந்தையைப்போலவே எல்லோரும் தஞ்சமடையத்தக்கவராகிச் சக்கரவர்த்தித்திருமகனு மாயினரன்றோ? அந்த எம்மையரோ இப்போழ்து சுக்கிரீவனைத் தஞ்சமடைகின்றனரையோ? இவர் முன்பு, எல்லாவுலகங்களுந் தஞ்சமடையத்தக்கவராகியும், எனக்குத் தமையனாகியும், மஹாராஜனைத் தஞ்சமடைகின்றனர்;—

యస్యప్రసాదేసతతం ప్రసీదేయురిమాఃప్రజాః
సరామోవానరేన్ద్రస్య ప్రసాదమభికాంక్షతి.

யஸ்யப்ரஸாதேஸததம் ப்ரஸீதேயுரிமா:ப்ரஜா:
ஸராமோவானரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதி.

யாவருடைய அருளினால் மூவுலகங்களிலுமுள்ள இவவுயிர்களெல்லாம் மகிழ்ந்து வாழ்வுறுமோ ? அந்த எமமையா வானரங்களுககு ராஜனுடைய அருளைக் கோருகின்றனா ; எவருடைய தந்தையைப் பாரிலுள்ள தார்வேந்தர்களெல்லோரும் பணிந்து மகிழ்ந்து இனபுற்றனர்களோ ? அந்த எம்மையா உலகினில் மிகப் புகழ்பெற்றும், வானரராஜனைச் சரணமடைகினறனா ; எம்மையா மிகத துயரமடைந்து தஞ்சமெனச்சேர்ந்தமையின், மஹாராஜர் இவர்மேல அருளசெயயக்கடவா. எனறிவ்வணணம் கண்ணீர் பெருகித் தீனமடைந்து வருந்தி மொழிநதனா சிறியதிருவடி இவவண்ணம இளையபெருமாளருளிசசெய்த வாககியத்தைககேட்டு மிக மகிழ்ந்து அவனை நோககிக கேட்டருளீர இளையபெருமாளே ! மிகவும் நன்மதி பூணடும, சினத்தையடககியும, புலனகளைவெனறும, திவவிய சத்தியுற்றும் விளங்குகின்ற தேவர்களைபபோனற மஹாநுபாவர்கள் தறசெயலாயிருககுமிடநதேடி எழுநதருளுகையில், மஹாராஜா தேவர்களைககணடு சேவித்து தனனியராகததக்கவராகாரோ ? மஹாராஜரும அரசிழந்து, வாலியினால பகைககபபட்டு, மனைவியையும் பறிகொடுததுக காட்டிலலைந்து வருந்துகினறனர், கதிரவன திருமகனான அந்த சுககிரீவமஹாராஜர் அபபடி துனபுற்றவராயினும, எஙகளுடன் கூடித தேவர்களுககுத் தடையினறி யுதவி செய்வார் ; ஆதலின், நாமெல்லோரும் மஹாராஜர் இருககுமிடத்திற்குச் செல்வோம எழுந்தருளுக , எனறு இனிமையாக விணணபபஞ்செயதனர். இளையபெருமாள அதைககேட்டு மகிழநது அவனைப் புகழ்ந்து பெருமாளை நோககி, எமமையரே ! இந்த மாருதி மகிழவுடன கூறுகின்றமையின், இவா உரைபபது உண்மையே யாகும, ஸுககிரீவர் சீதாதேவியைத் தேடுவதறகுத துணையாகுவாரென்பதில ஐயமிலது ; ஆதலின, தேவா காரியம் முடிந்ததெனவே எண்ணுக , இவர் வாயுபகவான புததிரராதலாலும், மகிழவினால முகமலாந்து, ஒளிதிகழந்து மொழிந்தமையாலும், பொய்யுரைத்திலா , இனியும பொய்யுரையாா ; ஆதலின், நாம இவருடன் செல்லுவோமெழுந்தருளுக, என்று விண்ணப்பம் செயதனர். உடனே சிறியதிருவடி மகிழ்ந்து அந்த பிரஹமசாரிரூபததை விட்டு நிஜரூபத்தை தரித்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரையும தமது தோளகளினமேலேற்றி எழுந்தருளப்பணணிக்கொணடு இனி எலலாககாரியங்களும் முடிந்ததென நிசசயித்து, மஹாராஜர் வீற்றிருந்த அந்த ரிசியமூக மலையை நோக்கி, எழுந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

ஐந்தாவது சருக்கம்.

பெருமாள் மஹாராஜருடன் அக்கினிஸாக்ஷியாக நட்புசெய்துகொண்டு வாலியைக்கொலைசெய்து உனக்கு பட்டங்கட்டுவிப்பேனென்று முன்னமே பிரதிஜ்ஞைசெய்து அபயங்கொடுத்தருளியது.

பின்பு, சிறியதிருவடி, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு ரிசியமூகமலை சேர்ந்து, அவ்விடத்திலே இவர்களை யிறக்கி யோரிடத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, இவர்களைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு ஓடி மஹாராஜர் ஒளிந்திருந்த மலயமலைக்குச்சென்று மஹாராஜனை நோக்கிக் கேளீர் வானராகோமானே! ரகுமஹாராஜாவின் திருவம்சத்திலவதரித்து மிகச்சூரமுடையவர்களும், தசரதசக்கரவர்த்தித்திருக்குமாரர்களும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களென்னும் திருநாமமுடையவர்களுமாகிய இவ்விருவரும் மிகவுந் தருமகுணமுடையவர்களுமாகிய பிதாவின வாக்கியத்தைப பரிபாலனஞ்செய்வதனபொருட்டுத் தண்டகாவனத்தில் வாழ்கையில், ராவணன ஸ்ரீராமபத்தினியாகிய சீதையெனனும் பிராட்டியாரைத் திருடிக்கொண்டோடிவிட்டான்; ஆதலின், அவளைத தேடிககொடுப்பதனபொருட்டு உம்மைத் தஞ்சமென வந்தடைந்தனர்கள்; பற்பல யாகங்களசெய்து அளவற்ற தானங்களபண்ணிப் பாரமுழுதும ஒரு குடைககீழாண்ட சக்கரவர்த்தியாரின் திருக்குமாரர்களாகியும், சீதாபிராட்டியாரினபொருட்டு உம்மைச சரணமடைந்தனர்கள்; உம்முடன தோழமைகொள்ளவுங் கோருகின்றனர்கள்; யாவராலும் பூஜிககத்தக்கவர்கள்; ஆதலின, நீர் அவர்களைக் கண்டு பூஜைசெய்து நட்புசெய்து கொள்ளுக; என்று மொழிந்தனர். மஹாராஜா அம்மொழிகேட்டு மிக மகிழ்ந்து அச்சம் நீங்கி, மனந்தேர்ந்து, மானிடரூபம்பூண்டு, ரிசியமூகமலைசேர்ந்து பெருமாளைக்கண்டு ஸ்வாமி! தேவர் மிகவும தருமமுடையீரொனவும், ஒப்பற்ற தனிவீரரொனவும், ஸர்வபூத தயாபரரொனவும், மற்றும் பற்பல திவ்விய கல்யாண குணாகரரொனவும், மாருதி யுரைசெய்யக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன்; தேவர் ஸர்வலோக சரண்யராகியும, அறபவானரனுன அடியேனுடன் நட்புச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டதென்பது, அடியேனுடைய பாக்கியமே? இதுவே அடியேனுக்குயர்ந்த மரியாதை? தேவர்க்கு இவ்வண்ணந் திருவுளமிருப்பது உண்மையாயின், அடியேன் இதோ வலதுகையை நீட்டினேன்; தேவர் இதன்மேல் கைபோட்டுப் பிடித்துக்கொண்டருள்க; தக்க ஏற்பாடுஞ்செய்தருள்க; என்று மொழிந்து கையை நீட்டினார். பெருமாளும் மகாராஜர் இவ்வண்ணமுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு,—

సప్రహృష్టమనాహస్తం పీడయామాసపాణినా
హృద్యంసౌహృదమాలంబ్య పర్యష్వజతపీడితం

ஸபரஹ்ருஷ்டமனாஹஸ்தம் பீடயாமாஸபாணிநா
ஹ்ருதயம்ஸௌஹ்ருதமாலமபய பாயஷவஜதபீடிதம.

மிகவும் மகிழ்ந்தவராகித தமது திருக்கரத்தினால் மஹாராஜருடைய காத்தைப் பிடித்துத திடமாக அணைததாலிஙகனஞ்செயதுகொண்டு மகிழ்ந் தருளினா. உடனே சிறியதிருவடியும் பிரஹ்மசாரிவேஷத்தை விடுவிட்டு மறுபடியும் நிஜரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, இரண்டரணிக்கட்டைகளைக் கடைந்து தீயை யுணடுபண்ணி வளர்த்து மலாகளினால் பூஜித்து எரிகின்ற அத்தீயை மஹாராஜர் பெருமாள இவவிருவர்களின் நடுவில கொணர்ந்து வைத்தனர். உடனே ஸ்ரீராம ஸுககிரீவாகளிருவரும அச்செழுந்தீயை வலம் வந்து ஒருவாககொருவா நட்புசசெயதுகொணடு ஒருவர்ககொருவர் பாாத்து மகிழ்ந்தும், தழுவியும், புகழநதும், நீரோ எனககுததோழரும், இனி யருமாகினறீர் ; இனி நமககுத் துனபமும ஒனறே ? இனபமும ஒன்றே ? என்று சொல்லிககொண்டு மகிழ்ந்தனர்கள. அபபொழுது மஹாராஜர் தாமே ஸாலமரததினது மலர்ந்த கிளைகளை முறித்துத் தரையில் பரப்பிப் பெருமாளுடன வீற்றிருந்தனா. உடனே சிறியதிருவடியும சநதனமரத்தின் மலர்ந்த தழையைமுறித்துத தரையில பரப்பி இளையபெருமாளை எழுந் தருளியிருககச்செயதனர். அபபொழுது மஹாராஜா பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி ! அடியேன தமையனுன வாலியினால் ராஜ்ஜியத்தையும், மனையா ளையும், அபகரிததுக்கொண்டு வெருட்டப்பட்டுப பாரொஙகும் அலைந்திங்கே திரிந்துகொண்டிருககினறேன ; அநத வாலி எனமீது தீராப்பகைகொண் டிருககின்றமையின், துயிலுமினறி, நிரந்தரம் அசசங்கொண்டு வருந்து கின்றேன் ; மஹாபாகராகிய தோழரே ! அந்த வாலியினபயம் எனக்கு எவ்வண்ணம் நீங்குமோ ? எவவண்ணம் யான் இன்புறறுச சிந்தையினறி வாழவேனோ ? தேவர் அவவண்ணஞ் செய்து அடியேனைக் காத்தருள்க ; இவ்வண்ணம அடியேனுக் கபயமுந்தந்தருளக ; அடியேன் தேவரையே தஞ்சமடைந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனா. இவவண்ணம் மஹா ராஜா உரைசெய்த வாக்கியத்தைப் பெருமாள் திருச்செவிசாத்தித் தரும முணர்ந்தவரும், தருமத்தில விருப்புடையவருமாதலின், கருணைகூர்ந்து புன்னகைசெயதுகொண்டே மஹாராஜரை நோககி,—

ఉపకారఫలంమిత్రం విదితమ్మేమహాకపే
వాలినన్తంవధిష్యామి తవభార్యాపహారిణం.

உபகாரபலம்மித்ரம் விதிதம்மேமஹாகபே
வாலிநம்தம்வதிஷ்யாமி தவபார்யாபஹாரிணம்.

கேளீர் வானரராஜரே!எனக்குத்தோழராயினவர்கள்; என்னால் செய்யப் பட்ட உபகாரத்தையே நறபலனுகவுடையார்; என்பது எங்கும் வெளிப் பட விளங்குகின்றதன்றோ? ஆதலின், உம்முடைய பாரியையைப் பறித்த அந்தக் கொடிய வாலியை யான் விரைவில் கொலைசெய்வேன்; யான் எவ் வண்ணம் அவனைக் கொலைசெய்வேனோவென்று ஐயமுறற்க; என்னுடைய இக்கணைகள குறி தப்பாதவைகளும், கதிரவனை நிகர்த்தனவும், கூராகத் தீட்டப்பட்டனவுமாகி விளங்குகின்றன; இவை யந்த வாலியின்மேலே விரைவாகபபாய்ந்து அவனைக் கொலைசெயயப்போகின்றன; இந்தக் கணை கள் கழுகின் இறகுகள கட்டியும், கூரிய முனை பொருந்தியும், கோணுமல் நீண்ட கணுக்கள அமைந்தும், ஒலித்துஞ் செல்லுகையில், சினங்கொண்ட நச்சரவங்களபோல விளங்கும்? அந்த வாலி இந்தக் கணைகளினால் அடி பட்டு வச்சிராயுதத்தினாலடிபட்ட மாமலைபோலத் தரையிலவீழ்ந்து கிடக் கையில், விரைவில நீர கண்ணுறறு மகிழுவீர்; என்று அருளிச்செயதனர். மஹாராஜர் இவவண்ணம் பெருமாள அருளிசசெய்த வாக்கியங்களைக் கேட்டுப் பரமாநந்தமடைந்து பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி ராகவகுல துரந்தரா! புருஷோத்தமா! தேவருடைய திருவருளினால் அடியேன் மனையாளையும், ராஜ்ஜியத்தையும், இபபோழுதே பெற்று மகிழ்வேன்; என் அண்ணனை அநதப் பகைகொண்ட வாலி இப்பொழுதே எவவண்ணம் மரணமுறுவானோ? அவவண்ணஞ்செயது அடியேனைக காத்தருள்க; என்று விண்ணபபஞ்செயது வேண்டினர். இவவிருவரும் இவவணணம தோழமைகொண்டு ஸம்பாஷணஞ்செயயுங்காலையில், பிராட்டியாக்கும, வாலிக்கும், இராவணனுக்கும, முறையே தாமரை மலரையும், பொனனை யும், தீயையும் நிகர்த்த இடதுகண்கள ஒரேகாலத்தில் துடித்தன;—

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில ஐந்தாவது சருககம
முற்றிற்று.

சிறியதிருவடி மறுபடியும பிரஹ்மசாரிவேஷததை விட்டு நிஜரூபநதரிததா ரெனறிருப்பதால ஸ்ரீராமலக்ஷமணாகளை ரிசியமூககிரியில் எழுநதருளபபண்ணி விட்டு மஹாராஜரிடஞ்செலலுஙகாலையில, அவா மனநதெளிவுறுமளவும் அவரெதிரில் அவர் வாககியததினபடி மீளவும பிரஹ்மசாரிவேஷந தரிததனரெனத் தோறறு கினறது;—

பெணகளுக இடதுகண்துடிககின, விரைவில் மங்கலமுண்டாகுமென்றும், புருஷர்களுக இடதுகண துடிக்கின், துனபம நேருமெனறும், சகுனநூலிலிருக்கின்ற மையின், இங்கு பிராட்டியார்க்கு யின்பமும, வாலி ராவணாகளுககுத் துன்பமும் விளையுமென்பதை துடிதத இடதுகண்கள அவரவாகளுக் கறிவிததன;—

பெருமாள முன்னமே வாலியைக் கொலைசெயவேனென பிரதிஜ்ஞை செய்த தினால், இவரே மும்மூர்த்திகளுள் முதனமையானவரெனறும், ஒப்பாருமிக்காரும இல்லாதாரெனறும், ஸர்வவல்லமை யுடையரென்றும், யாவு முணர்நதவரென்றும் நன்கு விளங்கும்;—

ஆறுவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பிராட்டியார் ஆகாயத்தில் செல்லுகையில், கீழேபோட்ட திருவாபரணங்களைக் காப்பாற்றி எடுத்துக்கொண்டுவந்து பெருமாளிடத்தில ஸமாப்பித்தது.

மீளவும் மஹாராஜர் மகிழ்ந்து மாயாமானுஷவிக்ரஹனான பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி எனனினிய தோழரே! மஹாபலபராக்கிரமமுடையவரும, மிகச சிறந்த புததியுடையவரும், அடியேனுக்கு நன் மந்திரியுமாகிய இந்த ஆஞ்சனேயா என்னை நோககித் தேவர் பிதாவின வாக்கியத்தைப பரிபாலனஞ்செயவதனபொருட்டுத் திருவயோத்தியை விட்டுத் தண்டகாவனஞ்சேர்ந்து தேவியாருடனும, இளையபெருமாளுடனும் எழுந்தருளியிருககையில, ராவணன கபடஞ்செயது ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகளாகிய ஸ்ரீஸீதாபிராட்டியாரைப பறிததுகொண்டோடிவிட்டதாகவும்; அந்த ராவணன் நடுவில ஜடாயுவையும கொனறுவிட்டதாகவும், அந்தப பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொணடே தேவாகள் இங்கெழுந்தருளியதாகவும தெரிவித்தாா. இது உண்மையாயினும், துயரறக; விரைவில் துயரநீங்கு பிராட்டியாரைசசேர்ந்து மகிழ்ந்தருள்வீர்; மதுகைடபர்களினால் வேதசருதியைப்போல ராவணனால் ஒளிக்கபபட்ட அந்தப் பிராட்டியாரை யான் விரைவில் தேடிப பிடித்தெழுந்தருளப் பண்ணிககொண்டுவருவேன; பிராட்டியார் பாதாளத்திலாயினும், விண்ணுலகிலாயினும, மற்றும் எவ்விடததிலாயினும் எழுந்தருளியிருந்தாலும், யான் தேடிககணடெழுந்தருளப்பண்ணி வருவேன்; அன்றியிலே, அடியேன் ஒரு விண்ணப்பஞ்செயகிறேன; இதனை யுண்மையென்றே அறிந்தருளக; தேவர் தேவியாராகிய பிராட்டியாரை இந்திரன் முதலிய தேவாகளும், தானவாகளும் கூடிக கெடுகக முயலினும், திறமைகொள்ளார்கள்; அவருடைய கற்பு யாவரையும் பறறி யெரிககும; ஆதலின, தேவர் துன்பததைத் துறநதருளக; அவரை யான் எவவிததததிலும தேடி எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருவேன்; அடியேன முனபொருநாள் இவ்விடத்தில் இந்நானகுமந்திரிகளுடன உடகார்ந்திருககையில், ராவணன் ஒரு பெண்ணையெடுத்துத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு ஆகாயததில சென்றனன். அப்பெண்ணும் ராமா! ராமா! எனறும, லக்ஷ்மணா! லக்ஷ்மணா! என்றும், கூவி யழுதுகொண்டே சென்றனள். அந்தப்பெண் பிராட்டியாராகவேயிருக்கவேண்டுமென் றிப்போழ்து ஊஹிக்கிறேன்; அப்போழ்தவா எங்களைக்கண்டு உத்தரீயத்தையும், திருவாபரணங்களையும் கட்டிப்போட்டனர். அவைகளை யாங்களும் எடுத்துவைத்திருக்கின்றனம்; இப்போழ்தவைகளை யழைப்பித்து ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்;

கடாக்ஷித்து அறிந்துகொண்டருள்க; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாளும் அம்மொழியைக் கேட்டவுடனே மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே! ஏன் இன்னும் ஆலஸியம் செய்கின்றீர்; விரைவாக அந்த ஆடையாபரணங்களைக் கொணர்க; என்று நியமித்தருளுதலும், மஹாராஜர் உடனே எழுந்து புகற்கரிய அம்மலையின் குகைக்குட்புகுந்து பிராட்டியாருடைய அந்த உத்தரீயத்தையும், திருவாபரணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து பெருமாளைக்கிட்டி ஸ்வாமி! இதோ கொணர்ந்தேன்; கடாக்ஷித்தருள்க; என்று காட்டியளித்தனர். பின்பு பெருமாள் அவைகளைக் கைக்கொண்டு பனிநீர்த்துளிகளினால் சந்திரன் தடையுண்டு ஒளி குலைவதுபோலச் சோகநீர்களினால் சூழ்ந்து தடுக்கப்பட்டு அந்தோ! என் பிராணநாயகி! என்று கூவித் தீரத்தை விட்டுச் சோகத்தை மேற்கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து அந்த அணிகளைத் தமது திருமார்பின்மேலே வைத்துக்கொண்டு கோலினால் தூண்டிச் சினமுறுத்தப்பட்டுப் புற்றிலுறைகின்ற நச்சரவம்போலப் பெருமூச்செறிந்து கண்ணீரைத் தாரை தாரையாகப் பெருக்கி அருகிலிருந்த இளையபெருமாளை நோக்கிப் புலம்பலுற்றனர். பாரடா லக்ஷ்மணா! வைதேஹி ராவணனால் பறிக்கப்படுகையில்; இவைகளைக் கீழே யெறிந்தனள்; இந்த ஆடையாபரணங்கள் பசும்புல்லுள்ள இடத்தில் போடப்பட்டனபோலும், ஆதலின், பச்சை நிறமுற்றிருக்கின்றன; இவை சீதையின் ஆடை யணிகளே யல்லவோ? என்றிவ்வண்ணம் பெருமாள் புலம்பி யழுது வினவுகையில், இளைய பெருமாள் பெருமாளை நோக்கி, எம்மையரே!—

నాహం జానామి కేయూరే నాహం జానామి కుణ్డలే
నూపురేత్వభిజానామి నిత్యం పాదాభివన్దనాత్.

நாஹம்ஜாநாமிகேயூரே நாஹம்ஜாநாமிகுண்டலே
நூபுரேத்வபிஜாநாமி நித்யம்பாதாபிவந்தநாத்.

அடியேன் கேயூரங்களையும், (வங்கிகளையும்) அறியேன்; அடியேன் குண்டலங்களையும் அறியேன்; தினந்தோறும் திருவடிகளில் தண்டம் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தமையின், பிராட்டியாரது நூபுரங்களை (கச்சை கொலுசுகளை) மாத்திரமே நன்றாக அறிந்துணர்கின்றேன்; இவைகள் பிராட்டியார் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்திருந்தவவே? என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பின்பு, பெருமாள் தீனமடைந்து மஹாராஜரை நோக்கி, மந்திகளின் கோமானே உரையீர்; எவ்விடத்தில் சீதையை ராவணன் எடுத்தோடுகையில் நீர் கண்டீர்; அவள் எனக்கு உயிரினும் இனியளாயினளே? எனக்கு மிகவுந் துயரமளித்த அந்த அரக்கன் எங்கு உறைகின்றனன்; அவனொருவன் பொருட்டே யன்றோ? யான் எல்லா வரக்கர்களையும் கொலைசெய்யப்போகின்றேன்; அவன் சீதையைய்

பறித்து யான் சினமுறச்செய்ததென்பது தான் இறப்பதன்பொருட்டு வலுவில மரணமுறும் வழியைத் திறந்து கொண்டதுபோலாயிற்று; ஏந்த அரக்கன் என்னுடைய மிகவும் இனியளான மனையாளை மோசஞ செயது பறித்து வந்தனனே? அவன் யாவன்; எங்குறைகின்றனன்; விரைவிலுரையீர்; உடனே யவனைக் கொலைசெயது யமலோகத்திற் கனுப்பிவிடுவேன்; என்று முனிந்தருளிச செயதனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஆறுவது சருககம் முற்றிறறு.

ஏழாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைத் தேடும்படி மஹாராஜர்க்குக கட்டளையிட்டு வாலியையெனறு உம்மை ராஜனுக அபிஷேகஞ்செயவிப்பே னென்று பிரதிஜ்ஞைசெயதுகொடுத்து மஹா ராஜனை மகிழவித்தருளியது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள வருந்திக கண்ணீர்ததும்ப வினவக்கேட்டு மஹாராஜா தாமும் தோழமையினுல் வருந்திக் கண்ணீர்பெருகலைக் கைகளைக கூப்பிக்கொண்டு பெருமாளை நோககி, ஸ்வாமி! அடியேன் இப்போழது அந்தக கொடிய ராவணனுடைய இருப்பிடத்தையும், பல பராககிரமஙகளையும் நனருக அறிகினறிலேன; நீசகுலத்தில பிறந்த அவனுடைய குலத்தையும் அறிகின்றிலேன்; ஆயினும், அடியேன் தேவருக்கு உண்மையாக ஒரு பிரதிஜனை செயதுகொடுக்கிறேன்; தேவர் துயரத்தைத் துறந்தருளக; தேவர் எவ்வணணம் பிராடடியாரைப் பெற்று மகிழ்ந்தருளவீரோ? அவ்வண்ணம் அடியேன முயறசிசெய்வேன்; யான ராவணனைக கூண்டுடன் கொலைசெய்து எனது தோள்வலியைப் பயன்படுத்தி விரைவில் தேவர் திருவுளம் மகிழுமாறு செயவேன்; இது

---

* பிராட்டியாருடைய நூபுரமும், முததுவடமும், நடுவழியில் நழுவி வீழ்ந்து விட்டன; மற்றுள்ள அணிகளையே பிராட்டியார் கழறறிக கீழேயெறிநதனர்; சிறிய திருவடி முதலானேர் காட்டில் திரிநது நூபுரததையும், முததுவடததையுஙகூடக் கணடெடுத்து வைததிருநதனாகள்போலும; ஆதலின், இங்கே நூபுரத்தையும், மஹாராஜா நாதளித்தனரென்றறிக;—

ஆபரணதர்சன வயாஜத்தால் பகவான், யாத்ருச்சிக ப்ராஸங்கிக ஸுக்ருததர் களத்தாலும், சேதனஸம்ரக்ஷணத்தில் உத்யுக்தனுருவானென்பது ஸூசிக்கப்பட்டது; மேல்சருக்கததிலும் இதுவே கூறப்படுகின்றது.

வரையில் தீனமடைந்ததுபோதும், இயல்பாய் அடங்கியுள்ள தீரத்தை நினைந்தருள்க; இவ்வண்ணம தீனமுறுவது தேவர்போன்றவர்களுக்கு உரியதன்று; யானும் பெண்டாட்டியைப்பறிகொடுத்து மிகவுந் துயர மடைந்தேன்; ஆகிலும், யான் இவ்வண்ணந் தீனமுறுகின்றிலேன்; தீரத்தையுந் துறந்து வருந்துகின்றிலேன்; யான் அற்பவானரனுயினும், மனையாளை நினைந்து சோகமுறுகின்றிலேன்; தேவர் மஹாத்துமாவும், பற்பல நூல்களைப் பயின்று குருகுலவாஸஞ்செய்தவரும, தீரமுடைய வருமாகியும் இவ்வண்ணம் வருத்தமுறுவது தகாதென்பது விளுவல் வேண்டுமோ? ஆதலின், தீரத்தை மேற்கொண்டு மேலெழுந்த கண்ணீரை யடக்கி யருள்க; திறமையும், வலிமையும் கொண்டவர்களுக்கு எல்லையா யுள்ள தீரத்தைத்துறந்து வருந்தற்க; துன்பம் நேரினும், பொருளழி யினும், அச்சம் வாய்க்கினும், உயிர் மாயினும, தீரமுடையோன் தன் புத்தியினுலேதானே நன்காராய்ந்து மேன்மைகொண்டு மகிழ்வானே யன்றித் தீமையுறுன்; யாவனொருவன் எப்பொழுதும் தீனமுறுகின்றுனே அவன் மடையனென்னப்படுவான்; அவன் சுமப்பதற்கரிய பாரமேற்றிய படகு கடலில் மூழ்கிவிடுவதுபோல சோகக்கடலில் மூழ்கி யழிவான்; அடியேன் நட்பினுல இவ்வண்ணங் கைகூப்பி வேண்டி யுரைக்கின்றேன்; சோகத்திற்கிடங்கொடாமல் பௌருஷத்தை மேற்கொண்டருள்க; சோகத்தையே மேற்கொள்பவர்களுக்கு ஒருக்காலையிலும் இன்பமிலது; அவர்களுக்குத் திறமையும் அழிந்துவிடும்; ஆதலின், தேவர் துயருறற்க; மிகவும் சோகமுற்றவன் பிழைப்பதிலும் ஐயமே? ஆதலின், சோகத்தைத் துறந்து தீரத்தையே மேற்கொண்டருள்க;—

హితంవయస్యభావేన బ్రూమినోపదిశామితే
వయస్యతాంపూజయన్మే నత్వంశోచితుమర్హసి.

ஹிதம்வயஸ்யபாவேந ப்ருமிநோபதிசாமிதே
வயஸ்யதாம்பூஜயன்மே ந்த்வம்சோசிதுமர்ஹஸி.

அடியேன் தேவர்க்குத் தோழனென்பதினுல் இதத்தை விண்ணப் பஞ்செய்து அறிவிக்கின்றேனே யன்றி, யுபதேசமாவது, கட்டளையாவது செய்கின்றிலேன்; தேவரும அடியேன்மேல் அருள்செய்து தோழமையை விளங்குவிப்பதன்பொருட்டு இவ்விண்ணப்பத்தைத் திருவுளம்பற்றித் துயரத்தைத் துறந்து தீரத்தை மேற்கொண்டருள்க; என்றிவ்வண்ணம் விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாளும் இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் இனிமையாகத் தேற்றின வாக்கியங்களைத் திருச்செவிசார்த்தி உத்தரீயத்தின் முனையினுல் சோகநீர்த்துளிகளைத் துடைத்துக்கொண்டு மனந் தேர்ந்து தீரமுற்று மஹாராஜனை மகிழ்ந்தாலிங்கனஞ்செய்துகொண்

டவனாலோககிக் கேளீர் வானரர் சீமானே! நேசமும், அன்பும், பிரியமும், இதமுமுடையோர்கள் தோழருக் குரைப்பதுபோலவே தகுதியுற்றதும், காலத்திற்குத் தக்கதும், இனியதுமாக நீர உரைத்ததைககேட்டு மகிழ்ந்தேன்; அவ்வண்ணமே யான உமமால் தேற்றபபட்டு இயலபாயுள்ள தீரத்தை மேற்கொணடேன்; இததருணத்தில இவ்வண்ணம உம்மைப் போல இதமுரைக்கத்தக்க தோழர் வாயபபதரிது; அன்றியிலே, சீதையைத் தேடும் விஷயத்தில் நீர் மிகவும் முயறசிசெயல்வேண்டும்; எனனுமக்கு ஆகவேண்டிய காரியம் யாதோ? அதனையும் ஐயமும், கூச்சமுமின்றி, யுரைசெய்க; மழைகாலததில் கலல நிலததில விதைத்த எல்லா விதைகளும், தப்பாமல் முளைப்பதுபோல என்னிடத்தில் இறக்கப்பட்ட எக்காரியமும் கைககூடுமென்றே நமபுக; இபபோது யானுரைத்த இந்த வாக்கியம் அபிமானத்தினுலாவது, அன்பினுலாவது, கசடினுலாவது உரைக்கப்பட்டதாக நினையறக; யான உரைபபதெல்லாம் உண்மையெனவே நம்புக;—

అనృతంనోక్తపూర్వమ్మే న చవక్ష్యేకదాచన
ఏతత్తేప్రతిజానామి సత్యేనైవచతేశపే

அகருதம்நோகதபூாவம்மேந சவக்ஷ்யேகதாசந
ஏததேபரதிஜாநாமி ஸதயேநைவசதேசபே.

யான் இதுவரையில பொயமொழி மொழிந்தேயிலேன்; இனியும ஒருக்காலும் மொழியேன; இவ்வண்ணம் உமக்கு யான் பிரதிஜ்ஞை செயதுகொடுக்கிறேன்; எனது ஸத்தியத்தின்மேலும் ஆணையிட்டுக் கொடுககிறேனென்று தாமே பரப்ரஹமமென்பது விளஙக அருளிச் செயதனர். மஹாராஜரும் மந்திரிகளுடன் பெருமாளிவ்வண்ணம் அருளிசசெயததையும் பிரதிஜ்ஞைசெய்துகொடுத்தருளியதையுங் கேட்டுப் பரமானந்தமடைந்து திகழ்ந்தனர். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம ஸுக்ரீவர்கள் மிக நட்புக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துனபவின்பங்களை மொழிந்துகொண்டு மகிழ்ந்தனர்கள். மஹாராஜரும் பெருமாள் அருளிச் செயல்களை முற்று முணர்ந்து தன் மனதில் தன் காரியம் முழுதும் முடிந்துவிட்டதாகவே எண்ணி மிகவும் மகிழ்வுகொண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஏழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இந்தச்சருக்கத்திலே ஆபரணதர்சன வியாஜத்தினுலே சேதனனுடைய யாத்ருச்சிக ப்ராஸங்கிக ஸுக்ருததர்சனத்தினுலே பகவானுக்கு அந்தச் சேதனனை யடையும் விஷயத்திலுண்டாகிய அரை புரைககப்படுகின்றது; இதில் மஹாராஜர் ராவண

னுடைய இருப்பிடத்தையாவது பலப்ராக்ரமங்களையாவது அறியேனென்று விணணப்பஞ்செய்தார். மேலே பிராட்டியாரைத்தேடுவதற்கு வானரர்களை யனுப்புங்காலையில, தெனகடலின்நடுவில நூறுயோஜனம் அகனற இலஙகாதத்வுயிருககின்றது; அதுதான ராவணன உறையுமிடமெனறு சொலலுகிறார்; ஆதலின, இது எபபடி பொருந்துமெனில, பொருநதும; முதலில் பெருமாளுக்கு ராவணனசெயதிகளை யறிவித்துவிட்டால் உடனே ராவணனைககொலைசெயயுமபொருட்டுத தாமே இளையபெருமாளைத துணையாககொணடு எழுநதருளிவிடுவரோ எனறு எணணி, அபபடியானுல் தான் உதவிசெய்து பெரும்புகழபெறறு க்ருதார்ததனுகுவதறகில்லையே யென்று மறைததனா மஹாராஜரென றுணாக. வாலி மரணமுறுமளவும தான மதஙகாசிரமததை விட்டுப் புறபபடஅசசங்கொணடிருககினறமையின, இபபோது எவவணணம்பெருமாளுக்கு உதவிசெயவாா; வாலியைமுதலில கொலலுவிததுததான அபிஷேகஙகொணடபினபானுல அநேககோடி வானராகளைககொணடும தாமுமபெருமாளுககு உதவியெனனும் கைங்கரியஞ்செயது தனயராகுவாரலலரோ? ஆதலின, மறைததனா; ஆதலாலேதானே இதுமித்திரதரோஹமாகாதெனவுணாக. முனபு மஹாராஜா ராவணனுடையசெயதியை யறிந்தேயிலா, பின தாரை இளையபெருமாளுடன விணணப்பஞ்செயத வாக்கியத்தைக் கேட்டே தெரிநதுகொணடனா; எனறு சிலா கூறுவாாகள். அது பொருநதாது; முனனே தான வாலியினுலவெருட்டபபட்டு லோகாலோகமலைவரையில் எஙகுமஓடியலைநததாக மகாராஜா உரைககினறமையாலும, ராவணன வாலியுடன பகைததுததோலவியுறறுப பினபு நட்புககொணடிருநதமையாலும, ராவணனசெயதியை மஹாராஜா அறியாரெனறுரைபபதுவே அறியாமை; மஹாராஜர் அறிநதே தனககுக கைங்கரியம் நேராமல போகுமோ எனறு மறைததனா, ஆகையாலேதான எவவிடத்தில் சீதை ராவணனுல பறிககபபடடனளோ உரையீரென்று பெருமாள் விணவியதறகும மஹாராஜா விடையுரைததிலா; சிலா, ராவணன இருப்பிடம முதலியவறறை நனகறியேன; சிறிது அறிவேன; எனறு மஹாராஜா உரைததாகப பொருள கூறுவாாகள;

அதுவும பொருநதாது, ஆங்காயின அறிநதவரையிலுமாவது உரைததிருக்கவேணடுமனறோ? சிறிதும உரைததிலரோ, ஆதலின அறிநதேமறைததனரெனறேயுணாக. இவவணணமாயின பெருமாளுககு இவாமீது பொயயனெனனும மித்திரதுரோஹஞ் செயபவனென்னும அவிசுவாஸம தோறறுதோவெனில, தோறறாது; பெருமாள ஸாவஜ்ஞ ஸாவசகத ஸத்தியஜ்ஞானாநநதஸவரூபியும, ஸாவாநதாயாமியுமாகிய பரபிரஹமமேயாதலின, தாமே ஸவஸஙகலபானுகுணமாக மஹாராஜாககு புததி பிரதானம் செயதருளியிருகக அவிசுவாஸம் தோறறுவ தெவவணணம, ஆதலின, பெருமாளுககும இதுதான் திருவுளமெனவறிக, மஹாராஜர் ராவணன இருபபிடததை யறிவாராயின, பிராட்டியைததேட நாறறிசைகளிலும் வானரர்களை யனுபபியதெனனெனில், ராவணன மாயாவியாதலாலும, பிராட்டியைபபறித்தோடி நெடுஙகாலமாயினமையாலும், ஒருககால வேறிடங்களில ஒளிததுவைததிருபபானெனறு ஐயுறறு அனுபபினுனெனவறிக;

ஒருவருஷமவரையில ராவணன பிராட்டியைக் காவலிலவைதது வருததாவிட்டால் அவனசெயத சிவபூஜையினுலுணடாகிய தபோமகிமை குறையாது, அதுகுறையாவிட்டால் பெருமாளால ராவணன கொலைசெயயபபடான, ஆதலின அதுவரையில் மஹாராஜருககு ராவணன் செயதி தோன்றுமலிருக்குமாறு சிவசங்கல்பமிருநததென்று அபபயதீக்ஷிதனசொனனுன, இது மிகவும மடமையினுலுரைசெயதது, அததனமையுதாகிய தபோமகிமை ராவணனுக்குளதாயின சிவனுா ஏன் பிராட்டியைபபறிக்கும்படி செயதார்; அதறகு ஓரேவருஷமென்று என்ன ஏறபாடு, அதுஉண்மையாயின் இதற்குமுன்னமே பறபலபரததையல்களைப பறிதது வருத்தியதினுலேதானே அந்த

எட்டாவது சருக்கம்

மஹாராஜர், பெருமாள் வாலியைக் கொலைசெய்வேனென்று பிரதிஜ்ஞை
செய்தபின்னர், தான் யுவராஜாவாக யிருந்ததையும், பின்பு,
வாலி தன் மனையாளை யபகரித்துக்கொண்டு தன்னை
வெருட்டியதையும், வாலியுடன் பகைநேர்ந்த
காரணத்தையும் உரைசெயலுற்றது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியத்தை மஹாராஜர் கேட்டு மிக மகிழ்ந்து, இளையபெருமாளுக்கெதிராகப் பெருமாளை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எனனருமை நட்பினரே! திருக்கல்யாணகுணங்கள் யாவும் குறைவின்றி நிறைந்துள்ள தேவரீர் அடியேனுக்குத் தோழராயினமையின், தேவர்களும், தெய்வங்களும், என்மேல் அருளுடையார்களாயினர்கள்; இவ்விஷயத்தில் ஐயமென்பதேயில்லை, தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தில் கருதின் அடியேனுக்குத் தேவேந்திரன்பட்டமும் பெறலரிதாகாது; அவ்வண்ணமாயின், இந்த கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியத்தைப்பெற்று மகிழேனோ? அடியேன் அக்கினிஸாக்ஷியாக தேவருடன் நட்புக்கொண்டமையின், இனத்தார், சுற்றத்தார், தோழர்கள் யாவரும் இனி என்னைச் சேர்ந்து மகிழ்வார்கள்; அடியேனும் தேவர்க்குத் தகுதியான தோழனென்று தேவரீர் விரைவில் அறிந்தருள்வீர்; என்னுடைய குணங்களை யானே இப்போ புகழ்ந்து கொள்ளேன்; பிரஹ்மஜ்ஞான முடையவர்களுக்குத் திரம் ஒருக்காலும் அழியாததுபோல தேவர்போன்ற மஹானுபாவர்களினுடைய அன்பும் ஒருக்காலும் அழிவுறாது; வெள்ளி, தங்கம், ஆடையாபரணம் முதலிய யாவும் தோழர்களுக்குப் பகுதியற்றனவென்றே தோழர்கள் நினைக்கின்றனர்கள்;—

மையழித்திராதோ? இதனால் மூடர் மயங்கினும் உணர்ந்தோர் மயங்குவாரோ? மயங்கார்; ஆனால் அவன்செய்த சிவபூஜைக்குப் பயனயாதெனில், பிருகுமஹாமுனிவர் சாபமிட்டபடி பரதத்துவத்தைப் பற்றியும் பெரியோர்களைப் பகைப்பதும் நல்லொழுக்கத்தைத் துறந்து தீச்செயல்புரிவதும் பாஷண்டியாகித் திரிவதுமே பயனென்னவுணர்க, இப்பிறவியில் பயன்நேரின் மறுபிறவியில் பயன் கரப்பிக்கக்கூடாதென்று மீமாம்ஸாதி நியாயமிருப்பதால் இதுதான் நன்கு அமையும், மஹாராஜா இதற்குமுன் பெருமாளுடன் வார்த்தையுரைசெய்கையில் கைகளைக்கூப்பாமல் இப்போது கைகளையுங்கூப்பிக் கண்ணீர்பெருகி யுரைசெய்யத்தொடங்கினமையின், தாம் உண்மையை மறைத்துப் பொய்யுரைப்பதைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்னும் கருத்துடையரென்று நன்குவிளங்கும்; ஆகையாலேதான் உடனே இரண்டாவதுசுலோகத்தில் பிரதிஜ்ஞையும் செய்தார்; இவைகளை நன்காராயின், பொருந்துமென்றே யுணர்வினர்கள் உணர்வார்கள்.

ఆఢ్యోవాపిదరిద్రోవా దుఃఖితస్సుఖితో౽పివా
నిర్దోషోవాసదోషోవా వయస్యఃపరమాగతిః
ధనత్యాగస్సుఖత్యాగో దేహత్యాగో౽పివాపునః
వయస్యార్థేప్రవర్తన్తే స్నేహందృష్ట్వాతథావిధం.

ஆட்யோவாபிதரித்ரோவா துக்கிதஸ்ஸுகிதோபிவா
நிர்தோஷோவாஸதோஷோவா வயஸ்ய꞉பரமாகதி꞉.
தநத்யாகஸ்ஸுகத்யாகோ தேஹத்யாகோபிவாபுந꞉
வயஸ்யார்த்தேப்ரவர்த்தந்தே ஸ்நேஹந்த்ருஷ்ட்வாததாவிதம்.

தோழன் செல்வமுடையவனாயினும், செல்வமற்றவனாயினும், துன்புற்றவனாயினும், இன்புற்றவனாயினும், தீக்குணமுடையவனாயினும், நற்குணமுடையவனாயினும், அவனே தஞ்சமாகக்கடவன். நல்லோர்கள் தோழர்களின்பொருட்டுப் பொருளை யிழந்தாவது, போகங்களைத் துறந்தாவது, உயிரை விட்டாவது அவர்களைக் கைவிடாமல் பாதுகாத்தளிப்பார்கள் ஆதலின், இனி யடியேனுக்கு சிறிதும் குறையிலது ; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாளும் அதைத் திருச்செவிசாத்தி யது அவ்வண்ணமே யாகுமென்று உடன்பட்டு, எதிரிலுள்ள இளையபெருமாளுடன் உகந்தருளிச்செய்து மகிழ்ந்தருளினர்.

அனந்தரம் மஹாராஜா பிராட்டியாருடைய திருவாபரணங்களை வாங்கிக் கடாக்ஷித்ததுமுதல் நின்றுகொண்டிருக்கின்ற பெருமாளைப்பார்த்து அவரை எழுந்தருளப்பண்ணுவதற்காக நாற்புறமும் நோக்கி, யருகில் தளிர்த்து மலர்ந்திருந்த ஆச்சாமரத்தின் கிளையை முறித்துக் கீழேபரப்பிப் பெருமாளை எழுந்தருளியிருக்கச்செய்து தாமும் உட்கார்ந்தனர். உடனே சிறியதிருவடி இளையபெருமாள் நிற்பதைக்கண்டு மற்றொருகிளையை முறித்துக் கீழேபரப்பி யவரையும் வீற்றிருக்கச் செய்தனர் இவ்வண்ணம் அம்மலையின்மிசையில் கலக்கமற்றுத் தெளிந்த ஆழ்கடல்போல கம்பீரமாக வீற்றிருக்கின்ற பெருமாளை மஹாராஜர் நோக்கிப் பெருமகிழ்வினால் வாய் தழுதழுத்து மொழியலுற்றனர். கேட்டருளீர் மஹானுபாவரே ! அடியேன் தமையனான வாலியினால் வெருட்டப்பட்டு அச்சங்கொண்டிங்கே திரிந்தலைந்துகொண்டிருக்கின்றேன் ; பாரியையும் இழந்து, மகிழ்வுகுன்றித் துன்பக்கடலில் மூழ்கி யிருக்கின்றேன் ; அனைத்துலகங்களுக்கும் அபயங் கொடுத்துக் காத்தருளும் அருளாழியம்மானே ! அடியேனையும் இந்த வாலியினின்றும் காத்தருள்செய்க ; என்றிவ்வண்ணம் மஹாராஜா விண்ணப்பஞ்செய்ததைப் பெருமாள் கேட்டருளித் தாம் தருமமறிந்தவரும், ஆச்ரிதபரிபாலனஞ்செய்யவல்ல திவ்விய தேஜஸ்ஸை யுடையவரும், ஆச்ரிதவாத்ஸல்ய முடையவருமாதலின், மந்தஹாஸத்துடன் மஹாராஜனை நோக்கிக் கேளீர் தோழரே ! தோழமைக்கு உபகாரமும், பகைக்கு

அபகாரமும் அடையாளமாதலின், யான் இப்போழ்தே அந்த வாலியைக் கொலைசெய்து உம்மை மகிழச்செய்வேன்; என்னுடைய இந்தக் கணைகள் மிக வேகமுள்ளனவும், இறகுடையனவும், கொடிய வொளி யுடையனவும், கார்த்திகேயவனத்திலுண்டாயினவும், தங்கக்கட்டமைந்தனவுமாகி விளங்குகின்றன; இவை பகைவர்மேல் நச்சரவம்போலவும், வச்சிராயுதம்போலவும் பாய்ந்து கொலைசெய்யும்; உமக்கு அண்ணனென்னும் மாறுபெயருள்ள சத்துருவை இக்கணையினால் அடிபட்டிறந்தனனெனவே எண்ணுக; இக்கணையினால் அவன் சிதறுண்ட மாமலைபோல வீழ்ந்திறப்பனென்பது திண்ணம் என்று அருளிச்செய்தனர். மஹாராஜா இம்மொழியைக்கேட்டு மகிழ்ந்து நன்குநன்கென்று புகழ்ந்து அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரே! அடியேன் மிகவும் சோகத்தினால் வருந்தி யிருக்கின்றேன்; சோகமடைந்தோர்களுக்குத் தேவரே தஞ்சம்; தேவர் தோழராயினமையின், அடியேன் தேவரிடத்தில் முறையிட்டழுகின்றேன்; தேவர் அக்கினிஸாக்ஷியாகக் கைகொடுத்தமையின், அடியேனுக்குத் தோழராயினரல்லீரோ? ஆதலாலும், மிகவும் பலபராக்கிரமமுடையீரென்பதாலும், அச்சமின்றி யுரைக்கின்றேன்; இவ்விஷயத்தில் சத்தியத்தின்மேல் ஆணையிட்டுத்தருவேன்; துன்பத்தை இதுவரையில் உள்ளே யடக்கிவைத்திருந்தமையின், என் மனத்தை யறுத்துக்கொண்டிருந்தது; என்றிவ்வண்ணமுரைத்துக் கண்ணீர்ப்பெருக்கினால் மேலே கட்டியாகக்கூறுவதற்குத் திறமையற்றவராயினும், தீரத்தினால் சோகத்தையும், கண்ணீர்ப்பெருக்கையும் உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு, பின்பு, கண்ணீரையுந் துடைத்துக்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து மனந்தேறி, மீளவும் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் இனியதோழரே! முன்னே வாலி என்னை வன்மொழிகள்மொழிந்து நாட்டினின்றும் வெருட்டி யோட்டிவிட்டனன்; என்னுடைய இனிய மனையாளையும் பறித்துக்கொண்டனன்; என்னுடைய தோழர்களையும் சிறையில் வைத்தனன்; என்னைக் கொலைசெய்வதிலும் மிக முயற்சிகொண்டிருக்கின்றனன், பல தட்வைகளில் என்னைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டு அவனாலேவப்பட்டு வானரர்கள் இங்கெய்தி என்னுடன் போர்செய்து மடிந்தனர்கள்; தேவரும் வாலியினாலேவப்பட்டவரோ என்று எண்ணியே தேவரீர்க்கள்ட்வுடன் எதிரில் வாராமல் ஒளித்திருந்தேன்; அச்சமுற்றகாலையில், யாவரும் எதைக் காணினும் அச்சமுறுகின்றனர்களல்லரோ? இந்த அனுமான் முதலிய நால்வரே எனக்குத் துணையாகி யிருக்கின்றனர்கள்; ஆகையாலேதான் இவ்வண்ணம் மிகவும் துன்புற்றும் இறக்காமல்பிழைத்திருக்கின்றேன்; இவர்களே என்னைவிட்டுப் பிரியாமல் சென்றவிடத்தில் சென்றும், இருந்தவிடத்திலிருந்தும், என்னைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்கள்;—

என் தோழரே! இதுதான் என்னுடைய விண்ணப்பத்தின் சுருக்கம், விரிவாக உரைப்பதினால் யாதுபயன்; மிகவும் சிறந்த பலமுடைய என் தமையனான அந்த வாலியே எனக்குச் சத்துரு? அவன் இறக்குமளவுமிய

என் துன்பம் தீராது; எனக்கு இன்பமும், உயிர்வாழ்வும், அவன் அழிந்த பின்புதான் நிலைக்கும்; இதுதான் என்னுடைய துன்பத்தின் முடிவு; தோழனுக்குத் துன்புற்றவனாயினும், துன்புறாதவனாயினும், தோழனே தஞ்சமாதலின், உரைசெய்தேன்; என்று மொழிந்து மௌனமடைந்தனர். பெருமாளும் அம்மொழியைக்கேட்டு மஹாராஜனை நோக்கி, வானரா சிமானே! உமக்கும் வாலிக்கும் பகையேனுண்டாயிற்று, அதை யான் கேட்டுணர விரும்புகின்றேன்; அதைக்கேட்டபின் பலாபலங்களை எளிதாக வுணர்ந்து தேர்ந்து, மேலே நடக்கவேண்டியத்தை நடத்துவேன்; உம்மை இவ்வண்ணந் துன்புறுத்தியதைக்கேட்டு வாலியின்மேல் எனக்குக் கடுஞ் சினந்தோன்றி, மழைகாலத்தில் ஆற்றின்வேகம்போல என் மனத்தைப் பிளந்து மேலெழுகின்றது; ஆதலின், யான் கோதண்டத்தில் நாண்கட்டு வதற்குள் அதனை மகிழ்ந்துரைசெய்யீர்; யான் கணையைத் தொடுத்தெய்யேனாகில், உடனே வாலி இறந்தனனெனவே நம்புக; என்று வினவியருளினர் மஹாராஜா அதுகேட்டு நான்கு வானரர்களுடன் மிக மகிழ்ந்து பெருமாளை நோக்கி, வாலியுடன் தமக்குப் பகைநேர்ந்த காரணத்தை மொழியலுற்றனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர், மாயாவியுடன் வாலி பகைகொண்டு போர்செய்தது முதலிய செய்தியைப் பெருமாளுக்கு அறிவித்தது.

கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமசந்திரரே! வாலியென்கிற என் தமையன் மஹா வீர முடையவனும், எம் தந்தைக்கும், எனக்கும், மிகவும் இனியனுமாகி யிருந்தனன்; பின்பு, தந்தை பொன்னுலகமடைகையில், மந்திரிகளெல் லோருஞ்சேர்ந்து மூத்தவனென்பதினால், வாலிக்குப் பட்டங்கட்டுவித்த னர்கள். பின்பு, அவன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், யான் எப்பொழுதும் பிரியாமல் விநயம்பூண்டு தொண்டன்போல அருகிலேதானே யிருந்து கொண்டிருந்தேன்; துந்துபிக்கு மூத்தவனும், மயாஸுரன் பிள்ளையுமாகிய மாயாவியென்பவன் அப்பொழுது ஒரு பெண்ணின் நிமித்தமாக வாலி யுடன் பகைகொண்டிருந்து ஓர்நாள் அர்த்தராத்திரியில் எல்லோரும் உறங்கினபின், கிஷ்கிந்தையின் கோபுரவாயிலில் வந்து கோரமாகச் சிங்க நாதஞ்செய்து வாலியைப் போர்வதற்கழைத்தனன்; அவ்வொலியைக்கேட்ட

வாலியும், அந்தக் கூக்குரலைக்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்து அதனைப்பொறாமல் விரைவாகவெழுந்து அவ்வஸுரனுடன் போர்செய்யும்படி புறப்படுகையில், அந்தப்புரத்திலுள்ள வனிதையர்களும், யானும் பலவாறாகத் தடைசெயினும் கேளாமல் சினங்கொண்டு புறப்பட்டு வந்தனன்; யானும் அவன்மீதுள்ள பத்திமையினால் அவனுடன் புறப்பட்டுச்சென்றேன்; அந்த மாயாவி எங்களிருவரையுங்கண்டு அச்சங்கொண்டு மிகவும் வேகமாக ஓடிப்போயினன் அப்பொழுது சந்திரனெழுந்து வழியெங்கும் பிரகாசமாக விளங்கினமையின், யாங்களும் அவனை வெருட்டிக்கொண்டோடினேம்; அந்த அஸுரனும் புல்லெழுந்து மூடிய பூமியிலுள்ள ஒரு பிலத்தினுள்ளே புகுந்து மறைந்தனன் யாங்களும் அங்கே சென்று நிற்கையில், வாலி மிகவுஞ் சினமுடையவனாகி, மீளாமல் என்னை நோக்கி, அடா தம்பி! யான் வருமளவும் இவ்விடத்திலேயிருந்து மிகவும் ஊக்கத்துடன் இவ்வாயிலைக் காத்துக்கொண்டிரு; யான் இதனுள்ளே புகுந்து அந்த அஸுரனைத்தேடிக் கொலைசெய்து வருவேனென்று மொழிந்தனன். யான் அம்மொழிகேட்டு யானும் உடன் வருவேனென்று பலவாறாகவேண்டினேன்; அவன் அதற்குடன்படாமல் ஆணையிட்டுத் தகைந்துவிட்டு பெரிய அக்குகைக்குள்ளே புகுந்தனன் யான் அவன் கட்டளையின்படி அக்குகையின் வாயிலைக் காத்துக்கொண்டிருக்கையில், ஒருவருஷமாகியும் அவன் வாராமையால், அந்தோ! அண்ணன் இறந்துவிட்டனனேவென்று ஐயமுற்று மிகவுந் துயரமடைந்திருந்தேன்; பின்பு, நெடுநாளைக்கு அக்குகைக்குள்ளே அநேகமாயிரம் அசுரர்களின் இரைச்சலும், வாலியின் கூக்குரலும் கேட்கப்பட்டன; உடனே நுரையுடன் கூடிய குருதியும் வெகுவாக அக்குகையினின்றும் தோன்றிற்று; யான் இக்குறிகளினால் வாலியே இறந்துவிட்டனனென்று நிச்சயித்து மிகவும் துன்பமடைந்து அந்த அசுரன் மீளவும் இங்கெய்தி எம்மையும் கொலைசெய்வானே என்கின்ற எண்ணத்தினால் மலைபோன்ற பெரிய குண்டுக்கல்லை அந்தக் குகையின் வாயிலில் அடைத்து மூடிவிட்டு நீரிலாடி வாலியைக்குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து சோகத்தையடக்கி இதன் உண்மையை அறியுமளவும், யாருக்கும் அறிவித்தலாகாதென்று இதனை யொருவர்க்கும் கூறாமல் மறைத்திருந்தேன்; ஆயினும், மந்திரிகள் இதனை எப்படியோ அறிந்துகொண்டு எல்லோருஞ்சேர்ந்து ஆலோசனைசெய்து என்னை நிர்ப்பந்தித்து அபிஷேகஞ் செய்வித்தனர்கள். பின்பு, யான் நீதிவழுவாமல் சிறிதுகாலம் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருக்கையில், வாலி அந்த அஸுரனைக் கொலைசெய்துவிட்டு யான் அடைத்துவைத்த கல்லினையுந்தள்ளி, யந்தக்குகையாலேதானே வந்து யான் அபிஷேகங்கொண்டு அரசாட்சிசெய்வதையுங்கண்டு கடுஞ்சினம்பூண்டு கண்கள் சிவந்து என்னுடைய மந்திரிகளையுங்கட்டிச் சிறையில்வைத்து, என்னையும் நோக்கி, வன்மொழிகள் மொழிந்தனன்; அப்பொழுது ராஜ்ஜியம் யாவும் என்வசத்திலிருந்தமையின், அவனை வெல்லுந்திறமையுற்றிருந்தேனாயினும்,

அவன்மீதுள்ள அன்பினாலும், பத்திமையினாலும், யான் அந்த எண்ணங் கொள்ளாமல் அவனைக்கண்டவுடனெழுந்து விதியின்படி வந்தனஞ் செய்தேன்; ஆயினும், அவன் சிரந்தணிந்து மகிழ்ந்து ஆசீர்வாதஞ்செய்யாம லிருக்கையில், மீளவும் யான் வணங்கி வேண்டுகையிலும் சினந்தணியாமையால் அருள்செய்கிலன் மஹாபிரபுவாகிய என் தோழரே;' என்று மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஒன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது சருக்கம்.

மஹாராஜா பெருமாளை நோக்கி, வாலி என் வேண்டுகோளுக் கிரங்காமல் வெருட்டினனென்றுரைத்ததும், பெருமாள் அவனைக் கொலை செய்து உமக்கந்த ராஜ்ஜியத்தை யளிப்பேனென்று அபயமளித்ததும்.

மீளவும் மஹாராஜர் பெருமாளை நோக்கிக் கேட்டருளீர் என் பிரிய முள்ள தோழரே! மறுபடியும் யான் மிகச் சிறப்புடைய வாலியை நோக்கி, எழுந்தருளுக எம்மையரே! என்னுடைய நல்வினையினால் நீர் குசலமுற் றெழுந்தருளினீர்; உம்மால் பகைவனும் கொலைசெய்யப்பட்டனன், யான் அநாதனாயினேனென்று துயருற்றிருந்தேன், எனக்கு நீர் ஒருவரே கருணை கூர்ந்த நாதனாகின்றீர்; இந்த நூறு சலாகைகளை யுடையதும், பூரணசந்திரன் போன்றதுமாகிய வெண்குடையினையும், வெண்சாமரங்களையும், உம்மிடத் திலே ஒப்பித்துவிட்டேன், உளமகிழ்ந் தேற்றுக்கொண்டருளுக; என்னையனே! என்னுடைய இவ்விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளுக; யான் உம் முடைய கட்டளையின்படி அந்தக்குகையை யொருவருஷம்வரையில் காத் துக்கொண்டு உம்மை எதிர்பார்த்திருந்தேன்; பின்பு, அதினின்றும் நுரை யும் ரத்தமும் மிகுதியாகத் தோன்றிற்று; அதைக்கண்டு உமக்கே தீமை நேர்ந்ததென்று எண்ணி மிகவுஞ் சோகக்கடலில் மூழ்கி யவ்வசுரன் மீளவும் வந்து எம்மையுங் கொலைசெய்வானோவென்று அச்சங்கொண்டு மலையின் சிகரத்தினால் அக்குகையை மூடி யங்கிருந்து புறப்பட்டிங்கெய்தி னேன்; பின்பு, யான் துயரங்கொண்டிருந்தமையின், மந்திரி முதலானோ கள் யானிவ்வண்ணம் எண்ணிவந்ததை யறிந்துகொண்டு வலுவில் அபிஷே கஞ் செய்வித்தனர்கள்; இதில் ஒருமொழியேனும் பொய்யுரைத்திலேன்; ஆயினும், இதனை நன்குணர்ந்து இப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க; இனி

நீரே அரசாகிப் பாதுகாக்கக்கடவீர். யான் முன்போலவே தொண்டுபூண்டிருப்பேன்; நீர் இல்லாமையினாலே யான் அரசுசெய்து வந்தேனேயன்றி, வேறில்லை, வைப்பாகவிருந்த இந்த ராஜ்ஜியத்தைப் பகையின்றிப் பாதுகாத்து மீளவும் உமக்களிக்கின்றேன்; ஆதலின், என்மீது சினமுறாமற்; இவ்வண்ணம் யான் கைகூப்பி வேண்டுகின்றேன்; அரசற்ற ராஜ்ஜியம் செழிப்புறாதென்று அமைச்சர் முதலானோர் எனக்கு நிர்ப்பந்தம்பண்ணி அபிஷேகஞ்செய்வித்தனராகளேயன்றி, வேறில்லை, என்றிவ்வண்ணம் உரைசெய்து வேண்டினேன்; வாலி இதைக்கேட்டு அருள்செய்யாமல் எதிர்த்து அதட்டி யடா நீசா! சீச்சீ உன்னை யிகழ்க; என்று பலவாறாக வல்லுரையுரைத்து, நாட்டார் நகரத்தோர்களையுங் கூட்டி என்னையுங்குறித்து அவர்களை நோக்கிக் கேளீர்கள் அன்பர்களே! முன்பொருநாள் இரவில் மாயாவியென்னும் அசுரன் கெடுமதிபூண்டு என்னைப் போர்செய்வதன்பொருட்டு அழைத்தனனே? அது உங்களெல்லீர்க்குந் தெரியுமன்றே? அப்போது யான் அவனது வீரவாதத்தைக்கேட்டுப் பொறாமல் புறப்பட்டேன்; அப்போது இந்தக் கொடிய சுக்கிரீவனும் என்பின்றொடர்ந்து வந்தனன்; அந்த அஸுரன் எங்களிருவரையுங்கண்டு அச்சங்கொண்டோடினன்; யாங்களும் அவனைத் தொடர்ந்தோடினோம்; அந்த அசுரன் விரைவாக ஓடி யொரு பெரிய குகைக்குள் புகுவதைக்கண்டு யான் இவனை நோக்கி, அடா தம்பி! யான் வருமளவும் நீ இந்தக் குகையைக் காத்திரு? யான் அந்த அஸுரனைக்கண்டு கொலைசெய்யாமல் மீளேனென்று உரைத்துவிட்டு இவன் இவ்வண்ணமேயிருப்பானென்றெண்ணி அந்தக் குகைக்குள்புகுந்து சென்றேன்; பின்பு, அவனைத் தேடிப்பிடிப்பதற்கு ஒருவருஷமாகிவிட்டது; பின்பு, அவனைக்கண்டு இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் எளிதில் கொலைசெய்துவிட்டேன், அப்போது அவனுடைய குருதி அக்குகையின் வாயில் வழியாகப்பெருகிற்று, பின்பு, யான் அவ்வழியைத்தேடிவந்து வழியைக் கல்லினால் அடைத்திருப்பதைக்கண்டு, அடா சுக்கிரீவா என்று பலதடவை கெட்டியாகக்கூவியும் எதிர்மொழிகேளாமையினால், மிகவுந்துயரமடைந்து வெகுவாகக் கால்களினால் உதைத்து அக்கல்லைத் திறந்துகொண்டு அந்த வழியினால் புறப்பட்டிங்குசெய்திடினேன்; ஆதலின், இவனே ராஜ்ஜியத்தைத் தானே யாளவேண்டுமென்றெண்ணி, யான் இறக்கினும் இறக்குகவென்று கெடுமதிபூண்டு அக்குகையின் வாயிலை மூடிவிட்டு வந்தனன்; இவன் கொடுமைபூண்டு அண்ணனென்னும் அன்பினையும் மறந்து இவ்வண்ணஞ் செய்தனன், என்றிவ்வண்ணமாக இகழ்ந்துரைத்து, மனையாளையும் அபகரித்துக்கொண்டு உடுத்த துணியுடன் வெருட்டி யடித்தோட்டி விட்டனன். அவனால் வெருட்டப்பட்டே இப்பார்முழுதும், காடு மலை யடங்கலும் திரிந்தலைந்தேன்; பின்பு, வேறொருகாரணத்தினால் வாலி இவ்விடத்திற்கு வரக்கூடாமையை யறிந்து இந்த ரிசியமூகமலையைச்சேர்ந்துறைகின்றேன்; கேட்டருளினீரோ எம் தோழரே! யானிவ்வண்ணம் நிதிதும் பிழையின்

றியே கடுந்துயரமடைந்தேன்; இவ்வண்ணம் வாலிக்கும் எனக்கும் பகை நேர்ந்ததற்குக் காரணத்தை யுரைததேன்; ஆதலின், இனி வாலியின் அச்சந்தீர்ந்து இனபுற்று அடியேன் மகிழ்ச்சியுற்று வாழுமாறு அருள் செய்க; தேவர் அநாதரக்ஷகரும், ஆபத்பந்துவும், இனியதோழருமாகின்றீ ரல்லீரோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டினர். பெருமாளும் அம் மொழியைத் திருச்செவிசார்த்தி அஞ்சன்மின் என்று அபயமளித்து, அவரை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரே! குறிதப்பாமல் விரைவாகப் பாய் கின்ற என்னுடைய இக்கணைகள் கதிரவனபோல ஒளிகொண்டு வாலியின் மேலே விழப்போகின்றன; மிகவும் தீச்செயல் பொருந்திய அந்த வாலி எனக்குக் கட்புலனாகுமளவுமே பிழைத்திருப்பான், யான் துன்புற் றிருப்பதினாலே நீரும் மிகவும் சோகக்கடலில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றீரென அறிகின்றேன; உமது பாரியையைப் பறித்துக்கொண்ட அந்த வாலியை விரைவில் கொலைசெய்து உம்மைக் கரையேற்றுவேன்; பினபு, நீர் கோரிக்கையீடேறி இன்புற்று வாழ்வீரென்று புன்னகையுடன் அருளிச் செய்து தேற்றியருளினர். மஹாராஜரும் அம்மொழியைக்கேட்டு மிக மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, மொழியலுற்றனர். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாளுடன் வாலிக்குநேர்ந்த மதங்கமாமுனியின் சாபத்தை யுரைசெய்து அவனுடைய தோள்வலியைப் புகழப் பெருமாள் மஹாராஜர்க்கு விசுவாஸம் வருவதற்காக துந்துபியின் சரீரத்தை இடதுகால் கட்டைவிரலி னால் பத்துக்காதவழி தூரம் தள்ளியருளியது.

அநந்தரம் மஹாராஜர் பெருமாள் அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி களைக் கேட்டதினால் பெருமகிழ்வுகொண்டு பௌருஷம்பெருகப் புகழ் ந்து பூசித்துப் பெருமானைநோக்கிக் கேட்டருளீர் அருட் சாழியம்மானே! தேவர் திருவுளஞ் சிறிது அருள்வீராகில், கொடிய கூரிய கணைகளினால் மூவு லகங்களையும் ஊழிகாலையில் கொழுந்தெழுந்த செங்கதிரோன்போல

* மாயாவியெனபவன துந்துபிக்கு உடனபிறந்தோனும் ஒருவனுளன்; இங்கே இவன் துந்துபியின் மகனெனவே தோற்றுகின்றது.

எரித்தருள்வீரென்பதில் சிறிதும் ஐயமிலது ஆயினும், வாலியினுடைய தீரத்தையும், வீரத்தையும், பௌருஷத்தையும், அடியேன் உரைக்கின்றேன்; இதனைக்கேட்டருளிய பின்பு, தக்கவண்ணஞ்செய்தருளுக; வாலி தினந்தோறும் பின் மாலையிலெழுந்து, மேலசமுத்திரத்திலிருந்து கீழசமுத்திரத்திற்கும் தென்சமுத்திரத்திலிருந்து வடசமுத்திரத்திற்கும் கதிரவன் உதிப்பதற்குமுன்னமே வருத்தமின்றிச் சுற்றிக்கொண்டு வருவான்; மாமலையின் சிகரங்களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அம்மானையாடுவான்; காட்டிலுள்ள பற்பல பூத்திருந்த சிறந்த மரங்களையும், வேகத்தினால் முறித்துச் சாய்ப்பான். ஒருக்கால் துந்துபியென்னும் அசுரன் கயிலைமலையின் சிகரம்போலப் பருத்துயர்ந்த காட்டெருமைக்கடாவின் வேஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு ஆயிரம் யானை பலம் தனக்குளதென்றும் செருக்கினால் மதமேறி வரம்பெற்றிருந்ததினால், ஒருவரையும் மதிக்காமல் சமுத்திரராஜனைக்கிட்டிக் கேளீர் நீரகட்டவுமோ! என்னுடன் போர் செய்யவருக; என்று அழைத்தனன். சமுத்திரராஜனும் எழுந்து அவனைநோக்கி, அடா துந்துபி! யான் இப்போது போர்செய்ய வல்லமை கொள்ளுகின்றிலேன்; உன்னுடன் போர்செய்ய வல்லவன் யாவனோ? அவனையுரைசெய்கின்றேன் கேளாய்; முக்கண்ணனுக்கு மாமனும், மாமலைகளுக்குக் கோமானும், பற்பல சுனை, காடு, ஆறுகளையுடையனுமாகிய வரையரையன் இருக்கின்றனன், அவன் உன்னுடன் போர்செய்யவல்லவன் அங்குச் செல்லாயென்று உரைசெய்தனன். துந்துபி யதுகேட்டு சமுத்திரராஜன் தன்னைக்கண்டு அச்சங்கொண்டதாகநினைத்து, வில்லினின்றும் விடுக்கப்பட்ட பாணம்போல விரைவாகப் பாய்ந்துவந்து இமயமலையைச் சேர்ந்து வெண்மைநிறமுள்ள சிறந்த சிகரங்களை முட்டிக் கீழேதள்ளிச் சிங்கநாதஞ் செய்தனன். வரையரையனும் அதுகண்டு நீறறு வெண்மைபொருந்திய மேகம்போன்ற இனியரூபந் தரித்துக்கொண்டு தனது சிகரத்தின்மீதில் வீற்றிருந்து துந்துபியை நோக்கி, அடா தானவா! நீ யென்னையேன் துயருறுத்துகின்றனை; யான் போர்செய்யத் தக்கவனல்லேன்; மாமுனிவர்களெல்லோரும் என்னைச் சேர்ந்து தவம்புரிந்துகொண்டிருக்கின்றனர்கள்; ஆதலின், என்னை வருத்தற்க; என்று மொழிந்தனன். துந்துபி யதுகேட்டுச் சினத்தினால் கண்சிவந்து அவனை நோக்கி, அடா மாமலை மன்னவா! உன்னைப் போரில் சிறந்தவனென்று கூறுகின்றனர்களோ? என்னிடத்தில் அச்சங்கொண்டே இவ்வண்ணம் உரைக்கின்றனையோ? ஆகில், என்னுடன் இப்போது யாவன் போர்செய்யவல்லனோ அவனை யுரைசெய்க; என்று வினவினன். பர்வதராஜன் அதுகேட்டு அவனை நோக்கிக் கேளடா துந்துபி! வாலியென்னும் வானரராஜன் தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பலபராக்கிரமமுடையவனாகிக் கிஷ்கிந்தையில் அரசு செய்து வருகின்றனன்; அவன் உன்னுடன் போர்செய்ய மிகவும் வல்லவன், அவன் நமுசிக்கு வாஸவன்போல உனக்குத்தக்கசூரன், உனக்குப்

போர்செய்ய விருப்பமுள்ளதாயின், விரைவாக அங்குச்செல்லுக; என்று உரைசெய்தனன். துந்துபி அதுகேட்டு உடனே புறப்பட்டுக் கிஷ்கிந்தாபுரிசேர்ந்து மழைகாலத்தில் நீருண்டகொண்டல்போலப் பருத்துயர்ந்து மகிஷவேஷத்துடன் கோட்டைவாயிலில்வந்து ரணபேரிமுழங்கியதுபோலக்கூவினன்; அருகிலுள்ள மரங்களையும் முறித்தனன்; பூமியையும் கால்களின் குரங்களினால் பிளந்தனன்; கோட்டைக்கதவினையும் யானைபோலக் கொம்புகளினால்மோதி முட்டிக்கொந்தினன்; அந்தப்புரத்தில் படுத்திருந்த வாலி யந்த ஒலியைக்கேட்டெழுந்து சினங்கொண்டு தாரைமுதலிய பெண்களுடன் கூடி விண்மீன்களுடன் கூடிய சந்திரன்போலப் புறப்பட்டு வந்து துந்துபியை நோக்கி, அடா தானவா! எல்லாவானரங்களுக்கும் வாலி ராஜனாகியிருக்கையில், நீயேன் இவ்வண்ணம் கோட்டைவாயலில் கூவுகின்றனை, அடா உன் செய்தியை யான் அறிவேன்; கப்சிப் என்றுமல் ஓடிவிட்டால் பிழைப்பாய்; ஏன் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுகின்றனை; உயிரைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளடா? என்று மொழிந்தனன். துந்துபி யதுகேட்டுச் சினங்கொண்டு அவனை நோக்கி, அடா வாலி! நீ பெண்களின் நடுவிலிருந்து இவ்வண்ணம் மொழிவது உன்னுடைய வீரத்திற்குத் தக்கதன்று, என்னுடன் நீ இப்போது போர்செய்க; பின்பு, உனது பலம் இத்தன்மையதென்று யான் அறிந்து கொள்வேன்; அன்றியில், இன்றிரவுமுழுதும் சினத்தையடக்கிப் பொறுத்திருக்கின்றேன்; அதற்குள் நீ இன்பங்களை யனுபவித்து, அன்பர்களை யணைந்துகொண்டு, கோரினவைகளை யளித்துவிட்டுத் தோழர்களையுங்கண்டு இந்நகரியையும் நன்கு கண்ணுற்று, உனக்கு நிகரான மற்றொருவனுக்குப் பட்டமுங் கட்டுவித்து, மனைவிகளுடனும் புணர்ந்து வாழ்க; பின்பு, நாளையதினம் உதயத்தில் உன்னுடன் போர்ந்து உன் கொழுப்பை யடக்கிக் கொலைசெய்து மகிழ்வேன்;—

యోహిమత్తంప్రమత్తంవా సుప్తంవారహితంభృశం
హన్యాత్సభ్రూణహాలోకే త్వద్విధంమదమోహితం

யோஹிமத்தம்ப்ரமத்தம்வா ஸுப்தம்வா ரஹிதம்ப்ருசம்
ஹந்யாத்ஸப்ரூணஹாலோகே த்வத்விதம்மதமோஹிதம்

கள் முதலியவற்றைக் குடித்து மதங்கொண்டு மயங்கியிருப்பவனையும், ஊக்கமற்றுப் பராக்காயிருப்பவனையும், துயில்கொண்டவனையும், ஆயுதமின்றித் தனித்திருப்பவனையும், உன்னைப்போலக் காமவேட்கைகொண்டு மயல்கொண்டவனையும், யாவனொருவன் கொலைசெய்வானோ? அவன் உலகினில் கருவையழித்த பாவத்தையும், வேதியரைக் கொலைசெய்த பாவத்தையும் அடைவானென்று தருமமுணர்ந்தோர் மொழிகின்றனரல்லவோ? என்று செருக்குற்று மொழிந்தனன். வாலியும் அம்

மொழியைக்கேட்டு நகைத்துச் சினமுற்றுத் தாரை முதலிய பெண்களை யனுப்பிவிட்டு அவனை நோக்கி, அடடா மூடா! நான் மதங்கொண்டிருக்கே னென்றெண்ணுறாக; நீ போரில் அச்சமற்றவனாயின், எதிரே நின்று இப் போதே போர்செய்யடா? என்னுடைய இந்த மதத்தையும், இந்தப் போர்க்கு வீரபானமென்றெண்ணடா? என்றிவ்வண்ணமுரைத்து தன் தந்தையான தேவேந்திரனால் அளிக்கப்பட்ட பொன்மயமான மாலையை தோள்களில் உயர எடுத்துக் கட்டிக்கொண்டு போர்செய்யச் சன்னத்தனாகி நின்றனன். உடனே அந்த துந்துபியும் போர்வதற் கெதிரதுவருகையில், வாலி யவனுடைய இரண்டு கொம்புகளையும் பிடித்துச் சுழற்றிக் கீழேயடித் துச் சிங்கநாதஞ்செய்து மகிழ்ந்தனன். அப்போது அந்த துந்துபியின் காதுகளினின்றும் குருதி தாரையாகப்பெருகிற்று; பின்பு இருவரும் மிக ச்சினங்கொண்டு கோர்மாகச் சண்டைசெய்கையில், வாலி முஷ்டிகளினு லும், முழங்கால்களினாலும், குண்டுக்கல்லுகளினாலும், மரங்களினாலும் அடித்தனன். துந்துபியும் கொம்புகளினாலும், கால்களாலும் அடித்தனன். இவ்வண்ணம் போகையில், வாலிக்குக் காந்தியும், பலமும், பராக்கிரம மும் வளர்ந்தன; துந்துபிக்கு அவைமுறையே குறைந்தன; அப்போது வாலி துந்துபியைப் பிடித்துச் சுழற்றித் தரையில் அடித்தனன். உடனே துந்துபி தரையில்வீழ்ந்திறந்தனன். வாலியும் அப்பொழுது அந்த துந்துபி யின் சரீரத்தையெடுத்துக் கைகளால் சுழற்றியெறிகையில், அது ஒருகாத வழிதூரந்தாண்டித் தரையில் வீழ்ந்தது; வேகமாகத் தரையில் அந்த உடல் வீழ்ந்தமையின், வாயினின்றும் இரத்தவெள்ளந்தோன்றிக் காற்றினால்மத ங்கமாமுனியின் ஆசிரமமெங்கும்போயப்பரந்தது; அங்கே வீற்றிருந்த மதங்கமாமுனிவர் அதைக்கண்டு மிகமுனிவுகொண்டு யாவன் ஆவன் இவ் வண்ணம் செய்தவன்; அவன் என்மீதும் குருதிபடியுமாறு செய்தன னல்லனோ? எவன் இவ்வண்ணம் மதியற்றவனும், மதிகெட்டவனும், மடமையுடையோனும், பெரியோர்களிடத்தில் பழக்கமற்றவனுமாகின்ற னன்; என்று அருளிச்செய்து ஆசிரமத்தின் புறத்திலெழுந்தருளி மாம லைபோல இறந்து வீழ்ந்துகிடந்த காட்டு மகிஷத்தைக்கண்டு ஞானக்கண் ணினால் இவ்வண்ணம் வாலியினால் செய்யப்பட்டதென்று அறிந்து அவன் மேல் மிகத்திருவுளஞ்சீறி அந்தவாலி இன்றுமுதலிவ்விடத்திற்கு வரக்கூட வனல்லன்; மீறிவருவானாகில் உடனே இறக்கக்கடவன். அவன் இந்த துந் துபியின் உடலையெறிந்து மரங்களையும் முறித்து, சோணிதத்தையும் இறைத்து, என்னாசிரமத்தைக் கெடுத்தனனல்லனோ? அவன் சுற்றிலும் காதவழிதூரமுள்ள இந்த ஆசிரமத்தில் புகுவானாயின், உடனே யவன் இறந்துவிடுவனென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை; அவனுக்கு மித்திரர் களான வானரர்கள் யாவருளரோ? அவரும் இவ்விடத்தில் வாழக்கட வரல்லர்; அவர்கள் என்னுடைய இம்மொழியைக்கேட்டு வேறிடந்தேடி போகக்கடவர்கள்; இதனைக்கேட்டும் இங்கிருப்பார்களாயின், அவர்கள்

மேலும் சாபமிடுவேன்; யான் அருமையாகப் பிள்ளைகளைப்போல வளர்த்துவந்த என்னுடைய இந்த ஆசிரமத்தை யந்தப்பாவி யழித்தனனே? இன்றுதினம்மாத்திரமே இங்குள்ள வாலியைச் சேர்ந்த வானரர்களுக்குக் கெடுவுகொடுத்திருக்கின்றேன்; நாளைதினமுதல் யான் யாவனை யாயினும் காண்பேனாயின் அவன் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்கள் கல்லாகிக் கிடக்கக்கடவன; என்று சாபமிட்டருளினர். அங்குள்ள வானரர்கள் எல்லோரும் அம்மொழியைக்கேட்டஞ்சி உடனே புறப்பட்டுக் கிஷ்கிந்தைக்கோடிச் சேர்ந்தனர்கள். வாலியும் அவர்களைக்கண்டு வானரர்கள் வானரர்களே! நீங்களெல்லீரும் மதங்கவனத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தீர்களே? இப்பொழுது ஏன் இங்கேகூடியோடிவருகின்றீர்கள்; அவ்விடத்தில் உங்களுக்கு நன்மையுளதா? யாதேனும் தீமை நேர்ந்ததோ? என்று வினவினன் பின்பு, அந்தவானரர்களும வாலியை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எம்மிறையே! தேவரால் எறியப்பட்ட துந்துபியின் குருதிபாய்ந்து மதங்கமாமுனியின் ஆசிரமமெங்கும் அழிந்தமையின், அவர் முனிந்து தேவரையும், தேவரைச்சேர்ந்த எங்களையும், இவ்வண்ணம் சாபமிட்டனரென்று நிகழ்ந்தவாறு மொழிந்தனர்கள். வாலியும் அம்மொழிகேட்டு விரைவாக வோடிவந்து அந்த மதங்கமாமுனியைக்கண்டு வணங்கி யந்தச் சாபத்தைப் போக்கும்படி வேண்டினன். அம்முனிவர் அதுகேட்டும இரங்காமல் அவனை இலக்ஷியஞ்செய்யாமல் நிராகரித்துவிட்டு ஆசிரமத்துக்குள் புகுந்தனர். வாலி யதுகேட்டு அச்சங்கொண்டு கிஷ்கிந்தை சேர்ந்து அன்றுமுதல இந்த மதங்காசிரமத்துக்குள் புகுகின்றிலன். பின்பு, அவன் இங்கே வரக்கூடாதென்பதையறிந்து அச்சந்தீர்ந்து மந்திரிகளுடன் இன்புற்று வாழ்கின்றேன்; இதோ கண்டருளீர் அந்த துந்துபியின் எலும்புகளின் குவை காணப்படுகின்றது; இதுதான வாலியினால எறியப்பட்டு மலைபோல வீழ்ந்திருக்கின்றது; இதோ காணப்படுகின்ற இந்தப பருத்துயர்ந்த ஏழு ஆச்சாமரங்களுமிருக்கின்றனவே? இவைகளுள் வாலி யொரு மரத்தைப்பற்றி யசைப்பானாகில, அது இலைகளையாவுமுதிர்ந்து மொட்டையாகிவிடும; ஸ்வாமி என தோழரே! வாலியின்பலம் இவ்வண்ணம் ஒப்பற்றதாக யிருக்கின்றதே அத்தன்மையனாகிய அந்த வாலியைப் போரில தேவர் எவ்வண்ணங் கொலைசெய்தருளுவீரென்று மொழிந்தனர். மஹாராஜர் இவ்வண்ணம மொழிந்ததை இளையபெருமாள் கேட்டருளி நகைத்து அவரைநோக்கி மஹாராஜரே! இப்பொழுது எந்தகாரியத்தைச் செய்தால என்னையர் வாலியைக் கொலைசெய்வாரென்று நீர் நம்புவீரோ? அதனை யுரைசெய்மென்று வினவியருளினர். மகாராஜர் அதுகேட்டு அவரை நோக்கிக் கேளீர் இளையபெருமாளே! வாலி இந்த ஏழு சாலமரங்களையும் தனித்தனியாகத்துப் பலதடவைகளில் இலையுதிரச்செய்திருக்கின்றனன்; ஆகலின், பெருமாள் இவற்றுள் ஒன்றினை யொருகணையினால் அடித்துத்தள்ளிவிடினும், இந்த துந்துபியின் எலும்பையெடுத்து என்னுடையமுழுத்தூரத்

தில் எறிந்தருள்வராயினும், பெருமாள் வாலியைக் கொலைசெய்து விடு வாரென்று யான நமபி யசசந்தோஷ்த்து மகிழவேனென்று மொழிந்து முகூர்த்தகாலஞ் சிந்தையுற்றிருந்து பின்பு, பெருமாளையுமநோக்கிக்கேட டருளீர் தோழரே! அந்த வாலி மிகவுமசூரனும, சூரர்களைகொலைசெய்ப வனும், உண்மையாகப புகழ்ப்பட்ட பௌருஷமுடையவனும, சிறந்த பல முடையோனும, போரில ஒருககாலும் தோலவியுறாதவனுமாகின்றனன்; அவனுடைய செயல்களில ஒவ்வொன்றும தேவாசுரர்களாலும, வியப்புறத்தக் கதாகின்றது; அவைகளை நினைந்தேயான் மிகவும அசசங்கொண்டு அவனு டன் போர்செய்யாமல் இந்த ரிசியமூகமலையைச சேர்ந்து வாழகின்றேன்; அந்த வாலி வெலலவொண்ணாதவனெனவும், மிகச சினமுடையவனென வும, எண்ணியே இந்த இடத்தைவிட்டு நீங்காமலிருக்கின்றேன; இங்கே வாழகையிலும, அசசமுறறே யானெங்ககாணினும அவனோ ஏவப் பட்டவாகளோ என்று ஐயமுற்று நடுங்குகின்றேன; இந்த அனுமான் முதலான னமந்திரிகளினாலேதான நான் இன்புற்றிருக்கின்றேன; தேவ ரும அடியேனுக்குச சிறந்த தோழராக நேர்ந்தருளினீர; தேவரும என் னுடைய சோகத்தை போககியருளத் திருவுளங்கொண்டிருக்கின்றீரென் பதையும் அறிவேன; என்னுடைய தாபந்தீரும்படி இமையமலையைப் போலத் தேவரைத் தஞ்சமடைந்தேனாதலின், இனி யெனக்குக் குறை யிலலை யென்பதையும் அறிவேன்; ஆயினும், அந்தககொடிய வாலியின் பல பராக்கிரமங்களைக கண்ணாரக கண்டவனாதலின், ஐயுறுகின்றேன; தேவருடைய பல பராக்கிரமங்களை யடியேன் நேராகக கண்டிலேனல லேனோ? ஆதலின, யான் இவ்வண்ணம் மொழிகின்றேனே யன்றி வேறி ல்லை; அடியேன தேவரைப் பரீக்ஷை பார்க்கின்றேனென்றாவது, இகழ கின்றேனென்றாவது, அசசமுறறுகின்றேனென்றாவது எண்ணி யரு ளற்க; அந்த வாலியின செயலகளினால் அடியேன இவ்வண்ணம் விண ணப்பம் செய்கின்றேன்; ராகவகுலதுரந்தரா! தேவருடைய திருவாய் மொழியும, தீரமும், ஆகாரமும், இம்மூன்றுமே நீறபூத்த நெருப்புப் போல திவ்விய தேஜஸ்ஸு தேவரிடத்தில் உளது என்பதை யறிவிக்கின் றன; ஆதலின், வேறுவிதமாகத் திருவுளம் பற்றற்க; என்று விஜ்ஞா பனஞ் செய்தனர். இவ்வண்ணம் மஹாராஜா செய்த விண்ணப்பத்தைப் பெருமாள் கேட்டருளிப் புன்னகைசெய்து மஹாராஜரை நோக்கிக் கேளீர் தோழரே! உமக்கு நம்முடைய திறமையில் நம்புதல இல்லையாயில நீர் நம்பும்படி செய்வோம பாரீரென்று அருளிச்செய்து அங்கே கிடந்த அந்த துந்துபியின் காயத்தைத் தமது இடதுகால் கட்டை விரலினா லசைத்துப் பத்துக்காதம் தூரம்போய்ச செல்லுமாறு எறிந்தருளினார். மஹாராஜர் அதனைக்கண்டும் நம்புதலுறாமல் பெருமானை நோக்கித் தோழரே! இந்த துந்துபியின் காயத்தை வாலி எறியுங்காலையில், இது புதியதாய் மாம்ஸங்களுடனும், இரத்தத்துடனும், தோலுடனும் சேர்ந்து

ஈரமாய் மிகவும் பாரமாயிருந்தது; இப்போழ்தோவெனில், குருதி மாம் சங்களின்றி புலர்ந்து எலும்புகள்மாத்திரம் மிகுந்து எளிதாகியிருக்கின் றது; அன்றியிலே வாலி இதனை எறியுங்காலையில், அவனுடன் நெடு நேரம் போர்செய் திளைத்திருந்தனன். தேவர் இப்பொழுதிளைப்பின்றி மகிழ்ந்து எறிந்தருளினீர்; ஆதலின், 'இதனாலே தேவர் வாலியை விடச் சிறந்த பலமுடையீரென்று நமபுவதறகிடமிலலை; முனபு, இது ஈரமா யிருந்ததறகும், இப்போது உலாந்திருப்பதற்கும, கனத்தில வெகுவாக ஏற்றத்தாழ்வுண்டு, ஆதலின, தேவருடைய பலமே உயர்ந்ததோ? அவ னுடைய பலமே யுயர்ந்ததோ? எனனும ஐயம் அப்படியே யிருக்கின்றதே யன்றித் தீர்ந்திலது; ஆதலின், இந்த ஸாலமரங்களுள் ஒன்றினைத் தேவர் பிளந்தருள்வீராயின, அப்போது தேவருடைய பலம் விளங்கும்; ஆத லின, இந்தக் கோதண்டத்தில் கணையைத் தொடுத்து விட்டருள்க; தேவ ரால எய்த இககணை இந்த மரத்தைப் பிளக்குமென்பதில சிறிதும ஐய மில்லை; ஆதலின, தேவா ஆலோசனை செய்யற்க; இவ்வண்ணம் அடியே னுடைய வேண்டுகோளைச் செய்தருள்க; ஒளிகளுள கதிரவன்போலவும, மலைகளுள இமயம்போலவும், நாலுகாலுடைய பசுக்களுள சிங்கம்போல வும, வீரமுடைய மனிதர்களுள் தேவரே சிறந்தவராகின்றீர்; இவ்வண் ணம் அடியேன் பிரதிஜ்ஞைசெய்து பிரமாணம் பண்ணுவேன; ஆதலின், இவ்வணணம கிருபைசெய்தருள்க; என்று வேண்டினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில பதினொனறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள ஸப்தஸாலங்களையும் பிளந்து மஹாராஜரை வாலியுடன் போர் செய்வித்துப பினபு பேதமதெரியாமையால் தோல்வியுறறோடி வந்த அந்த மகாராஜருக்கு அடையாளங்கட்டி மீள வும் போர்செய்யத் தூண்டியருளியது.

இவ்வண்ணம மஹாராஜர் உரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டருளிப் பெருமாள் கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி மஹாராஜர்க்கு நம்புத லுண்டாவதன்பொருட்டு அதில கூரிய கணை யொனறினைத்தொடுத்து அந்த ஆச்சாமரங்களைக்குறித் தெய்தருளினர். அந்தக் கணை யுடனே ...ாலிகொண்டு புறப்பட்டு அம்மரங்களேழினையும் பிளந்துகொணடு ...ன் தாழ்வரையையும் பிளந்து பாதாளத்திற்சென்று உடனே தனர்

யைப் பிளந்துகொண்டு மேலெழுந்து பெருமாளுடைய அம்பறாத்தூணி யில் முன்போலச் சேர்ந்து திகழ்ந்தது; மஹாராஜா இதனைக்கண்டு வியப்படைந்து மகிழ்ந்து கைகளைக்கூப்பிப் பெருமாளைத் திருவடித் தொழுது பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி! ஸ்ரீசக்கரவர்த்தித்திருமகனான தோழமீர்!—

సేన్ద్రానపిసురాన్సర్వాన్ త్వంబాణైః పురుషర్షభ
సమర్థస్సమరే హన్తుం కింపునర్వాలినంప్రభో
యేనసప్తమహాసాలా గిరిర్భూమిశ్చదారితాః
బాణేనైకేనకాకుత్స్థ స్థాతాతేకోరణాగ్రతః.

ஸேந்த்ராநபிஸுராந்ஸர்வாந் த்வம்பாணை:புருஷர்ஷப
ஸமர்த்தஸ்ஸமரேஹந்தும் கிம்புநர்வாலிநம்ப்ரபோ.
யேநஸப்தமஹாஸாலா கிரிர்ப்பூமிச்சதாரிதா:
பாணேநைகேநகாகுத்ஸ்த ஸ்தாதாதேகோரணாக்ரத:.

தேவர் ஒரே பாணத்தினாலே ஏழு ஆச்சாமரங்களையும், தாழ்வரை யையும், பூமியையும் பிளந்து கணப்பொழுதில் மீளவும் அம்பறாத்தூணி யில் அந்தக் கணையைச் சேர்க்குந் திறமையுடையீராதலின், தேவர் இந்தி ரன் முதலாகியுள்ள தேவர்களெல்லோரையும் போரில் பாணங்களினால் அடித்து வெற்றிகொள்ளவும் வல்லீர் எனின் இந்த வாலியொருவனை வெற்றிகொள்ளீரோ? போர் முகத்தில் தேவர்க்கெதிராக நிற்பவன் யாவ னுளன்; இப்போதுதான் யான் ஐயந்தீர்ந்தேன்; துன்பத்தையுந் துறந் தேன்; மிகவும் மகிழ்ந்தேன்; இந்திர வருணர்களுக்கு நிகராயுள்ள தேவரோ அடியேனுக்குத் தோழராயினமையின், யாது குறையுளது; என்னை மகிழ்விப்பதன்பொருட்டு அந்த வாலியை இப்பொழுதே கொலை செய்தருள்க; அவன் எனக்கு உடன்பிறந்தோனாயினும், பகைவே யல்லனோ? இதன்பொருட்டுக் கைகூப்பி வேண்டுகின்றேன்; என்று மொழிந்தனர். பெருமாளும் அம்மொழியைக்கேட்டருளி மஹாராஜனை மகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு இளையபெருமாளுடைய அபிப்பிராயத்தை யும் அறிந்து மஹாராஜனை நோக்கித் தோழரே! இங்கிருந்து கிஷ்கிந் தைக்குச் செல்வோம் வாரீர்; நீர் முன்சென்று வாலியைப் போர்வதன் பொருட்டுக் கூவியழையென்று அருளிச்செய்தனர். உடனே எல்லோ ரும் விரைவாகக் கிஷ்கிந்தைசேர்ந்து அடர்ந்திருந்த தழைத்துள்ள மரங் களில் மறைந்திருந்தனர். பின்பு, மஹாராஜர்மாத்திரம் முன்சென்று சிங்கநாதஞ்செய்து வாலியைப் போருக்கழைத்தனர். வானெங்கும் நிறை யும்படி ஒலித்த அந்த ஒலியை வாலிகேட்டு மிகச் சினமுற்று வெய்யோன் அஸ்தகிரியினின்றும் புறப்பட்டாற்போலே பு

ஹாராஜரைக்கிட்டிப் போர்ந்தனன். பின்பு, வாலி சுக்ரீவர்களிருவருக்
ம் பெருஞ்சண்டைவிளைந்து விண்ணிடையில் புதனுக்கும், அங்காரகனு
நம்போலக் கோரமாக நடக்கையில், வச்சிரங்கள்போன்ற கரதலங்களி
லும், கைக்குத்துகளினாலும், இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் அடித்
க்கொண்டு ஓயாமல் போர்கையில, பெருமாள கடாக்ஷித்து இவ்விரு
நம் ஒருவர்க்கொருவர் பேதமின்றியிருந்தமையின, இவன் வாலி இவர்
ஹாராஜரென்று அடையாளந்தெரியாமல் அசுவினி தேவர்கள்போலவே
ணையாக விளங்கினமையின், தோழனுக்கே ஒருவேளை தீங்கு நேருமோ
யன்று ஐயுற்றுக கணைதொடுக்கத் திருவுளமுறாமல் மயங்கி நின்றருளி
ர்; அததருணத்தில மஹாராஜா வாலியினால் அடிக்கப்பட்டுத்
னமைப் பாதுகாத்தருளவல்ல பெருமாளைக் காணாமல அச்சங்கொண்
டாடி மீளவும் ரிசியமூகம் சேர்ந்து, மெயமுழுதுங் குருதிபடிந்து வாடி
நங்கி அடிகளினால மெயமுறிந்து வாலியினால் வெருட்டப்பட்டு பெருங்
டடினிடைசோர்ந்து ஒடுங்கி யிருந்தனர். வாலியும் வெருட்டிக்கொண்டு
து மதங்கமாமுனியின் சாபத்தினாலே அவ்வனத்திடையில் செல்லா
ம மீண்டு மஹாராஜரை நோக்கி, அடா சுக்ரீவா ' இன்று தப்பி
ட்டனை; மீளவும், என்கையில அகப்படாமல் போவாயோ ? ஆகுக;
ன்று மிதட்டிவிட்டுக கிஷ்கிந்தை வந்து சேர்ந்தனன். பெருமாளும்
ளயபெருமாளுடனும், சிறியதிருவடியுடனும், மீண்டெழுந்தருளி
ஹாராஜரிருக்குமிடஞ் சேர்ந்தருளினர். மஹாராஜரும் பெருமாளைக்
னடு நாணததினாலே தலைகுனிந்து, தனையை நோக்கிக்கொண்டு
வாமி ' நீ போய வாலியைச சண்டைக்கழையென்று அருளிசசெய்தனு
ப்பிவிட்டுத் தேவர் பராக்கரமத்தை நன்கு விளங்கசசெய்தீர்; தேவர்
ன்னை வாலியைக்கொணடு கொலவித்ததனால யாது செய்யப்பட்ட
யிற்று; அபபோதே நான் வாலியைக் கொலைசெயயேனென்று உண்
மையை யுரைத்துவிடுவீராயின், நான இங்கிருந்து சென்றிரேனே ?
வ்வண்ணம் எனனை வருநதசசெய்வது தகுமோ ? என்று சினமும்,
பருங்கொண்டு மொழிந்தனர். பெருமாளும் இவர் இவ்வண்ணஞ் தினங்
ாண்டுரைசெய்ததைக் கேட்டருளி யவரை நோககி, மஹாராஜரே '
னத்தைத்துறந்து யான இப்போது வாலியைக் கொலைசெய்யாமல
ந்த காரணத்தை யுரைசெயக் கேளீர; அலஙகாரத்தினாலும், வேஷத்தி
லும், உயரம் பருமன்களாலும, நடையினாலும், கண்டவொலியினாலும்,
ந்தியினாலும், கண்ணோக்கினாலும், மொழிகளாலும், தோள்வலியி
லும், நீரும் வாலியும் ஓரொத்தியாயிருந்தமையின், அடையாளந்தெரி
ல் உமக்கொருக்கால் தீங்குநேர்ந்துவிடப் போகிறதேயென்று அச்
ண்டு குறிதப்பாமல் பாயவல்ல கூரியகணையைத் தொடுத்திலேன்;
வசரப்பட்டு பாணத்தை விட்டுவிடுவேனாகில், நம்மிருவருக்கும்
ாசம்நேருமே ? யான் அறியாமையினால் பாணத்தை விடு

தனும், அதனால் நீர் துன்புறுவீராயின், எல்லோரும் என்னை மடையனெனவும், இளமையனெனவும் இகழ்ந்து பழிப்பாரகளே ?

దత్త్వాభయవధో నామ పాతకం మహదుచ్యతే.

தத்தாபயவதோநாம பாதகமமஹதுச்யதே.

ஒருவனுக்கு அபயங்கொடுத்து நம்புவித்துப் பின்பு அவனைக் கொலைசெய்வதென்பது, கொடும்பாவமென இகழ்ந்துரைக்கப்படுகின்றதன்றோ? அன்றியும், யானும், இலக்ஷ்மணனும், சீதையும், யாங்களெல்லோரும் உமக்கே அதீனமாகின்றோம் ? உம்மையே தஞ்சமடைந்திருக்கின்றோம் ? ஆதலின், நீரே எங்களுக்குத் தஞ்சம், அஞ்சற்க ; மீளவுஞ்சென்று போர் செய்க ; இனி முன்போல இகழற்க ; இந்த க்ஷணத்திலேதானே வாலியொரு கணையினால் அடிப்பட்டுத் தரையிலவிழ்ந்து புரளக்காண்பீர் ; ஆனால், நீர் ஒரு அடையாளம் மாத்திரம் செய்துக்கொண்டு செல்லுக ; அதனால் யான் உம்மை யறிந்துகொண்டு வாலியைக் கொலைசெய்வேன் ; என்று அருளிச்செய்து தேறறி இளையபெருமாளைக் கடாக்ஷித்து அடா லக்ஷ்மணா ! இந்த மலர்ந்த கஜபுஷ்பியென்னுங் கொடியைப் பேர்த்து இந்த மஹாராஜருடைய கழுத்தில் அடையாளமாகக் கட்டுமென்று கட்டளையிட்டருளினார் ; உடனே இளையபெருமாள் அந்த மலையின் தாழ்வரையில் முளைத்து முழுதும் மலர்கள் மலர்ந்த அந்தக் கொடியைக் கொணர்ந்து மஹாராஜா கழுத்தில் கட்டினார்.

స తయా శుశుభే శ్రీమాన్ లతయా కణ్ఠసక్తయా
విపరీత ఇవాకాశే సూర్యో నక్షత్రమాలయా.

ஸதயாசுசுபேஸ்ரீமான லதயாகணடஸகதயா
விபரீதஇவாகாசே ஸூர்யோநக்ஷதரமாலயா.

அந்தமஹாராஜரும் இளையபெருமாளாலே தமது கண்டத்தில் கட்டப்பட்ட அந்தப் பூங்கொடிமாலையினாலே கதிரவன் தான நடுவிலிருக்கையிலும், சுற்றிலும் ஒளிகுன்றாமல் விளங்கும் விண்மீன்களினாலே சூழப்பட்டு விளங்கினலெப்படியிருக்குமோ அப்படி விளங்கினார் இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் அந்த மாலையினால், பலாகைகளின் நிரையினால, சந்தியின் சிவப்பினால் சிவந்த மேகம்போல விளங்கிய பெருமாளருளிச்செய்தபின்பு பெருமாளிளையபெருமாளுடன் கூடி மகிழ்ந்து கிஷ்கிந்தையை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது சருக்கம் முற்றிறறு.

சிலர் சூரியனை என்பதற்கு விண்மீன்களினிடையில் விளங்குகிற சந்திர பொருளுரைத்து (தாராமத்ய கதச்சந்த்ரஸ்ஸூர்ய இத்யபிதீயதே) என்று

பதின்மூன்றாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் கிஷ்கிந்தைக்குப் போகும்வழியில் ஸப்தஜனர்களி னுடைய ஆசிரமத்தின் மகிமையைப் பெருமா ளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தது.

அநந்தரம் தர்மாத்துமாவான அந்தச்சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் இளைய பெருமாளுடன் அந்த ரிசியமூகமலையினின்றும் வாலியினாலே பாதுகாக்கப் பட்ட கிஷ்கிந்தையை நோக்கி, எழுந்தருளத் திருவுளங்கொண்டு கோதண்டத்தையும் திருக்கரத்திலேந்தி கூரிய கணைகளையும் கையிற்பிடித்து அம் பறாத்தூணிகளையுங் கட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டருளினர். அப்போது முத லில் மஹாராஜரும் அவரைத்தொடர்ந்து, இளையபெருமாளும் அவரைத் தொடர்ந்து, பெருமாளும் அவரைத்தொடர்ந்து, சிறியதிருவடியும் அவரைத்தொடர்ந்து, நளனும் அவனைத்தொடர்ந்து, நீலனும் அவனைத்தொடர்ந்து, தாரனும் சென்றுகொண்டு, மலர்ந்து தழைத்த பற்பல மரங்களையும், தெளிந்து குளிர்ந்து பெருகுகின்ற நதிகளையும், மலைகளையும், குகைகளையும், கற்பிளவுகளையும், வீடுபோன்ற கந்தரங்களையும், சிறந்த மலைச்சிகரங்களையும், சுனைகளையும், காறுகளையும், வைடூரியமணிகள்போல நின்மலமாயுள்ள இலைகளையும், மலர்ந்த தாமரைகளையும்பொருந்தித் திகழும் மடுகளையும், குளங்களையும், அன்னம், நாரை, ஸாரஸம, வஞ்சுளம, நீர்க்கோழி முதலிய நீர்ப் பறவைகள் ஒலித்தும், மெல்லிய இளம்புற்களை மேய்ந்து அச்சமின்றித் திகழும் மான்கூட்டங்கள் நிறைந்தும் திகழுமிடங்களையும், வெண்மைநிறமுள்ள இரண்டு தந்தங்களையுடைய யானைகள் குளங்களிலிழிந்து கலக்கியும், கரையை மோதியும், மகிழுவதையும், சில யானைகள் மாமுகில்கள்போலவும் உருவங்கொண்டு திரியும் மாமலைகள்போலவும் மதமேறித் திரிவதையும், மற்றுமுள்ள பசுபக்ஷிகளையுங்கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டே விரைவாகச் சென்றனர்கள். இவ்வண்ணம் யாவரும் செல்லுகையிலே அடர்ந்திருண்ட தொருகாட்டைப் பெருமாள் கண்ணுற்று மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே! இந்தக் காடு கொண்டல்போலக் கறுத்திருண்டுயர்ந்திருக்கின்றது ; சுற்றி லும் மேகமாலைபோன்ற வாழைத்தோட்டங்களினால் சூழப்பட்டுளது ; இந்து யாருடையது ; என்னபெயருடையது ; இதனை யறியவேண்டு

[illegible] கற்பித்த வியாக்கியானம் செய்தனர்கள். அந்த வசனமும் இந்த கோசத்தி [illegible]ன்று குறித்திலர் ; எங்கும் கண்டிலோம் ; வெயயோனருகில விண்மீனகள் விகா[illegible] [illegible]ன், இவ்வண்ணம் பொருள்கூறவேண்டுமெனபதே அவர்கள் கருதது, ஆனால் [illegible]காரசாஸ்திரத்தை யவர்கள் ஆராய்ந்திருப்பார்களாயின், இவ்வண்ணம் கற்பனை [illegible]யார்கள் ; ஆனால் அதற்கு என்னவழியெனின், அபூதோபமாலங்காரமென

மென மிக விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றேன் ; நன்றாக உரைசெய்கவென்று வினவி யருளினர். மஹாராஜரும் அதுகேட்டு நடந்துகொண்டே பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் தோழரே ! மிகவும் விசாலமுடையதும், இளைப்பைப்போக்குவதும், மாஞ்சோலை பூஞ்சோலைகள் அடர்ந்ததும், மதுரமான காய் கனி நீர்களை யுடையதுமாகிய இந்த ஆசிரமம் ஸப்தஜனரென்னும் மாயோகிகளினுடையது ; ஏழுவர்களாதலாலே ஸப்தஜன ரென்னப்பட்ட அம்முனிவர்கள் இவ்விடத்திலே தலைகீழாக நின்றும், நீரி லுறைந்தும், ஏழுதினத்திற்கொருதரம் காற்றைப் புசித்தும் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து அநேகமாயிரம் வருஷம் வாழ்ந்து கடையில் சரீரத்துடனே பொன்னுடு சேர்ந்தனர்கள். இந்த அம்மாதவர்களின் ஆசிரமமாதலின் இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் அழித்தற்கரியது ; அதனுள்ளே பறவைகளும், மற்றுள்ள வனத்திலுறையும் விலங்குகளும் புகுகின்றில ; யாரேனும் அறியாமல் அதனுள்ளே புகுவாராயின், மீண்டு வாராகள் ; அவ்விடத்திலே இப்போதும் நிருதத கீதவாத்தியங்களின தொனியும், மணியணைகளினொலியும் கேட்கப்படுகின்றன ; திவ்வியகந்தத்தின் பரிமளமும் வீசுகின்றது ; கார்ஹபத்தியம், ஆஹவநீயம, தக்ஷிணம் என்னும் முத்தீகளும் எரிகின்றன ; அவற்றின் புகையும் மேலெழுகின்றது ; அப்புகை மாடப் புறாக்களின் கன்டம்போன்ற நிறமுடையதாகி மரங்களின சிகரங்களைச் சூழ்ந்து பற்றுவதுபோலத் திகழ்கின்றது; அப்புகைகளினாலே சூழப்பட்ட இந்த மரங்களும் மஞ்சுலாவும் வைடூரியமலைகளபோல விளங்குகின்றன ஆதலின், அந்தப் பஞ்சஜனமாமுனிவர்களினபொருட்டு இளையபெருமானுடன் விநயம்பூண்டு கைகூப்பித் தலைவணங்கி வந்தனஞ்செய்தருள்க அம்முனிவர்களின்பொருட்டு யார் வந்தனஞ்செய்கின்றனர்களோ ? அவர்களுக்குச சரீரத்திலே ஒரு நோயும் உண்டாகாது ; முன்புள்ள நோய்களும் தீர்ந்துவிடுமென்று கூறினர். பெருமானும் இளையபெருமானுடனே அம்மொழியைக்கேட்டு அம்முனிவர்களைக்குறித்துப் பிரணமஞ்செய்தருளினர். பின்பு, மஹாராஜர் முதலிய வாநரர்களும் பிரணமஞ்செய்தனர்கள் உடனே யாவரும் புறப்பட்டு நெடுந்தூரம் நடந்து வாலியினாலே பாதுகாக்கப்பட்ட கிஷ்கிந்தையைக்கிட்டி சுற்றிலும்பார்த்து ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தி வாலியைக் கொலைசெய்யும்படி நிச்சயம்கொண்டு நின்றனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதின்மூன்றாவது

முற்றிற்று.

பதினோன்காவதுசருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாளால் ஏவப்பட்டு வாலியைப் போருக்கழைத்தது.

அந்தப் பெருமாள் இளையபெருமாள் வானரர்கள் எல்லாரும் கிஷ்கிந்தையைச்சேர்ந்து அடர்ந்த காட்டில் மறைந்துகொண்டிருக்கையில், மஹாராஜர் எங்கும் சுற்றிப்பார்த்து வாலிமீதுள்ள பகையினாலும், கோபத்தினாலும், ஆகாசம்கூட பிளக்கும்படியாகக் காற்றினால் மோதப்பட்ட காளமேகம் போலக் கர்ஜித்து, பாலசூரியனைபோன்ற காந்தியும், மதமேறிய சிங்கம் போன்ற நடையும் கொண்டவராகியும், மனதில் அச்சமகொண்டு பெருமாளை நோக்கி, தோழரே! வாலி என்னும் வலையினால் சூழப்பட்டும், பொன்னாற்செய்த தோரணகோபுரம் கட்டப்பட்டும், மணிமாடங்களினால் சூழப்பட்டுமுள்ள கிஷ்கிந்தையை வந்து சேர்ந்துவிட்டோம்; இனி வாலியைக் கொலைசெய்வேனென்று தேவரால்செய்யப்பட்ட பிரதிஞ்ஞையைப் பயனுள்ளதாகச் செய்தருளுக என்று வேண்டினர். பெருமாள் அதுகேட்டு மகாராஜரை நோக்கி, கேளீர் தோழரே! கஜபுஷ்பி என்னும் இந்தக் கொடி லக்ஷ்மணனாலே அடையாளமாக உமது கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றமையின், இந்தக் கொடியினால் உற்பாதகாலத்தில் சூரியன் விண்மீன்களினால் சூழப்பட்டு விளங்குவதுபோல நீர் விளங்குகின்றீர்; ஆதலின், இப்பொழுது ஓர் பாணத்தினால் வாலியினிடத்திலுண்டாகிய உம்முடைய அச்சத்தையும், பகையையும் போக்கி விடுவேன்; உமக்கு அண்ணன் எனப்பட்ட அந்தப் பகையாளியை என் கட்புலனாகச்செய்யீர்; அவன் என கண்ணில் படுவானாகில், உடனே இறந்து தரையில் விழுந்து துகளபடிந்து துடிப்பானேயன்றி, மீளவும் பிழைத்துச் செல்லான; பின்பு, யான் திறமை அற்றவனென்றாவது, கபடமுற்றவனென்றாவது நினைக்கமாட்டீர்; ஆதலின், இப்பொழுது இகழ்க; உமக்கெதிராகவே சப்தசாலங்களையும ஒரு கணையினால் பிளந்தேனன்றோ? அவவண்ணமே வாலியையும் இறந்தனனெனவே எண்ணுக;—

అనృతం నోక్తపూర్వం మే వీరకృచ్ఛ్రేపి తిష్ఠతా
ధర్మలోభపరీతేన నచవక్ష్యే కథఞ్చన.

அந்ருதம்நோக்தபூர்வம்மே வீரக்ருச்ரேபிதிஷ்டதா
தர்மலோபபரீதேந நசவக்ஷ்யேகதஞ்சந.

நான எவ்வளவு சங்கட்டத்தை அடைந்திருக்கையிலும், பொய்மொழி மொழிந்திலேன்; தர்மத்திற்கஞ்சி இனிமேலும் பொய்யுரையேன்; ஆதலின், என் பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றுவேனேயன்றி, தவிரேன்; நீர் ஐய

முாறக; நீர விரைவாகசசென்று வாலி உடனே புறபபடவேரும்படிகயாக வீரவாதம் செயக; வெற்றியுடையவனும், தோளவலியினுல் செருக்குற்ற வனும், உம்மிடத்தில் தோலவியடையாதவனுமாதலின், உம்முடைய தொனியைக்கேட்டுப் பொறுமைகொண்டு வாலி உடனே எதிாத்து வரு வான்; பகைவர்களின் வீரவாதத்தைச சூரர்கள் ஒருககாலும் பொறுத்திரார கள். அந்த வாலி தன்பலத்தை நன்கு அறிநதவனுதலின், ஸ்திரீகளின் நடுவிலிருந்து உம்முடைய தொனியைக்கேட்டு உடனே எதிர்த்து வருவா னென்று அருளிச்செய்தனர். மஹாராஜர் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து ஆகாசம் பிளந்து இறுமபடியாகக கர்ஜனைசெய்கையில், நீதியறற இராஜனுடைய தோஷத்தினுல அலைகின்ற குலமகளிர்களபோலப் பசுக்கள அச்சமுகொண்டு நடுங்கின; போரில் அடிபட்ட குதிரைகளபோல மானகளும பயந்தோடின; நல்வினை தீாந்த விண்மீன்களபோலப் பறவைகளும் தரையில் வீழ்ந்தன; மஹாராஜர் மறுபடியும் உற்சாகத்தினுல சௌரியம வளர்ந்து பெருங்காற் றினுல மேலெழுந்த திரைகளையுடைய பெருங்கடலபோலவும், வானமெங் கும் நிறைந்த நீருண்ட கொண்டலபோலவும கர்ஜ்ஜனைசெய்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினாலகாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது சருக்கம்.

வாலி மஹாராஜர் தொனியைக்கேட்டு தான் சினங்கொண்டு புறப்படு கையில், தனனைத் தடுத்துப பலவிதமாக இதமுரைத்த தாரையை நிராகரித்துப புறப்பட்டது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் செய்த வீரவாதத்தை அந்தப்புரத்தில் தாரை முதலிய பெண்களுடன கூடியிருந்த வாலிகேட்டு உடனே காமமும் மதமும் தணிந்து பொறுமைகொண்டு சினமூண்டு கேதுவினுல் பிடிககப் பட்ட சூரியன்போல ஒளிகுன்றி, சினத்தினுல் எழுந்தெரிகின்ற தீபோல ஜொலித்து, யானையினுல் கலக்கி வேருடன களைந்த தாமரைபொருந்திய பெருமடுப்போலக் கலங்கி விரைவாக எழுந்து அடிவைப்புக்களினுல் தரை யை பிளப்பவன்போலப் புறப்படுகையில், தாரை கண்டு அச்சமும் நடுக்க மும்கொண்டு அன்பினுல் தழுவிக்கொண்டு அவனை நோக்கி, கேளீர் என் பிராணநாயகரே! ஆற்றுவெள்ளம்போல மேலெழுந்த இச்சினத்தை அணி ந்த மாலையைப்போலக் காலையில் துயிலுணர்நதபின் போக்கியருள்க; இர வில் போர் செயற்க; இந்தச் சுக்ரீவனுடன் பொழுது விடிந்த பின்பு

போர் செய்க; இதனால் பகையாளிக்கு ஏற்றமும், தேவர்க்கு ஒரு தாழ்வு மில்லை; இப்பொழுது ஆராயாமல் தேவர் விரைவாகச்செல்வது எனக்குத் தகுமெனத்தோற்றாது; இவ்வண்ணம் யான தடுத்துரைப்பதற்குக் காரணத்தையும கூறுகின்றேன கேளீர; அந்தச் சுக்கிரீவன இன்றையதினமே வந்து உம்மைப போருக்கழைத்து உம்முடன் போர்செய்து உம்மால் சிதற அடித்து வெருட்டப்பட்டு ஓடிவிட்டனனல்லனோ? அவன மறுபடியும் இப்பொழுதே வந்து உம்மைப போருக்கழைப்பதென்பது, சந்தேகிப்பதற்கு இடமாகின்றது; அவனுடைய கர்ஜ்ஜனையினால் மதமும், செருக்கும், மன உறுதியும், ஆடம்பரமும், மிக விளங்குகின்றன; இதற்குச் சிறந்த காரணமிருக்கவேண்டும்; இவன் இப்பொழுது சிறந்த சகாயத்துடன் வந்தனனே யன்றி, சகாயமின்றி வந்தானென்று நான் நம்புகின்றிலேன்; அதினால்தான் அவன் இவ்வண்ணம் கர்ஜ்ஜனைசெய்கின்றான். சுக்கிரீவன இயல்பாகவே திறமையுடையவனும், புத்தியுடையவனுமாதலின், அவன் நன்கு பரீக்ஷை செய்யாமல அறபரைத் துணையாகக்கொண்டு இங்கு வரமாட்டான; அன்றியிலே குமாரனான அங்கதன் ஒருசங்கதி கேள்வியுற்று என்னுடன் சொல்லியிருக்கின்றான்; அதை உரைசெய்வேன் கேளீர; அங்கதன் காடெங்கும் திரிகையில், அன்புள்ள சாரர்கள அவனைக்கண்டு திருஅயோத்திக்கு அரசாயிருந்த தசரதசக்கரவர்த்தியாருக்குத்திருக்குமாரர்களும், சௌரியமுடையவர்களும, போரில் பிறரால வெல்லவொண்ணாதவர்களும், இக்ஷ்வாகு குலத்தில் பிறந்தவர்களும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களெனனும் திருநாமங்களுடையவர்களுமாகி இரண்டு குமாரர்கள் சுக்கிரீவனுடன் நட்புக்கொண்டு அவனுக்குப்பிரியமசெய்வதனபொருட்டு வந்திருக்கின்றனர்களென்று உரைத்தனர்களென அங்கதனவந்து சொன்னான. ஆதலின், உமது தம்பிக்கு துணையாகவந்த அந்த ஸ்ரீராமன் போரில கொடுமைகொண்டு பிறரை வெல்லுந்திறமையுற்று ஊழிகாலத்தீபோல ஜொலிப்பவரும், நல்லோர்களுடைய தாபத்தைத்தீர்க்கத்தக்க தன்மைகொண்ட விருக்ஷமபோன்றவரும, துன்புற்றுத்தஞ்சமென அடைந்தவர்களுக்குச சிறந்த தஞ்சமாகியவரும், கோருபவர்களுக்கு புகலிடமாகியவரும், புகழுக்குறைவிடமும், ஞானசொரூபியும், ஞானமுடையவரும, பிதிர்வாக்கியபரிபாலனம் செய்பவரும, பற்பல தாதுக்களுக்கு இமயமலைபோலப பறபல நற்குணங்களுக்குப் புதையலிடமாகியவரும் ஆகின்றனர்; ஆதலின, மகாத்துமாவும், வெல்லவொண்ணாதவரும், போரில் அளவிடத்தகாத தோளவலியுற்றவருமாகிய அந்த ஸ்ரீராமனுடன்நீர் பகைகொள்வது தகுதியறறது; ஆதலின, யான் ஒருவாக்கியம் உரைசெய்கின்றேன்; இகழாமலும், சினமுறாமலும் கேட்டு அவ்வண்ணமே செய்தருள்க; இப்பொழுது சுக்கிரீவனுடன் போர்செய்யாமல் அனபுடன அழைப்பித்து இளவரசுப்பட்டம் கட்டுவித்தருளக; சிறந்த பலமுடைய அவனுடன் போர்செய்வது தகாது; பகையைத் தூரத்தில் துறந்து ஸ்ரீராமனுடன் தோழமைகொண்டு தம்பியிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருப்பது இப்பொழுது

உமக்குத்தகுமென எண்ணுகின்றேன்; சுக்கிரீவன் உமக்குத் தம்பியாதலால் அன்புசெய்யவேண்டியது தர்மமன்றோ ? அவன் அங்கிருக்கினும், இங்கிருக்கினும், எவ்விதத்திலும் அவன் தம்பியேயன்றோ ? சோதரனுக்கு நிகரான பந்து உலகத்தில் ஒருவனுமிலன்; ஆதலால், தானமானநிகளாலே அவனுக்கு மரியாதைசெய்தருளுக; அவனும் பகையைத்துறந்து உம்முடன் சேர்ந்து மகிழ்வான; ஆதலின், இப்பொழுது சுக்கிரீவனுடன் நேசங்கொள்வதை விட உமக்கு வேறு உய்யும் வகையில்லை; எனக்கு இதம் செய்யவேண்டுமென்று உமக்கு இஷ்டமுள்ளதாயினும், யான் உமக்கு இதமே உரைப்பேனென்று நீர் அறிந்திருப்பீராயினும், என்னுடைய வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி இவ்வண்ணம் செய்தருளக; யான் உரைத்த இம்மொழி இதமெனவே நம்புக, நீர் சென்ற வழியே செல்லற்க; கோபத்தை நீக்குக; தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமத்தையுடைய கோசலராஜன் திருக்குமாரனான ஸ்ரீராமசந்திரனுடன் நட்புக்கொள்வது தகுமல்லது, பகைகொள்வது தகாது, என்று இவ்வகையாகத் தகைந்து வேண்டி இதமுரைத்தனள். வாலி அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டும் மரணகாலங்கிட்டினமையின், மதிகெட்டு அவ்வாக்கியத்தை நலமெனவுகந்து உடன்படடிலன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில பதினைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினாறுவது சருக்கம்.

வாலி தாரைக்குச் சமாதானமுரைத்துப் புறத்தில வந்து மஹாராஜருடன போர்செய்து பெருமாள எய்த பாணத்தினால் அடிபட்டுத் தரையில் விழுந்தது.

இவ்வண்ணம் வேண்டி உரைசெய்த முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய தாரையை வாலி மிதட்டி அவளை நோக்கி, அடி நாயகி ! என்னுடன் கடும் பகைகொண்ட இந்த சுக்கிரீவன் வீரவாதம் செய்து என்னைப் போருக்கு அழைக்கையில, யான் அச்சம்கொண்டு அடங்கி அதனை எவ்வண்ணம் பொறுத்திருப்பேன் ;—

అధర్షితానాంశూరాణాం సమరేష్వనివర్తినాం
ధర్షణామర్షణంభీరు మరణాదతిరిచ్యతే.

அதர்ஷிதானாம்சூராணாம் ஸமரேஷ்வநிவர்திநாம்
தர்ஷணமர்ஷணம் பீருமரணாததிரிச்யதே.

அடி அச்சமுடையவளே! பிறரால் வெல்லப்படாமலும், போர்முகத்தில் பின் செல்லாமலுமிருக்கிற சூரர்களுக்குப் பகைவனுடைய வீரவாதத்தை கேட்டுப் பொறுத்திருப்பதென்பது, மரணமுறுவதினும் சிறந்ததன்றோ? ஆதலின், போர்வதின்பொருட்டுக் கூவுகின்ற சுக்கிரீவனுடைய கூக்குரலைக்கேட்டு யான் ஒருபொழுதும் பொறுத்திரேன்; ஸ்ரீராமர் என் விஷயத்தில் தீங்குசெயவாரென்று நீ துன்புறற்க; தர்மமுணர்ந்தவரும், நன்றி அறிந்தவருமாகிய அவர் என்விஷயத்தில ஏன் தீமைசெய்வார்; ஆதலின் பெண்களுடன்கூடி நீ திரும்பிச செல்லுக; என் மீளவும் பின்றொடர்ந்து வருகின்றனை; என்னிடத்தில் உனக்குள்ள அன்பும், ஆசையும், இதினால் நன்கு வெளியிடப்பட்டது; ஆதலின், நீ அச்சம் தீர்ந்து செல்லுக; யான சுக்கிரீவனுடன போர்நது அவனுடைய கொழுப்பை அடக்கி வருவேன்; அவனை உயிர்மாளக் கொல்லாமல் விடுவேன்; போரில மரங்களாலும், குத்துகளாலும, என்னால் பீடிக்கப்பட்டு அவன் ஓடிவிடுவான; அவன் என்னுடைய காவலதையும, முயற்சியையும பொறுத்திரான்; அடி அன்புடைய நாயகி! புத்தியினால [illegible] அன்பும நன்கு வெளியிடப்பட்டது, என்னுடைய [illegible] ஆணையிடுத் தடுக்கப் படுகின்றனை, ஆதலின, ஜயத்துடன் மீளுக, யான் போரில் அவனை வெற்றிகொண்டு மீளுவேனென்று [illegible] யதனன். தாரை அதுகேட்டு மெதுவாக அழுதுகொண்டு வாலியை [illegible] வலம்செய்து மந்திரங்களினால நலங்களை வேண்டி வாழ்த்திப [illegible] ன் சோகத்தினால் மயக்கம் கொண்டு அந்தப்புரம் சேர்ந்தனள [illegible] பின்பு, வாலியையும சீறி நச்சரவம் போலப் பெருமூச்செறிந்து புறத்தில வந்து நாற்புறங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்துப் பொன்னிளவண்ணமம்பொருந்திய சுக்கிரீவன் ஓடிவருவதைக் கண்டு ஆடையை இறுக்கிக்கட்டி முஷ்டடியை மேல் எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கெதிராக ஓடி அவனை நோக்கி, அடா சுக்கிரீவா! என்னுடைய இந்த குத்தானது உன பிராணனை உண்டு செல்லப்போகின்றது; என்று உரைத்துக் கையை நோக்கினன். மஹாராஜரும் அதுகேட்டுச் சினம் கொண்டு அடடா என்னுடைய இந்தக் குத்துதான உன்னுயிரைப் பருகப் போகின்றது; என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையிலே வாலியினால் குத்தப்பட்டு அருவியைப்பெருக்குகின்ற மாமலைபோலக் குருதியைப்பெருக்கிச்சினமதிகரித்து, ஆச்சாமரத்தை வேருடன்களைந்து வேகமாகச் சுழற்றி அடித்தனன். வாலியும் அதனால் அடிபட்டு வசிராயுதத்தினால் அடிபட்ட மாமலைபோலத்திகைத்து நின்று கடலில் மிகவும் பாரத்தையுடைய ஓடம்போல அழுந்தினன். இவ்வண்ணம் சிறந்த பலமுடையவர்களும், கருடனுக்கு நிகரான வேகமுடையவர்களும், அச்சமுறத்தக்க சரீரமுடையவர்களும், சந்திரசூரியரைப்போலக் காந்தியை யுடையவர்களுமாகிய இவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் அடித்துக்கொண்டும், சமயம் பார்த்துக்கொண்டும் பொருந்தனர்கள். அப்பொழுது முறையே வாலி

பலத்தினுல் உயர்ந்தும, மஹாராஜர் தாழ்ந்தும் ஆகுகையில, மஹாராஜர் வாலியினுல் அடிபட்டு சினமதிகரித்து மரங்களினுலும், கிளைகளினுலும், மலைச்சிகரங்களினுலும், வசிரம்போல் கொடிய நகங்களாலும், குத்துகளாலும், முழங்கால்களாலும், காலகளினுலும், கைகளினுலும், பலமுறை வாலியைச சிதற அடித்தனா. இவ்வண்ணம இருவரும ஓயாமல் விருததிர வாசவர்கள்போலப போர்செயது குருதிதோயந்து மேகங்களபோலக கர்ச்சனைசெய்து அடாகையில, மஹாராஜா இளைதது நாறறிசைகளையும் அடிககடி நோககிக்கொண்டு வருந்துவதைப் பெருமாள கடாக்ஷித்து வாலியைககொலைசெயய சங்கலபிதது, நசசரவமபோன்ற ஓாகணையைக் கோதணடததிலதொடுத்து காலாந்தகன்காலசக்கிரத்தைதப்போல அக்கோதணடததையிழுத்தருளுகையில், நாணின ஒலியினுல் சிறந்த பறவைகளும, விலங்குகளும, ஊழிகாலததில்போல அச்சமும், மோகமும கொணடு ஓடின; உடனே அககணை பெருமாளால எயயப்படடு வசிரமபோல ஒலிததுப் பேரிடிபோலஜொலித்து வாலியின் மார்பில பாயந்தது. உடனே மதங்கொண்ட வாலியும, அதனுல அடிபட்டு ஆசுவயுஜமாசத்தில் பூாணிமைதிதியில உயாத்திக கடடபபட்ட இந்திரதுவஜம்போலசசாய்ந்து தரையில்விழுந்து மோகமடைந்தனன். இவவணணம புருஷோத்தமரான ஸ்ரீராமசந்திரன ஊழிகால யமன போன்றதும, பொன்கட்டமைந்ததும, பகைவரைக்கொலவதுமாகிய அந்தசசிறநத பாணத்தைச சிவன் முகதது நின்றும் புகையுடன் பயின்ற தீயைபபோல விடுத்துத திகழந்தனர். அந்த இநதிரன் குமாரனை வாலியும் அக்கணையினுல அடிபட்டுக குருதி [illegible] மலர்ந்த அசோகமரம தீயினுல எரிககப்பட்டது போலவும, இந்திரதுவசம் சாயக்கப்பட்டதுபோலவும தரையில விழுந்து மூாசசை யடைந்து கிடந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினுருவது சருக்கம்

முறறிற்று.

பதினேழாவது சருக்கம்.

வாலி பெருமாளை இகழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் பெருமான் எயதகணையினுல் அடிபட்ட வாலி வேரில் வெட்டுண்டமரம்போலவும், [illegible] இந்திர[illegible]போலவும் தரையில் விழுந்துகிடக்கையில், இவ்வில் [illegible] அப்பூதலம் இகழ்ந்திலது; அவன் அடிபட்டுத் [illegible]

தும், இந்திரனலடிக்கப்பட்ட வயிரமிழைத்த பொன்னணிமாலையின் மகிமையினலே அவனுடைய காந்தியும் அழிந்திலது; பலபராக்கிரமங்களும் குறைந்தில; உயிரும் மாய்ந்திலது; வீரனன அவ்வாலி அம்மாலையினலே சந்தியின் செம்மையினலே சூழப்பட்ட மேகம்போல விளங்கினமையின, அவனுடைய காந்தி அம்மாலையிலும், மெய்யிலும், ஸ்ரீராமபாணத்திலுமாக மூவகையாகப பிரிந்து தோனறிற்று; வாலிமிககொடியனாயினும் ஸ்ரீராமனல் விடுக்கப்பட்டபாணம அவனுக்கு நற்கதியை உண்டுபண்ணிற்று; இவ்வண்ணம் அடிபட்டு தரையில் வீழந்து தீ அடங்கிய நெருப்பு போலவும், புண்ணியம் தீர்ந்தவுடன விண்ணுலகினின்றும் நழுவிவிழுந்த யயாதிபோலவும், ஊழிகாலத்தில் தரையில் வீழ்ந்த சூரியனபோலவும் திகழ்பவனும், மிகவும சூரரான பெருமாளேககணிசித்துப் பார்ப்பவனும், மகேநதிர மலைபோல அசைக்கவொணணுதவனும், மகேந்திரன்போல வெலலவொண்ணுதவனும், பொன்மாலை அணிந்தவனும், சிங்கத்திற்கு நிகரான மார்பை உடையவனும், நீணடுருண்ட புஜங்களை யுடையவனும், ஆகிய அந்த வாலியைய பெருமாள் இளையபெருமாளுடன்கடாக்ஷித்து, அருகில எழுந்தருளினா. வாலியும மோகந்தெளிந்து பெருமாளையும், இளையபெருமாளையுமபார்த்து, இனியதும்,கொடியதும்,தர்மமுற்றதுமாக மொழிந்திகழலுற்றனன். கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமசந்திரரோ! தேவர் தசரதசக்கிரவர்த்திககுத்திருக்குமாரரும், தர்மமுடையோரென்று யாவராலும்புகழப்பட்டவரும், இனியருபமுடையவரும், நற்குலத்தில பிறந்தவரும், சத்துவகுணமுடையவரும், சிறந்த பல பராக்கிரமங்களை யுடையவருமாகியும் யான் பராஙமுகனைத் தமபியுடன் போா செயதுகொணடிருக்கையில், தேவர் இவ்வண்ணம கூரியகணையை மார்பிலநாட்டி என்னை வருத்தினது தர்மமா? சூரருக்குக கருமபா? இதனல் தேவருககு யாதுபயனுண்டு? தேவர் அருளுடையீரொனவும்,உயிர்களுக்கிதஞ்செயபவரொன்வும்,பிறரைத் துயருறச்செயயாப பணபுடையீரொனவும், காலமறிந்தவரொனவும், மேற்கொண்ட விருததைத்தவறுமல முடிப்பவரொனவும. தேவருடைய குணங்களை யாவரும் புகழ்கினறனரகளே!—

దమశ్శమఃక్షమాధర్మో ధృతిస్సత్యంపరాక్రమః
పార్థివానాంగుణారాజా దణ్డశ్చాప్యపరాధిషు

தமசசமக்ஷமாதர்மோ த்ருதிஸ்ஸதயமபராகரமஃ
பார்த்திவாநாம்குணாராஜன தண்டசசாப்யபராதிஷு.

அரசர்களுக்கு [illegible]யடக்குவதும, ஐம்புலன்களையும் வெல்லுவதும், [illegible]பொறுப்பதும், தருமம் தவறுமலிருப்பதும், [illegible] தனித்தவர்களைப்போர்செய்து வெல்லுவ

தும், பிழைசெய்தவரைத்தண்டிப்பதும்,இயல்பாயுள்ள குணங்களல்லவோ? அக்குணங்கள் யாவும் தேவரிடத்தில் குடிகொண்டிருப்பதையும் நம்பியே யான் தாரையினால் தடைசெய்யப்பட்டும் அவளை நிராகரித்து வந்து சுக்கிரீவனுடன் போர்செய்தேன்; தேவரை நான் காணாமலிருக்கையிலேயும், பிறருடன்போர்செய்துகொண்டு ஊக்கமற்றிருக்கையிலேயும்,என்மீதுதேவா கணையை எய்யீரென்றே எண்ணியிருந்தேனே யல்லது, இவ்வண்ணம் மனதில் கெடுமதிபூண்டும், புறத்தில தருமவேஷங்கொண்டும்,புல்லெழுந்த பாழ்ங்கிணறுபோலவும், நீறுமூடிய நெருப்புபோலவும், இவ்வண்ணம் தீமைசெய்வீரென்று நான் நினைத்திலேன்; தேவருடைய நாட்டிலாவது நகரத்திலாவது ஒருக்காலும் யாருக்கும தீங்குசெய்திலேன்; தேவரையும் இகழ்ந்திலேன்; பிழையற்ற என்னை ஏன் இவ்வண்ணம்கொலைசெய்தீர்; காய கனி கிழங்குகளைப்புசித்துக் காட்[illegible] திரிந்துகொண்டிருக்கும் வானரனை நான தேவரையும் எதிர்த்திலேன்; [illegible]நுடனும போர்ந்துகொண்டிருந்தேன்; இதனருணத்தில என்னைக[illegible] செய்தல் தகுமோ? அன்றியில் பற்பல நூல்களையும் கசடறக்க[illegible] [illegible]வேஷத்தையும மேறகொண்டு, இவவணணம் உமமைபபோல எவனதான் தீசசெயலபுரிவான; ஸ்ரீராமா! நற்குலத்தில பிறந்து, [illegible]னெனவும் புகழ்பெற்று, கொடுமைகொண்ட நீரோன் [illegible]ண்டு அலைகினறீர்; இனியமொழி மொழிதல், பொருளளித்தல, அ[illegible], தருமம், சததியம், தீரம், தோள்வலி, பிழைசெய[illegible] [illegible]டித்தல் என்னும் இக்குணங்கள் அரசர்களுக்கு முக்கியமா[illegible]? அன்றியிலே யான் காட்டில் அலைபவன்; நீர் நாட்டில் உறைபவர், யான் காய்கனி உண்பவன்; நீர் அறுசுவை உண்பவர்; யான வா[illegible]ரன; நீர் நரர்கோமான்; இவ்வண்ணம் தேவர்கும் எனக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு மிகவுமுளது? உலகத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் பகை நேருவதற்கு மண், பொன, பொருளகளுள் ஏதேனும் ஒன்று காரணமாகவேணடும்; எனனுடன் நீர பகைகொள்வதற்கு யாதுகாரணமுளது; யான் உண்ணும கனிகளில் உமக்குவிருபபமுளதோ? நீதியும் அருளும நல்வேந்தரின தருமங்கள், நீதியின்மையும் கொடுமையும் அற்பராஜரின் தர்மம், இவவண்ணம் ராஜதர்மம் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமின்றி, தனித்தனி விளங்குமேயன்றி, அவர்கள் ஒவ்வொருவரை ஒவ்வொருவிதமாக மனமபோனபடி செய்யார்கள். தேவரோவெனில், காமத்தை முதன்மையாக வுடையவரும், சினம்பூண்டவரும், உறுதி யற்றவரும், ராஜநீதி யற்றவரும், [illegible]க் கணைதொடுப்பவருமாகின்றீர்; தேவர்க்குத் தர்மத்திலும் [illegible]; நீர் இராஜனாயிருந்தும், நிலைகெட்டு ஐம்புலன்களினால [illegible]ர்; காகுத்தா! நீர இவ்வண்ணம் நீதி தப்[illegible] சூரர்கள் விழைவுகையில், அ[illegible]

రాజహా బ్రహ్మహా గోఘ్నశ్చోరః ప్రాణివధే రతః
నాస్తికః పరివేత్తా చ సర్వే నిరయగామినః.
సూచకశ్చ కదర్యశ్చ మిత్రఘ్నో గురుతల్పగః
లోకం పాపాత్మనామేతే గచ్ఛన్తే నాత్ర సంశయః

ராஜஹாப்ரஹ்மஹாகோக்னச் சோர:ப்ராணிவதேரத:
நாஸ்திக:பரிவேத்தாச ஸர்வேநிரயகாமின:.
ஸூசகச்சகதர்யச்ச மித்ரக்னோகுருதல்பக:
லோகம்பாபாத்மனாமேதே கச்சந்தேநாத்ரஸம்சய:.

வேந்தனைக் கொலைசெய்தவனும், வேதியரைக் கொலைசெய்தவனும், பசுவைக் கொன்றவனும், பிறர் பொருளைப் பறித்தவனும், உயிர்களை கொலைசெயபவனும், வேததனதயும், தெயவத்தையும, பெரியோாகளையும பழிபபவனும், தமயன விவாஹஞசெயதுகொள்ளாமலிருக்கையில, தாஎ விவாஹம செயதுகொளபவனும, கோளுரைப்பவனும, செலவமிருந்தும் கொடைசெயயாத லோபியும, மிகக் கொடிய நரகிலபூந்ம நெடுங்காலம வருந்துவர்கள. அன்றியும, என தோலும உடுபபதறகுரியதனறு ; என் எலும்புகளும, மயிர்களும, ஒரு காரியத்திறகும் உரியனவல்ல ; என்னு டைய மாமஸமும் உண்ணத்தககதன்று ;—

పఞ్చ పఞ్చనఖా భక్ష్యా బ్రహ్మక్షత్రేణ రాఘవ
శల్యకః శ్వావిధో గోధా శశః కూర్మశ్చ పఞ్చమః

பஞ்சபஞ்சநகாபக்ஷ்யா ப்ராஹ்மக்ஷத்ரேணராகவ
சல்யகச்வாவிடோகோதா சச:கூர்மச்சபஞ்சம:.

ஐந்து நகங்களையுடைய ஜந்துக்களுள சல்யகமென்னும் சுவாவித் தென்னும் பன்றிகளும், முசல், ஆமை, உடும்பு ஆகிய இவ்வைந்து ஜந்துக் களே அரசர்கள் புசிக்கத்தக்கவைகளல்லவோ ? தர்மமுணர்ந்தோர் குரங் காகிய என்னுடைய தோல்களையும, எலும்புகளையும், தொடவும் தோடார் கள் ; என் மாமிசத்தையும் புசிக்கார்கள்; இவ்வண்ணம் ஒன்றுக்கும் உப யோகமற்ற ஐந்து நகமுடைய என்னை ஏன் அடித்தீர் ; தாரை யான் வரு கையில் என்னைத்தடுத்துப் பலவாறுகவேண்டினள. யான் அறியாமையால் அவளை மீறி இங்கெய்தி உம்மால் அடிக்கப்பட்டேன்; கற்புடைய குலமக ளிற்கு • துர்த்தனுை க[illegible]போல மிகச் சிறந்த இப்பார்மகளிற்கு நீர் தக்க வேந்தரல்லீர் ; [illegible]வண்ணம் தீமை செய்பவரும், பிறரை வருத்தியே [illegible]ரும், பொய்யரும், கபடமுடையவரு மாகிய [illegible] எவ்வண்ணம் தோன்றினீர் ; அறக்[illegible]புடையதும், தர்மவழி

யைககடாது நடப்பதும், தர்மமென்னும் அங்குசத்தை மீறியதுமாகிய ராமன் என்னும் மதயானைழத்தினால் அநியாயமாகக் கொலைசெய்யப்பட்டேனே ? தீமை தருவதும், தகுதியற்றதும், இகழபபட்டதுமாகிய இத்தீசசெயலைப் புரிந்து பெரியோர்களால் இகழப்படீரோ ? ஊக்கமுற்றிருந்த எனமீது வெளியிட்ட இத்தோள்வலியைப் பெண்டாட்டியைப் பறித்துக்கொண்டோடிவிட்ட பகைவர்கள்மேல செல்லவிடக்காணேனே? இராஜகுமாரரே ! எனக்கெதிரில் நின்று என்னுடன் போர்செய்வீராயின், இபபொழுதே நீர் யமதர்மராஜனைக் காணுமாறு செய்துவிட்டு இருப்பேனே ? அவ்வண்ணமன்றி, பதிகிடந்து மறைந்திருந்ததினாலன்றோ ? நான்உம்மால் மதத்தினால் மோகங்கொண்டு மயங்கிக்கிடக்குமாணிடன் மதயானையினால்போல கொலைசெய்யபபட்டேன்; நீர் சுக்கிரீவனைத்தேடி வந்த விஷயததை முன்னமே எனககு அறிவித்திருபபீராகில, அன்றுதினமே பிராட்டியைததேடி எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து அளித்திருப்பேன் ; இராவணன பொருட்டனறோ ? சுக்கிரீவனுடன் தோழமைகொண்டு எனனைக்கொலைசெயதீர, அசசெயதியை எனனுடன் உரைததிருப்பீராகில, அந்த இராவணன் கழுத்தில் கைகொடுத்து கெட்டித்தள்ளிக் கொணாந்தாவது, போரில கொலைசெய்தாவது, உம்மை மகிழவித்திருபபேன்; இவன் பிராட்டியைக கடலிடையிலாவது, பாதாளத்திலாவது, விண்ணுலகிலாவது மறைத்திருநதாலும் தேவருடைய கட்டளையினால் மதுகைடபாசுராகளினால் பாதாளத்தில் தகையபபட்ட அசுவதரி என்னும் வேதத்தை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு அயகிரீவ அவதாரம் செயது கொணர்ந்தது போல் யானும் பிராட்டியாரைக் கொணர்ந்து அளித்திருப்பேன் ; சுக்கிரீவன் யான் இறந்தபின் என்னுடைய ராஜியத்தைப் பெறுவதென்பது தகுதியே? தேவர் என்னைத் தருமமின்றி இவ்வண்ணம் கொலைசெய்ததென்பது மாத்திரம் மிகவும் தகுதியற்றது; உலகினில் பிறந்தவன் இறபபதென்பது இயல்பே ? நீர் இவ்வண்ணம் மறைந்து அடித்தது தகாதது ; இதற்குத் தக்க பதிலுளதாயின் உரைசெய்யீர் ; என்று இவ்வண்ணம் உரைசெய்து ஸ்ரீராமபாணம் மார்பில் நன்றாக நாட்டியிருக்கின்றமையின், வருந்தி வாய் உலர்ந்து பெருமானைப்பார்த்துக்கொண்டே பேசாமலிருந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது சருக்கம்

பெருமாள் வாலிக்கு சமாதானம அருளிசசெய்ததும், வாலி அபராதக்ஷாபனம செயதுக்கொண்டதும.

இவ்வண்ணம் இனிமையாகவும், அறம்பொருளுடையதாகவும், வாலி உரைசெய்த வாக்கியத்தைப் பெருமாள கேட்டருளியும, ஒளியிழந்த சூரியன்போலவும், மழைபொழிந்து நீரற்ற மேகமபோலவும், எரிந்தணைந்த அக்கினிபோலவும், தரையில வீழ்ந்திருககினற அவ்வாலியை நோக்கி, தர்மார்த்தசகிதமாக அருளிசசெய்யலுற்றனர். அடா வாலி ! அறம பொருள இனபங்களையும், லோகாசாரத்தையும, நன்கறியாமல இளமையினால நீ நமமை இவவணணம ஏன் இகழகினறனை; புத்தியுடையோர்களும் ஞானத்தினாலும, வயதினாலும, மூத்தோாகளும் ஆகிய ஆசிரர்களுடன் பழகாமலும், அவர்களைக் கேளாமலும, குரங்கின் தனமையினால் நீ நம்மை நோக்கி, இவ்வண்ணம் உரைசெயவது தகுமா காடு கடல் மலைகளுடன் கூடிய இப்பார்முழுதும் இக்ஷ்வாகுகுலத்தில் பிறந்த எமக்குரியதேயாதலின், இதிலுளள துஷ்டாகளைச சிக்ஷிப்பதும், சிஷ்டர்களை ரக்ஷிபபதும், நமது தொழிலேயனறோ ? இப்பொழுது இந்த பூமியை தர்மமுணாந்தவனும், சததியம் தவறாதவனும, கபடமறறவனும், தர்மகாமார்த்தங்களை அறிந்தவனும, நீதி தவறாதவனுமாகிய பரதன் அரசாக்ஷி செய்து வருகிறான. நீதியும், துஷ்டநிககிரகமும், பொய்யாமையும், தோள்வலியும், எவனிடத்தில் நிலைத்திருககின்றனவோ ? எவன தேசகாலங்களை யறிந்தவனோ ? அவனே இராஜனுககடவன். நாமும மற்றும் பல இராஜர்களும் அந்த பரதன்பொருட்டு தர்மஙகளைப பாதுகாப்பதற்காகப் பார்முழுதும் திரிந்துகொண்டு தர்மங்களை வளர்த்து வருகிறோம். மிகவும் தர்மமுள்ள அந்த பரதன் பார்முழுதும் பாதுகாத்து வருகையில், எவன்தான் தர்மத்தைத்துறந்து நடப்பான்; அந்த இக்ஷ்வாகுகுலத்தில் பிறந்த நாமும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதன்பொருட்டு பரதனுடைய ஆஜ்ஞையை முன்னிட்டு தர்மத்தைத் துறநதவர்களை விதிபின்படி தண்டனைசெய்து வருகிறோம்; நீ தர்மத்தைத்துறந்தவனும், தீச்செயலுடையவனும், காமத்தை முக்கியமாகக்கொண்டவனுமாதலின், நீ இராஜமார்க்கத்திலிருக்கின்றனையா ? நீதிதப்பியன்றோ இருக்கின்றனை;

జ్యేష్ఠోభ్రాతాపితాచైవ యశ్చవిద్యాంప్రయచ్ఛతి
త్రయస్తేపితరోజ్ఞేయా ధర్మ్యేపథిహివర్తినః.
యవీయానాత్మనఃపుత్ర శ్శిష్యశ్చాపిగుణోదితః
పుత్రవత్తేత్రయశ్చిన్త్యా ధర్మశ్చేదత్రకారణం.
సూక్ష్మఃపరమదుర్జ్ఞేయ స్సతాంధర్మఃప్లవంగమ
హృదిస్థస్సర్వభూతానా మాత్మావేదశుభాశుభం.

ஜ்யேஷ்டோப்ராதாபிதாசைவ யச்சவித்யாம்ப்ரயச்சதி
த்ரயஸ்தேபிதரோஜ்ஞேயா தாம்யேபதிஹிவர்திந꞉.
யவீயாநாத்மந꞉புத்ரச் சிஷ்யச்சாபிகுணோதித꞉
புத்ரவத்தேத்ரயச்சிந்த்யா தர்மச்சேதத்ரகாரணம்.
ஸூக்ஷ்ம꞉பரமதுர்ஜ்ஞேயஸ் ஸதாந்தர்ம꞉ப்லவங்கம
ஹ்ருதிஸ்தஸ்ஸர்வபூதாநா மாத்மாவேதசுபாசுபம்.

தமயன், தந்தை, நூல்களைக் கற்பிப்பவன் இவர்கள் மூன்றுபெயர்களும் பிதாவெனப்படுவார்கள்; தம்பி, மகன், சிஷன், இம்மூவரும் புத்திரர்களெனப்படுவார்கள். தர்மமென்பது மிகவும் நுட்பமாதலின், அது நன்குணர்ந்த பெரியோர்களுக்கும் அறியற்கரியதாகும்; சர்வபூதங்களுடைய சுபாசுபங்களையும் சர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனே அறிகிறான்; நீ அற்பத்தனமுடையவனாய் அற்பவான்களுடன் கூடிய பிறவிக்குருடர்களுடன் கூடின பிறவிக்குருடன்போல யாதுசெய்யவல்லை; யான் நீ கேட்டதற்கு பதில் நன்குரைப்பேன்; நீ சினத்தையே மேற்கொண்டு இவண்ணம் இகழற்க; யான் உன்னைக் கொலைசெய்ததற்குக் காரணமுரைப்பேன் கேளாய்; நீ தர்மத்தைத்துறந்து மகனுக்கு நிகரான தம்பியின் மனையாளான ருமையைச்சேர்ந்து புணர்ந்து மகிழ்வதுமன்றித் தம்பியையும் வெருட்டினை; ஆதலின், தர்மத்தைத்துறந்து காமத்தையே மேற்கொண்டு தம்பி மனையாளுடன் சேர்ந்த பாவத்திற்காக உனக்கு இந்த சிக்ஷைசெய்யப்பட்டது; தர்மத்தையும் துறந்து உலகவழக்கத்தையும் மீறி மனதுபோனபடி நடப்பவனுக்குத் தண்டனைசெய்வதைவிட வேறு சிக்ஷையில்லை; யான் நற்குலத்தில் பிறந்த இராஜனாதலின், நீ செய்த இப்பிழையைப் பொறுத்திலேன்;—

ఔరసీంభగినీంవాపి భార్యాంవాప్యనుజస్యయః
ప్రచరేతనరఃకామాత్తస్యదణ్డోవధస్స్మృతః.

ஔரஸீம்பகிநீம்வாபி பார்யாஞ்சாப்யநுஜஸ்யய꞉
ப்ரசரேதநர꞉காமாத் தஸ்யதண்டோவதஸ்ஸ்ம்ருத꞉.

யாவனொருவன் காம அவஸ்தையினால் பெண்ணையும், தங்கையையும், தம்பி மனையாளையும் சேருவானோ ? அவனுக்குக் கொலைசெய்வதே சிக்ஷையென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது ; இப்பொழுது பரதன் அரசனாகவும், யாங்கள் அவன் கட்டளையின்படி நடப்பவர்களாகவுமிருக்கையில, தர்மத்தைத் துறந்த உன்னை எவ்வண்ணம் உபேக்ஷைசெய்திருப்போம்; பரதன் துஷ்டர்களைச் சிக்ஷைசெய்துகொண்டு உலகத்தைப் பாதுகாதது வருகிறான்; யாங்களும அவன் கட்டளையை விதியாகக் கொண்டு உன்னைப்போனறவர்களைத் தண்டிப்பதன்பொருட்டுத் திரிந்துகொண்டிருககின்றோம் ; அனறியிலே, சுக்கிரீவருக்கும எமக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும எமக்கும்போல அழியாத்தோழமைஉணடாயிற்று; அபபொழுது உனனைக் கொலைசெய்து இராஜ்ஜியத்தையும், மனைவியையும், உன்னுடன் சேரப்பேனென்று பிரதிஜ்ஞையும் செயதுகொடுத்திருககிறேன ; ஆதலின, யான செயத பிரதிஜ்ஞையைத் தவிர்வேனோ ? ஒருககாலும் தவிரேன் ; ஆதலின, இது முதலாயுள்ள சிறந்த தர்மமான பல காரணங்களினால் இப்பொழுது உன்னைக் கொலைசெயதேன் ; ஆதலின, இதனைத் தருமமெனவே அறிக ; அன்றியிலே, மகாராஜர் எனக்குத தோழரானமையின், அவருககுச சததுருவான நீ எனககும் சததுருவலலையோ ? இதனாலும் உனனைக கொலைசெய்தது ராஜதர்மமே யாகும் ; மனுவினால கூறபபட்ட இரணடு சுலோகங்களையும, நீ கேட்டிலலையோ ? அதனைக்கேட்டுணாவாயாகில், யான செயதது தர்மமெனவும, உனககுமது நறகதி விளைப்பதெனவும், நன்கு அறிவாய ; பாபம் செயதவர்கள் ராஜர்களால் செய்யப்பட்ட சிக்ஷையை யடைந்து, அதனால பாபம தீர்ந்து, நல்வினை செய்தவர்கள்போலவே நின்மலராகி நற்கதிபெறுவார்கள் ; களவுசெயதவர்களும் ராஜனால சிக்ஷைசெய்யப்பட்டாலும், விடுவிக்கப்பட்டாலும், பாவத்தினின்றும் விடுபடுவார்கள ; பாபத்திறகுத்தக்கபடி ராஜா சிக்ஷைசெயயானாகில, அந்தப் பாபத்தை இவனே அடைவான; முற்காலையில் ஒரு பௌத்தசன்னியாசி உன்னைப்போலவே கொடிய பாபம செயகையில், என் முன்னோர்களாகிய மாந்தாதா இவ்வண்ணமே கொடிய சிக்ஷைசெயதிருககிறார் ; மற்றும் பல ராஜர்களும், இதராகளும், உன்னைப்போல கொடிய பாபம செய்கையில், அபபோதுள்ள நலவேந்தர்கள அதற்கு பிராயசசித்தமாகக கொடிய தண்டனை செய்தாாகள். அதனால் அப்பாவங்களும் தீர்ந்தன ; ஆகையால், நீயும் என்னால் சிக்ஷைசெய்யப்பட்டவனாகி பாவம் தீர்ந்து நறகதிபெறுவாய் ; ஆதலின, தாபமுற்று வருந்தற்க ; அன்றியில், வேறொருகாரணத்தையும் உரைககினறேன் கேளாய; அதைக் கேட்டபின், சினமும் துயரமும் கொள்ளாய் ; நீ அறியாமையினாலும, இளமையினாலும், என்னை இகழ்ந்ததற்கு நான் சிறிதும் சினமுறுகின்றிலேன் ;—

వాగురాభిశ్చపాశైశ్చ కూటైశ్చవివిధైర్నరాః
ప్రతిచ్ఛన్నాశ్చదృశ్యాశ్చ గృహ్ణన్తిసుబహూన్మృగాన్॥
ప్రధావితాన్వావిత్రస్తాన్ విస్రబ్ధాంశ్చాపినిష్ఠితాన్
ప్రమత్తానప్రమత్తాన్ వానరామాంసార్థినోభృశం॥
విధ్యన్తివిముఖాంశ్చాపి నచదోషోత్రవిద్యతే
యాన్తిరాజర్షయశ్చాత్ర మృగయాన్ధర్మకోవిదాః॥

வாகுராபிசசபாசைசச கூடைசசவிவிதைாநரா:
பரதிசசனனாசசதருசயாசச கருஹணாநதிஸுபஹூனமருகான.
பரதாவிதானவாவிதரஸதான விஸரபதாமசசாபிநிஷடிதான
பரமததாநபரமததானவா நராமாமஸாரததிநோபருசம.
விதயநதிவிமுகானசாபி நசதோஷோதரவிதயதே
யாநதிராஜாஷயசசாதர மருகயாநதா்மகோவிதா:.

மனிதர்கள மறைந்தாவது, எதிரிலாவது இருந்து வலைகளினலும், கயிறுகளினலும், மறறும் பறபல கபடசசெயல்களினலும, பலவகை விலங்குகளையும் பிடிககிறாகள். அவைகள் ஓடிககொணடிருநதாலும், அச்சமுற்றிருந்தாலும, நமபி உடகாாந்திருந்தாலும், ஊக்கமுற்றிருந் தாலும, ஊக்கமறறிருந்தாலும, யாராமல பராக்காயிருந்தாலும், மாமிசத்திறகாகவாவது, வேடிககையாகவாவது, அவைகளைக கொலை செயகிறார்கள. இது இராஜர்களுக்குததருமமேயன்றிககுற்றமாகிறதில்லை; தர்மமுணர்ந்த பறபல ராஜரிஷிகளும், இவ்வண்ணம் வேட்டையாடி இருககிறார்கள. ஆகையால், யான் உனனைக் கணையினல அடித்தேன்; நீ என்னுடன் போாசெயயாவிடினும், பிறருடன் போர்செய்துகொண டிருந்தாலும், நீ குரங்கேயாதலின, உன்னை எவ்வகையிலும் கொலைசெய் தது குற்றமே ஆகாது; ராஜர்கள பிறர்க்கரிய தர்மத்தையும், இல்வாழக் கையையும், இன்பத்தையும் கொடுப்பவர்களாதலின், அவர்களைப் பிடிப் பதும, இகழவதும, அவர் கட்டளையைத் தவிர்ப்பதும், பரியமில்லாத மொழிகளை மொழிவதும், தகுதியற்றது; தேவர்களே இராஜர்களாகப பூலோகத்தில் அவதாரம செய்திருககிறார்களல்லரோ? இவ்வண்ணம் யான் தொல்லையாயுள்ள தருமத்தில் ஊக்கங்கொண்டு தருமப்பிரகாரம் செய்த என்னை நீ மாத்திரம் தருமத்தை யறியாமல் சினத்தையே மேற் கொண்டிவ்வண்ணம் இகழ்ந்தனையேயன்றி, வேறில்லை; என்றிவ்வண்ணம் பெருமாள அருளிச்செய்த வாக்கியங்களை வாலி முற்றுஞ்செவியுற்று நன்காராய்ந்து பெருமாள்மீது சிறிதும் தருமக்குறைவைக்காணமல் அறியாமையினல் *இவ்வண்ணம் பெருமானை இகழ்ந்துரை செய்துவிட்

டேனேயென்று மனம் வருந்திப் பெருமாளை நோக்கிக் கைகூப்பிக் கேட டருளீர் புருஷோத்தமரே !—

యత్త్వమాత్థనరశ్రేష్ఠ తదేవంనాత్రసంశయః
ప్రతివక్తుం ప్రకృష్టేహి నాపకృష్టస్తుశక్నుయాత్||

யதவமாததநரசரேஷட்ட ததேவம்நாதரஸமசய:

பரதிவகதும்பரகருஷடேஹி நாபகருஷடஸதுசகனுயாத.

தேவர் அருளிச்செய்த வாக்கியங்கள் தேவர் அருளிச்செயதபடி தருமங்களே யாகின்றன ; இவ்விஷயத்தில் சிறிதேனும் ஐயமிலது ; உயாந்தவாகளிடத்தில் தாழ்ந்தவன் தகுந்த பதிலுரைசெயய வல்லவனுகு வானே ? ஒருபொழுதுமாகான் ; ஆதலின, அடியேன் முனபு, தேவர் விஷயத்தில் அறியாமையினுலே அயுக்தமாகவும், தருமமறறதாகவும், பிரியமலலாததாகவும், தேவரை இகழ்ந்துரைததேன; அந்த அபராதத்தை யும் பொறுத்து உகந்தருளக ; தேவர் தத்துவங்களை யுணமையாக அறிந்தவரும், உலகஙகளுககு இதஞ்செயபவருமாதலின், தேவருடைய புத்தி ஒருவன செய்த பாவங்களை யறிநது அதற்குத்தக்கபடி சிக்ஷை செய்வதில் தெளிவுறறிருககினறது ; அருளாழியம்மானே ! இவ்வண்ணம நற்செயல்களை ததுறந்தும, தீசசெயலகளைப் புரிந்தும் கெட்டழிந்த அடியேனுடைய அபராதங்களைப் பொறுத்தருளினேனென்று அன்பு கூர்ந்து அருளிசசெயது அடியேனுடைய அசசத்தைத்தீர்த்து அடியே னைப் பாதுகாத்தருளக ; சுவாமி தீனதயாளு ! நான் இறந்துவிடுகிறேனே என்று என்னைககுறித்தும், இனிய மனைவியான தாரையைக்குறித்தும், அன்புளள பந்துக்களைக்குறித்தும சோகமுற்றிலேன் ; மிக்க நற்குண முடையவனும, பொனனுறசெயத தோளவளைகளை யுடையவனுமாகிய அங்கதனைக்குறித்தே மிகவும் சோகத்தை அடைகிறேன்; அவன் என்னைக் காணுமல பிறபபுமுதல் அருமையாக வளர்க்கப்படடமையின், மிகவும் சோகமடைந்து நீர்வற்றிய தடாகமபோல் உலர்ந்து வருந்துவானன்றே ? அவன இளமையுடையவனும், நூல்களைக் கற்காமையின நிலையுறாத புத்தி யுடையோனும், ஒரே புத்திரனுமாகையால, அவனைத தேவர் பாதுகாத்து அளித்தருளல்வேண்டும் ; சுக்கிரீவனிடத்துப்போலவே அவனிடத்திலும் சரியான அருள்செய்து ரக்ஷிததலவேண்டும ; தேவரே ஒன்றைசசெய்வ தற்கும், தடுப்பதற்கும், தண்டிப்பதற்கும், காபபதற்கும் வல்லவர் ; ஸ்ரீபரதாழ்வானிடத்திலும், இளையபெருமாளிடததிலும, சுக்கிரீவனிடத் திலும், தேவர்க்கு எவ்வளவு அருளுளதோ ? அவ்வளவு அருள் அங்கத னிடத்திலும் வைத்தருள்க ; என்மீதுளள பகையினுல் சுக்கிரீவன் தாரை யை வருத்தாமலிருக்குமாறு பாதுகாத்தருளக ; தேவருடைய அனுக்கிர கத்திற்குப் பாத்திரனுகித் தேவருடைய திருவுள்ளத்திற்கு இசைந்தபடி

இருப்பவர்களே அரசாக்ஷிசெய்யத்தக்கவர்களாவார்கள்; தேவரீரை எதிர்ப்பவர்கள் நெடுங்காலம் வாழாரகளெனபதை அடியேன் அறிவேனாகிலும், தேவரீர் திருக்கையினால் கொலைசெயயபபட்டு நற்கதி பெறவேண்டுமென்று நிச்சயங்கொண்டே தாரை பலவாறாகத் தடைசெய்யினும் கேளாமல் வந்து சுக்கிரீவனுடன போர்செய்தேன்; எனறு இவ்வண்ணம் வேண்டி உரைசெய்து ஆயுளமாளும்காலங்கிட்டினமையின், மொழிவதற்குத் திறமையின்றி, பேசாதிருந்தனன். பெருமாளும் அப்பொழுது அவனை நோககிக் கேளாய வானரர் கோமானே! நீ அங்கதன்விஷயமாகச சோகமுறறக; எம்மையும் தர்மமனறிக் கொலைசெயதோமெனறு எண்ணறக; நீயும் இறந்துவிடுகிறேனேயெனறு துஞ்சறக; உனனுடைய பாபததைப்போக்கி உனனை நறகதி அடைவிபபதனபொருட்டே நாம மஹாராஜருடன தோழமைகொணடு பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுத்து அவ்வணணம உன்னைக் கொலைசெயதோம; யாவனொருவன் தககபடி சிக்ஷை செயகிறானோ? யாவனொருவன தக்கபடி சிக்ஷைசெயயப்படுகின்றனனோ? அவ்விருவரும நறகதி பெறுவார்களேயனறி, அழியார்கள; ஆதலின, நீயும் எமமால சிக்ஷைசெயயபபடடவனாகிப் பாவந்தீரநது நல்வழிபெறறு பெருவீடு பெறுவாய; ஆதலின், துன்பததையும், மோகத்தையும், அசசத்தையும தீரந்து மகிழக; தெயவத்தை மீறி நடபபதறகு உனனால முடியுமோ? ஆதலின, தெயவசசெயலினால நேர்ந்த இவவிஷயததில சிந்தையுறறக; அங்கதன் உன்னிடத்திலபோலவே சுக்கிரீவனிடததிலும், எனனிடததிலும், அன்பும் பகதியுமகொணடு நடப்பானென்பதில சந்தேகமில்லை; என்று இனிமையாகவும, தர்மமாகவும அருளிசசெயது தேற்றியருளினார். வாலியும் பெருமாள அருளிசசெய்த மதுரமான வாக்கியத்தைககேட்டுப பெருமானை நோக்கி, அடியார்க்கினியராகிய ஸ்ரீராமா! பாணத்தினால் அடிபட்டு மதிமயங்கித் தேவரை அடியேன பலவகையாக இகழ்நதுரைததுப பெரும்பாவி ஆயினேன; இந்த அபராதத்திற்கு பிராயச்சித்தம் செய்ய வகையின்மையால, இதனைத் தேவர் பொறுத்து அடியேனை ரக்ஷித்தருளலவேணடுமென்று பலவாறாக வேண்டினன.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினெட்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது சருக்கததில் வாலிகேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் இநத சருக்கத்தில் பெருமாளே சமாதானம் அருளிச்செய்துவிட்டமையின, நாம் கூறவேண்டுவதொன்றுமிலது; பெருமாள் வாலியை எதிரில் வநது ஏன கொலைசெயதிலரெனின், பெருமானை வாலி காண்பானாகில், பெருமாள் தாடகை ஸுபாகு மாரீசன் விராதன் கபந்தன் கரதூஷணாதி ராக்ஷஸர்கள் முதலானோர்களைக் கொலைசெய்தாரென்பதையும், சிவன வில்லை முறித்தாரென்பதையும், பரசுராமனையும் வெறறிகொண்டாரென்பதை

பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

வாலி இறந்ததைக்கேட்டுத் தாரை அங்கதனுடன் அங்கோடி வந்தது.

அந்த வானரகோமானான வாலியும் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியங்களைக்கேட்டுத் தருமமென உணர்ந்து மகாராஜா எய்த கல்லுகளினாலும், மரங்களினாலும் அடிபட்டு ஸ்ரீராமபாணத்தாலும் வருந்தி உயிர் மாளும் தருணத்தில் மோஹமடைந்தனன். தாரையும் அந்தப்புரத்திலிருந்து பெருமாள் எய்த பாணத்தினால் வாலி இறந்தனனெனக்கேட்டுக் கூவென்று கதறி பொங்கி பிள்ளையுடன் விரைவாக விழுந்து அம்மலைக் குகையினின்றும் ஓடி வந்தனள். அங்குள்ள அங்கதனுடைய பரிவாரங்களும் அங்கே வில்லும் கணையும் கையிலேந்திப் பெருமாள் எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு ஓடின; யூகத்தலைவன் இறக்கையில் அச்சங்கொண்டு ஓடுகிற மற்றுள்ள யானைகளைப்போல ஓடி வருகிற அந்த வானரர்களைத் தாரை கண்டு அவர்களை நோக்கி, சூரர்களே! வானரர் கோமானான வாலிக்கு நீங்கள் முன்செல்லத்தக்கவர்களாகியும் ஏன் அச்சம் கொண்டு ஓடுகின்றீர்கள்; மண்ணாசையினால் சுக்கிரீவன் கொடிய ராமனைக்கொண்டு கூரிய பாணங்களை எய்வித்து என்னாயகனைக் கொன்றனனோ? ஆயினும், அதனால் நீங்கள் அஞ்சுவதேனென்று வினவினள். அவ்வானரர்களும் அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டுத் தாரையை நோக்கி, அம்மா ராணி! நீ மகனுடன் பிழைத்துத் திரும்பிச் செல்லீர்; அருமையான அங்கதனையும் பாதுகாத்தருளீர்; நமனே ராமனாக வந்து வாலியைக் கொலைசெய்தனன். வாலி சுக்கிரீவனால் போடப்பட்ட கல்லுகளையும், மரங்களையும் தடுத்து அடித்தும், வச்சிரம்போன்ற ராமபாணத்தினால் அடிபட்டு விழுந்தனர். இந்திரனுக்கு நிகரான நம் வேந்தர் அடிபட்டு

யுங் கேட்டிருக்கின்றமையின், அவரைக்கண்டவுடன் அவருடைய தோள்வலிக்கு அஞ்சித் தஞ்சமென வந்தடைந்துவிடுவான்; பின்பு, தஞ்சமடைந்தவர்களைக் கொலை செய்யக்கூடாமையின், வாலியைக் கொலைசெய்வேனென்று தாம் செய்த பிரதிஜ்ஞை பொய்யாய்விடும்; இவ்வண்ணம் எண்ணங்கொண்டே பெருமாள் மறைந்து வாலியை யடித்தருளினரேயன்றி, வேறில்லை; வாலியுடன் எதிராகநின்று போர்செய்பவர்களுடைய பலத்தில் பாதி முறையே வாலியைச் சேர்ந்துவிடுகிறதென்று வாலிக்கு இந்திரன் வரமளித்துப் பொன்மாலை கொடுத்திருக்கின்றமையின், பெருமாளும் வாலிக்கெதிராகப் போர்செய்தால் பலங்குறைந்து தோல்வியுறுவாராதலின், மறைந்தடித்தாரென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்; அது சரியன்று, நெடுநேரம் போர்செய்தபின்பே பலங்குறையுமேயன்றி, முதன் முதலில் குறையாதாதலின், முதலிலேதானே ஒரு கணையைத்தொடுத்து அவனைக் கொலைசெய்துவிடலாகுமன்றோ? மஹாராஜரும் நெடுநேரம் போர்செய்தபின்பே பலங்குறைந்து வருந்தினரேயன்றி, முதலில் வருந்தியிலரே? ஆதலின், நாம் உரைசெய்ததே சரியென உணர்க.

விழுகையில், மற்றுள்ள சேனைகள் யாவும் அச்சங்கொண்டு நாற்றிசைகளிலும் திரிந்தலைகின்றன; ஆதலின், கோபுரவாயல்களைக் காவல்கள் வைத்து அங்கதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தருளீர்; வானரர்கள் எல்லோரும் அங்கதனையே வேந்தனெனப் பணிவார்கள்; உமக்கு இந்த கிஷ்கிந்தையில் இருப்பதற்கு மனமில்லதாயினும், வேறு அரணுளத் இடம் தேடிச்செல்லுவோம்; முன்பு, வாலியினால் துரத்தப்பட்ட சுக்கிரீவாதிகளிடத்தினின்றும் நமக்கு இங்கு மிகவும் பயமுளது; என்று உரைத்தனர்கள். தாரை அம்மொழிகளைக்கேட்டு அதற்கு உடன்படாமல் அவர்களை நோக்கி, அன்பர்களே! வானரர்பெருமானென மிகச் சிறந்த என் கணவன் இறந்தபின்னர், எனக்கு அங்கதனாலாயினும், ராஜ்ஜியத்தினாலாயினும், என் உயிரினாலாயினும் யாது பயன்; ஸ்ரீராமபாணத்தினால் அடிபட்டு விழுந்த என் பிராணநாதனுடைய பாதமூலத்தையே போய்ச்சேருவேன்; என்று உரைத்துவிட்டுத் துன்புற்றுக் கூவி அழுதுகொண்டு தலையிலும், மார்பிலும், கைகளால் அடித்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடிவந்து சிறந்த தானவர்களையும் அடிப்பவனும், உயர்ந்த மலைகளையும் பேர்ப்பவனும், பெருங்காற்றினால் மோதப்பட்ட மகாமேகம்போலக் காஜ்ஜிப்பவனும், இந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுடையவனுமாகிய தன் பர்த்தா ஸ்ரீராமபாணத்தினால் அடிபட்டு மழைபொழிந்தொழிந்த மேகம்போலவும், புலியினால் வசைதப்பி அடிபட்டு விழுந்த ஆண்சிங்கம்போலவும், யாவராலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டும், குளிகை நாட்டியும், திண்ணை கட்டியுமழகாயுள்ள தோரணவாயில் அடங்கியிருந்த பாம்பைப் பிடிப்பதன்பொருட்டுப் பெரிய கருவடியினால் இடித்துத் தள்ளப்பட்டாற்போலவும், சாய்ந்து படுத்திருக்கக்கண்டு சிறந்த கோதண்டத்தை ஊன்றிக்கொண்டு நின்று கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமாளையும், இளையபெருமாளையும், மகாராஜரையும் தாண்டி வாலியைக்கிட்டிச் சோகத்தினால் மனங்கலங்கித் தரையில் விழுந்து மோகமடைந்து மீளவும் துயிலுணர்ந்த பெண்போலெழுந்து பிராணநாதாவென்று கூவி யமபாசத்தினால் கட்டப்பட்ட பதியை நோக்கிப் புலம்பி அழுதனள். மஹாராஜர் தாரை இவ்வண்ணம் அழுவதையும், அங்கதன் வந்து அழுங்கிநிற்பதையுங்கண்டு தாமும் மிகவும் துயரமடைந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபதாவது சருக்கம்.

தாரை புலம்பி யழுதது

இவ்வண்ணம் பெருமாளுடைய கோதண்டத்தினின்றும் புறப்பட்டதும், ஆயுளை மாய்ப்பதுமாகிய கணை யொன்றினாலே அடிபட்டுத் தரையில் வீழ்ந்திருக்கின்ற வாலியை முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய தாரை கண்ணுற்று விரைவாகக்கிட்டி யவனை யணைந்துகொண்டு மதங்கொண்ட யானை போன்றவனும், மஹேந்திரமலைக்கு நிகரானவனுமாகிய அந்த வாலியின் குணங்களை நினைந்து மிகவும் துயரங்கொண்டு கூவி யழுது புலம்பலுற்றனள். என் பிராணநாதரே! போரில் பகைவர்மேல் கொடுமையுடையோரே! மிகச் சிறந்த தோள்வலி யுடையோரே! சிறந்த வீரமுடையோரே! வானரர் கோமானே! மிகவும் சோகக்கடலில் மூழ்கினவளும், தேவரிடத்திலுள்ள நற்குணங்களையே கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தவளுமாகிய என்னுடன் இப்பொழுது ஏன் இனியமொழி மொழிகின்றிலீர்; வலீமுகா சீமானே! எழுந்திருந்தருள்க; சிறந்த பஞ்சணை மெத்தையில் படுத்தருள்க; தேவர்போன்ற சிறந்த வேந்தர்கள் இவ்வண்ணம் தரையில் துகளபடியப் படுத்திருப்பார்களோ? தேவர்க்கு என்னைவிட இப்பார்மடந்தையே மனத்துக்கினிய மனையாள்போலும், இப்பொழுது உயிர்மாய்ந்தும், என்னைத்துறந்து இப்பார்மகளை யங்கங்களினால் தழுவிக்கொண்டு படுத்திருக்கின்றீரல்லீரோ? மிகவும் வீரராகிய என் பிராணநாதரே! தேவர் நலவினையினாலே விண்ணுலகினில் இந்தக் கிஷ்கிந்தைபோன்ற சிறந்த மற்றொருபட்டணத்தைப் படைத்திருக்கின்றீர் போலும், ஆதலாலேதான் மிகவும் இனிய இந்தக் கிஷ்கிந்தையைத் துறந்து விட்டீர்; எங்கெங்கே இடங்களில் தேன்பொழியும் பூஞ்சோலைகளில் எங்களுடன் கூடிக் குலாவி இன்புற்றீரோ? அந்தந்த இடங்களுக்கெல்லாம் தேவரால் அழிவு நேர்ந்தது; தேவர் இவ்வண்ணம் ஆயுளமாண்டழிந்தமையின், யான் ஆசையும், ஆனந்தமும் குன்றிச் சோகக்கடலில் மூழ்கினேனன்றோ? என்னுடைய இந்த இதயம் கல்லினும் கடினமானது போலும், என் பிராணநாதனை தேவர் ஆயுளமாண்டிருக்கையிலும், இந்த இதயம் ஆயிரஞ்சிதறுண்டழிந்திலதன்றோ?—

வானரர் கோமானே! தேவர் முன்னே மஹாராஜருடைய பத்தினியாகிய ருமையையும் அபகரித்துக்கொண்டீர்; அந்த மஹாராஜனையும் வெருட்டினீர்; அந்தத் தீச்செயலின்பலம் இப்பொழுது தேவரால் அடையப்பட்டது; தேவருக்கு நன்மையையே கோருகின்ற என்னையும் அறியாமையாலும், மோகத்தினாலும் இகழ்ந்து நிராகரித்தீர்; யான் தேவருக்கு இதத்தைக் கோரியே இப்பொழுது போர் செய்றக என்று தகைந்தேன்;

இனியரூபயௌவனங்களினாலும், காமநூல் பயிற்சியாலும் செருக்குற்ற தெய்வப்பொதுமடந்தையர்களைச்சேர்ந்து மகிழ்வீர்போலும், இக்காலம் தேவருடைய ஆயுளை மாய்க்குங்காலந்தான்போலும், இல்லாவிடின் இந்த ஸுக்கிரீவனுக்கு வசமாகி இப்படி யழிந்திறப்பீரோ? இதுவரையிலும் யான் தேவராலே சிறிதுந் துன்பமின்றி வளர்க்கப்பட்டமையின், இனி கைம்பெண்ணாகி நாதனின்றித் துன்பக்கடலில் மூழ்கி வாழ்நாளை எவ்வண்ணம் போக்குவேன், இவ்வாறு தேவரும் வானேறிச் சிறப்பனன் சுக்கிரீவனும் பகைகொண்டு சினமுற்றிருக்கையில், துயரமென்பதையே அறியாமல் இதுவரையிலும் வளர்த்துச் சீராட்டப்பட்ட அங்கதன் இனி எப்பாடு படுவானோ? அறிகின்றிலேன்; அந்தோ? என்னுடைய பிரிய முள்ள பர்த்தாவே! தேவர் மீளாப் பிரயாணம் புறப்பட்டமையின், தேவருடைய இந்தப் பெறலரும் புதல்வனைக் கண்குளிரக்கண்டு தழுவி யுச்சி மோந்து இக்குறைதத்துத் தேற்றி யருள்க; இந்த ஸ்ரீராமன் தேவரையுங் கொலைசெய்தமையின், யாவரும் வியப்புறத்தக்கவனாயினர்; சுக்கிரீவன் பொருட்டுச் செய்த பிரதிஜ்ஞையையுந் தீர்த்துக்கொண்டனர் என்றிவ்வண்ணம் பதியை நோக்கிப் புலம்பி யங்கதனை நோக்கி, அடா என கண்மணியே! தந்தையைக் கண்ணாரக்காணாய், இனி நீ தந்தையைக்காண்பதரிதாகும்; என்று புலம்பி மஹாராஜனையும் நோக்கி, மைத்துனரே! நீரினி மனங்குளிர்க; ருமையையும் பெற்று மகிழ்க, இனி யச்சந்தீர்ந்தரசாக்ஷி செய்க; உம்முடைய அண்ணனார் வானேறிவிட்டனரல்லரோ? என்று புலம்பி மறுபடியும் பர்த்தாவை நோக்கி, என்னுயிர்க் காவலரே! யானிவ்வண்ணம் புலம்பி யழுகையிலும் என்னுடன் மாற்றமுரைக்கின்றிலீரோ; தேவருடைய மனைவியர்கள் யாவரும் இங்குவந்து புலம்புகின்றனர்கள் கண்டருள்க; என்றிவ்வண்ணம் தாரை புலம்பிய புலம்பலைக்கேட்டு மற்றுள்ள வாலியின் மனைவியர்களும் அங்கதனைத் தழுவிக் கொண்டு கூவென்று கூவியழுதனர்கள். மீளவும் தாரை வாலியை நோக்கி, என் பிராணநாதரே! தேவருக்கு மிகவும் இனியனான இந்த அங்கதகுமாரனை விட்டுவிட்டு இவ்வண்ணம் நெடுந்தூரம் மீளாமற் செல்லல் தகுமோ? யானாயினும், அங்கதனாயினும், தேவர் விஷயத்தில் யாதேனும் பிழை செய்தேமோ? என இவ்வண்ணம் எம்மைத் துறந்து செல்லுகின்றீர்; ஒருக்கால் யான் அறியாமல் பிழைசெய்திருப்பேனாயினும், அதனைப் பொறுத்தருள்க; தேவர் திருவடியிணையைத் தலைவணங்கித்தொழுவேன்; என்றிவ்வண்ணம் மறுபடியும் சக்களத்திகளுடன் கூடிப் புலம்பி வாலியின் சமீபத்திலேதானே பிராயோபவேசம்பண்ணி இறப்பேனென நிச்சயங் கொண்டனள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது சருக்கம்.

பிராயோபவேசஞ்செய்த தாரையைச் சிறியதிருவடி இனியமொழிகளினாலே தேற்றியது.

தாரை இவ்வண்ணம் உறுதிகொண்டு விண்ணினின்றும் நழுவி விழுந்த விண்மீனைபோலத் தரையில்விழுந்து படுத்திருக்கையில், சிறிய திருவடி கண்டு அருகில் வந்து அவளை நோக்கிக் கேளீர் அம்மா!—

గుణదోషకృతంజన్తు స్స్వకర్మఫలహేతుకం
అవ్యగ్రస్తదవాప్నోతి సర్వంప్రేత్యశుభాశుభం॥
శోచ్యాశోచసికంశోచ్యం దీనందీనానుకంపసే
కస్యకోవానుశోచ్యోస్తి దేహేస్మిన్బుద్బుదోపమే॥

குணதோஷக்ருதஞ்ஜந்து ஸ்ஸ்வகர்மபலஹேதுகம்
அவ்யக்ரஸ்ததவாப்நோதி ஸர்வம்ப்ரேத்யசுபாசுபம்
சோச்யாசோசஸிகம்சோச்யம் தீநந்தீநாநுகம்பஸே
கஸ்யகோவாநுசோச்யோஸ்தி தேஹேஸ்மின்புத்புதோபமே.

எல்லா உயிர்களும் அறிந்தாவது அறியாமலாவது செய்த நல்வினை தீவினைகளின்படி இம்மையிலும் வாழ்ந்து இறந்த பின்பும், அக்கருமங்களின் பலனை மறுமையிலும் அடைகிறார்கள், ஆதலின், ஒருவன் இறப்பதும், பிறப்பதும், வாழ்வதும், தத்தம் முன்வினைகளினால் வாய்ப்பதேயன்றி, வேறொருவராலும் நேராது, ஆதலின், வாலியை ஸுக்ரீவனே கொலை செய்தனனென்று எண்ணற்க; இவர் நிமித்தமாத்திரமேயன்றி, வாலி தன் முன்வினையாலேதானே இறந்தனர். ஆதலின், அவர்பொருட்டு நீர் துன்புறுவதும் சரியன்று; நாம் எவ்வண்ணம் நற்கதியடைவோமென்று உம்மை நீரே சோகித்துக்கொள்ளவேண்டுமேயன்றி, மற்றெவனைக்குறித்து நீர் சோகமுறுகின்றீர்; கடையேறும் வழியறியாமல் நீரே தீனமடைய வேண்டியிருக்கையில், திறமையற்ற நீர் மற்றெவனைக்குறித்து அருள் செய்வது; யாருக்கு எவன் சோகிக்கத்தக்கவனாகின்றனன்; ஒருவர்க்கும் ஒருவனும் இலன், எல்லோர்க்கும் இந்த யாக்கை நீரிலெழுங்குமிழிபோல் சஞ்சலமே யன்றோ? அன்றியிலே, நீர் மக்கட்பேறு அற்றவராயின், இவ்வண்ணம் துன்புறுவது தகும், இந்த அங்கதகுமாரனை நீர் பாதுகாத்தளித்தல் வேண்டுமன்றோ? இனி இவனுக்கு வாழ்நாள்களில் இதமுறும்படி காரியமாய்ந்து மனந்தேர்ந்தெழுந்திரீர்; எல்லாவுயிர்களும் பிறப்பதும்

இறப்பதும் பிழைப்பதும் நிலையற்றனவென்று நீர் அறிந்திலீரோ? ஆதலின், அறிந்தவர்கள் இம்மையில் நலம் விளைய்த்தக்க நற்செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமேயன்றித் துயருறுவது நலமற்றது; இந்த வாலியையே அடுத்து பதினாயிரம், லக்ஷம், கோடி, நூறுகோடி, என்று மேன்மேலுமுயர்ந்த கணக்குடையதும், கணக்கிறந்ததுமாகிய பற்பல பிரிவாயுள்ள வானரசேனைகள் பிழைத்தனர்கள் அதத்தன்மையராகிய வாலி தம்முன்வினையின்படி வானேறினராதலின், அவர்பொருட்டு ஏன் துயருறுகின்றீர், அன்றியிலே, இவர் நியாயமாகவே அரசாக்ஷி செய்ததும், தானமதானங்களிலும் பொறுமையிலும் ஆவலுடையவருமாதலின், நல்வினையினர் பெறும் பொன்னுலகு சேர்ந்து மகிழ்வார்; ஆதலினால், இவர்பொருட்டுத் துயருறற்க. இங்குள்ள வானரசேனைகளும், இந்த அங்கதகுமாரரும், இந்த கிஷ்கிந்தை ராஜ்யமும் உம்முடைய அதீனமேயாகும்; ஆதலின், இந்த சோகத்தையும், ஸந்தாபத்தையும் துறந்து மகிழ்க; உம்மால் கட்டளையிடப்பட்டு இந்த அங்கத குமாரரும் அரசாக்ஷிசெய்யக்கடவர்; உலகினில் யாவரும் மக்கட்பேற்றினைக் கோருவது தாமிறந்தபின்னர், தமக்குத் தர்ப்பணம் முதலானவை செய்வதன்பொருட்டேயன்றோ? இப்போது செய்யவேண்டிய காரியமும் உம்முடைய கணவனுக்குச் செய்யவேண்டிய சரமகைங்கரியமேயன்றோ? ஆதலின், இப்பொழுது வேந்தர்பொருட்டுச் செய்யவேண்டும் கருமங்களை அங்கதகுமாரனைக்கொண்டு செய்விக்கக்கடவீர், இக்காலத்திற்கு இதுவே தகுமன்றி, இவ்வண்ணம் துன்புற்று வருந்துவது தகாது, வானரர் கோமானான வாலிக்கு தஹனஸம்ஸ்காரஞ் செய்வித்தபின்பு, அங்கத குமாரனுக்கும் அபிஷேகஞ்செய்விக்கக்கடவீர். பின்பு, சிங்காஸநத்தில் வீற்றிருக்கும் குமாரனைக்கண்ணுற்றுச் சோகந்தணிந்து மகிழ்வீர்; என றிவ்வண்ணம் இனியமொழிகளை மொழிந்து தாரையைத்தேற்றினர். தாரை யதுகேட்டும் பர்த்தாவின் சோகத்தினாலே மிகவும் வருந்தி எதிரில் நிற்கின்ற சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர் மாருதி! அங்கதன்போன்ற ஆயிரம் பிள்ளைகளைக் காண்பதைவிட வானரர் சீமானான என்னுயகர் திருமேனியைத் தழுவி மகிழ்ந்திருப்பதே மிகச் சிறந்தது; அன்றியிலே, இப்பொழுது என் பர்த்தாவுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்விப்பதற்காவது, அங்கதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்விப்பதற்காவது, யான் உரியளல்லேன்; அங்கதனுக்குச் சிற்றப்பனாகிய மஹாராஜரே! இனி நடக்கவேண்டிய காரியங்களெல்லாவற்றிற்கும் நியாமகர்; அங்கதனைக்குறித்து நீர் இவ்வண்ணம் எண்ணற்க, தந்தையற்ற மகனுக்குச் சிற்றப்பனே பாதுகாவலனல்லது,

தாய பந்துவாகாள; எனக்கு என கணவனைச்சேர்ந்து செல்வதைவிட இம்மையிலாவது, மறுமையிலாவது, நலநதருவது வேறொன்றுமிலது; ஆதலின், பகைவருடன் போர்ந்திறந்த என் பிராணநாதா படுத்திருக்கின்ற இவ்விடத்திலேதானே படுததிறபபது எனக்கு மிகவுந் தகுந்தது; என்று மொழிந்து வருந்தினள்.

கிஷ்கிந்தாகாணடத்தில இருபததொனறுவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

வாலி மூாசசைதெளிநது மஹாராஜா அங்கதன் இவாகளுடைய மேலே நடககவேண்டிய விததததை யுரைசெயது அவ வணணமே செய்யுமபடி வேண்டியது

பின்பு, வாலி மூாசசைதெளிந்து அங்கதகுமாரனுககெதிராகத் தனக கெதிரில நின்ற மஹாராஜனை முதன் முதல் பாாத்து அவனை நோககிக கேளடா ... யான தீமையை விளைககததகக தீவினையினாலே மதிமயங கிச செருககுற்று உனனுடைய பாரியையையும அபகரித்துககொண்டு உனனையும வெருட்டினேன; ஆதலின, அப்பகையை என்மேல்கொண்டு என்னைத தீயோனெனறு எண்ணி இகழ்க, தலைவிதி யாவரையும்தான் செலலும வழியிலேதானே பற்றி இழுககின்றதன்றோ? உனககும் எனக்கும ஓரே காலததில் கூடி இன்புறும்படி ஸ்ரீமந்நாராயணன ஸங்கறபித்திலனென வெண்ணுகிறேன்; அடா சுக்கிரீவா! ஆகையாலேதான எனககு அவவண ணம் மதிமயங்கித தீசசெயல புரிந்தேன்; தலைவிதியைத தவிாபபது ஒருவராலும் முடியாதன்றோ? இனி நீ தாமஸஞ்செயயாமல் இபபோழுதே அபிஷேகம்பூண்டு இந்த வானரங்களெல்லோாககும ராஜனாகி யரசாட்சி செயக; யான் இபபோழுதே யமதாமராஜன் படடணமடோகின்றேனென் றெண்ணுக; இப்பொழுதே உயிரையும், வாலி யொருவராலும் கொலை செயயப்படானென்னும புகழையுந்துறந்து செல்லுகின்றேன; இக்காலை யிலே யான சொன்னவண்ணம் செயவதென்பது அருமை; ஆயினும், என்மீது அன்புவைத்து இவ்வண்ணமே ... க்கடவை எனனருமைக் குழந்தையான இந்த அங்கதன இனபு... யவனும், இதுகாறும் துன்பமென்பதை யறியாதவனும், ... போனும, நல்லறிவினால்

யெரியோனுமாகியும், இப்போழ்து துன்புற்றுத் தரையில் வீழ்ந்து வருந்து கின்றனன் பாராய்; இந்த என்னுயிரினும் பிரியமுள்ள மைந்தனை நீ என்னை நினைந்து வருந்தாவண்ணம் உன்மகனாக எண்ணிப் பாதுகாத்தளிக் கக்கடவை. இனி நீயே இவனுக்கு வேண்டியவைகளை யளிப்பவனும், பாதுகாப்பவனும், அச்சம்நேருங்கால் அச்சத்தைத்தீர்ப்பவனுமாகின்றனை; யானிறந்தபின், நீ தவிர வேறொருத்தருமிலர் அன்றோ? அன்றியுமே, தாராகுமாரனான இந்த அங்கதன் உனக்கு நிகரான பலபராக்கிரமமுடை யோனாதலின், அரக்கர்களுடன் போர்செய்யுங்காலையில் முன்னின்று போர் செய்வான்; யௌவனமுடைய இம்மைந்தன் போர்க்களத்தில் மாயக் னென்பதற்குத் தக்கபடியே பற்பல செயல்களையும் செய்வான், ஸுக ஷேணனது மகளாகிய தாரையும் மேல்வினையும் நன்மை தீமைகளை பாராய்ந்தறிவதில் மிகவும் நுட்பமான நுண்மதியுடையவளாதலின், இவள் எந்தச்செயலை நன்றென்று மொழிவளோ? அச்செயலை ஐயுறுதலின்றி விரை வாகச்செய்க; எதனைத் தீதென்று விலக்குகின்றனளோ? அச்செயலை யொ ருகாலையிலுஞ்செய்யற்க, இவள் ஆராய்ந்து சொன்ன விஷயம் ஒருக்காலும் மாறுபட்டதில்லை, சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய காரியங்களையும், தடை யின்றி விரைவாகச்செய்க, நீ செய்யாயாயில், பாவமும் சேரும், பெரு மானும் சீறி யுனக்குத் தீமை செய்குவார், யான் கழுத்திலணிந்திருக் கின்ற இந்தப் பொன்மலர்மாலையை யான் இறப்பதன் முன்னமே கழற்றி யுன்கழுத்திலணிந்துகொள்க, யானிறந்தபின்னர், இதிலுள்ள சிறந்த திவ்விய காந்தி யழிந்துவிடுமென்று மொழிந்தனன். மஹாராஜரும் தமை யன் இவ்வண்ணமுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு அவன்மீதுள்ள சினந் தணிந்து மகிழ்வுகுன்றிச் சோகம் அதிகரித்து ராகுவினால் பிடிக்கப்பட்ட முழுமதிபோல ஒளியிழந்து சாந்தியடைந்து அம்மொழிகளையெல்லாம் நல மெனவே உடன்பட்டு வாலியின் அநுமதியின்படி அந்தப் பொன்மலர் மாலையை வாங்கி யணிந்து கொண்டனர். வாலியும் மாலையை யளித்த பின்பு, பொன்னாட்டுக்குப் புறப்படச் சித்தமாகி எதிரில் தேம்பி நிற்கின்ற அங்கதனை நோக்கி, அடா என்னருமைப்புதல்வா! காலதேசங்களை யறிந்து இன்பமுறின் மகிழாமலும், துன்பமுறின் வருந்தாமலும், இரண்டினையும் பொறுத்து உன் சிற்றப்பனுடைய கட்டளையின்படி நடந்துகொள்ளக் கடவை. நீ எவ்வண்ணம் இதுவரையில் என்னாலே எப்படியிருக்கினும் நிரந்தரம் பாதுகாத்தளிக்கப்பட்டு இன்புற்றனையோ? அவ்வண்ணமே ஸுக் ரீவன் நீ எப்படியிருக்கினும் உன்னை நன்குமதிப்பான்; ஆதலின், இவ னுடைய மதப்படியிருந்து இவன் மகிழும்படி நடந்துகொள்வாயாகில், இவனும் உன்மீதன்புசெய்து அளிப்பான்; ஆதலின், இந்த சுக்கிரீவ னுடைய பகைவர்களுடனாவது, அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடனாவது தோழ மை கொள்ளற்க; எப்பொழுதும் இவனுடைய இதத்தையே கோரிக் கொண்டு இவனுக்காட்பட்டிருக்கக்கடவை.

నచాతిప్రణయః కార్యః కర్తవ్యోఽప్రణయశ్చ తే
ఉభయంహిమహాదోషస్తస్మాదన్తరదృగ్భవేత్॥

நசாதிப்ரணய꞉ கார்ய꞉ கர்தவ்யோப்ரணயச்சதே
உபயம்ஹிமஹாதோஷஸ்தஸ்மாதந்தரத்ருக்பவேத்

யாருடனும் மிகவும் நெருங்கிப் பிணங்கற்க, இணங்காமலும் தனித்து நில்லற்க; இவ்விரண்டும் மிக்க தீமைக்கிடமாகும்; ஆகலின், யாவருடனும் தக்கபடி நட்புக்கொண்டு வாழ்ந்து மகிழ்க; என்று மொழிந்து கண்களை மெல்ல விழித்துக் கணையினால் வேதனையுற்று நன்கு விழித்து பயங்கரமான பார்வைகளினாலே பார்த்து மேலெழுந்த உயிரையுடையனாய் இறந்தனன். பின்பு, தாரை முதலிய வானரமாதர்களும், வானர படைத்தலைவர்களும் கூவென்று கூவி ஐயையோ இப்பொழுது கிஷ்கிந்தை பாழாயிற்றே? தோட்டங்களும், மலைகளும், காடுகளும் அழிந்தன, வானரர்களும் ஒளியிழந்தவர்களாயினார்கள், எந்த மஹாவீரருக்கு அருகில் காடுகளும் எக்காலத்திலும் தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்தனவோ? அவர் போய் இனி யாவன் இவ்வண்ணம் செய்வான்; எங்கள் மஹானுபாவர் கோலபனென்னும் கந்தர்வனுடன் பதினைந்து வருஷம் ஓயாமல் போர்செய்து, இரவென்னும் பகலென்னும் வேற்றுமையின்றியே போர்ந்து பதினாறாவது வருஷத்தில் அவனை யடித்து வெற்றிகொண்டு நம்மெல்லோரையும் மகிழ்வித்தனரோ? அத்தன்மையரான தனிவீரராகிய இவர் எவ்வண்ணம் கொலைசெய்யப்பட்டனரந்தோ? என்றிவ்வண்ணம் புலம்பி யழுது சிங்கத்தையுடைய பெருங்காட்டில் பெருங்காளை இறந்துவிடுகையில், அதனைச் சேர்ந்த பசுக்கள்போல வருந்தினார்களே யன்றிச் சிறிதும் இன்புற்றிலர்கள், அப்பொழுது தாரையும் பதி இவ்வண்ணம் இறந்ததைக்கண்டு வெட்டுண்டு சாய்ந்த மரத்தின்மேல் படர்ந்திருந்த வல்லிபோலச் சாய்ந்து வாலியைத் தழுவிக்கொண்டு சோகஸாகரத்தில் மூழ்கி வருந்தினள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

தாரையின் புலம்பல்.

அநந்தரம் தாரை வானரர் கோமானான வாலியின் முகத்தை நோக்கி இந்த அவ்வாலியைக்குறித்துப் புலம்பலுற்றனள் அந்தோ? என்னுருயிர்க்

காவலரே! எனனுடைய மொழிகளைக்கேளாமல் ஏன இவவண்ணந் தரை யில் படுத்திருக்கின்றீர்; இபபார்மகள தேவாககு என்னினும பிரியமுடை யாளபோலும, என்னுடன பேசாமல் இவளேயே தழுவிப படுத்திருக்கின்றீ ரல்லீரோ? அந்தோ தெய்வம் இபபொழுது சுக்கிரீவனுக்கு வசமாகியதோ? இபபோது ஸுக்கிரீவனேயல்லனே வீரமுடையவனுயினன், ரிக்ஷவானரத் தலைவாகளெல்லோரும தேவனையே தொழுதுகொண்டிருந்தனரோ? அவர்க ளெல்லோரும இங்கே கூடிப புலமபுகின்றனாகள, அங்கதனும் வருந்து கின்றனன; இவாகளின் புலமபலையும், எனனுடைய இம்மொழிகளையும் கேட்டும ஏன மறுமொழி மொழிகின்றிலீர, எந்த இடத்தில் பம்பல பகை வீரர்களும தேவரால கொலைசெய்யபபட்டுப் படுத்தனாகளோ? அவவிடத் திலேதானே தேவர் இபபொழுது ஆயுளமாண்டு படுத்திருக்கின்றீரந்தோ? நற்குலத்திற்பிறந்தவரும, கசடற்ற தோளவலி யுடையவருமாகிய என் பிராணநாதரோ! எனனை அநாதையாக விட்டு விட்டு மீளாமல சென்றீ ரயயோ? உலகினில் ஒருவரும சூரனபொருட்டுக கனனிகையை விவாஹஞ் செய்து கொடுககக்கூடாதலலா, யான சூரனுக்கு மாலையிட்டு மணமபுரிந் திவவண்ணம கைமபெண்ணுயினேனல்லேனே? எனது மானமும அழிந் தது; நம்பிக்கையும், இன்பமும தொலைந்தன, ஆழமுடைய சோகககடலில் மூழ்கினேன, எனனுடைய இநத இதயமும கல்லினுங் கடினமாகியது; இது கணவனிறக்கக்கண்டும் சிதறுண்டு பிளந்தழிந்திலதன்றே? பிரிய முடையோரும, பாதுகாபபவரும, பிரியஞ்செயபவரும, போர்க்களத்தில் தோல்வியுறுதவருமாகிய என் பர்த்தா இபபோழுதிறந்தனரோ? ஒரு பெண் மக்கட்பேறுடையவளாயினும, பெருஞ்செல்வமுடையாளாயினும், நற் குண நற்செய்கை யுடையவளாயினும் ஆகுக; அவள் எப்படியிருக்கினும் கணவனற்றவளாயின், கைம்பெண்ணெனவே யன்றே? யாவரும் இகழ்ந் துரைசெயவார்கள; வீரமுடைய வென்னுதரே! தேவருடைய திருமேனியி னின்றும் பெருகிய குருதி பாய்ந்து செவப்புற்ற இவவிடத்திலே இந்திர கோபம்போல் செவநத பட்டிஞலியற்றிய பஞ்சணைமெத்தைபோலவே படுத்திருக்கின்றீரே? தேவருடைய சரீரமும துகளபடிந்து உதிரம தோய்ந் திருக்கின்றமையின, கைகளினுலே தழுவிககொள்ளத் திறமைகொளளு கின்றிலேன்; இநத சுக்கிரீவனுடைய தீராப்பகையும், அச்சமும், ஸ்ரீராம னெயதருளிய ஓரே கணையினுலே தீர்க்கப்பட்டமையின், இவன் மனங் குளிர்ந்தனன்; அந்தோ? என் நாயகரோ! தேவர் இறந்திருக்கையிலும், தேவரைத்தழுவிககொளவதற்கு மார்பில் நாட்டப்பட்ட இந்தக் கூரிய கணை தடைசெய்கிறது என்று புலம்பினள். அப்பொழுது சேனுபதியான நீலன் மலைக்குகையினுள் புகுந்திருந்த நச்சரவமபோன்ற அக்கணையை வாலியின் மார்பினின்றும் பேர்த்தெடுத்தனன். அப்பொழுது அக்கணை அஸ்தகிரியில் மாலைப்பொழுதில் கதிரவனது கதிர்போலத் திகழ்ந்தது; உடனே வாலி யினது தேகத்திலுள்ள காயத்தினின்றும் குருதியானது மலையினின்றும்

காவிபடிந்த சுனைநீர்போலத் தாரை தாரையாக நாற்புறத்திலும் பெருகிற்று; இவவண்ணம் துகள்படிந்து குருதிதோய்ந்த வாலியின் சரீரத்தைத் தாரை கணணீர்களினாலே துடைத்து தலமபுகின்றவளபோலக கண்ணீரைப்பெருககி அங்கத குமாரனை நோக்கி, அடா என பெறலரும் புதல்வா! உன தந்தையின் மாணவஸ்தைதையைக் கண்ணுறுய, தீராப்பகையென்னும் பாவச் செயல் இப்போழுது முடிவுபெற்றது; பாலஸூரியன்போன்ற மேனியுடையவரும், பொனனுலகினை நோககிப் புறப்படுபவருமாகிய உன்னுடைய தந்தையைத் தலைவணங்கி வநதனஞ்செயயடா? என்று புலமபி யுரைசெயதனள. அங்கதகுமாரனும தாரை யுரைசெய்த அம்மொழியைககேட்டெழுந்து கைகளைககூபபித் தந்தையைத் திருவடித்தொழுது அபிவாதனம் பண்ணினன். அப்பொழுது தாரையும வாலியைக்குறித்தது என பிராண நாயகரே! முனபு அஙகதன் பணியுஙகாலைகளில் தேவா மகிழநது நெடுங காலம வாழக, எனறு மகிழ்ந்து வாழத்தி யருளவீரோ? இபபோழது ஏன் அவவண்ணம் ஆசிரவாதம் செய்கின்றிலீர, அருளிச்செயக; காட்டிடையில் சிங்கத்தினாலடிபட்ட காளையைச சேர்ந்து கன்றுடன் கூடிய பசு துனபுறுவது போல யானும் அங்கதனுடன தேவரைச்சேர்ந்து வருந்துகின்றேன்; என்னைபுள்ள நாயகரே! உலகினில் யாகஞ்செயபவா மனைவியுடன் கூடியே அவபிருதஸ்நானஞ்செய்வாரகளே யன்றித தனித்துச செயயாரகளலலரோ? தேவர்மாத்திரம் போாக்களமென்றும யாகசாலையில போர்வதென்னும் யாகத்தைச்செயது முடித்து ஸ்ரீராமனெய்த கணையென்னும தீரததததில் தருமபத்தினியான என்னைவிட்டு எவவணணம மரணமென்னும் அவபிருத ஸ்நானஞ்செய்தீர; போர்க்களத்தில் தேவருடைய மேனிவலியைக் கண்டு மகிழந்த தேவராஜனன தேவா தந்தையினால் அளிக்கப்பட்ட பொன்மலர் மாலையை இப்போழது காண்கின்றிலேனே? கதிரவன் மறைந்துவிடினும், வெயயோனொளி மேருமலையைவிட்டகலாதது போலவே தேவா மரணமுற்றிருக்கினும, ராஜலக்ஷ்மி தேவருடைய திருமேனியைவிட்டகலுகினறிலது; தேவா போர்செயவதனபொருட்டுப புறப்படுகையில், யான வேண்டி யுரைத்த வார்த்தையும் தேவாககு இதமெனறு தோனறியிலது; ஆதலின, யானும் தேவரைத தடைசெய்யுந் திறமைகொணடவளாகியிலேன்; தேவர் எனது வாககியத்தைககேளாமல இறந்தமையின, தேவரால் யானும் மக்னுடன் வருந்திக் கைம்பெண்ணாகி யழகினையும் இழநதேனந்தோ? எனறு புலம்பி யழுது வருந்தினள.

கிஷ்கிந்தாகாணடத்தில் இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

இருபத்துநான்காவது சருக்கம்.

இவ்வண்ணந் தாரை துன்புறுதலைக்கண்டு மஹாராஜா தாமும் சோகமடைந்து தீயில்வீழ்ந்திறப்பேனென்று பெருமானை வேண்டியதும், பெருமான் அதுகேட்டருளித் தாரையைத் தேற்றுவதன்பொருட்டுச் செல்லுகையில், தாரை பெருமானை நோக்கிப் புலம்பியதும், பெருமானும் அவளை நன்மொழிகளினால் தேற்றியருளியதும்

இவ்வண்ணந் தாரை தீராததுயரங்கொண்டு சோகக்கடலில் மூழ்கி வருந்துவதை மகாராஜா கண்ணுற்றுப் பகை நீங்கிய தமையனை யறியாமையினாலே கொல்வித்தேனேயென்று மிக வருந்திக் கண்களில் சோகநீர்பெருகி மகிழ்வுகுன்றிப் பெருமானெழுந்தருளியிருக்குமிடஞ்சென்று வில்லைக் கையிலேந்தி நச்சரவத்துக்கு நிகரான கணையைக் கையிற்பிடித்து கம்பீரமாய் நிற்கின்ற அந்தப் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் நலமுள்ள தோழமீர்! தேவா! பிரதிஜ்ஞை செய்தவண்ணம் நிறைவேற்றியருளினீர்; தேவருடைய திறமை கைகண்ட மருந்தாயிற்று, அடியேனுக்கிப்பொழுது போகங்களிலும், உயிர் வாழ்தலிலும், மனம் வெறுப்புற்றிருக்கின்றது; இந்தத் தாரை இவ்வண்ணம் வருந்துகையிலும், அங்கதகுமாரன் இவ்வண்ணம் துயருறுகையிலும் எனக்கு அரசாக்ஷிசெய்யவேண்டுமென்று எவ்வண்ணம் மனமுளதாகும்; முன்பு, வாலி காரணமின்றி என்னை வெருட்டியோட்டினமையாலும், வன்மொழிகளை மொழிந்தமையாலும், தீராப்பகைகொண்டு மனையாளையும் அபஹரித்துக்கொண்டு மிகவும் வருத்தினமையாலும், அவனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் உடன்பட்டுத் தேவரை வேண்டினேன்; அவனிப்போழ்திறந்தபின்னர், மிகவும் பச்சாத்தாபமடைந்து வருந்துகின்றேன்; இப்பொழுது நான் முன்பு ரிசியமூகமலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்ததே நலமென்று எண்ணுகின்றேன்; இப்போதிந்த வாலி இறந்தபின்பு, பொன்னுடைநகரசனுக்கு வாழ்கைதன்னையும் நனகு மதிக்கின்றிலேன்; மஹாத்துமாவான எனனண்ணன் என்னுடன் போர்செய்து என்னை வெருட்டுகையிலும், என்னை நோக்கி, அடா சுக்கிரீவா! யான் உன்னை யுயிர்மாயக் கொலைசெய்யேன், நீ என்னை எதிர்த்தமையின், உனது கொழுப்பைமாத்திரம் அடக்கிவிடுகின்றேனென்று எனமீது தம்பியென்னும் அன்பினால் உரைத்தனனே? அவ்வண்ணமுரைசெய்வது பெருந்தகவுடைய அவனுக்கே தகும்; இவ்வண்ணம் அன்பின்றி யவனைக் கொல்விப்பது கொடும்பாவியான எனக்கே தகும், அண்ணனைக் கொலைசெய்து அரசாக்ஷி செய்வதினும், பின்பு நேர்ந்த துயரத்தைப் பொறுப்பது மிகவும் கடின

மென்பதை யறிந்தாராயாமல் மண்ணாசை பெண்ணாசையையே முக்கிய மாகக்கொண்டு கொடும்பாவியான என்னைப்போல் மற்றெவன்தான் இவ் வண்ணம் மிகவுந்திறமையுடைய அண்ணனைக் கொலைசெய்விக்கத் துணிவு கொள்ளுவன்; என் தமையன் மஹாமகிமை யுடையோனாதலின், என் னைக் கொலைசெய்ய நினைத்திலன், யான் கெடுமதி யுடையோனாதலின், அவனைக் கொலைசெய்விக்க மனந்துணிந்தது; என்னைக் கிளையினாலடித்து வருத்தி அடா தம்பி! நீ இனி இவ்வண்ணம் என்னை எதிர்த்துப் போர் செய்யற்க; என்று மதிகூறிக் கொலைசெய்யாமல் விட்டுவிட்டமையின், அவனால் தருமமும், உடன்பிறப்பும், பெருந்தகவுடைமையும், நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டன. என்னாலோவெனில், சினமும், பகையும், காமமும், குரங்கின் தன்மையும் நன்கு விளக்கப்பட்டன. ஸ்ரீரகுநந்தன! நினைத்தற் கரியதும், துறக்கத்தக்கதும், விருப்புறற்கரியதும், காணற்கரியதுமாகிய கடும்பாவத்தை யண்ணனைக் கொலைசெய்வித்தமையின், விசுவரூபனைக் கொலைசெய்த தேவேந்திரன்போல அடைந்து வருந்துகின்றேன்; இந்திர னுடைய பாவத்தையாயினும், பூமி, ஜலம், மரங்கள், பெண்கள், இந்நால் வரும் ஏற்றுக்கொண்டு, வேழமண், நுரை, பிஷிண, தூமை என்னும் இந் நான்கு விதங்களாக முறையே தாங்கினார்கள். இந்த என்னுடைய கொடும் பாவத்தை எவன்தான் ஏற்றுக்கொள்வான், தருமமின்றிக் குலத்தை யழித் திவ்வண்ணம் வருத்தமுற்ற பிரஜைகள் என்மீது அச்சத்தினாலோ அருளினாலோ அன்பினாலோ செய்யும் மரியாதையையும் விரும்புகின்றி லேன்; இளவரசனாகுவதையும் விரும்பேன், அரசனாகுவதையும் வேண் டேன்; கொடும்பாவஞ்செய்து உலகினில் பெரும்பழியையும், இகழ்வை யுமடைந்து வருந்துகின்றமையின், பெருமழையில் நீர்வெள்ளம் பள்ளத் தாக்கில் பெருகி வளர்வதுபோலச் சோகமென்னும் பெருவெள்ளம் உல கினில் தாழ்ந்த என்மேல் பெருகி வளர்கின்றது. அண்ணன் கொலை யென்னும் பின்புறமும் வாலுமுடையதும், ஸந்தாபமென்னும் துதிக்கை, கண், தலை, தந்தங்களை யுடையதுமாகிய பாவமென்னும் மதயானை நதி யின் கரையைத்தாக்கி இடித்துச் சாய்ப்பதுபோல என்னையும் மோதி இடித்துச் சாய்க்கின்றது; ஸ்ரீரகுகுலதுரந்தரா! நெருப்பில் காய்ச்சின தங்கம் அழுக்குச்சிட்டத்தைவிட்டகலுவதுபோல் என் மனதில் விவேகம் பாவத்தைச்சேராமல் அகலுகின்றது. ஸ்ரீராகவா! இந்த அங்கதகுமாரன் இவ்வண்ணம் சோகமடைந்து தவிக்கின்றமையின், இவ்வாநரர்களெல் லோரும் மரணமுறுபவர்போலத் தவிக்கின்றனர்கள் உலகினில் நற்குண நற்செய்கையுடைய மகன் பெரும்பாலுமுள்ளனாயினும், இந்த அங்கத னுக்கு நிகரான குமாரன்மாத்திரம் எங்குமிலன்; என்னண்ணனைப் போன்ற சோதரர்களும் எங்குமிலர், இனி அத்தனமையனான அண்ண னுடன் வாழ்வதேது; ஸ்ரீராமசந்திரா! இந்த அங்கதன் சோகத்தின் றிறவாமல் பிழைப்பானாயின், தாரையும் பிழைப்பாள். அங்கதனின்றி

மாத்திரத் தாரை யொருக்காலும் உய்யாளென்று நம்புகின்றேன்; ஆதலின், யான் அண்ணனுடனும், அங்கதகுமாரனுடனும, மறுபிறவியி லாவது நட்பினைக்கோரித் தீயில வீழ்ந்திறப்பேன்; இவ்வானரர் தலைவர் கள் தேவருடைய கட்டளையின்படி பிராட்டியாரைத் தேடி யளிப்பார்கள். யானிறந்துவிடினும், தேவர் எல்லாக்காரியங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளவல்லீர்; ஆதலின், அண்ணனைக கொலவித்த கொடும்பாவியான யான் இறப்பதன்பொருட்டனுமதி கேட்கின்றேன; என் வேண்டுகோளுக் கிரங்கி யனுமதி கொடுத்தருளக, என்றிவ்வண்ணம புலம்பி வேண்டினர். பெருமாள் அம்மொழிகளைக் கேட்டருளித் தாமும கண்ணீர்பெருக்கி வருந்தி முகூர்த்தகாலம் சிந்தையுற்றிருந்து யாவராலும யாது பதிலரு ளிச செய்வாரென்று பார்க்கப்பட்டுப பாரமடந்தைபோல மிகப் பொறு மையுடையவராதலினாலும், அனைததுலகங்களையும பாதுகாத்தளிப்பவ ராதலாலும, இவ்வண்ணம இவர்கள துயருறுவதைபபொறாமல இவா களைத்தேற்றி மகிழ்விப்பதனபொருட்டுத திருவுளங்கொண்டு சோகக் கடலில் மூழ்கி வருந்துகின்ற தாரையைக்கடாக்ஷித்து அவளருகிலெழுந் தருளினர். உடனே அங்குள்ள வானரததலைவாகள கணவனைத்தழுவிக் கொண்டு புலம்புகின்ற அந்தத் தாரையைப பெண்களைககொண்டு எழுந் திருக்கச்செய்கையில, தாரையும் பதியைவிட்டுத திரும்பி விலலுங் கணை யுங் கையிலேந்திக கதிரவனபோலக் காந்திகொண்டு விளங்குகின்ற ஸ்ரீராமபத்திரனைக கண்டு இவருடைய திவ்விய தேஜஸ்ஸினாலும, ராஜ லக்ஷணங்களினாலும, இவரே ஸ்ரீராமபத்திரனெனறறிந்து துன்புற்றுக் கொண்டே பெருமானுடைய சமீபததையடைந்து சோகததினால் மெய் நடுங்கி வருந்திப பெருமானை நோக்கிக கேட்டருளீர சக்கரவாத்தித் திருக்குமாரரே!—

త్వమప్రమేయశ్చదురాసదశ్చ జితేన్ద్రియశ్చోత్తమధార్మికశ్చ
అక్షయ్యకీర్తిశ్చవిచక్షణశ్చ క్షితిక్షమావాన్క్షతజోపమాక్షః॥

தவமப்ரமேயசசதுராஸதசச ஜிதேநத்ரியசசோத்தமதாா்மிகசச
அக்ஷயயகீர்திசசவிசக்ஷணசச க்ஷிதிக்ஷமாவானக்ஷதஜோபமாக்ஷ:.

தேவர் அளவிடத்தகாதவரும், தீவினையோர்கள் அடைவதற்கரிய வரும், புலன்களுக்கு வசபபடாமல புலன்களையே தன் வசமாக்கி யருளிய வரும், தருமமுணர்ந்தோர்களுள்ளும் தருமமுடையோர்களுள்ளும் சிறப் புற்றுயர்ந்தவரும், ஒருக்காலேயிலும் குறைவும அழிவுமுறாத பெரும்புக ழுடையவரும், உபய விபூதிகளையும தக்கபடி நடாத்துவதில் மிகத் திறமை யும் வலிமையுமுடையவரும், பார்மகட்கு நிகரான பொறுமையுற்றுத் தஞ்ச மடைந்தவர்களின் பிழைகளைப் பொறுத்துப் பாதுகாத்தளித்தருள்பவரும், உதிரம்போலச் சிவப்புற்றும் செந்தாமரைமலர்போல வியன்றகன்றுமுள்ள

திருக்கண்களை யுடையவருமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஆகின்றீர்; தேவர் அப்பிராகிருதமான சுத்தஸத்துமயமான திவ்விய சரீர வயவங்களை யுடையவராகியும், தீயோர்களை வென்று நல்லோர்களைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டு லீலாமானுஷ திவ்வியமங்கள விக்கிரஹத்தையுடையராக அவதரித்துக் கோதண்டத்தையும் பாணத்தையும் திருக்கைகளிலேந்தி அதிமானுஷ பலபராக்கிரமங்களை யுடையராய அலிகளும், ஆண்பிள்ளைகளும் கூடக்கண்டு மயங்கிப் பெண்ணுருக்கொண்டு புணர விரும்பத்தக்க திவ்வியாவயவ ஸௌந்தரிய முடையவருமாகியும், பின் இவ்வுருவை விட்டு முன்போலவே அப்பிராகிருத திவ்வியமங்கள விக்கிரஹமுடையராகுவீர்; என்று பெருமானுடைய திவ்வியமங்கள விக்கிரஹத்திலீடுபட்டுப் புகழ்ந்து மீளவும் வானர ஜாதியாகையால, மதிகலங்கிப பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவர் எந்த பாணத்தினால் என பர்த்தாவை யடித்தருளினீரோ? அந்தக் கணையினாலே தானே என்னையும அடித்தருள்க; என் பர்த்தா! என்மீது மிகப பிரிய முடையவராதலின, பொன்னுலகிலும் என்னைப் பிரிந்து மகிழவுறார்; இவர் பொன்னுலகை யடைந்தும முற்றும சுற்றிப்பார்த்து என்னைக் காணாராயின், சிறந்த ஆடையாபரணங்களையுடைய தெய்வப்பொதுமகளிர்களைக் கண்ணுறினும், மகிழந் தவர்களுடன சேர்ந்தின்புறார்; மிகவும் அழகிய இந்த மலையருகில தேவர் எழுந்தருளியிருந்தும் பிராட்டியாரைப் பிரிந்திருக்கின்றமையின, எவ்வண்ணம் துன்புற்று வருந்துகின்றீரோ? அவ்வண்ணமே விண்ணுலகிலும் என பதி! என்னைப் பிரிந்து, மகிழவுகுன்றி, யொளியிழந்து, மெய்வாடி, வருந்துவாரய்யோ? தேவர் பெண்டாட்டியைப் பிரிந்தவர்களுறும் துன்பம் மிகவும் பொறுத்தற்கரியதென்பதை நன்கறிந்தருளவீரல்லீரோ? ஆதலின, என் பிராணநாதன் என்னைப் பிரிந்து வருந்தாவண்ணம என்னைக் கொலை செய்து என் பர்த்தாவிடம என்னைச் சேர்த்து மகிழவித்தருள்க. தேவர் என்னைக் கொலைசெய்யும் விஷயத்தில் பெண்கொலைசெய்வது தருமமன்றே என்று எண்ணற்க; என்னை வாலியின் ஆத்துமாவாகவே யெண்ணிக் கொலைசெய்தருளவீராகில், பெண்கொலைத் தீவினை யணுகாது; பதிக்குப் பாரியை பாதி யாத்துமாவென்றும், பத்தினி பதிக்கு வேறல்லளென்றும், முதனூல்களில் குறிக்கப்படுகின்றதன்றோ? பாரியையைப பதிக்களித்து மகிழ்விப்பதை விடச் சிறந்த தருமம் வேறொன்றுமில்லையென்று தருமமுணர்ந்தோர்கள் உரைக்கின்றனரன்றோ? ஆதலின், என்னைப் பதியுடன் சேர்த்துச் சிறந்த தருமத்தை யடைந்தருள்க; இவ்வண்ணம் என்னைப பதியுடன் சேர்ப்பீராகில், இது நல்வினையே யாகுமல்லது தீவினை யாகாது; கொலைசெய்த பாவமும் சேராது; இவ்வண்ணம் நாதனின்றித் துயருற்று வருந்துகின்ற என்னைக் கொலைசெய்து பதியுடன் சேர்த்து இன்புற்று வாழுமாறு செய்தருள்க, யான் மதயானைபோலுலாவுகின்றவரும், வானரப்படைகளனைத்துக்கும் இறையவரும், மிகவும் புத்தி யுடையோரும், சிறந்த பொன்மணி மாலை யணிந்தவருமாகிய என்

கணவனை விட்டுப் பிரிந்து வருந்தி நெடுங்காலம் வாழவுற விருப்பங் கொள்ளுகின்றிலேன ; என்றிவ்வண்ணமுரைத்துப் புலம்பினள். பெருமா ளும தாரை யுரைசெயத வாக்கியஙகளை யெல்லாங் கேட்டருளி யவளைத தேற்றி யவளை நோக்கிக் கேளாய் வீரபத்தினியாகிய தாரையே ! நீ யுலக வழக்கத்திற்கு விருத்தமாக எண்ணமுறறக ; எல்லாவுலகங்களும் தெய் வத்தினலியற்றப்பட்டு அதன சங்கறபபடி நடபபன வல்லவோ ? ஒருவர்க ளுக் துன்பம நோவதும, இனபம் நோவதும், தெயவசெயகையேயென்று யாவரும் உரைக்கின்றனர்களல்லரோ ? மூவுலகத்தவா தெயவத்தினலளிக கப்பட்ட துன்பத்தையோ இன்பத்தையோபெற்று அதறகு வசப்பட்டிருக் கின்றனர்களே யன்றித் தெயவத்தை மீறி நடபபவர் ஒருவருமிலர் ; ஆதலின், தெய்வத்தினல் அளிக்கப்பட்ட முன்போன்ற இன்பங்களையும் அடைந்து மகிழவாய் , உனது மகனும யுவராஜனகி மகிழவான்; இவ்வண் ணமே தெயவத்தினல் ஸங்கற்பிக்கப்பட்டுளது ; ஆதலின, நீ துனபுறற்க; ரணசூரன மனைவியாகள இவவண்ணம வருநதிப புலம்பார்களே ! என்று அருளிச்செய்து தேறறியருளினா. தாரையும இவவண்ணம பெருமாளாலே தேறறப்பட்டவளாகிச் சோகத்தை யுளளடககி மனநதோநது மௌன மடைந்தனள

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்துநானகாவது சருக்கம'
முற்றிற்று.

தனிசலோகி—புஜயுதததாலும, வாகயுதததாலும, வாலியைசசென்று கொ ன்று வெறறிகொணடு பெருமாள நிறகிறவளவிலே பாதருவதஜனிதமான சோகக குரோதஙகளாலே விகருதையாய என்னுணமகனைககொனறவனை வாயாற வெயய வேணுமெனறு கட்டி யுடுதது வநத தாரையானவள பெருமானைககணடு அவருடைய மகிமையினலே கோபநதணிநது ஸததுவகுணநதலையெடுதது அதனகாரியமான ஜஞாநம்பிறநது தெளிவுறற சிநதையளாகையாலும, அவவஸதுவை யொரு போகி யாக ஸாக்ஷாதகரிதது நிாணயமபணணி, வெயயபபுகக வாயாலே வாழததுகிறள. பகவதஸாக்ஷாதகாரம்பிறநதால பிரதிபநதகம்போய தததுவாநுபவமபணணக குறை யில்லையிறே ? ஸ்ரீவாலமீகிபகவான, அலலாத ரிஷிகளையும், வேதஙகளையுமபோலே தாநதாம் பகவானுடைய பரதவோபபாதனமபணணததுடஙகி வசனாநதரஙகளிலே ஸாமய சஙகை பணணுமபடியாவது, தேவதாநதரஙகளினுடைய ஆதிககியசங்கை பண்ணுமபடியாவது, பூாவாபரவாககியங்களும தாமிகராஹக பரமாணஙகொண்டு ஸாமானுதிகரண்ய வாகயஙகளுககும், அநதாயாமி பாயநதீனுஸநதானத்தாலே என்றும், அவ்வோதேவதைகளைசசொலலுகிற ப்ரதேசஙகள தானும தத்வபரமன்று ; பரசம்ஸாபரமென்றும், ஆகாச, பராண, வாமதேவநதர ப்ரஹ்லாதாதிகளுககுப பரத்வம்வரிலாயித்து ; ருத்ராதிகளுககுப பரதவம் வருவதெனகிற துல்யநயாயத் தாலும் உபபாதிக்கவேண்டி கலேசபகுளமாயிராதபடி ஆணபெண்ணடங்கலும் பிர சித்த வைபவமுடையவர் பெருமாளென்று அறிவிக்கைக்காக தாராங்காதிகளை யிட்டுத் தததவநிர்ணயம் பண்ணுகிறுன.—இதில இத்தைக்கு முன்பு கணடறியா திருக்கச்செயதேயும், திருமேனியில ஸவயம்வரித்துகிடக்கிற ராஜலக்ஷணங்களா லும், பெருமாளுக்கு அஸாதாரணமான கண்ணழகாலும், என்னுடைய பர்த்தாவைக் கொன்ற பெருமாள் இவர்தானென்று அறிந்தாளென்று ஸௌலபயத்தி னொரு

யோஜனையும், ஸௌலப்ய சிகரங்களாலே மறைந்திருக்கச்செய்தேயும், ஊகிக்கத் தக்க பரத்வகுணங்களாலும், பரத்வ ஸூசகமான திருக்கண்களாலும், கண்டவாத் தாற்றனதே யுலகே நின்றுனெனலும, நிழலெழுகிற புருஷகார பரர்தான்யததாலும், இசசக்கரவாத்திததிருமகனா அப்பரவஸ்துதானெனறு அறிநதாளென்று பரதவத திலே ஒரு யோஜனையுமிறே? அவவிரணடையும சோதது யோஜிககிறது ; (த்வம) இவளுடைய பாதருபகதியிருககிறபடி ராஜாககளையும நீயெனகிறுள. (தவம்) மேலே அப்ரமேயச்ச எனறு துடஙகி ஏறபபுகுகிற குணபாரததுககு அதிஷடானமுணடாம் படி ஆச்ரயநதனனைப் பாரிக்கிறுள. (தவம) அநவதிகாதிசயாஸஙகயேய கல்யாண குணஙகளுடைய ஒரு சிராஙகையாமபடியான ஸ்வரூபததின கன மிருநதபடியேன் ; (த்வம்) ராவண துநதுபி முதலானோகளை யகப்பட தலையழிதத வாலியைககொனறு வெறறிகொணடு ஒன்றுஞ்செயயாதாரைபபோலே நினற நிலை யெனனெனகிறுள் (தவம்) வாலிககஞ்சிக கிடஙகடைநது கிடநத மஹாராஜருக ககபபட வெறறிகொடு தது சரணுகதவசசலரான நீர (தவம) பெண்களும, இளையோாகளுமான ாாஙகளும அகபபட மதியாதே வநது இடுமபடியான நீர (தவம) ஒரு வஸ்துவை வேறு வஸ்துவாககுமாபோலே வாயாற வெயயவநத எனனை வாழததுமபடி பணணிவைதத நீர் நீ வாழததுகைக்கு உருபபடாயாகில, அது தனனைத துடஙகலாகாதோவென்ன ? (அபரமேயஃ) உம்மையுமறியாதே எனனையுமறியாதே முகஙகொளளலாமோவெனறு பாாததேன ; அது முகஙகொளளவொணணுதாயிருநதது ; (அபரமேயஃ) நானே யன்று வேதமும் அகப்பட மீளும்படியன்றே? தேவரை அளவிடககூடாமையிருபபது (அப்ரமேயஃ) பரமைககு விஷயமாவது, பிரமேயமிறே? பிரமையாகிறததான நன்று அனுபவிததலிறே? அதாவது, பரதயக்ஷாநுமானுகமஜனயஜ்ஞாநமிறே? அமமூனறுக் கும் விஷயமலலீராயிருநதீ, (அபரமேயஃ) பிரமாணஙகளுககு விஷயமலலீரெனனு மிடஞ் சொலலவேணடுமோ? தேவா மகிமையை யளவிட ஸாவஜ்ஞரான தேவரால் தான முடியுமோ? நிதத்யமாகையால, காலததினுல அளவில்லை ; விபுவாதலின், தேசததினுலும அளவிலலை ; எலலாவுயிாகளும தேவாககு சரீரபூதஙகளாகையாலே வேறே சேஷியிலலாமையால, வஸ்துவினுலும அளவிலலை ; (தவமபரமேயச்ச) என் கண் முகபபே நிறகசசெயதேயும எட்டபபோகிறதிலலை ; இவன எனறு சொல்லும் படி கிட்ட இருககையிலும, அவனெனறு சொலலுமபடி அளவிடவரியராகினறீர , கணணிட்டுபபாாததவாறே எளியீராயிருநதீர , நெஞசிடடுபபாாததவாறே அறியீரா யிருநதீர ; கையும விலலுமாய எளியீராயிருககிற நீர கையும சஙகுசககரஙகளுமான பரவஸ்துவாயிருநதீர் ; பரதவம எட்ட ஒணணுதெனறிருநதோம் ; ஸௌலபயந தானும் எட்டபபோகிறதிலலை ; ஒரு பரிகரமனறிககே தனிமைபபடடாபபோலே யிருககிற நீர் அபரிமித பரிகரரைபபோலே உள்கொளள வொணணுதபடியாயிருநதீர் ; பிதாவின் நியோகததாலே தாபஸராய வனவாஸமபண்ணபபோநதீர ; விராதகரக பநத வாலிகளைககொனறு திரியாநினறீர ; உம்முடைய நினைவும் செயலும் அறிதி யிடப்போகிறதில்லை ; அநதஃகரணததுக கெட்டவொண்ணுதென்றொழிநதால் பாஹ்ய கரணங்கள் தனககெட்டலாமோவெனறிருநதோம் ; (துராஸதசச) அதுவும் செய்ய வொண்ணுதபடியாயிருநதது ; மனஸஸால் கிட்டவொணணுதவையோ? சரீரத்தால் கிட்டலாகிறது ; நலவழியே போவாாககுக் கிட்டலாமததனைபோக்கி, வழிகெட்டு நின்றவர்களுக்கு ஒருககாலும் கிட்டவொணணுதாயிராநினறது ; (துராஸதஃ) ஷத்ஸ் விசரணகத்யவஸாதகேஷு, இறே - அப்படிககு விசாணர்த்தமாய் பொடியாக்க வென்று பார்த்தால் ஸூஸூக்ஷ்மம் எனறு ஸூக்ஷ்மவஸ்துவாகையாலே பொடியாக்க வொண்ணுது ; கழியாய் நினற விடத்திலும், கடகக வடிக்க வென்று பார்த்தால என்

கும் பாரதந்தனாகையாலே நடக்க வடிக்கப்போகாது, அவஸாதகமாய முடிக்க வென்று பார்த்தால் நித்தியமாகையாலே நாசம்பண்ணவொண்ணாது; வாலி வதருபித் ரானவர்களும் வந்து அடாநது பிரதி பண்ணலாமோவென்றிருந்தோம்; அப்படி வருவார்க்கு அணுகவுங்கூடவொண்ணாதபடியிருந்தீர்; இப்படி காவிதராய பரதார ராஜ்ஜியங்களைப் பறித்தாளுவதாகக் கொன்றீரென்றிருந்தோம்; (ஜிதேந்த்ரியச்ச) அப்படியன்றியிலே, மஹாராஜர்க்குக் கொடுத்தபடியாலே விஷயசபலரன்றியிலே யிருந்தீர்; புலன்களும் அடங்காதே கண்ட விஷயங்களிலே சபலங்களாகையன்றிக்கே அவை உம்முடைய கீழே யடங்கும்படி அமுக்கி யாள வல்லீராயிருந்தீர்; ஆரேனும் ஒரு புருஷனும், ஏதேனும் ஒரு ஸ்திரீயைக்கிட்டினால் ஏறிட்டுப்பார்க்கக் கடவதாய் வாய்த்திருப்பது; அப்படியிருக்க, நான் இத்தனைபோது நிற்கிறவிடத்தில் முகமெடுத்துப்பாராதே நிற்பதே என்ன விரக்தரோ இவர் என்கிறாள். நாட்டோர் பதிக்கிவை படைத்தீரத்தனைபோக்கி நாட்டாரைப்போலே புலன்களுக்கு ஆள்பட்டு இருந்தீரல்லீர்; இப்படி விரக்தராயிருக்கிறவர் நம்மை நலியானேன்; அதார்மிகரோ வென்றிருந்தோம்; (உத்தமதார்மிகஃ) இந்த வியாபாரமெல்லாம் பரமார்த்தமாக உபகரிக்கையாயிருந்தது; தனக்கென்று செய்யுமவன் அதமதார்மிகன்; தனக்கும் பிறருக்குமென்று செய்யுமவன் மத்யமதார்மிகன், பிறர்க்கென்று செய்யுமவன் உத்தமதார்மிகன், அன்றிக்கே, தார்மிகன், உத்தார்மிகன், உத்தரதார்மிகன், உத்தமதார்மிகன், என்று தார்மிகர்களும் நால்வர், தார்மிகராகிறார்; வர்ணாச்ரமோசிததர்ம முடையவர்கள், உத்தார்மிகராகிறார்; பக்திமார்க்கமுடையவர், உத்தரதார்மிகராகிறார்; எல்லாவுயிர்களுக்குந் தஞ்சமாயிருப்பவர், உத்தமதார்மிகராகிறார்; புருஷகார வசீகார்யர், இப்படி உத்தமதார்மிகராயிருந்தீர்;—ஒரு நோயஸ்ஸாதனமான தர்மமே யாய பல பாயந்தமன்றோவென்றிருந்தோம்; (அக்ஷய்யகீர்த்திச்ச) மன்னும் பெரும் புகழாயிருந்தீர்; ஒருவராலும் மதிக்கவொண்ணாத புகழுடையீராயிருந்தீர்; அதாவது, தனிவீரனை வாலியைக்கொன்று தேடிப்படைத்த புகழுக்கு, மறைந்து கொன்றீரென்றும், பிழையின்றி கொன்றீரென்றும், பயனின்றிக்கொன்றீரென்றும், இப்புடைகளிலே அநேகம் கண்ணழிவுஞ்சொல்லி யழிக்கலாமோ வென்று பார்த்தோம்; தேவர் என் பர்த்தாவுக்கு அருளிச்செய்த உத்தரங்களினால் அப்படி யழிக்கவொண்ணாத புகழுடையீராயிருந்தீர்; இப்படி மாறாத புகழ்படைக்கைக்கடியென்னென்றிருந்தோம்; (விசக்ஷணச்ச) ஸாவசக்தியுமுடைய தேவர்க்கிதுவும் ஒரு ஏற்றமோ? மேன்மேலும் பதிலுரைத்து எங்கள் வாத்தத்தையடக்கவல்ல பொறிவாளராயிருந்தீர்; வாலியைக் கொன்று மஹாராஜனைக் கூட்டினீராகையாலே, நல்லாரறிவீர், தீயாரறிவீர், இவ்வுலகத்தெல்லாமறிவீராயிருந்தீர், இப்படி விசக்ஷணராகையாலே சத்ருசேஷங் கூடாதென்று அங்கதனையும் முடிப்பிப்பீரோ வென்றிருந்தோம்; (க்ஷிதிக்ஷமாவான்) பொறுமையிலும் பூமியாயிருந்தீர்; வாலிமேலுற்ற கோபத்தினால் அங்கதனையும் என்னையுந் தொலையாதிது நிற்றற்கென்னென்றிருந்தோம்; (க்ஷதஜோபமாக்ஷஃ) உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணனென்றும், ஸர்வரக்ஷகத்வஸூசகமான இக்கண்ணின்வைலக்ஷண்ய மிருந்தபடியென்கிறாள். வாலிமேலுற்ற சீற்றத்தால் தோற்றிய கண் சிவப்புமாறாதிருக்கினும் என்னைக்கண்டு கொலைசெய்யாதிருந்தேன்; இந்தக் கண் சிவப்பு பிராட்டியின் பிரிவினாலோ? வாலிமேலுற்ற சீற்றத்தினாலோ? மஹாராஜர்மீதுள்ள அன்பினாலோ? தெரிகிறதில்லை; இங்குற்ற சகாரங்கள் இவைகு கூறாத திவ்விய கல்யாண குணங்களையும் சேர்க்கின்றன; அபஹதபாப்மத்வாதிகளுக்கு எதிர்த்தட்டாக வேறொரு என்குணங்களையுங் காட்டினார். தனிசுலோகியிலே இது மிக விரிந்துளதாகையின், விரிவினிற்கஞ்சித் தொகுத்துரைத்தனம்.

இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாளுடைய கட்டளையின்படி அங்கதகுமாரன் முதலானவர்களுடன் வாலிக்கு ஸம்ஸ்காரஞ்செய்வித்து நீர்க்கடனையும் முடித்துவிட்டுப் பெருமாளருகில் வந்து சேர்ந்தது.

அநந்தரம் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் கூடி மஹாராஜர் முதலானோர்களுடைய சோகத்தினால் மிக்க சோகமடைந்து மஹாராஜர் தாரை அங்கதகுமாரன் முதலானோர்களை நோக்கிக் கேளீர் அன்பர்களே! சோகமுற்றுப் பரிதாபமுறுவதினாலே பொன்னுடுசேர்ந்த வாலிக்கு நலம் விளைவதில்லது; ஆதலின், சோகத்தையடக்கி மேல் நடக்கவேண்டிய காரியம் யாதுளதோ? அதனைச்செய்து வாலி நற்கதியடையுமாறுசெய்க; எக்காலையிலும் உலகவழக்கம் யாதுளதோ? அதனை யாவரும் செயல் வேண்டும்; ஒருவன் இறந்துவிடுகையில், கண்ணீர்விட்டழலவேண்டிய வழக்கமும் செய்யப்பட்டது; ஸர்வலோகநியாமகனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை மீறி யொருசெயலும் எவராலும் செய்து முடிப்பதருமை; உலகத்தில் யாவும் உண்டாவதற்குத் தெய்வமே காரணம்; தெய்வமே எல்லாச் செயல்களுக்குந் துணையாகும்; எல்லாவுயிர்களையும் ஒரு செயலைச் செய்யும்படி யேவுதற்கும் தெய்வமே காரணம்; ஒருவனும் எச்செயல் செய்வதற்கும் கர்த்தாவல்லன்; ஒருவனை ஒருசெயல் செய்யும்படி யேவுதற்கும் திறமைகொண்டவனல்லன், எல்லோரும் ஈச்வரனுக்கு வசப் பட்டே யிருக்கின்றனர்கள்; எல்லாவற்றிற்கும் தெய்வமே தஞ்சம்; தெய்வமும் ஒருவர் நல்வினையுறுவதற்கும், தீவினை யுறுவதற்கும், உரிய காலத்தைக் கடந்து நடக்கின்றிலது; தெய்வம் ஒருக்காலும் அழிகின்றிலது; ஆதலின், தத்தம் முன் வினையை யடைந்து ஒருவனும் தெய்வத்தை மீறி நடவான்; தெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு இவர் இனத்தாரென்றாவது, இவர் வீரமுடையோரென்றாவது, இவர் தோழரென்றாவது, இவர் சுற்றத்தாரென்றாவது பக்ஷபாதஞ்செய்து தனது சங்கற்பத்துக்கு வேறாக ஒன்றுஞ்செய்தருளார். ஆதலின், பெருமாள் ஒருவர்க்கும் வயப்படார்; ஆகையால், எவரெவருடைய காலம் எப்படி யெப்படி முடிகிறதோ? அது தெய்வச்செயலெனவே யறிந்து வருந்தா திருத்தல்வேண்டும்; அறம்பொருளின்பம் வீடு என்னும் நால்வகைச் சித்திகளும் ஸ்ரீமந்நாராயணனாலேதான் கிடைக்கும்; ஆதலின், வாலியும் இப்போது தன் முன்வினையின் பயனையடைந்தனன்; அன்றியிலே, அவன் அறம்பொருளின்பங்களையும் சேர்ந்தமையின், நற்கதியையே யடைந்தனன்; தருமத்தையே மேற்கொண்டு போரில் பின்செல்லாது வெற்றி கொண்டு உயிரைத் துரும்பாக நினைத்து மடிந்தமையின், அவன் பொன்

ளும் பெறுவதிலும் ஐயமுளதோ? இப்போழ்து வாலி எந்தக்கதியை யடைந்தனனோ? அக்கதி மிகச் சிறந்தது; ஆதலின், வருந்தியதுபோதும்; இனிச் செய்யவேண்டிய கருமங்களைச்செய்க; என்று தேற்றி யருளிச் செய்தனர். அப்பொழுதிளையபெருமாளும் சோகமுற்று வருந்துகின்ற மஹாராஜனை நோக்கி, மஹாராஜனே! பெருமாளிவ்வண்ணம் அருளிச் செய்கையிலும், ஏன் துன்புற்று வருந்துகின்றீர்; உன் தமையனுக்குச் சரமகைங்கரியங்களை விரைவாகச் செய்விக்கக்கடவீர். தாரையையும், அங்கதனையும் தேற்றி யவர்களுடன் சேர்ந்து வாலிக்கு ஸம்ஸ்காரஞ் செய்வதற்குப் போதுமான உலர்ந்த காஷ்டங்களை மிகுதியாகக் கொண ருமபடி கட்டளைசெய்தழைப்பிக்கக்கடவீர். அக்கட்டைகளும் சிறந்த சந்தனக்கட்டைகளாகவே யிருப்பது நன்று; மிக வருந்திப்புலம்புகின்ற இவ்வங்கதனையும் தேற்றுக; இனி இந்நகரமெல்லாம் உன்னதீனமாயின மையின், புன்மதிகொள்ளாமல் பெருமதிபூண்டு தக்கபடி கட்டளைசெய்க; அங்கதன் சிறந்த மாலைகளையும், பலவகை யாடைகளையும், கந்தங்களையும், எண்ணெய் நெய் முதலிய மற்றும் வேண்டிய திரவியங்களையும் கொணர வான்; வாரீர தாரரே! நீர் வாலியை முதுகாட்டிற்குக் கொண்டுபோவ தற்காகச் சிவிகையை விரைவாகக் கொணர்க; எச்செயலும் விரைந்து செய்வதே தகுதியானது; இப்படிப்பட்ட தருணத்திலே மிகவுந் துரை யுடன் செயல்களைச்செய்து முடித்தல்வேண்டும்; அச்சிவிகைக்கு வாஹகர்களும் ஸந்நத்தராகக்கடவர்கள் வாஹகர்கள் மிகவும் பலமுடை யோர்களாகவேண்டும், என்று அருளிச்செய்துவிட்டுப் பெருமாளுடைய அருகில் வந்து நின்றருளினார். தாரனென்னும் ஸேநாபதியும் விரைவுடன் கூடிக் கிஷ்கிந்தாகுகைக்குள் புகுந்து சிவிகையை எடுப்பித்துக்கொண்டு புறத்திலே வந்து சிறந்த தோள்வலிகளுடையவர்களினாலே தாங்கிக் கொள்ளப்பட்டதும், சிறந்த பக்ஷிவகைகளாகவும், செடி கொடி வகைக ளாகவும், சித்திரமெழுதி யலங்கரிக்கப்பட்டதும், சிறந்த இனிய பீடங்களை யுடையதும், சிறந்த தேர்க்கு நிகராகியதும், சித்திரங்களின் வரிசைகளி னாலே அடர்ந்ததும், தேவவிமானம் போன்றதும், சாளரங்களை யுடைய தும், அகலமாகவும், நீண்டதாகவும், விசுவகாமனாலே இயற்றப்பட்டதும், விளையாட்டுக்குரிய மலைபோன்ற சிகரத்தை யுடையதும், நன்றாகத் துடைத் தலங்காரஞ்செய்யப்பட்டதும், சிறந்த மணியணிகளினாலும், முத்துவடங்களினாலும், சிறந்த மாலைகளினாலும் சிங்காரிக்கப்பட்டதும், குகைகளாகவும், காடுகளாகவும் செய்து இயற்றப்பட்டதும், செஞ்சாந்த மப்பியதும், நறுமலர்கள் தூவப்பட்டதும், தாமரை மலர்மாலைத் தோர ணங்கட்டியதும், ஆகியப் பாலசூரியன்போல வொளிவிடுகின்ற தங்கச் சிவிகையைப் பெருமாளுக்கெதிரில் கொணர்ந்து சேர்த்தனன். இத்தன் மையதான சிவிகையைப் பெருமாளும் கண்டு மகிழ்ந்து இளையபெரு மாளை நோக்கி, அடா தம்பி! விரைவாக வாலியை இச்சிவிகையிலேற்றி

முதுகாட்டிற்குச் சேர்க்கும்படியும், தகனுதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யும் படியும் செயயடா என்று நியமித்தருளினர். உடனே மகாராஜர் வாலியை யெடுப்பித்து அங்கதனுடன் அழுதுகொண்டே அசசிவிகையிலேற்று வித்து, உடனே அருகிலுள்ள தலைமையானவாகளை நோக்கிக் கேளீர் அன்பர்களே! என் தமையருக்குக் கந்தபுஷ்பாதிகளாயுள்ள அலங்காரங் களினலே அலஙகாரஞ்செயது அவருக்குத் தககபடி எல்லாசசடங்கு களையும் குறைவறச் செயவிக்கக்கடவீர்கள். சிறந்த பலவகை மணிகளை யும மிகுதியாகக் கொடை யளிககக்கடவீர்கள். வானரர்களெலலோரும் ஆசந்திககுச சமீபத்திலே முனனே செல்லக்கடவர்களெனறு கட்டளை செயதனா. உடனே அவாகளும் மிகச செலவமுடைய வேந்தர்களுக்கு எவவண்ணம செயவாாகளோ? அவ்வண்ணமே சடங்குகளையெல்லாஞ் செயவித்தனர்கள. தாரன் முதலிய வானராகளெலலோரும் அங்கதனைப் பிடித்துக்கொண்டு துன்புற்றுக்கொணடே சென்றனர்கள். தாரை முதலிய வாலியின மனைவியர்களும், பலாககணமபாடி யழுதுகொண்டே வாலி யைப் பினறொடர்ந்து சென்றனர்கள. அந்த வானரபபெண்கள் அப்போ ழ்து அழுகையில், அவர்களினுடைய அழுகுரலினலே அங்குள்ள காடு மலை யாறுகளடஙகலும கூவி யழுதனபோலொலித்தன; உடனே மலையி னின்றும் பெருகி வருகின்ற மலையாற்றினது மணற்குன்றிலே இவ்விடம் மிகவும் தூயதும், ஏகாநதமுடையதுமாகின்றதென்று அநேகம் வானராகள் வாலிக்குச சிதை யடுக்கினர்கள. வாஹநாகளும் சிவிகையை யவ்விடத்தி லிறககி வருந்தி நினறனர்கள். அப்பொழுது தாரை தன் பர்த்தா சிவிகை யிலே படுத்திருகககணடு அவன தலையைத் தனது மடிமேலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு கடுந்துயரஙகொண்டு ஐயையோ? வானரர்களெல் லோர்க்கும் நல்வேந்தரோ! அந்தோ? என் பிராணநாதரோ! அய்யோ? எனமேல் ஆவலும், அன்புமுடைய இனியரோ! அந்தோ? மிகச சிறந்த வரோ! நீண்டுருண்ட திருத்தோள்களை யுடையவரோ! அய்யோ? என்று யிர்க்காவலரோ! நான் இவவண்ணம் வருந்திப் புலம்பி யழுதுவரக் காணீரோ? இங்கெல்லோரும் துயர்கொண்டு வருந்துவதைக்கண்டு ஏன் இனியமொழிகளை மொழிந்து தேற்றுகின்றிலீர். அந்தோ? என் நாயகரோ! தேவர் உயிர்மாண்டிருக்கையிலும், தேவருடைய திருமுகம் மகிழ்வுற்றதுபோல மலர்ந்து விளங்கி அத்தகிரியை யடைந்த கதிர வனுக்கு நிகரானவண்ணமுடையதாகிக் காணபபடுகின்றது; அந்தோ? என்னுயகரோ! இந்த ஸ்ரீமந்நாராயணரோ ஸ்ரீராமசந்திரருருவங்கொண்டு

தேவரைப்பற்றி யழுக்கின்றனர்; இந்த ஸ்ரீராமனொருவராலேதானே ஒரு கணையினால் யாங்களெல்லோரும் கைம்பெண்களாயினோமல்லோமோ? அங்கதோ என்னுயகரோ! தேவர்க்கு மிகவும் பிரியமுள்ள இம்மனைவியர்களெல்லோரும் தேவரைத் தொடர்ந்து நெடுந்தூரம் நடந்து வருந்திப் புலம்புகின்றனர்களே? தேவர் ஏன அறிகினறிலீர்; இப்போழது மஹாராஜர் வானரர்களெல்லோர்கரும் தலைவராகி எதிரிலிருக்கின்றாரோ? ஏன் காணுகின்றிலீர்; தாரன் முதலிய சேனாபதிகளெல்லோரும் நகரத்தார்களுடன் வந்து உம்மைச் சூழ்ந்து வருந்துகின்றனர்களே? இவர்களுககுத்தக்கபடி மரியாதை செய்து விடைகொடுத்தனுப்புக; பின்பு, நாமிருவரும் மற்றுள்ள தேவர் மனைவியர்களுடனும் கூடித் தேன்பொழியுஞ் சோலைகளிலே இன்புற்று மகிழுவோம், என்று புலம்பினள். இவ்வண்ணஞ் சோகத்தினால் புலம்புகின்ற தாரையை மற்றுள்ள வானரர்கள் பற்றியெடுத்து எழுந்திருக்கச்செய்து வருந்தி நின்றனர்கள்; அங்கதனும் மஹாராஜருடன் அழுதுகொண்டே வாலியைச் சிதையிலேற்றி விதியின்படி அக்கினி ப்ரதானஞ்செய்து சடங்குகளை முடித்து நீரிலாடி நீர்க்கடனை முடிப்பதன்பொருட்டு நன்னீரையுடைய நதியை யடைந்தனன். உடனே மஹாராஜர் தாரை முதலிய யாவரும் அங்கதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு நீரிலாடி வாலியினம்பொருட்டுத் தருப்பணஞ்செய்தனர்கள். மஹாராஜர் துன்புற்றிருந்தமையின், பெருமாளும் துன்புற்று வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய சரமகைங்கரியங்களையெல்லாம் விதியின்படி செய்வித்தருளினர். மஹாராஜரும் வாலிக்குச்செய்யவேண்டிய சடங்குகளையெல்லாம் முடித்துவிட்டுப் பெருமாளுடைய அருகில் வந்து சேர்ந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவதுசருக்கம்.

மழைகாலம் சேர்ந்தமையின், அது முடியுமளவும் சீதையைத்தேட முடியா தாதலின், இப்போழுது நீர் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்க வென்று பெருமாள் மகாராஜருக்கு அருளிச்செய்து பட்டமும் கட்டுவித்து, அங்கதகுமாரனு க்கும் இளவரசுப்பட்டங் கட்டு வித்தருளியது.

அநந்தரம் மஹாராஜா வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை முடித்துவிட்டு தாரவானை யுடன் வானரர்களெல்லோர்களாலும் சூழப் பட்டுச் சோகத்தினால் வருந்துப பெருமாளுடைய அருகில் வந்து கைகு வித்து நிறகையில், மேருமலைபோலப் பருத்துயாந்தவரும், பாலஸூரியன் போன்ற முகமுடையவருமாகிய சிறியதிருவடி பெருமாளுக்குத் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து அவரை நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவருடைய அனுக்கிரஹத் தினால மஹாராஜா தாதை மூதாதை முதலிய குலமுறையாக வந்த வாநர ராஜ்ஜியத்தைப் பெறறகரியதாயினும பெற்றனா. ஆதலின், தேவர் இப் போழுது அனுமதிசெய்தருளுமாயின், மஹாராஜா கிஷ்கிந்தைக்குள் சென்று ராஜகாரியங்களையெல்லாம திட்டஞ்செய்து குறைவற நடப்பித்து இனத்தார் சுற்றத்தார் தோழர் முதலானோர்களுடன் கூடி விதியின்படி அபிஷேகம்பூண்டு நவமணி யணிகளாலும, நறுமலர் மாலைகளாலும், தேவர்க்குப்பூஜைசெய்து மகிழ்வார், ஆதலின், தேவர் மஹாராஜருடைய தோழமையைப் பாராட்டியருளித் தேவரும் கிஷ்கிந்தைக்குள்ளே எழுந் தருளி வானரர்களெல்லோரையும் மகிழ்வித்தருளக; என்று விஜ்ஞா பனஞ்செய்தனர் பெருமாளும அதைத் திருச்செவிசார்த்தித் திரு வடியை நோக்கிக் கேளீர் அன்புள்ள மாருதி! பதினனகுவருஷங்கள் கழியுமளவும யான் நகரிக்குள்ளாவது, ஊருக்குள்ளாவது புகேன்; இவ் வண்ணம் எந்தநதையின கட்டளையாதலின், அதனை யொருக்காலும் தவிரேன்; ஆதலின, மஹாராஜர் மிகச் செல்வமுடைய கிஷ்கிந்தைக்குட் புகுந்து விதியின்படி விரைவாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்ளக் கடவர். அவ்வண்ணம நீவிரெல்லீரும சேர்ந்து நடப்பிக்கக்கடவீர்கள் என்று அருளிச்செய்து மஹாராஜரையும நோக்கிக் கேளீர் தோழரே! உம்முடைய தமையனார் குமாரனும், தோளவலியினால் உமக்கு நிகரானவனும், பெருந்தன்மையுடையவனும், இளவரசுப்பட்டத்துக்கு உரி யோனுமாகிய இந்த அங்கதனுக்கும் இளவரசுப்பட்டங் கட்டுவிக்கக் கடவீர். இப்போது கார்காலமாதங்கள் நான்கில் முதலாவதான ஆடி

மாதம் இப்போது நேர்ந்துளது; இது முதல் நான்குமாதங்களும் மழை பொழிவதினுல் போர்செயவதற் குரியனவல்ல; ஆதலின், யான் இந் நான்குமாதங்களையும் லக்ஷ்மணனுடன் கூடி இம்மலையிலேதானே வாழ்ந்து போக்கிக்கொண்டிருப்பேன; கார்த்திகைமாதம் பிறப்பதன்முன் நீர் ராவணனைக் கொலைசெயய முயற்சி செயக; நம்மிருவர்க்கும் இது தான ஏற்பாடு, இப்போது நீா கிஷ்கிந்தைக்குட்சென்று அபிஷேகஞ் செயது கொள்க; தோழாகளையும மகிழசசெயக, எனறு அனுமதி செய்தருளினர். மஹாராஜரும் உடனே பெருமாளிடத்தில் விடைபெற்றுககொண்டு அநேகமாயிரம் வானரர்களினுல பணிந்து சூழப்படடுக் கிஷ்கிந்தைக்குள புகுந்து தம்மைக்கண்டு தலைவணஙகித்தொழுத நகரத்தாரெல்லோரையும தக்கபடி மரியாதைசெயது ஆதரிதது வாலியின் அந்தபபுரஞ்சேர்ந்து முற்றும்பார்த்து ஏறபாடுசெயது புறத்தில வருகையில, வானரர்களெல்லோரும தேவாகள தேவேந்திரனுககுக் கொப்பாக அபிஷேகஞ் செயயவேணடுமென்று நிச்சயஞ்செயது வெண்குடையினையும், வெணசாமரங்களையும், பற்பல சிறநத மணிகளையும், நவதானனியங்களையும், பற்பல ஔஷதிரஸங்களையும், பாலுளள மரங்களின் முளைகளையும், மலர்களையும, வெணபட்டுகளையும், வெள்சந்தனத்தையும், நன்மணமுள்ள மாலைகளையும், நிலத்தாமரை மலாகளையும, திவ்விய சந்தனங்களையும், பலவகை கந்தங்களையும், அக்ஷதஙகளையும், தங்கத்தையும், யவதானியங்களையும், தேன நெயகளையும, தயிரையும், புலித்தோல்களையும், பன்றித்தோலினுல் செய்த பாதரக்ஷைகளையும், பூசிக்கொள்ளுந திரவியத்தையும், கோரோசனத்தையும், மனசசிலையையும கொணர்நதனர்கள. சிறந்த மகிழநத பதினறு கன்னிபபெண்களும் வநது சேர்ந்தனர்கள். அநந்தரம் வானரர்களெலலோரும் ஆடையாபரணஙகளாலும, பலவகை யுண்டிகளாலும வேதியர்களை மகிழசசெயது, தீயை வளர்த்துத் தருபபங்களைப் பரப்பி விதியின்படி மந்திரத்தினுல் ஹவிஸ்ஸை ஹோமஞ்செயது, தங்க மயமான காலகளை யுடையதும், சிறந்த சிததிராஸனமுடையதும், பல வகை மாலைகளினுல் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டதும், மிக வழகியதுமாகிய மேல் மாளிகையிலே சிறந்த சிஙகாஸநத்தைபபோட்டு கடல்களினின்றும், பலவகை நதிகளினின்றும், மற்றுளள புண்ணிய தீர்த்தங்களினின்றும் தீர்த்தங்களை யழைப்பித்து, தங்ககுடங்களிலவைத்து மந்திரித்து மஹாராஜரை யந்தச் சிங்காஸநத்திலுட்காரசசெயதனர்கள. அபபோது கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், சரபன், கந்தமாதனன், மைந்தன், துவிவிதன, அநுமான், ஜாம்பவான், நளன என்னும்,

---

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மஹாராஜர் பட்டாபிஷேகம்.

అభ్యంషిఞ్చన్తసుగ్రీవం ప్రసన్నేనసుగన్ధినా
సలిలేనసహస్రాక్షం వసవోవాసవంయథా॥

அபயஷிஞசநதஸுகரீவம பரஸநநேநஸுகநதிநா
ஸலிலேநஸஹஸராக்ஷம வஸவோவாஸவமயதா

மந்திரிகள பத்துபபேர்களுநம, நனமனைமுளள தெளிந்த புண்ணிய தீர்த்ததகினுல வஸுதேவதைகள தேவேந்திரனுககுப்போல மஹாராஜர்க்கு ஆயிரம் கண்களையுடைய ஸஹஸ்ராரம என்கிற தட்டினுல அபிஷேகஞ் செயதனர்கள. அதனைக கணணுறறு வானராகளெல்லோரும் மகிழ்ந்து புகழ்ந்து களித்தனர்கள. பினபு, மஹாராஜரும் பெருமாளுடைய வாக்கியததின்படி அங்கதகுமாரனை மகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு இளவரசுப்பட்டங்கட்டுவித்து அன்பு செயதனா. அதைககண்டு வானரர்கள் நன்குநன்கென்று புகழநது, பெருமாளையும், இளையபெருமாளையும் சிலாகித்துத் துதி செயதனர்கள. அப்பொழுது மலைககுகையிலுள்ள அந்தக் கிஷ்கிந்தாபுரியானது, மனககளிபபும், மேனியழகுமுற்ற ஜனங்களை யுடையதாகியும, தோரணஙகடடிச சூளிகைநாட்டப்பட்டதாகியும், மிக வழகியதுமாகித திகழந்தது; மஹாராஜரும் இங்கே நிகழ்ந்த செய்திகளை யெல்லாவறறையும, பெருமாள எழுந்தருளியிருககுமிடஞ் சென்றும் அறிவிததுவிட்டு அவரிடத்தில் விடைபெற்று மீளவும் அந்தப் புரம சோந்து ராஜ்ஜியத்தையும, மனையாளான ருமையையும பெற்று விண்ணுலகினில் தேவராஜன்போல மகிழ்ந்தின்புறறு வாழந்துகொண்டிருந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தாறுவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

கார்காலம் ஆவணி புரட்டாசி இரணடுமாதஙகளே யாதலின், நான்கெனபது எப்படி சரியாகுமெனின, மழைகாலததுககு முனனொருமாதமும், பின்னொருமாதமும் மழையிருக்குமாதலின, ஆடி ஐபபசியையும் கூட்டிக் கார்காலமென்றனர்; என்று சிலர்கூறினர்கள். பதினைந்து தினமான ஒருபக்ஷததுக்கே மாதமென்று வேத

இருபத்தேழாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் மழைகாலத்தை மலைக்குகையில் போக்கிப் பிராட்டியாரை நினைந்து வருந்துகையில், இளைய பெருமாள் சோகந்தணியத் தேற்றி யருளியது.

இப்படி மஹாராஜா பட்டாபிஷேகம்பூண்டு பெருமாளிடத்தில் அனுமதிபெற்றுப் பரிஜன பரிவாரங்களுடன் கிஷ்கிந்தாகுகையை நோக்கிச் சென்ற பின்னர், பெருமாளும் இளையபெருமாளுடன் புறப்பட்டு மான், புலி, கரடி, சிங்கம், குரங்கு, கோலாங்கூலம், பூனை முதலிய விலங்குகளினால் கூவப்பட்டும், காடு, மரம், செடி, புதர்கள் அடர்ந்தும், எந்நாளும் குளிர்ந்தும், மணங்கமழ்ந்தும், தெளிந்தும், தூய்மை கொண்டுமுள்ள நன்னீருடைய குளங்களையுடையதும், நீருண்டகொண்டல் போல நீண்டிருண்டுயர்ந்ததுமாகிய பிரஸ்ரவணமெனனும் மலையை யடைந்து அதன் சிகரத்தில் வியன்றகன்றதோர் குகையைக் கண்டு இக்கார்

த்தில் பெயர் கூறப்பட்டுளதாயினும், ஆவணி புரட்டாசி இரண்டுமாதங்களும் நான்கு மாதங்களெனப்பட்டன; என்று சிலர் கூறினர்கள்

ஐப்பசி மாசத்திலேதானே சீதையைத்தேட முயற்சிசெய்யும்படி பெருமாள் கட்டளைசெய்தனர்; அப்போது வானரர்களைச் சோப்பதற்காகவே கட்டளையிட்டருளினர். சுயம்பரபாபிலத்தினின்றும் அனுமான் அங்கதன் முதலிய வானரர்களெல்லோரும் புறப்பட்டவுடன் இளவேனிற்பருவம் ஸமீபித்தாகக் கூறுகின்றமையின், இக்காலங்களின் விவரம் முறையே கூறப்படுகின்றது. ஒருபக்ஷத்தில் இளவேனிற்பருவம் பங்குனி சித்திரை இரண்டும் என்று உரைக்கப்பட்டன. பெருமாள் சித்திரைமாஸத்தில் அயோத்தியினின்றும் புறப்பட்டருளியது; அகஸ்தியாச்ரமத்தினின்றெழுந்தருளுகையில், பத்துவருஷங்களாயினவென்று கூறப்பட்டன பஞ்சவடியில் மூன்றுவருஷம், பதினைந்தாவது வருஷம் சித்திரைமாதத்தில் சூர்ப்பணகையின் நாசியை யறுத்ததும், கராதிகளைக் கொலைசெய்ததும், அம்மாசத்திலேதானே ராவணன் பிராட்டியாரைப் பறித்தது. ஆடிமாசத்தில் வாலியைக்கொலைசெய்தது முன் பனிப்பருவத்தில் சேனைகளைச்சேர்த்தது. மார்கழி மாசத்தில் வானரர்களை யனுப்பியது. பங்குனிமாசத்தில் சுக்லபக்ஷத்திரயோதசியில் சிறியதிருவடி கடலைத் தாண்டியது. மறுநாள் மீண்டு வந்தது. பூர்ணிமையில் பெருமாள் சேனைகளுடன் புறப்பட்டருளியது. என்று முறை யுணர்க. இனிமேல் யுத்தகாண்டத்தில் கூறப்படுகின்றன.

முற்காலத்தில் வானரர்களும் நரர்களைப்போலவே இரண்டுகால்களினால் நடந்து கொண்டிருந்தனவென்று தோற்றுகின்றது. பாஷையும் வடமொழியே? அன்றியில், இவர்கள் தேவாம்சமாகையால், இவர்கள் மாத்திரம் மனிதர்போலிருந்தனர்களெனினும் ஒக்கும்; வானரர்களுள்ளும் பிராஹ்மணாதி ஜாதிகளுளவாகும்; அன்றியில், அங்குள்ள வேதியர்களை யழைப்பித்து அபிஷேகத்திற்கு ததீயாராதனஞ் செய்வித்தனர்களெனினும் ஒக்கும்.

காலத்தைக் கழித்து வாழ்வதற்கு இஃது தக்க இடமென்று தேர்ந்து, இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாரடா தம்பி! இந்த மலைக்குகை[illegible] மிக அழகியதும், விசாலமாகியதும், மந்தமாருத முடையதுமா[illegible]; இக்காரகாலங்களை இங்குறைந்து போக்குவோம்; இம்மலைச்சிக[illegible] மிக வுயர்ந்தும், கறுத்தும், வெளுத்துமிருக்கின்ற பலவகைச் சிலைகள் பொருந்தியும், பற்பலதாதுக்கள் நிறைந்தும், குகை புதர் முதலியவைகளுற்றும், பற்பல மரஞ் செடி கொடிகளடர்ந்தும், பற்பல பறவைகளொலித்தும், குந்த திந்துக சிந்துவார மல்லிகா மாலதீ குரண்ட கதம்பார்ஜுந ஸர்ஜ காதிகளான செடி கொடிகள் மலர்ந்தும் திகழ்கின்றது; இந்தத் தாமரையோடையும் மலர்ந்த தாமரைமலர்கள் நிறைந்து இக்குகைக்கு அருகிலே விளங்குகின்றது; இக்குகை இம்மலையின் மேற்குத்திசையில் தென்மேற்குமுகமாக வாயிலையுடையதாய் பின்புறத்திலுயர்ந்திருக்கின்றமையின், கீழ்காற்றடிக்காமல் சுகமென்றிருக்கும், இக்குகையின் வாயிலில் வியன்றகன்ற கல்லும், ஏற்றத்தாழ்வின்றி மழமழவென்று வழுவழுண்டு பொடிசெய்திழைத்த மெய்யின் குவைபோல மின் மின் என்று திகழ்கின்றது; அடா லக்ஷ்மணா! இம்மலைச்சிகரத்தின் வடபுறத்தைப் பாராய்; அது அஞ்சனத்திரள்போலவும், நீர்கொண்ட கொண்டல்போலவும் உயர்ந்து விளங்குகின்றது; தென்புறத்திலோவெனில், வெள்ளைக்கல்லொன்று கயிலைமலைச் சிகரம்போல உயர்ந்திருக்கின்றது, இக்குகையின் கீழ்புறத்தில் கீழ்த்திசையை நோக்கிப் பெருகி விழுகின்ற இந்நதி மூன்று சிகரங்களையுடைய திரிகூடமலையில் பெருகி விழுகின்ற கங்கைபோல விளங்குகின்றது; சம்பக சாம்பேய திலகா மலக தாலத மால ஸரள வகுளா திமுக்த பத்ம கேதக தவ வாநீர திமிச திரிட நீப வேத்ர கருத மால ஹிந்தாலாதியாயுள்ள பலவகை மரங்களும் அந்நதியின் இருகரைகளிலும் செழித்துத் தழைத்து விளங்குகின்றன; இவைகளினால் இந்நதி தளிர் மலர்களையே வஸந்தகாலத்தில் அணியாக அணிந்துகொண்டுலாவுகின்ற தருணிபோலத்திகழுகின்றது; பலவகைப் பறவைகளும், தனித்தனி காந்தைகளுடன்கூடி மகிழ்ந்து கூவுகின்றன, மனாற்குனறுகளும், அன்னப்புள், சாரஸப்புள், சக்கரவாகம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் நிறைந்தொலிக்கின்றன; ஆதலின், இந்நதி மதமுற்ற மானினி மனமகிழ்ந்து நகைக்கின்றாற்போல விளங்குகின்றது; இஃது சிலவிடத்தில் கருநெய்தல்களினாலும், சிலவிடத்தில் செந்தாமரை செங்கழுநீர்களினாலும், சிலவிடத்தில் வெண்டாமரை குமுதங்களாலும் நிறைந்து மறைக்கப்பட்டு விளங்குகின்றமையின், பலகலனுமணிந்த காந்தைபோல வொளிக்கின்றது; இது பலவகைப்பறவைகளாலும் ஒலிக்கப்பட்டும், மாமுனிவர்களினாலடையப்பட்டும், மிக வழகுற்றிருக்கின்றது காணாய்; கடம்பமரங்களும், சந்தனமரங்களும், தொடுக்கப்பட்டனபோல அடர்ந்து விளங்குகின்றன; அஹோ இவ்விடம் மிகவும் மனமகிழத்தக்கதாகின்றது; ஆதலின், நாம் இவ்விடத்

திலேதானே நன்கின்புறறு வாழ்வோம் ; இவ்விடத்திறகு மஹாராஜர் வாழும் கிஷ்கிந்தாபுரியும் நெடுந்தூரமனறு ; அவ்விடத்தில கூவுகினற வானரர்களின் சிங்கநாதமும், கீதவாதித்திரகோஷமும் கேட்கப்படுகின்றன வலலவோ ? மஹாராஜா சிறந்த வானரராஜ்ஜியத்தையும், மிகுந்த செல்வத்தையும, மனத்துக்கினிய மனையாளையும் பெறறு நனகு மகிழவுற்று வாழ வார் ; எனறிவ்வணணம் அருளிச்செய்து இளையபெருமாளுடன் அம்மலை யெங்குஞ்சுற்றிப பறபல விநோதஙகளையும் கண்டு அவவிடத்திலேதானே வாழந்தருளினா. இவவணணம அவவிடம பற்பல விநோதங்களை யுடைய தாகியும், பெருமாளுககுக் கிஞ்சிததாயினும இன்பந்திலது ; தம்முயிரினும் பிரியமுளள பிராட்டியாரைப் பறிகொடுதது நினைந்து வருந்துகையில், இனபமெனபது எங்குளதாகும ; பெருமாள இரவுகளில இனிய சயநத்தில படுததிருககினும, கீழததிசையில் உதிககின்ற சந்திரனைக் கணடு விரஹததீபறறி யெரிந்தமையின, இனபுறறுத் துயிலகொணடிலர் ; இவவாறு நாடோறும பெருமாள துயிலின்றிச் சோகமுறறு வருந்துகையில், இளையபெருமாளும் மிக வருநதி அய்யனை நோக்கிக் கேடடருளீர் தனி வீரரே ! தேவரீர் இதுகாறும் துன்புறறது போதும, தேவரும் இவவண்ணம் சோகிப்பது தகுமோ ?—

శోచతోవ్యవసీదన్తి సర్వార్థావిదితంహితే
భవాన్ క్రియాపరోలోకే భవాన్ దైవపరాయణః
ఆస్తికోధర్మశీలశ్చ వ్యవసాయీచరాఘవ ॥

சோசதோவயவஸீதநதி ஸாவாாததாவிதிதமஹிதே
பவானகரியாபரோலோகே பவானதைவபராவண:
ஆஸதிகோதாமசீலசச வயவஸாயீசராகவ.

சோகமுற்று வருந்துபவர்களுககு எல்லாப்பயனகளும அழிந்துவிடுகின்றன ; இவவிஷயம தேவா திருவுளமறிந்ததேயன்றி, வேறில்லையே ? அன்றியிலே, தேவர் இவவுலகினில் புருஷகாரத்தை முதன்மையாக வுடையவரும், தெய்வஸங்கற்பமும் அதறகுத் துணையென வறிந்தவரும், மறுமையுளதென்னும் உண்மையை யறிந்தவரும், தருமத்தையே இயல்பாகவுடையவரும், முயறசி யுடையவருமாகின்றீரல்லீரோ ? முயற்சியிலாதோர் பகைவரை வெலவதெவ்வண்ணம், மேலும் கபடமுடைய கொடிய அரக்கர்களைத் தேவர் மிக முயற்சிசெய்தே கொலைசெயல்வேண்டும் ; தேவர்தாம் அவர்களைக் கொலைசெய்யவல்ல தோள்வலியுற்றவர் ; ஆதலின், தேவர் இந்தச சோகத்தை வேருடன் களைந்தழித்து அழியாமுயற்சியை மேற்கொண்டருள்க ; பின்பு, ராவணனைப் புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன் கொலைசெயதருள்க ; தேவர் திருவுளஞ் சிறியருளுவீராயின், காடு

கடல் மலைகளுடன் கூடிய இப்பார் முழுதையும் வேறுபடுத்தவல்லீர்; எனின் இவ்வரக்கனைக் கொலைசெய்தலரிதாகுமோ? இப்பொழுது கார் காலம் நிகழுகின்றமையின், இக்காலங்கழிந்து கூதிர்காலம் வருமளவும் எதிர்பார்த்திருந்தருளக; அநந்தரம், ராவணனை நாடு நகரத்தவர்களுடன் கொலைசெய்தருளவீர்; நீறுபூத்த நெருப்பை நெய்யாகுதிகளினால் ஜ்வலிக்கும்படி செய்வதுபோல மானிடபாவனையினுல் உள்ளடங்கிய தேவருடைய இயல்பான பராக்கிரமமென்னும் பெருந்தீயைத் தக்க காலங்களில் நினைவூட்டி மேலெழுந்தெரியச்செய்வேன்; என்றிவ்வகையாக விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமாள் சோகந்தணியுமாறு தேற்றியருளினர். பெருமாளும் அன்பும் பத்தியும் ஆவலும் பூண்டு தேற்றிய இளையபெருமாளுடைய இவ்வாக்கியங்களைக்கேட்டருளி மகிழ்ந்து புகழ்ந்து அவனைநோக்கி, அடா என்னன்புள்ள ஸஹோதரா! அன்பும் நேசமும் பிரியமும் இதமும் சத்தியமும் பராக்கிரமமும் உடைய தோழன் சோகமுறுங்கால் எவ்வண்ணமுரைசெய்து தேற்றுவானோ? நீயும் அவ்வண்ணமே யுரைசெய்தாய்; எல்லாக்காரியங்களையும் அழிக்கவல்ல சோகத்தை யான் துறந்துவிட்டேன்; விக்கிரமங்களில் தடையின்றிச் செல்லுகின்ற தேஜஸ்ஸை மேற்கொண்டேன்; கூதிர்காலத்தையும் எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்; உன்னுடைய வாக்கியத்தின்படியே நிரம்புறறிருக்கின்றேன்; மஹாராஜருடையவும், நதிகளினுடையவும் பிரஸாதத்தை (அநுக்கிரஹத்தை—தெளிவை) க்கோரியிருக்கின்றேன், மஹாராஜா நம்மிடத்தில் உபகாரத்தை யடைந்திருக்கின்றமையில், நமக்கும் அவர் பிரதியுபகாரஞ்செய்வார்; உபகாரத்தை யடைந்தவன் நன்றியை மறந்து பிரதியுபகாரஞ்செய்யானாகில், எல்லாருக்கும் பகையாகி எல்லோராலும் மனம் நொந்து பழிக்கப்படுவான்; என்றருளிச்செய்தனர் இளையபெருமாளும் இவ்வருளிச்செயல்களைக்கேட்டு மகிழ்ந்து புகழ்ந்து ஞானக்கண்ணினுல் முனைவருவதையெல்லாமறிந்து அதனைப் பெருமாளிடத்திலும் விஜ்ஞாபனஞ்செய்து மீளவும் அவனை நோக்கி, எம்மையரோ! தேவர் அருளிச்செய்தபடியே மஹாராஜர் தேவர் திருவுள்ளத்தையெல்லாம் நிறைவேற்றுவர்; கூதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கி, இக்கார்காலங்கழியுமளவும் சோகத்தையும் கோபத்தைம் உள்ளடக்கி ஆடி ஆவணி புரட்டாசி ஐப்பசியென்னும் இந்நான்குமாசங்களையும் என்னுடன் கூடி இம்மலையிலேதானே கழித்துப் பின்பு பகைவனைக் கொலைசெய்வதில் முயற்சிசெய்தருளக; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தேற்றிப் பெருமாளையும் மகிழ்வித்துத் தாமும் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் கார்காலத்தை வர்ணனைசெய்தருளியது

அந்தப்பெருமாள் அவ்வண்ணம் வாலியைக்கொன்று மஹாராஜர்க்கு அபிஷேகமும் செய்வித்தருளி மாலியவந்தமென்னும், ப்ரஸ்ரவணமெனவும் கூறப்பட்ட மலையின் சிகரத்தில வாழகையில, இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மணா! இப்போழது கார்காலம் நன்றாகத் தோன்றிற்று; மலைபோலப்பருத்துயாநத நீருண்ட கொண்டலகளினால விண்டலமெங்கும் மண்டிதமாய இருண்டிருககினறது; விணணெனனும் ஒண்டொடியாள் கதிரவன் கிரணங்களினால் கடலினின்றும ஆகாஷிக்கபபட்ட உப்புநீரைக் கார்த்திகைமாதம் முதல ஆடிமாதமளவாக ஒன்பதுமாதம் கர்ப்பந்தரித்து உருசியுள்ளதாக்கிப பெறுகின்றது; உலகிலுள்ள வனிதையர்களும் தத்தம் நாயகனுடன புணர்ந்திவ்வாறே கர்ப்பந்தரிதது நன்மககளைப் பெறுகின்றனர்களலலரோ? பிராட்டியும் பிரிந்திலளாயின், இவ்வண்ணமே மக்கட்பேறுடையாளாகுவாளன்றோ? மேகஙகளென்னும படிவழியாய விண்ணின்மிசையேறி கிரிமல்லி முதலிய நறுமலர்களினால ஸூரிய மண்டலமத்தியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற நங்குலதெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூஜிப்பது தகும்; சந்தியின் செமமைபடாந்து இடையிடையில வெண்மையையும் பொருந்திக கண்டஙகண்டமாயுள்ள மேகஙகளினால் ஆகாசம் மெய்முழுதும் காயமுற்று அதனை யாறறுவதனபொருட்டு மருத்துச்சீலை (ப்ளாஸ்திரி) யுற்றிருப்பதுபோலக் காணப்படுகின்றது; விண்டலம் மந்தமாருதமெனனும் பெருமூச்சுறறதும், சந்திசெவ்வியென்னும செஞ்சாந்தமப்பியதும், வெணமேகஙகளினால மெய வெளுததததுமாகிக் காமாதுரன்போலக் காணப்படுகினறது; இப்பூமாமகளும் தன் மகளான சீதைபோலவே தாபத்தினால் பீடிககப்பட்டும, தாரைதாரையாயப பெருகிவரும் தெளிநீரில் நனைந்தும், பாஷ்பததை (கண்ணீரை—ஜலதூமத்தை) விடுகின்றனள்; மேகத்திடையில் தோனறி செங்கழுநீர்மலர்களில்படிந்து தண்மையுற்று, தாழைமடல்களையுஞ் சேர்ந்து மணமுற்று வீசுகின்ற இக்காற்றுகளும் கைகளினால் வாரி யணைந்தெடுத்துப் பருகத்தக்கன வாகின்றன; இந்த மாமலை மஹாராஜர்போல மலர்ந்த மலைமல்லி கடம்புகளையுடையதாகித் தாழை மடல்களினால் மணமுற்றுத் தீர்த்த தாரைகளினால் அபிஷேகஞ்செய்யப்படுகின்றது; இம்மலைகளும் கருமுகிலென்னும் கிருஷ்ணாஜிநத்தையுடுத்து, வர்ஷதாரையென்னும் யஜ்ஞோபவீதம் பூண்டு, காற்றினால் பூரிக்கப்பட்ட குகைகளுடையதாகித் தொனியுறறிருக்கின்றமையின், வேதமோதும் மாணாக்கர்கள்போலக் காணப்படுகின்றன; ஆகாச

மும் மின்னற்கொடிகளென்னும் பொன்னாற்செய்த கசைகளினாலடிக்கப் பட்டு முழங்கும் மேகங்களினால் வேதனையுற்றழுகின்றதுபோலும், கருமுகி லிடையில் துடிக்கின்ற மினகொடியைக்கண்டபின்ன ரென்மனத்திடையில் குடிகொணட துடியிடையாளும், கொடிய ராவணனுடைய மடியில் இவ் வண்ணந் துடிததுக்கொண்டே சென்றிருப்பளெனத் தோற்றுகின்றது; மேகங்களினால பூசபபட்டனபோன்ற இப்பத்துத்திசைகளும் காமித்துக் காமினியாகளைப் புணரும் காமுகாகளுக்கு மிகவும் இனியன; சிலவிடத் தில கிரிமலலிகள் ஜல தூமங்களினால் சூழப்பட்டுக காாகாலத்தை எதிர் நோககி மலாந்திருக்கின்றமையின், கணவனைப்பிரிந்து கண்ணீாபெருக்கிக் காாகாலம நோந்தமையின், கணவன வருவானெனறு மகிழ்ந்து நகை கொண்ட நாணுதலார்போலிருக்கின்றன; இவைகள விரகமடைந்த எனக் குத துனபந்தருகின்றன;—

రజఃప్రశాన్తం సహిమోద్య వాయుః నిదాఘదోషప్రసరాశ్చశాన్తాః
స్థితా హి యాత్రా వసుధాధిపానాం ప్రవాసినో యాన్తి నరాస్స్వదేశాన్,

ரஜঃபரசாநதமஸஹிமோதயவாயு: நிதாகதோஷபரஸராச்சசாநதா:
ஸ்திதாஹியாதராவஸுதாதிபாநாம் பரவாஸிநோயாநதிநராஸ்வதேசான.

வானம மழைபொழிகினறமையின், தூளிகளடங்கின; காற்று குளிர்ந்து வீசுகின்றது, முதுவேனிற்காலத்திலுணடாகிய வெம்மை வேர்வை முதலிய தோஷஙகளெலலாம அழிநதன; வெற்றிததார்வேநதர்கள் பகை வர்மேல படையெடுத்துச் செலலும முயற்சிகள் நின்றன; தூரதேசஞ் சென்றவர்களெலலோரும மீண்டு தத்தமிருப்பிடமபோயச் சேர்கின்றனர் கள அனனப்பறவைகள மானஸஸரோவரத்தை நோககிப் புறப்பட்டுச் செலலுகின்றன; சக்கரவாகங்களும் காமவேட்கையினால் பேடுகளுடன் சோந்திருககின்றன; வழிகளெஙகும நிரந்தரம மழைபொழிந்தழிந்திருப் பதினால வணடி முதலிய வாகனஙகள செலலுகின்றில; ஆகாயம மேகங் களினால் பரவபபட்டு சில விடங்களில் பிரகாசமாகவும, சில விடங்களில் பிரகாசமின்றியும், சில விடங்களில் மலைகளினால தகையபபட்டு அலைக ளின்றித தேஙகிய கடலபோலும விளங்குகின்றது; வேங்கை கடமபை களின் பூவினால நன்மணமுற்றும், மலைத்தாழவரைகளிலுள்ள தாதுக்களி னால் பறபலவணணமுற்றுமுள்ள புதிய மழைநீா மயில்களின் கேகா என்னு மொலியினால் வளர்ந்த பேரொலிகொண்டு மலை யருவிகளில் வீழ்ந்து பெருகுகின்றது; வண்டுகள்போல கறுத்த மதுரமுள்ள நாவல் பழத்தை யாவரும் மிகவும் புசிக்கின்றனர்கள; பறபல வண்ணமுள்ள மாம்பழங் களும் தரையிலுதிர்ந்து வீழ்கின்றன; போர்க்களத்தில் நிற்கினற யானை கள்போல மேகங்கள் மின்னலாகிற பதாகைகளை யுடையனவும், நாரைப் பறவைகளின் நிரையாகிய மாலையையுடையனவும், மலைச்சிகரங்கள்போன்ற

மேனி யுடையனவுமாகிக் கர்ஜனை செய்கின்றன ; பாரடா தம்பி! இந்த வனங்கள் மழைநீரினால் செழிப்புற்ற இளம்புல்லுகளை யுடையனவும். எங்கும் பொன்சிறகை விரித்தாடுகின்ற மயிலினமுடையனவும, பொழிகின்ற மேகங்களையுடையனவுமாகி இப்போழ்து மாலைப்பொழுதில நன்கு விளங்குகின்றன ; மேகங்கள நீர்ச்சூலுற்றுக் கர்ஜனை செய்துகொண்டு கருவுடைய பெண்கள்போல மலைச்சிகரங்களில இறங்கி யிறங்கி இளைப்பாறிச் செல்லுகின்றன ; காப்பத்தை தரிப்பதனபொருட்டு மேகத்திற கெதிராக எங்கும் பறக்கின்ற நாரைகளின நிரையானது வானிடையில் கட்டிய காற்றினாலசைக்கப்பட்ட சிறந்த வெண்டாமரை மலர் மாலைபோல விளங்குகின்றது ; இந்திர கோபங்களுடன கூடிய இளம்புற்களினாலே கிளிபோன்ற காந்தியுள்ள செம்புள்ளிச்சேலையுடைய பட்டுடுத்த பான்மொழியாளபோலப் பார் மகள விளங்குகின்றனள. துயில் மெல்ல மெலல முகிலவண்ணனுடைய கண்ணைச சேர்கின்றது , ஆறுகள விரைவாகச சாகரத்தைச் சேர்கின்றன ; நாரை நீருண்ட கொண்டலை மகிழ்ந்து தாவிச் சேர்கின்றது; காமினியாகள காமவேட்கை மிகுந்து காந்தனைச் சேர்கின்றனாகள. காடெங்கும மயிலின மாடுகின்றது ; கடம்பமரங்களெங்கும முகிழ்த்தன ; காளைகள ஆவல கொண்ட ஆனிரைகளுடன் கூடி வேட்கையுறுகின்றன ; பாரெங்கும பயிர் களினால் செழித்துத் திகழுகின்றது; நதி மேகம் மதவேழம் வனம, வனிதையைப் பிரிந்தவா மயில குரங்கு இவைகள முறையே பெருகுகின்றன ; மழை பொழிகின்றன ; பிளிறுகின்றன ; செழிப்புற்று விளங்குகின்றன ; சிந்தை யுறுகின்றனர்கள ; ஆடுகின்றன ; இளைப்பாறுகின்றன ; மதயானைகள் தாழைமடலின் மணத்தை மோந்து மலையருவிகள மலைததாழ்வரைகளின் வீழ்கின்ற தொனியைச செவியுற்று வெருண்டோடி மயில்களுடன் கூடிக கூவுகின்றன ; மழைவேகத்தினாலடிபட்டு வணங்கிய கடம்பமரங்களின கிளைகள் தாழ்ந்தசைகின்றன ; அதிலிருந்த வணடுகளும மழையினாலடிபட்டு அந்த மரத்தின மலாகளிலுள்ள மதுவைப் பானஞ்செய்ததனாலுண்டான மதமுமிழ்ந்து அலைகின்றன ; கரிகளபோலக் கறுதத பழங்கள நிறைந்த நாவல்மரங்கள் வணடுகளினால சூழப்பட்டனபோல் விளங்குகின்றன ; மேகங்கள் முன்னே கூறியபடி போர்க்களத்தில் நிற்கின்ற யானைகளபோலவே விளங்குகின்றன ; சிறந்த யானையானது தன் வழிபற்றிச செல்லுகையில், மேக காஜனத்தைக கேட்டுப் பகை யானையென்றெண்ணி, எதிர்த்துச செலலுகின்றது , காடுகள் கூவுகின்ற வண்டுகளினாலே சில விடத்தில் பாடுகின்றனபோலும, மயில்களினால் ஆடுகின்றனபோலும், யானைகளினால் மதமுற்றனபோலும காணப்படுகின்றன ; காடெங்கும கதம்பார்ஜுன ஸர்ஜகந்தளிகளினாலே நிறைந்து, மழைநீர் தேங்கி, மயில்கள் மதமேறிக் கூவி யாடியுமிருக்கின்றமையின், சாராயக்கடைபோல விளங்குகின்றது ; மழைநீர் இலைகளினிடையில் வீழ்ந்து முத்துபோல விளங்குகின்றது ; பறபலவண்ணமுற்ற சாதகப்பறவைகள் மழைநீரை வானிடை

யிலேயே பானஞ்செய்கின்றன; வண்டுகளாகிற வீணையின் தொனியோங்கி யும், தவளைகளின் கண்ட வொலியினாலே தாளமுயர்ந்தும, மேகத்தின தொனியினால் மர்தளம் முழங்கியும விளங்குகின்றமையின, அவ்வனம் பாடு கின்றதுபோலும், மயில்கள் சில விடங்களில ஆடிக்கொண்டும், சில விடங் களில் கூவிக்கொண்டும், சில விடங்களில் மரங்களின நுனிகளிலுட்கார் ந்து சிறகை விரித்துத் தாழ்த்திக்கொண்டுமிருக்கின்றன; மேகங்களி னுடைய தொனியைக் கேட்டும, மழை தாரையினாலடிக்கப்பட்டும, தவளை கள் கூவுகின்றன; நதிகளும நீரில நீந்துகின்ற சக்கரவாகப் பறவைக ளென்னும் கொங்கைகளை யுடையனவும, ஆடை நழுவியதுபோல இடிந்து விழ்ந்த கரைகளை மோதிக்கொண்டும, பறபல மலர்த்துளிகளினால மதங் கொண்டும், நீரில் வீழ்ந்த புதிய பூ கனி முதலியனவென்னும உபகாரங் களை யலைகளென்னும கைகளிலேந்திக்கொண்டும், காமவேட்கைகொண்ட காந்தையர்கள் விரைவாக நாயகனிடஞ் செல்வதுபோலத் தம் நாயகனை ஸமுத்திரராஜனை நோக்கி, விரைவாகச் செல்லுகின்றன; நீரைப் பருகிக் கறுத்த மேகங்கள் தமபோன்ற மேகங்களின்மேலே சென்று காட்டுத் தீயினாலெரிக்கப்பட்ட இந்திர நீல மலையினமேலே வளர்ந்த மலைகளபோல விளங்கின; மதயானைகள மகிழ்ந்து கூவுகின்ற மயில்களையுடையனவும், பட்டுப்பூச்சிகளுடன கூடிய இளம்புலலுடையனவும, கடம்பப்பூ முதலிய வற்றால் மணமுற்றனவுமாகி யழகிய கானகங்களிலே மகிழ்ந்து திரிகின்றன; வண்டுகள் புதிய மழையினால மடக்கப்பட்ட தாதுகளையுடைய தாமரை மலர்களை விட்டு விட்டு அன்று மலர்ந்த கடம்பமலர்களைச சேர்கின்றன; காடுகளில யானைகளும் மதங்கொண்டன; காளைகளும மகிழ்ந்தன; சிங்கங் களும் இளைப்பாறின; மலைகளும அழகுற்றன; வேந்தர்களும போர் முயற்சியை விட்டடங்கினார்கள், இந்திரனும் மேகங்களுடன விளையாடு கின்றனன்; மேகங்கள ஊழிகாலத்திய பொங்கோதம்போல வொலிக் கின்றனவாகி மழையினால் ஆறு ஏரி குளம் நடவாபி கிணறுகளை நிரப்பிப் பாரெங்கும் பெருகச் செய்கின்றன; மழைநீர் வேகமாகப் பருத்து வீழ் கின்றது; காற்று மொலியுற்று வீசுகின்றது; ஆறுகளும் கரைகளை யுடை த்துக்கொண்டு வழிகடந்து வேகமாகப் பெருகுகின்றன; தாரவேந்தர்கள மனிதர்களினாலே போலச் சிறந்த மலைகள் மேகங்களினாலே அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டனவாகி யழகிய தமமழகினைக் காட்டுகின்றனபோலும், ஆகா யமெங்கும் அம்புதத்தினால் மறைக்கப்பட்டது; ஸூரியனகண்ணுக்குக் காணப்படுகின்றிலன; பாரெங்கும் நீர் பாய்ந்து நனைந்தது; திசைக ளெலலாமிருளமூடி விளங்குகின்றில; பருத்துயர்ந்த மலைசசிகரங்கள் அருவிநீர்களினாலே முத்துமாலை பூண்டனபோலத் திகழ்கின்றன; அந்த அருவிகளே க்றகளில சிதருற்ற மயில்கள் கூவுகின்ற குகைகளில் தேங்கி அறுபட்டுதிர்ந்த மணிவடம்போலக்காணப்படுகின்றன; நாற்புறங்களிலும் மழை தாரைகளும் புணருங்காலையி லறுந்துவீழ்ந்த விண்ணுலகிலுள்ள

பெண்களின் முத்துவடங்கள்போலவே விளங்குகின்றன ; பறவைகள் கூடு களிலடங்குகின்றமையினாலும், தாமரைமலர்கள் குவிகின்றமையினாலும், ஜாதிமலர்கள் மலர்கின்றமையினாலும், கதிரவன் அத்தகிரியை யடைந்தனனென்றறிகின்றேன ; ராஜாகளின் யுதத யாததிரை தீர்ந்தமையின், சேனைகள் மீண்டு வருகின்றன; பகை யடங்கிற்று; வழி மழை நீரினால நிரப்பப் பட்டது ; ஸாமவேதிகளுககு அத்தியயனாரம்பகாலமான புரட்டாசிமாதம் வந்தது ; பரதன் இப்போது எல்லாசசெயல்களையும் நிறுத்திவிட்டு வேண்டும பொருள்களையெல்லாம் ஸம்பாதித்துச சித்தஞ்செய்துகொண்டு கோஸலநாட்டிலே சாதுர்மாசிய ஸங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு விரதம் பூண்டிருபபன் ; நான வனவாஸம் புறப்படுகையில, அயோத்தியிலே எவவணனந் தொனியுண்டாயிறறோ ? அவவண்ணமே இப்போழ்து ஸரயூ நதியிலே மேல் வெளளததினாலே பேரொலி யெழுந்திருககும் ; இந்த மழை காலங்களில் மஹாராஜரும பகையின்றி யரசுபெற்று மனைவியுடன் சேர்ந்தினபுற்று மகிழகினறனா ; யானொருவனே இப்பொழுது பாரிழந்து, பத்தினியையும பறிகொடுதது, நதியின் கரைபோலக் கரைந்து நைந்து வருந்துகினறேன ; அடா லக்ஷ்மணா ! என சோகமும் மிக வள்ர்நதது ; காலபருவமும கழிகின்றிலது ; பகைவனோ கொடிய அரககாகோனான ராவணன் ; ஆதலின், இமமூனறும் முடிவற்றதெனத தோறறுகினறது ; இப்போழது யுத்த யாததிரைககுத்தக்க காலமன்றென்பதையும், வழியெங்கும் சேறுகி யாறுகளினால தடுக்கப்பட்டுளதென்பதையும் கண்டே மஹாராஜா இபபோழதே பிராட்டியைத்தேட முயறசிசெயயக் கட்டளை செயதருளகவென்று வணஙகி வேண்டுகையிலும் உடனபடாமலிருந்து விட்டேன் ; அன்றியும், நெடுநாளாய மிகவுந் துன்புறறு இப்போழதே இல்லாளுடன கூடிய மஹாராஜனைச சிறிதுகாலமாவதின்புறசசெயயாமல் என காரியத்தையே பெரிதாக நினைந்து வருததமுறுவிக்க மனங்கொண்டிலேன ; அவன் இபபோழதின்புறறு இளைப்புதீர்ந்து சரத்காலம வருகையில் தாமே யறிந்து நனறியுடையனாகி என் காரியததைச செயவனென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை ; ஆதலின, யான் அநதக் காலத்தையே எதிாபார்த்திருக்கினறேன ; மஹாராஜரும் நதிகளும் எபபோழது தெளிவுறுவார்களோ ?—

ఉపకారేణవీరోహి ప్రతికారేణయుజ్యతే

అకృతజ్ఞోప్రతికృతో హన్తిసత్వవతామ్మనః

உபகாரேணவீரோஹி பரதிகாரேணயுஜ்யதே

அக்ருதஜ்ஞோப்ரதிக்ருதோ ஹநதிஸதவவதாம்மனஃ. '

சூரனை அவனை நாம் செய்த உபகாரம் ப்ரதியுபகாரஞ் செய்யும்படி செயயும் தன்மையை மறந்து பிரதியுபகாரம் செய்யாதான் பெரியோர்

கனினுடைய மனத்தை வருத்தமுறச் செய்வானல்லனோ ? என்றிவ்வண்ணம்* அருளிச்செய்கையில், இளையபெருமாளதைச்செவியுற்று மகிழ்ந்து பெருமாளை நோக்கி, எம்மையனே ! தேவரருளிச்செய்தது உண்மையே ? மஹாராஜர் இம்மழைகாலங் கழிந்ததும் பிராட்டியைத்தேட முயற்சிசெய்வதில் தடையில்லை; ஆதலின, தேவர் சரத்காலத்தையே யெதிர்நோக்கி இக்காலத்தைத் துன்புறாமல் கழித்தருள்க; என்று வேண்டி விண்ணப்பஞ்செய்தனர்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவதுசருக்கம்.

சிறியதிருவடி மஹாராஜர்க்குணர்வூட்டிச் சேனைகளை யழைப்பிக்கும்படி கட்டளை செய்வித்தது

அங்கே மஹாராஜர் கார்காலம் நீங்கி யாகாசம் மேகமின்றி நிர்மலமாகி அன்னப்பறவைகளினொலிகொண்டு சந்தனம்போலக் குளிர்ந்தும் வெண்மைநிறமுற்றுமுள்ள நிலவினால் திகழ்ந்திருக்கையிலும், காமமயக்கினாலறியாமல் தர்மார்த்தங்களையுந்துறந்து நல்வழிதப்பி யெப்பொழுதும் அந்தப்புரத்திலேயேயிருந்து மதுபானஞ்செய்து மதங்கொண்டு தன் கோரிகையெல்லாமீடேறித் தன் மனைவியான ருமையையும், மனத்துக்கினிய தாரையையும் அடைந்து அச்சமதீர்ந்து அல்லும் பகலும் இடைவிடாமல் விஹாரஞ்செய்துகொண்டு நந்தநவனத்தில் தெய்வப்பொதுமகளிர்களுடன் கூடி விளையாடுகின்ற விண்ணவர் வேந்தன்போல மகிழ்ந்து ராஜ்ஜிய காரியங்களை மந்திரிகளாதினஞ்செய்து அவர்கள் யாது செய்ததையும் ஆராயாமல் காமமோகிதனாகியிருப்பதைச் சிறியதிருவடி கண்டு மிகவும் ராஜபக்தியுடையவரும், காலதேசவிசேஷங்களையறிந்தவரும், மிகவும் நுண்ணறிவுடையவருமாதலால், இவர் இப்பொது பெருமானுடைய

---

* இந்த ஸர்க்கத்தில் பெருமாள் அடைக்கலமாக அடைந்தவர்களைப் பிரிவதில் தமக்குள்ள துன்பத்தை அன்யாபதேசமாய் சுலோகந்தோறும் அருளிச்செய்திருக்கின்றனர் ; அதனை முறையே சருக்கமாகக் காட்டுகின்றோம் , சில சேதனர்களுக்கு புராதன காமபரிணாமத்தாலே மடமையைத்தருகின்ற காலம் சேர்ந்தது ; மனம் இருளாலே மூடப்பட்டது ; சிலர் நல்வினையினாலே என்னைத்தொழுகின்றனர் ; சிலர் காமக்குரோதாதிகளாலே பீடிக்கப்படுகின்றனர்கள் ; என்றிவ்வகையாகவே நுண்ணறிவினால உணர்ந்து கொள்க.

காரியத்தில் முயற்சியில்லாமலிருப்பது தகுதியற்றதென்று ஸமயம்பார்த்து மதுரவாக்கியங்களினாலே மஹாராஜனை மகிழ்வித்து தற்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் மறுமையிலும் நன்மை விளையுமாறு பிரீதி விசுவாஸ பூர்வமாக மஹாராஜனைக்கிட்டிமொழியலுற்றனர். கேளீர் மஹாராஜரே! தாங்கள் கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியத்தைப்பெற்று கீர்த்தியுற்று குலமுறையாகவந்த செல்வத்தையும் அடைந்து மகிழ்ந்தீர்; ஆயினும், மித்திரர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு மகிழ்விக்கவேண்டும்; தங்களுக்கு அந்த காரியமொன்றே மிகுந்துள்ளது; யாவன் மித்திரர்களிடத்தில் காலத்தை யறிந்து நடந்து கொள்ளுகின்றானோ? அவனுக்கே இராஜ்ஜியம் கீர்த்தி பராக்கிரமங்கள் வளரும்; யாவனுக்கு பொருள் சேனை தோழர் செங்கோலிவை சேர்ந்திருக்கின்றனவோ? அவனே நெடுங்காலம் பாராளுவான்; ஆதலின், தாங்களும் நற்குண நற்செயலுடையீரும், நலவழி தூறந்திலீரும் ஆகின்றீர்கள்; ஆகையால், முன்னமே யுதவிசெய்த தோழருடைய காரியத்தை முயற்சி செய்து முடிக்கக்கடவீர்கள். யாவனொருவன் எல்லாக்காரியங்களையும் விட்டு விட்டாவது மித்திரகாரியத்தையே மேற்கொண்டு செய்து முடிக்கின்றானோ? அவனுக்கு ஒருக்காலும் தீமைகள் நேரா; இப்போது நமக்கு மித்திரகாரியம் ஸீதாபிராட்டி யெழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் தேடுவதே யாகின்றது; அந்தக் காரியம் செய்யும் காலமும் நோக்குளது; செயற்குரிய காலங் கடந்தபின்பு, யாவனொருவன் மித்திரகாரியங்களில் முயற்சியுறுவானோ? அவன் அக்காரியத்தைச் செய்து முடித்துத்தரினும் உதவி செய்தவனாகான்; பெருமாளுக்கு உடனே பிராட்டியாரைத் தேடுவிக்கவேண்டுமென்று திருவுளமிருக்கினும் தாங்களேற்படுத்திய காலங்கழிவதன்முன்னம் அவஸரப்பட்டுத் தங்களுக்கறிவித்தருளார், தங்களுடைய குலஞ் செழிப்பதற்குக் காரணமும், நீங்கா நட்புடையவரும், அளவிடற்கரிய பிரபாவமுடையவருமாகிய அந்த ஸ்ரீராமசந்திரருக்குத் தாங்களும் நிகரான தோழராகின்றீர்கள்; அவர் தங்களுக்கு முன்னமே யுதவிசெய்திருக்கின்றமையில், அவர் காரியத்தைத் தாங்கள் ஆவலுடன் செய்க; வானரசேனைகளைச் சேர்ப்பதற்காகத் தூதர்களுக்குக் கட்டளைசெய்தருள்க; பெருமாள் தங்களை ஏவுமளவும் மித்திரகாரியஞ் செய்யவேண்டிய காலங் கழிந்திலதென்றே யெண்ணவேண்டும், ஏவினபின்பு, அந்தக்காலங்கழிந்துவிட்டதாகவே யாகும்; முன்னம் உபகாரஞ் செய்யாதவர்களுக்கும் தாங்கள் உபகாரஞ் செய்தவர்களாகின்றீர்கள்; ராஜ்ஜியத்தினாலும், தனத்தினாலும் உபகாரஞ்செய்த பெருமாள் விஷயத்தில் கேட்கவேண்டுமோ? அநேகமாயிரம் ருக்ஷவானர கோலாங்கூலாதிகளுக்கு இறையாகிய தாங்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்யும் திறமையுடையீராகியும், கட்டளையிட ஏன் தாமஸஞ் செய்கின்றீர்கள்; பெருமாளும்முடைய உதவியின்றியே ஸுராஸுர மஹோரக ராக்ஷஸசாதிகளையும்கொன்று வெற்றிக்கொள்ளத்திறமையுடையவராகியும், தாங்கள் பிராட்டியிருப்பிடத்தை, யானை வானரர்களைக்

கொண்டு தேடுகின்றேனென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்திருக்கின்றமையின், அந் தப் பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றுவதன்பொருட்டு எதிர்பார்த்திருந்தருளு கின்றனர்; பெருமாள் தங்களுக்குத் தம்முயிரை விடுவதிலும் அச்சமின்றி மஹோபகாரஞ்செய்தருளினர், ஆகலின், பிராட்டி மண்ணுலகிலோ? விண்ணுலகிலோ? எங்கிருக்கினும் தேடி வருவோம், தேவாஸுர கந்தர்வ யக்ஷகின்னரோரகாதியர்களும் பெருமாளுக்குத் தீமைசெய்யத் திறமை கொள்ளார்களாயின், அரக்கர்கள் எவ்வண்ணந் தீமைசெய்யவல்லவராவார் கள். ஆதலின், அத்தன்மையரான பெருமாளுக்கு உதவிசெய்ய முயற்சி செய்க; தங்களுடைய கட்டளையினாலே யாங்கள் செல்வோமாயின், பாதா ளத்திலாயினும், பூமியிலாயினும், ஜலத்திலாயினும், வானிடையிலாயினும், விண்ணுலகிலாயினும் தடையிலது, ஆதலின், கட்டளை செய்தருள்க; யாவன் எவ்விடத்தில் யாது செயல் செய்யக்கடவன், அநேககோடி வான ரர்கள் தங்கள் கட்டளையை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர்களல்லரோ? என்றி வ்வண்ணமுரைசெய்த சிறியதிருவடி வாக்கியத்தை மஹாராஜா கேட்டு மனந்தெளிந்து ஸேனாபதியான நீலனை யழைத்து நாற்றிசைகளிலுமுள்ள வானரசேனைகளை யெல்லாம் அழைப்பிக்கும்படி நிச்சயித்து அவனை நோக்கிக் கட்டளைசெய்லுற்றனர் கேளடா நீலா! அங்கங்குள்ள சேனைகள் கட்டளையைக் கேட்டவுடனே சிறிதுந் தாமஸமின்றி எவ்வண்ணம் புறப் பட்டு வருமோ? அவ்வண்ணம் வேகமுள்ள வானரஸேனாந்தபாலர்கள் விரை வாகச் சென்று அழைத்துவரக் கடவர்கள் நீயுமருகிலுள்ள சேனைகளை யழைத்து வருக; பதினைந்து நாளைக்குள்ளே எல்லோரும் இங்கே வந்து சேர்ந்துவிடவேண்டும், அந்நாள் கடந்து யாவன் வருவானோ அவனுக் குடனே விசாரணையின்றி உயிர் வாங்கும் தண்டனை விதிக்கப்படும். ஆத லின், நீ யிப்பொழுதே அங்கதகுமாரனுடன் சேர்ந்து ஜாம்பவான் முத லிய பெரியோர்களைக்கண்டு என் கட்டளையை நன்கு ஆராய்ந்து தடையின்றிச் செய்க; என்றிவ்வண்ணம் மஹாராஜா கட்டளைசெய்துவிட்டு அந்தப்புரத்தி னுள்ளே சென்று மகிழ்ந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பதாவது சருக்கம்.

காரகாலம் கழிந்தும் மஹாராஜா முயற்சியின்றி யிருப்பதறிந்து பெருமாள் திருவுளஞ் சீறி யருளியது.

அங்கே பெருமாளும் காரகாலம் நீங்கி, மேகங்களின் தடையின்றி, யாகாயம் நின்மலமாக விளங்குகையில், காரகாலம நானகு மாதஙகளையும் காமசோகமோக பீடையினுல் வாடி வருந்திக் கழித்து ஆகாயம வெண்மை யுறறிருப்பதையும், சநதிரன் நினமலமாக விளங்குவதையும, சரதகால ராத்திரியும், நிலவென்னும வெண்சாந்தம்பூசி யொளிபபதையுஙகண்டு மஹாராஜா முயறசியினறிக் காமவேட்கைகொண்டிருப்பதையும, சீதா தேவி பிரிந்து வருநதுவதையும் நினைந்து மிக வருந்தி மோகமடைந்து பின்பு தெளிந்து பிராட்டியையே நினைந்து கொணடு திரிந்து நாநாவித தாது ராகமுறற அம்மலையின்மிசை யுடகார்நது நினமலமான வானை நோக்கி, யன்னப்புளளின் ஒலியையும கேட்டு நாயகியை நினைந்து வருநதி யழுதயதொடங்கினர். அந்தோ ? முன்பு ஸாரஸப்பறவைகளின் தொனிகளை என்னுடன் சேர்ந்து செவியுறறு மகிழ்ந்த பானமொழியளான எனனுயகி இப்போழுது அவைகளின் தொனியைககேட்டு எவ்வண்ணம் மகிழவுறு வாள் ; மலாந்த பொன்போன்ற பந்தூகமலர்களைககணடும் என்னைக் காணுமல் எவவண்ணம் மகிழவாள : முன்பு யாவள களஹம்ஸஙகளின் கலநாதத்தினுல் துயிலுணர்ந்து மகிழ்ந்தனளோ ? அவள இப்போது எவ் வாறு மகிழவாள் ; மகிழ்ந்தொலிக்கினற சககரவாகபபுள்ளின் தொனியைக கேட்டும் எவ்வண்ணம் என்னைப்பிரிந்து உயவள; அந்த மனததுக்கினிய மனையாளின்றி, வாபீகூபதடாககிரிகானனங்களைக காணினும் மகிழவுறு கின்றிலேன் ; என்னைப்பிரிந்து வருந்துகின்ற என மனையாளை சரதகால குணங்களினுல நிறைநத காமன நன்கு வருத்தாது அருளசெய்வன கொலோ ? என்றிவவண்ணம் பெருமாள் நீரின்றிச சாதகம் புலமபுவது போலப் புலம்பி வருந்திக்கொணடிருந்தனா. அப்பொழுது காய் கனிகள் கொணர்வதன்பொருட்டுப் புறததில் சென்றிருந்த இளையபெருமாள் எழுந் தருளிப் பெருமாளிவ்வண்ணம் சோகமுறறு வருந்துவதைக்கணடு பெரு மாளை நோககி, எம்மையனே ! தேவர் இபபொழுது காமனுக்குக்குறியாகி வருந்துவதினுலாயினும், இயல்பாயுள்ள பௌருஷத்தை இகழவதினுலாயி னும், பிராட்டியைத்தேடுவதில் முயறசிசெய்யவேண்டுவதைத் துறபபதினு லாயினும் யாது பயன் ; மனந்தேறி யுகந்தருள்க ; காரியத்தில் முயறசி யையும், மனந்தெளிவுற்றிருப்பதையும், தைரியம் உபாயங்களை மேற் கொள்ளத்தக்க காலம் நேர்ந்ததையும், மஹாராஜர் முதலானோர்களின் உதவி செய்யுந் திறமையையும், தேவபூஜை முதலியனவைகளால் வாய்த்த

நல்வினையையும் கண்டு மகிழ்ந்தருள்க; தேவருடன் கூடிய பிராட்டியை மனிதனால் விரும்புவதற்கும் வேறே யொருத்தனும் திறமைகொள்ளான்; தீயின ஜுவாலையைக் கிட்டிய எவன்தான எரிந்தழியான்; என்றிவ்வண்ணம இதமாகவும், உண்மையாகவும், இனிதாகவும மொழிந்து தேற்றினர். பெருமாளும அதுகேட்டு மனந்தேறி யவரை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மணா! நீ மொழிந்தவாறு சீதாதேவியைத் தேடுவதில முயற்சிசெயல்வேண்டுமே? போர்செய்வதற்குரிய உற்சாஹாதிகளையும மேற்கொளல்வேண்டும்; சீதையைப்பெறும் உபாயம் நன்றாக ஆலோசனை செயல்வேண்டுமே? இவ விஷயத்தில் சிறிதும் ஐயமிலது; என்று அருளிச்செயது பிராட்டியை நினைந்து முகம் முகிழ்ந்து வருந்தி மீளவும் இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! பர்ஜன்யதேவனும மழைபொழிந்துலகங்களை மகிழ்வித்து மீண்டுசசென்றனன; மேகங்களும் நாடு நகர காடு மலை முழுதலும பரவி முழங்கி மழை பொழிந்திளைத்து மால்யானைகள் மதமேறி யெங்குமலைந்து மதம் நீங்கி யிளைப்புற்றனபோலாயின; மழைக்காற்றுகளும் குளிர்ந்தும்,குடஜம, அர்ஜுனம், கேதகிகளின மணங்கொண்டு வீசி யிளைததொழிந்தன; மேகங்களினுடையவும, மதவேழங்களினுடையவும, மயிலகளினுடையவும, மலையருவிகளினுடையவும், மிக்க வொலிகள ஒலைந்தன; மலைகளும மழையினால் நின்மலமாகிப்பற்பல தாதுக்களின் காந்திகொண்டு நறசாந்தமப்பினபோல விளங்குகினறன; இககாலததிலாறுகள முதன்முதல் நாயகருடன் புணர்கின்ற குலமகளிர்கள வெட்கத்தினால் மெலல மெலல ஜகனத்தைக் கட்புலனுக்குவதுபோல மணற்குன்றுகளை வடிவினால் மெல்ல மெல்லக் கட்புலனாககுகினறன; இப்பொழுது இந்த சரத்காலம தன்னுடைய செல்வத்தை யேழிலை வாழைமரஙகளின கிளைகளிலும, ஸூரியன சந்திரன் விண்மீன்களின் ஒளிகளிலும, சிறந்த யானைகளின லீலைகளிலும், பகிர்த்துக்கொண்டு விளங்குகின்றது; இவ்வண்ணம் பற்பல இடஙகளில பலவகைப்பட்ட சரத்காலத்தின் செல்வமானது இப்பொழுது கதிரவன்கிரணததினால் மலர்க்கப்பட்ட தாமரைமலர்களினமேலே மிகவும் அதிகமாக விளங்குகின்றது; ஏழிலம்பாலை மலர்களின் மணஙகொண்டு களிவண்டுகளின் ஒலி மிகுந்து வீசுகின்ற காற்றும் மதவேழஙகளினுடைய திரளை மனம் வெகுண்டு மதம்மிகும் துலாவசசெயகின்றது; மழைகாலததில் புறததில் போயவந்து அழகிய சிறகுகளையுடைய கமலமலர்களின தூளிகள படிந்து சேறிலுலாவி மஹாநதிகளின் மணற்குன்றுகளிற்கூடிய சக்கரவாகங்களுடன் சேர்ந்து அன்னப்பறவைகள் விளையாடுகினறன, மதங்கொண்டு பிளிறுகின்ற, களிறுகளும், இறுமாப்புற்ற காளைகளும் கலககமின்றித தெளிவுற்ற ஆறுகளும் மிகவும் ஒளிகொண்டு விளங்குகினறன, மயில்களும் கருமுகிலினால் விடப்பட்டு நின்மலமான விண்தலத்தைக்கண்டு, தோகைகளையுமுதிர்த்து ஒளிகுன்றி பேடுகளினிடத்திலாவலழிந்து சிந்தைகொண்டிருக்கின்றன; இனியகந்தங்கள் பொருந்தி மலர்களின் பாரத்தினால் முனையில்

வணங்கிய பொன்னிறமுற்றுக் காணற்கினிய பந்தூகமரங்களினால் காடெங்கும் மிகவும் ஒளிகொண்டு விளங்குகின்றது; வசைகளுடன் கூடினவும்; தாமரைகளின் மேல் ஆசையுடையனவும், காட்டெருமலைந்து ஏழிலைம்பாலை மலர்களின் பரிமளத்தை மோந்து மதங்கொண்டனவுமாகிய யானைகள் இப்போது மெல்ல மெல்ல நடக்கின்றன; ஆகாசம் மேகங்களினீங்கி இட்டிய சஸ்திரம்போன்ற வண்ணமுற்று விளங்குகின்றது, ஆறுகளும் நீர்வற்றி மெதுவாகப் பெருகுகின்றன, காற்றும் செங்கழுநீர்மணம்பொருந்திக் குளிர்ந்து வீசுகின்றது, திசைகளும் இருளின்றி விளங்குகின்றன; பூமியும் கதிரவன் கிரணங் காய்வதினால் சேறுலர்ந்து துகளெழுகின்றது; ஆதலின், ஒருவர்க்கொருவர் பகையும் பொறாமையுங்கொண்ட அரசர்களுக்கு; இது போர்முயற்சி செய்யுங்காலம் நேர்ந்தது, சரத்காலகுணங்களினால் வளப்பந்த ஏழுக்காங்கியுற்று மகிழ்ந்து தூளிபடிந்து மதங்கொண்டு போருகின்ற காளைகள் தம்மினத்திடையில் ஒலிக்கின்றன; காமவேட்கைகொண்டு காட்டிடையில் மெல்ல மெல்ல உலாவுகின்ற மதயானைகளை யானையுடன் வசைகளும் சூழ்ந்து செல்லுகின்றன, மயில்களும் தமக்கணிகளபோன்ற தோகையை யுதிர்த்துவிட்டு அன்னங்களின் ஒலியினால் மிரட்டப்பட்டனபோலத் தீனங்கொண்டு நதிகளின் கரையில் மதமகுன்றி யிருக்கின்றன, மயக்குற்ற யானைகள் பிளிறல்களினாலே காரண்டவமுதலிய நீர்ப்பறவைகளை யச்சமுறவேட்டஞ்செய்து தாமரைமலர்களமலர்ந்திருக்கிற குளங்களிலிறங்கிக் கலக்கிக்கலக்கி நீர் குடிக்கின்றன, கலக்கந்தெளிந்து மணற்குன்றுகள் தேர்ன்றி உருசியுற்ற நீர் பொருந்திக் கோகுலங்களுடன் கூடி ஸாரஸப்புள்ளின் தொனியும் பொருந்தி விளங்குகின்ற நதிகளில் அன்னப்பறவைகள் மகிழ்ந்து வந்தடைகின்றன; இப்போது நதிகளினுடையவும், மேகங்களினுடையவும், மலையருவிகளினுடையவும், பெருங்காற்றினுடையவும், மயில்களினுடையவும், மண்டூகங்களினுடையவும் ஒலிகள் அழிந்தன, பற்பலவண்ணமுடைய கார்ப்பருவத்தில் புற்றிலடங்கி யிளைத்திருந்த நாகங்களும் பசியினாற் சினங்கொண்டு விடமிகுந்து இரைதேடித் திரிகின்றன; சந்திரனென்னும் காந்தனுடைய கிரணங்களென்னும் கைகளின் ஸம்பந்தத்தினால் மகிழ்ந்து மலர்ந்த தாரகை (விண்மீன்—கருவிழி) யுடைய சந்தியென்னும் காந்தை ராக (செம்மை—ஆசை) முற்றுத் தானுகவே அம்பரத்தை (ஆகாயத்தை—ஆடையை) விட்டுவிடுகின்றனள். அந்தோ! இரவென்னும் வநிதையும், சந்திரனென்னும் முகத்தையும், விண்மீன்களென்னுங் கண்களையும், நிலவென்னும் வெண்பட்டும் உடையளாகி விளங்குகின்றனள்; பக்குவமான செம்பாகக்கதிர்களைத்தின்று மகிழ்ந்த ஸாரஸப்பறவைகளின் நிரையானது விரைவாக ஆகாயத்தில் பறந்து செல்லுகையில், காற்றினாலசைக்கப்பட்ட தோரணமாலைபோல விளங்குகின்றது; ஓரன்னப்பறவையுறங்குகின்ற குமுதங்கள் மலர்ந்த இக்குளமானது மேகங்களின்றி, விண்மீன்கள் நிறைந்து சந்திரனையுமுடைய விண்ணிடைபோல விளங்குகின்றது;

கும்பலாகக்கூவுகின்ற அன்னங்களைப்பொருந்தி மலர்ந்த கமல குமுத கல்கார மலர்களுற்ற சிறந்த வாபிகளின் காந்தி பலகலனுமணிந்த காமினிகளின் காந்திபோல விளங்குகின்றது; மூங்கில்களின் தொனியினால் தூரியமுழங்கியும், காலையிலோங்கிய காற்றினால் வளர்ந்துமுள்ள கடைகின்ற தயிர்ப் பானைகளினுடையவும், காளைகளினுடையவும், பசுக்களினுடையவும், மிகுந்தவொலியானது தம்முள் ஒன்றையொன்று வளர்க்கின்றதுபோலும்; நதிகளின் கரைகள் மலர்ந்த மலர்களினால் வெண்மைநிறமுற்ற நாணல்களினாலே வெண்பட்டணிந்தனபோல விளங்குகின்றன; காடுகளில் வேகமுற்று மதுவுண்டு மதமேறிய வண்டுகள் மகிழ்ந்து காற்றைப் பின்றொடர்ந்து கமல தூளிகள் படிந்து செல்லுகின்றன, நீர் தெளிவுற்றது, ஆம்பல் மலர்ந்தது; அன்னமொலிக்கின்றது, செப்பாப்பயிர் கதிர் பழுத்துப் பொன்னிறமுற்றிருக்கின்றது, மந்தமாருதம் வீசுகின்றது, சந்திரனும் நிலவுகின்றனன்; ஆதலின், கார்காலம் கழிந்ததென்று நன்கு விளங்குகின்றது; மீன்களுலாவுகின்ற நதிகளின் வேகமும் மந்தமாயிற்று; அது உதய காலத்தில் காந்தனைப் புணர்ந்தெழுந்து சோம்பலுற்றுச் செல்லுகின்ற காந்தையர்களின் கமனம்போல விளங்குகின்றது; நதிகளின் முகங்கள் சக்கரவாகம் வெண்பாசி நாணல் மலர்களுடன் கூடியிருக்கின்றமையின், கோரோசனாதிலகம் மகரிகாபத்திரம் வெண்பட்டு இவைகளையுடைய காமினி முகம்போல விளங்குகின்றது; மலர்ந்த பாணம் அஸநம் இவைகளின் மலர்களினாலே பலவண்ணம் பொருந்தியும், மதமேறிய வண்டுகளொலித்துமுள்ள வனங்களில் காமன் பாணாஸநமுடையனாகிக் கொடுமை கொண்டிருக்கின்றனன், மேகங்களும் மழையினாலுலகங்களை மகிழ்வித்தும், ஆறு குளங்களை நிறைத்தும் பயிர்களைச் செழிப்பித்தும் மறைந்து விட்டன; மடுக்களும் குரரி சக்கரவாகம் முதலிய பறவைகளினொலிக்கப்பட்டு தெளிந்து விளங்குகின்றன, மலைத்தாழ்வரைகளிலே அஸநம் கோவிதாரம் ஸப்தபர்ணம் பந்துஜீவம் என்னும் இவைகள் மலர்ந்து விளங்குகின்றன, பாரடா லக்ஷ்மணா! ஹம்ஸ ஸாரஸ சக்கரவாக குரரங்களினாலே நதிகளின் மணற்குன்றுகள் விளங்குகின்றன, ஆதலின், பகை கொண்ட வேந்தர்கள் படையெடுத்துப் பகைவர்மேல் செல்லும் வேளை நேர்ந்துளது; ஆதலின், இப்பொழுதே மஹாராஜரும் முயற்சிசெய்ய வேண்டுமல்லவோ? அவனையும் காணகின்றிலேன்; அவ்வண்ணமான முயற்சியையும் அறிகின்றிலேன்; கார்காலமான நான்கு மாதங்களும் எனக்கு அநேகமாயிரம் வருஷங்கள்போலக் கழிந்தன; சக்கரவாகப்பெண் தன் பர்த்தாவை விட்டுப் பிரியாமல் கூடவே செல்வதுபோல என்னையும் கோரமான தண்டகாரணியத்தையும் உத்தியானவனமாக எண்ணி என்னுடன்றொடர்ந்து வந்தனளல்லளோ? அடா தம்பி! யான் அத்தன்மையளான மனைவியையுமிழந்து, ராஜ்ஜியத்தையுந்துறந்து துன்புற்றிருக்கையிலும், மஹாராஜர் என்மீதருள்செய்கின்றிலரந்தோ! யான் அநாதனென்றும்,

ராஜ்ஜியத்தை யிழந்தவனென்றும், பத்தினியைப் பறிகொடுத்தவனென்றும், தீனமடைந்தவனென்றும், பரதேசியென்றும், காமுகனென்றும், என்னையே தஞ்சமடைந்தவனென்றும், இக்காரணங்களினாலேயோ ஸுக்கிரீவன் துர்ப்புத்தியுற்று என்னை மதிக்காமல் இகழ்கின்றனன்; ஸீதையைத் தேடும் விஷயத்தில அவன் எனக்குப் பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுத்த அக்காலம் நோந்ததை யறியாமல் மதிகெட்டிருக்கின்றனன்; ஆதலின், நீ இப்பொழுது கிஷ்கிந்தைக்குள்ளே சென்று வானராசருட சிறந்தவனும், மூர்க்கனும், சிற்றின்பங்களில் மயக்குற்றுழலபவனுமாகிய சுக்கிரீவனை நோக்கி, யானுரைத்ததாக வுரைசெய்க.—

అర్థినాముపపన్నానాం పూర్వఞ్చాప్యుపకారిణాం
ఆశాం సంశ్రుత్య యో హన్తి స లోకే పురుషాధమః

அர்த்திநாமுபபந்நாநாம் பூர்வஞ்சாப்யுபகாரிணாம்
ஆசாம்ஸம்ச்ருத்யயோ ஹந்திஸலோகேபுருஷாதமஃ

முன்னம் உபகாரஞ்செய்தவர்கள் ஆபத்தை யடைந்து தனக்குதவி செய்யும்படி யாசனைசெய்கையில், அப்படியே செய்வேனென்று அவர்களுக் காசை காட்டிப் பின்பு, உதவி செய்யாமல் எவன் வருத்துகின்றானோ? அவன் உலகினில் எல்லோரிலும் கடையானவன்; பாவமோ புண்ணியமோ யாவனொருவன் தான் சொல்லியபடி தவறாமல் செய்வானோ? அவனே மிகவும் சூரன், யாவரிலுமுயர்ந்தவன், ஒருவரால் உபகாரத்தை யடைந்த பின் அவர்களுக்கு ஸமயத்தில் யாவனொருவன் பிரதி யுபகாரம் செய்கின்றிலனோ? அந்த நன்றி மறந்தவனை இவ்வுலகினில் யாவரும் பழிப்பதுமன்றி, இறந்த பின்னும் அவனுடலைக் கழுகு முதலிய ஜந்துக்களும் தின்னா! அந்த ஸுக்கிரீவன் இப்போது என் காரியத்தில் முயற்சியின்றி யிருக்கின்றமையின், போர்க்களத்தில் பொன்னணியமைந்த என்னுடைய கோதண்டத்தின் கோரமான மின்போன்ற ரூபத்தைக்காண விரும்புகின்றனன்போலும், சீற்றங்கொண்டு கோதண்டத்தில் யான கணையைத் தொடுக்கையில், அதன் ஞாணின் தொனியைச் செவியுறக் கோருகின்றனன்போலும், உன்னையே துணையாகவுடைய என்னுடைய தோள்வலியை நன்கறிந்திருந்தும், அதனை இலக்ஷியம் செய்யாமலிருப்பானோ? யாம் எந்தப்பயனைக் கோரியே இவ்வண்ணம் அவனுடன் தோழமைசெய்துகொண்டு வாலியையும் கொன்று முடிசூட்டிவித்தனமோ? அந்தப்பயன் விளையும் முயற்சிக்குரிய காலம் நேர்ந்திருக்கினும், தன்னுடைய காரியம் ஆகிவிட்டதென்று இறுமாந்தறியாமலிருக்கின்றனன். மழைகாலம் நான்கு மாதம் மாத்திரம் பொறுத்தருள்க; பின்புடனே முயற்சிசெய்கிறேனென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்தும் அக்காலம் கழிந்துவிட்டதை யுணராமல் மயக்குற்றிருக்கின்றனன். அவன் இன்னும் இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் கூடி மதுபானஞ்செய்து யுவதி

யிருக்கின்றனனேயன்றி, எம்மேல சிறிதும் தயைசெயகின்றிலன்; ஆதலின், நீ சென்று யான் சினமுறறுவேனுகி லெவவண்ணமிருப்பேனே ? அந்த கோரரூபததையும் அவனுககறிவித்து யானுரைத்ததாக மீளவுமிவ்வாறுரை செயாய ,—

నచసంకుచితఃపంథా యేనవాలీహతోగతః
సమయేతిష్ఠసుగ్రీవ మావాలిపథమన్వగాః

நசஸங்குசிதஃபந்தாயேந வாலீஹதோகதஃ
ஸமயேதிஷ்டஸுக்ரீவ மாவாலிபதமன்வகாஃ

கேளாய் ஸுக்கிரீவா ! வாலி யென்னுலடிபட்டு எநதவழியிலே சென்றனே ? அந்த வழி யின்னும் புலலெழுந்து மறைநது குறுகியிலது, ஆகையால், ஸத்தியததிலே உறுதியாய நின்று வாழ்க ; வாலி சென்ற வழிபறறிச செல்ல விருப்பமுறறக ; முன்பு யான் வாலி யொருவனேயே கொன்றேன் ; இபபோது நீ சத்தியம் தவறுவாயாகில், உன்னை இனததார் சுறறத்தார்களுடன் கொலை செயவேனேயன்றித தனியே கொல்லேன் , ஆகையால், காரியம இவ்வண்ணமிருககையில் யாது செயின நலமோ ? அதனைச்செயக; என்றுரைதது மேலும் யாது யாது உரைசெயின் தகுமோ ? அவ்வாறு மொழிக ; காலம் கழிகின்றமையின், துரை செயக; மஹாராஜனே ! ஸத்தியம் செய்தபடி செயக; வாலியின் வழியைச சேரற்க; என்று மேன்மேலும் உரைசெயக ; என்றிவ்வண்ணம் கட்டளைசெயதருளிப் பெருமாள் சினமும் சோகமும்கொண்டு மனம் வருந்துவதை இளையபெருமாள கணடு ஸுககிரீவனமேல கடுஞ்சினங்கொண்டு அவன விஷயத்தில் கெடுமதிகொண்டு ஜொலித்தனர்.

கிஷ்கிநதாகாண்டததில் முப்பதாவது சருககம
முறறிற்று.

முப்பத்தொன்றுவது சருக்கம்.

இளையபெருமாள சினங்கொண்டு கிஷ்கிநதைக் கெழுநதருளுகையில் அங்கதன் அதுகண்டு மஹாராஜருக் கறிவித்தது.

பெருமாளிவ்வண்ணம் காமசோக பீடிதராய்ச சினங்கொண்டதைக் கண்டு இளையபெருமாள் அவரை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எம்மையரோ ! அந்த ஸுக்கிரீவன் நன்னடக்கைகொண்டு ஸத்தியத்தில் நிலையுறுன் ; இது

செய்வினை நன்று, இது செய்வினை தீது என்பதையும் அறியான்; ஆதலின், இந்த வானரராஜ்ஜியத்தையும் நெடுங்காலம் ஆட்சிசெய்து இன்புற்றனன்; அவன் புத்தி இப்போதும் நங்காரியத்தில் ஊக்கங்கொண்டிலதன்றே? அவனைக் கொன்று வாலியுடன் சேர்த்தல்வேண்டும்; தீக்குணமுடைய இவனுக்கு ராஜ்ஜியமளிப்பதும் தகுதியுடையதன்று; மிகவும் பெருகி வளரும் கோபத்தைப் பொறுக்கவும் திறமைகொள்ளுகின்றிலேன் யான்; ஆதலின், ஸத்தியம் தவறின அவனை இப்போதே கொலைசெய்து வருவேன்; வாலி புத்திரனை அங்கதகுமாரனை அபிஷேகம்பண்ணிட்டு வானரசேனைகளுடன் கூடிய பிராட்டியாரைத் தேடக்கடவன் ஆதலின், இவ்வண்ணம் அனுமதி செய்தருள்க, என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வில்லுங்கணையுங் கையிலேந்திச் சினந்தெழலுற்றனன். பெருமாள் அவர் மிகவுஞ் சினமுற்றிருப்பதைக் கடாக்ஷித்து அவனை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மணா! உன்னைப் போன்றவர் உலகத்தில் இவ்வண்ணம் பாவஞ்செய்யவொருவரும் செய்யார், நல்விவேகத்தினாலே இவ்வகையான கெடுமதியை யாவன் போக்கி நற்செயல் செய்வானோ? அவனேயன்றே சிறந்தவன்; அடா இவ்வண்ணம் கொலைசெய்வதை நற்செயலென்று எண்ணற்க, முற்பவனமீதுள்ள அன்பினையும், நட்பினையும், ஆராய்ந்தறிந்து செய்க, அவன் காலந்தப்பியிருக்கினும், வன்மொழி மொழியாமல் நன்மொழியாலேயே செய்தியை யறிவிக்கக்கடவை என்று இதமுரைத்துத் தேற்றச் சினத்தைத் தணித்தருளினர் இளையபெருமாளும் இவ்வண்ணம் பெருமாள் மொழிந்ததைக் கேட்டுத் தேர்ந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு விரைவாகச்சென்று கிஷ்கிந்தையைக் கிட்டிப் பட்டணத்தினுள்ளே புகுந்து இந்திரன் வில் மலைமுடிகள் போன்ற கோதண்டத்தைக் கையிலேந்திக் காலாந்தகனைப்போல ஜ்வலித்து மந்தரமலைபோலசைந்து தேவகுருவுக்கு நிகரான புத்தியுடையாராதலின், தான் சுக்கிரீவனுக்குரைக்கவேண்டிய வசனங்களையும், அதற்கு அவன் இது பதிலுரைப்பான் என்பதையும், அதற்கு பதிலிது உரைக்கவேண்டுமென்பதையும் நன்காராய்ந்து கொண்டு பெருமாளுடைய காமசோக கோபங்களினாலே தாமும் மிகச் சினங்கொண்டு பெருங்காற்றுப்போல எழுந்தருளி ஸால தால தமால அசுவகர்ணம் முதலிய பற்பல மரங்களை வேகத்தினால் முறித்தும், மலைச்சிகரங்களை யுருட்டியும், கால்களினாலே சிலைகளைப் பொடிசெய்துகொண்டும், நெடுந்தூரமாயினும் ஓரடியைப்போல வேகமாக மதயானைபோல நடந்து மலைகளினிடையிலிருக்கின்ற பற்பல வானரசேனைகள் நிறைந்த அந்தக் கிஷ்கிந்தையைக் கண்டு சுக்கிரீவன்மேலுள்ள கோபத்தினாலே உதடுகள் துடித்து அந்தக் கிஷ்கிந்தைக்குப் புறத்திலே திரிகின்ற வானரர்களைக்கண்டு கிட்டிச் சென்றனர். அந்த வானரர்கள் இவர் இவ்வண்ணம் சினங்கொண்டு வருவதைக் கண்டு போர்செய்ய வருவதாக நினைத்து அவர்களும் மரங்களையும், சிலைகளையும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு போர்செய்யச் சித்தங்கொண்டு நின்றனர்கள். இளையபெருமாளும் அவர்

கள் இவ்வண்ணம் நிற்பதைக்கண்டவுடனே மிகுதியாக விறகுகளை யுடைய தீபோல இருமடங்கு சினங்கொண்டு ஜொலித்து விளங்கினர். அந்த வானரர்களும் இவர் இவ்வாறு மிக்க சினமுற்றதைக் கண்டு அச்சங்கொண்டு பிரளயகால மிருத்தியுவாகவெண்ணிப் பத்துத்திசைகளிலுமோடி மஹாராஜர் மனை சேர்ந்து இளையபெருமாளிப்படி சினங்கொண்டு வந்திருப்பதை யுரைத்தனர்கள். ஆயினும், சுக்கிரீவன் தாரை முதலிய வனிதையர்களுடன் கூடி மதுவுண்டு மதிமயங்கி யிருக்கின்றமையின், அவர்கள் இவ்வண்ணங் கூவி யுரைத்ததைச் செவியுறாமல் அந்தப்புரத்தினுள்ளே யிருந்தனன். பின்பு, மந்திரிகள் எல்லோரும் யோசனைசெய்து யானை மலை மேகங்களுக்கு நிகரான வானரர்களை யேவினர்கள்; அவர்கள் எல்லோரும் கோரரூபமுடையவர்களும், சிங்கம் புலிகள் போன்ற வீரமுடையவர்களும், சிலர் பத்துயானை பலமுடையவர்களும், சிலர் நூறு, சிலர் ஆயிரம், சிலர் பதினாயிரம், சிலர் லக்ஷம், என்றிவ்வண்ணம் மேன்மேலுயர்ந்த யானைகளின் பலமுடையவர்களுமாதலின், யாவரும் கோட்டைவாயில் வந்து தடுப்பவர்களாக நின்றனர்கள். அவர்களிவ்வண்ணங் கற்களையும், கிளைகளையும், மரங்களையும் கையிலேந்தி யெதிர்த்து நிற்பதை இளையபெருமாள் கண்டு, சினம் மூண்டு வானரர்கள் இவ்வண்ணம் உள்ளும் புறமும் நிறைந்திருப்பதையும், சுக்கிரீவன் மதிமயங்கி யூக்கமற்றிருப்பதையும், பெருமாள் காமமும் சோகமுமுற்று வருந்துவதையும் ஆராய்ந்து வெம்மைகொண்டு நெட்டுயிர்த்துக் கண்சிவந்து புகையுடைய பாவகம்போல மூண்டெரிந்து பாணங்களின் முனைகளென்னும் நாவினையும், கோதண்டமென்னும் உடலையும், தேஜஸ்ஸென்னும் விஷத்தையுமுடைய ஐந்தலை நாகம்போலச் சீறி எரிகின்ற ஊழிகாலத்தீபோலவும், தூண்டப்பட்ட நச்சரவம்போலவும் திகழ்ந்தனர். இவர் இவ்வண்ணம் இருப்பதை யங்கதகுமாரன் கண்டு துன்புற்று நின்றனன்; இளையபெருமாள் அந்த அங்கதனையழைத்து அடா குமாரா! யான் உரைத்ததாக மஹாராஜரிடம் சென்று லக்ஷ்மணன் தங்களைக்காண்பதன்பொருட்டு வந்திருக்கின்றனன்; அவன் தம்மையரின் துயரத்தினால் மிகத்துயரங்கொண்டு வாயிலில் நிற்கின்றனன்; அவருடைய வாக்கியத்தில் தங்களுக்கு ஆவலுள்ளதாயின்; தாங்களே யங்கேசெல்வதோ? அவரையே இங்கேயழைப்பிப்பதோ? இரண்டிலொன்று செய்க; என்றுரைசெய்து அவர் அதற்குப்பதில் யாதுமொழிவதையும் கேட்டுணர்ந்து விரைவாக வந்து செய்திசொல்லாய; என்று உரைசெய்தனுப்பியருளினர். அங்கதகுமாரன் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு விரைவாக வோடிவந்து மஹாராஜர் [illegible] ருடைய யிவர்களைத்தொழுது பின்பு நிகழ்ந்தவண்ண முரைசெய்தனன். ஸுக்கிரீவன் தூக்கத்தினாலும், மதத்தினாலும் மயக்குற்றிருக்கின்றமையின், அதனை யுணராமல் காமமோஹிதனாயிருந்தனன்; பின்பு, அங்கதன் விரைவாக வாராமையினாலே இளையபெருமாள் சினங்கொண்டு வருவதை யங்குள்ள வானரர்கள் கண்டு அவரை நல்வார்த்தைகளினால் ஸமா

தானஞ்செய்து யாது செயவரோவென்று கிலகிலென்று கூவினார்கள் சிலர் பெருவெள்ளம்போல வேகங்கொண்டு வச்சிராசனிபோல கொலியுற்று வருகின்ற இவரைக்கண்டு சிங்கநாதம் செய்தனர்கள் இவ்வகையாகப் பேரொலியெழுந்துபட்டணமெங்கும் ஒலிக்கையில் சுக்கிரீவன் அது கேட்டுத் திடுக்கிட்டு மலர் மாலை மணிவடங்களெல்லாமசைந்து எழுந்தனன். அத்தருணத்தில் அங்கதன் ஓடி யழைக்க சுக்கிரீவனுக்கு மிகவும் இனியர்களும், அந்தப்புரத்திற் சென்று இராணிகளைப்பார்க்கத்தக்கவர்களுமாகிய இரண்டு மந்திரிகளான பலக்ஷன் பரபாவன் என்னும் இரண்டுபேர்களும் உள்ளே சென்று இளையபெருமாளிவ்வண்ணம் வந்திருக்கின்றனரென்பதை யறிவித்தனர்கள். தேவேந்திரனைப்போல போகமுடைய அந்த ஸுக்கிரீவனை யவர்கள் நல்வாக்கியங்களினால் புகழ்ந்து தேற்றுக கேளீர் மஹாராஜரே! ஸத்தியந்தவறாதவர்களும், மஹாபாக்கியமுடையவர்களும், பரிபாலிக்கத்தக்கவர்களுமாகிய ராமலக்ஷ்மணரென்னுமிருவர் தங்களுடன் நட்புச் செய்துகொண்டு வாலியையும் கொலைசெய்து கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியத்தையும் தங்களுக்களித்து உபகாரஞ்செய்தனர்களே? அவர்களுள் ஒருவரான இளையபெருமாள் வில்லுங்கணையுமாக நங்கோட்டைவாயிலில் வந்து நிற்கின்றனர், அவரைக்கண்டு அச்சங்கொண்டே வானரர்களெல்லோரும் கூவுகின்றனர்கள். அந்த லக்ஷ்மணர் பெருமாளுடைய கட்டளையைத் தங்களுக்கறிவிப்பதன்பொருட்டே வந்திருக்கின்றனர், இந்த அங்கதனும் அவரால் தங்களிடம் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனன், இவரோ கணைகளாலே வானரர்களையெரிப்பவர்போலச் சினங்கொண்டு வாயிலில் காத்திருக்கின்றனர், ஆதலின், தாங்களோ இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் கூடி யங்குச்சென்று அவரைத் தலைவணங்கி வேண்டிச் சினத்தைத்தணித்தருள்க; பெருமாள் யாது கட்டளைசெய்தனுப்பியிருக்கின்றனரோ? அதனை யவ்வண்ணமே செய்க; நல்லொழுக்கங்கொண்டு ஸத்தியத்தைப் பாதுகாத்து மகிழ்க, என்று அங்கதனுடன் கூடி யுரைத்து மனந்தெளிவித்தனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி மஹாராஜாக்கு இதமுரை செய்தது.

பின்பு, ஸுக்கிரீவன் இவ்வண்ணம் அங்கதனும் மந்திரிகளும் உரை செய்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு அறிவுற்று அச்சங்கொண்டு சினமுற்ற இளை

யபெருமாளை யெவ்வண்ணம் ஸமாதானஞ்செய்வேனென்று சிந்தைகொண்டு ஆஸனத்தை விட்டிறங்கி ஆலோசனையில் மிகவும் புத்தியுடைய மந்திரிகளை நோக்கிக் கேளீர் அமைச்சர்களே! யான் பெருமாள்விஷயத்திலாயினும், இளையபெருமாள் விஷயத்திலாயினும், சிறிதும் வன்மொழி மொழிந்திலேன், தீச்செயலுஞ் செய்திலேன், ஆயினும், இளையபெருமாள் என் சினமுற்றனரென்று சிந்தை செய்கிறேன்; ஒருகாலையில் என்மீது பகைகொண்டு யாரேனும் எனக்குத் தீங்குசெய்யச் சமயம்பார்த்து என்மீதில்லாத தோஷங்களையுரைத்து இளையபெருமாள் சினமுறச் செய்தனர்கள்கொலோ? இவ்விஷயத்தில் நீவிரெல்லீரும் நன்காராய்ந்து அவர் சினமுற்றதற்குக் காரணம் யாதாகுமோ? உண்மையாக அறிந்திலாமையின், பெருமாளிடத்திலாயினும், இளையபெருமாளிடத்திலாயினும் எனக்கு அச்சமுறவிரக்கிலையே? ஆயினும் காரணமின்றித் தோழமைகொண்டவர் என்சினமுற்றனரென்று எண்ணுகின்றேன், அதனாலேயே நடுக்கமுறுகின்றேன், யாவருடனும் தோழமை செய்துகொள்வதென்பது எளிதே? பின்பு, அத்தோழமை யழியாவண்ணம் பாதுகாத்துக்கொள்வது மாத்திரம் அரிது; சித்தஞ் சஞ்சலமாதலின், அற்பவிஷயத்திலும் பிரீதி யழிந்துவிடுகின்றதன்றோ? ஆதலாலேதான் யான் அச்சமுறுகின்றேன், பெருமாள் எனக்குச் செய்த மஹோபகாரத்துக்கு யான் என்னசெய்தாலதான் பிரதியுபகாரமாகும், என்றிவ்வண்ணம் முறைசெய்கையில், அருகிலுள்ள சிறியதிருவடிகேட்டுத் தாமே கைகளைக் குவித்து மஹாராஜனை நோக்கிக் கேளீர்மஹாராஜரே! தாங்கள் பெருந்தகவுடையராதலின், இவ்வண்ணம் நன்றிமறவாமலிருப்பதென்பது இயல்பே யாதலின், ஆச்சரியமுறத்தக்கதன்று; பெருமாள் தங்களுக் குபகாரஞ்செய்வான்பொருட்டே யன்றோ? அச்சமின்றித் தேவேந்திரனுக்கு நிகரானபராக்கிரமமுடைய வாலியைக் கொலைசெய்தருளினர் எவ்வகையாலோசனை செய்யினும் பெருமாளிப்போது தங்கள்மீது கொண்டிருக்கின்ற கோபம் பிரணயகோபமாகக் காணப்படுகின்றதேயன்றி, யுண்மையானதாகத் தோற்றுகின்றிலது; தாங்கள் மதிமயக்குற்றிருக்கின்றமையின், கார்காலம் கழிந்து கூதிர்காலம் புகுந்ததென்பதையும் அறிகின்றிலீரென்று காலத்தை யறிவிப்பதன்பொருட்டே பெருமாள் இளையபெருமாளை யிங்கனுப்பியருளியிருக்கின்றனர், மலர்ந்த எழிலம்பாலை மரங்களினால் அழகுற்ற சரத்காலம் வந்திருக்கின்றதன்றோ? ஆகாசமும் மேகங்களின் மறைவின்றி நிர்மலமான விண்மீன்களையுடையதாகி விளங்குகின்றது, ஆறு குளங்களும் தெளிவுற்றன; திசைகளும் விளங்குகின்றன; இவ்வண்ணம் உத்யோககாலம் நேர்ந்திருப்பதையும் தாங்களுணர்கின்றிலீர்; ஆதலின், தாங்களிவ்வண்ணம் ஊக்கமற்றிருப்பதையறிந்தே இளையபெருமாளிங்கெழுந்தருளினர் பெருமாள் பாரிழந்து பத்தினியையும் பறிகொடுத்துத் துயருற்றிருக்கின்றமையின்; அவராலேவப்பட்ட இளையபெருமாள் ஏதேனும் வன்மொழி மொழியினும் சினமுறாமல் பொறுத்தருள்க.

కృతాపరాధస్యహి తేనాన్య త్పశ్యామ్యహంక్షమం
అన్తరేణాఞ్జలింబధ్వా లక్ష్మణస్యప్రసాదనాత్

க்ருதாபராதஸயஹிதே நாநயதபசயாமயஹமக்ஷமம
அநதரேணாஞ்சலிமபதவா லக்ஷமணஸயபரஸாதனுத.

தாங்கள பெருமாளவிஷயத்தி லிவவண்ணம காலந்தபபினமையின், அபராதஞ்செயதீராயினா, ஆதலின், இபபோழது தாஙகள கைகூபபித் தொழுது இளையபெருமாளை இனியமொழிகளினுல் சினநதணியுமாறு தேற்றிச் சமாதானஞ் செயவதைவிட மற்றொனறும தங்களுககிபபோது தககதாக எண்ணுகின்றிலேன, மந்திரிகளாயிருப்பவா கேட்குங்காலையில், இதமுரைககவேண்டுவது கடனமையாதலின், யான இபபோது அசசமினறி யுரைசெயதேன; பெருமாள சினமுமறுக கையில கோதணடததை யெடுத்து நிற்பாராகில், தேவாஸுரகநதாவாதிகளுடன கூடிய எலலாவுலகஙகளையும தமவசம செயது கொளள வலலவரலலரோ? ஆதலின, அவவரை இபபோது சினமுறுவிப்பது தகுதியனறு; பினபும சமாதானஞ்செய்யுமபடியே நேருமனறோ? அன்றியிலே, நனறிசெயதவா விஷயத்தில இனியமொழி மொழியவேணடுமமனபதை விளககவேண்டுமோ? ஆதலின, தாஙகள புத்திர மித்திராதிகளுடனகூடி யவரை வணஙகிக் கணவனுககுக காநதை யடஙகி யிருப்பதுபோலவே அடங்கியிருததலே நனறு, பெருமாளுடையவும், இளையபெருமாளுடையவும, கட்டளைகளைத தாஙகள மனதிலும தவற நினைபபது தீது; தேவாகோனுககு நிகரான ரூப பல பராககரமமுடைய பெருமாளுடைய திறமையும, தோளவலியும, தஙகள சித்தததுககு விசதமே யனறோ? ஆதலின, அவவரை யனபுடனழைதது வணஙகச சமாதானஞ் செய்தருளக; எனறு அமைசசாகளின நடுவில மேன்மையாக மொழிநது தேறறி மகிழ்ந்தனா

கிஷ்கிந்தாகாணடத்தில முபபததிரணடாவது சருககம
முறறிறறு.

முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

சினங்கொண்டு வந்த இளையபெருமாளைத தாரை இனிய மொழி
களினுல் தேறறிச சீறறத்தை யாறறியது

அநந்தரம் சிறியதிருவடி யுரைசெய்த வாககியங்களை மஹாராஜர் கேட்டு அதுவே இதமென்றுணர்ந்து இளையபெருமாளை எழுந்தருளப்

பணணிககொணடு வருமபடி கட்டளைசெய்யா அவவணணமே வானரா்களால அழைக்கபபட்ட இளையபெருமாள பெருமாளுடைய நியமனபபடிக்குக கிஷ்கிந்தைக்குப்போ சென்றனா வாயில காபபவரெல்லோரும இவரைக கண்டு கைகூபபி நினறனாகள இவா பெருமூசசெறிகின்ற நாகமபோல வருகினறமையின, வானராகளெல்லோரும அசசங்கொணடு கிட்டிச சூழநதுகொளளாமல் ஒதுங்கி நின்றனர்கள இளையபெருமாளும இரத்தினங்களிழைக்கபபட்டும பலவாகக காடு சோலைகளை யுடையதும, மாளிகை மேனமாளிகைகளிலேலே அடாநதும, பலவகைபபணடங்கள நிரைநதும, வேண்டும கனிகள பழுதத மரங்களினுல மணங்கமழ்நது விளங்கியும, தேவ கந்தாவாதிகளின அம்சமுடைய வானரவீராகள திவ்விய மாலைய வஸ்திரங கள தரிதது காணறகினியராகி விளங்கியும, சந்தனம அகரு சாமரை முதலிய வாஸனை திரவியஙகளினுல மணமுறறும, ஸுகநதஙகளின வாஸனை வீசியுமுளள ராஜவீதி யுடையதுமாகிய அநதக கிஷ்கிந்தையை யும, நின்மலமான மலையருவிகளையும, முறையே அங்கதன மைநதன, துவி விதன, கவயன், கவாக்ஷன, கஜன, சரபன், விதயுனமாலி, ஸமபாதி, ஸூாயாக்ஷன் அனுமான், வீரபாகு ஸுபாகு, நளன, குமுதன, ஸுஷே ணன, தாரன, ஜாமபவான, ததிவகத்ரன, நீலன், ஸுபாடலன, ஸுநேதரன முதலிய வானரர் தலைவாகளுடைய மாளிகைகளையும கண்டு அமமாளிகை கள மிகச செல்வமுடையனவும, வெண்மைநிறமுறறு சரத்கால மேகம் போனற வனனமுடையனவும, திவ்விய மாலைகளுடையனவும, மிகுநத தனதான்யங்களுடையனவும, சிறநத பெணமணிகள நிறைநதனவுமாகி விளங்குவதைக் கண்டு வியப்புற்று வெணமைநிறமுள்ள கோட்டைச சுவரி னுலே சூழப்பட்டுப் பகைவாகள புகற்கரிய மஹாராஜனுடைய தேவேந்திர பவனம்போன்ற மாளிகை கைலாஸமலைச்சிகரஙகளபோனற மேலமாளிகை களின் சிகரங்களாலும, பலவகைப பழஙகள பழுதத மலாகள மலாந்து மணங்கமழநது தழைதத பறபல மரஙகளினுலும, தேவேந்திரனுலளிக்கப் பட்ட கறபக மரங்களினுலும மிக விளங்கியும, சஸ்திரபாணிகளான சிறந்த பலமுடைய வானராகளினுல வாயிலிலே காககபபட்டும, திவ்விய மாலை களினுல் அலஙகரிககப்பட்டும, பொன மணித் தோரணஙகள கட்டப் பட்டும் விளங்குவதைககண்டு அதறகுளளே கதிரவன் மேகமணடலத் திடையில் தடையினறிப் புகுவதுபோலப புகுந்து ஏழு கோட்டைகளையும தாண்டிச சென்று பொன வெள்ளிகளினுலே செய்யப்பட்ட கட்டில் முதலிய ஆஸநஙகளையுடையதும, பறபல அலங்காரஙகளையுடையதுமான மஹாராஜனுடைய அந்தப்புரததைக்கண்டும, இனிய திருதத கீதவாததியங் களின் தொனியைச் செவியுறறும், பற்பல ரூபயௌவனங்களின் சிறப்புடையவர்களும், நற் குலத்திற் பிறந்தவர்களும், சிறந்த ஆடையாபரணங்களைத் தரித்தவர்களும், திருப்தி யுடையவர்களும், காமபோகங்களில் ஆவலுடையவர்களும், சிற ந்த போகோபகரணங்களை யுடையவர்களுமாகிய பெணகளையும், பரிஜன

பரிவாரங்களையும் கண்டும் அப்பெண்களின் சதங்கைத்தண்டைகளின் ஓசையைக் கேட்டும் வெட்கமடைந்து அவைகளின் ஒலியினாலே சினங்கொண்டு நல்லொழுக்கமுடையவராதலின், அப்பெண்களைக்காணாது அச்சங்கொண்டு மறையும்படி செய்வதற்காகத் தம் ஷட்ஙகாரஞ்செய்து அதனால் திசைகளையெல்லாம் முழங்கச்செய்து ஏகாந்தமான ஓரிடத்திற்சென்று பெருமானுடைய சோகத்தை நினைந்து வருந்தி நின்றனர். அந்த வொலியினால் இளையபெருமாள் அருகில் எழுந்தருளியிருப்பதை யறிந்து மஹாராஜர் அச்சங்கொண்டு சிறந்த சிங்காஸநத்தினின்றும் அசைந்து அங்கதன் முன்பென்னிடம் வந்துரைசெய்த தன்மையே? அவ்வண்ணமே யிளையபெருமாள் அருகில் எழுந்தருளிவிட்டனர், தம் ஷட்ஙகாரம் கேட்கப்படுகின்றது, என்று ஆராய்ந்து நிச்சயித்து முகம்வாடிச் சிந்தைகொண்டு நடுங்கித் தாரையை நோக்கி, கேள் அன்புள்ள என்னுடைய! இயல்பாகவே சாந்தகுணமுடைய இளையபெருமாள் சினங்கொண்டவர்போல வருவதற்குக் காரணம் யாதாகுமோ நீ யென்னென்ன நினைக்கின்றனை நரசிங்கமான அவர் காரணமின்றிச் சினமுற்றாரல்லவோ? நாமிறந்தேனும் இவர் விஷயத்தில் தீங்குசெய்தனமோ? இதனை நீ விரைவாக ஆராய்ந்து கொண்டுரைசெய்க; அன்றி, நீயே நோக்கச்சென்று அவரைக்கண்டறிந்து இனியமொழிகளினாலே தேற்றிச் சினந்தணியுமாறு செய்யக்கடவை அவர் உன்னைக் காண்பராயின், மனம் மகிழ்வாரேயன்றிச் சினமுறார், பெரியோர்கள் பெண்களிடங்களில் ஒருகாலும் தீமைசெய்யார்கள், நீயோய இனியவாக்கியங்களினாலே தேறக்கேட்டு மனமகிழ்ந்திருக்கையில், யானுமுடையிலே வந்திளையபெருமானைக் கண்டு வார்த்தைசொல்லித் தேற்றுவேனென்றுரைசெய்தனுப்பினர் தாரையும் மகாராஜராலவ்வண்ணமேவப்பட்டு மதமயக்கினால் கண்கள் சுழன்று கால்களிடற அணிந்திருந்த தங்கவிடங்க கொங்கைகளின் பாரத்தினால் வளைந்து இளையபெருமாளருகிற்சென்றுநின்றனள். அந்த இளையபெருமாளும் இந்தத் தாரையைக் கண்டு பரதத்தையல்களை யுற்றுப்பார்ப்பது பாவமென்று தலைகுனிந்து பெண்ணருகிலிருப்பதனால் கோபந்தணிந்து உதாசினமாக நின்றனர், ஆயினும், அந்தத் தாரை மதுபானஞ்செய்ததினாலே நாணமின்றி இளையபெருமானுடைய கண்ணோக்கத்துள்ளிருந்து தெளிந்திருந்தமையின் அச்சந்தீர்ந்து இளையபெருமாளை நோக்கி, அன்புகூர்ந்து நல்வார்த்தைகளினாலே தேற்றி மகிழ்விக்க முயன்றனள். கேட்டருளீர் தசரதன் திருமகரான இளையபெருமாளே! தேவர் சீற்றங்கொண்டதற்கு யாதுகாரணமுள்ளது, தேவருடைய கட்டளையின்படி யாவன் நடக்கின்றிலன்; உலர்ந்த காடெங்கும் பற்றியெரிகின்ற காட்டுத்தீயை யாவன் அச்சமின்றிப் போகாத துள்ளே செல்பவன் என்றவ்வண்ணம் மொழிந்த தாரையின் வாக்கியத்தை இளையபெருமாள் கேட்டு அவளை நோக்கிக் கேளம்மா பெண்ணரசே! நீ மிகவும் நுண்மதி யுடையளாயிருந்தும் உன்பர்த்தாவாகிய மஹாராஜர் இவ்வண்ணம் காமமயக்குற்றுச் செய்கருமங்களை யுணராதிருக்

ன்றொன்பதையும் அறிகின்றிலரோ? அவர் எம்மால் ராஜ்யம் தமக்கு வாய்ந்ததென்பதையும், யாங்களிவ்வண்ணம் அவரை யடுத்திருக்கின்றோமென்பதையும், அறிகின்றிலரோ? இனத்தார் சுற்றத்தார் மந்திரிகள் எல்லோருடனும் மதுவுண்டு மயங்கிக் கிடக்கின்றனரோ? அவர் எங்களுக்கு நான்கு மாதம் காரகாலம் கழிந்தவுடன் பிராட்டியைத் தேடுவிக்கின்றோமென்று பிரதிஜ்ஞை செய்து கொடுத்து அது கழிந்ததையும் அறியாமல் மதுவுண்டின்புற்று மயங்கிக்கிடக்கின்றனரோ?

నహిధర్మార్థసిద్ధ్యర్థం పానమేవంప్రశస్యతే
పానాదర్థశ్చధర్మశ్చ కామశ్చపరిహీయతే

நஹிதர்மார்த்தஸித்த்யர்த்தம் பாநமேவம்ப்ரசஸ்யதே
பாநாதர்த்தச்சதர்மச்ச காமச்சபரிஹீயதே

பானத்தினால் தர்மார்த்தகாமங்கள் மூன்றுங் குறைந்தழிகையினால் தர்மார்த்தங்கள் சித்திப்பதன்பொருட்டாக இவ்வண்ணம் பானஞ் செய்வதைப் பெரியோர்கள் புகழ்கின்றிலர்கள், நன்றி செய்தவர்களுக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்யாதார்க்குத் தருமம் மிகவுங் குறைந்துவிடுகின்றது; குணவானொடு தோழமையைத் துறப்பதனாலே பொருளும் அழிந்துவிடுகின்றது, தோழனே தருமத்திற்கும், அர்த்தத்திற்கும் காரணமல்லனோ? மித்திரனை யுபேக்ஷைசெய்வதினாலே அவ்விரண்டும் அழிந்துவிடுமன்றோ? இப்போது எமது காரியம் இவ்வண்ணம் நேர்ந்திருக்கையில், மஹாராஜா இவ்வண்ணமிருப்பாராயின், யாங்கள் யாதுசெயற்குரியோம்? அதனை நுண்ணறிவுடைய நீயே யாராய்ந்துரையாய் என்று மொழிந்தனர். அந்தத் தாரையும் அவ்வாக்கியங்களைக்கேட்டு பெருமானுடைய காரியத்தில் விசுவாஸம் தோற்றும்படியாக இளையபெருமாளை நோக்கி மொழியலுற்றனள். கேட்டருளீர் இளையபெருமாளே! தேவா இப்போழ்து மஹாராஜாமேல் சினமுறத்தக்க காலமன்று, பெரியோர்கள் தம்மையடுத்தவர்கள் மேலும் கடுஞ்சினங்கொள்வார்களோ? தேவர்கள்போலேதானே பொருளின்பங்களையுடைய இம்மஹாராஜருடைய மதமயக்கினாலுண்டாகக்கடவதாகிய இப்பிழையையும் பொறுத்தருள்க; ராஜகுமாரரே! வீரமுடையோர்கள் தமக்கு நிகரான வல்லமைகொண்டெதிர்க்கின்ற பகைவர்மேலன்றோ சினமுறுவார்கள், தமக்கீடில்லாத எளியார்மேலெவ்வண்ணஞ் சினமுறுவார்கள்; அன்றியிலே, தேவர்போன்ற ஸத்துவகுணமுற்றுத் தவத்திற்கும் பிறப்பிடமானவர்கள் யார்மேலாயினும் சினமென்பதை யெவ்வண்ணம் எவர்தாமுறுவார்கள், பெருமாள் சினமுற்றதையும் அறிவேன்; அதற்குக் காரணமான காலக்கழிவையும் அறிவேன்; தாங்கள் செய்த நன்றியையும் அறிவேன்; இப்போது யாதுசெயல்வேண்டுமோ அதனையும் அறிவேன்; காமனுடைய திறமை மிகவும் வலியதென்

பதையும் அறிவேன்; அந்தக் காமனால் மஹாராஜன் எந்த ஜனத்தின்மீ தாசையுறுவிக்கப்பட்டனனோ? அதனையும் அறிவேன், தேவர் இவ்வண்ணம் சினமுற்றமையின், தேவர் புத்தி காமதந்திரத்திலாகக்கொண்டிலது; காமவேட்கை மிகுந்த மனிதன் தேசகாலங்களையாயினும், அறம்பொருள்களையாயினும் அறிகின்றிலனல்லனோ? எப்பொழுதும் என்னருகிலிருக்கின்றமையின், காமவேட்கை யதிசரித்து நாணமுமற்று மயங்கிக் கிடக்கின்ற மஹாராஜா தேவர் தமையருக்குத் தோழனென்னும் முறையினால் தேவர்க்குச் சஹோதரராதலின், அவர்மீதுள்ள இப்பிழையைப்பொறுத்தருள்க; உண்டி சுருங்கிப் புலன்களைவென்று யோகஞ்செய்துகொண்டிருந்த மஹாமுனிவர்களும் காமனுக்குக்குறியாகி மயங்குவார்களெனின், இயல்பாகவே சஞ்சலசித்தமுடைய கபிஜாதியான இம்மஹாராஜா விஷயஸுகங்களிலழுந்தி மயங்கிக் கிடப்பதென்பது வியப்போ என்று தாரை இவ்வண்ணம் மொழிந்து இளையபெருமாளைமகிழ்வித்து மீளவும் அவரை நோக்கி, மஹாராஜாக்கிதமாகமொழியலுற்றனள்; கேட்டருளீர் ராஜகுமாரரே! மஹாராஜர் காமக்கடலில் மூழ்கி மயங்கியிருக்கினும் தேவர்கள் காரியத்தில் முன்பே முயற்சிசெய்யும்படி கட்டளைசெய்தேயிருக்கின்றனர், ஆதலால், நாநாதேச நகரவாஸிகளான வானரர்கள் ஆயிரம், பதினாயிரம், கோடி, பத்துகோடி, நூறுகோடிகளாகச்சேர்ந்து வந்திருக்கின்றனர்கள், இதுவரையில் பரத்தையரில்லைகண்ணுற்றலாகாதென்று புறத்திலேதானே நின்ற தேவரால் நல்லோர் நடக்கை பாதுகாக்கப்பட்டது; தோழர் தோழருடைய பாரியையைக் காண்பது கபடமின்மையினால் இகழப்படாததாதலின், அந்தப்புரத்தினுள்ளே எழுந்தருள்க; என்றிவ்வண்ணம் தாரையின் மொழியைக்கேட்ட இளையபெருமாள் தாரையின்வேண்டுதலாலும், காலங்கழிவாகின்றதென்பதினாலும் உட்பட்டுள்ளேசென்று சிறந்த ஆஸ்தரணமுடைய சிறந்த தங்கச்சிங்காதனத்தின்மேல் கதிரவன்போல விளங்குகின்றவரும், திவ்வியாபரணங்களினால் நாநாவண்ணமுடையமேனியுடையவரும், சிறந்த மாமலர்மாலைகள்சூடி நல்லாடையுடுத்து அலங்காரஞ்செய்துகொண்டவரும், மஹேந்திரன்போல பிறரால் வெல்ல வொண்ணாதவருமான மஹாராஜா திவ்வியாபரணாலங்காரங்களையுடைய காமினியர்களுடன்கூடிச் சூழப்பட்டிருக்கக்கண்டு இருமடங்கு சினங்கொண்டு கண்கள் சிவந்த ஊழிகால யமன்போல கோரரூபமுற்றுச் சென்றனர். மஹாராஜரும் சிறந்த சிங்காஸநத்திலுட்கார்ந்து ருமையென்னும் தன்மனையாளைத் தழுவிக்கொண்டு இளையபெருமாளெழுந்தருள்வதைக்கண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்துநான்காவதுசருக்கம்.

இளையபெருமாள் மஹாராஜாக்குப் பெருமாளுடைய கட்டளையை யறிவித்தருளியது

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் தடையின்றிச் சினங்கொண்டு வருகின்ற அந்த இளையபெருமாளைக் கண்டு அச்சங்கொண்டு மூண்டெரிகின்ற தீபோன்றவரும், பெருமாளுடைய வியஸனத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவருமான அவர் கிட்டுவதன்முன்னமே யாஸநத்திலிருந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட நெடிய சக்கரனுடைய த்வஜம்போல வெழுந்து நிற்கையில், ருமை முதலிய பெண்களும் உடனே வானிடையிலெழுகின்ற சந்திரனைத்தொடர்ந்து விண்மீன்களெழுவதுபோல எழுந்தனர்கள், அப்பொழுது மஹாராஜரும் கைகூப்பிக் கற்பகம்போல அசைந்து நின்றனர்; இளையபெருமாளும் ருமை முதலிய பெண்களுடன்கூடின மகாராஜா விண்மீன்கள் சூழ்ந்த பூர்ணசந்திரன்போலொளிக்கக்கண்டு சினங்கொண்டவனாய்நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரே !—

సత్వాభిజనసంపన్న స్సానుక్రోశో జితేంద్రియః
కృతజ్ఞస్సత్యవాదీచ రాజాలోకే మహీయతే.

ஸத்வாபிஜநஸம்பந்ந ஸ்ஸாநுக்ரோசோ ஜிதேந்த்ரிய:
க்ருதஜ்ஞஸ்ஸத்யவாதீச ராஜாலோகே மஹீயதே

ஸத்துவமுடையோனும், நற்குலத்திற்பிறந்தோனும், கருணை கூர்ந்தவனும், புலன்களைவென்றவனும், நன்றிமறவாதானும், சத்தியந்தவறாதவனுமாகிய ராஜனே உலகினில் புகழ்பெறுகின்றனன் எந்த வேந்தன் அதருமமுற்றவனும், உபகாரஞ்செய்த தோழர்களைவிஷயத்திலேதானே பொய்யாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தவனுமாகின்றனனோ? உலகினில் அவனிலும் கொடுமைகொண்டவன் யாவனுளன்,—

శతమశ్వానృతేహన్తి సహస్రన్తుగవానృతే
ఆత్మానం స్వజనం హన్తి పురుషః పురుషానృతే.

சதமச்வாந்ருதே ஹந்தி ஸஹஸ்ரந்து கவாந்ருதே
ஆத்மாநம் ஸ்வஜநம் ஹந்தி புருஷ: புருஷாந்ருதே

குதிரைவிஷயத்தில் பொய்யுரைப்பவன் நூறு குதிரைகளைக் கொலைசெய்தபாவத்தை யடைவன்; பசுவிஷயத்திலே பொய்யுரைசெய்பவன், ஆயிரம்பசுக்களைக் கொலைசெய்த பாவத்தை யடைவான்; மனிதன் விஷயத்தில் பொய்சொல்லுமவன், தன்னினத்தாரையுங்கொலைசெய்து தானுங் கொலைசெய்து கொண்ட பாவத்தையடைவன், புருஷோத்தமரான பெரு

மாளவிஷயத்தில் பொய்யுரைப்பவன், யாது கதியை யடைவனோ ? நீயே யாராய்ந்தறியாய்; கேளாய் வாநரகோனே ! முன்பொருவரிடத்தில் நன்றி பெற்றுக்கொண்டு பின்பு, அந்நன்றியை மறந்து பிரதி யுபகாரம் செய்யாதவன்யாவனோ ? அவன் எல்லாராலும் கொலைசெய்யற்குரியவன் ; முன்பு, திசைமுகதேவர் நன்றிமறந்தவனைக்கண்டு சினங்கொண்டொரு சுலோக முரைசெய்தனர். அதனை மொழிகின்றேன் கேளாய் ,—

బ్రహ్మఘ్నేచ సురాపేచ చోరేభగ్నవ్రతేతథా
నిష్కృతిర్విహితాసద్భిః కృతఘ్నేనాస్తినిష్కృతిః

ப்ரஹ்மக்னேச ஸுராபேச சோரேபக்னவ்ரதேததா
நிஷ்க்ருதிர்விஹிதாஸத்பி: க்ருதக்னே நாஸ்திநிஷ்க்ருதி:

பிரஹ்மஹத்திசெய்தவனுக்கும், ஸுராபானஞ்செய்தவனுக்கும், களவுசெய்தவனுக்கும், பிரஹ்மசரியம் முதலிய விரதத்தைத் துறந்தவனுக்கும், முனிவர்கள் பிராயசசித்தம் விதித்திருக்கின்றனர்கள், நன்றி மறந்தவனுக்குமாத்திரம் பிராயசசித்தம் விதித்திலர், இல்லையென்றே கூறினார்கள்; என்னும் பொருளுடையசுலோகமே அது. நீயவ்வண்ணம் நல்லொழுக்கமிலாதவனும், நன்றிமறந்தவனும், பொய்யனும் ஆகின்றனை, முன்பு பெருமாளிடத்தில் உபகாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு இப்போது அதற்கு பிரதி யுபகாரஞ்செய்கின்றிலையல்லையோ? நீ ஸ்ரீராமனுக்குப்பிரதியுபகாரஞ்செய்யக்கருத்துற்றிருக்கின், இதுவரையில் பிராட்டியைத்தேடும் விஷயத்தில் முயற்சி செய்திருக்கவேண்டுமன்றோ ? நீயிவ்வண்ணம் அற்பமான கிராமியபோகங்களிலே விருப்பங்கொண்டு பொய்யாக பிரதிஜ்ஞைசெய்து தவளைபோலக் கத்தித் தன்னிடத்தில் வரும் தவளையைத்தின்னும் நச்சரவம்போன்றவன் என்பதைப் பெருமாளிதுவரையிலுமறிந்திலர், ஆதலாலேதான் மஹாபாகரான பெருமாள் தூராத்துமாவான உன்னுடன் தோழமைசெய்துகொண்டு வாலியையுங் கொலைசெய்து வாநரராஜ்ஜியப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தருளினர் நீ யிப்போது பெருமாள் செய்த நன்றியை மறந்து மயக்குற்றிருப்பாயாகில், உடனே கொடிய கணைகளினாலடிபட்டு முன்சென்ற வாலியைப் போய்க்காண்பாய்; வாலி சென்றவழி யின்னும் புல்லெழுந்தழிந்து மறைந்திலது; ஆதலின், சத்தியத்தில் நிலைகொண்டு கட்டுண்டிருக்க; வாலிசென்ற வழியைச் சேரற்க; நீ பெருமாளுடைய கூரிய கணைகள் வச்சிராயுதம் போலப் பாய்ந்துவருவதைக் கண்ணுறக் கருதுகின்றனைபோலும், ஆதலாலேதான் இவ்வண்ணம் நிரந்தரம் விஷய ஸுகங்களையே யனுபவித்துக்கொண்டு பெருமாளுடைய காரியத்தை மனதிலுங்கருதுகின்றிலை, என்று சிறிது தாக்ஷிண்யமின்றிப் படபடவென்று மொழிந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்துநான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

மீளவும் தாரை இளையபெருமாளை இனியமொழிகளினால் ஸமாதானஞ்செய்து சீற்றத்தைத்தணித்தது.

இவ்வண்ணமாய் கொடுமொழிமொழிந்திகழ்ந்த இளையபெருமாள் ஒளி கொண்டெரிகின்ற தீபோல ஜொலிக்கக்கண்டு முழுமதிபோன்ற முகத்தை யுடைய தாரை இளையபெருமாளைநோக்கி கேட்டருளீர் இளையபெருமாளே! தேவர் இவர் விஷயத்தில் இவ்வண்ணம் வன்மொழிமொழிவதும் தகுதிய ற்றது; இவரும் கொடுமொழிமொழிவதற்கு இடமாகார், விசேஷமாக தேவர் வாக்கினும் கூறப்பட்ட கொடுமொழிகளை வானரராஜனான இவர் செவி யுறுவது தகுமோ? இம்மஹாராஜா தேவர் உரைசெய்தவாறு நன்றியறியா தாருமல்லர்; ஏகாந்தத்திலே தீங்குசெய்பவருமல்லர்; கொடுமைகொண்டவரு மல்லர், பொய்யருமல்லர்; குடிலமுடையருமல்லர், தாங்கள் செய்த உபகார த்தை இவர் மறந்திலர், பெருமாளுடைய அருளினாலேயே மிகுந்த கீர்த்தி யையும், பெறற்கரியகிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியத்தையும், ருமையையும், என்னையும் அடைந்தனரல்லரோ? ஆயினும், இவர் முன்பு நெடுங்காலம் ஆகாரநித்திரை யின்றித் துன்புற்றமையின், இப்போது இப்பேரின்பத்தைப்பெற்று மய ங்கி அவ்வக்காலங்களில் செயற்குரியவைகளையும் செய்யுமுணர்வற்றிருக்கி ன்றனர்; முன்பு விசுவாமித்திரமஹாமுனி நெடுங்காலம் தவஞ்செய்துகொ ண்டிருந்தொருநாள் கிருதாசியென்னும் தெய்வப்பொதுமகளைக் கண்டு கா முற்று அவளுடன் புணர்ந்துகொண்டிருந்து பத்துவருஷங்கள் கழிந்தும் அவைகளை யொரு பகலாகவே நினைத்தனரல்லரோ? அந்த மஹாமுனியே காமமயக்கினால் காலக்கழிவை யறிந்திலரெனின், மற்றவர்கள் மயங்கியிருப் பது வியப்போ? தேஹதர்மமான ஆஹார நித்திராமைதுனங்களையே முக்கியமாக எண்ணி நெடுங்காலந் துன்புற்று இப்பொழுதே இன்பமுற்று மயங்கிய இவருடைய இப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க, உலகின் தன்மை யை யாராய்ந்து உண்மையையறியாமல் மூடன்போல விரைவாகச் சினத் தையேமேற்கொண்டு வருத்தற்க; தேவர் போன்ற ஸத்துவகுணமுடைய பெரியோர்கள் ஆராய்ந்தறியாமல் சீற்றமுறுவார்களல்லரோ! மஹாராஜா பொருட்டாக யானே தேவரை வேண்டுகின்றேன்; இக்கடுங்கோபத்தைத் துறந்து மகிழ்ந்தருள்க; பெருமாளுக்குப் பிரியமாயின், மஹாராஜா ருமை யையும், என்னையும், கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியத்தையும், மற்றுமுள்ள தனதான் யாதிகளையுந் துறந்துவிடுவரென்றே யான் நம்புகின்றேன், மஹாராஜா ராவ ணனைக் கொலைசெய்து பெருமாளைப் பிராட்டியுடன் சேர்த்து ஹிரா ணியுடன் கூடின சந்திரனைப்போல விளங்கச்செய்வார்; இலங்காபுரியிலே அநேக லக்ஷங் கோடி ராக்ஷஸர்கள் குவைகுவையாக மிகக்கொடியவர்கள்

கவும், வேண்டியபடி ரூபந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவர்களாகவுமிருக்கின்றனர்கள், அவர்களெல்லோரையும் கொலைசெய்யாமல் ராவணனைக் கொலைசெய்வது ஒருவராலும் முடியாது; அவனைக் கொலைசெய்யாமல் பிராட்டியை மீட்பதுமரிது; ஆதலின், அவனைக் கொலைசெய்வதற்குப் பலபேர்களுடைய உதவிவேண்டும்; இவ்வண்ணம் வாலி யெனக்குரைத்திருக்கின்றனர்; அவர் ராவணனுடைய ஸாரம் எல்லாம் நன்றாக அறிந்தவர்; யான் நேராகக் கண்டிலேனாதலின், கேட்டபடி யுரைசெய்தேன், அன்றியிலே, தேவர்களுக்கு ஸஹாயம் செய்வதன்பொருட்டே அங்கங்குள்ள வானரசேனைகளையழைத்துவரும்படி தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டனர்கள், அவர்கள் வருவதை யெதிர்பார்த்தே மஹாராஜா இதுவரையில் புறப்படாமலிருக்கின்றனர், இவர் தூதர்களை யனுப்புங்காலையிலேயே இன்று முதல் பதினைந்து தினத்துக்குள் யாவன் வருகின்றிலனோ? அவன் உடனே விசாரணையின்றி உயிர்வாங்குந்தண்டனைக்கு உள்ளாகுவானென்று கண்டிதமாகக் கட்டளைசெய்திருக்கின்றனர், இன்றியதினமே அவர்கள் எல்லோரும் வந்து சேரவேண்டியவேளை, ஆதலின், அநேகமாயிரங் கோடி கரடிகளும், அவ்வளவு கோலாங்கூலங்களும், அவ்வளவு கருங்குரங்கு செங்குரங்கு வெண்குரங்குகளும், இப்பொழுதே இங்கு வந்து கூடப்போகின்றன; சீற்றந்தணிந்து மகிழ்ந்தருள்க, தேவருடைய திருமுகமண்டலம் சினத்தினால் ஜ்வலித்துக் கண்கள் சிவப்புற்றிருப்பதைக்கண்டு மஹாராஜர் பத்தினிகளெல்லோரும் வாலியைக் கொலைசெய்ததை நினைந்து மகிழ்வுகுன்றி வருந்துகின்றனர்களேயன்றி, இன்புறுகின்றிலர்கள்; ஆதலின், மகிழ்ந்தருள்க; என்று தாரை இளையபெருமாளைத் தேற்றி மகிழ்வித்து மகிழ்ந்தனள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தாறாவது சருக்கம்.

இளையபெருமாளும் மஹாராஜரும் சினமும் மயக்கமுந்தீர்ந்து

மகிழ்வுடன் ஸம்பாஷணை செய்து கொண்டது.

இவ்வண்ணம் தாரையுரைசெய்த வாக்கியம் விநயமும் தருமமும் இனிமையும் பொருந்தி யிருந்தமையின், குளிர்ந்த தன்மையையுடைய இளையபெருமாள் அதற்குடன்பட்டுக் கடுஞ்சினந்தீர்ந்து அருள் கூர்ந்து மகிழ்வுகொண்டு திகழ்கையில், மஹாராஜா அதுகண்டு அவரிடத்தில் தோன்றிய அச்சத்தை நனைந்த வஸ்திரத்தைப்போலத் துறந்து தன் கண்டத்திலே

அணிந்துகொண்டிருந்த சிறந்த நறுமலர்மாலைகளையும் அறுந்தெறிந்து வி ட்டு மதுபானமயக்கும் காமமயக்குந்தீர்ந்து சிறந்ததோளவலியுற்ற இளைய பெருமாளைநோக்கி மகிழவுறும்படி மொழியலுற்றனர் கேட்டருளீர் இளைய கோவே! முன்பு என்னுடைய செல்வமும், புகழும், கபிராஜ்ஜியமும் அழி ந்துவிட்டன; பின்பு இப்போழ்து பெருமாளுடைய அருளினாலே தானே அவை என்னால் அடையப்பட்டன; அவ்வண்ணம் மஹோபகாரஞ்செய்த அந்த மஹானுபாவனான பெருமாளுக்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்ய எவன் தான் திறமையுடையவனாகுவான்; ஆதலின், பெருமாளே தமது திறமையி னாலே பிராட்டியையும் அடைவார், ராவணனையுங் கொலைசெய்வார்; யான் ஸஹாயமாத்திரனாக அவருடன் சேர்ந்திருக்கவல்லவேனயன்றி மற்று யாது செய்ய வல்லேன்; அந்த மஹாபுருஷனுக்கு யாருடைய உதவிதான் விரும்பத்தக்கதாகும்; அவர் ஒரேகணையினாலேதானே ஏழு ஸாலமரங்களை யும், மலையையும், பூமியையும் துணித்துத் துளைத்துப் பிளந்தருளினரல்ல ரோ? அன்றியிலே, இவர் தநுஷ்டங்காரஞ் செய்கையிலே காடு மலை கடல்களுடன்கூடின பாரமுழுதும் கிடுகிடென்று நடுங்கியதன்றோ? அவரு க்கு யாருடைய உதவிதான் வேண்டும்; பெருமாள் புத்திர மித்திர கள த்திராதிகளுடன் கூடின ராவணனைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டெழுந் தருளுகையில், யானும் பின்றொடர்ந்துமாத்திரம் செல்வேன்;—

యదికిఞ్చిదతిక్రాన్తం విశ్వాసాత్ప్రణయేనవా
ప్రేష్యస్యక్షమితవ్య మ్మేనకశ్చిన్నాపరాధ్యతి,

யதிகிஞ்சிததிக்ராந்தம் விச்வாஸாத்ப்ரணயேநவா
ப்ரேஷ்யஸ்யக்ஷமிதவ்யம் மேநகச்சிந்நாபராத்யதி.

தேவர்கள் அடியேனிடத்தில் மிகவும் அருள்புரிந்திருக்கின்றமை யின், பிழைசெயினும் பொறுத்தருள்வீரகளென்னும் விசுவாஸத்தினாலாயி னும், தேவர் விஷயத்திலே அபராதஞ்செய்தேனாயினும், யான் தொண்டு பூண்டவனென்பதினாலே அப்பிழையைப்பொறுத்தருள்க; உலகினில் ஒரு வனாயினும் அபராதம் செய்யாதானென்பதில்லை; ஆராயந்துணரில் எல் லோரிடத்திலும் ஏதேனும் ஒருபிழையிருக்கவேயிருக்கும்; ஆதலின், சின ந்தணிந்து மகிழ்ந்தருள்க; என்றிவ்வண்ணமுரைசெய்தமஹாராஜருடைய வாக்கியத்தை இளையபெருமாள் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரே! நீர் இவ்வண்ணம் வணக்கமுற்று அன்புகூர்ந்திருக்கின்ற மையின், எமமையர் எவ்வகையினாலும் உமமால் இறையுடையராயினர்; உம்மிடத்தில் சிறந்த வலிமையும் மகிமையும், தூய்மையும் குடிகொண்டிரு க்கின்றமையின், இந்தக்கபிராஜ்ஜியத்தை யாட்சிசெய்வதற்கு நீரே தக்கவர்; பெருமாள் உம்மைத்துணையாகக்கொண்டுவிரைவாகவே ராவணனைக்கொலை செய்தருள்வாரென்பதிலையமிலது; நீர் தருமமுணர்ந்தவரும், நன்றியுடை

யவரும், போர்க்களத்தில் மீளாது போர்பவருமாதலின், நீர் இவ்வண்ணம் இனிமையாக மொழிந்தது மிகவும் தகுதியானது ;—

దోషజ్ఞస్సతిసామర్థ్యే కోన్యోభాషితుమర్హతి
వర్జయిత్వామమజ్యేష్ఠం త్వాంచవానరసత్తమ.

தோஷஜ்ஞஸ்ஸதிஸாமர்த்யே கோந்யோபாஷிதுமர்ஹதி
வர்ஜயித்வாமமஜ்யேஷ்டம் த்வாஞ்சவாநரஸத்தம.

தன்னை யிகழ்பவரை யழிக்குந்திறமையிருக்கையிலேயும், தன்மீது நாட்டிய தோஷத்தை யுண்மையென்றுடன்பட்டு அதனைப் பொறுக்கும்படியார் வணங்கி யிவ்வண்ணம் மொழிபவர்; உம்மையும் எம்மையரையும் விட்டு மற்றெவருளர்; ஒருவருமிலர்; ஆதலின், நீர் தோள்வலியினாலும், பலத்தினாலும், குணங்களினாலும், பெருமாளுக்குத்தக்கவராகவே நீங்கள் துணைகூடினர்கள்; ஆதலின், நீர் இப்பொழுதே இங்கிருந்து புறப்பட்டுச்சென்று மனைவியைப் பறிகொடுத்ததினால் மிக வருந்தி இளைத்திருக்கின்ற எம்மையரைத்தேற்றி மகிழ்வித்தருள்க, பெருமாள் சோகத்தினால் மொழிந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டுச் சினங்கொண்டு நம விஷயத்தில் யான் மொழிந்த வன்மொழிகளையும் பொறுத்தருள்க, என்று மொழிந்து மகிழ்வித்து மகிழ்ந்தருளினார்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

முப்பத்தேழாவது சருக்கம்.

மஹாராஜருடைய கட்டளையின்படி வாநரசேனைகள் வந்து கூடியது.

இவ்வண்ணம் இளையபெருமாளருளிச்செய்த வாக்கியத்தை மஹாராஜர் கேட்டு மகிழ்ந்து அருகிலிருந்த சிறியதிருவடியைநோக்கிக் கேளீர் மாருதியே ! மஹேந்திரம், இமையம், விந்தியம், கைலாஸம் முதலிய வெண்மைநிறம்பொருந்தியும், செம்மையுற்று இளம்வெயில்போலவும் விளங்குகின்ற நாற்றிசைகளிலுமுள்ள மலைகளிலும், மேற்றிசையில் கடலோரங்களிலும், உதயகிரி அஸ்தகிரிகளிலும் உள்ள சந்தனம் பனை முதலிய பற்பல மரங்களடர்ந்த காடுகளில் வாழ்கின்றவர்களும், அஞ்சனமலைபோன்றவர்களும், கருமுகில்போன்றவர்களும், மதவேழத்தை நிகர்த்த தோள்வலியுடையவர்களும், ஆகியவர்களும், அஞ்சனமென்னும் மலையிலே வாழ்கின்றவர்களும்,

மேரு தூம்ரம் மஹாருணம் என்னும் மலைகளில் வாழ்பவரும், மற்றும் பற்பல காடுகளிலும், முனிவர்களின் ஆசிரமங்களிலும் வாழ்பவர்களுமான வானரர்களை ஸாமதானங்களினாலே மகிழ்வித்து விரைவாகவந்து சேருமாறு செய்க; முன்பு நான் அவர்களை யழைப்பதன்பொருட்டே கட்டளைசெய்தனுப்பிய தூதர்கள் தாமஸஞ்செய்யாமல் விரைவாக வருவதற்காக மீளவும் தூதர்களை யனுப்புக; காமமயக்கிலமயங்கி யாவர் தாமஸஞ்செய்கிறார்களோ? அவர்களை என்னெதிரில் அழைத்துவருக; என்னுடைய கட்டளையின்படி பத்துதினத்துக்குள்ளே எவர் வந்து சேருகின்றிலர்களோ? அவர்களுக்குடனே உயிர்வாங்கும் தண்டனை விதிக்கப்படும்; ஆதலின், அநேகமாயிரங் கோடி வானரர்கள் என்னுடைய கட்டளையினால் விரைவாக ஆகாயத்தை மறைத்தெழுந்து சென்று சேனைகளெங்கெங்கிருக்கின்றனவோ? அவைகளை யுணர்ந்து கையுடனழைத்துவரக்கடவர்கள், என்று கட்டளையிட்டனர். சிறிய திருவடி யந்தக் கட்டளையைக்கேட்டு அவ்வண்ணமே சிறந்த பலமுடைய வானரர்களை யனுப்பினர் அவர்களும் அவ்வாறே ஆகாயமார்க்கத்தில் வாயு வேகமனோவேகமாய்ச் சென்று அங்கங்குள்ள வானரர்கள்எல்லோரையும் பெருமாளுடைய காரியத்திற்காகத் துரைசெய்து மஹாராஜா கட்டளையையு மறிவித்தனர்கள் அவ்வானரர்களும் ஊழிகாலயமன்போன்ற அம்மஹாராஜருடைய கட்டளையைச் செவியுற்றவுடனே சிறிதும் தாமஸம் செய்யாமல் புறப்பட்டனர்கள். அவர்களுள் அஞ்சனகிரியில்வாழ்ந்துகொண்டு அஞ்சன வண்ணமுற்றிருந்தவர்கள், மூன்றுகோடி சேனைகள்; அஸ்தகிரியில் வாழ்ந்து தங்கநிறம்பொருந்தியவர்கள், பத்துக்கோடி சேனைகள், கைலாஸசிகரத்தில் வாழ்ந்து சிங்கத்தின் கேஸரம்போன்ற மேனியுடையவர்கள், அநேகமாயிரங்கோடிகள், இமையமலையில் வாழ்ந்து வெண்மைநிறமுற்றவர்கள், ஆயிரமாயிரங்கோடி சேனைகள்; விந்தியமலையில் வாழ்ந்து அங்காரகன் போன்ற வண்ணமுற்றவர்கள், அநேகமாயிரங்கோடிகள், திருப்பாற்கடலின் கரையில் பச்சிலை மரக்காடுகளில் வாழ்ந்து பசிய நிறமுடையவர்கள், கணக்கிறந்தவர்கள்; இவ்வண்ணம் வனங்களினின்றும், குகைகளினின்றும், ஆறுகளினின்றும், அநேகமாயிரஞ் சேனைகள் வானிடையில் பரவி கதிரவனை யுண்பனபோலப்புறப்பட்டன, முன் சென்றவர்களை துரைப்படுத்துவதற்காக பின்சென்ற வானரர்கள் அப்பொழுது இமயமலைபோய்ச் சேர்ந்தனர்கள். அம்மலையிலேதான் முன்பு சகல தேவர்களும் மகிழ்வுறும்படி மகாதேவன் சிறந்த யாகம் செய்தனன்; அந்த யாகத்தின் ஹோமதிரவியங்களின் பெருக்கினால் மதுரமுள்ள கந்தமூலபலாதிகள் உண்டாயின, அவைகளை யாவன் ஒருவன் ஒருவேளை புசிக்கின்றானோ? அவன் ஒருமாதம்வரையில் பசிதாகமின்றி மகிழ்வான்; அக்கனி காய் கிழங்குகளை அவ்வானரர்கள் பறித்து உண்டும், மகாராஜாபொருட்டு அவைகளையும், மற்றுமங்குள்ள நறுமலர்களையும் பறித்தெடுத்துக்கொண்டும், அங்கங்குள்ள சேனைகளை விரைவாகவரும்படி துரைசெய்தும், மீண்டு அச்சேனைகளுக்கு முன்பே

கிஷ்கிந்தை வந்து சேர்ந்து மகாராஜனைக் கண்டு வணங்கி அவைகளை அளி த்து அவனைநோக்கி வேந்தே! யாங்கள் தங்கள் கட்டளையின்படி மலை, கடல், காடு முதலிய எல்லா இடங்களையும் சுற்றி ஆங்காங்குள்ள வானரப்படைகளை யும் துரைப்படுத்தி வந்தனம் அவர்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றனர்கள்; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர்கள் மகாராஜனும் அதுகேட்டு மிகமகிழ்ந்து அவ்வுபாயனங்களையும் அங்கீகரித்தருளினா

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

மஹாராஜா இளையபெருமாளுடன் பெருமாளெழுந்தருளியிருக்கு மிடத்திற்கு வந்து அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜா அவ்வுபாயனங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு அவ் வானரர்களை இனியமொழிகளினாலே மகிழ்வித்தனுப்பி தம்மையும் பெருமா ளையும் கிருதார்த்தர்களாக நினைத்து மகிழ்ந்தனர் இளையபெருமாள் அப் பொழுது அவனை நோக்கி, மஹாராஜனே! நும்மனம் உகக்குமாயின், காலக் கழிவுசெய்யாது இப்பொழுதே இங்கிருந்து புறப்படுக, என்று மொழிந்த னர். மஹாராஜா அதுகேட்டு மகிழ்ந்து இவ்வண்ணமே ஆகுக வென்று உடன்பட்டு தாரை ருமை முதலிய மனைவியர்களையும் அனுப்பிவிட்டுவருக வென்று வானரர்களைநோக்கிமொழிந்தனர் வானரர்களும் அதுகேட்டு விரை வாக ஓடிவந்து கைகூப்பி நிற்கையில், மஹாராஜா அவர்களுக்கு விரைவாகச் சிவிகையை கொணர்கவென்று கட்டளையிட்டனர். அவர்களும் அவ்வண ணம் விரைவாக சிறந்த சிவிகையைக்கொணர்ந்து அறிவித்தலும், மஹாராஜா இளையபெருமாளையும் அதின்மீது எழுந்தருளியிருக்கும்படி வேண்டித் தா மும் அவருடன் அதிலேறி இருந்து வெண்குடை பிடித்து, வெண்சாமரங் களவீசி, சங்கம் பேரிமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்கி மகிழ்வுகொண்ட பற் பல வானரர்களினாலே புகழப்பட்டும், படையேந்தி கொடுமைகொண்ட பல கோடி வானரப்படைகளினாலே சூழப்பட்டும் புறப்பட்டு பெருமாள் எழுந்த ருளியிருக்குமிடம் சேர்ந்து இளையபெருமாளுடன் இறங்கி பெருமாளைக் கிட்டி வணங்கி கைகூப்பி நிற்கையில், உடன் வந்த வானரர்களெல்லோரும் அவ்வண்ணமே தொழுது கைகுவித்தனர்கள் பெருமாளும் முகிழ்ந்த கமல கோசங்களை உடைய தேங்கிய தடாகம்போன்ற வானரசேனையைக் கடாக்ஷி த்து மகிழ்ந்து தம் திருவடிகளில் தலைவணங்கிய மஹாராஜனையும் பிரீதியி

ஞானும், வெகுமானத்தாலும் எடுத்தணைத்து அருகில் வீற்றிருக்கும்படி வீட்டினை செய்து அவனை நோக்கி, மஹாராஜனே! அறம் பொருள் இன்ப ங்களை அவ்வவற்றிற்குரிய காலங்கள் அறிந்து யாவன் பகிர்த்தனுபவிக்கின்ற வனோ? அவனே அரசுக்குரியனாகுவான்; யாவன் அறம்பொருள்களைத்துற ந்து காமத்தையே மேற்கொண்டு மயலுறுகின்றானோ? அவன் மரத்துநுனி யில் துயில்பவன்போல தன்னிலையினின்றும் வீழ்ந்தே தாழ்மைகொண்டு விழித்துக்கொள்வான்; பகைவனைக் கொல்வதிலும், தோழனைச் சேர்ப் பதிலும் ஊக்கங்கொண்டு அறம் பொருளின்பம் மூன்றினையும் தக்கபடி உண்பவனே ராஜதர்மமுடையவனாகுவான்; ஆதலின, இப்பொழுது முயறசி செயயும காலம் நேர்ந்திருக்கினும், ஊக்கமறறிருப்பது தகுதி அறறதன றோ? ஆதலின, வானரமந்திரிகளுடன் கூடி நனகு ஆராயக; என்று அருளிச் செய்தனா. மஹாராஜா அதுகேட்டுப பெருமானைநோககி, இனியதோழரே! என்னுடைய செல்வமும், புகழும், கபிராஜியமும், மனைவியும, யாவும் தேவருடைய திரு அருளினாலேதான் மீளவும அடியேனுக்கு வாய்த்தன; ஒருவன் செய்த உபகாரத்திறகு பிரதி உபகாரம் எவன செயயானோ? அவ ன் யாவரிலும் கடையனாகி இகழப்படுவான்; ஆதலின, அடியேன் தேவர் காரியத்தில் ஊககமறறிலேன; இவவாநராகள பாரெங்கும் சென்று அங்கங் குள்ள காடி வானரகோலாங்குலங்களை அழைத்து வநதனர்கள்; அவா கள் காடு மலை கடலகளிலுள்ள எலலா இரகசியஙகளையும் அறிநதவர்களும், தேவகந்தர்வர் முதலான தேவகணங்களின் புத்திரர்களும், வேண்டும்படி ரூபங்கள் தரிபபவாகளும், சிறந்த தோளவலி யுடையவாகளுமாகின்றனர் கள்; அவர்கள் இபபொழுது நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், லக்ஷம், பத்து லக்ஷம், கோடி, அாபுதம், பிருநதம், கர்வம், நிகர்வம், மகாகர்வம, ஸரோஜம், சங்கு, சமுத்திரம், அந்தம், மத்தியம், பரார்த்தம் எனறு ஒன்றுக்கொன்று பதின்மடங்கு அதிகமுள்ள கணக்குடையனவும், கணக்கிறந்தனவுமாகிய பற்பல வாநரசேனைகளுடன் கூடி வழியில் வந்துகொண்டிருககின்றனர்கள்; அவர்கள மேருமந்தரம் போன்றவாகளும், சிறந்த பராககிரமமுடையவர் களுமாதலின், அச்சமன்றி நொடிப்பொழுதிலிங்கு எய்துவாாகள; ராவண னையும் குலத்துடன் களைந்து வெற்றிகொண்டு பிராட்டியையும் மீட்டு அளிப்பார்கள்; ஆதலின், தேவா ஒன்றுக்கும் சிந்தையின்றி மகிழ்ந்து உகந்தருள்க; என்று விண்ணபபஞ்செய்து மகிழவித்தனர். பெருமானும் அதுகேட்டு மஹாராஜருடைய முயறசிக்கு உகந்து அன்று மலர்ந்த கருங் குவளைபோன்ற திருமேனிவண்ணமுற்று விளஙகியருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

வானரசேனைகள் எல்லாம மஹாராஜரிடம் வந்து கூடியது.

இவ்வண்ணமுரைத்து கைகுவித்து நின்ற மஹாராஜரைப் பெருமாள் மகிழ்ந்து தழுவி அவரை நோக்கித் தோழரே! மேகம் மழைபொழிவதும், கதிரவன் இருளை அகற்றி வானை நின்மலமாகச் செய்வதும், சந்திரன் பூமியை நிலவினால் திகழவிப்பதும், எவ்வண்ணம் வியப்பன்றோ? அவ்வண்ணமே நும்போன்ற தோழர்களும் பிரதி உபகாரம் செய்வதும் வியப்பன்று; உபகாரத்தை விரும்பாமலே உதவி செய்பவர்களுக்கு இது எவ்வண்ணம் வியப்பாகும்; ஆதலின, நீர் என் காரியத்தில இவ்வண்ணம் முயாசியுற்றிருப்பதும் வியப்பன்று; நீர் இத்தகவுடையவரென்பதை முன்னமே அறிவேன; யான உம்முடன்சேர்ந்து போர்க்களத்தில் பகைவர்களை எல்லோரையும் கொல்லவும் வல்லேன்; ஆதலின, நீரே எனக்கு தோழரும், இனியருமாகி உதவிசெய்க; ராக்ஷஸாதமனான இராவணன் அனுஹ்லாதன் இந்திராணியை எடுத்தோடி ஒளித்ததுபோலச் சீதாதேவியை வஞ்சனைசெய்து பறித்தோடினன்; புலோமாஸுரனைப பௌலோமீமணாளன கொலைசெய்தா போலவே யான் அந்த ராவணனைப போரில கூரிய கணைகளினாலடித்துக் கொலைசெய்வேனென்று அருளிச்செய்துகொண்டிருந்தருளினா. அத்தருணத்திலேதானே பெருந்துகள பூமியினின்றுமெழுந்து வெப்பமுற்ற வெய்யோனுடைய கொடிய வெயிலையும மறைத்திருளமூண்டு வானெங்குமபரவியெழுந்தது, அத்துகளினாலே திசைகளும காணப்படவில, காடு கடல் மலைகளுடன் கூடிய பூமியும் அசைந்தது, உடனே வருகின்ற கூரிய கோரப்பல்லுடையவர்களும், சிறந்த பலமுடையவர்களுமாகிய கணக்கிறந்த வானரசேனைகளினாலே பத்துத்திசைகளும் மறைக்கப்பட்டன; அவர்களுள ஒவ்வொருவரும் அநேகமாயிரங்கோடி பரிவாரங்களுடையவர்கள்; சிலர் நதிகளிலும், சிலர் கடல களிலும், சிலா மலைகளிலும், சிலர் காட்டிலும் வாழ்பவர்கள; எல்லோரும் மாமலைபோன்றவர்களும், மேகம்போல் கர்ஜனை செய்பவர்களுமானவர்கள; சிலர் பாலஸூரியன் போன்றவர்கள்; சிலா பூர்ணசந்திரனை நிகர்த்தவர்கள; சிலர் தாமரைத்தாதுவண்ணர்; சிலர் வெண்மைநிறத்தவர்; சிலர் மேருமலையில் வாழ்பவர்; அவர்களுள் முதன் முதல் சதவலியென்னும் யூதபதி பதினாயிரங்கோடி வானரர்களுடன் காணப்பட்டனன; பின்பு, தாரையின் தாதையான ஸுஷேணன் அநேகம் பதினாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், ருமையின் பிதாவான தாரன் ஆயிரங்கோடி சேனைகளுடனும் காணப்பட்டனர்கள்; பின்பு, வானரர்களனைவர்களுள் சிறந்தவனும, புத்திமானுமாகிய சிறியதிருவடியின் தகப்பனாகிய கேஸரியென்பவன் அநேகமாயிரங்கோடி சேனைகளுடன் காணப்பட்டனன்; பின்பு, கவாக்ஷன் ஆயிரங்கோடி கோலாங்கூல சேனைகளுடனும், தூம்ரன் இர

ண்டாயிரங்கோடி கரடி சேனைகளுடனும், பனஸன் மூன்றுகோடி சேனைக ளுடனும், நீலன் பத்துக்கோடி கருங்குரங்கு சேனைகளுடனும், கவயன் ஐந்துகோடி வானரசேனைகளுடனும், தரீமுகன் ஆயிரங்கோடி சேனைகளு டனும், அசுவினி தேவர்களின் குமாரர்களான மைந்த துவிவிதர்களிருவ ரும் தனித்தனி யாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், கஜன் மூன்றுகோடிகளு டனும், ஜாம்பவான் பத்துக்கோடி கரடி சேனைகளுடனும், ருமண்வான் நூறுகோடி சேனைகளுடனும், கந்தமாதனன் பத்துலக்ஷங் கோடி சேனைக ளுடனும், யுவராஜனான அங்கதன் பதினாயிரம் லக்ஷங்கோடி சேனைகளுட னும், ருமையின் தாதை யன்றியிலே மற்றொருதாரனென்பவன் ஐந்துகோ டி சேனைகளுடனும், இந்திரஜானு பதினொன்றுகோடிசேனைகளுடனும், ரம் பன் பதினோராயிரத்தொருநூறுகோடிசேனைகளுடனும், துர்முகன் இரண் டுகோடி சேனைகளுடனும், அனுமான் ஆயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், நளன் நூறாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், ததிமுகன் பத்துககோடி சேனை களுடனும் காணப்பட்டனர்; இவ்வண்ணமே சரபன், குமுதன், வஹ்நி, ரம்ஹன் என்பவர்களும் தனித்தனி பத்துககோடி சேனைகளுடன் வந்தன ர்கள்; இவர்போன்ற மற்றுமுள்ள கணக்கிறந்த யூதபதிகளும், அநேகமா யிரங்கோடி சேனைகளுடன் காடு கடல மலையடங்கிய மண்டலமெங்கு நிறை நதுவந்தனர்கள்; இவர்களெல்லோரையுங்கணக்கிடுவைப்பது ஒருவர்க்கும ஸாததியமன்று; இவ்வண்ணம உலகினிலுள்ள வானரர்களெல்லோரும் தாவிக்கொண்டும, மேலெழும்பிக்கொண்டும், கர்ஜனை செயதுகொண்டும், மேகங்கள் ஸூரியமண்டலத்தைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல மஹாராஜ னைச சூழ்ந்துகொண்டனர்கள்; பின்பவனவர்களும் தத்தம் நாமங்களை யுரைதது மஹாராஜர்க்குத் தலைவணங்கி யறிவித்தனர்கள; சிலர்கள் விந யங்கொண்டு கைகூப்பி மஹாராஜரருகில நின்றனர்கள்; மஹாராஜரும் இவர்களெல்லோரையுங்கண்டு மகிழ்நது சேனைகளெல்லோரையும் காடு மலை முதலிய இடங்களில சுகமுறுமாறு இறங்கிய பெருமாளிடத்திலும அவரவர்களினுடைய ரூபபல பராக்ரமாதிகளை விண்ணப்பஞ் செயதனர். மஹாராஜா யாவுமறிந்தவராதலின், அச்சேனைகளின தன்மைகளை நன கறிய வல்லவரலலரோ?—

கிஷ்கிநதாகாண்டததில முப்பததொன்பதாவது சருககம

முறறிற்று.

இந்தச்சருக்கத்தில் கணக்கிறநத சேனைகள் மஹாராஜரிருககுமிடத்திறசேர்நத னவென்று கூறப்பட்டுளது, சிறியதான அவ்விடததில அவவளவு சேனைகளெவவண ணமடங்கியிருந்தனவென்று சிலர் ஆக்ஷேபஞ்செயவர்கள, ஆயினும, இச்சருககததி லேயும் அங்கஙகு (காமரூபிண:) வேணடுமாறு ரூபநதரிககவல்லர்கள், என்று விசேட ண்முறைத்திருப்பதினாலேயே அந்த ஆக்ஷேபததிறகு சமாதானம் அறிநதுகொள் ளலாம்; எல்லோரும் வானிடையிலிருக்க வலலவர்களாதலினாலும், சிலர் ஆகாயத்தி லும், பூலர் பாரிலும், மேனியைச் சுருக்கிக்கொண்டிருநதனர்களென வுணர்க.

நாற்பதாவது சருக்கம்.

பிராட்டியைத் தேடுவதற்காக விநதனென்னும் யூதபதியை மஹாராஜர் கிழதிசைக்குக் கட்டளைசெய்தனுப்பியது.

அநந்தரம மஹாராஜா பெருமகிழ்வுகொண்டு மஹாபல பராக்ரமமுடைய பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர அன்புள்ள தோழரே ! காமரூபிகளும், சிறந்த பலமுடையோர்களும், மதவேழம் போன்றவர்களுமாகிய என் கட்டளைக்குட்பட்ட வாநரர்களெல்லோரும் வந்து சேர்ந்துவிட்டனர்கள். இவர்கள் அநேகமாயிரஞ் சேனைகளுக்கிறையவர்கள்; தைத்திய தானவர்களைப்போலக் கொடுமை கொண்டவர்கள்; வியப்புறத்தக்க செயல்களினாலே பெரும்புகழடைந்தவர்கள்; எவ்வளவு காரியஞ்செயினும இளைப்புறார்கள் ; முயற்சிசெய்வதிலும, மேற்கொண்ட காரியத்தை முடிப்பதிலும சிறப்புடையவர்கள் ; சிலர் பாரிலும், சிலர் நீரிலும நடப்பவர்கள் ; இவர்கள் எல்லோரும் தேவர்களுக்குத்தொண்டர்களாகித் தேவருடைய கட்டளையையே யெதிர்பார்த்து நிற்கின்றனர்கள்; மிகவும் குருபக்தியுடையவர்கள்; இப்பொழுது தேவர் திருவுளத்திலிருக்கின்ற காரியத்தைச் செய்து முடிக்குந்திறமையுடையவர்கள்; அநேகமாயிரங்கோடி வாநரர்களுடன் தேவரையேயெதிர்பார்த்து நிற்கின்ற இவர்களுக்கு இப்பொழுது யாதுகட்டளைசெயின் தகுமோ? அதனை யருளிச்செய்தருள்க; இச்சேனைகளெல்லாம் தேவருடையனவே ? தேவராதீனமாயினவே ? ஆதலின், கட்டளைசெய்தருள்க; இவர்கள் செய்யவேண்டும காரியத்தையும யான் நன்குணர்வேன் ; ஆயினும், தேவரே உண்மையாக அருளிச்செயல்வேண்டும் ; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டினர். பெருமாளும இவ்வண்ணமொழிந்த மஹாராஜர் வாக்கியத்தைக் கேட்டருளி மகிழ்ந்து அவரைத் திருக்கைகளினால் தழுவி யவரை நோக்கி, மஹாராஜரே ! இப்பொழுது இவர்கள் செயல்வேண்டுவதைக் கூறுகின்றேன் கேளீர ; என் பிராணநாயகியான ஜானகி பிழைத்திருக்கின்றனளோ? இலளோ? அந்த ராவணன் எங்குறைகின்றனனோ? இவ்விஷயத்தைமாத்திரம் இவர்கள் உண்மையாக அறிந்து வரல்வேண்டும் ; அதனையறிந்த பின்பு நாமிருவரும் ஆலோசித்து யாதுசெயின் தகுமோ ? அதனையப்பொழுது செய்வோம் ; இவ்விஷயத்தில் யானாயினும், லக்ஷ்மணனாயினும் பிரபுவல்லோம் ; வாநரர்களெல்லோருக்கும் இறையான நீரொருவரே பிரபு; ஆதலின், என்னுடைய காரியத்தின் நிச்சயத்தை நீரே கட்டளைசெய்தனுப்புக; என்னுடைய காரியத்தை யுண்மையாக அறிவதற்கு நீரொருவரே நன்குணர்கின்றீரல்லீரோ ? நீர் நமக்குத் தோழரும், குருகுலவாஸஞ்செய்து கலைகளெல்லாவற்றையுமோதியவரும், மஹாபல பராக்கிரம

முடையவரும், காலதேசங்களை யறிந்தவரும், நம் காரியத்தை நன்குணர்ந்தவரும், பற்பல காரியங்களைச்செய்து முடித்தவரும் ஆகின்றீர்; ஆதலின, நீரே இவர்களுக்குக் கட்டளைசெய்தனுப்புக; என்று அருளிச்செய்தனர். பெருமாளிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்த வார்த்தையை மஹாராஜர் கேட்டு மகிழ்ந்து பெருமாளிளையபெருமாளிருவருக்கெதிரிலேயே விநதனென்கிற சேனாபதியையழைத்து அவனை நோக்கி மொழியலுற்றனர். கேளாய் சேனாபதியே! சோமசூர்யாம்சமுற்ற வாநரசேனாபதிகளும, நீயும மிகுதியாயுள்ள சேனைகளுடன்கூடிக்காலதேசங்களுக்குத்தக்கபடி செய்றகுரியனவும்,செய்ற்கரியனவும் இவையெனத்தேர்ந்து, காடு கடல்களுடன் கூடின கீழ்த்திசையிற்சென்று அங்கே சீதாபிராட்டி எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தையும், இராவணன் வாழுமிடத்தையும் தேடி யோரிடமும் விடாமல நனகாராயந்துவருக; அத்திசையில் வழியிலே பாகீரதி, ஸரயு, கௌசிகி, காளிந்தி எனனும் நதிகளும், யாமுனமென்னும் மலையும், ஸரஸ்வதி, ஸிந்து, சோணம என்னும் நதிகளும், பற்பல காடுமலைகளடர்ந்த காளமலா என்னும் நாடும், ப்ரஹ்மமாலம், விதேஹம், மாளவம, காசி, கோஸலம, மாகதம, புண்டரம, வங்கம் எனனுங்தேசஙகளும், கோசகாரரெனனும் ராஜாகளின் ராஜதானியும், வெள்ளிகனியுடைய பூமியும முறையே யிருககினறன, இவை யெல்லாவற்றையும் முறையே தேடுக; அதற்குமேல் குணகடல, அதனடுவில பறபல மலைகளும, நகாகளும், மநதரமலையின சிகரமும் இருககினறன; அவைகளில் செவியில்லாதவாகளும, உதடிலே செவியுடையவாகளும, எஃகுபோனற முகமுடையவாகளும், ஜவனரென்பவர்களும், ஓரேகாலுடையவர்களும், அழிவறறவரும், பலமுடையவரும், மனிதாகளைத்தின்கினறவாகளும், ஆகியவர்களும், கிராதர்களும்,செவியில சிகையுடையவாகளும,தஙகம்போன்ற மேனியுடையவர்களும், பசசைமீனை யுண்பவருமாகிய பற்பல ஜாதிகள் வாழுகின்றனர்களா; அங்கு நீரினுளளும பாதி புலியுருவமும், பாதி மானிடவுருவமுமமைந்த கொடியஜாதிகளுமிருககின்றனவாம; இதுவன்றியில ஜம்பூதவீபம், அதன்மேல் சிலத்தீவுகள மலைவழியாலும், சிலத்தீவுகள நாவங்களினாலும் அடையததக்கவை; சிலத்தீவுகள ஆகாசமார்ககமாகவே செல்லுதற்குறியன; அவைகளிலும் சென்று தேடுக; அதன்மேல ஏழுகணடமாகப்பிரிநத யவத்வீபம், அது நவமணிகளுடையதும், வெள்ளி தஙகங்களின் நிறமுடையதும், தங்ககனியுடையதுமாகின்றது; அதனைத தாண்டிச சிசிரமென்னும் மலை, அதனுடைய சிகரம் வானுலகைச சோந்துளது; அஙகு தேவதானவர்கள் வாழுகின்றனர்கள்; இஃசொல்லிய இடங்களில் ஓரிடமாயினும் விடாமல் காடு மலை யாறு குளங் குட்டை கோட்டை நாடு நகர்களெங்கும் பிராட்டியைத்தேடிவருக; அதன்மேல் செலபபுறறும், ஆழ்ந்தும், விரைவாகப் பெருகுகின்ற சோணமென்னும் நீரிருக்கின்றது; அதனமேல் கடலின் அக்கரை அங்கும் சித்தசாரணஸேவிதமான பற்பல தீர்த்தங்களிருக்கின்றன; அங்கும் பிராட்டியாரையும் ராவணனையுந்தேடுக; அதன்

மேலும் பற்பலத் தீவுகளிருக்கின்றன; அதன்மேல் கருப்பஞ்சாற்றின்கடல் அது காற்றினால் மிக வெழுந்தலைத்தொலிக்கின்றது; அங்கு மிகவும் மாயாவிகளான அஸுரர்கள் வாழ்ந்துகொண்டு மேலே செல்பவர்களை நிழலைப் பற்றி யிழுக்கின்றனர்கள்; அவர்களுக்கிவ்வண்ணந் திசைமுகதேவர் வரமளித்திருக்கின்றனர்; அங்கு நீங்கள் உபாயத்தினால் தரையிலேயேசென்று தாண்டுக; அதன்மேல் லோஹிதமென்னும் கடல் ரத்தம்போலிருக்கின்றது; அதன்மேல் ஓங்கியுயர்ந்த இலவமரம் (சால்மலி) இருக்கின்றது; அதனால் அதன்மேலுள்ள தீவுக்கு சால்மலித்வீபமென்ற பெயர்; அங்கு பெரிய திருவடிக்கு விச்வகர்மன் கையிலேமலைபோன்ற திருமாளிகையை யியற்றியளித்திருக்கின்றனன்; அங்குள்ள மலைகளில் பற்பல உருவங்களுற்ற பயங்கரர்களான மந்தேஹரென்னும் அஸுரர்கள் தொங்குகின்றனர்கள்; அவர்கள்தான் தினந்தோறுங் கதிரவனுதிக்கையில் வேதியர்களளித்த அர்க்யமென்னும் வச்சிரங்களினாலடிபட்டு நீரில் மடிந்து வீழ்கின்றனர்கள்; கதிரவன் கிரணங்களின் வெப்பந்தணிதலும் அவர்கள் முன்போலவே எழுந்து மலைகளின்மேலேறுகின்றனர்கள், இவ்வண்ணம் உப்பு, கருப்பஞ்சாறு, ஸுரை, நெய், தயிர் என்னும் ஐந்து கடல்களையும், ஜம்பூ, யவம், பலக்ஷம், சால்மலி, குசம், க்ரௌஞ்சம் என்னும் ஆறு தீவுகளையுங்கடந்து செல்லின் வெண்மையுற்ற மேகம்போன்ற க்ஷீரோதமென்னுந்திருப்பாற்கடலிருக்கின்றது; அது அலைகளினினாயினால்முத்துவடம்போலக்காணப்படும்; அதனடுவில் ரிஷபமென்னுமமாமலை வெண்மைநிறமுற்ற திவ்ய கந்தரசங்களுண்டாய வெள்ளிபோன்ற மலர்ந்த மரங்களினாலும் விளங்குகின்றது; அதில் தங்கத்தாதுள்ள வெள்ளித்தாமரைகள் மலர்ந்த சுதாசனமென்னும் புஷ்கரிணியிருக்கின்றது, அங்கு தேவசாரண கந்தர்வ கின்னர கிம்புருஷாதி தேவகணங்கள் மகிழ்ந்து விளையாடுகின்றனர்கள்; அக்கடலையுந் தாண்டிச் செல்வீர்களாயின், நன்னீர்க்கடல் காணப்படும், அதனிடையில்தான் படபாநலம் எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது; அதனாலேதான் ஊழிகாலத்தில் எல்லா நீரும் பருகப்படுகின்றது, அக்கடலிடையில் வாழ்கின்ற சிறந்த உயிர்களும் அந்தத் தீயைக்கண்டச்சங்கொண்டு கூவுகின்றன; அங்கு அவ்வொலி மிக வொலிக்கின்றது; அத்தண்ணீர்க்கடலின்கரையில் பதின்மூன்று காதத்திலே ஜாதரூபசிலமென்னும் சிறந்த தங்கமலையொன்றுளது; அம்மலையின்மேலே சந்திரன்போல ஒளிவிடுகின்றவரும், தாமரையிதழ்போனற கண்களையுடையவரும், ஸகல லோகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், ஆயிரம் தலையுடையவரும், நீலவஸ்திரமுடுத்தவருமாகிய திருவநந்தாழ்வான எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; அம்மலையின் நுனியிலேதானே மூன்று கிளையுள்ள பருத்துயர்ந்த தோர் தங்கப்பனைமரம் கிழத்திசைக்கெல்லையாக நாட்டப்பட்டு வேதியுடன் விளங்குகின்றது; அதற்குமேல் பொன்மயமான உதயகிரியிருக்கின்றது; அதன் சிகரம் நூறுயோஜனம் உயர்ந்துளது; அதிலுள்ள ஸால தால தமால கர்ணிகாரம் முதலிய மரங்களும் பொன்மயமாக

லே யலர்ந்து விளங்குகின்றன; அதில் ஒரு யோஜனம் விஸ்தாரமும், பத்து யோஜனம் உயரமுமுள்ள ஸௌமனஸமென்னும் ஒரு சிகரமிருக்கின்றது; முன்பு, பெருமாள் உலகத்தை யளக்குகையில், அதன்மேலேதான் முதலடியையும், மேருவின்முனையிலிரண்டாவதடியையும் வைத்தருளினர்; கதிரவன் தினந்தோறும் மேருவுக்கு வடபுறத்தைச் சுற்றிவருகையில், அச்சிகரத்தை யடையும்பொழுதுதான் தென்புறத்திலுள்ளோர்களினால் காணப்படுகின்றனன்; அங்கு வைகானஸரென்னும், வாலகில்யரென்னும் வேற்றுமையுடைய மாமுனிவர்கள் தவஞ்செய்துகொண்டு கதிரவனுக்கு நிகராகக் காணப்படுகின்றனர்கள்; அதற்கு எதிரிலிருக்கின்ற ஸ்தானத்தில் கதிரவன் யாவராலுங் காணப்படுகின்றமையில், அதற்கு ஸுதர்சன த்வீபமென்று பெயர் கூறப்பட்டுளது, அம்மலைகளின் சிகரங்களிலும், குகைகளிலும், ராவணனும் பிராட்டியும் இருக்கின்றனரோவென்று தேடிவருக; அம்மலையினொளியும், கதிரவனொளியுஞ்சேர்ந்து செம்மையுற்று விளங்குகின்றமையின், காலைச்சந்தியென்னப்படுகின்றது; பிரஹ்மா உலகினைப்படைக்கையில், முதன்முதல் பூலோகத்திற்கு உதயகிரியை த்வாரமாகச்செய்து சூரியனையும் அந்த இடந்தொடங்கிச் சுற்றும்படி செய்தமையின், அத்திசைக்குப் பூர்வதிசை (கீழ்த்திசை) யென்னும் அம்மலைக்கு உதயகிரியென்று பெயரிடப்பட்டது; அம்மலையின் பின்புறங்களிலும் தேடுக, அம்மலையின்புறத்திலே ஸூரிய சந்திராதிகளின் ஒளிகளின்றி இருண்மூடியிருக்கின்றது; ஆதலின், அங்குச்செல்வது ஒருவராலும் முடியாது, அதுவரையிலும்தான் வானரர்கள் செல்லத்தகும், ஆதலின், நீங்கள் அதுவரையிலுமுள்ள இடங்களில் ஓரிடமாயினும்விடாமல் முழுதும் தேடிவரக்கடவீர்கள், அதற்குமேல் இருண்மூடியிருக்கின்றமையின் அதன் முடிவை யாமறிந்திலோம்; இவ்விடங்களுக்கும் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே சென்று பிராட்டியையும், ராவணனையுந்தேடி இன்றைக்கு முப்பதாவதுதினந் தப்பாமலிங்குவந்து சேரக்கடவீர்கள், ஒருவரும் மாதங்கடந்து வரல்கூடாது, அப்படி வருபவன் உயிர்வாங்குந் தண்டனைக்குள்ளாகுவான், ஆதலின், நீவிரெல்லீரும் இந்திரன் திசையான கீழ்த்திசையையடைந்து யான் கூறினவும், கூறப்படாவுமாகிய இடங்களெல்லாவற்றிலும் பிராட்டியையும், ராவணனிருப்பிடத்தையுந்தேடி ஒரு மாதத்துக்குள்ளாக இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து செய்திகூறி யின்புற்று வாழ்வுறக்கடவீர்கள், என்று மஹாராஜர் வினதனென்னும் யூதபதிக்குக் கட்டளைசெய்து முடித்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாற்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கத்தில் கீழ்த்திசையின் எல்லை கூறப்பட்டுளதே? இது கிஷ்கிந்தை முதலாகவா? மேருகிரிமுதலாகவா? திருவயோத்திமுதலாகவா? என்று சிலர் சந்

கிப்பார்கள்; இமையம், விந்தியம் என்னும் இரண்டு மலையின் நடுவில் சராவதியெ ன்னும் ஒரு நதியுளது; அதுமுதலாகவென்றுணர்க; சூரிய சித்தாந்தம், ஆர்யபடீயம் முதலிய சோதிட நூல்களில் பூமி எண்ணூறு யோஜனமே நீளமுள்ளதென்றும், ஐந் தாயிரத்தெண்ணூறு யோஜனமே பரிதியுள்ளதென்றும் கூறியிருப்பதனாலும், இப்பொ ழுது ஊணர் முதலியோர்களும் அவ்வண்ணமே கண்டதாகக் கூறுகின்றமையினாலும், பூமி யுருண்டைவடிவாக விளங்கனிபோலச் சிறிதாகவே யிருக்கின்றதென்றும், ஸ்ரீபா கவதம், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்களில் பூமிதட்டையாகவும், ஐம்பது கோடி யோஜனம் விஸ்தீர்ணமென்றும், மேரு முதலிய மலைகள் மிகவும் உயரமுள் ளனவென்றும், உப்புநீர்க்கடல் முதலாக ஏழுகடல்களுளவென்றும், முறையே ஒவ் வொரு கடல்களும், ஒவ்வொரு தீவுகளும், லக்ஷம் லக்ஷம் யோஜனம் விஸ்தீர்ணமுள் ளனவென்றும் கூறப்பட்டது பொருந்தாதென்றும் சிலர் சங்கிப்பார்கள்; சோதிட நூல் செய்தவர்கள்தாம் கிரஹாதிகளை ஸ்புடஞ்செய்வதற்கு எவ்வகை யெளிதோ அவ்வகையாகக் கணக்கேற்படுத்திக்கொண்டனர்களே யன்றி, பிரபஞ்சத்தின் உண் மையைக் கூறவந்தவர்களல்லர், ஆதலின், அவர்களினுடைய வாக்கியம் திதி நிர்ணயா திவிஷயங்களில் பிரமாணமேயன்றி, தத்துவவிஷயத்தில் பிரமாணமாகாது; ஊணர் முதலியவர்களும், ஓர் சிறியகிணற்றிலிருக்கின்ற ஆமை அக்கிணற்றைவிடப் பெரிய ஆறு குளங் கடல்களிருப்பதாகவே உடன்படாததுபோல் சர்வசர்போலத் தாம் கண்ணாற்கண்டவரையிலுமே பூமியென்பவர்களாதலின், அவர் வாக்கியமும் தத்துவ விஷயத்தில் பிரமாணமாகாது, ஆதலின், அவர்களின் வாக்கியங்களைக்கொண்டு முக் காலப்பொருள்களையும் ஞானக்கண்ணினால் முற்றுமுணர்ந்த ஸ்ரீசுக சௌநக வியாஸ பராசரர்களின் திருவாக்குகளைப் பொய்யெனத்துணிபவன் எந்த மடையன்; அன்றி யிலே, சோதிடநூல்களுக்கும், புராணங்களுக்கும் ஆராயுங்கால் விரோதமேயில்லை. ஏனெனின், சோதிடர்கள் நாமிப்போழ்திருக்கும் இவ்விடத்தையே பூமியின் மேற்புற மாகவைத்துக்கொண்டு ககோளம் பூகோளத்தைச் சுற்றுவதாகக் கூறினர்கள்; இப் போழ்து நாமிருக்குமிடம் பூமியின் மேற்புறமேயன்று; இது மேருகிரியின் தென்கி ழக்கான தாழ்வரையே யன்றி, பூமியின் மேற்புறம் அன்று; ஆதலின், மேருமலை யின் அடிவாரம் இதற்கு மிகவும் நெடியதூரத்திலிருக்கின்றது; அதற்குமேலேதான் பூமியின் விஸ்தீர்ணமிருக்கின்றது; அதற்கு மேற்புறத்திலேதான் உப்புநீர்கடலின் விஸ் தீர்ணமிருக்கின்றது, அதற்குமேலேதான் மற்ற ஆறு கடல்களும், ஆறு தீவுகளும் மேன்மேலும் விஸ்தீர்ணமாயிருக்கின்றன, அதற்குமேல் லோகாலோக பர்வதமிருக்கி ன்றது; இவ்வுண்மையை மாமுனிவர்கள் கேசரகதி சித்தியினால் சென்று கண்டறி ந்து மேருவின் நுனியை மேலாகவைத்துக் ககோளம் மேருவைச்சுற்றுகிறதென்றும், பூகோளத்தின் நிலை யித்தன்மைத்ததென்றும், புராணங்களில் தத்துவத்தை யருளிச் செய்திருக்கின்றனர்கள்; ஊணர் முதலானோர்களும் இப்போழ்து நாமிருக்கும் பரி தியைமாத்திரம் சுற்றி வருகிறார்களேயன்றி, மேருவின் நுனியையாயினும், இதற்குத் தென்முனையையாயினுஞ்சென்று கண்டிலர்கள்; அவர்கள் இதற்குத் தெற்கில் சுமார் இரண்டாயிரம் மயில்தூரம் சென்றிருப்பதும் அரிது; அதற்குமேல் லக்ஷம் மயில் தூரம் செல்லினும் பூமி முடிவுபெறாது; அதற்குமேலேதான் பூமியின் விஸ்தீர்ண மிருக்கின்றது; இதனுண்மையை யறியாமல் முனிவர்களின் மொழியைப்பழிப்பது மடமையென்பதிலும் ஐயமுறுவார்களோ சான்றோர்கள்; இப்போழ்திந்த கண்டத் தைச் சுற்றியிருக்கும் கடலும் உப்புநீர்க்கடலின் முனையேயன்றி, யதன்விஸ்தீர்ணம் பூமியின் விஸ்தீர்ணத்துக்கப்புறமே யுளது; அன்றியிலே, அவர்கள் பூமியே சுழன்று கொண்டிருக்கின்றதென்றும், சூரியன் ஓரேயிடத்தில் நிற்கின்றனெனவும், மற்றுள்ள

கிரஹங்கள்மாத்திரம் சுழலுகின்றனவென்றும், வேகத்தினால் நமக்குப் பூமி சுழலுவதாகத் தோற்றுகின்றிலதென்றும், சூரியன் சுழலுவதாகத் தோற்றுவது பிராந்தியென்றும், இப்பூமியும் க்கோளங்களைப்போலவே ஆதாரமின்றி ஆகாயத்திலிருக்கின்றதென்றும் கூறுகின்றனர்கள்; இதுவும் மடமையை விளக்குகின்றது; பூமி கிழக்குமுகமாகச் சுமார் ஒரு மினிட்டுக்கு இருபத்தைந்து மயிலுக்குக் குறையாமல் சுழல்வதாக அவர் கூறியிருக்கின்றமையின், அது மிகவும் பொருந்தாது, ஏனெனின், கருடன் முதலிய சிறந்த பறவைகள் நாடோறுங் காலையிலெழுந்து ஆகாயத்தில் பறந்து சுமார் இரண்டு மூன்று மணிவரையிலும் கீழே யிறங்காமல் வேண்டும் திசைகளிற்சென்று இரை தேடிக்கொண்டு மீளவும் தங்கூடுகளில் மாலையில் வந்தடைகின்றன வல்லவோ? அது எவ்வண்ணம் பொருந்தும், அவை கீழே யிறங்குவதற்குள் இப்பூமி யெவ்வளவுமயில்தூரம் சுழன்றிருக்கவேண்டும், சுமார் இரண்டாயிரம் மயிலுக்குமேலேயே சுழன்றிருக்கவேண்டுமே? இவ்வளவு வேகமாகப் பூமி சுழன்று கொண்டிருக்கையில், மறுபடியும் அப்பறவை யக்கூட்டையடைதல் எவ்வாறடையக் கூடும், ரயில்வண்டி வேகமாகச்செல்லுகையில், யாராலாயினும் ஏறக்கூடுகின்றதோ? ரயில்வண்டி வேகமாகச்செல்லுகையில், அதன்மேற்புறத்திலொருவனிருந்துகொண்டு ஓர் பறவையை யுயரப்பறக்கவிட்டு ஒரு நாழிகை யப்பறவையை யாகாயத்திலேயே பறந்துகொண்டிருக்கச்செய்வானாகில், மீளவும் அப்பறவை யந்த வண்டியைச் சேருமா? சேராதென்பது மடையனுக்கும் தெரியுமன்றோ? அதற்குள் அந்த வண்டி சுமார் நாற்பது மயிலுக்குக் குறையாமல் சென்றிருக்குமே? பூமிக்குத்தான் சுழலும் வழியிலேயே எல்லாவற்றையும் இழுக்கும்படியான சக்தியுளதெனின், பறவைகள் எப்பொழுதும் கீழ்த்திசையைநோக்கியே செல்லவேண்டுமேயன்றி, மற்றத்திசைகளில் ஒருக்காலும் செல்லக் கூடாது, ரயில்வண்டியிலும், நாவத்திலும் இருப்பவர்களுக்கு ஒருக்காலில் பூமியும் நீரும் சுழல்வதாகத் தோற்றினபோதிலும் ஆராயுங்கால் ரயில்வண்டியும் நாவமுமே சுழல்வதாக நன்கு விளங்குகின்றது; அவ்வண்ணமே சூரியன் சுழல்வதாகத்தோற்றினும் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்குங் காலையிலாயினும் பூமி சுழல்வதாகத் தோற்றவேண்டுமன்றோ? அப்படி யொருவர்க்குந் தோற்றுகின்றிலதே? இப்படியிருக்க முனிவர்களின் வாக்கியங்களையும் பொய்யென்று வாதித்து அனுபவத்துக்கும் விருத்தமாகப் பூமியே சுழலுகின்றதென்று சாதிப்பது என்ன மடமை, ஆதலின், சோதிடர்களின் கருத்தையும், மாமுனிவர்களின் மகிமையையும் அறியாமல் பிதற்றுகின்ற பேதையர்களின் வார்த்தையினால் மயக்குறற்க, இதனைக்கண்டவர்களுக்கு ஒரு விரோதமும் தோன்றாது, சூரியாதி கிரஹங்களின் நிலை சில விடங்களில் ஒருவிதமாகவும், சில விடங்களில் மற்றொருவிதமாகவும் கூறப்பட்டிருப்பதற்கு ஒன்று மண்டலங்களின் நிலையையும், மற்றொன்று அம்மண்டலாதிஷ்டான தேவதையின் நிலையையும் கூறினதாகப் புலவர்கள் கருத்துரைத்திருக்கின்றனர்கள்; ஆதலின், இவ்வண்ணமுரைப்பது ஒரு நூலுக்கும் விரோதமில்லை; இந்தச் சருக்கத்திலும் மஹாராஜர் கீழ்த்திசையின் விஸ்தீரணமுறைகளை யுரைத்திருப்பதை யாராயுங்காலையிலும் இப்பொருளே நன்கமையுமென வனவாக்கும் விளங்கும்; இதினுரைத்தற்குரியது வெகுவாகவுளதாயினும் விரிவுக்கஞ்சி மௌனமடைந்தனம்.

• இராவணனுடைய இருப்பிடம் தென்திசையில் இலங்கையென்பது மஹாராஜாக்குத் தெரியுமாயினும், அவன் மாயாவியாதலாலும், ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய தோள்வலிக்கஞ்சி வேறிடத்திலோடி யொளித்துக்கொண்டிருப்பனோவென்கிற ஐயத்தினாலும், நாற்றிசைகளிலும் தூதனுப்பினனென வறிக.—

நாற்பத்தொன்றுவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் தென்றிசைக்கு வாநரர்களை யனுப்பியது.

மஹாராஜரிவ்வண்ணம் கிழக்குத்திசைக்கு விநதன் முதலிய வாநரசேனைகளை யனுப்பிவிட்டுத் தென்றிசைக்கும் சிறந்த வாநரர்களை யனுப்பும்படி நிச்சயங்கொண்டு அநலகுமாரனாகிய நீலனையும், அநிலகுமாரராகிய சிறிய திருவடியையும், திசைமுகதேவர் மைந்தனான ஜாம்பவந்தனையும், ஸுஹோத்ரன், சராரி, சரகுலமன, கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், ஸுஷேணன், ரிஷபன், மைந்தன், துவிவிதன, விஜயன, கந்தமாதனன, உல்காமுகன், அஸங்கன, அங்கதன முதலியவர்களையும் அழைத்து இராவணனுறையிடமத்திசையிலென்பதை யறிந்தவராதலின், சிறந்த மிகுந்த சேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு தென்றிசையைத் தேடும்படி கட்டளைசெய்து மொழியலுற்றனர். கேண்மின அன்புடைய சேனாதிபாகளே! நீவிரெல்லீருஞ் சென்று தென்றிசையில் எங்கெங்கு ஏகாந்தமான இடங்களுளவோ? அங்கங்கே சென்று சீதாதேவியாரையும், இராவணப்பயலையும் தேடி வருக; அதற்கு முறையே வழியுரைக்கின்றேன் கேளீர்; அநேக சிகரங்களையுடைய பற்பல காடுகளடர்ந்த விந்தியமலையையும், கொடிய கருநாகங்களையுடைய நர்மதாநதியையும், கோதாவரி, கிருஷ்ணை, வரதா, மேகலா, உத்கலா என்னும் நதிகளையும், தசார்ணதேசத்திலுள்ள நகரங்களையும், அசவவந்தி, அவந்தி என்னும் சிறந்த நாடுகளையும், விதர்ப்பம, ரிஷிகம, மாஹிஷகம், வங்கம, களிங்கம், கௌசிகம என்னும் தேசங்களையும் முறையே தேடிப் பற்பல காடு மலைகளடர்ந்த தண்டகாரணியத்தையும், அங்குப் பெருகி வருகிற ஆந்தக் கோதாவரியையும், ஆந்தரம், புண்ட்ரம், சோளம், பாண்ட்யம், கேரளம என்னும தேசங்களையும், அயோமுகமென்னும், ஸஹ்யமென்னும பெயருடைய மலைகளையையும், அதினின்றும்பெருகிவருகின்ற காவேரியையும், அதன சிகரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அகஸ்த்ய மஹாமுனிவரையும் சென்று காண்க. பின்பு, அவரிடத்தில விடை பெற்றுக்கொண்டு தாம்ரபர்ணியென்னும் நதியையுந் தாண்டிச் செல்க; அந்த நதி இருகரையிலும் சந்தனமரங்களடர்ந்து தெளிவுற்றுப் பெருங்கடலைச் சேர்கின்றமையில், காமினி காமுற்றுக் காந்தனிடம் செல்வதுபோல விளங்கும்; அதன்மேல் பொன்மயமான பாண்டியராஜர்களின் ராஜதானி கட்புலனாகும்; அதன்மேல் தென்கடலின் கரையில் அகஸ்தியமுனிவராலே தாபிக்கப்பட்ட மகேந்திரமென்னும் மலை யிருக்கின்றது; அது பொன்மயமாகியும், பற்பல காடுகளடர்ந்துமுளது; அதில் தேவகந்தர்வ வித்யாதரசாரண கிந்நரகிம்புருஷாதி தேவர்களும், தேவரிஷிகளும் வாழ்வுற்று மகிழ்கின்றனர்கள்; அம்மலைக்குப் பர்வங்கள்தோறும் தேவேந்தி

ரன் வருகின்றனன்; அதற்குமேல நூறுயோஜன தூரத்தில் இலங்கா த்வீபமிருக்கின்றது; அதுதான் அந்த ராவணனுக்கு வாழ்விடம்; ஆதலின், அங்கு மிகவும் ஊக்கத்துடன் பிராட்டியை நன்கு தேடுக; அங்கு மநிதர்கள செல்வதரிது; அதற்குச செலலும வழியிலே அங்காரகையெ ன்னுமொரு கொடிய அரக்கி கடலிடையில் வாழகின்றனள; அவள் ஆகாசத்தில் செலலுமவர்களையும், அவாகளின் நிழலைப்பற்றி யிழுத்துக் கொலை செய்கின்றனள்; ஆதலின, அவவிடங்களில் மிகவும் ஊககத்துடன் சென்று எவ்வெவவிடஙகளில் ஐயந்தோற்றுகின்றதோ? அவவவவிடங்களை நன்காராயந்து ஐயந்திரந்து பிராட்டியைத் தேடுக; அந்த இலங்காபுரிககுத் தெறகில் நூறு யோஜனதூரத்தில புஷ்பிதகமென்னும் சிறந்த மலை பல சிகரங்களை யுடையதாகிக கதிரவன்போல ஜொலிககின்றது; அதில் ஒரு சிகரம் பொன்மயமாயுளது; அதுதான் ஸூரியனுக்கு வாழவிடம்; மற றொன்று வெளளிமயமாயிருககின்றது; அது சந்திரனுக்கு வாழவிடம்; அதில் மறறும் பறபல தேவகணஙகளுமவாழகினறன;—

నతంకృఘ్నాఃపశ్యన్తి నన్నృశంసానవాస్తికాః
ప్రణమ్యశిరసా శైలం తంవిమార్గతవానరాః.

நதமகருதகளுஃபசயநதி நநருசம்ஸாநநாஸதிகாஃ
பரணமயசிரஸாசைலம தமவிமாாகதவாநராஃ.

அம்மலையை நன்றியிலலாதவாகளும, கொடுமைகொண்டு ஜீவஹிம்ஸை செயபவாகளும, வேதததைப பிரமாணமாக உடன்படாமல் நிரீசுவரவாதம் செயகின்ற நாஸ்திகாகளும் கண்ணுறுாகள; நீங்கள அதனைக் கணடு வணஙகிப் பின்பு, பிராட்டியைத்தேடுக; அதறகுமேல் பதினன்கு யோஜனதூரததில் ஸூரியவான் என்னும் மாமலையிருககின்றது; அதறகு வழி மிகவும செலவதற்கு அரியதாகும; அதறகுமேல் வைதயுதமென்னும் மலை பறபல மரஙகள தளிாததுப் பூததுக காயததுக கனிததுள; நீங்களங்கே சென்று காய கனிகளை யுண்டு தேனையும பருகி மகிழ்நது மேலே செல்லக்கடவீாகள; அதறகுமேல் மிகவும கண்ணுறத்தக்க குஞ்சரமென்னும் மலை யுளது; அதன் சிகரததிலேதான விசுவகாமன அகத்தியமாமுனிவருககு ஆசிரமம இயற்றி யளிததிருககின்றனன; அம்மலையின்மேல் பததுயோஜனமுயரத்தில் ஒரு யோஜனம் விஸ்தாரமுளள போகவதியென்னும் வாழ்விடமிருக்கின்றது; அதிலும் பனனகர்களே வாழகின்றனர்கள்; அங்கு நாகராஜனன வாஸுகியும வாழந்துகொணடிருக்கின்றனன்; அங்கும் சென்று பிராட்டியைத் தேடுக; அதற்குமேல் பற்பல கூடமான இடங்களுள; அங்கும் நன்காராயந்து பிராட்டியைத் தேடுக; அதற்குமேல் ரிஷபம்போலவே உருவமமைந்த ரிஷபமென்னும் மலை யுளது; அந்த ரிஷபகிரியில் கோரோசனவண்ணமுறறதும், பதுமதள

வண்ணமுற்றதும், தமாலதளவண்ணமுற்றதும், தீபபொறிபோன்றதுமா கிய திவ்ய சந்தனம் உண்டாகின்றது; நீங்களதைககணடு விருப்புற்று கையிலுல தொடற்க; அவ்வநத்தை ரோஹிதனென்னும் கந்தர்வர்கள பாதுகாததுககொண்டிருககினறனாகள; அவாகளுக்கு இறையவர்கள் சைலூஷன், கிராமணி, சிக்குரு, சுபரன், பப்ரு என்னும் ஐவா வாழ்கின்றனர் கள்; சூரியன், சந்திரன், அக்கினிகள்போன்ற மேனியுடைய நல்வினை செய்தவாகளும் அங்கு வாழ்கின்றனாகள; வானுலகம பெற்றவாகளும் அங்கிருக்கின்றனாகள; அதுவரையிலதான் இவவுலகததவர்களால் செல்ல லாகும; அதற்குமேல் மிகவும கொடியதான பிதிராகளின் உலக மிருக் கின்றது; அது உங்களுககுச செல்வதற்குரியதாகாது; அது மிகவும் நளளிருளினுல் மூடப்பபட்டிருக்கும்; அங்கேதான் யமதாமராஜனுடைய ஸம்யமினியென்னும் ராஜதானி யுளது; இதுவரையிலதான நீங்கள செல்வதற்கும், பிராட்டியாரைத தேடுவதறகும் திறமை கொள்வீாகள; ஆதலின், நீங்கள் அதுவரையிலும் சென்று எல்லாவிடங்களிலும் நனறுகப பிராட்டியைத் தேடி யவா செயதியை யறிநது வரககடவீர்கள்; யாவனொரு வன் இவவண்ணம் தேடி ஒரு மாததுக்குளளாக என்னிடம் வநது கண் டேன் சீதாதேவியை யென்று மங்களங்கூறுவானே? அவன் எனனுடன் கூடி எனக்கு நிகரான போகங்களைபபெற்று மகிழநது வாழுவான்; அவனி லும் இனியன் எனக்கு மறறொருவனுமிரான; அவனே எனககு உயிரி னும் இனியவன்; அவன ஏதேனும அபராதஞ்செயினும, எனக்கினிய னுகவே எண்ணப்படுவான்; நீங்கள அளவறற பல பராக்கிரமமுடையவர் களும, நற்குலத்திற பிறந்தவர்களும், நுணணறிவுடையவாகளுமாகின்றீர் கள; ஆதலின், நீங்கள பிராட்டியை எவ்வணணங்கண்டு மகிழுவீாகளோ? அவ்வண்ணம் நன்முயற்சிசெயது சென்று காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வரக்கடவீாகள; என்று மஹாராஜா, ஜாமபவான், அனுமான், அங்கதன் முதலானோாகளுக்குத் தென்திசையின் வழி யுரைத்து விடை கொடுத்தனுப்பினா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில் நாற்பததொன்றுவது சருக்கம் முறறிற்று.

கீழத்திசையிறபோலத் தெனதிசையில முழுதலும் செலவதறகு நடுவில் யம லோகம் புகறகரியதாதலின, தடையாகினறது; தென கிழக்காகவாவது, தென் மேற காகவாவது சுறறிக்கொண்டே பூமியினடிபபுறததை யடையவேண்டும்.

புஷ்பிதகம் எனனும் மலையிலுமே சூரிய சந்திரர்கள் தக்ஷிணாயனத்தில் சாய்கின்றனாகள, அதற்குமேலுள்ளவாகளுககு சூரிய சந்திரர்கள் எப்பொழுதும் வடபுறததிலேயே காணப்படுவார்கள், ஒருவர்க்கு பல விடங்களில் வீடிருப்பது

நாற்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

மஹாராஜர் மேற்குத்திசைக்கு வானரர்களை யனுப்பியது.

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் ஜாம்பவான் முதலானோர்களைத் தென் திசைக்கு அனுப்பி மேற்றிசைக்கனுப்புவதற்காக தாரையின் தந்தையான ஸுஷேணனை யழைத்துத் தமக்கு மாமனாராதலின், அவனை வலஞ் செய்து வணங்கி மொழியலுற்றனர். கேளீர் மரீசிமஹாமுனியின் குமாரரான மாரீசரே! நீர் மற்றுமுள்ள மரீசி குமாரர்களுடனும், மற்றுமுள்ள ரிஷி குமாரர்களான வானரர்களுடனும் புறப்பட்டு மேற்றிசைக்கு இரண்டு லக்ஷம் சேனைகளின் திரளகளுடன் சென்று தேடுக, சராவதி நதியினின்றும் மேற்காக நீங்கள் செல்வீர்களாயின், முறையே ஸுராஷ்டரம், பாஹ்லீகம், சூரம், பீமம் முதலிய செழிப்புள்ள தேசங்களும், பற்பல நகரங்களும், புன்னைகவகுளோத்தாலகங்களின் திரளுடைய பெரிய வனமும், தாழைச்சோலைகளும் காணப்படும்; மேற்குத்திசைநோக்கிப் பெருகுகின்ற பற்பல நதிகளும், பற்பல யோகிகளின் ஆசிரமங்களும், பற்பல காடுகளும், மலைகளும், நீர் மரஞ் செடி கொடிகளற்ற மருகாந்தாரமும், உயர்ந்த சிலைகளும், முறையே காணப்படும், அங்கெல்லாம் பிராட்டியை நன்றாகத்

போலவே ஸூரிய சந்திராகஸ்திய வாஸுகி முதலானோர்களுக்கும் வேண்டுங்காலங்களில் வாழ்வதற்காக அங்கங்கு வாழ்விடங்களுளவென்றுணர். அவர்கள் செய்வதனமை யுடையவர்களாதலின், ஒருவரே பலவிடங்களிலும் பல உருவங்கொண்டிருப்பார்கள்

மஹாராஜா முன்பு பெருமாளுடன் ராவணனிருப்பிடந்தெரியாதென்றுரைத்திப்பொழுது இராவணனிருப்பிடத்தை யுரைத்தனர், ஆதலின், அவர் பொய்யரல்லரோவெனின், பொய்யரல்லர், முன்பு ராவணனுக்கு வாழ்விடம் இலங்கையாயினும், பிராட்டியைப் பறித்துவந்த பின்பு, அங்கு வாழ்கின்றானென்பது நிச்சயமில்லை, அச்சத்தினால் வேறிடத்திலும் ஒளிந்து வாழ்வான்; அப்பொழுது அவனிருக்குமிடத்தைத் தேடுவதற்குச் சேனைகளும் ஸ்வாதீனத்திலில்லை; ஆதலின், அப்பொழுது பெருமாளுக்கிருந்த துயரத்தில் சந்தேகமாயுரைசெயினும், அப்போழ்தே பிராட்டியைத்தேட முயற்சி செய்வார்; அவ்வண்ணம் இலங்கைக்கு வந்து பார்த்து இராவணன் அங்கிரானாகில், பின்பு செய்வது யாது; ஆதலின், பெருமாள் காரியம் அப்பொழுது முடிவுபெறுமல்ல சிரமமாத்திரம் அதிகமாகும், என்று ஆராய்ந்தே அப்பொழுது அந்தச் சங்கதியை யுரைசெய்யாது மறைத்தனரெனவுணர்க; ஒருவருக்குத் தீங்கு நேரும்படியான பொய்யே பொய்யாகுமல்லது, ஒருவர்க்குந் தீங்கில்லாமல் ஒருவர்க்கு இதமான பொய் பொய்யாகாது; மஹாராஜர் முன்னமே பெருமாளுக்கு இராவணனிருப்பிடத்தை யுரைசெயின், தமது காரியம் முடிவுபெறுதென்று பொய் யுரைசெய்தனரென்று சிலர் கூறுவார்கள்; அது தோழமைக் குரியதாகாதாதலின், பொருந்தாது.

தேடி அதற்கு மேற்கில் செல்வீர்களாயின், பச்சிமசமுத்திரம் தென்படும்; அதன் தீரத்தில் தாழை தமாலங்களின் காடுகள் மிகுந்துள; வானரர்கள் அவ்விடங்களில் மிகவும் மகிழ்வுறுவார்கள்; அங்குள்ள காடுகளிலும், மலைகளிலும், பிராட்டியையும், இராவணனையும் தேடுக; அன்றியிலே, அங்கே முரசீபட்டணம், ஜடீபுரம், அவந்தீபுரம், அங்கலோபை, மிகவும் மரங்களடர்ந்த அலக்ஷிதமென்னும் வனம், மற்றும் பற்பல நாடு நகரங்களுமுள; ஸிந்து நதிக்கும், ஸாகரத்திற்கும், ஸங்கமபூமியிலே ஹேமகிரியென்னுமொருமலை பற்பல சிகரங்களை யுடையதாகி விளங்குகின்றது; அதன் தாழ்வரைகளிலே சிறகுகளையுடைய சிங்கங்கள் வாழ்கின்றன; அவைகள் திமிதிமிங்கிலங்களையும், யானைகளையும் எடுத்துப் பறந்து தத்தம் கூடுகளுக்குச் செல்லுகின்றன; மதமேறி யிறுமாப்புற்று மேகங்களைபோலப் பிளிறுகின்ற களிறுகளும் அக்காடுகளில் திரிகின்றன; அம்மலையின் சிகரமும் பொன்மயமாகி வியன்றுயர்ந்துளது, அவ்விடங்களிலும் தேடுக; அதற்குமேல் பச்சிமசமுத்திரத்தில் பாரியாத்திரமென்னும் மலையுளது; அதனுடைய சிகரம் பொன்மயமாகி நூறுயோஜனம் வியன்றுயர்ந்துளது; அதன்மேலே வேண்டுமாறு ரூபந்தரிக்கவல்லத் தீபோல விளங்குகின்ற இருபத்துநான்குகோடி கந்தர்வர் வாழ்கின்றனர்கள்; அவர்கள் மிக்க கொடியர்களாதலின், நீங்களவரருகிற் செல்லற்க; அங்குள்ள காய் கனி முதலியவைகளையும் விரும்பற்க; அவர்கள் அவைகளைக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்கள்; அவ்விடங்களில் நீங்கள் மிகவும் ஊக்கத்துடன் முயற்சிசெய்து பிராட்டியைத் தேடுக; வானரஜாதியுடையவர்களுக்கு அவர்களிடத்தில் அச்சமுறல் வேண்டுவதில்லை; அதற்குமேல் வைடூரியவர்ணமுற்று வச்சிரமணிகளுடையதாகிய பற்பல மரஞ்செடிகளடர்ந்துள்ள வச்சிரமென்னும் மாமலை நூறுயோஜனம் உயர்ந்தும், அகன்றும், ஒளிகொண்டு விளங்குகின்றது; அங்குள்ள குகைகளிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அதற்குமேல் கடலில் நான்காவது பாகத்திலே சக்கரவான் என்னும் மலை யுளது; அங்கு முன்பு விசுவகர்மன் ஆயிரம் அருமுடைய திருச்சக்கரத்தையியற்றினன்; ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஓரவதாரத்தில் ஹயக்கிரீவனென்றும் தானவனைக் கொலைசெய்து அவனால் பறிக்கப்பட்ட சக்கரத்தையும், பஞ்சஜனனென்றுந்தானவனைக் கொலைசெய்து அவனுடையஎலும்பினலுண்டாகிய பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தையும் பறித்தருளினர். அந்தச்சக்கரவானென்னும் மலையின்தாழ்வரைகளிலும், குகைகளிலும், இராவணனையும் பிராட்டியாரையும் தேடுக; அதற்குமேல் அறுபதினாயிரம் யோஜனதூரம் தாண்டிச்செல்வீர்களாயின், வராஹமென்னும் மலை பொன்மயமான சிகரங்களையுடையதாகி யாழ்ந்த கடலிடையில் விளங்குகின்றது; அதன்மேலேதான் ப்ராக்ஜ்யோதிஷமென்னும் பொன்மயமான பட்டணமிருக்கின்றது; அதில் மிகவுங்கொடிய தன்மையுடைய நரகாஸுரன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனன்; அவ்விடங்களிலும் இராவண

லையும் பிராட்டியாரையுந் தேடுக; அதனையுந் தாண்டிச் செல்வீர்களா யின்,* மேகவான் என்னும் மாமலை பொன்மயமாகி யெங்கும் விளங்குகி ன்றது; அதில் பன்றி, யானை, புலி, காடி, சிங்கம், முதலிய விலங்கு கள் கர்ஜனை செய்து அதனால் தோன்றிய பிரதி தொனியைக்கேட்டு மிக வும் கூவுகின்றன; அதன்மேலேதான் முதலில் தேவேந்திரன் தேவராஜ்ஜிய பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டனன்; அதனைக்கடந்து முறையே அறுபதினா யிரந்தங்கமலைகளைக்காண்பீர்கள்; அதிலுள்ள மரங்களும் பொன்மயமாகிப் பூத்துத் தழைத்து விளங்குகின்றன; அம்மலைகளின் நடுவிலே ஸாவ ர்ணி மேருவென்னும் ஒரு மலை மற்றுள்ள மலைகளுக்கு அரசன்போலவே விளங்குகின்றது; அது வையோனிடத்தில் வரம்பெற்று ஓரிரவும் பகலும் தன்மேல் வாழ்ந்த தேவகந்தர்வ தானவ பசு பக்ஷி முதலிய வெல்லா வஸ் துக்களையும் பொன்மயமாக்குகின்றது, தேவகந்தர்வாதிகளும், ஸப்தரிஷி களும், அஷ்டவஸுக்களும், விசுவேதேவர்களும், மற்றுமுள்ள தேவ முனிக்கூட்டங்களும் தினந்தோறும் அங்கேயதி மாலைப்பொழுதில் ஸூரி யனை நோக்கிப் பூஜை செய்கின்றனர்கள்; அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவு டனேதான் இரவி இங்குள்ளோர்களால் காணற்கரியனாகி அஸ்தகிரியை ய டைகின்றனன்; அங்கிருந்து அஸ்தகிரிக்குப் பதினாயிரம்யோஜனதூரமிருக் கின்றது; அவ்வளவுதூரத்தையும் கதிரவன் அரை முகூர்த்தத்தில் தாண்டி மறைந்து விடுகின்றனன்; அம்மலையின் சிகரத்திலே பொன்மயமாகியும், பொன்மயமான பசு பக்ஷி முதலியவைகளையுடையதும், பலவகை மரங்க ளடர்ந்ததுமாகியதோர்பட்டணம் விசுவகர்மனாலே இயற்றப்பட்டுளது; அதிலேதான் பாசஹஸ்தனான வருணன் வாழுகின்றனன்; அந்த ஸாவ ர்ணி மேருவுக்கும், அஸ்தகிரிக்கும், இடையில் பத்து புனையுள்ள பருத் துயர்ந்த பனைமரமொன்றுளது; அதுவும் பொன்மயமாகியதும், விசித்தி ரமான வேதியுடையதுமாகி விளங்குகின்றது; அங்குள்ள எல்லாவிடங்க ளிலும், ஆறுகுளங்களிலும், பிராட்டியாரைத்தேடுக; அந்த ஸாவர்ணி மேருவின்மீது மேருஸாவர்ணி யென்னும் மஹாயோகி தமது தேஜஸ்வி னாலேயே விளங்குகின்றனர்; கதிரவன்போல் ஒளிக்கின்ற அம்மேரு ஸாவ ர்ணி மாமுனிவரை நீங்களெல்லோருங் கண்டு பணிந்து பிராட்டியின் சங் கதியையும் கேட்டறிந்து கொள்க; இவ்வளவுதூரம் வரையிலேதான் கதிர வன் ஒளிக்கச்செய்து இருளையகற்றி யஸ்தகிரியை யடைந்து மறைகின்ற னன்; இதுவரையிலும்தான் உங்களாலே செல்லத்தகும்; அதற்குமேல் கதிரவனொளியின்றி யிருள்மூண்டு அளவற்றிருக்கின்றது; அதற்கும

மேலே நாம் சென்றிலோம்; கேட்டறிந்துமிலோம்; இதுவரையில் நீங்கள் சென்று பிராட்டியின் செய்தியையும், இராவணனொளித்திருக்குமிடத்தையும் அறிந்துகொண்டு ஒருமாதத்திற்குள் மீண்டெய்திச செய்தி யுணர்த்தககடவீர்கள்; ஒருமாதத்திறகுமேல் ஒருவனுமிருக்கக்கடவனல்லன்; அப்படியிருப்பவன உயிர்த் தண்டனைக குள்ளாகுவான; உங்களுடன் கூடவே எனக்கு மாமனாரும், மிகவும் வீரமுடையவருமாகிய இந்த ஸுஷேணர் வருகின்றனா, நீஙகளெல்லோருமு இவருடைய கட்டளையின்படி நடந்துகொளளக்கடவீாகள, இவரும் சிறநதவா; நீங்களும சிறப்புறறவாகள; ஆதலின, நீஙகளிருவரும் எனக்கு முதன்மையானவர்கள; ஆதலின, இவரை முனனிட்டுககொணடு மேறறிசையைத் தேடிவருக; பெருமாளுடைய பிரிய மஹிஷியான பிராட்டியாரைக் கண்டு வருவீர்களாயின், பெருமாள செயத உபகாரததிற்குப் பிரதியுபகாரமாகுமாதலின்; எல்லோருமு நல்வினையராகுவோம; ஆதலின், யானுரைசெயயாவிடினும, காலதேசஙகளுககுததககபடி யெவவணணமு செயலவேணடுமோ? அவவணணஞ் செயது காரியததை முடிததுக்கொணடு வருக; என்றிவவணணம மஹாராஜா கடடளைசெயதனா ஸுஷேணன் முதலிய வாநராகளும அதனைககேடடு மகிழ்ந்து அவ்வணணமே மேல்திசைமுழுதும தேடிவருவோமெனறு உடன்படடு அவரிடததில் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிரயாணபபடடனாகள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில நாறபததிரணடாவது சருககம

முறறிறறு.

கீழததிசையைபபோலவே மேலதிசையிலும ஸூரியகிரணம் முழுதலும வியாபிக்கினறமையின, ஸஞசரிககததககதாகினறது, தெனதிசையில அவவணணமிலலாமல இருள்மூடியிருககினறமையின, செல்லறகரியதெனறே யியம்பினாரெனறி, முடிவு கூறவில்லை; இததிசையிலும ஏழுகடலகளும அதனதனது தீவுகளும் உள; விசேஷமினமையின, எடுததுக கூறபபடாவாயினும, கூறபபடடனவாகவே எண்ணலவேணடும், இவ்வணணம நாறறிசைகளிலும், ஏழுகடலையுங கடநது லோகாலோகபாவதம் சுறறி யிருககின்றது, அதறகுமேலும் இருள்மூடி யளவறற இடமுமிருக்கினறது; இபபடி லோகாலோகநதாணடி நெடுந்தூரம் இருளில ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அரஜுனனை யழைத்துககொணடுபோய பிரகிருதி மணடலததுககுள்பட்ட ஸ்ரீவைகுணடமெனனும் வேறொரு திவவிய லோகததிறகு எழுநதருளினாரெனறு ஸ்ரீமஹாபாரதாதிகளிலுமிருககின்றது, இவவணணமாராயுங்கால் முனிவர்கள் முக்காலப் பொருள்களையுமுணாநது உண்மையாகக கூறியதைப் பிழையென்று பழிப்பவரைவிட மடையருமுளரோ? ஆதலின், எல்லோரும் இவ்விடங்களிலெழுதிய நோட்டுக்களை நன்காராய்நது பழிபபவாகளுககுத்தக்க ஸமாதானங கூறக்கடவர்கள்,

நாற்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

மஹாராஜா வடதிசைக்குச் சதவலியென்னும் யூதபதியைக் கட்டளைசெய்தனுப்பியது.

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் தம்மாமனாராகிய ஸுஷேணனை மேற்குத் திசைக்கு வழியுரைத்தனுப்பிவிட்டுப் பின்பு சதவலியென்னும் மிகவும் வீரமுடைய வானரனையழைத்து ராஜதருமத்தை நன்குணர்ந்தவராதலின், தமக்கும் பெருமாளுக்கும் நலம் விளையுமாறு மொழியலுற்றனர். கேளாய் சதவலி! நீ உன்னைப்போன்ற சிறப்புற்ற அநேகமாயிரம் வானர சேனைகளுடனும், யமதருமராஜன் குமாரர்களுடனும், அமைச்சர்களுடனும் கூடிப் புறப்பட்டு இமயமலையையே அலங்காரமாகவுடைய வடதிசையை நோக்கிச் செல்லுக, அங்குள்ள இடங்களுள் ஓரிடமும் விடாமல் பிராட்டியாரைத் தேடுக, இக்காரியம் நிறைவேறுமாயின், பெருமாள் திருவுள்ளமுகந்தருளுவர், அப்பொழுதுதான் நாம் கடன் தீர்ந்தவர்களாகுவோம்; நமக்குப் பெருமாள் பேருதவிசெய்தருளினரல்லரோ? ஆதலின், அதற்குப் பிரதியுபகாரஞ் செய்தோமாயின், நம்பிறவி பயன்பட்டதாகும்;—

అర్థినః కార్యనిర్వృత్తిం మకర్తురపియశ్చరేత్
తస్యస్యాత్సఫలంజన్మ, కింపునఃపూర్వకారిణః

அர்த்தினஃகார்யநிர்வ்ருத்திம் அகர்த்துரபியச்சரேத்
தஸ்யஸ்யாத்ஸபலஞ்ஜன்ம கிம்புநஃபூர்வகாரிணஃ.

ஒருவன் நமக்குபகாரஞ் செய்திலனாயினும், அவன் காரியத்தை யாவன் செய்கின்றனனோ? அவனுடைய பிறப்பும் பயனுள்ளதாகுமெனின், முன்பே நன்றிசெய்தவனுடைய காரியத்தைச் செய்பவனுடைய பிறவி பயனுள்ளதாகுமென்பதில் ஐயமுறல் வேண்டுமோ? ஆதலின், இதனை இதயத்தில் நினைந்துகொண்டு நமக்கிதனைச்செய்பவர்களாதலின், பிராட்டியார் எவ்வண்ணம் காணப்படுவரோ? அவ்வண்ணம் முயற்சிசெய்து தேடுக; அன்றியிலே, இந்தப் பெருமாளும் ஸர்வ பூதங்களுக்கும் இறைவரும், பூஜை செய்துகொள்வதற்குரியவரும், நமக்கும் இனிய தோழருமாகின்றனர்; ஆதலாலும், நீங்கள் இக்காடுகளிலும், நதிகளிலும், மலைகளிலும், நன்கு தேடுக; அங்கிருந்து புறப்பட்டு மலேச்சம், புளிந்தம், சூரஸேனம், ப்ரஸ்த்தலம், பரதம், குரு, மத்ரம், காம்போஜம், யவனம், சகம், ஆரட்டம், பாஹ்லீகம், ரிஷிகம், பௌரவம், கண்டகம், சீனம், பரமசீனம், நீஹாரம், தரதம் என்னும் தேசங்களையும் சென்று தேடுக; அங்கிருந்து

இமயமலை சேர்ந்து லோத்ரம், சந்தனம், தேவதாரு முதலிய காடுகளி லும், இராவணனுடன் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து தேவகந்தர்வ ஸேவிதமான சோமாசிரமத்தையும், அங்கிருந்து காளமென்னுமுயர்ந்த மலையையும் சேர்ந்து அங்கங்குள்ள காடு குகை முதலிய விடங்களிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து செல்லின பொன்மயமாகிய ஸுதர் சனமென்னும் மாமலையும, அதற்குமேல் அநேகஞ்சோடி பறவைகளுடைய தேவஸகமென்னும மாமலையும் காணப்படும, அவவிடங்களிலும தேடுக; அங்கிருந்து நூறுயோஜநமலவளாயில ஆறு குளங குட்டை காடு செடி பசு பக்ஷி மிருகங்களொன்றுமின்றி மருகாந்தாரமாயிருக்கினறது; அதனை மிகவும விரைவாகத் தாவிச் செல்வீர்களாயின, வெள்ளிநிறமுள்ள கைலாஸ மெனனும் மாமலையையடைநது மகிழுவீாகள, அமமலையினமேலேதான் சரதகால மேகமபோனற பொன்னலலங்காரஞ்செயயபபட்ட சிறந்த பெருமாளிகையை விசுவகாமன குபேரனுககு இயறறி யளிததிருக்கினற னன; அவவிடத்தில்தான் விசாலமான மானஸமெனனும ஸரோவரம தாமரை அலலி ஆம்பல் கருநெயதல் செங்கழுநீா முதலிய மலாகள மலாந் தும, ஹம்ஸஸாரஸாதியான நீாப்பறவைகளொலித்தும, தெயவப பொது மகளிாகளினுலே நீாவிளையாடலாடபபட்டுமவிளங்குகின்றது, அஙகேதான் யக்ஷாகளனவர்க்கும இறைவனுகிய குபேரன் யக்ஷாகளுடன் மகிழநது வாழகின்றனன; அங்கும அதைச்சூழ்நத மலைகளிலும பிராடடியாரையும ராவணனையுந தேடுக; அங்கிருநது க்ரௌஞசமென்னும மலையைசசோ நது மிகவும ஊககத்துடன் அதனது பிலததிலுளபோ செல்லுக; அங்கு தேவாகளாலும பூஜைசெயயபபடட சிறநத மாயோகிகள வாழ்கினறனர் கள்; அம்மலையிலுள்ள எலலாவிடங்களிலும பிராடடியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து அவருக்ஷம், காமசைலம், மானஸம, விஹகாலயம என்னும் நான்கு மலைகளையும் சோந்து தேடுக; அங்கு தேவதானவ ராக்ஷஸாக ளொருவரும் செல்லுகின்றிலா; அஙதுள்ள விடஙகளிலும் தேடுக. இம் மலைகளெலலாம க்ரௌஞசகிரியைச சூழந்துள்ள மலைகள்; அங்கிருந்து செல்லின் மைநாகமலை, அங்கேதான மயாஸுரன தனக்கு அரண்மனை கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனன; குதிரையின முகமுள்ள கிமபுருஷர்களின் பெணடிர்களும் அங்கு வாழ்கின்றனாகள், அவவிடங்களிலும் தேடுக; அங்கிருந்து செல்லின், சித்தா, வைகானஸர், வாலகில்யர் முதலிய மாயோகிகளின் ஆச்ரமமிருக்கின்றது, அஙகுச்சென்று அவர்களைக்கண்டு வணங்கி விநயம்பூண்டு பிராட்டியாருடைய செய்தியையும் வினவியறிந்து கொள்க; அங்கு பொற்றாமரைகள மலர்ந்து பாலஸூரியன்போன்ற அன்னபபறவைகளொலித்து வைகாநஸமென்னும் சிறந்த ஸரோவரமொன் றுளது; அவ்விடத்திலேதான் குபேரனுக்கு வாஹனமான ஸார்வபௌம மென்னும் திக்கஜம் பெண் யானைகளுடன் கூடி யுலாவிக்கொண்டிருக்கும்; அந்த வைகாநஸ ஸரஸ்ஸைத் தாண்டிச் செல்லின், ஸூரியசந்திர நக்ஷத்

திரங்களொன்றுமின்றியும், மேகங்களின்றியும், அளவற்றும் இருக்கிறது; அங்குள்ள மாயோகிகள் கதிரவன் கிரணங்கள்போல வொளிக்கின்றமையின், அவ்விடமெங்கும் எப்பொழுதும் பகல்போலவே அம்முனிவர்களின் தேஹ காந்தியினாலே விளங்கும்; அவ்விடத்தைத் தாண்டிச் செல்லின் சைலோதையென்னும் பெரிய நதி யிருக்கின்றது; அதன் இருகரையிலும் கீசகமென்னும வேய்கள அடாந்திருக்கின்றன; அவைகளே அங்குள்ள சித்தர்களை இககரையிலிருந்து அக்கரையிலும், அக்கரையிலிருந்து இக்கரையிலும் சாய்ந்து ஏற்றிககொணடு கொணாந்து விடுகினறன; அவ்விடத்திலேதான உத்தரகுருக்ஷேத்திரமிருக்கின்றது; அந்த இடத்திலும் நலவினை யறறவாகள வாழவுறாாகள; அதற்குமேல் பொறறாமரை மலர்களையும, இந்திரநீல வைடூரயமயமான இலைகளையுமுடைய பற்பல தாமரைகளையுடைய ஆறுகள பலவாறாக இருககின்றன; அங்குளள மடுவுகளும, கதிரவனபோலொலிக்கினற பொற்றாமரைகளினாலே விளங்குகின்றன; அவவாறுகளிலும் சிறநத மணிமயமாகிய இலைகளையும, பொன்மயமாகிய தாதுகளையுமுடைய கருநெயதலகளும், பொன்மணலுற்று முததுக்கள சூழநத மணற்குனறுகளும, நவமணிமயஙகளும், பொன்மயங்களுமாகி எப்பொழுதும் தளிர்த்தும பூத்தும் காயத்தும் கனித்துமுள்ள மரங்களும், மணிமயமாகிய பறவைகளும விளங்குகினறன; அன்றியிலே அம்மரங்கள் அங்குளளவர்களுககு வேணடியவைகளையெல்லாமளிக்கின்றன; சில மரஙகள் அங்குளள காமினியாகளும், காமிகளும அணிவதறகுரிய பறபல அணிகளையும், ஆடைகளையுமளிககினறன, சில மரங்கள் பற்பல விநோதமான சயனஙகளையும், மலர் மாலைகளையுமளிககின்றன; சில மரங்கள் பல வகைப் பானஙகளையும, பறபல பக்ஷியங்களையுமளிக்கின்றன; அங்குள்ள பெண்களும நறகுண நறசெயகை யுற்றவாகளும, ரூபயௌவனமுடையவாகளும் ஆகினறனர்கள, அவவிடஙகளில தேவகந்தாவ கின்னர கிம்புருஷ ஸித்த வித்யாதர நாக யக்ஷாதி தேவகணங்களும, காந்தையர்களுடன் கூடி இன்புறுகின்றனாகள; அங்குளள யாவரும கதிரவனபோன்ற மேனியுடையவாகளும், நல்வினை செய்தவாகளும், இன்பமுடையவர்களும், வேண்டியவைகளை யெல்லாம் பெற்று மகிழந்தவர்களும், காமினியாகளுடன் சேர்ந்திணைபிரியாதவர்களுமாகின்றனாகள, அவவிடத்தில் கிருத்த கீத வாத்தியங்களினொலியும், மந்தஹாஸவொலியும் கூடி யாவருக்கு மினிமையாகக் கேழ்க்கப்படுகின்றது; அவ்விடத்தில் மகிழ்வற்றவனும், மனைவியைப் பிரிந்தவனும் ஒருவனுமிலன்; தினந்தோறும் அவ்விடத்தில்

நற்குணங்கள் வளர்கின்றன ; அதனைக் கடந்து செல்லின வடகடல கட்புல னாகும் ; அதனிடையில் ஸோமகிரியெனனும பொன்மலை யொன றுளது ; இநதிரலோகத்திற்கும், பிரஹமலோகததிறகும செல்லுகின்ற தேவர்கள அவவழியாகவே செல்லல் வேண்டுமாதலின, அதனைக கண்ணுறுவாாகள் ; அவ்விடம இரவில் கதிரவனுடைய காநதி யுறறிலதாயினும, அமமலையி னொளியினாலே பகலபோலவே விளங்கும் ; அமமலையினமேலும் விசுவ ரூபியும், ஸ்ரீயஃபதியுமாகிய பகவானும, பதினொன்று ருததிரரும், நான முகனும, பறபல பிரஹமரிஷிகளினாலே சூழபபட்டவாகளாகி எழுந்தருளி யிருககின்றனர்கள் ; அந்த உததாகுருக்ஷேத்திரத்திறகு மேலே நீஙக ளொருக்காலையிலும செலலறக ; அதறகுமேல் ஒருவாககும் செலவதெளி தாகாது; அந்த ஸோமகிரி தேவாகளாலும செல்லறகுரியதன்று; ஆதலின, அந்த ஸோமமலைவரையிறசென்று அதனைககணடு உடனே மீணடெயதுக; இதுவரையிலுமே வாநராகளால செலலறகுரியது ; அதற்குமேல கதிரவ னொளியின்றியும, முடிவின்றியும இருத்தலால அதனமேல் யாமறிநதி லோம ; இதுகாறும எமமால் கூறபபடட இடஙகளிலும கூறபபடாதுளள இடங்களிலும் சென்று பிராட்டியாரையும, இராவணனையும தேடி வருக ; இவ்வணணம் நீங்கள சென்று பிராடடியாரைத தேடி வருவீாகளாயின், பெருமானுக்கும் நமக்கும் இனிது செயதீாகளாகுவீாகள ; அன்றியிலே, நம்முடன் சோந்து பகைவாகளையும வென்று பிராடடியாரையும் பெரு மானுககளித்து எமமால் பூஜை செயதுகொளளபபட்டவாகளாகி புத்திர மித்திர களத்திராதிகளுடன் கூடி வாழவீாகள ; ஆதலின, இககாரியத்தில் மிகவும் ஊக்கஙகொணடு தேடி வாரீாகள என்று மஹாராஜா கட்டளை செய்தனுபபினர்.

கிஷ்கிநதாகாண்டத்தில் நாறபதது மூன்றாவது சருக்கம

முறறிறறு

மஹாராஜர் வடதிசைககு வழி கூறுவதில மேருமலையைக கூறிலரே யென்று சிலர் கேட்பார்கள ; அநேகமாயிரம் பொனமலைகளுளவெனனுமிடததிலேதானே மேருகிரியுமிருப்பதாக வெண்ணுக ; அன்றியிலே, முன்னா தாம சேராகசசென்று கண்ணால கணட வழியைமாத்திரம முறையே கூறினாாதலின, தாம் செல்லும் காலை யிலும மேருகிரிக்குசசெலலாது அதனது கிழக்குபபககமாகச சென்றிருப்பாராத லின், அவ்வாறே கூறினரென வுணாக; வடதிசையிலும மற்றத்திசைகளிறபோலவே ஏழுகடல்களும், தீவுகளும் உளவாயினும தாம சென்றிலராதலாலும, மனுஷியருக் சாரமதறகுமேலில்லாமையாலும், மஹாராஜா கூறிலா; இவவணணமுறை செய்ததி னால் அனுபவத்திற்கும், சோதிடததிறகும், புராணங்களுககும், சிறிதும் விரோதமி லலை ; ஆதலின, இவ்வண்ணமே யுண்மையென்றுணர்நது அறபர்களின் வாக்கியங்க ளினால் ஐயமுறற்க ;—

நாற்பத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் சிறியதிருவடியிடத்தில் தமது மோதிரத்தைப் பிராட்டியாருக் கடையாளமாக அளித்தருளியது

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் நான்குதிசைகளுக்கும் வானரர்களை யேவி விட்டு மீளவும் சிறியதிருவடியை யழைத்து இவரே மிக்க சிறந்தவரும், யாவுமறிந்தவரும், தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை யூக்கத்துடன் செய்து முடிப்பவருமாதலின், இக்காரியத்தையும் எவ்வகையிலும் செய்து முடிப்ப ரென்று நிச்சயங்கொண்டு மொழியலுற்றனர். கேளீர் வாயுகுமாரராகிய அனுமானே! உமக்குப் புவியிலாயினும், ஆகாயத்திலாயினும், வானுலகி லாயினும், பொன்னுலகிலாயினும், நீரிலாயினும், தீயிலாயினும் தடைகண் டிலேன்; நீர் தேவாஸுர நாககந்தர்வ நரகிந்நரா முதலானோர்களையும், எல்லாவுலகங்களையும், காடு கடல் மலைகளையும் நன்குணர்கின்றீர்; கதியும், வேகமும், தேஜஸ்ஸும், உபாயமும், உம்முடைய தந்தையிடத்திற் போலவே உம்மிடத்திலும் குடிகொண்டிருக்கின்றன, தோள்வலியிலும், வலிமையிலும், காந்தியிலும், புத்தியிலும், உமக்கு நிகரான பூதம் ஒன்று மிலது; ஆதலின், பிராட்டியார் எவ்வண்ணங் கட்புலனாகுவாரோ? அவ் வண்ணம் நீரே யாராய்ந்து செய்யக்கடவீர் அதற்குத்தக்க பல புத்தி பராக்கிரமங்கள் உம்மிடத்திலேதானிருக்கின்றன; காலதேசங்களுக்குத் தக்கபடி நீரே நடக்க வல்லவர்; என்று மகிழ்ந்து மஹாராஜா மொழிந் தனர். மஹாராஜரிவ்வண்ணம் சிறியதிருவடியிடத்தில் நம்புதலுற்று மீள வும் மொழிந்தமையினாலும், இவரும் தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை முடிப்பவர்போலவே தோற்றப்படுகின்றமையினாலும், இவரே இக்காரி யத்தை ஸாதித்துக்கொண்டு வருவாரென்றாராய்ந்துணர்ந்து தீரமும், முயற்சியும், ஊக்கமுங்கொண்டு விளங்குகின்ற அவரைக் கடாக்ஷித்துப் பிராட்டியார் தமது திருக்கரத்திலுள்ளிருப்பதாகவே எண்ணி மகிழ்வு கொண்டு அவரை யருகிலழைத்துத் தமது திருநாமத்துடன் விளங்குகின்ற கணையாழி மோதிரத்தைக் கழற்றி யவர் கையிலளித்து அவரை நோக்கிக் கேளீர் நல்லன்பரே! ஜனகராஜன் திருமகளாகிய என்னுயிர்க்கு இஃது நல்லடையாளமாகும்; அவள் இதனைக் கண்ணுறுவளாயின் நீர் நம்மிடத்தி லிருந்து வந்தீரெனவே நிச்சயங்கொண்டச்சந்தீர்ந்து கண்டு செய்தியுரை செய்வாள்; உம்முடைய முயற்சியும், பலமும், பராக்கிரமமும், சிறந்த நல்லறிவும், மஹாராஜர்க்கும்மிடத்திலுள்ள நம்புதலும் சேர்ந்து எனது காரியம் கைக்கூடித்தென்று நம்புவிக்கின்றனபோலும் என்றருளிச் செய்த னர். அந்தச் சிறியதிருவடியும் அம்மோதிரத்தை வாங்கிக்கொண்டு தலைமே லஞ்சலி செய்து வணங்கிப் பெருமாளுடைய திருவடிகளைத் தொழுது

சிறந்த மிகுந்த சேனைகளுடன் கூடிப் புறப்படுகையில், கார்ப்பருவந்தீர்ந்து மேகங்களின் மறைவின்றி விளங்குகின்ற வானிடையில் விண்மீன்களுடன் கூடிய முழுமதிபோல விளங்குகையில், மீளவும் பெருமாளவரை நோக்கிக் கேளீர் மகாபல பராக்கிரமமுடையோரே! உம்முடைய தோளவலியைச் சோந்தே யான எனது காரியத்தை முடித்துக்கொள்ள நிச்சயங்கொண்டிருக்கின்றேன; ஆகையால், அந்த ஜனகச்சக்கரவர்த்தியின திருமகள் எவ்வண்ணங் காணப்படுகின்றாளோ? அவ்வண்ணம் முயற்சிசெய்து காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு மகிழ்ந்து மீண்டெய்துக; என்று அருளிச்செய்து வாழ்த்தி யனுப்பியருளினர். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாற்பத்து நான்காவது சருக்கம முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

நாற்றிசையிலுமனுப்பப்பட்ட வானரர்களெல்லோரும் பிரயாணப்பட்டது

பின்பு மஹாராஜா மீளவும் வானரசேனாபதிகளெல்லோரையும் அழைத்து அவர்களை நோக்கிக் கேளீர்கள் அன்பர்களே! நீவிரெல்லீரும் சென்று யானுரைத்தவண்ணம் எல்லாவிடங்களிலும் பிராட்டியாரைத் தேடிப் பெருமாளுடைய காரியத்தை எவ்விதத்திலும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு யானிட்ட அவதிக்குள்ளாக வந்து சேர்ந்து செய்தி யுரைசெய்யக்கடவீர்கள்; என்று கட்டளையிட்டனர் அவ்வானரப்படைத்தலைவர்களெல்லோரும அக்கொடிய ராஜசாஸனத்தைக்கேட்டு உடனே வானிடையிலெழுந்து மின்மினிப் பூச்சிகளைப்போல எங்கும் பரவிப் பூமியை மறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர்கள். பெருமாளும இளையபெருமாளுடன் அந்த ஒரு மாஸம் வரையில் அந்தப் பிரஸ்ரவண மலையிலேதானே யெழுந்தருளியிருந்தனர். அப்பொழுது சதவலியென்னும் யூதபதி யநேகமாயிரம வானரசேனைகளுடன் கூடி

* மஹாராஜா மீளவும சிறியதிருவடியை யழைத்துப புகழ்ந்துரைசெய்தமையினாலே, மஹாராஜாக்கும் தெய்வத்தன்மையுள்ளதென்றும, முக்காலப்பொருளறிவுள்ளதென்றும் நன்குவிளங்கும்; பெருமாளும் கணையாழிமோதிரமளித்தருளினமையின, தாமே பரதெய்வமெனபதும், தமது சங்கற்பம் இவ்வண்ணமே யுளதென்பதும தோற்றுவதற்காகவே அவ்வண்ணஞ் செய்தருளினரென்றறிக; அங்ஙனமில்லாயின, அநேகமாயிரம் யூதபதிகளிருக்கையில், சிறியதிருவடியையே மீளவுமழைத்து ஏன் கணையாழி யளித்தருளினர் பெருமாளுமாயின.—

மேருகிரியினால் விளங்குகின்ற வடதிசையை நோக்கிச் செல்வதற்குச் சன்னத்தஞ் செய்தனன். விநதனும் அவ்வண்ணமே கிழக்கு நோக்கிச் செல்ல முயன்றனன். சிறியதிருவடியும் தாராங்கதாதிகளுடன் கூடித் தென்றிசை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். ஸுஷேணனை மேற்றிசையை நோக்கிப் புறப்பட்டனன். இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் எல்லாத்திசைகளுக்கும் வாநரர்களை யேவிவிட்டு மனமகிழ்வுகொண்டனர். அவ்வாநரர்களும் இவ்வண்ணம் மஹாராஜரால் ஏவப்பட்டவர்களாகித் தத்தம் திசையை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்கள். அவர்கள் செல்லுங்காலையிலேயும், எவ்வகையிலும் பிராட்டியாரை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருவோம், இராவணனையும் கொலைசெய்வோம்; என்று கூவிக்கொண்டும், கர்ஜனை செய்துகொண்டும், துள்ளிக்கொண்டும், தாவிக்கொண்டும், ஓடிக்கொண்டும், வீரவாதம் பேசிக்கொண்டும், யான் ஒருவனே இராவணனைப் போர்க்களத்திற் கொலைசெய்து விடுவேன்; அவனை வலுவிலடித்துப் பிராட்டியாரையும் மீட்பேன்; யானொருவனே செல்வேன்; நீவிரெல்லீரும் நின்மின்; இராவணன் பிராட்டியாரைப் பாதாளத்தில் மறைத்திருப்பானாயினும் கண்டு பிடித்து மீட்டுக்கொண்டுவருவேன்; மரங்களையும் முறிப்பேன்; மலைகளையும் பெயர்த்துத் தள்ளுவேன்; பூமியையும் பிளப்பேன்; கடல்களையும் கலக்குறச் செய்வேன்; யான் நூறுயோஜனம் தாண்டுவேன்; யான் ஆயிரம் யோஜனம் தாண்டுவேன்; யான் எவ்வளவுயோஜனமாயினும் தாண்டுவேன்; எனக்குப் பாரிடையிலாயினும், கடலிலாயினும், மலைகளிலாயினும், காடுகளிலாயினும், பாதாளத்திடையிலாயினும் செல்வதற்குத் தடை சிறிதுமிலது; என்று வாநரர்களெல்லோரும் தனித்தனி வீறு கூறிக்கொண்டும், மஹாராஜரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டனர்கள்.

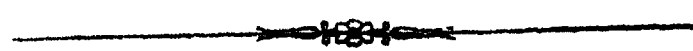
கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

நாற்பத்தாறாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் தாம் முன்பு பார்முழுதும் சுற்றியதற்குக் காரணத்தைத் தம்மை வினவியருளிய பெருமாளுக் குரைசெய்தது.

இவ்வண்ணம் வாநரர்களெல்லோரும் தத்தம திசை நோக்கிச் சென்ற பின்னர், பெருமாள் மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே! நீர் நாற்றிசைக்கும் வழியுரைசெய்தனரே? அதனை யெவ்வண்ணம் நீர் அறிகின்றீர் என்று வினவியருளுதலும், மஹாராஜர் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எம்

பெருமானே! யாவற்றையும் விரைவாக வுரைசெய்கின்றேன்; முன்பு மஹிஷவேஷங்கொண்டு வந்த துந்துபியெனனும் அஸுரனை என் தமையனை வாலி துரத்திக்கொண்டு எப்பொழுது மலயமலையை நோக்கி யோடினனோ? அப்பொழுது துந்துபி அம்மலயமலையின் குகைக்குள்ளே சென்றனன்; வாலியும் அவனைக் கொலைசெய்ய நினைத்து அதற்குள்ளே புகுந்தனன்; பின்பு யான் ஒரு வருஷம்வரையில அக்குகையின் வாயிலைக் காத்துக்கொண்டிருக்கையிலும் வாலி வந்திலன்; பின்பு, அதினின்றும் மிகுந்த இரத்தந்தோன்றி அக்குகை நிறைந்துவிட்டது, யானதனைக்கண்டு வியப்புற்று வாலியே யிறந்துவிட்டனனென்றெண்ணி இதுகாறும் வாலி மீண்டெய்தாமையினால் பிழைத்திலனென்றே நிச்சயங்கொண்டு அந்தமஹிஷன் வெளியே புறப்படாமல் அக்குகையினுள்ளேயே அழிந்திறக்கக்கடவனென்று அக்குகையின் துவாரத்தைப் பெருஞ்சிலையினாலடைத்துவிட்டு இனியன்னன் வருவானென்னுமாசை நீங்கித் துன்புற்றுக் கிஷ்கிந்தைக்கெய்தித் தாரையுடனும், ருமையுடனும் கூடிக் கிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தைப் பெற்றுத் தோழர்களுடனுங் கூடி யச்சமின்றி யரசாட்சிசெய்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தேன்; பின்பு, வாலியும் அந்தத் துந்துபியைக் கொலைசெய்து வெற்றிக்கொண்டெய்தினன்; யானவனைக்கண்டவுடனே மகிழ்வும் பயமுங்கொண்டு கௌரவஞ்செய்து தலைவணங்கி வேண்டிக் கபிராஜ்யத்தை யளித்துவிட்டேன்; இவ்வண்ணம் யான் உண்மைகூறி வேண்டி வணங்கியிருக்கையிலும், வாலி யென்மீது சினங்கொண்டு என்னைக் கொலைசெய்யத்துணிந்து கொடுமைகொண்டு மதிகெட்டு என்னை நாட்டினின்றும் ஓட்டிவிட்டனன்; யானும் அவ்வண்ணமே அனுமான் முதலிய நான்குமந்திரிகளுடன் கூடி நாடுவிட்டோடுகையிலும், அவன் சினந்தணியாமல் பின்றொடர்ந்தோடிவந்து துரத்தினன்; அப்பொழுது யான் அவனால் துரத்தப்பட்டவனாகிச் செல்லுகையில், காடு செடி மலை யாறு கடல் நாடு நகர் தீவுகளுடன் கூடின இப்பாரமுழுதும் அலாதசக்கரம்போலக் காணப்பட்டு மாட்டின் குளப்படிபோல் தாண்டவும்பட்டது; அப்பொழுதுதான் யான் வாலியினாலே துரத்தப்பட்டு முன்பு கிழக்குத்திசையிற்சென்று பற்பல காடு கடல் ஆறு தீவுகளையும், உதயகிரியையும், திருப்பாற்கடலையும் கண்டு மீண்டு வந்து தென்றிசையிலோடிப் பற்பல மலைகளைக்கண்டு மீண்டெய்தி மேற்றிசையிலோடிப் பற்பல தேசங்களையும், கடல்களையும், அஸ்தகிரியையும் கண்டு மீண்டு வடதிசையிலோடி இமயம் மேரு முதலிய மலைகளையும், வடகடலையும் கண்டு அங்குந் துரத்தப்பட்டு எங்கும் புகலிடமின்றித் தவித்தேன்; அப்பொழுது மிகவும் புத்தியுள்ள அனுமான் என்னை நோக்கி, மஹாராஜரே! இப்பொழுதுதான் எனக்கோரிடம் நினைவில் வந்தது; மதங்கமாமுனி தம்மாசிரமத்தில் வாலி வருவானாயின், தலையிற சிதறுண்டு இறக்கக்கடவனென்று சாபமிட்டிருக்கின்றனர்; அவ்விடத்திற்சென்று யாம் வாழ்வுறுவோமாயின், அச்சந்தீர்ந்தின்புறுவோம்; என்று மொழிந்த

னர். யானதுகேட்டுணர்ந்து உண்மையென்றுடன்பட்டு ரிசியமூகமலை சேர்ந்து வாழ்வுற்றேன்; வாலியும் மதங்கசாபபயத்தாலே அந்த மதங்காசிரமத்தினுள் வந்திலன், ஸ்வாமீ! இவ்வண்ணம் யான் முன்பு பார்முழுதுந் திரிந்து பின்பு ரிசியமூகஞ்சேர்ந்தேன், ஆதலால்தான் யான் கண்ட வண்ணம் வழியுரைசெய்தேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாற்பத்தாறுவது சருக்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது சருக்கம்.

தென்திசை நீங்கலான மூன்று திசைகளிலும் சென்ற வானரர்கள் பிராட்டியாரைத்தேடிக் காணாமல் மீண்டெய்திவிட்டது

முன்பு, பிராட்டியாரைத் தேடிப் பாரப்பதன்பொருட்டு மஹாராஜராலே கட்டளைசெய்தனுப்பப்பட்ட வானரர்களெல்லோரும் புறப்பட்டு ஆறு, குளம், குட்டை, புதருகள், ஆகாயம், நாடு, நகரங்கள், கோட்டைகள், கடல்கள், மலைகள் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் பிராட்டியைத் தேடிக் கொண்டு மஹாராஜராலே கூறப்பட்ட ஆறு, கடல், மலைகளிலுந் தேடினர்கள்; எல்லோரும் இவ்வண்ணம் பகல் முழுதும் ஆகாயத்தின்மேற் சென்று தேடி இரவில் பாரிலிறங்கினார்கள்; இவ்வண்ணம் புறப்பட்ட தினம் முதலாகக்கொண்டு ஒருமாசம் வரையிலும் தேடியெங்கும் பிராட்டியைக் காணாமல் ஆசை யொழிந்து மீண்டெய்தி மஹாராஜரைக் கண்டு செய்தி யுரைசெய்து மாலியவந்த மலை சேர்ந்தனர்கள் இவ்வண்ணம் மஹாபலமுடைய விநதன் அமைச்சர்களுடனும், சேனைகளுடனும், கீழ்த்திசை முழுதும் தேடிப் பிராட்டியைக் காணாமல் ஒரு மாசத்திற்குள்ளாக மஹாராஜரிடம் வந்து விட்டனர்; பின்பு, வடதிசையினின்றும் சதவலியும் அவ்வண்ணமே மகிழ்வுகுன்றி வந்துவிட்டனன். பின்பு, ஸுஷேணனும் சேனைகளுடன் மேல்திசை முழுதும் தேடிப் பிராட்டியாரைக் காணாமல் மாதம் முடிவுதினத்தில் வந்து சேர்ந்தனன்; இவ்வண்ணம் எல்லோரும் மீண்டு வந்து அந்த பிரஸ்ரவணகிரியில் பெருமாளிளையபெருமாள்களுடன் வீற்றிருந்த மஹாராஜரைக் கண்டு வணங்கி மஹாராஜரே! எங்களால் எல்லாமலைகளும், எல்லாக் காடுகளும், எல்லாப் புதர்களும், எல்லா நதிகளும், எல்லாக் கடல்களுமே, எல்லாத்தீவுகளும், எல்லாகாடுகளும், எல்லாக்குகைகளும், தங்களால் கூறப்பட்டனவும், கூறப்படாவும், பற்பல செடி கொடிகளடர்ந்த குஞ்சங்களும் தேட

ப்பட்டன; புகற்கரிய தேசங்களிலும், புகற்கரிய ஏற்றத்தாழ்வுள்ள இடங்களிலும் சென்று தேடினோம், மிகப் பெரிய உயிர்களையும் கண்டு கொலை செய்தனம், எங்கும் பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்ந்திலோம; ஆயினும், பிராட்டியார் எந்தத்திசையை நோக்கி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனரோ? அந்தத் தென்றிசையை நோக்கியே சிறந்த பல பராக்கிரமமும், நற்குலமும், நற்செயலும், நன்மதியும், நற்புகழும், மகாமஹிமையும பொருந்திய மஹாபல குமாரராகிய அனுமான சென்றிருக்கின்றனர்; ஆதலின், அவரே தப்பாமல பிராட்டியார் எங்கிருக்கினும் தேடிக் கண்டு மகிழ்ந்து வந்து நற்செய்தி யறிவிக்கப்போகின்றனர; என்று எல்லோரும் ஒரு மொழியாக மொழிந்தனர்கள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாற்பத்தேழாவது சருக்கம

முற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

தென்றிசையிற்சென்ற சிறியதிருவடி முதலானோர் நடுவழியில் ஓரஸுரனைக் கண்டு கொடிய ராவணனென்றெண்ணிக் கொலைசெய்தது.

அங்கே சிறியதிருவடியும தாரன, அங்கதன் முதலிய வானரர்களுடன் கூடி மஹாராஜர் கட்டளையின்படி நெடுந்தூரஞ்சென்று விந்திய மலை தொடங்கி யதனுடைய குகைகளிலும, புகற்கரிய காடுகளிலும, அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளிலும, ஆறுகளிலும, குளங்களிலும், அடர்ந்துயர்ந்து வளர்ந்த காடுகளிலும், காடுகளடர்ந்துள்ள பற்பல குன்றுகளிலும தேடியும், ஜனக சக்கரவர்த்தியின திருமகளாகிய ஸீதாதேவியை யெங்கும் கண்ணுற்றிலர்; ஆயினும், மேன்மேலும முயற்சியுற்று அங்கங்குள்ள காய் கனி கிழங்குகளைப்புசித்துக்கொண்டும்,அங்கங்கிரவிலுறைந்துகொண்டும் செல்லுகையில், பற்பல குகைகளையுற்றும, நீர மரஞ் செடி கொடிகளின்றியும், பசு பக்ஷி மிருகம் முதலிய உயிர்களின்றியும, கோரமாயுள்ளதோர் தேசம் காணப்பட்டது; அந்த வானர யூதபர்களெல்லோரும் அவ்விடத்தையுந் தாண்டிச் சென்றும், அத்தன்மையதாகிய காடுகளே நோக்கமையின், அங்கும் பிராட்டியாரைத் தேடி மிகவும் இளைப்புற்று வருந்தியும், அச்சமின்றி மற்றொரு காட்டினுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள மரங்களும், தளிர் மலர் காய் கனிகளின்றியும, ஆறுகள் நீரின்றியும் இருந்தமையின், கிழங்குகள் கூட வாய்க்காமல எருமை, மான், யானை, குதிரை, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும், காட்டிலுள்ள பறவைகளுமின்றியும், மரஞ்செடி கொடிகளி

ன்றியும், குளங்களிலும் நீர் வற்றித் தாமரை முதலியவை யுலர்ந்து தும்பி யன்னம் முதலியனவைகளின்றொலியறறும் இருந்தமையின், மிக வாடிய பசி தாகங்களினால் வருந்தினர்கள்; முன்பு, அவவனம் செழிப்புற்றிருக்கையில், கண்டு வென்னும் மாமுனி யங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அப்போழ்தொருநாள பதினாறுவயதுள்ள அம்முனிவருடைய குமாரன் வழிதப்பி யக்காட்டினுள்ளேசென்று மீண்டெய்தாமலிறந்துவிட்டனன். அதனால் அம்முனிவர் மிகச சீற்றங்கொண்டு அந்தககாடழிந்து மாஞ் செடி கொடிகளின்றியும், நீரின்றியும, பசு பக்ஷிகள முதலிய உயிர்களின்றியும், கோரமான மருகாந்தாரமாகும்படி சாபமிடடனர். அதுமுதல்தான அககாடு அவ்வண்ணமாகிவிடடது; அநத வாநரர்கள அந்தக் கோரமான காட்டிலுஞ் சென்று மலைகளின் குகைகளிலும, ஆறுகளின் பிறப்பிடங்களிலும, மிகவும் ஊக்கங்கொண்டு தேடியும், பிராட்டியைககண்டின்புற்றிலர்கள; ஆயினும், இவாகள் இளைப்புறாமல மேனமேலும் தேடிச செலலுகையில, மிகவுங் கொடுஞ்செயலுடையோனும, கொடிய ரூபமுடையோனும, அச்சமற்றோனுமாகிய ஓரசுரனைக கண்டு அவனுடன போாவதன்பொருட்டு ஸங்காஹஞ்செயதுகொண்டனர்கள் அவனும் இவர்களைக்கண்டு வாரீர வாநரர்களே! நீங்களெல்லீரும் எனகையிலகபபட்டுக்கொணடு இப்போழ்தே இறக்கக்கடவீர்கள; எனறு வீரவாதஞ்செய்து மலைபோலசைநதெதிாதோடி வந்தனன்; இவவண்ணமவனகையை யுயரவெடுததுக்கொணடு முட்டியால் குத்தும்படி வருவதை யுவராஜனான அங்கதன் கணடு சினமூணடு இவனிராவணனே யென்று எணணங்கொண்டு எதிர்த்து வந்து கரதலத்தினாலோங்கி யோரறையறைந்தனன; அநத அஸுரன் உடனே வாயினால் உதிரத்தைக் கக்கிக்கொண்டு ஊழிகாலததில காறறினால் சாயககபபட்ட மாமலைபோலச் சாய்ந்து தரையிலவிழநதுயிாமாயநதிறந்தனன், அவவாநர வீரர்களும் அவனிறந்ததைக் கண்டு மகிழநது வெறறியினால் விளங்குபவர்களாகி அங்குள்ள மலைக்குகைகளிலெலலாவறறிலும் ஓரிடமாயினும பாக்கியின்றித தேடி அங்கிருந்து புறபபட்டு மறறோா காட்டிறசென்று அங்குந்தேடிப் பிராட்டியைக்காணாமல மகிழவு குனறி இளைத்து எலலோருஞ் சேர்ந்தோர்மரத்தடியிலுட்கார்ந்து சிநதைகொணடனாகள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாற்பதெட்டாவது சருக்கம

முற்றிறறு

நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

அங்கதன் முதலானோர்கள் மற்றும் பிராட்டியைத் தேடியது.

அநந்தரம் அங்கதகுமாரன் மிக வருத்தமுற்றிருக்கினும் யாவுமுணர்ந்தவனாதலின், நன்காராய்ந்து முகூர்த்தகாலஞ்சென்றபின்பாறி அவ்வாநரங்களெல்லோரையும் நோக்கி மொழியலுற்றனன். கேளீர்காள்பர்களே! காடு, செடி, புதர், மலை, குகை, யாறு, குளம், குட்டைமுதலிய எல்லாவிடங்களிலுஞ் சென்று நன்றாகத்தேடியும் ஸ்ரீ ஸீதாதேவியையாயினும், அந்த ராவணனையாயினுங் கண்டிலோம்; மஹாராஜா கெடுவிட்டமாதம் ஒன்றிலும் வெகுதினங்கடந்துவிட்டது அவரோ மிகவுங் கொடுமையான தண்டனைசெய்பவர்; ஆகையால், நீங்களெல்லோரும் கூடிச சோம்பலையும், துன்பத்தையும், துயிலையும் துறந்துவிட்டுப் பிராட்டியாரை நன்றாகத்தேடக்கடவீர்கள்; இவவண்ணஞ் செயவோமாகில பிராட்டியாரைக் காண்போம்.

అనిర్వేదశ్చ దాక్ష్యఞ్చ మనసశ్చాపరాజయః
కార్యసిద్ధికరాణ్యాహు స్తస్మా దేతద్బ్రవీమ్యహం

அநிர்வேதஞ்சதாக்ஷயஞ்ச மனஸசசாபராஜய:
காரயஸித்திகராணயாஹு- ஸதஸமாதேதத்பரவீமயஹம.

வெறுப்பின்மை, நுண்ணறிவுடைமை, செயதிறமை, மனங்குன்றாமை, இவை யெவரிடத்திருக்கின்றனவோ? அவர்கள் மேற்கொண்ட காரியம் கைக்கூடுமெனபாரகள், ஆதலின, யானிவவண்ணஞ் சொலலுகின்றேன்; ஆதலின, இப்போதும் துன்புறாமல் அந்தக்காடுமுழுதலுந்தேடிப் பிராட்டியைப் பாரக்ககடவீர்கள.

అవశ్యం క్రియమాణస్య దృశ్యతే కర్మణః ఫలం
అలం నిర్వేదమాగమ్య నహి నో మీలనం క్షమం

அவச்யஙக்ரியமாணஸ்ய த்ருசயதேகாமண:பலம
அலம்நிரவேதமாகம்ய நஹிநோமீலநம்க்ஷமம்.

ஒருவன் மிகவும் ஊக்கங்கொண்டொருகாரியஞ் செய்வானானால் எவவிதத்திலும அதற்குப் பலன்கிடைக்குமேயன்றிக் கிடையாமல்போகாது; ஆதலின், இதுவரையிலும் வெறுப்புற்றிருந்ததுபோதும், இனிமேல் யாமிவ்வண்ணம் கண்களை, மூடிக்கொண்டிருப்பது தகுதியற்றது; மஹாராஜர் மிகச சினமுடையவரும், கொடுந்தண்டனை செய்பவருமாதலின், எப்பொழுதும் அவரிடத்தில் அச்சமுறல்வேண்டும்; பெருமானும் மஹாமகிமை

புண்ணியவராதலின், அவரிடத்திலும் அச்சமுறல்வேண்டும்; எல்லோரும் இதமுறல்வேண்டுமென்றிவ்வண்ணமுரைசெய்தேன்; பின்புங்களுக்கெவ்வண்ணந் தோற்றுகின்றதோ அவ்வண்ணஞ்செய்க; அன்றியில், யாதுசெயின் தருமமோ அதனை யுரைசெய்யக்கடவீர்கள். என்றிவ்வண்ணம் யுவராஜன் மொழிந்த வாக்கியத்தைக் கந்தமாதனனென்பவன் கேட்டு தாகத்தினாலே மிகவும் வருத்தமுற்றிருந்தமையின், கூவியுரைக்கத் திறமையின்றி, மந்தமாக மொழியலுற்றனன். கேட்டுணர்ந்தீர்களோ வீரர்களே! யுவராஜர் மிகவும் நலந்தருமாறுமொழிகின்றனர். இதமாகவும், அனுகூலமாகவுமுள்ள இவருடைய வாக்கியத்தின்படிசெய்க; மறுபடியும் மலைகளையும், குகைகளையும், ஆறு, மலையருவி, காடு முதலிய விடங்களையுமடைந்து திரிவோம்; மஹாராஜா உரைசெய்தவிடங்களிலுஞ் சென்று தேடுக; என்று, கந்தமாதனனும் மொழிதலும், வானரர்களெல்லோரும் மீளவுமெழுந்து விந்தியமலையின் காடுகள் தொடங்கித் தென்றிசையைநோக்கிச்சென்று தேடிக்கொண்டு வருகையில், சரத்காலமேகம்போன்ற குகைகளையும், சிகரங்களையுமுற்று விளங்குகின்ற வெள்ளிமலையையும், அதன்மேலுள்ள ஏழிலைம்பாலை முதலிய காடுகளையுந்தேடியும் பிராட்டியாரைக்காணமல் மிகவும் இளைப்புற்று மனங்குன்றி அங்குள்ள மரத்தடிகளில் முகூர்த்தகாலமிருந்திளைப்பாறி மீளவும் புறப்பட்டுச் சிறிய திருவடி முதலாகவுள்ள வானரர்களும், ஒன்றாகச்சேர்ந்து விந்தியமலையினடிதொடங்கித் தென்றிசை முழுதலும் தேட முயற்சிகொண்டு அங்கங்குச் சுற்றி யலைந்தனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம் —

முற்றிற்று.

ஐம்பதாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி முதலானோர்கள் ரிக்ஷபிலமென்னுங்
குகையினுள்ளே புகுந்துவிட்டது.

மீளவுமிவ்வண்ணம் தாரன், அங்கதன் முதலானோர்களுடன்சேர்ந்து விந்தியமலையின் குகைகளிலும், அதனைச் சேர்ந்துள்ள காடுகளிலும், சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளுள்ள புதர்களிலும், ஆறுகளிலும், மேடுபள்ளங்களுள்ள மாமலைகளிலும், மலையருவிகளிலும், அம்மலைகளின் கொடுமுடிகளிலும் தேடிக்கொண்டு வருகையிலேதானே மஹாராஜா கெடுவிட்ட அந்த ஒருமாதமும் கடந்துவிட்டது; அவ்விடங்களில் புகற்கரிய இடங்களெங்கெங்குள்ளவோ? அவ்விடங்களிலெல்லாம் சிறியதிருவடி தப்பாமல் தேடிவந்தனர். அன்றியிலே, கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், சரபன், கந்தமாத

வன், மைந்தன், துவிவிதன், ஜாம்பவான், அங்கதன், ஸுஷேணன், நளன், தாரன் முதலிய யூதபதிகளையும், அருகிலருகில் சென்று ஓரிடமாயினும் தப்பாமல் தேடி வரச்செய்தனர். இவ்வண்ணமெல்லோரும் பற்பல இடங்களிலுந் தேடிக்கொண்டு வருகையில், புகறகரிய ரிக்ஷபிலமெனனும் பெரிய தோர்பிலத்தின் துவாரத்தைககண்டு பசிதாகத்தினால் மிகவும் வருந்தி இளைத்து நின்றனர்கள் அந்தக் குகை மயனென்னும் தானவனால் பாதுகாக்கப் படுகின்றமையில், யாவராலும் புகலரிது அதினின்றும் குரௌஞ்சம், அன்னம், ஸாரஸம், சக்கரவாகம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் நீரினால் நனைந்தும், தாமரைத்தாதுபடிந்து செம்மையுற்றும் புறப்பட்டன; குளிர்ந்து நனைமையுற்று மந்தமாருதமும்வீசிற்று; அந்த வானரர்களெல்லோரும் அதனைக் கண்டு வியப்புற்று அதனுள்ளே தாமரைக்குளமொன்றிருத்தல் வேண்டுமென்றுரைகொண்டு மிகவும் பல பராக்கிரமமுடையவர்களாகையாலே அச்சமென்பதின்றி யந்த பிலத்தினுள்ளே புகுந்தனர்கள் அது பற்பல ஜந்துக்கள் நிறைந்தும், பாதாளம்போல் கண்ணுறற்கரியதாகிப் புகுவதற்குங் கூடாமலிருளமூடி யிருந்தது; மாமலையின் சிகரம்போன்ற அனுமான் அது கண்டு காடுகளையெல்லாம் நன்குணர்ந்தவராதலின், மற்றுள்ள வானரர்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் அன்புள்ள நேசர்களே! யாம் காடு,மலை,புதர் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் தேடினோம், ஓரிடத்திலும் பிராட்டியாரைக் காண்கின்றிலோம்; பெரும்பாலும் இளைப்புற்றனம், இந்தக் குகையினின்றும் அன்னம், ஸாரஸம், குரௌஞ்சம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் நீரில் நனைந்து மகிழ்ந்து வருகின்றன; இதனால் இக்குகைக்குள் குளமோ நடவாபியோ சிறந்த நீருற்றிருத்தல் வேண்டும்; இந்தப் பிலத்தின்வாயிலிருக்கின்ற மரங்களும் நனைந்திரமுற்றிருக்கின்றன; ஆதலின், எல்லோரும் இதனுள்ளே புகுந்து நெடுந்தூரம் சென்று பார்ப்போம் என்று மொழிந்தனர். வானரர்களெல்லோரும் அதனைக்கேட்டு உடன்பட்டு மிக விருளமூடிய அந்தக் குகைக்குள்ளே புகுந்து சிங்கம் முதலிய மிருகங்களையும், பறவைகளையும் பார்த்துக்கொண்டே இருளமூடிய இடஞ்சோர்ந்து அதனுள்ளேயும் வாயுவேகமாகச்சென்றனர்கள். கணமாத்திரம் ஒன்றினையுங்காணாமல் பயனற்றிருந்தது; இவ்வண்ணம் அவர்கள் கண்களைமூடிக்கொண்டு வேகமாகச்செல்லுகையில் நெடுந்தூரம் சென்றபின்னர் பிரகாசத்தைக்கண்டு கண்களைத்திறந்து பார்க்கையில், அங்கு மிகவும் அழகுற்றதாகியும், பற்பல மரங்களடர்ந்துமுள்ள இடத்தைக்கண்டானந்தமடைந்தனர்கள். அதுவரையிலும் எல்லோருமொருவர்க்கொருவர் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டும், கட்டிக்கொண்டும் சென்றனர்கள்; இதற்குள்ளாக அவர்களுக்குப் பசியும் தாகமும் அதிகமாகி மதிமயங்கி நீர் நீரென்று நீரையை கோரிக்கொண்டு ஒருகாதத்திற்குமேல் நடந்து இளைத்து முகமவாடி வெளிச்சத்தைக்காணாமல் இனிப் பிழைத்துப் புறத்திற் செல்வோமென்னுமெண்ணங்குன்றி இறப்போமென்றே நிச்சயங்கொண்டு சிறிது காலஞ் சென்றபின்புதான் அந்த வெளிச்சம் காணப்பட்

டது. பின்பு, அதனுள்ளே பொன்மயமாகி எரிகின்ற அக்கினிபோலொளிக்கின்ற ஸால, தால, தமால, புன்னாக, குடஜ, வஞ்சுள, தவ, சம்பக, நாக, கர்ணிகாராதிகளான மரங்கள் பொன், வெள்ளி, நவமணிகள் மயங்களான பூங்கொத்துகளினாலும், செவ்விய தளிர்களினாலும், அதன்மேலே சிரோபூஷணம்போல்படர்ந்த கொடிகளினாலும், பொன்னணிகளினாலும் திகழ்வுற்று பால சூரியன்போல் விளங்கி வைடூரிய மணிமயமான வேதிகளையுடையனவாகி விளங்குவதையும், இந்திரநீலம் வைடூரியங்கள் போன்ற தண்ணீர்பொருந்திய தாமரைத் தடாகங்களிலும், பொன்மயமான கமலங்களும், நீர்ப்பறவைகளும், மீன் முதலிய நீர்வாழ் உயிர்களும், ஸூரியன்போல விளங்குவதையும், தங்கம் வெள்ளிகளால் செய்த விமானங்களும், கோபுரங்களும், பொன்மயமான கவாக்ஷங்களுற்றும், முத்துவடங்கள் தொங்கவிட்டும், நவமணிகளிழைத்தும் விளங்குவதையும், பொன், வெள்ளி, வைடூரியங்களால் செய்த சிறந்த வீடுகளையுங்கண்டு மகிழ்ந்தனர்கள். பொன்மயமான மரங்களும், தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துப் பொன்மயமான வண்டுகள் பொருந்தித் தேன் பெருகத்திகழ்ந்தன; நவமணிகளிழைத்த சயனங்களும், ஆஸனங்களும், சிறந்த வாஹனங்களும், பொன், வெள்ளி, வெண்கலம், இவைகளினால்செய்த பாத்திரங்களும், அகரு, ஹரி, சந்தனம் முதலிய நன்மண வஸ்துக்களும், நின்மலமான கந்தமூலபலாதிகளாயுள்ள உண்டிகளும், சிறந்த பானங்களும், உருசியுள்ள மதுவும், உயர்ந்த விலையுற்ற ஆடைகளும், விசித்திரமான கம்பளங்களும், மான்தோல்களும், அங்கங்கு வைக்கப்பட்டு எரிதழல்போல விளங்கின; வானரர்கள் அவைகளையுங் கண்டு வியப்புற்று அங்கங்கு தேடிக்கொண்டு செல்லுகையில், அருகில் ஒரு பெண்மணி மரவுரி யுடுத்து, மரையுரிபோர்த்து, உண்டி சுருங்கித் தவஞ்செய்து தேஜஸ்வினால் ஜொலிக்கின்ற மேனியுற்று விளங்கக்கண்டு அச்சமும் வியப்புங்கொண்டு சுற்றிலும்நின்றனர்கள். அவர்களுள் சிறியதிருவடி தீரங்கொண்டு அவளருகிற்சென்று அவளைத்தொழுது கைகூப்பி வணக்கமாக அவளை நோக்கி, அம்மா பெண்ணரசே! நீ யாவர்; இக்குகையாருடையது; இக்குளமணிகளும், பொன் வெள்ளிகளும் யாருடையன; இம்மாளிகைகளுள் யார் வாழுகின்றனர்கள்; என்று வினவினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம்.

அந்த ரிக்ஷபிலத்தின் வரலாற்றை அங்குள்ள சுயம்பிரபையென்பவள் சிறியதிருவடி முதலானோர்க்கு உரைசெய்தது.

சிறியதிருவடி இவ்வண்ணம் வினவி மீளவும் மரவுரியுடுத்துத் தவஞ்செய்து தருமத்தை மேற்கொண்டு மஹாமகிமைகொண்ட அந்தப் பெண்மணியை நோக்கி, அம்மா! நாங்களெல்லோரும் பசிதாகத்தினால் மிகவும் இளைத்து வருந்தி நள்ளிருள் கொண்ட இக்குகையினுள்ளே விரைவாகப் புகுந்து வந்தோம்; இங்கு வந்தும் மிகவும் ஆச்சரியமுறத்தக்கனவும், எங்கள் போன்றவர்களால் கண்ணுறுவதற்கும், வினவுதற்கும் அரியனவுமாகிய இவ்விடங்களைக்கண்டு வியப்பும், அச்சமும் கொண்டோம்; இங்குள்ள பொன்மயமாகிப் பாலசூரியன்போன்ற உத்தியானவனங்களும், நின்மலமான காய், கனி, கிழங்கு முதலிய உணவுகளும், பொன்விமானங்களும், வெள்ளி வீடுகளும், பொன் ஜாளரங்களும், நவமணி வடங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட சயனங்களும், தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துக் கனித்துமுள்ள பொன்மயமான மரங்களும் எவருடையவைகள்; யாருடைய மகிமையினாலே பொற்றாமரைகளும், இவ்வண்ணம் பொன்மாளிகைகளும், பொன்மரங்களும் உண்டாயின; மீன், ஆமை முதலிய ஜல ஜந்துக்களும் பொன்மயமாகி யுலாவுகின்றனவே? இவ்விடத்திற்கு இவ்வளவு மஹிமை யாருடைய தபோபலத்தினாலுண்டாயிற்று, யாங்களிம்மகிமையை யறிந்திலோமாதலின், குறைவற மொழிந்து எங்களுடைய ஐயத்தைத் தீர்த்தருளீர் என்று வினவினர்.

அந்த யோகினியும், சிறியதிருவடி யிவ்வண்ணமுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு எல்லாவுயிர்களுக்கும் இதமேசெய்பவளாதலின், சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர் மஹானுபாவரே? மயனென்னும் தானவன் சிறந்த மாயைகளையுடையனாகி யிருக்கின்றனன். அவன்தான் தன்மாயையினாலே இந்தப்பொன்மயமாகிய வனத்தையும், விமானங்களையும், மாளிகைகளையும், தடவாபிபொற்றாமரைகளையும் இயற்றினன். அவன்தான் முன்பு தானவர்களெல்லோருக்கும் விஸ்வகர்மனாகிச் சிற்ப வேலைகளெல்லாவற்றையும் செய்துவந்தனன். அவன் இந்த வனத்தில் அநேகமாயிரவருஷங்கள் தவஞ்செய்து நான்முகனைக்கட்புலனாக்கி யவரிடத்தில் சிற்பசாஸ்திரங்கள் யாவும் குறையின்றி யுணரும்படி வரம்பெற்ற பின்புதான் சிறப்புற்றனன். பின்பும் திறமையினால் இங்கு வெகு விநோதமான பொருள்களையுமியற்றிச் சிறிது காலம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனன். இவ்வண்ணம் அவன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில், ஹேமையென்னும் தெய்வப்பொதுமகளைப் பலாத்காரஞ்செய்து புணர்ந்துகொண்டிருந்தமையின், அதனைத் தேவேந்திரனறிந்து

இங்குவந்து வச்சிராயுதத்தினலவனையடித்து வெருட்டிவிட்டனன். பின்பு இந்த வனத்தையும் அந்த மயன் அந்த ஹேமையெனபவளுக்கே அளித்து விட்டனன். யான் மேருஸாவர்ணியின் குமாரி சுயம்பிரபையென்னும் பெயருடையேன்; யான் அந்த ஹேமையின் வசமாகிய இவ்விடத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன அந்த ஹேமை எனக்குத் தோழி யாதலின், அவளுடைய வரத்தினால் மகிமையுமறிந்தேன பாதுகாத்து வரு கின்றேன; இவவண்ணம என்னுடைய வரலாற்றை யுரைசெய்தேன; நீங்கள் இந்தக் கோரமான காடுகளில் திரிவதற்குக் காரணம் யாது; யாது பயன்; புகற்கரிய இவவனத்தை யெவவண்ணங்கண்டீர்கள், நீங்கள் மிகவும் பசிதாகத்தினால் இளைப்புற்றிருக்கின்றமையின, இங்குள்ள காய்கனிகிழங்கு களைப் புசித்துத் தண்ணீர் பருகி யிளைப்பாறிப் பின்பு விடை யுரைசெய்யக் கடவீர்கள் என்று அன்புகூர்ந்து மொழிந்து மகிழ்வித்தனள்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி சுயம்பிரபைக்குத் தாங்கள் வந்ததற்குக் காரணமுரைசெய்தது

பின்பு, வானரர்களெல்லோரும் சுயம்பிரபையின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து காய் கனி கிழங்குகளையுண்டு, தண்ணீர்பருகி, இளைப்பாறி மகிழ்கையில், தருமபுத்தியுள்ள அந்த சுயம்பிரபை வீரமுடைய அந்தவான ரர்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர்கள் வானரர்களே! கனிகளை யுண்ட தினால் உங்களுக்குப் பசிதணிந்திளைப்புத்தீர்ந்ததா? யான் வினவியதற்கு விடை யான் கேட்பதற்குரியதாயின், உரைசெய்க; கேட்டு மகிழ்வேன் என்று மிகவும் வினவினள். சிறியதிருவடி யவவாக்கியத்தைக் கேட்டு அவளை நோக்கி வஞ்சமின்றி யுண்மையாக முறையே மொழியலுற்றனர். கோமள பெண்ணரசே! சகலலோகங்களுக்கும் அதிபதியும், மஹேந்திர வருணர்களுக்கு நிகரானவரும், தசரதசக்ரவர்த்தியின திருமகனருமாகிய ஸ்ரீராமபத்திரர் இளையபெருமாளுடனும், சீதாதேவியென்னும் ஜனகசக்ர வர்த்தியின் திருமகளான பாரியையுடனும் கூடித் தந்தையின் சத்தியவாக் கியத்தை ரக்ஷிப்பதன் பொருட்டுத் தண்டகாரணியத்திற்கு எழுந்தருளி னர். அந்தச் சீதாதேவியை இராவணன கபடத்தினால் களவுசெய்து பறித் துக்கொண்டோடிவிட்டனன்; பின்பு, அவர் ரிசியமூகஞ்சென்று சுக்கிரீவ ரென்னும் மஹாராஜருடன நட்புச் செய்துகொண்டு வாலியை வென்று

கிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தை யவர்க்களித்தருளினர். மஹாராஜர் அந்த நன்றியினாலே எங்களை யந்தப்பிராட்டியார் எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் தேடி வருமாறு கட்டளை செய்தனர். அதனால் யாங்களெல்லோரும் இந்த யம திசையை நோக்கிப் புறப்பட்டுத் திரிகின்றனம்; அவ்வண்ணம் திரிந்து எங்கும் பிராட்டியைக்காணாமல் பசிதாகத்தினால் இளைத்து வருந்தி மரத்தடியிலுட்கார்ந்தோம்; அங்கெல்லோரும் முகம் வாடிச் சிந்தைகொண்டு சோகசாகரத்தின் கரையைக்காணாமல் வருந்தி நாற்புறங்களிலும் பார்க்கையில், இந்த பிலத்தைக்கண்டனம்; இந்த பிலம் மரஞ்செடி கொடிகளடர்ந்து இருள்மூடியிருந்தாலும் இதிலிருந்து ஹம்ஸஸாரஸாதிகளாயுள்ள நீர்ப்பறவைகள் நீரில்மூழ்கி யீரத்துடன் சிறகுகளை யுதறிக்கொண்டு புறப்பட்டன; யானதனைக்கண்டு இதனுள்ளே புகுந்து பார்ப்போம் இங்கே நீர் இருக்குமென்று எல்லோரையும் பார்த்துரைத்தமையின், யாவரும் அதற்குடன்பட்டு இதனுள்ளே புகுந்தனர்கள். பின்பு, எல்லோரும் ராஜகாரியத்தில் துணையுடையோர்களாதலின், வழியில் நல்லிருள்மூடியிருக்கினும் அச்சமுறாமல் ஒருவர்க்கொருவர் கட்டிக்கொண்டு இங்குவந்து கண்களைத்திறந்து விநோதங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தனம்; இவ்வண்ணம் யாங்கள் பிராட்டியைத்தேடுவதன்பொருட்டு முழுதுந்திரிந்து இங்கெய்தி யும்மையும் கண்டு மகிழ்வுகொண்டோம்; உம்மால் அதிதிபூஜையாக அளிக்கப்பட்ட காய் கனி கிழங்குகளைப் புசித்துப் பசிதீர்ந்து நன்னீரைப் பருகித் தாகந்தணிந்து உயிர்மாய்ந்திறக்குங்காலையிலே உம்மால் பாதுகாத்தளிக்கப்பட்டு மகிழ்ந்தோம்; நீர் செய்த இந்த மஹோபகாரத்திற்கு யாங்கள் யாது பிரதியுபகாரஞ் செய்யக்கடவோம் உரைசெய்யக்கடவீர்; என்றிவ்வண்ணம் சிறிய திருவடி யுரைசெய்த வாக்கியங்களை யாவுமுணர்ந்த அந்த சுயம்பிரபை கேட்டு மகிழ்ந்து வானரயூதபதிகளெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் வானரசேனாதிபர்களே! நீங்களிங்கெய்தி என்னிடத்தில் அதிதிபூஜையைப் பெற்றுக்கொண்டதனாலேயே யான் மிகவும் ஆநந்தமுற்றேன்; தருமங் குன்றாமல் தவஞ்செய்கின்ற எனக்கு உங்களால் செய்யத்தக்க செயல் யாதுளது. ஒன்றுமில்லை; ஆதலின், நீங்களெல்லோரும் சுகமாகச்சென்று வாழ்க; என்று மொழிந்தனள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

வானரர்களெல்லோரும் ருக்ஷபிலத்தினின்றும் புறத்தில் வந்து மஹாராஜர் கெடுவிட்ட காலங்கழிந்தும் பிராட்டியைக் காணாமல் போனதைக் குறித்து மிகச் சிந்தித்து வெறுப்புற்றிருந்தது.

இவ்வண்ணம் சுயம்பிரபை இனிமையாக மொழிந்த வாக்கியத்தைச் சிறியதிருவடி கேட்டு அவளை நோக்கி க்ஷேமமான உயோகினி! யாங்களெல்லோரும் உம்மையே சரணமாக அடைந்தோம், மஹாராஜா எங்களுக்குக் கொடுத்திருந்த கெடுவு இந்த பிலத்தில் புகுந்தலைந்ததினால் கடந்துவிட்டது, மீளவும் இதினின்றும் புறத்திற் செல்லும் வழியையும் நாங்கள் அறிகின்றிலோம், ஆதலின், நீர் அருள் செய்து இதினின்றும் எங்களைப் புறப்படுத்தக்கடவீர்; மஹாராஜா கட்டளையை மீறித் திரிந்து அச்சங் கொண்ட எங்களைப் பாதுகாத்தருளின், எங்களால் மிகப் பெரிய காரியஞ் செய்யத்தக்கதுளது; ஆயினும், இதனுள் புகுந்து அதனையும் செய்து முடித்திலோம், என்று வேண்டினர். அந்த ஸ்வயம்பிரபை யாதுகேட்டு அவரை நோக்கிக் கேளீர் நல்லோரே! இதனுள்ளே புகுந்தவர் மீளவும் உயிருடன் புறத்திற் செல்லார், ஆயினும், யான் செய்த தபோநியமபலத்தினாலே உங்களெல்லோரையும் புறத்திற் சேர்ப்பேன், நீங்களெல்லோரும் கண்களை மூடிக்கொள்க, கண்களைத் திறந்துகொண்டிருந்து புறத்திற் செல்வதரிது; என்று மொழிதலும், வானரர்களெல்லோரும் உடனே கண்களை மூடிக்கொண்டு கைகளினாலும் மறைத்துக்கொண்டனர்கள். அவ்வண்ணமே அவர்களை சுயம்பிரபை தன்னுடைய யோகமகிமையினாலே ஒரு நொடிப்பொழுதுக்குள்ளாகவே அந்த பிலத்தினின்றும் புறத்திற் சேர்த்துப் புறத்தில் வந்து திசையறியாமல் மயங்கிய அந்த வானரர்களை நோக்கிப் பாரீர்கள் யூதபாலகரே! பற்பல மரஞ் செடி கொடிகளடர்ந்த இம்மலைதான் விந்தியம் என்னப்பட்டது, இங்கே காணப்படுகின்ற மலைதான் பிரஸ்ரவணமென்பது; எதிரில் காணப்படுகின்றதுதான் தக்ஷிண சமுத்திரம்; இனி நீங்கள் சுகமாகச் செல்லுக, யானிருப்பிடம்போய்ச் சேர்கின்றேன்; உங்களுக்கு நலமுண்டாகக்கடவது, என்றுரைசெய்து தேம்பியந்த பிலத்தினுள்ளே புகுந்தனள். பின்பு, அந்த வானரர்களும் அங்கிருந்தே அளவற்றுக் கரைகாணாமல் கோரமாக கர்ஜனைசெய்கின்ற தென்கடலைக்கண்டு திகைத்து நின்றனர்கள்; மயாஸுரன் மாயையினாலியற்றிய அந்த குகைக்குள்ளே இவர்களிருக்கையிலேதானே மஹாராஜா கெடுவிட்ட அந்த ஒரு மாதமும் நிறைந்துவிட்டது; ஆதலின், அவர்களெல்லோரும் அந்த விந்தியகிரியின் தென்புறத்தில் உட்கார்ந்து சிந்தையுற்று வருந்தினர்கள். அப்பொழுது வஸந்தகாலத்தில் மலர்கின்ற மரங்களெல்லாம் மலர்ந்திருந்தமையின்

அவர்களதனையுங்கண்டு வஸந்தகாலம் வந்ததென்றறிந்து காலங் கழிந்து விட்டதேயென்று அச்சமதிகரித்து அங்கிருந்து கீழே யிறங்கினார்கள். பின்பு, மூப்புடையவர்களும், சிறப்புடையோர்களும், நன்மதியினர்களு மாகிய வானரயூதபதிகளெல்லோரையும் அங்கதகுமாரன் நோக்கி மொழிய லுற்றனன். கேளீர்கள் தோழர்களே! யாமெல்லோரும் மஹாராஜருடைய கட்டளையினாலன்றோ புறப்பட்டு வந்தோம், யாம் பிலத்திலிருக்கையிலே தானே அவர் கொடுத்த கெடுவு சென்று விட்டதை யறிகின்றிலீர்களோ? யாம் ஐப்பசிமாசத்திலேயே பெருமாள் மஹாராஜருக்கிட்டிருந்த வருஷா காலம் நான்குமாதங்களும் கழிந்துவிட்டனவென்று அறிந்தவர்களல்லே யோ? அதுமுதல் பிரயாண சந்நாஹஞ்செய்து புறப்பட்டோமே? பின்பு, மஹாராஜா நமக்கிட்ட காலமும் கழிந்துவிட்டதே? இனி யாம் செயல் வேண்டும் காரியம் யாதுளது, நீங்கள் மஹாராஜரிடத்தில் மிகவும் நம்பிக்கை யுடையவர்களும், நீதிமார்க்கத்தை நன்குணர்ந்தவர்களும், பிரபுவின் இதச்செயலில் அபிநிவேச முடையவர்களும், எல்லாச்செயல் களிலும் திறமை யுடையவர்களும், எல்லாவிடங்களிலும் மேற்கொண்ட காரியங்களைச்செய்து முடிக்க வல்லவர்களென்று புகழுற்றவர்களுமாதலின், என்னை முன்னிட்டுக்கொண்டு மஹாராஜருடைய கட்டளையின்படி வந்தீர் கள்; ஆயினும், இப்பொழுது மஹாராஜருடைய கட்டளையை மீறினமையின், எல்லோரும் அவருடைய தண்டனைக்குள்பட்டு இறந்தல்வேண்டுமென்பதி லையமில்லை, மஹாராஜருடைய கட்டளையை மீறி எவன்தான் இன்புறுவான், ஆதலின், காலம் சென்றுவிட்டமையின், நாமெல்லோரும் இங்கே பிரா யோபவேசஞ்செய்திருப்பதே நலமென்று தோற்றுகின்றது; மஹாராஜர் இயல்பாகவே கொடுமைகொண்டவர் இப்பொழுது இறையாகவுமாயினர்; ஆதலின், பிழைசெய்த நம்மைப் பொறுத்தருளார்; ஒருக்கால் சீதையின் செய்தியை யறிந்துகொண்டு சென்றாலும் பொறுப்பார்; இப்பொழுது காரியமின்றிச் செல்லின், பொறுப்பாரோ? ஆதலின், பிள்ளை, மனைவி, பொருள், வீடு முதலியவைகளைத் துறந்து இப்பொழுதிங்கே பிராயோப வேசஞ்செய்வதே நலமாகும், நாமிப்பொழுது மீண்டுஞ் செல்வோமாயின், மஹாராஜா நம்மைத் தண்டனைக்குட்படுத்துவாரென்பதிலும் ஐயமுளதோ? அங்கே சென்றிறப்பதைவிட இங்கே இறப்பதே மேலாகும், அன்றியிலே மஹாராஜா என்மீது அன்புகூர்ந்திளவரசுப்பட்டங் கட்டிவித்திலர்; குற்ற மென்பதின்றி யருவபெருகி வளர்ந்த பெருமாளே எனக்கு இளவரசுப் பட்ட மளித்தருளினர். முன்பு என் தாதைமீதுள்ள பகையை என்மேலும் மிகக்கொண்ட மஹாராஜா என்மீதிந்தப் பிழையை வியாஜங்கொண்டு என்னைக் கொலைசெய்து விடுவர்; நீங்கள் என்மேல் அன்புடையீர்களாயி னும் மஹாராஜா என்னைத் தண்டனை செய்கையில், நீங்கள் துன்பங் கொண்டு தலைகுனிந்து துன்புறுவீர்களல்லது, வேறு யாதுசெய்ய வல்லீர் கள்; அவ்வண்ணம் உங்களைத் துன்புறுத்துவதினால் யாது பயன்; ஆதலின்,

தூய்மைகொண்ட இந்தத் தென்கடலின் கரையிலேதானே பிராயோப வேசஞ்செய்வேன் ; என்றிவ்வண்ணம் யுவராஜன் மொழிந்த வாக்கியத்தை யவர்களெல்லோருங்கேட்டு தீனங்கொண்டு அங்கதனை நோக்கி, இளவரசே! நீர் உரைசெய்த தன்மையே ? மஹாராஜா கொடுமை கொண்டவர் ; பெருமாள் மனையாள்மேல் மிக மோகமுற்றவர் ; ஆதலின், சீதாதேவியைக் காணாமல் நாம் அங்கே செல்வோமாயின், மஹாராஜா பெருமானுக்கு மகிழ்ச்சி செய்வதற்காக நம்மெல்லோரையுங் கொலைசெய்வார் ; ஆதலின், பிழைசெய்தபின்பு மஹாராஜா அருகில் செல்வது தக்கதன்று , ஆதலின், இவ்விடத்திலேதானே பிராட்டியாரைத் தேடிக் கண்டாவது ; அன்றியில், உண்மையாகச்செய்கி யறிந்தாவது செல்லலாகுமேயன்றி, இல்லாவிட்டால் இங்கேதானே பிராயோபவேசஞ்செய்யவேண்டும், இப்படியே மஹாராஜ ரிடம் செல்வோமாயின், யமலோகம்போய்ச் சேர்வோமென்பதில் ஸந்தேக மில்லை ; என்றுரை செய்தனர்கள். இவ்வண்ணம் அச்சங்கொண்டு சிந்தை யுற்றுரைசெய்த வானரர்களின் வாக்கியத்தைத் தாரனென்பவன் கேட்டு அவர்களை நோக்கி, அன்பர்களே ! நீங்கள் அச்சங்கொண்டு துன்புறற்க ; நீங்களெல்லோரும் உடன்படுவீர்களாயின், மீளவும் இக்குகையினுள்ளே சென்று வாழ்வோம் , இந்த பிலம் மயாஸுரனால் மாயாபலத்தினாலே இயற்றப்பட்டதாதலின், பிறர் புகற்கரியதும், பற்பல காய் கனிகளைத் தருகின்ற மரஞ் செடி கொடிகளை யுடையதும், நன்னீர் நல்லுணடிகள் மிகுந்தது மாகின்றது ; இங்கு நாம் வாழ்வோமாயின், தேவேந்திரனுக் காவது, சக்கரவாதத்தித் திருமகனுருக்காவது, மஹாராஜருக்காவது அச்ச முறல்வேண்டுவதில்லை, என்று மொழிந்தனன் வானரர்களெல்லோரும் அந்த அங்கதனுடைய வாக்கியத்தையும், தாரனுடைய வாக்கியத்தையுங் கேட்டு இதமென்றுணர்ந்து எல்லோரையும் நோக்கி, நேசர்களே ! எவ்வகையி லாயினும் யாம் எவ்வண்ணம் மஹாராஜரால் கொலைசெய்யப்படாமல் இன் புற்று வாழ்வோமோ? அவ்வண்ணம் ஆலசியஞ்செய்யாமல் உடனே செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஓரே மொழியாக மொழிந்தனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்து மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

விந்தியமலை கிஷ்கிந்தைக்கு வடக்கே யிருக்கின்றமையின், தென்றிசையில் தேடப்போனவர்கள் வடக்கேயுன் சென்றனர்கள் ; செலினும் மீளவும் கிஷ்கிந் தையைத் தாண்டிச் செல்லுகையில், அங்குள்ளோர்களால் காணப்படவில்லையா? என்று சிலர் ஆக்ஷேபஞ் செய்வார்கள் ; முன்பே சரவதியென்னும் நதியை நடுவாக வைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு என்று திசைகளை யவரவர்களுக்கு மஹாராஜா வகுத்தளித்தனனென்பதைக் குறித்துக் காட்டி யிருக் கின்றமையினால், அந்தச் சரவதி முதல்கொண்டு இவர்கள் தேடவேண்டிய பாக

ஐம்பத்துநான்காவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி அங்கதனுக்கிதங்கூறல்.

இவ்வண்ணம் முழுமதிபோன்ற காந்தியுடைய தாரன் முதலிய யூதபதிகள் மொழிந்த வாக்கியத்தைச் சிறியதிருவடி கேட்டு அங்கதனுக்கு இளவரசுப்பட்டத்தை யாளுவதற்குரிய திறமையையும், ஒருவர் மொழிவதை விரைவிலறிந்து கொள்ளல், அதனை மறவாமை, நினைவுடைமை, அதனைப் பிறர்க்குரைக்குந்திறமை, கற்பனை செயல், ஒருவர் கூறிய வாதத்திற்குத் தக்க பதில் கூறி யதனை நிராகரித்தல், ஒருவர் கூறிய வாக்கியத்தில் பொருளுணர்தல், உண்மையை யாராய்ந்தறிதல், (கிரஹணம், தாரணம், ஸ்மரணம், பிரதிபாதனம், ஊஹம், அபோஹம், அர்த்த விஜ்ஞானம், தத்வஜ்ஞானம்,) என்னும் புத்திகுணங்களோடும், பாகுபலம், மநோபலம், உபாயபலம், பந்துபலம், என்னும் நான்கு பலங்களும் காலதேசங்களை யறிதல்; மனவுறுதி, எல்லாத்துன்பங்களையும் பொறுத்தல், எல்லாவற்றையும் அறிதல், திறமை, தோள்வலி, இரஹஸ்யத்தைப் புறப்படுத்தாமை, முன் நடந்ததை யொத்து நடத்தல், உற்சாஹமுடைமை, திறமை யறிதல், நன்றி யறிதல், தஞ்சமடைந்தவர்மேல் அருளுடைமை, பகைவர்மேல் பொறாமையுடைமை, சபலமுறாமை என்னும் பதினான்கு குணங்களும் நிறைந்து தேஜோபல பராக்ரமங்களாலே சுக்லபக்ஷத்தில் மூன்றாவது பிறைச் சந்திரன்போல மேன்மேலும்வளர்கின்ற தன்மைபொருந்திப் புத்தியில் தேவகுருவையும், பராக்கிரமத்தில் தந்தையையும் நிகர்த்துத் திகழுந் தன்மையுடையவனென்று உணர்ந்து அவன் யாவுமறிந்தவனாயினும், தாரன் வாக்கியத்தைக்கேட்டு மகாராஜாமேல் சந்தேகங்கொண்டு வருந்தி மயங்குவதையும் கண்டு அவனைத் தேற்றியுடன்படுத்த முயன்று ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்னும் நான்குபாயங்களுள் மூன்றாவதான பேதோ

மாகலின், அதற்குத் தெற்கான விந்திய மலையையும் இவர்கள் தேடவேண்டுவது இயல்பேயன்றோ? முன்பு எங்கும் காடாகவே யிருந்தமையின், இவர்கள் மீண்டு வருகையில், அந்தக் கிஷ்கிந்தைக்கு மேற்காகவாவது, கிழக்காகவாவது வந்திருக்கின் அங்குள்ளோர்களுக்கு இவர்கள் எவ்வண்ணந் தென்படக்கூடும், அன்றியே, சேது கட்டுவதற்கு முன்பு அந்த விந்தியமலையின் சிறுகுன்றுகள் தென்கடல் சமீபம் வரையிலுள்ளவெனவும், அவற்றிற்கும் விந்தியமென்றே பெயருள்ளதெனவும் உடன்படல் வேண்டும்; ஆகையாலேதான் அந்த விந்தியமலையினின்றும் வானரர்கள் தென்கடலைக் கண்டார்களென்று கூறப்பட்டுள்ளதும், ஸம்பாதியை இவர்கள் விந்தியமலையும் அருகிலுள்ள தென்கடலுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போயினார்களென்று கூறப்படுமதுவும் பொருந்துகின்றன; அன்றியில், தென்கடலருகிலுள்ள மலயம் என்னும் மலைக்கும் விந்தியமென்றும் பெயருள்ளதாக உடன்படல்வேண்டும்; இப்படியானால் ஒரு விரோதமுமில்லையென்று அறிகமஹாவீர சரித்திரத்தில் பவபூதி யுரைத்திருக்கின்றனர்.

பாயத்தை யெடுத்துரைத்து வானரரெல்லோரையும் பிராயோபவேசஞ் செயலவேண்டுமென்னும் ஒருமைப்பட்ட மதத்தை விட்டு வெவ்வேறு மதமுறுமாறு செய்து அங்கதனையும் நோக்கி, அச்சமுறுமாறு மொழிய லுற்றனர்.

கேளாய் இளவரசே! நீ மிகவும் திறமைகொண்டு பல விதத்திலும் உன் தந்தைக்கு நிகராகியவனாதலின், தந்தையினால் பாதுகாக்கப்பட்ட இந்தக் கபிராஜ்யத்தைப் பாதுகாக்க வல்லவனாகுகின்றனை; கபிகள் இயல்பாகவே நிலையற்ற புத்தி யுடையவர்கள், அன்றியில்லை, இப்பொழுது மனைவி மக்கள் முதலோரைப் பிரிந்து திரிந்து வருந்தியிருக்கின்றமையான் உனது கட்டளையின்படி பொறுமைகொண்டு நடவார்கள், ஆதலின், ஜாம்பவான், நீலன், ஸுஹோத்திரன், கடையில் யான், இவ்வெல்லாரும் சாமதானாதிகுணங்களினாலே யுன்மதப்படி யொருக்காலையிலும் நடவோம், எல்லோர்க்கும் எதிராகவே இவ்வண்ணமுரைசெய்கின்றேன், ராஜநீதி யுணர்ந்தோரும், பலமுடையோன் பலமிலாதானுடன் பகைத்திருப்பது நலந்தருவதெனக் கூறினார்களோ யன்றிப் பலமற்றவன் பலமுடையோ னுடன் பகைத்திருப்பதைப் புகழ்கின்றிலர்; ஆதலின், பலமிலாதான் நன்மை பெறல்வேண்டுமாயின், பலவானுடன் பகையுறக்கடவனல்லன், இப்பொழுது மஹாராஜா வானரர்களெல்லோர்க்கும் இறையும், பெருமா னுக்குத் தோழருமாதலின், பலவானாகின்றனர், நீ பலமிலாதானாகின்றனை, ஆதலால், நீ மஹாராஜருடன் பகைகொண்டிவ்வண்ணமுரைப்பது தகுதி யற்றது, நீ இந்த பிலத்தை நல்லரணாக நினைக்கின்றனைபோலும், இதனை யழிப்பது இளையபெருமானுடைய கணைக்கொரு பெரிதன்று, முன்னிந் திரன் வச்சிராயுதத்தினாலடித்திந்த பிலத்திற்கு த்வாரம் மாத்திரஞ் செய் தனன். இளையபெருமாளிதனைக் கூரிய கணைகளினால் உலர்ந்த இலையைப் போலச் சிதறும்படித் தகருவர்; இளையபெருமாளிடத் தவ்வண்ணந் திறமைகொண்ட மாமலைகளையும் பிளக்கவல்ல கணைகள் வெகுவாருள; நீ பூரைத்துறந்திங்கிருக்கவேண்டுமென்று எப்பொழுது கருதுகின்றனை யோ? அப்பொழுதே இவ்வானரரெல்லோரும் உன்னைத் துறந்து திரும் பிச்செல்வதுண்மை; புத்திரமித்திரகளத்திரங்களையுந் துறந்து சஞ்சலி லலைந்து வருந்திப் பசிமூண்டு சிந்தைகொண்ட இவர்கள் உன்னைத் துறந்து மீண்டுஞ் செல்வர்களென்பதிலும் ஐயமுளதோ? இவ்வண்ணம் இனத்தார் சுற்றத்தார் முதலிய எல்லோர்களாலுந் துறக்கப்பட்டுத் தனியே நிற்பா யாகில், புல்லசைவினும் அதனைக்கண்டு பகைவரோ வருகின்றனர்களோ வென்று அச்சமுற்று வருந்துவாய்; நீ இவ்வண்ணம் ஸ்வாமிகாரியத்தி னூக்கமற்றுப், பகைத்துத் தனியே நிற்கின், இளையபெருமாளுடைய கணைகள் உன்மேல் பாய்ந்து வருத்துமென்பதில் சந்தேகமில்லை; இவ் வண்ணமன்றியிலே விநயம்பூண்டு எங்களுடன் சேர்ந்து வருவாயாகில், நாம

பட்ட பாடுகளை மஹாராஜா முறையே கேட்டுச் சரிதானென்றுடன்பட்டுப்பின் மேல் பகையின்றி யுன்னையும ராஜியத்திலே நிலைக்கச்செய்வர், மஹாராஜர் உனக்கு சிறப்பனும, தருமபுத்தியுடையோரும, உண்மீதன்புடையோரும், ஸத்தியம் தவறாதாரும, தூய்மையுடையோரும, கஷ்டமறவருமாதலின், உன்னை யொருககாலும கொலைசெய்யத் துணிவுகொள்ளார் ; உன் தாயார் மீது மிகவும பிரியமுடையோராதலினாலும, அவர்க்கு நீயன்றி வேறே புத்திரனில்லாமையாலும, அவர் உனக்கொருதீங்கும் செய்யார்; ஆதலின், மீண்டெய்துக, என்று சிறியதிருவடி யங்கதகுமாரனுக்கிதங்கூறியருளினார்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில ஐம்பத்து நான்காவது சருக்கம முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

வானரர்களெல்லோரும தமக்குக்குறித்த காலம் தீர்ந்துவிட்டதன்மேல் அச்சங்கொண்டு பிராயோபவேசஞ் செய்தது.

இவ்வண்ணம சிறியதிருவடி இதமாகவும், தருமமாகவும, மதுரமுமாகவும் உரைசெய்த வாக்கியத்தை யங்கதகுமாரன் கேட்டு மாருதியை நோக்கிக் கேளீர் ஆஞ்சநேயரே! கலக்குறாப் புத்தியும, ஆத்தும சுத்தியும், மனசுத்தியும, துன்புறுத்தாமையும, கஷ்டமின்மையும், பராக்கிரமமும், தீரமும், என் சிறறப்பனிடத்தில தோற்றுகின்றில; அவன் தமையனாகிய என் தந்தை பிழைத்திருக்கையிலேதானே அவருக்குப் பிரியமுள்ள பாரியையும, தமக்குத் தருமத்தினால் மாதாவுமாகிய என் மாதாவைச் சேர்ந்தனனல்லனோ? அன்றியிலே, என் தந்தை யுத்தஞ்செய்வதன்பொருட்டுக் குகையினுள்ளேசென்றிருக்கையில, அக்குகையின வாயைக் கல்லினாலடைத்துவிட்டு வந்தனனல்லனோ? அத்தன்மையனாகிய அவன் தருமத்தை யெவ்வண்ணமறிவான், அன்றியிலே, பெருமானுடன் அக்கினிஸாக்ஷியாகத் தோழமை செய்துகொண்டு அவரால் பேருதவியையும பெற்று அந்நன்றியை மறந்து மயங்கிக்கிடந்தனனே! பின்பு, இளையபெருமானுடைய சீற்றத்தினாலச்சமுற்றேயன்றோ? பிராட்டியாரைத் தேடும்படி வானரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனன் இத்தன்மையனான என் சிற்றப்பனிடத்தில் தருமமெவ்வண்ணமுளதாகும்; அவ்வண்ணம் பாவியும், நன்றியற்றவனும், உணர்வற்றவனும, சபலமுடையோனுமாகிய மஹாராஜனிடத்தில் உயிர் வாழ்ந்துய்ய விருப்புற்ற எவன்தான் விசுவாஸமுறுவான்; உலகில் அரசர்கள் தமக்கு ஔரஸனான மகன், நற்குணமுடையோனாயினும்,

அல்லோனாயினும், அவனுக்கேற்பட்ட கட்டுவிப்பாகலோயன்றிப் பகையின்
மகனுக்குக் கட்டுவிப்பாகலோ? யான் அவனுக்குப் பகையான வாலியின்
புத்திரனும், பகைத்து வேறுபட்டிருப்பவனும், கட்டளையைமீறியபராதஞ்
செய்தவனும், அவனிலும் குறைந்த சக்தியுடையோனும், பலமற்றவனு
மாதலின், மீண்டு கிஷ்கிந்தைக்குச்சென்று அவ்வண்ணமே உயிர்வாழ்வேன்;
அவன் கொடியவனும், தீயோனும், தீமைசெய்பவனுமாதலின், யான்
அங்கே சென்றவுடனே கட்டுஞ்செய்து என்னைப்பழி விலங்குபோட்டுக்
காவல் [illegible], ஆதலின், யானங்கே சென்று இவ்வண்ணந் தீமையுறு
[illegible] இங்கேதானே ப்ராயோபவேசஞ்செய்திறப்பது நன்று,
[illegible] இவ்வண்ணமேயெனக்கனுமதி செய்தருளி மீண்டு
[illegible] டம்போய்ச் சேர்ந்து வாழுக, யானிங்கேதானே ப்ராயோப
வேசஞ்செய்திறந்துவிடுவேனேயன்றி, மீண்டுமட்டேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை
செய்கின்றேன் மிகவும் பலவான்களான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களையும், என்
சிற்றன்னையையும் கண்டு யான் வந்தனபூர்வமாகக் குசல முறைசெய்தே
னென்று மொழிக, அவ்வண்ணமே ருமையையும், தாரையையுங் கண்டு
செய்தியுரைக்கக் கோறுக, என் தாய் என்மீது மிகவும் அன்புடையவ
ளாதலின், யானிவ்வண்ணமிங்கே யிறந்துவிட்டேனென்பதைக் கேட்பா
ளாயின், உடனே சோகத்தினாலுயிரை விட்டுவிடுவளென்பதிலையமில்லை,
என்று மொழிந்தனன் உடனே யெழுந்து தருப்பங்கொணர்ந்து பரப்பி
ஜாம்பவான் முதலிய பெரியோர்களைப் பணிந்து அழுதுகொண்டே யந்தப்
புல்லணையில் ப்ராயோபவேசஞ்செய்து இனி இவ்வண்ணம் காலங்கடந்தும்
ப்ராட்டியைக்காணாமல் மீளுவதில்லையென்று துணிந்துகொண்டனன். இவ்வண்
ணம் அங்கதன் ப்ராயோபவேசஞ்செய்துவிட்டதை வானரர்களெல்லோரும்
கண்டு கண்ணீர் பெருக்கித் துன்புற்றுச் சுக்ரீவனை நிந்தனை செய்து
கொண்டும், வாலியைப் புகழ்ந்துகொண்டும், அங்கதகுமாரனைச் சூழ்ந்து
ப்ராயோபவேசந் தாமுஞ் செய்யத் துணிந்து யுவராஜாவினுடைய கருத்
தையும் உண்மையாக அறிந்து கால் கைகளை யலம்பி யாசமனஞ்செய்து
ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு கிழக்கு முகமாகத் தெற்கு நுனியான தருப்பங்
களின்மேல் படுத்து இறப்பதற்குத் துணிந்து பெருமாள் வனவாஸமெழுந்
தருளியதையும், தசரதசக்கரவர்த்தி வானேறியதையும், ஜனஸ்தானத்தில
ராக்ஷஸர்கள் இறந்ததையும், ஜடாயு பெருவிசும்பு பெற்றதையும், இராவ
ணன் பிராட்டியாரைப் பறித்தோடியதையும், தனிவீரனான வாலி யிறந்து
பட்டதையும், பெருமாள் மஹாராஜாமேல் சீற்றங்கொண்டதையும்,

முறையே முறையிட்டுக்கொண்டு புலம்பினர்கள். இவ்வண்ணம் இவர்களி னுடைய அழுகுரலினாலே மேககர்ஜனையினாலே போல, அம்மலையெங்கு மொலிக்கப்பட்டு ஸம்பாதியைப் புறத்தில் வருமாறு செய்தமையின், அவர்களுக்கு மஹாபயத்தை விளைப்பதாயிற்று; *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஐம்பத்தாறாவது சருக்கம்

ப்ராயோபவேசஞ்செய்த வானரர்கள் ஸம்பாதியைக்கண்டு ஸம்பாஷணஞ்செய்தது

இவ்வண்ணம் அங்கதன் முதலிய வானரர்களெல்லோரும் ஓரிடத்தில் ப்ராயோபவேசஞ்செய்திருக்கும்பொழுது யாவர்க்குமெட்டாத ஓரிடத்திலே கழுகுகளுக்கிறையும், ஜடாயுவின் முதற்றோனும், சிரஞ்சீவியுமாகிய ஸம்பாதியென்னும் கழுகரசன் மிகுந்த பராக்கிரமமுடையோனுமான அச்சம்பாதி அந்த மலையின் குகையினின்று புறப்பட்டு அவ்வானரர்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து இவ்வண்ணம் மொழியலுற்றது;—

విధిఃకిలనరంలోకే విధానేనానువర్తతే

యథాయంవిహితోభక్ష్యశ్చిరాన్మహ్యముపాగతః.

விதி꞉கிலநரம்லோகே விதாநேநாநுவர்த்ததே

யதாயம்விஹிதோபக்ஷ்யச்சிராந்மஹ்யமுபாகத꞉.

அந்தோ? தெய்வமானது தகுதியான ஸம்விதானத்துடன் கூடியே அவனவனை யனுசரித்து வருகின்றது; அவனவன் வேறே உபாயம் தேட வேண்டுவதில்லை; நெடுங்காலமாகப் பசியுற்ற எனக்கிவர்களைத் தெய்வமே உணவாகக்கொணர்ந்தளித்ததன்றோ? ஆதலின், ப்ராயோபவேசஞ்செய்திருக்கின்ற இவ்வானரர்களுள் முறையே இறப்பவர்களைப் புசித்துப் பசி தணிந்து மகிழ்வேன்; என்றிவ்வண்ணம் ப்ராயோபவேசஞ்செய்த தம்மைப

* வானரஜாதியில் ஸோதரர்களுள் யாவன் இறந்துவிடுகின்றனனோ அவன் மனைவியை யிருப்பவன் பாரியையாக வைத்துக்கொள்வது ஜாதிதருமமென்று காணப்படுகின்றது, ஆகையாலேதான் பெருமாள் ருமையுடன் புணர்ந்ததற்கு வாலியைப் பழித்தருளினர். தாரையுடன் புணர்ந்த மஹாராஜனைப் பழித்திலர்; இச்சருத்து இச் சருக்கத்திலும் அங்கதன் வாக்கியத்தாலும் விளங்கும்;—

பார்த்து அந்த ஸம்பாதி மொழிந்த மொழியை யங்கதகுமாரன் கேட்டு
மிகவும் ஆயாஸமுற்றுச் சிறியதிருவடியை நோக்கிப் பாரீர் மாருதியே!
சீதை யென்னும் வியாஜத்தினாலே யமதர்மமஹாராஜனே நம்மெல்லோரை
யுங் கொலைசெய்வதற்காக விதிவிட்டமைத்தனன். பெருமானுடைய காரியத்
தையும் செய்தோமல்லோம், மஹாராஜனுடைய கட்டளையின்படியும்
நடந்தோமல்லோம், இவ்வண்ணம் நம்மெல்லோர்க்கும் துர்ச்செயலாகவே
நிகழ்ந்து நேர்ந்ததன்றோ? பிராட்டியைப் பாதுகாத்தளிப்பதன்பொருட்டுக்
கழுகுகளுக்கிறையான ஜடாயுவும் இராவணனுடன் போர்செய்து அவனால்
வாளாலறுக்கப்பட்டிறந்தனனென்பதை நீங்கள் கேட்டிலீர்களோ? அவ்வண
ணம் எல்லாவுயிர்களும் விம்வகமாற ஜாதியாகிய பசு பக்ஷி முதலியவை
களும், அகில புவனகாரணராகிய ஸ்ரீராமசந்திரன் பொருட்டு உயிரை யிழந்
தும் நாம்போலவே உதவி செய்கின்றன, நட்பும் தயையுமுடையவர்கள்
பெருமாள்பொருட்டு இவ்வகையாகத் தனித்தனி யுபகாரஞ்செய்கின்றனர்கள்.
ஆதலின், நீங்களும் அவ்வண்ணமே யுபகாரஞ் செய்வதற்காக வுயிரை
விடுக; ஜடாயு தருமமுணர்ந்தவராதலின், பெருமானுக்குப் பிரியஞ்செய்து
உயிரையும் விட்டு நலமிக்பெற்று பிறந்தனன். நாம் பெருமாள் பொருட்
டுயிரைவிடக்கூசினிலும், அவ்வகை மாயுமுபாயம் வினைவாக நேர்ந்தில
ராகிலன், இவ்வண்ணம் காட்டினில் திரிந்தலைந்து தேடி வருந்தியும் பிரா
ட்டியைக் காணாமலும், உயிர் மாயாமலும் வருந்துகின்றோம், அந்த
ஜடாயு இராவணனாலடிபட்டிறந்து ஸ்வர்க்கமடைந்தனன், நம்மைப்போல
மஹாராஜாக்கவண்ணமசத்யம் பிறழச் செய்யாதவர்களல்லர் விரகின்மையினால்
வினையினராயினர் முகவல ... யிறந்தமையின், ஜடாயு
இறக்குமபடி நேர்ந்தது, ஜடாயு பெருமையின், இராவணன் பிராட்டி
யைப் பற்றிக்கொண்டு சென்றவழி யோடிவிட்டபடி நோக்கத்து; அவனை
யடைந்திட்டனையில், நாமெல்லோரும் இவ்வண்ணமிலந்து உயிரை மாய்க
நேர்ந்தது, முதலில் தசரதமஹாராஜரோ இறந்திலராயின்,
பெருமாள் தண்டகாரணியம் புகுமாறு நேராது, அதனால் நமக்கித்துயர
மும் நேராது; என்பதனாலேயே பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும்
திருதண்டகாரண்யத்தில் வாஸஞ்செய்ததையும், இராவணன் ஸீதாதேவியைப்
பற்றிக்கொண்டதையும், ஜடாயு அவனுடன் போர்செய்திறந்ததையும், பெருமாள்
மஹாராஜருடன் தோழமைகொண்டு வாலியைக் கொலை செய்ததையும்,
இடையில் கரதூஷணாதி ஸம்ஹாரத்தையும், இதெல்லாம் கைகேயியின்
வரமே மூலமாயிற்றென்பதையும், முறையே யுரைசெய்து வருந்தினன்.
இவ்வண்ணம் வானரர்களெல்லோரும் ப்ராயோபவேசஞ்செய்து படுத்திருப்ப
தைப் பார்த்தும், அங்கதகுமாரன் புலம்பலைக்கேட்டும், கழுகுகளுக்
கிறையான ஸம்பாதி மனங்குன்றி வருந்தி யவர்களை நோக்கிக் கூவி
மொழியலுற்றனர். யாரடா அவன் என்னுயிரிலும் இனியனான ஜடாயுவின்
மேல் கொடுமொழி மொழிகின்றவன்; அதனால் என் மனம் நடுங்கு

கின்றது ; ஜனஸ்தானத்தில என தமபிககும, இராவணனுக்கும, எவ்வண்ணம போா நோந்தது ; அன்புள்ள ஸோதரனுடைய ஜடாயுவெனனும பெயர் நெடுங்காலததிறகு இபபோதுதான் கேழககபபட்டது ; புகறகரிய இமமலையினின்றும இறங்க விருமபுகின்றேன் ; ஆதலின் நீவிரெல்லீரும என்னைப்பறறி யிறககக்கடவீாகள. மிகவும தோளவலியினால் புகழபபட்ட என தமபியின பெயரை யுரைததமையின, உங்களிடததில மிகவும மகிழ வுளளுகினறேன் ; வாரீா வாநரவீராகளே ! என தமபி ஜனஸ்தானததில் வாழகின்றனனே அவன் இராவணனுடன போாசெயது ஏன இறநதனன, இவன் தசரதசககரவாத்திககு எவவணணம தோழனாயினன, ஸ்ரீராம சநதிரன் அந்தத தசரதமஹாராஜாக்கு இனிய திருககுமாரரலலரோ ? இதுகளைக் கேடடுணர விருமபுகின்றேனுதலால, குறையற மொழிக ; யான கதிரவனுடைய கொடிய கிரணஙகளினுலெரிககபபட்ட சிறகுடையே னுதலால, இறஙகிவரத திறமைகொள்ளுகினறிலேன ; ஆதலால், என்னையும இறக்கிவிடக கடவீாகள் ; என்று ஸமபாதி மொழிநதனன

கிஷ்கிநதாகாணடததில் ஐமபத்தாறுவது சருககம

முற்றிறறு.

ஐம்பததேழாவது சருககம

வாநராகளெலலோரும ஸமபாதியின வினவுக்கு விடை கூறியது

இவவணணம ஸமபாதி சோகததினால தீனமாக மொழியிய அவவாககியத்தை யநத வாநராகளெலலோரும கேட்டும முதலில இறநதவாகளைப் புசிபபெனனறுரைத்தமையின், அவவாககியததை நமபாமல இப்பறவை இவவணணம் ஆனபன்போல நமமருகில் வநதெல்லோரையும புசிததுவிடுமென்றே எண்ணங்கொண்டும, நாம எவவிததததிலும பராயோபவேசமே செயதுவிடடமையின, இது புசிககின் வருததமின்றியே யிறநது மகிழ்வோமென்று மனநதுணிநது படுததிருநதனாகள. பின்பு, அங்கதகுமாரனெழுந்து இது யாதுசெயினுஞ் செய்கவென்று உறுதிகொண்டு அப்பறவையை மலையினின்றும் கீழேயிறக்கி யதனை நோக்மொழியலுறறனன். கேளாய புள்ளிறையே ! ரிக்ஷரஜஸ் என்னும் வாநராஜன் மிகவும் வீரமுடையனுகி யிருநதனன். அவனுககு வாலி, சுக்ரீவன் என்னும் இரண்டு புததிரர்கள் ; அவாகளுள் வாலி யென்பவர் மிகுபராக்கிரமமுடையராகிக் கிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தைப் பாதுகாத்து வந்தனா பின்பு, தசரதசக்கரவர்த்தியின திருமகனுாகிய ஸ்ரீராமசந்திரன் இளைய பெருமாளுடனும், பிராட்டியாருடனும, தந்தையின் வாக்கியத்தைப் பா

காப்பதன்பொருட்டுத் தண்டகாரணியத்துக்கெழுந்தருளினார். அத்தருணத்தில் இராவணனென்னும் அரக்கர்கோமான் அவ்விருவர்களையும் மோசஞ்செய்து பிராட்டியாரைப் பறித்தோடினன். அந்தத் தசரதமஹாராஜாக்குத் தோழராகிய ஜடாயுவென்னும் பக்ஷிராஜன் அதனைக்கண்டு இராவணனையெதிர்த்துப் போர்செய்து அவனுடைய தேரையும் முறித்துப் பிராட்டியைக் கீழே விடும்படி செய்து நெடுநேரம் போர்ந்து இளைப்புற்றனர். இவ்வண்ணம் அவர் மூப்பினாலும், நெடுநேரம் போர்ந்ததினாலும் வருந்தியிருக்கையில், அந்தக் கொடிய இராவணன் அவரை வாளாலறுத்து வெற்றிகொண்டு மீளவும் பிராட்டியைத் தோமேலேற்றிக்கொண்டு ஓடிவிட்டனன். பின்பு, பெருமாள் பிராட்டியைக்காணாமல் இளையபெருமாளுடன் தேடிக்கொண்டு வருகையில், ஜடாயு அவர்க்குச் செய்தியுரைத்து இறந்தனர். பின்பு, பெருமாள் அவர்மேலருள்கொண்டு அவருக்குத் தஹன ஸம்ஸ்காரம் செய்து நற்பேறு தந்தருளுதலும், உடனே அவர் வானேறி மகிழ்ந்தனர். அநந்தரம் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் மீளவும் தேடிக்கொண்டு வருகையில், என் தந்தையுடன் பகைகொண்டு மந்திரிகளுடன் ரிசியமூகமலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த என் சிறப்பப்பனாகிய சுக்ரீவனைக் கண்டு அவனுடன் தோழமை செய்துகொண்டு என் தந்தையைக் கொலைசெய்து சிற்றப்பனுக்கு முடி சூட்டிவித்தருளினார். வானரர்களெல்லோர்க்கும் அதிபதியாகிய அந்த ஸுக்ரீவன் அந்த நன்றிக்காகப் பிராட்டியைத் தேடியளிப்பதாக உறுதிகூறி எம்மெல்லோரையும் அழைப்பித்துப் பிராட்டியாரைத் தேடி வரும்படி நாற்றிசைகளிலும் அனுப்பினார். இவ்வண்ணம் யாங்கள் பெருமாளாலேவப்பட்டுடனே புறப்பட்டு ஓரிடமும் விடாமல் தேடியும் இரவில் கதிரவனொளியைக் காண்பதரிதுபோலப் பிராட்டியைக் காண்கின்றிலோம்; இங்கு மயனுலியற்றப்பட்ட ரிக்ஷபிலத்துக்குள் புகுந்து அலைந்தமையின், மஹாராஜா எங்களுக்கிட்ட கெடுவு ஒரு மாதமும் தீர்ந்துவிட்டது; அதனால் மஹாராஜாக்கு அஞ்சி ப்ராயோபவேசஞ் செய்யத் துணிந்திருக்கின்றனம், யாங்கள் பிராட்டியையும் காணாமல் காலமுங் கடந்து சென்றபின்பு, மகாராஜரும் பெருமாளும் சீற்றங்கொளின் யாங்கள் உயிர் வாழ்வுற்று மகிழ்வது அரிதன்றோ? ஆதலின், அங்குச்சென்று இகழ்வுற்றிறப்பதை விட இவ்விடத்திலேதானே ப்ராயோபவேசஞ்செய்திருப்பது நலமென்று கருதி இவ்வண்ணம் ப்ராயோபவேசஞ்செய்திருக்கின்றனம்; என்று அங்கதகுமாரன் ஸம்பாதியை நோக்கி மொழிந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

ஸம்பாதி வாநரர்களுக்குப் பிராட்டி இலங்கையி லிருக்கின்றனளென்ன வுரைசெய்தது

இவ்வண்ணம் வாநரர்கள் உயிரை விடுவதிலும் துணிவுகொண்டு தீனமாக மொழிந்த வாக்கியத்தை ஸம்பாதி செவியுற்றுக் கண்ணீர்பெருக்கி யவர்களை நோக்கிக் கேளீர் வாநர வீரர்களே! எவனைக் கொடிய இராவணனால் கொலைசெய்யப்பட்டனனென்ன மொழிகின்றீர்களோ? அந்த ஜடாயு எனக்கிளையோனாகின்றனன், ஆகலின், அவனைக் கொலைசெய்த ராவணன் மேல் மிகவும் பகைகொள்ளுகின்றேன், ஆயினும், மூப்புற்றும், சிறகுகள் எரிந்தும் இருக்கின்றேனாதலின், அந்தப் பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வல்லமை கொள்ளுகின்றிலேன், முன்பு மகேந்திரன் விருத்திராஸுரனைக் கொலைசெய்த காலத்தில் யானும் ஜடாயுவும் யௌவநமுடையவர்களாயினேம்; அப்பொழுது யாங்களிருவரும் உயரப்பறப்பதில் யார் சிறந்தவர் என்பதை யறிவதன்பொருட்டு ஒருவர்க்கொருவர் வாது கூறிக்கொண்டு வெகு வேகமாகப் பறந்து ஸூரியமண்டலத்தருகிற் சென்றோம், அந்தருணத்தில் நடுப்பகலாயினமையின், ஜடாயு ஸூரியனுடைய வெப்பத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் மிக வருந்தினன், யானது கண்டு அன்பினால் அவனைச் சிறகுகளினால் மறைத்துக்கொண்டேன், ஆதலின், யான் கதிரவனொளியினாலெரிக்கப்பட்டு விந்தியமலைமேல் வீழ்ந்தேன், அதுமுதல் யானிவ்விடத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன், பின்பு, ஜடாயுவின் செய்தியை யறிந்திலேன்; என்று மொழிந்தவனை யுவராஜனதுகேட்டு துணையறிவினனாதலின், மீளவும் அவனை நோக்கிக் கேளீர் ஸம்பாதி! நீர் ஜடாயுவுக்கு மூத்தோனென்பது உண்மையாயின், யானுரைத்த வாக்கியத்தைக் கேட்டபின்பு, அந்த இராவணன்மேல் கடுஞ்சினம் தோன்றியிருத்தல் வேண்டுமன்றோ? அவனைக் கொலைசெய்யுந்திறமையிலதாயினும் அவ்வாழ்விடத்தை யுணர்வீராயின் மொழிக; நன்காராயுந் தன்மையினறி இவ்வண்ணம் நம்மெல்லோரையும் பகைத்த அந்த ராவணன் அருகிலிருக்கின்றனனோ? நெடுந்தூரத்திலிருக்கின்றனனோ? என்று வினவினன். ஸம்பாதி யதுகேட்டு வாநரர்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் வாநர பூங்கவர்களே! யான் எரிந்த சிறகுடையோனும், மூப்பினனுமாதலின், யாது செய்வதற்கும் திறமை கொள்ளுகின்றிலேன்; ஆயினும், வாயினாலாயினும் பெருமானுக்கு உதவி செய்கின்றேன்; யான் அதலம், விதலம் முதலிய கீழேழு லோகங்களையும், பூர்புவ: முதலிய மேலேழு லோகங்களையும் நன்கறிகின்றேன்; முன்பு, தேவாஸுரர்கள் போர்செய்ததையும், அவர்கள் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்ததையும் அறிவேன்; யான் ஸ்ரீராமனுக்கு

உதவி செயவேனென்று முயன்றாலும மூப்பினால் வெற்றியும், திறமையும் அற்றிருக்கின்றேன ; யான ஒருநாள ஆகாயததில் அந்த ராவணன் ஒரு பெண்மணியைத் தோமீதேற்றிக்கொணடோடக்கணடேன் , அவள அந்தோ ? ஸ்ரீராமா ! அந்தோ ? லக்ஷ்மணா ! என்று கூவிக்கொண்டும, கால் கைகளை யுதறிக்கொணடும், அணிகளை யறுத்தெறிந்துகொணடும வருந்தினள ; உங்களுடைய வாக்கியததைச் செவியுற்றபினனா, அவளே ஸீதாதேவி யாதல்வேண்டுமென்று எணணுகிறேன , அவள .... போனற அந்த இராவணனுடைய அருகில மின்னற்கொடி.... கினள் அந்த ராவணன வாழுமிடததையும உரைக்கின்றேன் .... அவன விசரவஸ் என்னும மஹாமுனிவருக்குப புதல்வன், ... குத தமபி, அவன்தான் இராவணனென்னும பெயருடையவன் , ... இலங்கையில வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனன் , அந்த இலங்கை ... இங்கிருந்து நூறுயோஜனதூரததிலிருக்கின்றது , அதனை விசுவகாமன் மிகவும விசித்திரமாய் இயற்றினன , அஃது பொன்மயமாகிய துவாரங்களாலும, நவமணிகளிழைத்த விசித்திரமான பொன் வேதிகளாலும, க... போல வொப்பில்லாத மிக வுயாந்த மதிளாலும அலங்கரிக்கப்பட்டுளது , அவ்விடத்தில இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் .... ராக்ஷஸிகளால பாதுகாக்கப்பட்டு வாடி வருந்தி முனனுடுத்த ... பட்டையே யுடுத்திக்கொணடு சிந்தையுற்றிருக்கின்றனள் ஆதலால், நீவி ரெல்லீரும நூறுயோஜனதூரங் கடலைககடந்து செலவீர்களாயின், அவ்விடத்தில் பிராட்டியைக காணலாகும , அங்கு இராவணனும மிகவும் அரண் செய்துகொணடிருக்கின்றனன , அவ்விடஞ் செல்வீர்களாயின், தடையின்றிப பிராட்டியைக் காண்பீர்கள் , யான ஞானததிலிவ் வெணணம அறிகினறேன் , குளிங்கம முதலிய தானியததால் பிழைக்கும் பறவைகளுக்குக கண்ணோக்கம முதனமையானது , காய் முதலிய காய கனிகளினால பிழைக்கின்ற பறவைகளுக்கு அவைகளைவிட இருமடங் கதிகமானது ; நீர்க்காக்கை, க்ரௌஞ்சம, குரரம எனனும பறவைகள அவைகளில் மும்மடங்கு சிறந்தவைகள , பருந்துகள அவைகளைவிட நாலுமடங்கு சிறப்புற்றன, கழுகுகள அவைகளைவிட ஐமமடங்கு சிறந்தன ; பலம, வீரியம், ரூபம, யௌவனம், இவைகளையுடைய அன்னபபறவைகள் அவைகளைவிட ஆறுமடங்கு சிறந்தன ; அருணகருடாகள அவைக ளெல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர்கள , அந்த அருணனிடததுதினறும் யாங்க ளெல்லோரும பிறந்தனம் ; ஆதலின், யானிங்கிருந்தே இலங்காததீவில் இராவணன் ஸீதாதேவி முதலானோர இருப்பதைக் காணகினறேன் ; எமக்கும, அந்த அருணகருடர்களுக்குள்ள திவ்ய தேஜஸ்ஸும, திவ்ய ஞானமும், சிறந்த பலமும் உள ; ஆதலாலும, உண்டியின் திறமையினாலும், இயல்பினாலும், யானிங்கிருந்தே நூறு யோஜனதூரத்துக் கப்புறமிருக்கின்ற இலங்கையில் வாழ்கின்ற ராவணனையும், பிராட்டியையும்

கண்ணுறுகின்றேன் ; எங்களுக்கு நெடுந்தூரத்திலுள்ள உணவை யறியுந் திறமை இயல்பாகவே யுளது ; கோழிகள் காலினருகிலுள்ள பொருளையே யறியும் ; அந்த ராவணனை யாவராலும் இகழத்தக்க தீச்செயல் புரிந்து என் தம்பியைக்கொலைசெய்தமையின், அதற்குப் பிரதிசெய்யவேண்டுவது ஆவசியகமாகியது, ஆதலின், யான் அது செய்யுந்திறமையற்றவனாயினும், வாக்கினாலாயினும் ஸகாயம் செய்கின்றேன், ஆதலின், நீங்கள் இக்கடலைத் தாண்டி இலங்காத்தீவுக்குச் செல்லும் உபாயத்தை யாராய்ந்துணரக் கடவீர்கள் ; அங்குச் சென்றபின்னர் பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவித்து மேற்கொண்ட காரியம் கைக்கூடி வருவீர்கள், யான் சிறகற்றிருக்கின்றமையின், என்னைக் கடலக்கரையைச் சேர்க்க ; யான் என் தம்பி ஜடாயுவின்பொருட்டுத் தருப்பணஞ்செய்யக் கருதுகின்றேனென்று மொழிந்தனர் வாநரர்களெல்லோரும் அதுகேட்டு அவ்வண்ணமே யவரைக் கடல்கரை சேர்த்து அவர் நீரிலாடித் தருப்பணஞ் செய்தபின்பு, மீளவும் அவரை இருப்பிடஞ் சேர்த்துப் பிராட்டியின் செய்தி யுணர்ந்தமையின், மிக மகிழ்ந்தனர்கள். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

ஸம்பாதி வாநரர்களுக்கு மீளவும் பிராட்டியின் செய்தி கூறியது.

பின்பு, வாநரர்களெல்லோரும் அமிழ்தத்துக்கு நிகராகிய அந்தச் சம்பாதியின் வாக்கியத்தைச் செவியுற்று மகிழ்தலும், அவர்களுள் புத்தியினாலும், வயதினாலும் சிறந்த ஜாம்பவான், மற்றுள்ள வாநரர்களுடன் எழுந்து மீளவும் ஸம்பாதியை நோக்கிக் கழுகுகளுக்கிறையே! ஸீதாதேவி யெவ்விடத்தில் காணப்பட்டனள் ; யாரால் காணப்பட்டனள் ; அவளை யெடுத்தோடினவன் யாவன் ; இவைகளையெல்லாம் நீர் குறையறமொழிக் ;

---

* ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கமுதல், அறுபத்து மூன்றாவது சருக்கம் முடிவு வரையில், ஐந்து சருக்கங்கள் அநேகம் பிரதிகளில் எழுதப்படவில்லை ; சங்கதிகளும் முன்பின் தொடர்ச்சிக்குக் கொஞ்சம் விரோதமாகக் காணப்படுகின்றன, ஆதலின், வேறு கிரந்தங்களிலிருந்து சேர்க்கப்பட்டனவென்று எண்ணப்படுகின்றன ; ஆயினும், பல புத்தகங்களிலிருக்கின்றமையின், வியாக்கியானஞ் செய்யப்படுகின்றன ; என்று வியாக்கியானஞ் செய்தவர்களெல்லோரும் எழுதியிருக்கின்றனர்கள் ; ஆதலாலே தானே யானும் அந்தச் சருக்கங்களுக்குத் தர்ஜமா செய்கின்றேன் ;—

எங்களெல்லோர்க்குந் தஞ்சமாருக, பேரிடி விழுந்தாற்போல விழுகின்ற பெருமாளிளைய பெருமாள்களினுடைய கூரிய கணைகளுக்கு யாவனிரையாகப் போகின்றவன்; என்று வினவினார். ஸம்பாதியும் அதுகேட்டு முன்னமே மகிழ்வுகொண்டு அவ்வானரர்களை மீளவும் மகிழ்விப்பவராகி மொழியலுற்றனர். கேளீர் வானரயூதபர்களே! யான் பிராட்டியை இராவணன் அபகரித்ததைக் கேட்டவண்ணம் கூறுகின்றேன், அப்போது பார்த்தவனையும், பார்த்த இடத்தையும் உரைசெய்கின்றேன்; அநேகம் யோஜனை தூரம் அகன்ற இந்த மலையின்மேலே விழுந்து நெடுங்காலமாய பல பராக்கிரமங்கள் ஒடுங்கி யடங்கி வாழ்கின்றேன், யானிவ்வண்ணம் பறக்குந் திறமை யற்றிருக்கின்றமையின், ஸுபார்ச்வன் என்னும் என் புத்திரன் தினந்தோறும் எனக்குணவு கொணர்ந்தளித்துப் பாதுகாத்துவருகின்றனன்.

తీక్ష్ణకామాస్తు గన్ధర్వా స్తీక్ష్ణకోపా భుజఙ్గమాః
మృగాణాన్తు భయం తీక్ష్ణం తత స్తీక్ష్ణక్షుధా వయం.

தீக்ஷ்ணகாமாஸ்து கந்தர்வாஸ் தீக்ஷ்ணகோபா புஜங்கமா:
ம்ருகாணாந்து பயந் தீக்ஷ்ணம் ததஸ் தீக்ஷ்ணக்ஷுதா வயம்.

கந்தர்வர்கள் கடுங்காமமுடையவர்கள்; நாகங்கள் கடுஞ்சினமுடையவை, மான்களுக்கு அச்சங் கடுமையானது, யாங்கள் கடும்பசி யுடையவர்கள்; என்பது இயல்பன்றோ? ஆதலின், எனக்கு வேளை தப்பாமல் என் புத்திரன் உணவுகொண்டளித்து வருகையில், ஒருநாள் எனக்குணவுதேடி யெய்துமகப்படாமல் கதிரவன் மறைந்த பின்பு வாளா வந்து சேர்ந்தனன். ஆதலின், யான் மூப்பினாலும், பசிதாகத்தினாலும், சினமதிகமாகி யவனை யிகழ்ந்தேன்; அப்பொழுதவன் என்னை வணங்கிச் சினந்தணியுமாறு இனிமையாக மொழியலுற்றனன் கேளீர் அன்புள்ள பிதாவே! யான் வழக்கப்படி யுமக்காஹாரத்தைத் தேடிக்கொண்டே யாகாயத்திற்பறந்து மகேந்திரமலையின் துவாரத்தை மறைத்துக் கடலிடையிலுலாவுகின்ற அநேகமாயிரம் ஜந்துக்களையும் கொலைசெய்யுமாறு அவைகளின் வழியை மறைத்து நின்றேன்; அப்பொழுதொருவன் நன்றாகக் கூட்டப்பட்ட மைபோன்ற மேனியுடையனாகிக் கதிரவனுதித்தாற்போல ஒளிகின்ற ஓர் பெண்மணியை யெடுத்துக்கொண்டோடி வந்தனன்; யானவர்களைக் கண்டு இவர்களே யின்று உணவாகக் கடவர்களென்று நிச்சயித்து அவர்களை யெதிர்த்து வழியை மறைத்தேன்; அப்பொழுதவன் என்னைக் கண்டு விநயம் பூண்டு வணங்கி வழிவிடும்படி இனிமையாக வேண்டி வருந்தினன்.

నహి సామోపపన్నానాం ప్రహర్తా విద్యతే క్వచిత్
నీచేష్వపి జనః కశ్చిత్ కిమఙ్గ బత మద్విధః.

நஹி ஸாமோபபந்நாநாம் ப்ரஹர்த்தா வித்யதே க்வசித்
நீசேஷ்வபி ஜந: கச்சித் கிமங்க பத மத்வித:.

இனிய மொழிகளை மொழிந்து தஞ்சமென்றடைந்தவர்களைக் கடுமை கொண்டு கொலை செய்பவன் இழிகுலத்தோர்களிலும் எங்குமொருவனும் இலன்; அங்ஙனமாயின், நற்குலத்திற்பிறந்த என்னைப்போன்றவன் சரணமடைந்தவனைக் கொலை செய்வானோ? ஆ! ஆ! ஆதலின், யான் அவர்களைக் கொலைசெய்யாமல் வழிவிட்டருளினேன், ஆதலின், அவன் தடையின்றி யொளியினால் வானகத்தை மொலிக்கச்செய்து சென்றனன்; அப்போழ்து ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பூதங்களெல்லாம் வந்து என்னைக்கண்டு மகிழ்ந்தனர்கள். மகாரிஷிகளும் அப்பா நீ நன்று செய்தனை; நன்கு வாழ்க; என்று வாழ்த்தினர்கள் அப்போழ்து யான் அவர்களை நோக்கி, அவன் யாவனென்று வினவுகையில், அவன் இராவணனென்றும், தசரத மஹாராஜன் திருமகனாகிய ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய தருமபத்தினியாகிய ஸ்ரீஸீதாதேவியைப் பறித்தோடுகின்றனனெனவும் மொழிந்தனர்கள். அந்தப் பெண்மணியும் அணிகளறுந்து சிதறியும், வெண்பட்டு நழுவியும், சோகத்தினால் மோகமடைந்தும், ராமா! லக்ஷ்மணா! என்று கூவிக்கொண்டுமே சென்றனள். யான் அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தமையின், காலக்கழிவாய் விட்டது ஆதலின், இப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க; என்று என் புத்திரனாகிய ஸுபார்ச்வன் வந்து கூறினன். அதனை யான் செவியுற்றும், அவன் பிராட்டி விஷயத்தில் பட்ட அபராதத்திற்குத் தக்க சிக்ஷைசெய்யுந்திறமை கொண்டிலேனாகலின், யாதுந்தோன்றாமல் அற்பன் போலிருந்தேன்; இப்போழ்து யான் வாக்கினால் மாத்திரம் ஸஹாயம் செய்வது முடியும்; ஆதலின், உரை செய்கின்றேன் கேளீர்கள், உங்களெல்லோர்க்கும் புத்தியினாலுதவிசெய்கின்றேன், பெருமாளுடைய காரியம் யாதுளதோ? அஃது என்னுடைய காரியந்தான்; இதில் சிறிதும் சந்தேஹமில்லை; நீங்கள் சிறந்தவர்களும், புத்தியுடையவர்களும், வாஸவனாலும் வெல்லவொண்ணாதவர்களுமாதலின், மஹாராஜா உங்களையனுப்பினார். பெருமாளிளையபெருமாள் இவ்விருவர்களுடைய பாணங்களும் மூவுலகங்களையும் அழிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் வல்லமையுடையன; இராவணனும் மிகவும் தேஜோபல பராக்கிரமமுடையவனே? ஆயினும், மிகவும் திறமை கொண்ட உங்களுக்கு ஒன்றும் அரியதன்று; ஆதலின், இனி நீங்கள் காலக்கழிவு செயல்வேண்டாம்; உங்களைப்போன்ற புத்திமான்கள் செயற்குரிய காரியங்களில் அச்சமுற்றுக் காலக்கழிவு செய்யார்கள்; ஆதலின், உடனே புறப்பட்டு இலங்கைக்குச்சென்று பிராட்டியைக் கண்டு மகிழ்க; என்று ஸம்பாதி மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஸுபார்ச்வன் ராவணனைக் கொலைசெய்யாமல் விட்டதற்கு மாயோகிகள் மகிழ்ந்து வாழ்த்தினதற்குக் காரணம் யாதெனில், சரணமடைந்தவனைப் பாதுகாத்த

அறுபதாவது சருக்கம்.

ஸம்பாதி தன்னுடைய முற்செயலை மீளவும் வாநரர்களுக்கு மொழிந்தது.

அநந்தரம் அவ்வண்ணம் ஸ்நானஞ்செய்து ஜடாயுவின்பொருட்டுத் தருப்பணஞ்செய்து இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்த ஸம்பாதியை அங்கதன் முதலிய வாநரர்கள் எல்லோரும் சூழ்ந்துட்கார்ந்தனர்கள். ஸம்பாதியும் அவர்களிடத்தில் விசுவாஸமுற்று மகிழ்ந்து அவர்களை நோக்கி மொழியலுற்றனர். மஹாபலபராக்கிரமமுடைய வாநரர்களே! எனைச் சலிப்போடாமல் ஒரேமனமுடையராகிக் கேளீர்கள் யான் பிராட்டியாரை எவ்வண்ணமறிகின்றேனோ அதனுண்மையை மொழிகின்றேன்; முன்பு, யான் இமமலையின் சிகரத்தில் சிறகுகளொரிந்து வீழ்ந்தேனே? அப்பொழுது உடனே மோகமடைந்து ஆறுதினங்கழிந்து மோகந்தெளிந்து மனம் வருந்தி யெழுந்து பத்துத் திசைகளிலும் கண்திறந்து பார்க்கையில், யாதொன்றுந் தெரிந்திலது; பின்பு, கடல், மலை, யாறு, குளம், காடு, கடற்கரைகளைக் கண்ணுற்றுப் பார்க்கையில், மகிழ்ந்த பறவைகளை யுடையதாகிக் குகைகளையும், சிகரங்களையும்பொருந்தித் தென்கடலுக்கு வடகரையிலிருக்கின்றமையின், இஃது விந்தியமெனனும் பெயருடைய மலையென்று நிச்சயங்கொண்டேன்; முன்பிவ்விடத்தில் தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு மிகவும் புண்ணியகரமான ஓராசிரமமிருந்தது, அதில் நிசாகரனென்னும் மாயோகி கடுமையாகத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர் யான் அவரைக் காணவேண்டுமென றெண்ணி இமமலைச் சிகரத்தினின்றும் இறங்கி மிகவும் வருத்தமுற்று அவ்வாசிரமமடைந்தேன், அம்முனிவர் முன்பு ஜடாயுவினாலும், என்னாலும் பலமுறை காணப்பட்டவர், எங்கள்மேல் மிகவும் அன்புள்ளவர்; அவருடைய ஆசிரமத்தில் எப்பொழுதும் மந்தமாருதம் வீசும்; தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துக் கனிதந்து தழையாத மரம் ஒன்றுமிலது; அவ்வாசிரமத்தில் ஓர் மரத்தடியில் அவரைக் காண்பதன்பொருட்டு உட்கார்ந்தேன்; பின்பு, அம்முனிவர் நீரிலாடித் துயதுகிலுடுத்து வடக்கு நோக்கி யருகிலெழுந்தருளக்கண்டேன்; அவரைக் கரடி, சிங்கம், யானை, நாகம் முதலிய கொடிய ஜந்துக்களும், உயிர்களெல்லோரும் திசைமுகதேவனைச் சூழ்வதுபோலச் சூழ்ந்து பகை நீங்கி வருகின்றன; பின்பு, அம்முனிவர் ஆசிரமஞ்சேர்ந்தபின்னர், அரசன் அரண்மனை சேர்ந்தபின்னர் அவனைச

ளன் என்பதினாலும், இராவணனைக்கொலைசெயின், கூடப் பிராட்டியையும் கொலைசெய்து விடுவனென்பதினாலும், ஒருக்கால் இராவணனைமாத்திரம் கொலை செய்தாலும் ராக்ஷசர்கள் எல்லோரும் பெருமாளால் கொலைசெய்யப்படார்கள் என்பதினாலும், அப்படிக்கெல்லாமில்லாமல் இராவணனைக் கொலைசெய்யாது விட்டுவிட்டதே மகிழ்ந்து வாழ்த்துவதற்குக் காரணமெனறுணர்க

சூழ்ந்து வந்த சேனைகளெல்லாம மீண்டுசெல்வனபோல அவைகளும் மீண்டுசென்றன; பின்பு, அம்முனிவர் என்னைக்கண்டு மகிழ்ந்து மீளவும எழுந்து என்னருகில வந்து என்னை நோக்கிப் புள்ளிறையே! நீயிங்கு வந்த காரியம யாது; உன்னுடைய உரோமங்கள் விகாரமடைந்திருப்பதைக் கண்டால் உன சிறகுகள் தீயால எரிக்கப்பட்டனவென்றும், உடல் மிகவும் விரணமுற்று மிகவும நோயுடையதென்றும அறியப்படுகின்றது; முன்பு, இரண்டு கழுகுகளைக் கண்டிருக்கின்றேன், அவை காற்றுக்கு நிகரான வேக முற்றும,வேண்டுமாறு உருவந்தரித்தும,கழுகுகளுக்கிறைகளாகவிருந்தன; அவற்றுள் மூத்தது ஸம்பாதி, இரண்டாவது ஜடாயு, அவர்களுள் நீ ஸம பாதி யென்பவனல்லையோ? முன்பு நீங்களிருவரும மானிடருபங்கொண்டு என்னை வணங்கினீர்களல்லீரோ? அதனைமையனுன உனக்கு இப்போழ்து வியாதி யுண்டாகியதும, சிறகுகளெரிந்ததுமேன், இவவண்ணம நீயேதே னுஞ் செய்த பிழைக்காக யாரோனும் தண்டனை செய்தாரோ? இவைகளை யெலலாம வினவுகின்ற எனபொருட்டுமொழிக; என்று மொழிந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபதாவது சருக்கம

முற்றிற்று

அறுபத்தொன்ருவது சருக்கம்.

இதுவுமது

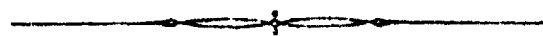
கேளீர் வாநர யூதபர்களே! அநந்தரம யான் அந்த நிசாகரமாமுனி யை நோக்கிப பிறரால செயற்கரிய கொடியதாகிய யான செய்த ஸாஹஸச் செயலை யுரைசெயலுற்றேன; கேட்டருளீர மாதவச செலவரே! என்னு டைய சிறகுகளெரிந்து மெய்யெல்லாம விரணமாயிருப்பதினுலும, நாணத் தாலும, அதனை நனகு மொழியுந் திறமையுறுகின்றிலேன; யானும என தம்பி ஜடாயுவும் கொழுப்பினுல செருக்குற்று மதிமயங்கி யொருவர்க் கொருவர் வாது கூறிக்கொண்டு நமமிருவருள் யார் சிறந்தவரென்பதை யறிவதன்பொருட்டு ஆகாயத்திலுயரப்பறக்கும்படி கயிலைமலையின சிகரத் தில் அங்குள்ள முனிவர்களுடைய முனபாக ஸூரியன உதயமாகும பொழுது புறப்பட்டு சூரியன் அஸதமயமாகுமளவும அவனருகிற்சென்று பின் செல்லல் வேண்டுமென்று பிரதிஜ்ஞை செய்துகொண்டோம; பின் பிருவரும் அம்முனிவர்களின் உடன்பாட்டினமேல் அப்படியே புறப்பட்டு வானிடையிற் சென்று பூதலத்திலெங்கும் நகரங்களைத் தேர்சசக்கரம போன்றனவாகவும், சில விடங்களில் நிருத்தகீதவாத்திய கோஷங்களையும,

சில விடங்களில் வேத கோஷங்களையும், சில விடங்களில் செவ்விய வஸ்திரங்களையுடுத்து மகிழ்ந்து பாடுகின்ற தெய்வப்பெண்களையும் கண்டோம்; இவ்வண்ணம் மேன்மேலும் பறந்து கதிரவன் செல்லும் வழி சேர்ந்து கீழே பார்க்கையில், பாரிலுள்ள பற்பல உயர்ந்த மரங்களடர்ந்த காடுகளும் புல்லுள்ள விடங்கள்போலக் காணப்பட்டன; பூமி பற்பல உயர்ந்த மலைகளுடையதாகியும் சிறிய கற்களுடையதுபோலும், அகன்ற நதிகளுடையதாகியும் மெல்லிய நூல்களினாலே சுற்றப்பட்டதுபோலும் காணப்பட்டது, இமயம், விந்தியம், மேரு முதலிய சிறந்த மலைகளும், மடுவினிடையில் யானைக்குட்டிகளிருப்பனபோலக் காணப்பட்டன, அவ்வண்ணம் மிகவும் உயரச்சென்றுகொண்டிருக்கையில், எங்களிருவர்க்கும் அதிகமான வேர்வை நீரும், சிரமமும், அச்சமும், மயக்கமும், இருளும், மூர்ச்சையும் உண்டாயின, அப்பொழுது இது கிழக்கு, இது தெற்கு, இது மேற்கு, இது வடக்கு, என்று ஒரு திசையும் நன்குணரப்பட்டிலது, ஊழிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஸம்வர்த்தகாக்கினியினால் எரிக்கப்பட்டாற்போலக் காணப்பட்டது, யான் அத்தருணத்திலும் உடம்பினைக் கட்புலனுடன் சேர்த்துத் திடங்கொண்டு கதிரவனை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்; அப்பொழுதவன் எங்களுக்குப் பூமிக்குச் சரியாகக் காணப்பட்டனன், அப்பொழுது ஜடாயு அந்த வெப்பத்தைப்பொறுமல் வருந்திக் கீழே விழுந்தனன் யானது கண்டு அவனைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டுச் சிறகுகளினால் மறைத்துக்கொண்டே கீழிறங்கிலேன், ஆதலால், ஜடாயு எரிக்கப்பட்டிலன், யான் அறியாமல் அவனுக்கு மேலே சென்றமையின், எரிக்கப்பட்டேன்; அப்பொழுது யான் ஜடாயுவை விட்டுச் சிறகுகளெரிந்து மோகங்கொண்டு விந்தியமலையின்மேல் வந்து விழுந்தேன், அப்போது ஜடாயு ஜனஸ்தானத்தில் வீழ்ந்திருப்பானென்று ஊஹித்தேன்; கேட்டருளீர் மாயோகியே! யான் இவ்வண்ணம் சிறகுகளும் எரிந்து கழுகுகளின் ராஜ்ஜியத்தையுந் துறந்து உடன் பிறந்த ஜடாயுவையும் விட்டுப் பிரிந்து திறமையுமழிந்து இவ்வண்ணம் வருந்துவதைவிட இறப்பதே சிறப்பென நினைக்கின்றேன்; ஆகலின், இதன் சிகரத்திலிருந்து கீழே விழுந்திறப்பேன்; என்று மொழிந்து வருந்தினேன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

நிசாகரமாமுனி ஸம்பாதிக்கு இதமுரைத்தது.

கேளீர் வாநரயூதபர்களே! யானிவ்வண்ணம் மொழிந்து கண்ணீர் பெருக்கி யழுது வருந்தினேன், பேரருள்பூண்ட அம்முனிவரும் என்னுடைய புலம்பலைக்கேட்டு என்மீதருள்கொண்டு முகூர்த்தகாலந் தியானஞ்செய்து பின்பென்னை நோக்கிக் கேட்பாய் ஸம்பாதி! நீ இவ்வண்ணந் துயருறாதே, உன்னுடைய பக்ஷங்களும் முளைக்கப்போகின்றன; கண்களும் காணப்போகின்றன, வலிமையும் உறுதியும் வீரமும் உள்ளதாகும்; சாஸ்திர ரஹஸ்யத்தில் உன் விஷயமாகச் சிறந்த காரிய முண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கின்றேன்; இப்பொழுது ஜ்ஞாநதிருஷ்டியினால் பார்த்ததிலும் அது உண்மையெனவே காணப்பட்டது; இக்ஷ்வாகுமஹாராஜன் குலத்தில் தசரதனென்னும் மஹாராஜா ஒருவர் பிறக்கப்போகிறார். அவருக்கு ஸ்ரீராமனென்னுந் திருக்குமாரர் அவதரிக்கப் போகிறார். அவர் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலிப்பதன்பொருட்டு லக்ஷ்மணனென்னுந் தம்பியுடனும், ஸீதையென்னும் பிராட்டியுடனும், தண்டகாரணியஞ்சேர்ந்து வாஸஞ்செய்யப்போகிறார் அப்போது ராவணனென்னும் ராக்ஷஸராஜன் தேவதானவாதிகளினால் அழிவில்லையென்னும் செருக்கினால் அந்தச் சீதாதேவியை ஜனஸ்தானத்திலிருந்து மோசஞ்செய்து அபகரித்துக்கொண்டு போகப்போகிறான் அந்தச் சீதாதேவியும் அவன் வீடு சேர்ந்து வேண்டும் பொருள்களை யளித்து ஆசையுறும்படி செய்யப்பட்டும் பதி சோகத்தில் மூழ்கிப் போன்னையும் இலக்ஷியஞ்செய்யாமல் உணவுமின்றி யிருக்கப் போகிறாள். அதனைத் தேவேந்திரனறிந்து அவளுக்கு இரஹஸியமாய்த் தேவர்களுக்கும் அரிய பரமான்னங் கொணர்ந்தளிக்கப்போகிறான். அதனைப் பிராட்டி கண்டு இந்திரனாலிது அளிக்கப்பட்டதென வுணர்ந்து அதில் முதலில் ஒரு பாகமெடுத்து என் பர்த்தா தம்பியுடன் உயிர்வாழ்ந்திருப்பினும், தெய்வத்தன்மையை யடைந்திருக்கினும், இது அவர்பொருட்டாகக்கடவதென்று தரையில் வைத்துவிட்டு மிகுதியைப் புசிக்கப் போகிறாள். பின்பவளைத் தேடுவதன்பொருட்டு ராமனாலனுப்பப்பட்டு வாநரர்கள் தேடிக்கொண்டு வரப்போகிறார்கள். கேளாய் ஸம்பாதி! அப்பொழுது நீ யவர்களைக் கண்டு பிராட்டி யிருக்குமிடத்தை யுரைசெய்யக்கடவை. ஆதலினால், நீ இத்தன்மையனாக எங்குஞ் செல்லற்க; திறமை யற்றவனாகி எங்கேதான் செல்வாய்; ஆதலின், தேசகாலங்களை யுணர்; இவ்விடத்திலேயே அவர்களுடைய வரவை எதிர்பார்க்க; அப்பொழுது உனக்குச் சிறகுகளும் முளைக்கப்போகின்றன; ஆதலின், உனக்கிப்பொழுதே சிறகுகள் முளைக்குமாறு செய்வதற்குத் திறமையிருக்கையிலும், மனமுற

கின்றிலேன் ; நீ இங்கிருந்துகொண்டே இவ்வண்ணம் வாநரர்களைக்கண்டு பிராட்டி யிருக்குமிடத்தை யுரைசெய்வாயாக்க, உலகங்களெல்லோர்க்கும் உபகாரஞ் செய்தவனாகுவாய் ; அந்தக் காரியம் அந்த ராமலக்ஷ்மணராக விருவராகுமாத்திரமே யன்று , அது ப்ராஹ்மணர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள், தேவேந்திரன், இவர் முதலிய எல்லோருடைய காரியமே யாகின்றது ; யானும் அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைக்கண்டு ஸேவித்துக் கண்கள் குளிர்ந்து மனமகிழ்ந்தின்புறல்வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன் ; ஆயினும், மூப்புற்றுத் திறமையற்ற இந்த சரீரத்துடன் நெடுங்காலம் வாழவும் விரும்புகின்றிலேன் , ஆதலின், இந்த சரீரத்தை விட்டு விடவும் வானேற விரும்புகின்றேன் ; ஆதலால், நீ இவ்விடத்திலேயே வாழக ; என்று முக்காலப்பொருள்களையும் உணர்ந்தவராதலின், மனமகிழ்ந்து மொழிந்து தேற்றி யருளினர்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

: வாநரர்கள் ஸம்பாதியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தென்கடலின் வடகரை சேர்ந்து அதனை எங்ஙனந் தாண்டுவதெனச் சிந்தையுற்றது.

கேளீர் வாநரர்களே ! அந்த நிசாகரமாமுனி இவ்வகையாகப் பற்பல இனிய மொழிகளை மொழிந்து என்னைத் தேற்றி விடைகொடுத்தனுப்பித் தாமும் தம்மாசிரமத்தினுள்ளே சென்றருளினர். யானும் அந்தக் குகையினின்றும் புறப்பட்டு மெல்ல மெல்ல இமமலையின் சிகரத்திலேறி யுங்கள் வரவையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்; இப்போழ்து அந்த நிசாகர மாமுனி யுரைசெய்து சென்றது எண்ணாயிரம் வருஷங்களாகின்றன : அதுமுதல் அவருடைய வாக்யத்தைக் கருத்திற்கொண்டு தேசகாலங்களை எதிர் பார்த்திருந்தேன் ; அம்முனிவர் மஹாப்ரஸ்தானஞ்சென்று பேறு பெற்றனர். யான் அதுமுதல் பற்பலச் சிந்தைகொண்டு வருந்தி யுயிரை விடுதலில் துணிவுகொண்டிருந்தும் அம்முனிவரின் மொழியை நினைந்து நிறந்திலேன் ; எழுந்தெரிகின்ற தீபம் இருளை யழித்து விடுவதுபோல அம்முனி வாக்கியமே என்னுடைய துயரத்தையும் அழித்துக்கொண்டு வந்தது ; இராவணனுடைய திறமை என்னுடைய புத்திரன் திறமையினும் அம்மையானதென்று யான் அறிந்திருக்கின்றேனாதலின், அப்போது

இராவணனைத் தகைந்து பிராட்டியைப் பாதுகாத்து என் மீட்டுக்கொண்டு வந்திலேயென்று என் மகனையும் இகழ்ந்து முனிந்தேன்; அவன் அவ்வண்ணம் வந்து விட்டமையின், பிராட்டியை விட்டுப் பிரிந்த அந்த ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களும் பாதுகாக்கப்பட்டிலர்கள்; ஆதலின், என் மகன் என் பொருட்டு நன்மைசெய்தானாகியிலன், எனக்கும் தசரதசக்கரவாத்திமீதுள்ள நேசம் அத்தன்மையது, என்றிவ்வண்ணம் மொழிந்துகொண்டிருக்கையில், அவ்வானரர்களுக்கெதிரிலேதானே அந்த ஸம்பாதிக்குச் சிறகுகளிரண்டும் முன்போலவே முளைத்து வளர்ந்தன; ஸம்பாதியும் தனக்கிவ்வண்ணம் செவ்விய இறகுகளுள்ள சிறந்த சிறகுகளினால் தன்னுடைய சரீரம் திகழ்வதைக்கண்டு மகிழ்ந்து வானரர்களையும் நோக்கிப் பாரீர்கள் வானரர்களே! எனது சிறகுகளிரண்டும் சூரியனொளியினால் எரிந்துவிட்டபோதிலும் மீளவும் முன்போலவே தோன்றி விளங்குகின்றன; யான் சிறகுகளெரிவதன்முன்னம் இருந்தவண்ணமாகவே சிறகுகளும், தோளவலியும், வலிமையும், திறமையும், பௌருஷமும், குறையின்றி யுண்டாயின; ஆதலின், நீங்களும் நன்றாக முயற்சிசெய்க; பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்வீர்கள், அவ்விஷயத்தில் எனக்கு இவ்வண்ணம் சிறகுகள் தோன்றியதே நற்குறியாகின்றது; என்றிவ்வண்ணமாக ஸம்பாதி யங்கதன் முதலாகவுள்ள வானரர்களை நோக்கி யுரைசெய்து தனக்கு வானிடையிற் பறக்குந்திறமை யுண்டாகியதைப் பரிக்ஷை செய்துகொள்வதன்பொருட்டு மேலெழுந்து பறந்து சென்றுவிட்டது; அந்த வானரயூதத்தலைவர்களும் அந்த ஸம்பாதியின் வாக்கியத்தைக்கேட்டு பெருமகிழ்வுகொண்டு சிங்கம் போலக் கர்ஜனைசெய்து அபிஜித்தென்னும் நடுப்பகல்வேளையில் அங்கிருந்தெழுந்து வாயுவேகமனோவேகமுற்றவர்களாதலாலும், ஸீதாபிராட்டியின் செய்தி கேட்டுப் பௌருஷம் அதிகமானமையினாலும், எவ்விதத்திலும் பிராட்டியைத் தேடிக் காண்போமென்னுமுறுதிகொண்டு தென்றிசை நோக்கிச் சென்றனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்து மூன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஸம்பாதி வானரர்களை நோக்கிச் சீதாதேவியை இராவணன் கொண்டுபோகும்போது என் சிறகுகளெரிந்து திறமையற்றிருந்தமையின், அவனுடன் போர்செய்திலேனென்று மொழிந்தது; பின்பு, தன் மகன் அவர்களைக்கண்டும் சீதாதேவியைப் பாதுகாவாமல் வந்ததற்குச் சினங்கொண்டிகழ்ந்தேனென்றும் மொழிந்தது; ஸ்ரீராமனிடத்தில் அவ்வளவு பக்ஷங்கொண்டிருந்தும் பின்பு சிறகுகள் முளைத்தபின்னா தனக்கு பல பராக்கிரமங்கள் முன்போலவே தோன்றினவென்றுரைசெய்தும், அவர்களைமாத்திரம் பிராட்டியைத் தேடும்படி சொல்லித் தான் பறந்துவிட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; இப்போது இதுவும் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஏன் தேட முயற்சிசெய்திலதெனின்; ஸம்பாதிக்கு அம்முனிவர் உரைசெய்யும்போது அவர் முக்காலப

அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்.

வானரர்களெல்லோரும் தென்கடலைக்கண்டு அதனைத் தாண்டுவதன் பொருட்டுத் தந்தமக்குள்ள திறமையைக் கூறுமாறு நிச்சயஞ் செய்துகொண்டது.

இவ்வண்ணமாக வானரர்களெல்லோரும் ஸம்பாதி யுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு மகிழ்ந்து இராவணனுக்கிருப்பிடமாகிய இலங்காத்தீவில் பிராட்டியைத் தேடும்படி நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு உலகமனைத்துக்கும் பிரதிபிம்பமோ என்று ஐயமுறுமாறு ஸகல வஸ்துகளும் நிறைந்து விளங்குகின்ற கடலின் வடகரைசேர்ந்து சேனைகளை யிறக்கித் தாமுமிருந்து பருத்து நீண்ட உருவங்கொண்டு கோரமாகவும், விகாரமாகவுமுள்ள பற்பல ஜலஜந்துக்கள் வாய்திறந்து கூவி விளையாடவும், பேரலை சிற்றலைகள் மோதவும், நடுவிலுறங்குகின்றதுபோலும், மற்றோரிடத்திலாடுகின்றதுபோலும், சில விடத்தில் மலைகள்போல மேலெழுந்தோங்கியும், பாதாளதலத்தில் வாழுந் தானவர்களுறைந்தும், பார்ப்போர்க்கச்சந்தருவதுமாகிய கடலைக்கண்டனர்கள் அவர்களுள் அறபர்களாகிய சிலர் அச்சமுற்றனர்கள், சிலர் ஆகாசம்போல முடிவிடமின்றி வியன்றகன்றுளதே? இதனை எவ்வண்ணங்கடந்து சென்று பிராட்டியைத் தேடுவோமென்று திகைத்தனர்கள். இவ்வகையாகக் கடலைக்கண்டு துயரங்கொண்ட வலீமுகங்களை யங்கதகுமாரன் தேற்றி மொழியலுற்றனன் கேளீர் அன்பர்களே! —

నవిషాదేమనఃకార్యం విషాదోదోషవత్తమః

విషాదోహన్తిపురుషం బాలంక్రుద్ధఇవోరగః.

நவிஷாதே மநஃகார்யம் விஷாதோ தோஷவத்தமஃ

விஷாதோ ஹந்தி புருஷம் பாலம் க்ருத்த இவோரகஃ

துன்பத்தின்மீது மனனைச் செல்லவிடலாகாது; துன்பமென்பதே மிகவுந் தோஷமுடையது; சினங்கொண்ட ஸர்ப்பம் பாலகனைக் கொலை

பொருள்களையுமுணர்ந்தவராதலின், பிராட்டியைச் சிறியதிருவடியே தேடி வந்து பெருமானுக்குச் செய்தி யுரைசெய்வார், ஆதலின், நீ யவர்களுக்குச் செய்திமாத்திரம் உரைசெய்து நீ வேண்டுமிடத்திற்குச் செல்லென்றும் உரைசெய்திருப்பார்; அதனை இங்கு மொழிவது முக்கியமன்றென்று உரைசெய்திலனென்றும் ஊகித்தல் வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் இராவணன் ஜடாயுவைக் கொலைசெய்துவிட்டதுபோல நம்மையும் கொலைசெய்வானென்று அச்சமுற்றுச் சென்றிலனென்றேனுதல் வேண்டும், இவ்விருவழியை விட்டு வேறு வழி யவ்விருவுக்கு விடையாகாதென்றுணர்க.

செய்வதுபோலத் துன்பமே மனிதரைக் கொலைசெய்வது; பராக்கிரம காலத்திலும் துன்பமென்பதுளதாயின், அது அதனை யடக்கிவிடுகின்றது; இவ்வாறு உற்சாகமடங்கித் துன்பமதிகமாயின், யாது பயன்தான் கைக்கூடும்; என்றிவ்வகையாக அங்கதகுமாரனுரைசெய்து தேற்றி யன்றிரவு போக்கி மறுதினமுதயத்திலெழுந்து மீளவும் ஸபைகூட்டி யாலோசனை செயலுற்றனன். அவ்வலீமுகசேனையும் அந்த அங்கதகுமாரனைச் சூழ்ந்து தேவேந்திரனைச் சூழ்ந்த தேவசேனைபோல விளங்கியது; அந்தக் கபிசேனையை யந்த யுவராஜனும், சிறியதிருவடியும் தவிர மற்று யாவன்றான் வசப்படுத்தியாள வல்லவனுளன், ஆதலின், அங்கதகுமாரன் அச்சேனையை யெல்லாம் பேசாமலும், கூவாமலும், நகையாமலும், பகையாமலும், சத்தஞ் செய்யாமலுமிருக்கச்செய்து வானரயூதபர்களையும் உடன்படுத்தி யவர்களை நோக்கிக் கேளீர் நேசர்களே! இப்பொழுதிங்குளளோரில் யாவன் இக்கடலைக்கடந்து மஹாராஜரை சத்தியசந்தவருதாவாகச்செய்து நம்மெல்லோரையும் மகிழ்விக்க வல்லவன்; நூறுயோஜனதூரம் இடையிலுள்ள பெருங்கடல் தாண்டுந் திறமையுடையோன் யாவன், யாவன் மஹாராஜா கட்டளையை நிறைவேற்றி நம்மெல்லோரையும் தண்டனையினின்றும் மீட்கவல்லவன்; யாம் யாவனுடைய திறமையினால் இங்கிருந்து மகிழ்ந்து திரும்பிச்சென்று வீடு சேர்ந்து புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன் சேர்ந்தின்புறுவோம்; யாருடைய பேருதவியினால் மீண்டெய்திப் பெருமாளினையபெருமாள் மஹாராஜா இவர்களைக் கண்டு மகிழ்வோம், நம்மில் இவ்வண்ணந் திறமை கொண்டவன் யாவனோ? அவன் இப்பொழுதங்ஙனமே செய்து மஹாராஜா கட்டளையை நிறைவேற்றுவேனென்று அபயமளித்தருளக்கடவன். என்றவ்வண்ணம் வாலி மைந்தன் மொழிந்த மொழியை எல்லோருங்கேட்டும் ஒருவரும் மறுமொழி மொழியாமல் சித்திரம்போல அசைவற்றிருந்தனர்கள். தாராகுமாரனதுகண்டு மீளவுமவரை நோக்கிக் கேளீர் யூதபர்களே! நீவிரெல்லீரும் பலமுடையோருள் சிறந்தவர்கள்; அழிவற்ற திறமையுடையீர்கள்; புகழுற்ற நற்குலத்திற் பிறந்தீர்கள்; பலமுறை யாவராலும் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டீர்கள்; உங்களுக்கு மூவுலகிலும் எவ்விடத்திலும் எவர்க்காயினும் செல்லுங்காலையில் இதுவரையில் தடை நேர்ந்திலது; ஆதலின், ஏன் சிந்தையுறுகின்றீர்கள், இதனைத் தாண்டும் விஷயத்தில் யார்க்கு எவ்வளவு திறமையுளதோ? அதனை யுண்மையாக முறையே யுரைசெய்மின்; என்று வினவினன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்து நான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்.

அங்கதன் முதலிய வாநரர்களெல்லோரும் தந்தம் திறமையைக்கூறி யந்தக் காரியத்தை முடிப்பவர் யாவருளரென்ச் சிந்தையுறுகையில், ஜாம்பவான் சிறியதிருவடியை யேவ முயன்றது.

அநந்தரம் அங்கதன் வாக்கியத்தை வாநரர்களெல்லோரும் கேட்டுத் தத்தம் திறமையை முறையே கூறலுற்றனர். அவர்களுள் கஜனென்பவன் யான் பத்துயோஜனை தாண்டுவேனெனவும், கவாக்ஷன் இருபது யோஜனை தாண்டுவேனெனவும், கவயன் முப்பது யோஜனை தாண்டுவேனெனவும், சரபன் நாற்பது யோஜனை தாண்டுவேனெனவும், கந்தமாதனன் ஐம்பது யோஜனை தாண்டுவேனெனவும், மைந்தன் அறுபதுயோஜனை தாண்டுவே னெனவும், த்விவிதன் எழுபதுயோஜனை தாண்டுவேனெனவும், ஸுஷேணன் எண்பதுயோஜனை தாண்டுவேனெனவும் முறையே மொழிந்தனர்கள் அப்போழுது ஜாம்பவான் அதுகேட்டு அவர்களை நோக்கிக் கேளீர் யூதபர்களே! யான் முன்னம் மூப்பின்றி இளமையோடிருக்கையிலே எனக்கும் மிகவும் தாண்டுந் திறமையும், தோள்வலியுமிருந்தன, இப்போழுது வயது சென்று மிகவும் மூப்புடையேனாயினேன், ஆதலின், மிகத் திறமைகொண்டிலேன்; ஆயினும், இக்கருமத்தில் உபேக்ஷைசெய்வது தகுதியற்றது; இவ்விஷயத்தில் பெருமாள் மஹாராஜர் இருவரும் மிகவும் அன்புகூர்ந்து ஆவல்கொண்டு நம்பி நம்மை யனுப்பியிருக்கின்றார்களல்லரோ? ஆதலின், எனக்கிப்போதுள்ள திறமையை யறிவிக்கின்றேன்; யானிப்போழுது தொண்ணூறு யோஜனை தாண்டுவேனென்பதில் சந்தேஹமில்லது; என்று ரைசெய்து மீளவும் அவர்களை நோக்கி, வீரர்களே! தாண்டுவதில் எனது திறமை இவ்வளவேயென் றெண்ணற்க, மஹாபலிசக்கரவர்த்தி யாகத்தில் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு திரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்தருளுகையில், அவரைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து மகிழ்ந்தேன்; இப்போழுது மூப்புடையேனாயின மையின், தாண்டுந்திறமை குறுகினமையின், இப்போது எனது திறமை இவ்வளவேயென்று எண்ணுகின்றேன், யானிவ்வளவுதூரஞ் செல்வதி னாலும் நமது காரியம் முடிவுபெறுகின்றிலது, ஆதலின், யாது செய்வே னென மொழிந்தனர். அப்போழுது மஹாதீரனும் யுவராஜனு ஜாம்பவானை நோக்கிக் கேளீர் ரிக்ஷபதியே! யான் இந்த நூறுயோஜனதூரமுஞ்சென்று அக்கரை சேர்வேனென்பதிலையமில்லது; ஆயினும், மீண்டிங்கெய்துவேனோ வெய்தேனோவென்று ஐயமுறுகின்றேன்; எய்துவேனென்று மனம் உறுதி கொள்ளுகின்றிலது; என்றுரைத்தனன் ஜாம்பவானதுகேட்டு அவனை நோக்கி, இளவரசே! நீர் இக்காரியத்தை முடிக்குந் திறமையுடையீரென் பதிலையமில்லது, நூறெனப்பெண்ணக்கணக்கு ஆயிரம், லக்ஷம் யோஜனையாயி

னும் நீர் தாண்டுவதற்கும் மீண்டுவதற்குந் திறமையுடையீரோ? ஆயி னும், யாவரையும் கட்டளைசெயதனுப்பவல்ல யஜமானன் எங்கும அனுப் பத்தக்கவனுகான்; நீர் இவவானரர்களனைவர்க்கும் யஜமானன் இவரெல் லோரும் உமக்கு அடிமை பூண்டவர்கள; அன்றியிலே, பிரபுவென்பவன் படர்களுக்கு மனேயாளை நிகர்த்தவன்; இவவண்ணம் முனனேர் மொழிக திருக்கின்றனர்கள். ஆதலின், பாரியையைபபோல நீ எங்களால் பாது காக்கத்தககவா; அனறியிலே, இக்காரியமென்னுங் கனிக்கு நீர் வேரபோன் றவர்; ஆதலின், கனி பழுப்பதன்பொருட்டு வேரோ பாதுகாக்கத்தக்கது; இதுதான் காரியவாதிகளின் நீதி; வோ அழியாதிருந்தாலன்றோ? தளிர், பூ, காய், கனிகள் உண்டாகும்; ஆதலின், இக்காரியததிறகு வேர்போலக் காரணமாகிய நீா பாதுகாக்கத்தக்கவா; அன்றியிலே, எங்களுக்கெலலாம் நீர் இளவரசனும், இராஜபுத்திரனுமாகினறீா, ஆதலின், உம்மைப்பறறியே யாங்கள காரியங்களே யெல்லாம் நிறைவேறறவேண்டும், ஆதலின், நீர் செலவது தகுதியற்றது; என்று மொழிநதனா. அங்கதகுமாரன அது கேடடு மீளவும் அவரை நோககிக் கேளீா ஜாம்பவானே! யான இபபோழது உமது வாக்கியத்தின்படி செல்லேனுயின், வேறே செலல வல்லவன யாவனுமிலனே? ஒருவருமு செல்லாமல காரியம கெடுமாயின், மீளவும் நாமெலலோரும முன்போலவே பராயோபவேசம செயதிறக்கவேண்டு மல்லது வேறு கதி யாதுமாது, மஹாராஜா கடடளையைச செயது முடிக் காமல் அங்கே செலவோமாயின, உயிாவாழ்ந்தெவவண்ணமின்புறுவோம்; மஹாராஜா அருளசெயவதறகும, வெகுண்டு தணடனை செயவதறகுந் திறமை யுறறவரல்லரோ? ஆதலின், அவா கட்டளையைச் செய்யாமல் அங் குச செலவோமாயின், உடனே யிறபபோமே? ஆதலின், நீா யாவுமுணாந் தவராதலின, இககாரியததிறகுத் தீமை யெவவண்ணம் நேராமல் நிறை வேறுமோ? அவ்வண்ணம் நனறுக ஆலோசனை செய்து மொழிக, என்று மொழிந்தனா. ஜாம்பவானும அதுகேட்டாராயநது மீளவும அங்கதனை நோக்கிக் கேளீர் யுவராஜனே! நாம மேறகொண்ட இககாரியததிற்கு ஒரு குறையும் நேர்வதில்லை; யாவன இக்காரியத்தைக் குறையின்றிச செய்து வருவானே? அவனைக்கண்டறிந்து ஏவுகின்றேன் பாரீர், என்று மொழிந்து பின்பு, வானரர்களெல்லோர்க்கும் சிறநதவரும், பல பராக்கிரமமுடைய வரும், நறபுகழும், நன்மதியும, நட்புமுடையவருமாகிய அனுமான் ஓரிடத் தில் தனியே வீறறிருக்ககண்டு அவர் மகிழ்ந்தெழுந்து செல்லுமாறு ஏவுதல் செய்ய முயன்றனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில் அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்

முறறிறறு.

அறுபத்தாறாவது சருக்கம்.

ஜாம்பவான் சிறியதிருவடியின் மகிமையைப் புகழ்ந்து அவனைச் சென்று காரியத்தை முடிக்குமாறு உடன்படுத்தியது

அநேக நூறாயிரம் வானரசேனைகள் அலைகடலைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு வருந்துவதை ஜாம்பவான் கண்டு சிறியதிருவடியைநோக்கி, வாரீர் மாருதி! நீர் மஹாவீரமுடையோரும், பற்பல நூல்களையுங் கற்றவரும், தீரமுடையோருமாகியும் ஏகாந்தமாக வீற்றிருப்பதேன், யாங்களிவ்வண்ணம் யாலோசனைகொண்டிருக்கையிலும் ஏன் மறுமொழி மொழிகின்றிலீர்? நீர் பராக்கிரமத்திலும், தேஜஸ்விலும், தீரத்திலும், மஹாராஜனையும், பெருமானையும், இளையபெருமானையும் நிகர்த்திருக்கின்றீர்; அரிஷ்டநேமியென்னும் காசியபருக்கு விநதையிடத்திலவதரித்த கருடனென்று புகழ்கொண்ட பெரியதிருவடி மகாபலமுடையவர், பறவைகளெல்லாவற்றிற்கும் இறை; அவர் அடிக்கடி பன்னகாக்களைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டுக் கருங்கடலிடையில் வேகமாகப் பறந்து வருவதை யான் கண்ணுற்றிருக்கின்றேன். அவருக்குச் சிறகிலுள்ள பலம் உமக்குப் புஜத்திலிருக்கின்றது; உமது விக்கிரமமும், வேகமும், பலமும், புத்தியும், தேஜஸ்ஸும், வன்மையும், அவருக்குக் குறைந்தனவல்ல; இவ்வண்ணம் எல்லாக்குணங்களும் சிறந்திருக்கையில், ஏன் மௌனமுற்றிருக்கின்றீர், உமது தன்மையை நீர் அறிகின்றிலீரோ? புஞ்சிகஸ்தலையென்னும் தெய்வப்பொதுமகள் சாபத்தினால் அஞ்சனையென்னும் வானரப்பெண்ணாகப் பிறந்து பெரும்புகழ்கொண்டு கேஸரியென்னும் வானரசிகாமணிக்குப் பத்தினியாக விருந்தனள், அவள் மூவுலகிலும் மிக்க வடிவுடையவள், சாபவசத்தாலேயே யவ்வண்ணம் வானரியாகிக் குஞ்சரனென்னும் வானரயூதபனுக்குப் புத்திரியாகிக் கேஸரிக்கு மணமாலை சூடினள்; அவள் ஒருநாள் மானிடப்பெண்ணுருவங்கொண்டு மிகவும் அழகுடையளாகிப் பற்பல கலனையுமணிந்து வெண்பட்டுடுத்து மலையினுச்சியிலுலாவுகையில், அவளை வாயுபகவான் கண்டு மயல்கொண்டு வெண்பட்டையசைத்தவிழ்த்துவிட்டு திரண்டுருண்ட இரண்டு துடைகளையும், பருத்துயர்ந்த கொங்கைகளையும், மலர்ந்த முகத்தையும், பருத்துக்கனற நிதம்பங்களையும், நுண்ணிய பிடியுள்ளடங்குந் துடியிடையினையும், ஆழ்ந்த நாபியையும், மற்றுமுள்ள குற்றமற்ற அவயவங்கள் யாவற்றையும் கண்டு காமவேட்கை மிகுந்து அவளை இருகைகளாலுமெடுத்தணைத்துத் தழுவிக்கொண்டனன். உடனே யந்த அஞ்சனாதேவி கண்டு அச்சங்கொண்டு யாரடா நீ என்னுடைய கற்பினை யழிக்க விரும்புகின்றவன்; என்று சினந்தோன்ற வினவினள். வாயுபகவானதுகேட்டு அவளை நோக்கிக் கேளாய பெண்மணியே! யான் உனது கற்பினை யழிக்க வந்திலேன்; மனதினாலுன்மீது மயல்கொண்டு மயல்

நீருமாறு கைகளினால் தழுவிக்கொண்டேனல்லது, மற்று யாது தீமையும் செய்யேன்; இதனாலுனது கற்பு அழியாது; என்னருளினாலுனக்கொரு நற்புதல்வன் பிறக்கப்போகின்றான். அவன் மிகவும் திறமையும், வலிமை யும், மதியும், பலமும் பராக்கிரமமும், உடையனாகித் தாண்டுவதிலும், மென மேல செல்லுவதிலும பாய்வதிலும் எனக்கு நிகராகுவான்; என்றுமொழி ந்து மகிழ்வித்தனன், அஞ்சனையதுகேட்டுப்பெருமகிழ்வுகொண்டு உடனே கருவுடையளாகிக் குகையில உம்மைப்பெற்றனள்; உடனே நீர் எழுந்து பாலஸூரியன்! அப்பொழுதே உதயமாகக்கண்டு செவ்வியதோர் பெருங் கனியென்றெண்ணி யதனைப்பறித்துப் புசிப்பதன்பொருட்டு வானமீது அநேகமாயிரம யோஜனதூரமசென்று! அந்தக்கதிரவனுடைய வெப்பத் தினால் லெரிக்கப்படினும, சிறிதும துன்புறாமல மேனமேலும், செல்வதை நவக்கிரஹங்களுங் கண்டச்சங்கொண்டோடுகையில், தேவேந்திரனது கண் டோடிவந்து, சதகோடியினாலுமமையடித்தனன்; உடனே நீர் அந்தமலை யினுச்சியில் பக்கமாக விழுந்தமையின் உமது கபோலம் கல்லறைப்பட்டு முறிந்தும, அழியாமலிருந்ததனால், உமக்கு அனுமான்னெனும், திருநாம முண்டாயிற்று, இவ்வண்ணம நீர்தம்போளியினாலும, கலலினாலும், கபோலங்களில அடிபட்டுவிழுந்ததைவாயுபகவானகண்டு சினங்கொண்டு, மூவுலகினிலெங்கும வீசாமல நலலோர்களுடைய வுயிர்களையும அடக்கி, யடங்கியிருந்தனன், அப்போழுதெல்லோரும மூச்சின்றித்தவிக்கையில் இந்திரனமுதலியதேவர்களெல்லோரும அச்சங்கொண்டோடிவந்து வாயு பகவானைக்கண்டு, நன்மொழிமொழிந்து சினத்தையாற்றி மகிழ்விக்கையில அப்பொழுது நானமுகதேவன் உமக்கு ஆயுதங்களொன்றினாலும அழிவில் லையென்று வரமளித்தனன, தேவேந்திரனும் நீர்வச்சிராயுதத்தாலடிபட் டும் அழியாதிருந்தது கண்டு மகிழ்ந்து, நீரெப்பொழுது மரணத்தைக் கோருகின்றீரோ! அப்பொழுதுதான் இறக்கக்கடவீரென்று வரமளித்த னன. ஆதலின் நீர் அவ்வண்ணம கேசரிக்கு க்ஷேத்திஜனும,வாயுபகவானு க்கு, ஔரசனும அஞ்சனானந்தனனும தேஜஸ்வியினாலும், தாண்டுவதினா லும, வாயுதேவனையே நிகர்த்தவரும ஆயுதாதிகளால்தீங்கும், இறப்பும, அற்றவரும ஆகிச்சிறப்புற்றிருக்கின்றீர்; யாங்களிப்போழுது திறமையற் றிருக்கின்றோம்; ஆதலால், நீரொருவரே யிப்பொழுதெங்களைப்பாதுகாத்த ளிக்கக்கடவீர் நீர்திறமையும, கேள்வியும, வலிமையும்கொண்டு பெரிய திருவடிபோலவே விளங்குகின்றீரல்லீரோ; யானமுன்னே மூப்புறாதிருக் கையில பெருமாள த்ரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்தருளுகையில அவரை இருபத்தோருதரம் வலஞ்செய்துபணிந்தேன்; தேவர்கள திருப்பாற்கட லைக்கடைகையில் அப்போழுது அமிழ்ந்தோற்றுவதற்குவேண்டியமூலிகை களைப்பற்பலவிடங்களிலிருந்தும் விரைவாகக்கொணர்ந்தளித்தேன; அத் தன்மையனாகியும் நானிப்பொழுது மூப்புற்றுத்திறமைகுன்றி யொடுங்கி,

யிருக்கின்றேன்; இப்போழ்து நீர் ஒருவரோ எம்மெல்லோரினும் சிறப்புடையீர்; ஆதலின் நீர் இப்பொழுது பெருகிவளர்ந்து, கடலைத்தாண்டமுயற்சிகொள்க; உமது திறமையைக்கண்ணுறக்கண்டுமகிழ இவ்வானரசேனைகளெல்லாம் விரும்புகின்றன; ஆதலின் யூதபாதலைவரோ எழுந்திருக்க, கடலைத்தாண்டுக; உமதுகதி, யெல்லாபூதங்களையும் விடச்சிறந்ததன்றோ; இவ்வானரர்களெல்லோரும் துன்புற்றிருக்கின்றார்களே; இத்தருணத்திலும் நீர் உபேக்ஷையேன் செய்கின்றீர்? பெருமாள் வளர்ந்து மூவுலகங்களையும் மூன்றடிகளாக அளந்ததுபோல நீரும்வளர்ந்து இக்கடலையோரடியாக அளக்கக்கடவீர் என்றிவ்வகையாக ஜாம்பவான்புகழ்ந்துரைசெய்தனர்; சிறியதிருவடியதுகேட்டு மகிழ்வுகொண்டு அவ்வண்ணமேசெய்வேனென்று உறுதிகூறி யவ்வானரர்களெல்லோரும் மகிழுமாறு பேருருவங்கொண்டெழுந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகண்டத்தில் அறுபத்தாறாவது சருக்கம்.

முற்றிற்று

அறுபத்தேழாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி யலைகடலைத்தாண்டுவதன் பொருட்டு மகேந்திரமலைமேலேறினது வானரங்களை மகிழ்வித்து மகிழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம், சிறியதிருவடி நூறுயோஜனதூரங் கடலைத்தாண்ட முயற்சி கொண்டதை வானரர்களெல்லோருங்கண்டு பெருமகிழ்வுகொண்டு கிலு! கிலு! என்று கூவியும், சிறியதிருவடியைப்புகழ்ந்தும் வியப்புகொண்டு பெருமாள் உலகமளக்குங்காலையில், ப்ரஜைகளெல்லோரும் கண்ணுற்றாற்போலக் கண்ணுற்றிருந்தனர். இவ்வண்ணம் புகழப்பட்ட சிறியதிருவடியும், மிகவளர்ந்துலாங்கூலத்தை யுதறியடித்துமகிழ்வினால் பலமதிகமாகி மிகவொளிகொண்டு பேருருவம்பூண்டு மலைக்குகையிலசிறியசிங்கம் வளர்வதுபோல வளர்ந்து திகழ்ந்தனர்; அப்போதவருடைய முகம்பழுக்கக்காய்ச்சின மடக்குபோலவும்; புகையின்றி யெழுந்தெரிகின்ற, அக்கினிபோலவும், விளங்கிற்று அவர் அப்பொழுது வானரர்களினடுவினின்று, எழுந்து பெரியோர்களைப்பணிந்தவரை நோக்கிமொழியலுற்றனர். கேளீர்! அன்புள்ளதோழர்களே! என்தந்தையாகிய வாயுபகவான், வானிடையிலெழுந்து, வீசுவாராகில மலைச் சிகரங்களையும் வேகத்தினால் முறித்துத் தள்ளவல்லவர்; அவருடைய வேகம், வைநதேயாதிகளுக்குமில்லது. யான் அவ்வருக்கும ஔரஸகுமாரனாகையால் வேகத்தில் எனக்கு நிகராகியவன் ஒருவனுமிலன். யானிங்கிருந்தே மிகவுயர்ந்துள்ளமேருகிரியையும் இடையிலெங்கு முட்காரமல் சென்றடைவேன். இவ்வண்ணம் ஒருதரமேயன்று பலமுறை செலவினும் வருத்தமுறேன். அலைகடலையும், கைகளினால்

கலக்கி', யதின்வேகத்தினால் ஆறு, குளங், கடல், மலைகளுடன் கூடிய பார
முழுமையும் சூழத்திரிடவும் வல்லேன். இக்கடலும ; என்னுடையதுடை
யின வேகத்தால் மேலெழுந்து பெருமுதலைகளும ? புரண்டு கரைகடந்து,
செல்லும பெரியதிருவடி வானிடையில், முன்னெழுந்துபறந்து, செல்லி
னும் ; யான்பின்சென்று பலமுறையிலும அவரைப்பிடிக்கவல்லேன்? உதய
கிரியினின்றும் கதிரவனுடன, புறப்பட்டு அவன் அததகிரியையடைவதன,
முன்னமேயான அத்தகிரிசேர்ந்து பூமியைத்தொடாமலேமீளவும உதயகிரி
வந்துசேர்வேன் இவவண்ணம வானிடையில், செல்லுகின்ற உயிர்களெல்
லாவற்றையும யான்வேகததினால மீறிச்செல்வேன் ; கடலையும், சோஷிக
கும்படிசசெயவேன பூமியையும பிளபபேன , மலைகளையும் பொடிசெய்
வேன்? தாண்டுகையில் ஊருவின வேகத்தினால், கடலையும்மேலெழசசெய
வேன், யானிப்போழது ஆகாயததிலெழுமபிச் செல்லுகையில், பற்பல;
மரஞ்செடிகொடிகளின மலாகள, பின்றொடாந்துவரும ; ஆகலின் எனது
வழிவானிடையில் சுவாதிநக்ஷத்திரத்தின் வழிபோல விளஙகும். யான்
ஆகாயததில்பாயந்து, பறந்தும் உயாந்துமஇறங்கியுமசெலலுகையில், எல
லாப்பூதாகளுமஎனனைககண்டுமகிழவாாகள, எனனுடைய மிகப்பெரியவு
ருவத்தையுஙகண்டு மாமுகிலெனவும எண்ணுவாாகள. அவவணணமயாசூ
செலவேனுகில் மேகங்களையுஞ்சிதறவடிபபேன் மலைகளையும்அசைபபேண
கடலையும கலக்குறசசெய்வேன்; தாணடும்விஷயத்திலஎனககுளள திறமை
வாயுபகவான் வைநதேயா இவவிருவாக்குமேயன்றிமற்றெவருக்குமில்லை.
ஆதலின் யான்செலவேனுகிலெனனைத்தொடாநது வரத்தக்கவ னொரு
வனுமிலன்; மேகத்தினின்றும மின்னறகொடிதோன்றி மினனுவதுபோல
மின்னி ஒருநொடிக்குளளாகவே நெடுந்தூரஞ்சென்று அககரைசேர்வேன்.
எனது உருவமும், உலகமளந்த மகாவிஷ்ணுவின உருவமபோல வளரும;
என்னுடையமனம் மிகவும தெளிவுற்றிருக்கின்றமையினாலும் , செயலும்
தடையின்றிவளர்கையாலும் பிராட்டியையான்கண்டு களிததே மீண்டெய்
துவேனென்று நிச்சயமுறுகின்றேன். ஆதலின் நீவிரொல்லீரும் மகிழக,
துஞ்சறக, வேகததில் வாயுபகவானுக்கும, பலததில் பெரியதிருவடிக்
கும் நிகராகுவேன். பதினாயிரம்யோஜனதூரம, தடையின்றிச செல்வே
னெனவுறுதி செயவேன். சதகோடியைக்கையிலேந்திய தேவேந்திரனாயி
னும் நாலுமுகங்களையுடைய விதாதாவாயினும் அமிழததததைக் கையில்
வைத்துக்கொண்டு பாதுகாக்கினும் அவாகளையும் வென்று, அவ்வமிழ்த
த்தைப்பறித்துக் கொணடுவருவேன் ; அநேகமாயிரம், அரககாகளுடன்
கூடிய இலங்காததீவையே! வேருடன்பறித்தெடுத்துக்கையிலேந்திவரு
வேன். என்றிவ்வனையாகச சிறியதிருவடி வாநரர்களை நோக்கிக்கூறினா

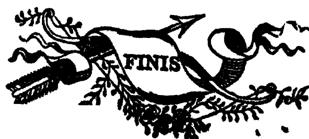
இவ்வண்ணம் அங்கதனை செய்து மொழிந்த சிறியதிருவடியின்மொழியை யவ்வானரர்களெல்லோருங்கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், ஜாம்பவான மகிழ்வுகொண்டு சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர அநுமானே! நீர் வீரங்கொண்டு இவ்வண்ணம் மொழிந்ததினால் இவ்வானரர்களெல்லோருடையவும் சோககடல் வற்றி யானந்தக்கடல் பொங்குகின்றது; இவ்வானரர்கள் உமக்கு நலம்விளையுமாறு கூடி வாழ்த்துகின்றனர்கள். ஆதலின், நமது காரியம் தடையின்றிக்கைக்கூடும்; இவர்களின் ஆசீர்வாதத்தினாலும், முனிவர்களுடையவும் ஆசிரியர்களுடையவும் அருளினாலும், காரியம ஜயம் பெறுமாறு நீர்மேலெழுந்து தாண்டுக; நீர் மீண்டு வருமளவும், யாங்களெல்லோரும் ஒரு காலில் நின்றெதிர் பார்த்திருப்போம்; இனி எங்களெல்லோர்களினுடைய வுயிர்களும் உம்முடைய அதீனமாயினவல்லவோ என்று வேண்டினர். சிறியதிருவடி யதுகேட்டு மகிழ்ந்து அவர்களை நோக்கி, யூதபதிகளே! யானிங்கிருந்தே மேலெழுவேனாயின், என்னுடையவேகத்தை இந்தப்பூமிபொறுமலழுந்திவிடும்; இம்மகேந்திரமலையின் சிகரங்கள் திடங்களாகவும், விஸ்தாரமாகவுமிருக்கின்றன; ஆதலின், அச்சிகரங்களின்மேலேறித் தாண்டுமாறு வேகங்கொள்ளுகிறேன், இச்சிகரங்கள் பற்பல மரங்களடர்ந்தும, பலவகைத் தாதுக்கள் நிறைந்தும இருக்கின்றமையின், யான நூறுயோஜனதூரஞ்செல்லுமாறு வேகமுறுகையில், என்னுடைய பாதங்களின் வேகத்தைப் பொறுக்கும் என்று மொழிந்து அவர்களை யுடன்படுத்தி யந்த மகேந்திரமலையின சிகரத்தின்மேலேறினர்; அம்மலை பலவகைப்பட்ட மரங்களடர்ந்தும், மான்களடர்ந்து புல்லுள்ள பூமியுடையதாகியும, பற்பல மலர்கள் மலர்ந்த கொடிகள் நெருங்கியும, எல்லாமரங்களும எப்பொழுதும தளிர்த்தும, பூத்தும, காய்த்தும, கனிந்தும், தழைந்தும, சிங்கம யானை புலி கரடிகளுலாவியும, பற்பல பறவைகளொலித்தும, மலையருவிகள் பெருகியும, சிகரங்களினால மிகவுமுயர்ந்தும இருக்கினும மகேந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுள்ள இந்தச் சிறியதிருவடியின் திருவடிகளினால் பீடிக்கப்பட்டதாகி யழுந்தினமையின், சிங்கத்தினாலடிக்கப்பட்ட மதயானைபோல வொலிசெய்தது; மலையருவிகளை மிகவும பெருக்கிற்று; சிகரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்தன; ம[illegible]கள் சாயந்தன; மான்களும், யானைகளும், அச்சங்கொண்டலைந்தன; [illegible]ரபிரியாமல் [illegible]துபானஞ்செய்தின்புறுகின்ற கந்தர்வர்களும், வித்தியாத[illegible]ரும, மற்று[illegible]முள்ள தேவகணங்களும், பறவைகளும், அச்சமுற்று [illegible]ந்தனர்கள்; மலைநாகங்களும் அச்சமுற்றடங்கின; சிகரங்களைச்[illegible]ப்பொழுது

புற்றினின்றும் பாதி வெளியில்வந்த பாம்புகள் அப்படியே யழுந்திவிட்டமையின், அலைகளினால் அம்மலை பதாகைகளையுடையதுபோலவும், முனிவர்களும் அச்சங்கொண்டு தனைவிட்டோடினமையின் பெருங்காட்டில் துணைவிட்டுப்பிரிந்த வழிநடப்பவன் போலவும் விளங்கிற்று; அந்த சிறியதிருவடியும இவ்வகையாக அமமகேந்திரமலையினமேலேறி இயல்பாகவே வேகமுடையராதலின, வேகஞ்செய்வதிலூக்கமுற்றும; வானரர்களுள் மிகவீரமுடையராதலின், பகைவர்களைககொலைசெய்ய வல்லவரும், சிறந்த மகிமையுடையராதலின், நன்மனமுடையவருமாகியும், மனத்தைத தன்வசமாககி யசசமென்பதை யகற்றி யிலங்கையைய மனதினால் நினைநது அங்குசசென்று செயற்குரியகாரியங்களையெலலாமசெயதுமுடிததுவருவே னெனறு உறுதிகொண்டு தாமும மகிழநது தமமுடன வநத வானரர்களெலலோரையும் மகிழவித்தனா.

கிஷ்கிநதாகாண்டத்தில அறுபததேழாவது சருககம் முறறிறறு.

கிஷ்கிந்தாகாண்டமும்

முற்றுப்பெற்றது.

பீடிகை.

ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணம் ஏழுகாண்டங்களுள் ஸ்ரீமத் ஸுந்தர காண்டம் மிகச் சிறந்ததும், நாடோறும் யாவராலும் பாராயணஞ்செய்யப் பட்டதும், அவரவர்கள் கோரிக்கையின்படி அறம்பொருளின்பம் வீடு களைத் தடையின்றித் தருவதும் ஆகின்றதென்பது பிரபஞ்சஸாரம், உமா ஸம்ஹிதை முதலிய முதனூல்களில் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; பதப்பொருளை யுணராமல் பாராயணஞ்செய்வது அவ்வளவு சிறந்ததன்று, என்றும் முனிவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டுளது, ஆதலால், இந்தக் காண்டத்தைமாத்திரம் தெலுங்கு லிபியில் ச்லோகமும், தமிழெழுத்தில் அந்வயவரிசையாகப் பதங்களும், பொழிப்புரைபோல் கதையுமாகச் செய்வது யாவர்க்கும் இனியதாகுமென்று எண்ணி இவ்வண்ணமே செய்யத் தொடங்கலாயிற்று

இதையறிந்து பல கையொப்பக்காரர்களும் இவ்வாறே செய்கவென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்கள்; ஆதலின், இது லோகோபகார மென்று எண்ணி கையொப்பக்காரர்களெல்லோரும் மகிழ்வுறுவார்க ளென்று நம்புகின்றனன்.

இதில் கதை யிசைந்து தொடர்ச்சியாய் வருவதற்குப் பலவிடங்களில் விசேஷணங்களைப் பெயரெச்சமாகவும், வினையெச்சமாகவும், வினைமுற்று க்களை வினையெச்சமாகவும், சிலவிடங்களில் கர்மணி ப்ரயோகத்தைக் க தரிப்ரயோகமாகவும் மாற்றியெழுதப்படும். பதங்களிலும், கதைகளிலும், ஒவ்வொருபதங்களுக்கும், அவ்வவற்றின் பொருள்களுக்கும், கடையிலே ஒவ்வொரு ஷ்டார் (* என்னுங்குறி) போடப்படும்

ஒவ்வொரு ச்லோகங்களின் கடையிலும், அவற்றின் பொருள்க டையிலும் முறையே கணக்குபோடப்படும். ஆதலின், இப்பதத்திற்கு து பொருளொன்று எளிதாக அறிந்துகொள்ளத் தடையில்லை, சிலவிடத் ல் கருத்துப்பொருளையும், பதப்பொருளாகவே சேர்த்தெழுதப்படுப நவீதத அர்த்தங்களுக்கு இருபுறமும் ( ) இக்குறி போடப்படும ;தலின், இப்பீடிகையிலெழுதப்பட்ட சங்கதிகளை யாவரும் ஞாபகத்தில் வைத்துப் பாராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ந ஹநுமத்ஸமேதாய

ஸ்ரீமதேரகுநந்தந பரப்ரஹ்மணேநம:.

சுந்தரகாண்டம்.

ஸ்ரீமத்ராமாயணம் பாராயணஞ்செய்யுங்காலையில், முதலில தம் தம்
ஆசார்யர் முதல் பரமாசாரியனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் வரையில
உள்ள தனியன்களை முறையே அநுசந்தித்துப பின்பு, இதன
அடியில்வரும் தனியன்களையும் அநுஸந்தித்துப
பின்பு, பாராயணஞ் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் தனியன்.

కూజన్తంరామరామేతి మధురమ్మధురాక్షరమ్
ఆరుహ్యకవితాశాఖాం వన్దేవాల్మీకికోకిలమ్

கூஜந்தமராமராமேதி மதுரமமதுராக்ஷரம
ஆருஹ்யகவிதாசாகாம வநதேவாலமீகிகோகிலம்.

சிறியதிருவடி தனியன்.

గోష్పదీకృతవారాశిమ్ మశకీకృతరాక్షసమ్
రామాయణమహామాలా రత్నంవన్దేనిలాత్మజమ్

கோஷ்பதீகருதவாராசிம மசகீகருதராக்ஷஸம
ராமாயணமஹாமாலா ரதநமவநதேநிலாதமஜம.

ஸ்ரீமத்ராமாயணத் தனியன்

వాల్మీకిగిరిసమ్భూతా రామసాగరగామినీ
పునాతుభువనంపుణ్యా రామాయణమహానదీ

வாலமீகிகிரிஸம்பூதா ராமஸாகரகாமிநீ
புநாதுபுவநமபுணயா ராமாயணமஹாநதீ.

வால்மீகிராமாயணம்

நூற்சிறப்பு.

వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే
వేదః ప్రాచేతసాదాసీ త్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా.

வேதவேதயேபரேபுமஸி ஜாதேதசரதாதமஜே
வேத:பராசேதஸாதாஸீ தஸாக்ஷாதராமாயணாதமநா.

நூலின்பொருள்.

తదుపగతసమాససంధియోగం సమమధురోపనతార్థవాక్యబద్ధం
రఘువరచరితం మునిప్రణీతం దశశిరసశ్చ వధం నిశామయధ్వం

ததுபகதஸமாஸஸந்தியோகம ஸமமதுரோபநதாரதவாக்யபததம
ரகுவரசரிதம முனிபரணீதம தசசிரஸசசவதம நிசாமயதவம.

தியானம்

వైదేహీసహితం సురద్రుమతలే హైమే మహామండపే
మధ్యే పుష్పకమాసనే మణిమయే వీరాసనే సుస్థితమ్
అగ్రే వాచయతి ప్రభంజనసుతే తత్త్వం మునిభ్యః పరం
వ్యాఖ్యాంతం భరతాదిభిః పరివృతం రామం భజే శ్యామలం.

வைதேஹீஸஹிதமஸுரதருமதலே ஹைமேமஹாமணடபே
மதயேபுஷபகமாஸநேமணி மயேவீராஸநேஸுஸதிதம
அகரேவாசயதிபரபஞஜ நஸுதேதததவமமுனிபய:பரம
வயாகயாநதமபரதாதிபி: பரிவருதமராமமபஜேஸயாமளம.

சுந்தரகாண்டத்தியானம்.

వస్త్రే లక్ష్మణవానరేంద్ర మహితం వందారుమందారకం
చంద్రాలోకనిరాసికాయ సుషమం చార్వంచితభ్రూలతం.
సీతామౌళినివేశధన్యమమలం వాతాత్మజేనార్పితం
చూడారత్నమురో నివేశ్య వివశం శోకైరశోకైశ్చితం,

வஸதேலக்ஷமணவாநரோநதர மஹிதமவநதாருமநதாரகம்
சநத்ராலோகநிராஸிகாய ஸுஷமம்சாரவஞசிதபரூலதம்.
ஸீதாமௌளிநிவேசதன்ய மமலம்வாதாதமஜேநாபிதம
சூடாரத்நமுரோநிவேச்ய விவசம்சோகைரசோகைசசதம்.

முதலாவதுசருக்கம்.

சிறியதிருவடி கடலைக்கடந்து அக்கரைசேர்ந்தருளியது.

శ్లో॥ తతో రావణనీతాయాస్సీతాయాశ్శత్రుకర్శనః
ఇయేష పదమన్వేష్టుం చారణాచరితే పథి.

(பதம்.) ததஃ*சத்ருகர்சநஃ*ராவணநீதாயாஃ*ஸீதாயாஃ* . *
பதம்*அந்வேஷ்டும்*சாரணாசரிதே*பதி*இயேஷ* . . ..(௧)

దుష్కరం నిష్ప్రతిద్వంద్వం చికీర్షన్ కర్మ వానరః
సముదగ్రశిరోగ్రీవో గవాంపతిరివాబభౌ.

நிஷ்ப்ரதித்வந்த்வம்*துஷ்கரம்*கர்ம*சிகீர்ஷந்*வாநரஃ* *
ஸமுதக்ரசிரோக்ரீவஃ*கவாம்*பதிஃ*இவ*ஆபபௌ* . (௨)

అథ వైడూర్యవర్ణేషు శాద్వలేషు మహాబలః
ధీరస్సలిలకల్పేషు విచచార యథాసుఖం

அத*மஹாபலஃ*தீரஃ*வைடூர்யவர்ணேஷு*... ... *
ஸலிலகல்பேஷு*சாத்வலேஷு*யதாஸுகம்*விசசார*. (௩)

ద్విజాన్ విత్రాసయన్ ధీమానురసా పాదపాన్ హరన్
మృగాంశ్చ సుబహూన్ నిఘ్నన్ ప్రవృద్ధ ఇవ కేసరీ

தீமாந்*ப்ரவ்ருத்தஃ*கேஸரீ*இவ*த்விஜாந்*வித்ராஸயந்* ... *
உரஸா*பாதபாந்*ஹரந்*ஸுபஹூந்*ம்ருகாம்ச்ச*நிக்நந்* (௪)

தாத்பர்யம்.

அநந்தரம் * பகைவர்களைக் கொல்லவல்ல சிறியதிருவடி * ராவணனாலபஹரிக்கப்பட்ட * பிராட்டியார் * எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் * தேடுவதின்பொருட்டு * சாரணரென்னும் தேவர்கள் ஸஞ்சரிக்கின்ற * ஆகாசமார்க்கத்தில் * எழுந்தருளவேண்டுமென்று நினைத்து (௧) தடையில்லாமல் * பிறரால் செய்யற்கரிய * காரியத்தைச் * செய்ய நிச்சயங்கொண்டு * வானரஜாதியாரிலும் * மிக உயர்ந்த தலை கழுத்துகளையுடையவராய் * ஆனிரைகளுக்குப் * பதியான காளை * போல * மிக விளங்கி (௨) பின்பு * சிறந்த தோள்வலிமையுற்றவரும் * தீரமுடையவருமாய் * (ஆதலின்) வைடூர்ய மணிபோன்ற வண்ணமுடையனவும் * நன்னீர்போலக் குளிர்ந்தனவுமாகிய * இளம்புல்லுடைய மகேந்திரமலையின் மேற்புரங்களில் * ஸுகமாக * உலாவி (௩) சிறந்த புத்தியுடையோராதலின், * மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்ட * சீரிய சிங்கம் * போல * பறவைகளை * அச்சமுற்றோடச்செய்தும், * மார்பினாலே * மரங்களை * முறித்திழுத்துக்கொண்டும் * பற்பல * மிருகங்களை * யடித்தும், ...(௪)

నీలలోహితమాఞ్జిష్ఠ పత్రవర్ణైస్సితాసితైః
స్వభావవిహితైశ్చిత్రైర్ధాతుభిస్సమలఙ్కృతం.

(பதம்) நீல*லோஹித*மாஞ்ஜிஷ்ட*பத்ர வர்ணைஃ*ஸிதாஸிதைஃ* ... *
ஸ்வபாவவிஹிதைஃ*சித்ரைஃ*தாதுபிஃ*ஸமலங்க்ருதம்* ... (௫)

కామరూపిభిరావిష్టమభీక్ష్ణం సపరిచ్ఛదైః
యక్షకిన్నరగన్ధర్వైర్దేవకల్పైశ్చ పన్నగైః

காமரூபிபிஃ*ஸபரிச்சதைஃ*யக்ஷகின்னரகந்தர்வைஃ*... ... *
தேவகல்பைஃ*பந்நகைச்ச*அபீக்ஷ்ணம்*ஆவிஷ்டம்* (௬)

స తస్య గిరివర్యస్య తలే నాగవరాయుతే
తిష్ఠన్ కపివరస్తత్ర హ్రదే నాగ ఇవాబభౌ.

தஸ்ய*கிரிவர்யஸ்ய*நாகவராயுதே*தத்ர*தலே*திஷ்டன்* ... *
ஸஃ*கபிவரஃ*ஹ்ரதே*நாகஃ*இவ*ஆபபௌ* . .. (௭)

స సూర్యాయ మహేన్ద్రాయ పవనాయ స్వయంభువే
భూతేభ్యశ్చాఞ్జలిం కృత్వా చకార గమనే మతిం.

ஸஃ*ஸூர்யாய*மஹேந்த்ராய*பவநாய*ஸ்வயம்புவே* ... *
பூதேப்யஃச*அஞ்ஜலிம்*க்ருத்வா*கமநே*மதிம்*சகார* (௮)

நீலவண்ணமுற்றும்,* செவந்தும்,* ரத்தவண்ணமுற்றும்,* பசசையிலை போலககறுததும,* வெளுததும கறுத்தும,* இயலபாகவே தோன்றியும்,* பலவண்ணமுமுற்றுமிருக்கின்ற* கைரிகாதி தாதுக்களினாலே* அலங்கரிக்கப் பட்டும், (௫) நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்கவல்ல * இன்புற்று வாழ்வதற்குரிய பரிஜந பரிவாரங்களையுமுடைய * யக்ஷகின்னர கந்தர்வர்களாலும், * தேவர்களுக்கு நிகரான*பன்னகர்களாலும்*இடைவிடாதெப்பொழுதும் எங்கும்* அடையப்பட்டதுமாகி (௬) (விளங்கியது எந்த இடமோ) அந்த*வரையரையனான மஹேந்திரமலையினுடைய * சிறந்த மால் யானைகள் நிறைந்த* அந்த * இடத்திலே*நின்ற*அந்த*வாநரர் கோமான * (வியன்றகன்ற) மடுவினில* (நிற்கின்ற) மதவேழம்*போல*மிகத் திகழ்ந்தனர். (௭) (பின்பு) அந்தச சிறியதிருவடி*தமக்கு ஆசார்யனான ஸூர்யனுக்கும், * ஐச்வர்யகாரணத்தை இயற்றிய தேவேந்திரனுக்கும்,*தமக்குப் பிதாவாகிய வாயுபகவானுக்கும, * தமக்கு வேண்டும் வரங்களை யளித்த நான்முகனுக்கும்,* மற்றுமுள்ள பூதங்களுக்கும் * கைகூப்பித்*தொழுது * வான்மிசை செல்வதில்*மனம்*கொண்டு, ... (௮)

అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా పవనాయాత్మయోనయే
తతో హి వవృధే గన్తుం దక్షిణో దక్షిణాం దిశమ్

(பதம.) தக்ஷிண:*ஆதமயோநயே*பவநாய*பராஙமுக:*அஞ்சலிம* ... *
க்ருதவா*தக்ஷிணாம*திசம*கநதும*தத:*வவ்ருதேஹி* ... (௯)

ప్లవఙ్గప్రవరైర్దృష్టః ప్లవనే కృతనిశ్చయః
వవృధే రామవృద్ధ్యర్థం సముద్ర ఇవ పర్వసు.

பலவஙகபரவரை:*தருஷட:*பலவநே*க்ருதநிசசய:* .. *
பாவஸு*ஸமுதர:*இவ*ராமவ்ருதயாரததம*வவ்ருதே* ... (௧௦)

నిష్ప్రమాణశరీరస్సన్ లిలఙ్ఘయిషురర్ణవమ్
బాహుభ్యాం పీడయామాస చరణాభ్యాం చ పర్వతమ్.

நிஷபரமாணசரீர:ஸஸந*அரணவம*லிலஙகயிஷு:* ... *
பாஹுபயாம*சரணாபயாம*ச*பாவதம*பீடயாமாஸ* ... (௧௧)

స చచాలాచలశ్చాపి ముహూర్తం కపిపీడితః
తరూణాం పుష్పితాగ్రాణాం సర్వం పుష్పమశాతయత్.

ஸ:*அசல:*ச அபி*கபிபீடித:*முஹூர்தம்*சசால* .. *
புஷபிதாகராணாம*தருணாம*ஸாவம*புஷபம*அசாதயத்* . (௧௨)

மிகத் திறமையுடையோராதலின், * தமக்குத்தந்தையாகிய * வாயுபக வான்பொருட்டு * க்கிழக்குமுகமாகக் * கை*கூப்பி * த்தென * திசையை நோக்கி*சசெல்வதன்பொருட்டு*பின்பும்*வளர்ந்து* (௯) வாநரா தலைவர்களால்*பார்க்கப்பட்டு*மேலே எகிரவதில * உறுதிகொணடு*பாவகாலங்களிலே*பொஙகோதம்*போல*பபெருமானுக்குநலடவளர்வதன்பொருட்டு*த்தாமும் மிகவளர்ந்து(௰) அளவிடறகரிய மேனியுடையராய*அலைகடலைத்*தாண்டிச்செலல விருப்பங்கொண்டு * கைகளினுலும், * காலகளினுலும் * அந்த மஹேந்திரமலையைப்பற்றிப் * பிடித்தசைத்தனர். (௧௧) அந்த * மஹேந்திரமலையும் * சிறியதிருவடியினுல் பிடிக்கப்பட்டதாகி * முகூர்த்த காலம் * அசைந்து * மலர்ந்த கிளைகளையுடைய * பம்பல மரங்களிலுள்ள* எல்லா*மலர்களையும்*உதிர்த்து, ... (௧௨)

తేనపాదపముక్తేన పుష్పౌఘేణసుగన్ధినా
సర్వతస్సంవృతశ్శైలో బభౌపుష్పమయోయథా

(பதம) பாதபமுக்தேர*ஸுகந்திநா*தேர*புஷ்பௌகேண*ஸர்வத:*... *
ஸம்வ்ருத:*புஷ்பமய:*சைல:*யதா*பபௌ* .. ... (கங)

తేనచోత్తమవీర్యేణ పీడ్యమానస్సపర్వతః
సలిలంసంప్రసుస్రావ మదంమత్తఇవద్విపః

உத்தமவீர்யேண*தேந*பீட்யமான:*ஸ:*பர்வத:* .. *
மத்த:*த்விப:*மதம*இவ*ஸலிலம*ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவ* .. (கச)

పీడ్యమానస్తుబలినా మహేంద్రస్తేనపర్వతః
రీతీర్నిర్వర్తయామాస కాఞ్చనాఞ్జనరాజతీః.

பலிநா*தேந*பீட்யமானஸ்து*மஹேந்த்ர:*பர்வத:* .. *
காஞ்சநாஞ்சனராஜதீ:*ரீதீ:*நிர்வர்த்தயாமாஸ* .. (கரு)

ముమోచచశిలాశ్శైలో విశాలాస్సమనశ్శిలాః
మధ్యమేనార్చిషాజుష్టో ధూమరాజీరివాబభౌ.

சைல:*ஸமனச்சிலா:*விசாலா:*சிலா:*முமோச* . ... *
அர்ச்சிஷா*ஜுஷ்ட:*அநல:*தூமராஜீ:*இவ*முமோச*... (கசு)

அம்மரங்களினின்றுமுதிர்ந்த*நறுமணமவீசுகின்ற*அந்த*மலர்களின குவையினல*எங்கும*மறைக்கப்பட்டதாகி*மலர்மயமான*மாமலை*போல வே*விளங்கிற்று*(கங) நிகரற்ற தேஹபலமுடைய*அந்த மாருதியினலே* பிடிக்கப்பட்ட*அந்த*மகேந்திரமலை*மதமேறிய*மால்யானை*மதஜலத்தை* (பெருக்குவது) போல*அருவிநீரை*ப்பெருகசசெய்தது, (கச) மஹாபல முள்ள*மஹாபலகுமாரரான அந்த அனுமானலே * பிடிக்கப்பட்ட*அந்த* மஹேந்திரமலை * (அழுந்திப பிளவுற்று) பொன் அஞ்சனம் வெள்ளி களின் நிறமுற்ற*ரேகைகளை*யுண்டாகசசெய்தது. (கரு) அம்மலை *மநச சிலையென்னும் கற்களுடன கூடிய * விசாலமான * சிலைகளையும் * நடுவி லெழுந்தெரிகின்ற * ஜ்வாலையுடன் *கூடிய *அக்கினி*புகை வரிசைகளை* (மேலெழச் செய்வது) போல*மேலெழச்செய்தது. ... ... (கசு)

சுந்தரகாண்டம்.

గిరిణా పీడ్యమానేన పీడ్యమానాని సర్వశః
గుహావిష్టాని భూతాని వినేదుర్వికృతైస్స్వరైః.

பதம்.) பீட்யமானேந * கிரிணா * பீட்யமாநாநி * குஹாவிஷ்டாநி * ... *
பூதாநி * விக்ருதை꞉ * ஸ்வரை꞉ * விநேது꞉. ... ...(கஎ)

స మహాసత్త్వసన్నాదశ్శైలపీడానిమిత్తజః
పృథివీం పూరయామాస దిశశ్చోపవనాని చ.

சைலபீடாநிமித்தஜ꞉ * மஹாந் * ஸ꞉ * ஸத்வஸந்நாத꞉ * ... *
ப்ருதிவீம் * திசச்ச * உபவநாநி * பூரயாமாஸ *. ... ...(கஅ)

శిరోభిః పృథుభిస్సర్పా వ్యక్తస్వస్తికలక్షణైః
వమన్తః పావకం ఘోరం దదంశుర్దశనైశ్శిలాః.

ஸர்பா꞉ * ப்ருதுபி꞉ * வ்யக்தஸ்வஸ்திகலக்ஷணை꞉ * சிரோபி꞉ *... *
கோரம் * பாவகம் * வமந்த꞉ * தசநை꞉ * சிலா꞉ * ததம்சு꞉ * .. ...(கக)

తాస్తదా సవిషైర్దష్టాః కుపితైస్తైర్మహాశిలాః
జజ్వలుః పావకోద్దీప్తా బిభిదుశ్చ సహస్రధా.

ததா * ஸவிஷை꞉ * குபிதை꞉ * தை꞉ * தஷ்டா꞉ * தா꞉ * மஹாசிலா꞉ *... *
பாவகோத்தீப்தா꞉ * ஜஜ்வலு꞉ * ஸஹஸ்ரதா * பிபிதுச்ச *. .. (உ0)

యాని చౌషధజాలాని తస్మిన్ జాతాని పర్వతే
విషఘ్నాన్యపి నాగానాం న శేకుశ్శమితుం విషం,

யாநி ச * ஔஷதஜாலாநி * தஸ்மிந் * பர்வதே * ஜாதாநி * *
(தாநி) விஷக்நாநி அபி * நாகாநாம் * விஷம் * சமிதும் * ந சேகு꞉ *. (உக)

(இவ்வண்ணம்) பீடிக்கப்பட்ட * அம்மலையினால் * பீடிக்கப்பட்டு * குகைக்குள்ளடங்கிய * பிராணிகளெல்லாம் * விகாரமான * சத்தங்களினாலே * எங்கும் * கூவின * (கஎ) அம்மலையைப் பீடித்த காரணத்தினாலுண்டான * மிகப்பெருகிய * அந்தப் * பிராணிகளின் கூக்குரல் * பூமியையும் * திசைகளையும் * உத்தியானவனங்களையும் * நிறைத்து தொனித்தது. (கஅ) (அப்பொழுது) கொடிய நாகங்கள் * (படமெடுப்பதினால்) பிரகாசமாக விளங்குகின்ற விஷ்ணுபாதம்போன்ற ரேகையைக் குறியாகவுடைய * பருத்த * சிரங்களினாலே * கொடிய * விஷத்தினைக் கக்கிக்கொண்டு * பற்களினாலே * கற்களை * க்கடித்தன * (கக) அப்பொழுது * நஞ்சுடன் கூடிய * சினங்கொண்ட * அந்த நச்சரவங்களினாலே * கடிக்கப்பட்ட * அந்த * நெடிய கற்களும் * விஷத்தினால் ஜொலிக்கப்பட்டு * எரிந்து * ஆயிரம் பிளவாகவும் * பிளந்து விழுந்தன * (உ0) எந்த * மூலிகைகளின் திரள்கள் * அந்த * மகேந்திரமலையில் * முளைத்திருக்கின்றனவோ * அவை * விஷத்தைத் தீர்ப்பனவாயினும் * அப்பாம்புகளின் * விஷத்தைப் * போக்க * வல்லமை கொண்டில * (உக)

భిద్యతేయం గిరిర్భూతైరితి మత్వా తపస్వినః
త్రస్తా విద్యాధరాస్తస్మాదుత్పేతుః స్త్రీగణైః సహ.

(பதம்.) அயம் * கிரி: * பூதை: * பித்யதே * இதி * மத்வா * தபஸ்விந: * ... *
வித்யாதரா: * த்ரஸ்தா: * ஸ்த்ரீகணை: * ஸஹ * ஸமந்தாத் * உத்பேது:. (உஉ)

పానభూమిగతం హిత్వా హైమమాసవభాజనం
పాత్రాణి చ మహార్హాణి కరకాంశ్చ హిరణ్మయాన్.

பாநபூமிகதம் * ஹைமம் * ஆஸவபாஜநம் * ஹித்வா ... *
பாத்ராணி ச * மஹார்ஹாணி * கரகாந் ச * ஹிரண்மயாந் * ... (உங)

లేహ్యానుచ్చావచాన్ భక్ష్యాన్ మాంసాని వివిధాని చ
ఆర్షభాణి చ చర్మాణి ఖడ్గాంశ్చ కనకత్సరూన్.

உச்சாவசாந் * லேஹ்யாந் * பக்ஷ்யாந் * விவிதாநி * மாம்ஸாநி ச * ... *
ஆர்ஷபாணி * சர்மாணி ச * கநகத்ஸரூந் * கட்காந் ச * .. (உச)

కృతకంఠగుణాః క్షీబా రక్తమాల్యానులేపనాః
రక్తాక్షాః పుష్కరాక్షాశ్చ గగనం ప్రతిపేదిరే

புஷ்கராக்ஷா: * ரக்தாக்ஷா: * ரக்தமால்யாநுலேபநா: * . *
மத்தா: * க்ருதகண்டகுணா: * ககநம் * ப்ரதிபேதிரே * .. (உரு)

హారనూపురకేయూర పారిహార్యధరాః స్త్రియః
విస్మితాః సస్మితాస్తస్థురాకాశే రమణైః సహ

ஹாரநூபுரகேயூர பாரிஹார்யதரா: * ஸ்த்ரிய: * ரமணை: * .. *
ஸஹ * விஸ்மிதா: * ஸஸ்மிதா: * ஆகாசே * தஸ்து: * ... ... (உசு)

இந்த * மலை * பூதங்களாலே * பிளக்கப்படுகின்றது * என்று * எண்ணி * த்தவசிகளும் * (மேலெழுந்தனர்கள்) வித்யாதரா என்னும் தேவர்களும் * அச்சமுற்று * பெண்களின் கூட்டங்களுடன் கூடி * அம்மலையினின்றும் * மேலெழுந்து * (உஉ) பானசாலையிலிருந்த * பொன்னாற்செய்த * கள் நிறைந்த பாத்திரத்தையும் * மிக விலையுயர்ந்த * உன் கலசங்களையும் * பொன்மயமான * பானபாத்திரங்களையும் * விட்டுவிட்டும் * (உங) மிகவும் ருசியான * லேகியங்களையும் * பக்ஷியங்களையும் * பலவகைப்பட்ட * மாம்ஸங்களையும் * எருத்துத் தோலினாற் செய்த * கேடயங்களையும் * தங்கப்பிடி கட்டிய * வாள்களையும் * (உச) வெண்டாமரைபோன்ற கண்களையுடையவர்களாயிருந்தும் * மதுபானத்தால் சிவந்த கண்களை யுடையவர்களாகியும் * செம்மலர் சூடிச் செஞ்சாந்தம் பூசிக்கொண்டவர்களாயிருந்தும் * மதமயக்குற்றிருந்தும் பின் * அம்மலர்மாலைகளை யறுத்துவிட்டும் * ஆகாசத்தை * யடைந்தனர்கள் * (உரு) முத்துவடம் சதங்கைத் தண்டை தோள்வளை கைவளைகளை யணிந்துகொண்ட * பெண்களும் * கணவர்களுடன் * கூடி * வியப்புடையவர்களும் * புன்னகை யுடையவர்களுமாகி * விண்மிசை * யேறி நின்றனர்கள் (உசு).

ధారయన్తో మహావిద్యాం విద్యాధరమహర్షయః

సహితాస్తస్థురాకాశే వీక్షాఞ్చక్రుశ్చ పర్వతం.

(பதம்.) வித்யாதரமஹர்ஷய: * மஹாவித்யாம் * தாரயந்த: * ... *
ஸஹிதா: * ஆகாசே * தஸ்து: * பர்வதம் * வீக்ஷாஞ்சக்ருச்ச *... (உஎ)

శుశ్రువుశ్చ తదా శబ్ద మృషీణాం భావితాత్మనాం

చారణానాఞ్చ సిద్ధానాం స్థితానాం విమలేఽమ్బరే.

ததா * விமலே * அம்பரே * ஸ்திதாநாம் * பாவிதாத்மநாம் * ... *
ரிஷீணாம் * சாரணாநாம் * ஸித்தாநாஞ்ச * சப்தம் * சுச்ருவுச்ச *... (உஅ)

ఏష పర్వతసఙ్కాశో హనూమాన్మారుతాత్మజః

తితీర్షతి మహావేగస్సముద్రం మకరాలయం.

ஏஷ: * மாருதாத்மஜ: * ஹநூமாந் * பர்வதஸங்காச: * ... ... *
மஹாவேக: * மகராலயம் * ஸமுத்ரம் * திதீர்ஷதி *. ... ... (உகூ)

రామార్థం వానరార్థఞ్చ చికీర్షన్కర్మదుష్కరం

సముద్రస్య పరం పారం దుష్ప్రాపం ప్రాప్తుమిచ్ఛతి.

ராமார்த்தம் * வாநரார்த்தஞ்ச * துஷ்கரம் * கர்ம * சிகீர்ஷந் * ... *
துஷ்ப்ராபம் * ஸமுத்ரஸ்ய * பரம் * பாரம் * ப்ராப்தும் * இச்சதி *. (௩0)

ఇతి విద్యాధరాశ్శ్రుత్వా వచస్తేషాం మహాత్మనాం

తమప్రమేయం దదృశుః పర్వతే వానరర్షభం.

இதி * மஹாத்மநாம் * தேஷாம் * வச: * வித்யாதரா: * ... ... *
ச்ருத்வா * அப்ரமேயம் * வாநரர்ஷபம் * தம் * பர்வதே * ததருசு: * (௩௧)

மஹாமுனிவர்களைப்போன்ற மகிமையுடைய சிறந்த வித்தியாதரர்களும்* அணிமை முதலிய எட்டு சித்திகளையும் * ஸாதித்துக்கொண்டிருந்து * எல்லோரும் சேர்ந்து * வான்மிசை * யேறினார் * அம் மஹேந்திரமலையையும் * நோக்கி * (உஎ) அப்பொழுது * நிர்மலமான * விண்ணிடையில் * நிற்கின்ற * யோகத்தில் நிலைகொண்ட சிந்தையரான * மாமுனிவர்களினுடையவும் * சாரண தேவர்களினுடையவும் * சித்த தேவர்களினுடையவும் * சத்தத்தைச் * செவியுற்றனர்கள் * (உஅ) இந்த * வாயு குமாரனை * சிறிய திருவடி * மாமலை போலப் பருத்தயாந்து * மஹாவேகங்கொண்டு * மகர மீனகளுக் கிருப்பிடமாகிய * ஆழ்கடலை * கடந்து செல்லக் கருதுகின்றனன் * (உகூ) சக்கரவர்த்தித் திருமகனை பெருமானுக்காகவும் * மஹாராஜர் முதலிய வானரர்களுக்காகவும் * செயற்கரிய * செயலைச் * செய்யக் கருதி * அடைவதற்கரிய * பெருங்கடலினுடைய * அந்த * க்கரையை * படைக் * கோருகின்றனன். (௩0) என்று * மஹாத்துமாவான * அந்த தேவகணங்களினுடைய * வாக்கியங்களை * அந்த வித்தியாதரர்கள் * கேட்டுணர்ந்து * அளவிடற்கரிய * வானரர் கோமானை * அந்தச் சிறிய திருவடியை * யம்மலையின்மிசை * கண்டனர்கள் *.........(௩௧)

దుధువే చాస్య రోమాణి చకంపే చాచలోపమః

ననాద సుమహానాదం సుమహానివ తోయదః

(பதம்.) அஸ்ய * ரோமாணி ச * துதுவே * அசலோபம: * சகம்பே ச * ..
ஸுமஹாந * தோயத: * இவ * ஸுமஹாநாதம * நநாத * ... (கஉ)

ఆనుపూర్వ్యేణ వృత్తం చ లాంగూలం రోమభిశ్చితం

ఉత్పతిష్యన్ విచిక్షేప పక్షిరాజ ఇవోరగం.

ஆநுபூர்வ்யேண * வ்ருத்தம * ரோமபி: * சிதம * லாங்கூலம * ...
பக்ஷிராஜ: * உரகம * இவ * உத்பதிஷ்யந * விசிக்ஷேப ச * ... (கங)

తస్య లాంగూలమావిద్ధమాత్తవేగస్య పృష్ఠతః

దదృశే గరుడేనేవ హ్రియమాణో మహోరగః.

ஆத்தவேகஸ்ய * தஸ்ய * ப்ருஷ்டத: * ஆவித்தம் * லாங்கூலம * .. *
கருடேந * ஹ்ரியமாண: * மஹோரக: * இவ * தத்ருசே *. ... (கச)

బాహూ సంస్తంభయామాస మహాపరిఘసన్నిభౌ

ససాద చ కపిః కట్యాం చరణౌ సంచుకోచ చ.

கபி: * மஹாபரிகஸந்நிபௌ * பாஹூ * ஸம்ஸ்தம்பயாமாஸ * ... *
கட்யாம * ஸஸாத ச * சரணௌ * ஸஞ்சுகோச ச * .. ... (கரு)

సంహృత్య చ భుజౌ శ్రీమాన్ తథైవ చ శిరోధరాం

తేజస్సత్త్వం తథా వీర్యమావివేశ స వీర్యవాన్.

வீர்யவாந * ஸ்ரீமாந * ஸ: * புஜௌ * ததைவ ச * சிரோதராம * ... *
ஸம்ஹ்ருத்ய * தேஜ: * ஸத்வம * ததா * வீர்யம * ஆவிவேச * ... (கசு)

அம்மாருதியா * ரோமங்களைச * சிலிர்த்தும * பெருமலைபோ * லசைந்தும * நீருண்டுயர்ந்து முழுங்குகின்ற * மேகம * போல * பேரொலியெழுமாறு * முழங்கியும * (கஉ) அடி முதல நுனிவரையில் முறையே * நீண்டுருண்டும * மயிரகம் * அடர்ந்து முள்ள * லாங்கூலத்தைப * பெரிய திருவடி * பெருநாகத்தை * (ச்சுழற்றுவது) போல * வானமிசையெழ விருப்பங்கொண்டு * சுழற்றியுதறினர் * (கங) வேகமுற்ற * அந்த மாருதியினுடைய * பின்புறத்தில் * சுழற்றியுதறப்பட்ட * அந்த லாங்கூலம * பெரிய திருவடியினாலே * பற்றியிழுக்கப்பட்ட * கொடிய நாகம * போல * க்காணப்பட்டது. (கச) அம்மாருதி * பருத்து நீண்ட கோட்டைவாயில் குறுக்குத்தடிகள்போன்ற * கைகளை * மலையைப்பற்றி யசையாமலூன்றியும * இடுப்பைச் * சுருக்கியும் * கால்களை * மடக்கியும (கரு) (இயல்பாகவே) வீரியமுடையவரும * காந்தியுடையவரும் * புகழுடையவரும் * (ஆகியும) புஜங்களையும் * அவ்வண்ணமே * கழுத்தையும் * சுருக்கியும் * தேஜஸ்ஸையும * பலத்தையும * அப்படியே வீரியத்தையும் * அதிகமாக மேற்கொண்டும் ... ... (கஎ)

మార్గమాలోకయన్ దూరా దూర్ధ్వంప్రణిహితేక్షణః
రురోధహృదయేప్రాణా నాకాశమవలోకయన్.

(பதம்.) மார்க்கம * ப்ரணிஹிதேக்ஷணஃ * தூராத * மார்கம் * ஆலோகயன * ... *
ஆகாசம * அவலோகயன * ஹ்ருதயே * ப்ராணான * ருரோத * ... (௧௭)

పద్భ్యాందృఢమవస్థానం కృత్వాసకపికుఞ్జరః
నికుఞ్చ్యకర్ణౌహనుమా నుత్పతిష్యన్మహాబలః.

கபிகுஞ்சரஃ * மஹாபலஃ * ஸஃ * ஹநுமான * உத்பதிஷ்யன * ... ... *
பத்ப்யாம * த்ருடம * அவஸ்தானம * க்ருத்வா * கர்ணௌ * நிகுஞ்ச்ய * ()

వానరాన్వానరశ్రేష్ఠ ఇదంవచనమబ్రవీత్
యథారాఘవనిర్ముక్త శ్శరశ్శ్వసనవిక్రమః.

வானரச்ரேஷ்டஃ * வானரான * இதம * வசனம * அப்ரவீத * .. *
ராகவநிர்முக்தஃ * ச்வஸனவிக்ரமஃ * சரஃ * யதா * ... ... (௧௯)

గచ్ఛేత్తద్వద్గమిష్యామిలంకాం రావణపాలితాం
నహిద్రక్ష్యామియదితాంలంకాయాంజనకాత్మజాం

கச்சேத * தத்வத * ராவணபாலிதாம் * லங்காம் * கமிஷ்யாமி * ... *
லங்காயாம் * தாம * ஜநகாத்மஜாம * நஹித்ரக்ஷ்யாமியதி * .... (௨௰)

மேற்புறத்திலே * நோக்குற்ற கண்களையுடையராகி * நெடுந்தூரம் * தான் செல்லும் வழியைப் * பார்த்து * (பிறகு) ஆகாசத்தை * நோக்கிக்கொண்டு * இதயத்திலே * மூச்சை * யடக்கியும * (௧௭) வானரர்களுள் சிறந்தவரும * மஹாபலமுடையவரும * புகழுடையோரும * அநுமானென்றுகாரண விடுகுறிப் பெயருடையோரும் * (ஆதலின்,) வான்மிசை யெழும்பத்தெகிரகக்கருதி * கால்களினுமேல் * திடமாக * ஊன்றியிருக்குநிலையை * மேற்கொண்டு * காதுகளையும * மடக்கிக்கொண்டும் (௧௮) வானரர்களுள் சிறந்தவராதலின், * தம்முடன்வந்த அங்கதன்முதலான வானரர்களைநோக்கி * இவ்வண்ணம் * மொழியலுற்றனர். (கேளீர்! அன்பர்களே) பெருமாளெய்த * வாயுவேகமுள்ள * பாணம் * எவ்வண்ணம் * (௧௯) (தடையின்றிச்) செல்லுமோ * அவ்வண்ணமே * (யான்) ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட * இலங்கையை நோக்கி * ச்செல்வேன் * அந்த லங்காபுரியிலே * அந்தஜநகராஜன் திருமகளைக் * கண்டு மகிழ்வுறேனாகில் (௨௰)

అన్యేనైవ హి వేగేన గమిష్యామి సురాలయం
యది వా త్రిదివే సీతాం న ద్రక్ష్యామ్యకృతశ్రమః.

(பதம்.) அன்னியேனைவ ஹி * வேகேன * ஸுராலயம் * கமிஷ்யாமி * ... ... *
த்ரிதிவே * ஸீதாம் * யதி வா * ந த்ரக்ஷ்யாமி * அக்ருதச்ரமஃ * .. (௪௧)

బద్ధ్వా తు రాక్షసరాజానం ఆనయిష్యామి రావణం
సర్వథా కృతకార్యోఽహం ఏష్యామి సహ సీతయా

ராக்ஷஸராஜானம் * ராவணம் * பத்வா * ஆநயிஷ்யாமி * ... ... *
ஸர்வதா * க்ருதகார்யஃ * ஸீதயா * ஸஹ * ஏஷ்யாமி * . (௪௨)

ఆనయిష్యామి వా లంకాం సముత్పాట్య సరావణాం
ఏవముక్త్వా తు హనుమాన్ వానరో వానరోత్తమః

வா * லங்காம் * ஸமுத்பாட்ய * ஆநயிஷ்யாமி * ... *
வானரோத்தமஃ * ஹனுமான் * வானரஃ * ஏவம் * உக்த்வா து * (௪௩)

ఉత్పపాతాథ వేగేన వేగవానవిచారయన్
సుపర్ణమివ చాత్మానం మేనే స కపికుంజరః

அத * வேகவான் * அவிசாரயன் * வேகேன * உத்பபாத * ... *
கபிகுஞ்சரஃ * ஸ * ஆத்மானம் * ஸுபர்ணம் இவ * மேனே * ... (௪௪)

సముత్పతతి తస్మింస్తు వేగాత్తే నగరోహిణః
సంహృత్య విటపాన్ సర్వాన్ సముత్పేతుస్సమంతతః

தஸ்மின் * ஸமுத்பததி * து * நகரோஹிணஃ * வேகாத் * ... ... *
ஸர்வான் * விடபான் * ஸம்ஹ்ருத்ய * ஸமந்ததஃ * ஸமுத்பேதுஃ * .. (௪௫)

இந்த * வேகத்தோடேதானே * விண்ணுலகம் * செல்வேன் * அந்த விண்ணுலகிலேயும் * ஸீதாபிராட்டியை * ஒருகால் * காணாமல் போவேனாகில் * வருத்தமின்றி எளிதாகவே * (௪௧) அரக்கர்களனைவர்க்கும் அரசனான * ராவணனை * பற்றிப் பிணைத்துக்கட்டி * இழுத்துக்கொண்டுவருவேன் * யானே * எவ்விதத்திலும் * காரியத்தை ஸாதித்துக்கொண்டே * பிராட்டியுடன் * கூடி * வருவேன் * (௪௨) இல்லாவிட்டால் * ராவணனோடுகூடிய * இலங்காபுரியை * வேரோடே போதாகாவது * எடுத்துக்கொண்டு வருவேன் * (என்று) வானரோத்தமனான * சிறியதிருவடி * அவ்வானரர்களை நோக்கி * இவ்வண்ணம் * உரைசெய்து * (௪௩) பின்பு * மகாவேகத்தோடு * அச்சமற்று ஆராயாமல் * வேகத்துடனே * ஆகாயத்திலெழும்பி * வானரர்களுள் மிகவலிமையுற்றவரும் * பெருமைபுகழுற்றவருமாகிய அவன் * தம்மை * பெரியதிருவடியைப் போலவே * நினைத்தனர் * (௪௪) (இவ்வண்ணம்) அம்மாருதி * மேலே எழும்புகையில் * அந்த * அம்மலையில் முளைத்துள்ள மரங்களையாவும் * வேகத்தாலே * எல்லாக் * கிளைகளையும் * முறித்து * நாற்புறங்களிலும் * மேலெழுந்தன * ... ... (௪௫)

సముత్పేతుర్యష్టిమంతః పాదపాః పుష్పశాలినః
ఉద్వహన్నూరువేగేన జగామ విమలేఽంబరే.

(பதம்) ஸமுத்பேது: * மத்தகோயஷ்டிமந்த: * புஷ்பஸாலின: * பாதபா: * ... *
ஊருவேகேன * உத்வஹந் * விமலே * அம்பரே * ஜகாம * ... (௪௬)

ఊరువేగోద్ధతా వృక్షా ముహూర్తం కపిమన్వయుః
ప్రస్థితం దీర్ఘమధ్వానం స్వబంధుమివ బాంధవాః.

ஊருவேகோத்த்ருதா: * வ்ருக்ஷா: * தீர்கம் * அத்வாநம் * ப்ரஸ்திதம் * *
ஸ்வபந்தும் * பாந்தவா: * இவ * முஹூர்த்தம் * கபிம் * அந்வயு: * ... (௪௭)

తమూరువేగోన్మథితా సాలాశ్చాన్యే నగోత్తమాః
అనుజగ్ముర్హనూమంతం సైన్యా ఇవ మహీపతిం.

ஊருவேகோன்மதிதா: * ஸாலா: * அந்யே * நகோத்தமா: * ... *
தம் * ஹநூமந்தம் * ஸைந்யா: * மஹீபதிம் * இவ * அநுஜக்மு: * (௪௮)

సుపుష్పితాగ్రైర్బహుభిః పాదపైరన్వితః కపిః
హనూమాన్ పర్వతాకారో బభూవాద్భుతదర్శనః.

ஸுபுஷ்பிதாக்ரை: * பஹுபி: * பாதபை: * அந்வித: * கபி: * ... *
ஹநூமாந் * பர்வதாகார: * அத்புததர்சந: * பபூவ * ... (௪௯)

సారవంతోఽథ యే వృక్షా న్యమజ్జఁల్లవణాంభసి
భయాదివ మహేంద్రస్య పర్వతా వరుణాలయే.

அத * யே * வ்ருக்ஷா: * ஸாரவந்த: * மஹேந்த்ரஸ்ய * பயாத் * பர்வதா: *
இவ * லவணாம்பஸி * வருணாலயே * ந்யமஜ்ஜந் * ... ... (௫௦)

அந்தச்சிறியதிருவடியுடன் * மதங்கொண்ட * நாளாப்புகளுடைய * மலர்ந்த மலர்களிலுள்ள விளங்குகின்ற * மரங்களோ * தொடையின் வேகத்தாலே * எழுந்து கொண்டு * நிர்மலமான * வானிலுடையிலே * சென்றனர (௪௬) மாருதியின் ஊருவேகத்தாலே மேலெழுந்த * அம்மரங்கள் * நெடுந் * தூரவழி * செல்லப் புறப்பட்ட * இஷ்டபந்துவைப் பந்துக்கள் * (பின்தொடர்ந்து செல்வது) போல * முகூர்த்தகாலம் * அந்தச்சிறியதிருவடியை * பின்றொடர்ந்து சென்றன * (௪௭) தொடையின் காற்றுவேகத்தாலே பூரிக்கப்பட்ட * ஆச்சாமரங்களும் * மற்றுமுள்ள * வலியமரங்களும் * அந்த * மாருதியைச் * சேனைகள் * பதியைத் * (தொடர்ந்து செல்வது) போல * தொடர்ந்து சென்றன * (௪௮) மலர்ந்த நுனியுள்ள * பற்பல * மரங்களுடன் * கூடிய * வாநரசாதியாகியுள்ள * அச்சிறாயுதத்திறமும் அசையாத கம்பீரலங்களுடைய மாருதி * யாமலைக்கு நிகரானவராகி * வியப்புறத்தக்க தர்சனமுடையர் * ஆயினர் * (௪௯) பின்பு * எந்த * மரங்கள் * வயிரமுடையன வாயினவோ * (அவை) மகேந்திரனிடத்து நின்றுமுள்ள * அச்சத்தினாலே * (கடலில் மூழ்குகின்ற) மாமலைகள் * போல * உப்புநீருள்ள * ஆழ்கடலில் * மூழ்கின * ... ... (௫௦)

సనానాకుసుమైఃకీర్ణః కపిస్సాంకురకోరకైః ।
శుశుభేమేఘసంకాశః ఖద్యోతైరివపర్వతః.

(பதம்.) ஸ: * நாநாகுஸுமை: * கீர்ண: * கபி: * ஸாங்குரகோரகை: * ... ... *
ஶுஶுபே * மேகஸங்காஶ: * கத்யோதை: * இவ * பர்வத: ... (௫௧)

విముక్తాస్తస్యవేగేన ముక్త్వాపుష్పాణితేద్రుమాః
అవశీర్యన్తసలిలే నివృత్తాస్సుహృదోయథా.

தே * த்ருமா: * தஸ்ய * வேகேந * விமுக்தா: * புஷ்பாணி * முக்த்வா * ... *
நிவ்ருத்தா: * ஸுஹ்ருத: * யதா * ஸலிலே * அவஶீர்யந்த * ... (௫௨)

లఘుత్వేనోపపన్నంతద్విచిత్రంసాగరేఽపతత్
ద్రుమాణాంవివిధంపుష్పం కపివాయుసమీరితం

லகுத்வேந * உபபந்நம் * விசித்ரம் * கபிவாயுஸமீரிதம் * ... *
விவிதம் * த்ருமாணாம் * தத் * புஷ்பம் * ஸாகரே * அபதத் * ... ...(௫௩)

తారాచితమివాకాశం ప్రబభౌసమహార్ణవః
పుష్పౌఘేణానుబద్ధేన నానావర్ణేనవానరః.

ஸ: * மஹார்ணவ: * தாராசிதம் * ஆகாஶம் * இவ * ப்ரபபௌ * ... *
அநுபத்தேந * நாநாவர்ணேந * புஷ்பௌகேந * வாநர: * .. ...(௫௪)

బభౌమేఘఇవోద్యన్వై విద్యుద్గణవిభూషితః
తస్యవేగసమాధూతైః పుష్పైస్తోయమదృశ్యత • (దృశ్యత)

வித்யுத்கணவிபூஷித: * உத்யந் * மேக: * இவ * பபௌ * ... *
தஸ்ய * வேகஸமாதூதை: * புஷ்பை: * தோயம் * ... (௫௫)

(அப்போது) மேகம்போன்ற * அந்த * மாருதி * குருத்து மொட்டுக ளுடன்கூடின * பலவகைப்பட்ட நறுமலர்களினாலே * சூழப்பட்டவராகி * மின்மினிப் பூச்சிகளினால் * (சூழப்பட்ட) பருப்பதம் போல * விளங்கினர் * (௫௧) அந்த * மரங்களும் * அந்த அநுமானுடைய * வேகத்தால் * விடுபட்டு * மலர்களை * உதிர்த்து * (தூரதேசம் செல்வோனுக்கு வழிவிட்டு) திரும்பும் * (சுக்கணிராவிருக்கின்ற) நட்பினர் * போலவே * நீரில் * பரவிவிழுந்தன * (௫௨) எளிமையுடன் * கூடின * நாநாவண்ணமுற்ற * மாருதியின் வேகத்தினாலுண்டாகிய காற்றினால் தூற்றப்பட்ட * பலவகையான * அம்மரங்களினுடைய * அந்த * மலர்கள் * கடலிடையில் * விழுந்தன * (௫௩) (அம்மலர்களினால்) அந்த * பெருங்கடலும் * அநேகம் விண்மீன்கள் நிறைந்துள்ள * ஆகாசம் * போலத் திகழ்ந்தது * பின்றொடர்ந்து மேலேபடிந்த * பற்பல நிறம்பொருந்திய * அம்மலர்களின் குவையினால் * அந்தச் சிறிய திருவடியும் * (௫௪) மின்னற்கொடிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட * மேலெழுந்த * மேகம் * போலவே * விளங்கினர் * அஞ்சனைநந்தனருடைய * வேகத்தினால் தூற்றப்பட்ட * அம்மலர்களினாலே * அந்தக்கடலின் ஜலம் * (௫௫)

• (దృశ్యత) இதன் பொருளை மேல் சுலோகத்திலே காண்க. •

తారాభిరభిరామాభి రుదితాభిరివాంబరం.

*அபிராமாபி꞉*உதிதாபி꞉*தாராபி꞉*அமபரம*இவ*அதருச்யத.(௫௫)*

తస్యాంబరగతౌ బాహూ దదృశాతే ప్రసారితౌ

[illegible]తాగ్రాద్వినిష్క్రాంతౌ పంచాస్యావివపన్నగౌ.

*பரஸாரிதௌ*அம்பரகதௌ*தஸய*பாஹூ*பாவதாகராத* ... **

*விநிஷகராநதௌ*பஞசாஸயௌ*பநநகௌ*இவ*ததருசாதே** ()

పిబన్నివబభౌ శ్రీమాన్ సోర్మిమాలంమహార్ణవం

పిపాసురివచాకాశం దదృశే సమహాకపిః.

*ஸ்ரீமான*ஸோர்மிமாலம*மஹார்ணவம*பிபந்நிவ*பபௌ* ... **

*மஸாகபி꞉*ஸ꞉*ஆகாசம*பிபாஸு꞉இவ*ததருசே* . (௫௭)*

తస్యవిద్యుత్ప్రభాకారే వాయుమార్గానుసారిణః

నయనేవిప్రకాశేతే పర్వతస్థావివానలౌ

*வாயுமார்கானுஸாரிண꞉*தஸய*விதயுதபரபாகாரே*நயனே* ... **

*பாவதஸதௌ*அநலௌ*இவ*விபரகாசேதே* ... ... (௫௮)*

పింగేపింగాక్షముఖ్యస్య బృహతీపరిమండలే

చక్షుషీసంప్రకాశేతే చంద్రసూర్యావివోదితౌ.

*பிஙகே*பருஹதீ*பரிமணடலே*பிங்காக்ஷமுகயஸய* ... .. **

*சக்ஷுஷீ*உதிதௌ*சநதரஸூர்யாவிவ*ஸமப்ரகாசேதே*...(௫௯)*

*மிகவழகுறறு*பபுறப்பட்ட*விண்மீனகளினாலே*விணடலம*போல* காணப்பட்டது*(௫௫) நீட்டபபட்டு*ஆகாயத்தில பரவிய*அந்த மாருதியினுடைய*கைகள*மலைச் சிகரத்தினின்றும்*புறப்பட்ட * ஐந்தலைகளுடைய*நாகஙகள*போலவே*காணப்பட்டன * (௫௬) ஞானவைராககியமும் தேககாந்தியுமுடைய அந்த அனுமான்*தரங்கமாலைகளுடன கூடின* பெருங்கடலை*பபானம செயபவாபோல*விளங்கி*பேருருவமுற்றவரும்* பெரும்புகழபெறறவரும்* (ஆதலின்) ஆகாயததை*பபானஞசெய்ய விருப்புறறவாபோலவும* காணப்பட்டனர் *(௫௭) காறறின்வழியான வானிடையைததொடாந்துசெல்லுகின்ற*அம்மாருதியினுடைய*மின்னின்காந்திக்கு நிகரான*கணகள*மலைமேலெரிகின்ற*தீகள*போல*விளங்கின(௫௮) பிங்களவண்ணமுற்று * ப்பெரிய * மண்டலாகாரங்களான* வலீமுகர் தலைவரான அனுமானுடைய * கண்களிரண்டும * ஏககாலததிலே ஒளியுற்றுதயமாகிய * சந்திர சூரியர்கள்போலவே * விளஙகின*.........(௫௯)*

ముఖంనాసికయాతస్య తామ్రయాతామ్రమాబభౌ
సంధ్యయాసమభిస్పృష్టం యథాతత్సూర్యమండలం.

தாம்ரம்*தஸய*முகம*தாமரயா*நாஸிகயா*ஸநதயயா* ... *
ஸமபிஸபருஷடம*தத*ஸூயமணடலம*யதா*ஆபபௌ*... (கூ0௯)

లాంగూలంచసమావిద్ధం ప్లవమానస్యశోభతే
అంబరేవాయుపుత్రస్య శక్రధ్వజఇవోచ్ఛ్రితః.

பலவமானஸய *வாயுபுதரஸய*ஸமாவிசதம*லாங்கூலம் * ... *
உசசருதஃ*சகரதவஜஃ*இவ*அமபரே*சோபதே* .. . (கூக௯)

లాంగూలచక్రేణమహాన్ శుక్లదంష్ట్రోనిలాత్మజః
వ్యరోచతమహాప్రాజ్ఞః పరివేషీవభాస్కరః.

மஹான*சுகலதமஷடரஃ*மஹாபராஜ்ஞஃ*அநிலாதமஜஃ* ... *
லாஙகூலசகரேண*பரிவேஷீ*பாஸகரஇவ*வயரோசத* .. (கூஉ௯)

స్ఫిగ్దేశేనాభితామ్రేణ రరాజసమహాకపిః
మహతాదారితేనేవ గిరిర్గైరికధాతునా.

ஸஃ*மஹாகபிஃ*அபிதாமரேண*ஸபிகதேசே*மஹதா* ... *
தாரிதேந*கைரிகதாதுநா*கிரிரிவ*ரராஜ*... ... .. (கூங௯)*

తస్యవానరసింహస్య ప్లవమానస్యసాగరం
కక్షాన్తరగతోవాయు ర్జీమూతఇవగర్జతి.

ஸாகரம்*பலவமானஸய*வாநரஸிமஹஸய*தஸய* . .. *
கக்ஷாநதரகதஃ*வாயுஃ*ஜீமூத இவ *கர்ஜதி*... . (கூச௯)

இயல்பாகவே செம்மைநிறமுற்ற அம்மாருதகுமாருடைய*முகம்* சிவந்த*நாசியினாலே*சந்தியின் செம்மையினால* வியாபிக்கப்பட்ட*அந்த * சூரியமண்டலம * போலவே * விளங்கிற்று * (கூ0௯) கடலைததாண்டுகின்ற * அந்த வாயுகுமாருடைய * மேலுயாததி வளைககபபட்ட*லாங்கூலமானது * உயாத்தி நாட்டப்பட்ட * இந்திரன் துவஜம * போல*ஆகாயத்திலே * திகழ்ந்தது * (கூக௯) மகிமையுறறவரும * வெண்மைபொருந்திய பறகளையுடையவரும * மிகசசிறந்த புத்தியுடையவரும ஆகிய * அநிலநந்தனர்*சக்கரம்போல வேதமமைசசுறறி வளைத்த லாங்கூலத்தினாலே* பரிவேஷமுடைய * பாஸகரன்போல* விளங்கினர்* (கூஉ௯) அந்த*மாருதியே * மிகச சிவந்த * வாலின அடிபபுறததினாலே * பெரிய * பிளக்கப்பட்ட * கைரிகமென்னும் காவிககலலினால * மாமலைபோல வொளிர்த்தனர்*(கூங௯) ஸாகரததைத்*தாணடுகின்ற*வாநரர்தலைவரான*அந்த அனுமானுடைய * கக்ஷங்களி னிடையினின்றும தோன்றின * காற்று * கருமுகில்போல * முழங்கிற்று * ... ... (கூச௯)

యథా ఖాత్పతత్యుల్కా హ్యుత్తరాన్తాద్వినిస్సృతా
దృశ్యతే సానుబన్ధా చ తథా స కపికుఞ్జరః

கே*உத்தராந்தாத*விநிஸ்ஸ்ருதா*உல்கா*யதா*ஹி*நிபததி* ... *
ஸாநுபந்தா*ச*த்ருஶ்யதே*ததா*ஸ:*கபிகுஞ்ஜர:*(த்ருஶ்யதே) ()

పతత్పతఙ్గసఙ్కాశో వ్యాయతశ్శుశుభే కపిః
ప్రవృద్ధ ఇవ మాతఙ్గః కక్ష్యయా బధ్యమానయా.

பதத்பதங்கஸங்காஶ:*வ்யாயத:*கபி:*பத்யமானயா* ... ... *
கக்ஷ்யயா*ப்ரவ்ருத்த:*மாதங்க இவ*ஶுஶுபே* ... ... (௬௬)

ఉపరిష్టాచ్ఛరీరేణ ఛాయయా చావగాఢయా
సాగరే మారుతావిష్టా నౌరివాసీత్తదా కపిః

உபரிஷ்டாத*ஶரீரேண*அவகாடயா*ச்சாயயா*ச* ... .. *
ஸாகரே*மாருதாவிஷ்டா*நௌ:இவ*ததா*கபி:*ஆஸீத்* (௬௭)

యం యం దేశం సముద్రస్య జగామ స మహాకపిః
స స తస్యోరువేగేన సోన్మాద ఇవ లక్ష్యతే

ஸ:மஹாகபி:*ஸமுத்ரஸ்ய*யம்யம்*தேஶம்*ஜகாம* .. .. .. *
ஸ:ஸ:*தஸ்ய*ஊருவேகேன*ஸோந்மாத:இவ*லக்ஷ்யதே* (௬௮)

సాగరస్యోర్మిజాలానామురసా శైలవర్ష్మణామ్
అభిఘ్నంస్తు మహావేగః పుప్లువే స మహాకపిః.

ஶைலவர்ஷ்மணாம்*ஸாகரஸ்ய*ஊர்மிஜாலானாம்* .. .. *
உரஸா*அபிக்னந்து*மஹாவேக:*ஸ:*மஹாகபி:*புப்லுவே* (௬௯)

ஆகாயத்திலே*வடதிசையினின்றும்*(தென்முகமாக)த்தோற்றிய* உல்கை*யெவ்வண்ணமாய்*விழுகின்றதோ*புச்சத்துடன் கூடியதாகவும்* காணப்படுகின்றதோ*அவ்வண்ணமே*அந்த*மாருதியும்*காணப்பட்டனர்*(௬௫) வானிடையில் தென்திசை நோக்கி) கதிரவனை செல்லுகின்றனரோ என்னு நிகழா உவமையுடையவரும்*மெய்நீண்டவருமாகிய*அம்மாருதி*இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட கச்சுப்பட்டையினால்*நீண்ட*யானைபோலவே*விளங்கினார்*(௬௬) மேற்புறத்தில*சரீரத்தாலும்*நீரில் அழுந்திய* நிழலினாலும்*கடலிடையில*காற்றலைக்கப்பட்ட*நாவாய்போல* அப்போது*மாருதி*தோற்றினார்*(௬௭) அம்மஹாகபி*கடலிலே*எந்தெந்த*இடத்திற்குச்*செல்லுகின்றாரோ*அந்தந்த*இடம்*அவருடைய* தொடையின்வேகத்தினாலே*காக்கைவலியுடையவனைப்போல*(நுரைத்தும் சுழன்றும் ஒலித்தும்)காணப்பட்டது.(௬௮) மலைபோலப்பருத்ததுயர்ந்த* அலைகடலின திரைகளை*மார்பின காற்றினாலே*அடித்து*மகாவேக முற்று*ப்புகழுடைந்த*அம்மஹாகபி*கடலைத்தாண்டினர்*......(௬௯)

కపివాతశ్చబలవాన్ మేఘవాతశ్చనిస్సృతః
సాగరంభీమనిర్ఘోషం కంపయామాసతుర్భృశం.

பலவான்*நிஸ்ருதஃ*கபிவாதசச*மேகவாதசச* .. .. *
பீமநிர்கோஷம்*ஸாகரம*பருசம*கமபயாமாஸதுஃ* ... (எ0௯)

వికర్షన్నూర్మిజాలాని బృహన్తిలవణామ్భసి
పుప్లువేకపిశార్దూలోవికిరన్నివరోదసీ.

லவணும்பஸி*பருஹந்தி*ஊர்மிஜாலாநி*விகாஷன* ... . *
கபிசார்தூலஃ*ரோதஸீ*விகிரனனிவ*புபலுவே*... .. (எக௯)

మేరుమన్దరసంకాశా నుద్ధతాన్ సమహార్ణవే
అతిక్రామన్మహావేగస్తరంగాన్ గణయన్నివ.

மஹாவேகஃ*ஸஃ*மஹார்ணவே*உததான*மேருமந்தரசங்காசான *
தரஙகான*கணயனனிவ*அதிகராமத* ... ... (எஉ௯)

తస్యవేగసముద్ధూతం జలంసజలదంతదా
అంబరస్థంవిబభ్రాజ శారదాభ్రమివాతతం

தஸய*வேகஸமுதததம*ஸஜலதம*ஜலம*ததா*அமப . . *
ரஸதம*ஆததம*சாரதாபரமிவ*விபபராஜ* .. ..(எங௯)

తిమినక్రఝషాఃకూర్మా దృశ్యన్తేవివృతాస్తదా
వస్త్రాపకర్షణేనేవ శరీరాణిశరీరిణాం.

ததா*விவருதாஃ*திமிநகரசஷாஃ*கூர்மாஃ*வஸதரா ... ... *
பகாஷணேந*சரீரிணும*சரீராணீவ*தருசயநதே* .. ... (எச௯)

மிகவும் வலிமையுடையதாகி*த்தோற்றின*சிறியதிருவடியின் வேகக்காற்றும்*மேகத்தின்மழைகாறறும*(சேர்ந்து) அசசமுறத்தக்கபேரொலி கொண்ட * ஆழகடலே * மிகவும * அலைத்துக் கலககின * (எய௯) உப்பு நீர்க்கடலிலே * பருததுயாந்த * அலைகளின் ஜாலஙகளை * இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற * வானரர் தலைவரான சிறியதிருவடி * ஆகாசத்தையும் பூமியையும பிரிப்பவர்போலே * தாவினா * (எக௯) மஹாவேகமுடைய * அம்மாருத மைநதர் * மஹார்ணவத்திலே*மேழுந்து * மேருமந்தரமலைகளுககு ஒப்பாகவுயர்ந்த * அலைகளை*ககணக்கிட்டெண்ணுகிறவர்போலவே* தாணடினா * (எஉ௯) அந்த அனுமானுடைய * வேகததினுலுண்டாகிய * ஜலம் * (மேகமண்டலம்வரையிலுயாநது) மேகத்துடன்கூடி * அப்பொழுது * ஆகாயத்திலே நின்று * வியன்றகன்ற*சரத்காலமேகம்போல* விளங்கிற்று*(எங௯) அபபோது*(நீர் நீங்கினமையின்) பிரகாசமான மீன் முதலை சிறுமீன்களும் * ஆமைகளும் * ஆடையை யவிர்பபதினுலே * பிராணிகளுடைய * சரீரஙகளபோல * க்காணப்பட்டன*.........(எச௯)

ప్లవమానం సమీక్ష్యాథ భుజంగా స్సాగరాలయాః
వ్యోమ్ని తం కపిశార్దూలం సుపర్ణ ఇతి మేనిరే.

அத*ஸாகராலயா:*புஜங்கா:*வ்யோம்நி*ப்லவமாநம்* ... *
தம*கபிசார்தூலம*ஸமீக்ஷ்ய*ஸுபர்ண இதி*மேநிரே* ... (எரு)

దశయోజనవిస్తీర్ణా త్రింశద్యోజనమాయతా
ఛాయా వానరసింహస్య జలే చారుతరాభవత్

தசயோஜனவிஸ்தீர்ணா*த்ரிம்சத்யோஜனம*ஆயதா* ... ... *
வானரஸிம்ஹஸ்ய*சாயா*ஜலே*சாருதரா*அபவத்* . . (எசு)

శ్వేతాభ్రఘనరాజీవ వాయుపుత్రానుగామినీ
తస్య సా శుశుభే ఛాయా వితతా లవణాంభసి

லவணாம்பஸி*விததா*வாயுபுத்ராநுகாமினீ*தஸ்ய** ... ... *
ஸா*சாயா*ச்வேதாப்ரகநராஜீவ*சுசுபே* ... ... (எஎ)

శుశుభే స మహాతేజా మహాకాయో మహాకపిః
వాయుమార్గే నిరాలంబే పక్షవానివ పర్వతః

மஹாதேஜா:*மஹாகாய:*மஹாகபி:*ஸ:*நிராலம்பே* . ... *
வாயுமார்க்கே*பக்ஷவான*பர்வத இவ*சுசுபே* ... . (எஅ)

యేనాసౌ యాతి బలవాన్ వేగేన కపికుంజరః
తేన మార్గేణ సహసా ద్రోణీకృత ఇవార్ణవః.

பலவான*அஸௌ*கபிகுஞ்சர:*யேந*வேகேந*யாதி* ... ... *
தேந*மார்க்கேண*ஸஹஸா*அர்ணவ:*த்ரோணீக்ருத இவ* ... (எகூ)

பின்பு * கடலிடையில் வாழுகின்ற*பன்னகங்களும * ஆகாயத்திலே* தாவுகின்ற * அந்த * வானர சேஷ்டிபதியான அனுமானை*நோக்கி*ப்பெரியதிருவடியென்றே * எண்ணி யச்சங்கொண்டன * (எரு) பத்துக்காதம் அகலமுடையதும்*முப்பதுகாதம் நீளமுடையதுமாகிய* வானரசிங்கத்தின்*நிழலானது*கடல்நீரில்*மிகவும் அழகுற்றதாக*த்தோற்றிற்று(எசு) உப்பு நீர்கடலிலே * விஸ்தாரமான * சிறியதிருவடியைப் பின்றொடர்ந்து செல்லுகின்ற*அவருடைய*அந்த*நிழலானது*வெண்மை நிறமுற்ற மேகங்களினுடைய அடர்ந்தவரிசைபோலவே * விளங்கிற்று * (எஎ) சிறந்த தேஜஸ்ஸையுடையவரும் * மிகப்பெரிய திருமேனியுடையோரும் * வானரர்களுள் சிறந்தவருமாகிய * அந்தச் சிறியதிருவடி * ஆலம்பமில்லாத* வாயுமார்க்கத்திலே * சிறகுகளுடன் கூடின * மலைபோல * விளங்கினர் * (எஅ) சிறந்த பலமுடையராதலின் * இந்த * க்கபிவன் கோனுமாருதி * எந்தவழியினாலே * வேகமாகச*செல்லுகின்றாரோ * அந்த * வழியினாலேயே* விரைவாக * அந்தச்சாகரம * பெரியகப்பறையாகச் செய்யப்பட்டதுபோல * (விளங்கிற்று) ... ... (எகூ)

ఆపాతే పక్షిసంఘానాం పక్షిరాజఇవ వ్రజన్
హనూమాన్ మేఘజాలాని ప్రకర్షన్మారుతో యథా

பக்ஷிஸம்சாநாம * ஆபாதே * பக்ஷிராஜஇவ * வ்ரஜந * ஹநூமாந * .. *
மேகஜாலாநி * மாருத: * யதா * ப்ரகர்ஷந * ... .(௮௰௨)

పాణ్డరారుణవర్ణాని నీలమాంజిష్ఠకాని చ
కపినా కృష్యమాణాని మహాభ్రాణి చకాశిరే

கபிநா * க்ருஷ்யமாணாநி * மஹாப்ராணி * பாண்டராருண ... ... *
வர்ணாநி * நீலமாஞ்சிஷ்டகாநி ச * சகாசிரே * .. .. (௮௧௨)

ప్రవిశన్నభ్రజాలాని నిష్పతంశ్చ పునఃపునః
ప్రచ్ఛన్నశ్చ ప్రకాశశ్చ చన్ద్రమా ఇవ లక్ష్యతే.

அப்ரஜாலாநி * ப்ரவிசந * புந: புந: * நிஷ்பதம்ச * .. .. *
ப்ரச்சந்நச்ச * ப்ரகாசச்ச * சந்த்ரமா இவ * லக்ஷ்யதே * . (௮௨௨)

ప్లవమానం తు తం దృష్ట్వా ప్లవగం త్వరితం తదా
వవర్షుః పుష్పవర్షాణి దేవగన్ధర్వదానవాః.

ததா * தேவகந்தர்வதாநவா: * த்வரிதம * ப்லவமாநம * ... . *
தம * ப்லவங்கம * த்ருஷ்ட்வா * புஷ்பவர்ஷாணி * வவர்ஷு: * (௮௩௨)

తతాప న హి తం సూర్యః ప్లవన్తం వానరోత్తమం
సిషేవే చ తదా వాయూ రామకార్యార్థసిద్ధయే

ப்லவந்தம * தம * வாநரோத்தமம * ஸூர்ய: * ந ஹி * ததாப * ... .. *
ததா * வாயு: * ராமகார்யார்த்தஸித்தயே * ஸிஷேவே ச * ... (௮௪௨)

பறவைகளின் கூட்டங்கள் * பறக்கும் ஆகாசமார்க்கத்திலே * புள்ளிறையான பெரியதிருவடிபோல * சென்று * மாருதி * மேகஜாலங்களை * மாருதன் * போலவே * பற்றியிழுத்தனர் * (௮௰௨) ஆஞ்சனேயராலே * இழுக்கப்பட்ட * பெரிய மேகங்களும் * வெண்மை நிறமுற்றனவும் செம்மை பொருந்தினவும் * நீலவண்ணமுடையனவும் மஞ்செட்டி நிறமுற்றனவுமாகித் * திகழ்ந்தன * (௮௧௨) மேகங்களினுடைய திரளிடையிலே * புகுந்தும் * அடிக்கடி * புறப்பட்டும் * மறைந்தும் * கட்புலனாகியும் * சந்திரனபோல * விளங்கினர் * (௮௨௨) அப்பொழுது * தேவ கந்தர்வதானவர்கள * விரைவாக * தாண்டுகின்ற * அந்த * மாருதியை * க்கண்டு * நறுமலர்களை * ப்பொழிந்தனர்கள * (௮௩௨) தாவுகின்ற * அந்த * வானரர் படைத்தலைவரை * க்கதிரவனும் * கொளுத்தியிலன் * அப்பொழுது * வாயுவும் * ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய காரியம் கைக்கூடுவதன்பொருட்டு * க்குளிர்ந்து வீசிற்று *.................(௮௪௨)

ఋషయస్తుష్టువుశ్చైనం ప్లవమానం విహాయసా
జగుశ్చ దేవగన్ధర్వాః ప్రశంసన్తో మహౌజసం.

மஹௌஜஸம * விஹாயஸா * பலவமானம * ஏநம * ... ... *
ருஷயசச * துஷடுவு: * தேவகாநதாவாசச * பரமஸந்த: * ஜகு: * (அருஉ)

నాగాశ్చ తుష్టువుర్యక్షా రక్షాంసి విబుధాః ఖగాః
ప్రేక్ష్య సర్వే కపివరం సహసా విగతక్లమం

நாகா: * யக்ஷா: * ரக்ஷாம்ஸி * விபுதா: * ககா: * ஸர்வேச * .. *
விகதக்லமம * கபிவரம * ப்ரேக்ஷ்ய * ஸஹஸா * துஷடுவு: * ...(அசாஉ)

తస్మిన్ ప్లవగశార్దూలే ప్లవమానే హనూమతి
ఇక్ష్వాకుకులమానార్థీ చిన్తయామాస సాగరః

தஸமின * பலவகசார்தூலே * ஹநூமதி * பலவமானே * . .. *
இக்ஷவாகுகுலமானார்த்தீ * ஸாகர: * சிந்தயாமாஸ * ... ...(அஎஉ)

సాహాయ్యం వానరేన్ద్రస్య యది నాహం హనూమతః
కరిష్యామి భవిష్యామి సర్వవాచ్యో వివక్షతాం.

வாநரேந்த்ரஸய * ஹநூமத: * அஹம * ஸாஹாய்யம * நகரி... .. *
ஷயாமியதி * விவக்ஷதாம * ஸர்வவாச்ய: * பவிஷயாமி * .. ...(அஅஉ)

అహమిక్ష్వాకునాథేన సగరేణ వివర్ధితః
ఇక్ష్వాకుసచివశ్చాయం నావసీదితుమర్హతి.

அஹம * இக்ஷவாகுநாதேந * ஸகரேண * விவர்த்தித: * .. .. . *
அயம * இக்ஷவாகுஸசிவசச * அவஸீதிதும * நஅர்ஹதி * .. (அகூஉ)

மஹாவீரமுடையவரும * ஆகாசமார்க்கத்திலே * செல்லுகின்றவரு மாகிய * இந்தச்சிறியதிருவடியை * ரிஷிகளும * துதிசெய்தனர்கள் * தேவகந்தர்வர்களும * புகழ்ந்து * கானஞ்செய்தனர்கள் * (அருஉ) நாகர்களும * யக்ஷர்களும * ராக்ஷஸர்களும * விபுதர்களும * ககர்களும் * மற்றுமுள்ள பேர்களெல்லோரும * சிறிதும வருத்தமின்றி * (செல்லுகின்ற) வானரசிரேஷ்டனை * கண்டு * விரைவாக * புகழ்ந்தனர்கள் * (அசாஉ) அந்த * வானரர்தலைவரான * அநுமான * ஆகாயத்திலே செல்லுகையில் * இக்ஷ்வாகுகுலத்திலே மரியாதைசெய்து மகிழ விரும்பிய * சமுத்திரராஜன * சிந்தையுறலாயினன * (அஎஉ) வானரர்தலைவரான * சிறியதிருவடிக்கு * யான் * ஸஹாயம * செய்யேனாகில் * வாயுடையோர்களெல்லோர்களுடைய * எல்லா இகழ்வுகளுக்கும் ஆளாக * ஆகுவேன * (அஅஉ) யான் * இக்ஷ்வாகு குலத்திறகு நாதனான * சகரசக்கரவர்த்தியினாலே * வளர்க்கப்பட்டேன் * இவர * இக்ஷ்வாகுலதிலகனான ஸ்ரீராமனுக்கு ஸஹாயம் செய்பவர் * (ஆதலின) துன்புறுவதற்கு * உரியரல்லர் * ... ...(அகூஉ)

తథా మయా విధాతవ్యం విశ్రమేత యథా కపిః
శేషం చ మయి విశ్రాన్తః సుఖేనాతిపతిష్యతి

*யதா * கபி: * விசரமேத * ததா * மயா * விதாதவயம * மயி * ... .. *
விசராநத: * சேஷஞச * ஸுகேந * அதிபதிஷயதி * .. ...(௬௦௨)*

ఇతి కృత్వా మతిం సాధ్వీం సముద్రశ్ఛన్నమమ్భసి
హిరణ్యనాభం మైనాకమువాచ గిరిసత్తమమ్

*இதி * ஸாதவீம * மதிம * க்ருதவா * ஸமுத்ர: * அமபஸி * சனனம * *
ஹிரணயநாபம * மைநாகம * கிரிஸததமம * உவாச * . . (௬௧௨)*

త్వమిహాసురసంఘానాం పాతాలతలవాసినాం
దేవరాజ్ఞా గిరిశ్రేష్ఠ పరిఘః సన్నివేశితః

*கிரிசரேஷ்ட * தவம * இஹ * பாதாளதலவாஸிநாம * அஸு- . .. *
ரஸங்காநாம * தேவராஜ்ஞா * பரிக: * ஸநநிவேசித: * (௬௨௨)*

త్వమేషాం జాతవీర్యాణాం పునరేవోత్పతిష్యతాం
పాతాలస్యాప్రమేయస్య ద్వారమావృత్య తిష్ఠసి.

*தவம * ஜாதவீர்யாணாம * புநரேவ * உதபதிஷயதாம * ஏஷாம * .. *
அபரமேயஸய * பாதாளஸய * தவாரம * ஆவருதய * திஷ்டஸி * (௬௩௨)*

తిర్యగూర్ధ్వమధశ్చైవ శక్తిస్తే శైల వర్ధితుం
తస్మాత్సంచోదయామి త్వాముత్తిష్ఠ గిరిసత్తమ

*சைல * திரயக * ஊர்தவம * அதச்சைவ * வாததிதும * தே * சகதி: * *
தஸமாத * தவாம * ஸஞசோதயாமி * கிரிஸததம * உத்திஷட * (௬௪௨)*

(ஆதலின்) எவவணணம * இந்தச்சிறிய திருவடி * இளைப்பாறி யருளுவரோ * அவவணணம * யான * செயலவேணடும * என்னிடத்தில * இளைப்பாறி * (பின்பு) மிகுந்த வழியை * ஸுகமாக * தாண்டிச் செல்லக் கடவர் (௬௦௨) என நிலவகையாக * நலமான * கருத்துக * கொண்டு * சமுத்ரராஜன * நீரிடையில * மூழ்கி மறைந்திருக்கின்ற * பொனமயமான * மைநாகமென்றும * வரையரையனை நோக்கி * மொழியலுற்றனன * (௬௧௨) கேளாய தராதரத்தர் வேந்தே * நீ * இங்கே * பாதாள தலங்களில வாழ்கின்ற * தானவகணங்களுக்கு * விணணவர்கோனனை சசிமணாளனாலே * கோட்டை வாயிலே மூடவல்ல உழலமரம்போல * தடையாக வைககப்பட்டிருக்கின்றனை * (௬௨௨) நீ * வளர்ந்த தோளவலியுற்று * மீளவும * மேலெழவிரும்புகின்ற * இவவஸுரர்களுக்கு * அளவிடறகரிய * கடலினுடைய * துறைமுகத்தை * மறைத்துககொணடு * நிற்கின்றனை (௬௩௨) கேளாய் மைநாக * குறுக்காகவும் * மேலாகவும * கீழாகவும * வளரவதற்கு * உனக்கே * மிகத்திறமை * (யுளது) ஆதலால * உன்னையே * யேவுகின்றேன * மலைகளுள சிறந்தவனே * யெழுந்திராய * (௬௪௨) வீரமுடையவரும * கபிகளுள சூரமுடையவருமாகிய * அந்த * இந்த * அநுமான் * சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய காரியார்த்தமாக * பயங்கரமான * செயலுடையராய் * ஆகாயத்தில் * மேலெழுந்து தாண்டுகின்றனர் * ... ... (௬௫௨)

స ఏష కపిశార్దూల స్త్వాముపర్యేతి వీర్యవాన్
హనుమాన్ రామకార్యార్థం భీమకర్మా ఖమాప్లుతః.

வீர்யவான * கபிசார்தூலஃ * ஸஃ * ஏஷஃ * ஹநூமான் ... ... *
ராமகார்யார்த்தம் * பீமகர்மா * கம் * ஆப்லுதஃ * ... ... (கருஉ)

తస్య సాహ్యం మయా కార్య మిక్ష్వాకుకులవర్తినః
మమ హీక్ష్వాకవః పూజ్యాః పరం పూజ్యతమాస్తవ,

இக்ஷ்வாகுகுலவாதினஃ * தஸ்ய * ஸாஹ்யம் * மயா * கார்யம் * ... *
மம * இக்ஷ்வாகவஃ * பூஜ்யாஃ ஹி * தவ * பரம் * பூஜ்யதமாஃ * ... (கசுஉ)

కురు సాచివ్యమస్మాకం న నః కార్యమతిక్రమేత్
కర్తవ్యమకృతం కార్యం సతాం మన్యుముదీరయేత్.

அஸ்மாகம * ஸாசிவ்யம * குரு * நஃ * கார்யம் * ந அதிக்ரமேத * ... ... *
கர்த்தவ்யம் * கார்யம் * அக்ருதம * ஸதாம * மன்யும் * உதீரயேத * .. (கஎஉ)

సలిలాదూర్ధ్వముత్తిష్ఠ తిష్ఠత్వేష కపిస్త్వయి
అస్మాకమతిథిశ్చైవ పూజ్యశ్చ ప్లవతాం వరః.

ஸலிலாத * ஊர்த்வம * உத்திஷ்ட * ஏஷஃ * கபிஃ * த்வயி * திஷ்டது * ... *
ப்லவதாம * வரஃ * அஸ்மாகம * அதிதிஃ ச ஏவ * பூஜ்யஃ ச * ... (கஅஉ)

చామీకరమహానాభ దేవగంధర్వసేవిత
హనుమాంస్త్వయి విశ్రాంత స్తతశ్శేషం గమిష్యతి

சாமீகரமஹாநாப * தேவகந்தர்வஸேவித * ஹநூமான * ... ... *
த்வயி * விச்ராந்தஃ * ததஃ * சேஷம * கமிஷ்யதி * ... . (ககூஉ)

வீரமுடையவரும் * கபிகளுள் சூரமுடையவருமாகிய * அந்த * இந்த * அநுமான் * சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய காரியார்த்தமாக * பயங்கரமான செயலுடையராய * ஆகாயத்தில் * மேலெழுந்து தாண்டுகின்றனர் * (கருஉ) இக்ஷ்வாகுகுலத்தில் ஆவலுற்றுப் பணிவிடைசெய்கின்ற * அந்தச சிறியதிருவடிக்கு * ஸஹாயம * யான * செயல்வேண்டும் * எனக்கு * இக்ஷ்வாகுகுலத்தவர் * பூஜியர்களல்லரோ * உனக்கும * மிகவும * பூஜிக்கத்தக்கவர்களே * (கசுஉ) (ஆதலின்) நமக்கு * நீ யிந்தச் சஹாயம் அகத்தியம செய்க * நமது * காரியம * கழிந்துபோகாமல பாராய் * செயற்குரிய * செயல் * தக்ககாலையில் செய்யப்படாதாயின் * நல்லோர்களுக்கும * சீற்றத்தை * விளைக்கும * (கஎஉ) (ஆதலின) நீரினின்றும் * மேலே * யெழுந்திராய் * இந்த * அனுமான் * உன்மீது * உட்கார்க * தாவுவோர்களுள * சிறந்தவரும் * நமக்கு * அதிதியாக வருவோருமாதலின் * பூசை செய்துகொள்ளத் தக்கவராகின்றாரன்றோ இவர் * (கஅஉ) பொன்மயமான பெரிய சிகர்முடையவனும் * தேவகந்தர்வர்களால் சேவிக்கப்பட்டவனுமாகிய * (மைநாகமே) இந்த அனுமான் * உன்மேல் * இளைப்பாறி * ப்பின்பு * மிகுந்த வழிபற்றி * ச்செல்வார் * ... ... (ககூஉ)

కాకుత్స్థస్యానృశంస్యఞ్చ మైథిల్యాశ్చవివాసనం
శ్రమఞ్చప్లవగేన్ద్రస్య సమీక్ష్యోత్థాతుమర్హసి.

*காகுத்ஸ்தஸ்ய*ஆந்ருசம்ஸ்யஞ்ச*மைதில்யா:*விவாஸநம்ச* ... **
*ப்லவகேந்த்ரஸ்ய*ச்ரமஞ்ச*ஸமீக்ஷ்ய*உத்தாதும*அர்ஹஸி*(க00௯)*

హిరణ్యనాభో మైనాకో నిశమ్యలవణాంభసః
ఉత్పపాతజలాత్తూర్ణం మహాద్రుమలతాయుతః.

*(இதி) ஹிரண்யநாப:*மைநாக:*லவணாம்பஸ:*நிசம்ய* ... **
*ஜலாத*தூர்ணம்*மஹாத்ருமலதாயுத:*உத்பபாத*... .. (க0க௯)*

ససాగరజలంభిత్త్వా బభూవాభ్యుత్థితస్తదా
యథాజలధరంభిత్త్వా దీప్తరశ్మిర్దివాకరః,

*ஸ:*ததா*ஸாகரஜலம்*பித்வா*ஜலதரம்பித்வா* ... ... **
*திவாகர:*யதா*அப்யுத்தித:*தீப்தரச்மி:*பபூவ* ... (க0உ௯)*

సమహాత్మాముహూర్తేన పర్వతస్సలిలావృతః
దర్శయామాసశృంగాణి సాగరేణనియోజితః,

*ஸ:*பாவத:*ஸலிலாவ்ருத:*மஹாத்மா*ஸாகரேண* ... **
*நியோஜித:*முஹூர்த்தேந*சருங்காணி*தர்சயாமாஸ* ... (க0௩௯)*

శాతకుంభమయైశ్శృంగై స్సకిన్నరమహోరగైః
ఆదిత్యోదయసంకాశై రాలిఖద్భిరివాంబరం.

*சாதகும்பமயை:*ஸகின்னரமஹோரகை:*ஆதித்யோதய . **
*ஸங்காசை:*அம்பரம்*ஆலிகத்பிரிவ*சருங்கை:* ... (க0ச௯)*

பெருமாளுக்கு * பிராட்டிமீதுள்ள கருணையையும் * பிராட்டிக்கு * நேர்ந்த கணவனைப்பிரிந்து துவீபாந்தரம் சேர்ந்த துன்பத்தையும்*இந்த அனுமானுடைய * வருத்தத்தையும் * நன்காராய்ந்துணர்ந்து * மேலெழுவதற்கு * உரியனாகக்கடவை * (க00௯) (என்றிவ்வண்ணம்) பொன்மயமான சிகரங்களையுடைய * மைநாகமலை * ஸமுத்திரராஜன் சொல்ல*க்கேட்டு * நீரினின்றும*வேகமாக * மரஞ்செடி கொடிகளுடன் கூடியதாக * மேலெழுந்து * (க0க௯) (நெடுநாளாக) நீரிலமுழ்ந்திருந்ததாதலின் * அப்பொழுது * கடல்நீரை * பிளந்துகொண்டு* மேகஜாலத்தைப்* பிளந்துகொண்டு* (இடையில் தோன்றிய) கதிரவன்*போல*மேலே நின்று ஜொலிக்கின்ற காந்தியுடையதாக * ஆயிற்று * (க0உ௯) அந்த * மலை * (இதுவரையில்) நீருள்ளடங்கியதாயினும * மஹாமகிமையுடையதாதலின் * நீர்க்கடவுளினால் * ஏவப்பட்டு * முகூர்த்தகாலத்துக்குள்ளே * தனது சிருங்கங்களை * க்கட்புலனாக்கி* (க0௩௯) பொன் மயங்களும் * கின்னரமகோரகர்களுடன் கூடினவும் * ஸூரியோதயத்துக்கு நிகராயினவும் * ஆகாயத்தை * க்கீறுவன போன்றவுமாகிய * சிகரங்களினால் * (சூழப்பட்டு விளங்கிற்று) ... ... (க0ச௯)

తప్తజాంబూనదైః శృంగైః పర్వతస్యసముత్థితైః
ఆకాశంశస్త్రసంకాశ మభవత్కాంచనప్రభం.

தப்தஜாம்பூநதை:*ஸமுத்திதை:*பர்வதஸ்ய*சருங்கை:* ... *
சஸ்தரஸங்காசம்*ஆகாசம்*காஞ்சநப்ரபம்*அபவத* ... (கoருஉ)

జాతరూపమయైశ్శృంగై భ్రాజమానైస్స్వయంప్రభైః
ఆదిత్యశతసఙ్కాశ స్సోఽభవద్గిరిసత్తమః.

ஜாதரூபமயை:*ப்ராஜமாநை:*ஸ்வயம்ப்ரபை:* ... ... *
ச்ருங்கை:*ஸ:*கிரிஸத்தம:*ஆதித்யசதஸங்காச:*அபவத்*(கoசுஉ)

తముత్థితమసంగేన హనూమానగ్రతస్థితం
మధ్యేలవణతోయస్య విఘ్నోఽయమితినిశ్చితః.

அஸங்கேந*உத்திதம்*அக்ரத:*ஸ்திதம்*தம்* ... ... *
லவணதோயஸ்ய*மத்யே*அயம்*விக்ந:*இதி*நிச்சித:*... (கoஎஉ)

సతముచ్ఛ్రితమత్యర్థం మహావేగో మహాకపిః
ఉరసాపాతయామాస జీమూతమివమారుతః.

ஸ:*மஹாவேக:*மஹாகபி:*அத்யர்தம்*உச்ரிதம* ... ... *
தம*ஜீமூதம*மாருதஇவ*உரஸா*பாதயாமாஸ* ... (கoஅஉ)

సతదా పాతితస్తేన కపినాపర్వతోత్తమః
బుధ్వాతస్యకపేర్వేగం జహర్షననన్దచ.

ததா*தேந*கபிநா*பாதித:*ஸ:*பர்வதோத்தம:* ... . *
தஸ்ய*கபே:*வேகம*புத்வா*ஜஹர்ஷச*நநந்தச* ... (கoகூஉ)

உருக்கிய தங்கம்போல* மேலெழுந்த * அம்மைநாகமலையினுடைய* சிகரங்களினாலே * எஃகுபோன்ற * ஆகாயமெங்கும * பொன்னொளி யுள்ளதா * யிற்று * (கoருஉ) பொனமயமாயினவும * மிக விளங்குவனவும் * இயல்பாகவே அழியாவொளியுடையனவும * (ஆகிய) அந்தச்சிகரங்களினாலே*அந்த*வானாகளுக்கிறையான மைனாகம*ஞாயிறுகள் நூறுவாகளுக்கு நிகராக * திகழ்ந்தது (கoசுஉ) தடையின்றி * மேலெழுந்து * எதிரிலே* நின்ற * அம்மலையை* (நோக்கி) உப்பு நீர்க்கடலினிடையிலே * இது* விக்கினம் * என்று * நிச்சயங்கொண்டு* (கஎஉ) சிறந்தவரும்*மகாவேகமுடையோரும் * வானரர்களுள் சிறந்தவரும் * (ஆதலின்) மிகவும * உயர்ந்த * அம்மலையை * க்கருமுகிலை * மாருதம் எளிதாக மோதுவதுபோல * மார்பினால் * மோதிக் கீழேதள்ளினா * (கoஅஉ) அப்பொழுது * அந்த*மாருதியினாலே * தள்ளப்பட்ட * அந்த * ச்சிறந்த மைநாகமலை * அந்த * ச்சிறிய திருவடியினுடைய * வேகத்தை * யறிந்து * வியப்புமுற்று * மகிழ்ந்தது * ... ... (கoகூஉ)

ఆకాశే సముపస్థితః ప్రీతో హృష్టమనా వాక్య మబ్రవీత్పర్వతోత్తమః

ஆகாசே * ஸமுபஸ்திதஃ * ப்ரீதஃ * ஹ்ருஷ்டமனாஃ * பர்வதஃ * … *
ஆகாசகதம் * வீரம் * தம் * கபிம் * வாக்யம் * அப்ரவீத * … (கக௦)

మానుషం ధారయ న్రూప మాత్మనశ్శిఖరే స్థితః.

மானுஷம் * ரூபம * தாரயன * ஆதமனஃ * சிகரே * ஸ்திதஃ * … (ககக)

దుష్కరం కృతవాన్కర్మ త్వమిదం వానరోత్తమ
నిపత్య మమ శృంగేషు విశ్రమస్వ యథాసుఖం

வானரோததம * த்வம் * துஷ்கரம் * இதம * காம * க்ருதவான் * … *
மம * ச்ருங்கேஷு * நிபதய * யதாஸுகம * விசரமஸ்வ * … (ககஉ)

రాఘవస్య కులే జాతై రుదధిః పరివర్ధితః
స త్వాం రామహితే యుక్తం ప్రత్యర్చయతి సాగరః

உததிஃ * ராகவஸ்ய * குலே * ஜாதைஃ பரிவர்திதஃ * ஸஃ * … … *
ஸாகரஃ * ராமஹிதே * யுக்தம * த்வாம் * ப்ரதி * அர்சயதி * … (ககங)

కృతేచ ప్రతికర్తవ్య మేషధర్మ స్సనాతనః
సోయం తత్ప్రతికారార్థీ త్వత్త స్సంమానమర్హతి,

க்ருதேச * ப்ரதிகர்தவ்யம * ஏஷஃ * ஸநாதநஃ * தர்மஃ * … … *
ஸஃ * அயம் * தத்ப்ரதிகாரார்தீ * த்வத்தஃ * ஸம்மானம் * அர்ஹதி * (ககச)

ஆகாசத்திலே * எதிராக நின்று * ப்ரீதியுற்று * மனமகிழ்ந்த * அம்மைநாகம * ஆகாசத்தில நிற்கின்ற * வீரமுடைய * அந்த மாருதியை நோக்கி * (இவ்வண்ணம) வாக்கியத்தை * மொழியலுற்று * (கக௦) மானிட * ரூபத்தை * தரித்து * த்தனது * சிகரத்தின்மேலே * நின்று * (ககக) கேட்டருளீர வானரர்கோமானே * தேவர் * செயற்கரிய * இந்த * ச்செயலை * ச்செய்தருளினீர * எனது * சிருங்கங்களில் * இறங்கி * சுகமாக * இளைப்பாறியருளக * (ககஉ) இந்தக்கடல் * பெருமாளுடைய * குலத்திலே * பிறந்த ஸாகரர்களினுலே * வளர்க்கப்பட்டது * அந்த * ஸாகரமே * ஸ்ரீராம காரியத்தில் * ஊக்கமுற்ற * தேவரை * க்குறித்து * பபூஜை செயவிக்கின்றனன் * (ககங) ஒருவர் உபகாரம செய்கையில் * அதற்கு பிரதியுபகாரம் செயல்வேண்டும் * இதுதான் * தொல்லையான * தருமம * அந்த * இந்த சமுத்திராஜன் * தனக்கு ஸாகரர் செய்த நன்றிக்கு பதில் செய்யக் கருதுகின்றனன் * (ஆதலின் அவன்) தேவரிடத்தில் * மரியாதை * பெற்றுக்கொள்ளத் தக்கவன் * … … … … … … (ககச)

త్వన్నిమిత్తమనేనాహం బహుమానాత్ప్రచోదితః

తిష్ఠత్వంకపిశార్దూల మయివిశ్రమ్యగమ్యతాం.

அநேந * அஹம் * த்வந்நிமித்தம் * பகுமாநாத் * ப்ரசோதித꞉ * ... *
கபிசார்தூல * தவம் * மயி * திஷ்ட்ட * விச்ரம்ய * கம்யதாம . (ககரு)

యోజనానాంశతఞ్చాపి కపిరేషసమాప్లుతః

తవసానుషువిశ్రాన్త శ్శేషంప్రక్రమతామితి

ஏஷ꞉ * கபி꞉ * யோஜநாநாம * சதஞ்சாபி * ஸமாப்லுத꞉ * ... *
தவ * ஸாநுஷு * விச்ராந்த꞉ * சேஷம * பராக்ரமதாம * இதி * . .(ககசு)

తదిదంగన్ధవత్స్వాదు కన్దమూలఫలంబహు

తదాస్వాద్యహరిశ్రేష్ఠ విశ్రాన్తోనుగమిష్యసి.

ஹரிசரேஷ்ட * தத * தத * இதம் * கந்தவத * ஸ்வாத * பஹு * ... ... *
கந்தமூலபலம * ஆஸ்வாதய * விச்ராந்த꞉ * அநுகமிஷ்யஸி * .. (ககஎ)

అస్మాకమపిసంబన్ధః కపిముఖ్యత్వయాస్తివై

ప్రఖ్యాతస్త్రిషులోకేషు మహాగుణపరిగ్రహః.

கபிமுக்ய * த்வயா * அஸ்மாகமபி * ஸம்பந்த꞉ * மஹாகுணபரிக்ரஹ꞉ * *
த்ரிஷு * லோகேஷு * ப்ரக்யாத꞉ * அஸ்திவை * ... ... (ககஅ)

వేగవన్తఃప్లవన్తోయే ప్లవగామారుతాత్మజ

తేషాంముఖ్యతమంమన్యే త్వామహంకపికుఞ్జర.

மாருதாத்மஜ * யே * ப்லவகா꞉ * வேகவந்த꞉ * ப்லவந்த꞉ * ... ... *
கபிகுஞ்சர * த்வாம் * அஹம * தேஷாம் * முக்யதமம் * மந்யே * ...(ககக௯)

இந்த ஸாகரனாலேதான் * யான் * தேவர் பொருட்டாக * பகுமானத்தி னாலே * யேவப்பட்டேன் * வானரா கோமானே * (ஆதலின்) தேவர் * என் மீதில் * இருந்தருள்க * இளைப்பாறியபினனா * செல்லுக * (ககரு) இந்த அனுமான் * யோஜனங்கள * நூறும * ஓரேதாவாகததாவுகின்றனர் * (ஆத லின்) இவர் * உன்னுடைய * தாழுவரைகளிலே * யிளைப்பாறி * (பபினபு) மிகுந்தவழியை * த்தாண்டிசசெல்லக்கடவர் * என்று * (சமுத்திரராஜனெ ன்னை யேவினன்) (ககசு) வலீமுகர்தலைவரோ * ஆதலின் * அநதச * சிறப்புற்ற இந்த * மணமுற்று * உருசிகொணட * மிகுதியான * கந்தமூலபலங்க ளை * ப்புசித்து * இளைபபாறி * ப்பின்பு செலலுக * (ககஎ) வானரப்படை த்தலைவரோ * தேவருடன் * நமக்கும் * உறவானது * பெரியோர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டதாகவும் * மூன்று * லோகங்களிலும் * பிரஸித்தமாகவும் * இருக்கின்றதன்றோ * (ககஅ) வாயுபகவான் மைந்தரே * எவரெவர்கள் * தாவுகின்றவர்களெனப் பெயருற்று * மிகவும் வேகமுடையவர்களாகித் * தாவுகின்றனர்களோ * வானரசிகாமணி * தேவரை * யான் * அவர்களெல் லோர்களுக்குள்ளும் * மிகச்சிறந்தவரெனவே * யெண்ணுகின்றேன் * (ககக௯)

అతిథిఃకిలపూజార్హః ప్రాకృతోఽపివిజానతా

ధర్మంజిజ్ఞాసమానేన కింపునస్త్వాదృశోమహాన్,

தாமஞ*ஜிஜ்ஞாஸமாநே*விஜாநதா*அதிதி:*பராகருதோபி* ... *
பூஜார்ஹ:*கில*த்வாதருச:*மஹாந*கிமபுந:* ... ... (கஉ0)

త్వంహిదేవవరిష్ఠస్య మారుతస్యమహాత్మనః

పుత్రస్తస్యైవవేగేన సదృశఃకపికుఞ్జర.

கபிகுஞசர*தவம*தேவவரிஷ்டஸய*மஹாதமந:*... ... *
மாருதஸய*புதர:ஹி*வேகேந*தஸயைவ*ஸதருச:* ... (கஉக)

పూజితేత్వయిధర్మజ్ఞ పూజాంప్రాప్నోతిమారుతః

తస్మాత్త్వంపూజనీయోమే శృణుచాప్యత్రకారణం.

தாமஜ்ஞ*தவயி*பூஜிதே*மாருத:*பூஜாம*பராபனோதி* ... *
தஸமாத*தவம*மே*பூஜநீய:*அதர*காரணஞசாபி*சருணு*.(கஉஉ)

పూర్వంకృతయుగేతాత పర్వతాఃపక్షిణోఽభవన్

తేహిజగ్ముర్దిశస్సర్వా గరుడానిలవేగినః.

தாத*பூாவம*கருதயுகே*பாவதா:*பக்ஷிண:*அபவன்* ... .. *
தே*கருடாணிலவேகிண:*ஸாவா:*திச:*அபிஜகமு:* ...(கஉ௩)

తతస్తేషుప్రయాతేషు దేవసంఘాస్సహర్షిభిః

భూతానిచభయంజగ్ము స్తేషాంపతనశంకయా.

தத:*தேஷு*பரயாதேஷு*ருஷிபிஸஸஹ*தேவஸஙகா:* ... *
பூதாநிச*தேஷாம*பதநசஙகயா*பயம*ஜகமு:* ... ... (கஉ௪)

தருமத்தை * யுணரவிருபபங்கொணட * விவேகியாலே * அதிதியெ ன்பவன * அறபனுயிருந்தாலும * பூஜை செயவதறகுரியவனலலனே * (ஆதலின்) நவாபோனற * மஹாததுமா * பூஜைசெயலதற்குரியனென் பதைக்கேடகவேணடுமோ * (கஉ0) கபிசிகாமணி * தேவா * தேவர்களுக் கெல்லாஞ் சிறநதவரான * மஹாமகிமையுடைய * வாயுபகவானுடைய * புத்திரரல்லீரோ * வேகத்திறைலே * அநத வாயுபகவானுககே* நிகராகின் றீரல்லீரோ* (கஉக) (ஆதலின்) தாமமறிந்தவரோ*தேவா*என்னால் பூசை செயயபபட்டீராயின * வாயுபகவான் * அநதப் பூஜையை * அடைந்தவ ராகின்றார் * ஆகையாலேயே * தேவர் * எனக்குப * பூஜிக்கததக்கவர்* இவவிஷயததில்*காரணமும் உரைக்கிறேன்; கேட்டருளீர*(கஉஉ) வாயு குமாரரே * ஆதியான * க்ருதயுகத்திலே * மலைகளெலலாம * (பறவை கள்போல) சசிறகுடையனவாக * இருந்தன ; அவைகள் * கருடனபோல வும் வாயுபோலும் வேகமுடையனவாகி * எல்லாத்*திசைகளிலும்*பறநது சென்றன * (கஉ௩) பின்பு * அம்மலைகள * இவவண்ணம் பறந்து செலலு கையில்*ரிஷிகளுடன் கூடிய*தேவகணங்களும * மற்றுள்ள பூதங்களும்* அம்மலைகள் * நம்மேல் விழுமோவென்னுஞ் சங்கையினுலே*அசச*முற் று நடுங்கின; ... ... (கஉ௪)

తతః క్రుద్ధస్సహస్రాక్షః పర్వతానాం శతక్రతుః
పక్షాంశ్చిచ్ఛేదవజ్రేణ తత్రతత్రసహస్రశః.

தத:*சதக்ரது:*ஸஹஸ்ராக்ஷ:*க்ருத்த:*பர்வதாநாம* ... ... *
பக்ஷாந*தத்ரதத்ர*ஸஹஸ்ரச:*சிச்சேத* ... ... (௧௨௫)

సమాముపగతః క్రుద్ధో వజ్రముద్యమ్యదేవరాట్
తతో౽హం సహసాక్షిప్తశ్శ్వసనేనమహాత్మనా.

ஸ:*க்ருத்த:*தேவராட்*வஜ்ரம*உத்யம்ய*மாம்*உபகத:* .. *
தத:*அஹம*மஹாத்மநா*சவஸநேந*ஸஹஸா*க்ஷிப்த:* . (௧௨௬)

అస్మింల్లవణతోయే చ ప్రక్షిప్తః ప్లవగోత్తమ
గుప్తపక్షస్సమగ్రశ్చ తవపిత్రాభిరక్షితః,

பலவகோத்தம*அஸமின*லவணதோயேச*ப்ரக்ஷிப்த:* ... ... *
குப்தபக்ஷ:*ஸமக்ரச்ச*தவ*பித்ரா*அபிரக்ஷித:* ... .. (௧௨௭)

తతో౽హం మానయామి త్వాం మాన్యోహిమమమారుతః
త్వయామేహ్యేష సంబంధః కపిముఖ్యమహాగుణః,

தத:*அஹம்*த்வாம*மாநயாமி*மம*மாருத:*மாந்ய:ஹி* . *
கபிமுக்ய*த்வயா*மே*ஏஷ:*ஸம்பந்த:*மஹாகுண:*ஹி*...(௧௨௮)

అస్మిన్నేవంగతే కార్యే సాగరస్యమమైవచ
ప్రీతింప్రీతమనాఃకర్తుం త్వమర్హసిమహాకపే.

அஸ்மின*கார்யே*ஏவங்கதே*ஸாகரஸ்ய*மமைவச* ... . *
ப்ரீதிம*த்வம*ப்ரீதமநா:*கர்தும*அர்ஹஸி*மஹாகபே* ... (௧௨௯)

அநந்தரம் * நூறு யாகமபண்ணின* ஆயிரங்கண்ணனான இந்திரன* மிகவும கோபங்கொண்டு*அம்மலைகளினுடைய * சிறகுகளை * அங்கங்கே* யாயிரஞ் சிதறுக* அறுத்து விட்டனன்* (௧௨௫) (பின்பு) அந்தக்*கோபங்கொண்ட* தேவராஜன * வசிராயுதத்தை*யோங்கிக்கொண்டு*என்னை* எதிர்த்து வந்தனன*உடனே*யான*மஹாத்துமாவான*வாயுபகவானாலே* வேகமாக*மோதிததளளப்பட்டவனாகி * (௧௨௬) வாநரவீரரே * இந்த * உப்புநீர்க்கடலிலே*யாழததியமுக்கப்பட்டு * அடக்கபபட்ட சிறகுடையனாகி * யங்கவினமுறுமல * தேவருடைய * தந்தையினாலே * பாதுகாத்தளிக்கப்பட்டேன்* (௧௨௭) ஆகையாலே * யான்*தேவரைப*பூஜைசெயய முயலுகின்றேன் * எனககு * வாயுபகவான்*பூஜிக்கததக்கவரல்லரோ*கபிசிகாமணியே * உம்முடன் * எனக்கு * இந்த*ஸம்பந்தம் * மிகுந்த நற்குணமுடைய * தன்றே * (௧௨௮) மஹாகபியே * இந்தக்*காரியம் * இவ்வண்ணமாகுகையில் * ஸமுத்திரராஜனுடையவும் * என்னுடையவும்*உம்மீதுள்ள ப்ரீதியாற்செய்யும பூசையைத்*தேவர் * மனமகிழ்வுடன்*செய்துகொள்ளத் * தக்கவராகின்றீர * ... ... (௧௨௯)

శ్రమం మోక్షయ పూజాఞ్చ గృహాణ కపిసత్తమ
ప్రీతిఞ్చ బహుమన్యస్వ ప్రీతోఽస్మి తవదర్శనాత్.

கபிஸத்தம*ச்ரமம்*மோக்ஷய*பூஜாஞ்ச*க்ருஹாண*... ... ... *
ப்ரீதிஞ்ச*பஹுமந்யஸ்வ*தவ*தர்சனாத்*ப்ரீதஃ*அஸ்மி* ...(௧௩0)

ఏవముక్తః కపిశ్రేష్ఠస్తం నగోత్తమమబ్రవీత్
ప్రీతోఽస్మి కృతమాతిథ్యం మన్యురేషోఽపనీయతాం

ஏவம்*உக்தஃ*கபிச்ரேஷ்டஃ*தம்*நகோத்தமம*அப்ரவீத* ... *
ப்ரீதஃ*அஸ்மி*ஆதித்யம்*க்ருதம்*ஏஷஃ*மன்யுஃ*அபநீயதாம். (௧௩௧)

త్వరతే కార్యకాలో మే అహశ్చాప్యతివర్తతే
ప్రతిజ్ఞా చ మయా దత్తా న స్థాతవ్యమిహాన్తరే

மே*கார்யகாலஃ*த்வரதே*அஹச்சாபி*அதிவர்த்ததே*இஹ* ... *
அந்தரே*நஸ்தாதவ்யம்* (இதி) ப்ரதிஜ்ஞா*ச*மயா*தத்தா*...(௧௩௨)

ఇత్యుక్త్వా పాణినా శైల మాలభ్య హరిపుంగవః
జగామాకాశమావిశ్య వీర్యవాన్ ప్రహసన్నివ.

வீர்யவான*ஹரிபுங்கவஃ*ப்ரஹஸன்னிவ*இதி*உக்த்வா* ... ... *
சைலம*பாணிநா*ஆலப்ய*ஆகாசம்*ஆவிச்ய*ஜகாம* ...(௧௩௩)

సపర్వతసముద్రాభ్యాం బహుమానాదవేక్షితః
పూజితశ్చోపపన్నాభి రాశీర్భిరనిలాత్మజః

ஸஃ*அநிலாத்மஜஃ*பர்வதஸமுத்ராப்யாம்*பஹுமானாத்* ... ... *
அபேக்ஷிதஃ*உபபன்னாபிஃ*ஆசீர்பிஃ*பூஜிதச்ச*... ... ...(௧௩௪)

வலீமுகவீரரே * இதுவரையிலுந் தாவிவந்த இளைப்பையும்*விடுக* யான் செய்யும் பூஜையையும் * பெற்றுககொள்க * எங்களுடைய நட்பையும் * கொண்டாடுக * உம்மைக் * கண்டதனாலேயே * மிகவும் பிரீதியுடையவன் * ஆகின்றேன் (௧௩0) என்றிவ்வண்ணம் * உரைக்கப்பட்ட * கபிசிகாமணியான சிறியதிருவடி * அந்த * மலைத்தலைவனான மைநாகத்தை நோக்கி*மொழியலுற்றனர்* (கேளீர மலைகளுக்கிறையே நீர் இவ்வண்ணம் மொழிவதினாலேயே) மகிழ்ந்தவ * னாகின்றேன் * அதிதிபூஜையும் * செய்யப்பட்டது* (யானுட்காராமல் செல்வதினாலுண்டான) இந்த*சினமானது * போக்கக்கடவது * (௧௩௧) எனக்குக் * காரியஞ்செய்வதற்குரிய காலமானது* (என்னை) யேவுகின்றது * பகலும் * கழிந்துவிடுகின்றது * இந்தக்*கடலிடையிலே*யான் நிற்பதில்லை*(யென்று) பிரதிஜ்ஞையும்*என்னால்*புறப்படுகையில் (யதாராகவ நிர்முக்தஃசரஃ)என்பதினால் செய்யப்பட்டுளது* (௧௩௨) சிறந்த தோள்வலியுடைய * வாநரர்கோனான அநுமான்* புன்னகைசெய்து * இவ்வண்ணம் * உரைத்துவிட்டு * அந்த மைநாகமலையைக் * கரதலத்தினாலே*தடவி*ஆகாயத்தில்*தாவிச்*சென்றனர் (௧௩௩) அந்த*அநிலகுமாரர்*அந்த மைநாக சமுத்திரங்களினாலே*பகுமதியுடன்* பார்க்கப்பட்டவரும் * தகுதியான* ஆசீர்வாதங்களினாலே*பூஜிக்கப்பட்டவரும் * (ஆகி) ... ... (௧௩௪)

అథోర్ధ్వం దూరముత్పత్య హిత్వా శైలమహార్ణవౌ
పితుఃపన్థానమాస్థాయ జగామ విమలేంబరే

அத * ஊர்த்வம் * தூரம் * உத்பத்ய * ஹித்வா * சைல * மஹார்ணவௌ * ... *
பிது: * பந்தாநம் * ஆஸ்தாய * ஜகாம * விமலே * அம்பரே * ... (௧௧௫)

భూయశ్చోర్ధ్వగతిం ప్రాప్య గిరింతమవలోకయన్
వాయుసూనుర్నిరాలమ్బే జగామ విమలేంబరే

[illegible] * (௧௧௬)

తద్ద్వితీయం హనుమతో దృష్ట్వాకర్మసుదుష్కరం
ప్రశశంసుస్సురాస్సర్వే సిద్ధాశ్చపరమర్షయః

[illegible] * (௧௧௭)

దేవతాశ్చాభవన్హృష్టా స్తత్రస్థాస్తస్యకర్మణా
కాఞ్చనస్యసునాభస్య సహస్రాక్షశ్చవాసవః

[illegible] * (௧௧௮)

ఉవాచవచనంధీమాన్ పరితోషాత్సగద్గదం
సునాభంపర్వతశ్రేష్ఠం స్వయమేవశచీపతిః

[illegible] * (௧௧௯)

பின்பு * அந்த மைநாக பர்வதத்தையும் * விட்டு விட்டு * மேலே * நெடுந்தூரம் * உயர்ந்து தாவி * ஸமுத்ரத்தையும் * விட்டு * தந்தையின் * வழியான வாயு மார்க்கத்தை * யடைந்து * நின்மலமான * ஆகாயத்திலே * சென்றனர் (௧௧௫) அந்த மாருத குமாரர் * மறுபடியும் * மிகவுயர்ந்த வழியை * யடைந்து * அந்த * மைநாக மலையைப் * பார்த்துக்கொண்டே * ஆதாரமற்ற * நிர்மலமான * வானிடையில் * சென்றனர் (௧௧௬) (அப்பொழுது) அனைவர்களான * தேவர்களும் * சித்தர்களும் * மஹாயோகிகளும் * பெறாத செய்தற்கரிய * சிறிய திருவடியினுடைய * இரண்டாவதான * அந்தச் * செயலைக் * கண்ணுற்று * மகிழ்ந்து புகழ்ந்தனர்கள். (௧௧௭) பொன்மயமான * சிறந்த சிகரங்களையுடைய * அந்த மைநாகமலையினுடைய * அந்த அதிதி பூஜை செய்யவேண்டுமென்ற முயற்சியினாலே * அங்குள்ள * தேவர்கள் முதலிய யாவரும் * ஆனந்தமடைந்தவர்களாயினர்கள் * ஆயிரங் கண்களையுடைய * தேவேந்திரனும் * (மகிழ்ந்தவனாயினான்) (௧௧௮) புத்திமானான * தேவேந்திரன் * நல்ல சிகரங்களையுடைய * மலையரையனான மைநாகத்தை நோக்கித் * தானே * மனமகிழ்வாலே * தழுதழுப்புற்றதான * மொழியை * மொழியலுற்றனன் * ... (௧௧௯)

హిరణ్యనాభ శైలేంద్ర పరితుష్టోస్మి తే భృశమ్
అభయం తే ప్రయచ్ఛామి తిష్ఠ సౌమ్య యథాసుఖమ్.

ஹிரணயநாப*சைலேநத்ர*தே*ப்ருசம்*பரிதுஷ்டோ*அஸ்மி* . *
ஸௌம்ய*தே*அபயம்*ப்ரயச்சாமி*யதாஸுகம்*திஷ்ட* .. (கசா0)

• సాహ్యం కృతం తే సుమహద్విక్రాంతస్య హనూమతః
క్రమతో యోజనశతం నిర్భయస్య భయే సతి

பயே*ஸதி*நிர்பயஸ்ய*யோஜனசதம்*க்ரமத:*விக்ராந்தஸ்ய* . *
ஹனூமத:*ஸுமஹத்*ஸாஹ்யம்*தே*க்ருதம்* . (கசாக)

రామస్యైష హి దూత్యేన యాతి దాశరథేర్హరిః
సత్క్రియాం కుర్వతా తస్య తోషితోస్మి దృఢం త్వయా

ஏஷ:*ஹரி:*தாசரதே:*ராமஸ்ய*தூத்யேன*யாதி*தஸ்ய* *
ஸத்க்ரியாம்*குர்வதா*த்வயா*த்ருடம்*தோஷித:*அஸ்மி* (கசாஉ)

తతః ప్రహర్షమగమద్విపులం పర్వతోత్తమః
దేవతానాం పతిం దృష్ట్వా పరితుష్టం శతక్రతుమ్

தத:*பர்வதோத்தம:*தேவதாநாம்*பதிம்*சதக்ரதும்* .. ... *
பரிதுஷ்டம்*த்ருஷ்ட்வா*விபுலம்*ப்ரஹர்ஷம்*அகமத்* . (கசாங)

స వై దత్తవరః శైలో బభూవావస్థితస్తదా
హనూమాంశ్చ ముహూర్తేన వ్యతిచక్రామ సాగరమ్

தத்தவர:*ஸ:*சைல:*ததா*அவஸ்தித:*பபூவ* ... ...*
ஹனூமாம்ச*முஹூர்த்தேன*ஸாகரம்*வ்யதிசக்ராம* ... (கசாச)

(கேளாய) பொன்மயமான சிகரங்களையுடைய*மலைகளுக்கிறையான மைநாகனே * உன்மேலே * மிகவும்* சந்தோஷமுடையவ*னாகின்றேன* அடா தன்மை யுடையோனே * உனக்கு * அபயம் * தருகிறேன* (இனி) யதேச்சையாக (நீரிலடங்காமல்) நிற்கக்கடவை * (கசா0) அச்சமுறுங்காரண*மிருக்கையிலும்*பயமென்பது சிறிதுமின்றி* நூறுயோஜனதூரம்* தாவுகின்ற*வீரமுடைய*இந்தச் சிறியதிருவடிக்கு*மிகவும் பெரிய*உதவி* யுன்னால்*செய்யப்பட்டதன்றோ* (கசாக) இந்த * அனுமான * சக்கரவர்த்தித்திருமகனான * ஸ்ரீராமசந்திரனுக்குத*தூதுசெய்யுங் காரியத்தினாலே* செல்லுகின்றனன*அவர்பொருட்டுப*பூஜை*செய்ய முயன்ற*உன்னாலே* மிகவும*ஸந்தோஷமடைந்தவ*னாகின்றேன* (என்றுரைத்தனன்) (கசாஉ) பின்பு * அந்த மைநாக பர்வதம* தேவதைகளெல்லோர்க்கும்*ராஜனான* நூறு வேள்வியனாகிய இந்திரனை * சினம் நீங்கி மகிழ்வுற்றதைக * கண்டு * மிகவும*மனமகிழ்ச்சியை*யடைந்தது* (கசாங) (இவ்வண்ணம் தேவேந்திரனிடத்தில்) வரம் பெற்றமையின் * அந்த * மைநாகம*அப்பொழுது*நீரிலமுழ்ந்தாமல் மேலே நிலைகொண்டிருந்தது* (இங்கே) சிறியதிருவடியும்* ஒரு முகூர்த்தத்துக்குள்ளே*கடலைத்*தாவிச் சென்றனர். ... (கசாச)

తతో దేవాస్సగన్ధర్వా స్సిద్ధాశ్చ పరమర్షయః
అబ్రువన్ సూర్యసంకాశాం సురసాం నాగమాతరం.

ததோ * தேவா: * ஸகந்தர்வா: * ஸித்தாச்ச * பரமர்ஷய: * ... ... *
ஸூர்யஸங்காசாம் * நாகமாதரம் * ஸுரஸாம் * அப்ருவன் * .. (கசரு)

అయంవాతాత్మజశ్శ్రీమాన్ ప్లవతే సాగరోపరి
హనూమాన్నామ తస్యత్వం ముహూర్తంవిఘ్నమాచర

அயம் * வாதாத்மஜ: * ஸ்ரீமான் * ஹனூமான் நாம * ஸாகரோபரி * ... *
ப்லவதே * த்வம் * தஸ்ய * முஹூர்த்தம் * விக்னம் * ஆசர * .. (கசசு)

రాక్షసంరూపమాస్థాయ సుఘోరంపర్వతోపమం
దంష్ట్రాకరాళంపింగాక్షం వక్త్రంకృత్వానభస్సమం.

ஸுகோரம் * பர்வதோபமம் * ராக்ஷஸம் * ரூபம் * ஆஸ்தாய * *
தம்ஷ்ட்ராகராளம் * பிங்காக்ஷம் * நபஸ்ஸமம் * வக்த்ரம் * க்ருத்வா (கசஎ)

బలమిచ్ఛామహేజ్ఞాతుం భూయశ్చాస్యపరాక్రమం
త్వాంవిజేష్యత్యుపాయేన విషాదంవాగమిష్యతి.

அஸ்ய * பலம் * பராக்ரமம் ச * பூய: * ஜ்ஞாதும் * இச்சாமஹே * . . *
த்வாம் * உபாயேன * விஜேஷ்யதி வா * விஷாதம் * கமிஷ்யதி வா * ... (கசஅ)

ఏవముక్తాతుసాదేవీ దైవతైరభిసత్కృతా
సముద్రమధ్యేసురసా బిభ్రతీ రాక్షసంవపుః

ஸா * தேவீ * ஸுரஸா * தைவதை: * ஏவம் * உக்தா து * . *
அபிஸத்க்ருதா * ஸமுத்ரமத்யே * ராக்ஷஸம் * வபு: * பிப்ரதீ * .. (கசக)

அனந்தரம் * தேவர்களும் * கந்தர்வர்களோடு கூடின * ஸித்தர்களும் * பரமயோகிகளும் * ஸூர்யன் போலொளிர்கின்ற * நாகர்களுக்குத் தாயாரான * ஸுரஸை யென்பவளை நோக்கி * மொழியலுற்றனர்கள். (கசரு) (ஓ ஸுரஸை) இந்த * வாயுகுமாரனும் * மிகுந்த காந்தியுடைய * அனுமான் என்பவர் * அலைகடலின்மேலே * தாவுகின்றனர் * அவர்க்கு * நீ * முகூர்த்தகாலம் * தாவவிடாமல் தடை செய்க (கசசு) மிகவும் கோரமாகவும் * மாமலைக்கு நிகராகவுமுள்ள * அரக்கர்களுக்குப் போன்ற * ரூபத்தை * தரித்துக்கொண்டு * கோரப்பற்களினால் பயங்கரமாகவும் * பிங்களவர்ணமுடைய கண்களையுடையதாகவும் * ஆகாசம் போலகன்றுமுள்ள * வாயைத் * திறந்துகொண்டு * (இருக்கக்கடவை) (கசஎ) இவருடைய * பலத்தையும் * பராக்ரமத்தையும் * மறுபடியும் * நன்குணர * விரும்புகின்றோம் * உன்னை * யுபாயத்தினாலே * வெற்றிகொள்ளுகின்றாரோ * (அல்லது) துன்பத்தையே * யடைந்து திகைக்கின்றாரோ * (அறியவேண்டுமென்றேவினார்கள்) (கசஅ) அந்த * தெய்வத்தன்மையுள்ள * ஸுரஸை * தேவர்களாலே * இவ்வண்ணம் * கூறப்பட்டு * பூஜிக்கப்பட்டவளாகி * கடலிடையிலே * ராக்ஷஸ * ரூபத்தைத் * தரித்துக்கொண்டு * . ... (கசகூ)

విక్రృతఞ్చవిరూపఞ్చ సర్వస్యచభయావహం
ప్లవమానంహనూమన్త మావృత్యేదమువాచహ.

விக்ருதஞ்ச * விரூபஞ்ச * ஸர்வஸ்ய ச * பயாவஹம் * ... ... *
ப்லவமானம் * ஹநூமந்தம் * ஆவ்ருத்ய * இதம் * உவாச ஹ * ...(௧௫௦)

మమభక్షఃప్రదిష్టస్త్వ మీశ్వరైర్వానరర్షభ
అహంత్వాంభక్షయిష్యామి ప్రవిశేదమ్మమాననం

வாநரர்ஷப * த்வம் * ஈச்வரை꞉ * மம * பக்ஷ꞉ * ப்ரதிஷ்ட꞉ * *
அஹம் * த்வாம் * பக்ஷயிஷ்யாமி * இதம் * மம * ஆநநம் * ப்ரவிச * .. (௧௫௧)

ఏవముక్తస్సురసయా ప్రాఞ్జలిర్వానరర్షభః
ప్రహృష్టవదనఃశ్రీమా నిదంవచనమబ్రవీత్

வாநரர்ஷப꞉ * ஸுரஸயா * ஏவம் * உக்த꞉ * ப்ராஞ்ஜலி꞉ * ... . *
ப்ரஹ்ருஷ்ட * வதந꞉ * ஸ்ரீமான் * இதம் * வசனம் * அப்ரவீத் * . (௧௫௨)

రామోదాశరథిఃశ్రీమాన్ ప్రవిష్టోదణ్డకావనం
లక్ష్మణేనసహభ్రాత్రా వైదేహ్యాచాపిభార్యయా

தாசரதி꞉ * ஸ்ரீமான் * ராம꞉ * ப்ராத்ரா * லக்ஷ்மணேன * பார்யயா * . *
வைதேஹ்யா சாபி * ஸஹ * தண்டகாவனம் * ப்ரவிஷ்ட꞉ * ..(௧௫௩)

అన్యకార్యవిషక్తస్య బద్ధవైరస్యరాక్షసైః
తస్యసీతాహృతాభార్యా రావణేనయశస్వినీ

அந்யகார்யவிஷக்தஸ்ய * ராக்ஷஸை꞉ * பத்தவைரஸ்ய * தஸ்ய * .. *
பார்யா * யசஸ்விநீ * ஸீதா * ராவணேன * ஹ்ருதா * . .. (௧௫௪)

விகாரமாகவும் * கோரமாகவும் * எல்லோர்க்கும் * பயங்கருவதாகவு முள்ள * இவ்விதமான வாக்கியத்தை * ஆகாயத்தில் தாவுகின்ற * அனுமானை * யெதிர்த்துத் தகைந்து * மொழியலுற்றனள் * (௧௫௦) (மேளாய) வாநரர் தலைவா * நீ * தேவர்களாலே * எனக்கு * உணவாக * அளிக்கப்பட்டிருக்கின் றனை * (ஆகலின்) யான் * உன்னை * யுண்பேன் * இந்த * எனது * வாயின் * உள்ளே புகுக * (என்று மொழிந்தனள்) (௧௫௧) ஆஞ்சனேயர் * ஸுரஸையின் * இவ்வண்ணம் * உரைக்கப்பட்டவராகக் * கைகூப்பி * மகிழ்ந்த முக முடையவரும் * ஞான வைராக்ய முடையவருமாகி * இவ்விதமான * ஒரு மொழி * மொழியலுற்றனர் * (௧௫௨) (மேளாய் பன்னகர் பெற்றாயே) தசரதசக்கரவர்த்தி திருமகனாரும் * சிறந்த காந்தி பொருந்தியவருமான * ஸ்ரீராமச்சந்திரன் * உடன்பிறந்தோரான * இளையபெருமாளுடனும் * தாம பத்தினியான * சீதாபிராட்டியுடனும் * கூடி * தண்டகாவனம் * புகுந் தருளினர் * (௧௫௩) மாயாமாரீசன் பின்றொடர்வதான வேறுகாரியத்திலே ஊக்கமுடையவரும் * ராவணாதிராக்ஷஸர்களினாலே * பகைக்கப்பட்டவரு மாகிய * அந்த ஸ்ரீராமனுடைய * பாரியையும் * கற்பினொன்னும் புகழு டையோளுமான * சீதாதேவி * ராவணனாலே * பறிக்கப்பட்டனள் * ... (௧௫௪)

తస్యాస్యస్తాశందూతో హం నిస్యేరామశాసనాత్
కర్తుమర్హసిరామస్య సాహ్యం విషయవాసినీ.

[illegible] ... [illegible]
விஷயவாசினி [illegible] ... (௧[illegible])

ఏవముక్తా హనుమతా సురసాకామరూపిణీ
అబ్రవీన్నాతివర్తేన్మాం కశ్చిదేష వరో మమ

[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... ([illegible])

కామరూపిణి [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... ([illegible])

తం ప్రయాంతం సముద్వీక్ష్య సురసా వాక్యమబ్రవీత్
బలంజిజ్ఞాసమానా వై నాగమాతా హనూమతః

[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... (௧௫[illegible])

ప్రవిశ్యవదనం మేద్య గంతవ్యం వానరోత్తమ
వరఏష పురాదత్తో మమ ధాత్రేతి సత్వరా,

[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... (௧௬[illegible])

யான் * அவாக [illegible] * அந்த ஸ்ரீராம [illegible] இனியிருப்பேன் * அந்தப்பிராட்டியின் * சமீபத்தைக் [illegible] * [illegible] * அவருடைய தேசத்திலே வாழ்கின்றவளே * (நீ) அந்த [illegible] * உதவி செய்வதற்கு * உரியவளாயினை (௧௫[illegible]) அவ்வண்ணம் [illegible] பட்டாயாகில் * பிராட்டியையும் * [illegible] இப்பொழுது [illegible] * பெருமானையும் * கண்டபின்பு * உன்னுடைய * வாயினுள் * [illegible] புகுவேன் * (இவ்வாறு) [illegible] * சத்தியமாக * [illegible] கொடுக்கின்றேன் * (௧௫[illegible]) [illegible] ரூபங்களையுடையவளாகிய * அந்த சுரஸை * [illegible] * இவ்வண்ணம் [illegible] * [illegible] (இவளைக் கேட்டு [illegible]) ஒருவரும் * என்னை (மீறிப்போய்) [illegible] செல்லும் தன்மையுடையவரல்லர் * இது * [illegible] * வரம் * (என்று) மொழிந்து * (௧௬[illegible]) நாகர்களுக்குத் தாயாகவும் * ஸுரஸையென்னும் பெரும்புகழுடையவளுமாகிய அவள் * [illegible] உடைய * பலத்தை * அறியவேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்டு * (ஆகாயத்தில்) வேகமாகச் செல்லுகின்ற * அநுமானை * நோக்கி * (மறுபடியும்) ஒரு வாக்கியம் * உரைக்கலுற்றனள் (௧௬[illegible]) (கேளாய்) அநுமானே * நீ * இப்பொழுது * என்னுடைய * வாயினுள் * புகுந்தே * செல்லத்தக்கது * இவ்வண்ணமான * வரம் * என்பொருட்டு * நான்முகதேவனால் * முன்பு * அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது * என்று * வேகமுற்றனள் * ... (௧௬௬)

వ్యాదాయ వక్త్రం విపులం స్థితా సా మారుతేః పురః
ఏవముక్తస్సురసయా క్రుద్ధో వానరపుంగవః

ஸா * வக்த்ரம் * விபுலம் * வ்யாதாய * மாருதேஃ * புரஃ * ஸ்திதா * ... *
வாநரபுங்கவஃ * ஸுரஸயா * ஏவம் * உக்தஃ * க்ருத்தஃ * ... .. (கரு0)

అబ్రవీత్కురు వై వక్త్రం యేన మాం విషహిష్యసే
ఇత్యుక్త్వా సురసాం క్రుద్ధో దశయోజనమాయతః

யேந * மாம் * விஷஹிஷ்யஸே (தத்) வக்த்ரம் * குரு வை (இதி) அப்ரவீத் *
இதி * ஸுரஸாம் * உக்த்வா * க்ருத்தஃ * தசயோஜநம் * ஆயதஃ *...(கருக)

దశయోజనవిస్తారో బభూవ హనుమాంస్తదా
తం దృష్ట్వా మేఘసంకాశం దశయోజనమాయతం

ஹநுமாந் * ததா * தசயோஜநவிஸ்தாரஃ * பபூவ * .. . *
மேகஸங்காசம் * தசயோஜநம் * ஆயதம் * தம் * த்ருஷ்ட்வா * .. (கருஉ)

చకార సురసా చాస్యం వింశద్యోజనమాయతం
హనుమాంస్తు తతః క్రుద్ధస్త్రింశద్యోజనమాయతః,

ஸுரஸா * ஆஸ்யம் * விம்சத்யோஜநம் * ஆயதம் * சகார * ... ... *
ஹநுமாந் து * ததஃ * க்ருத்தஃ * த்ரிம்சத்யோஜநம் * ஆயதஃ *...(கருங)

చకార సురసా వక్త్రం చత్వారింశత్తథోచ్ఛ్రితం
బభూవ హనుమాన్వీరః పంచాశద్యోజనోచ్ఛ్రితః

ஸுரஸா * வக்த்ரம் * சத்வாரிம்சத் * ததோச்ச்ரிதம் * சகார * ... .. *
வீரஃ * ஹநுமாந் * பஞ்சாசத்யோஜநோச்ச்ரிதஃ * பபூவ * ... (கருச)

அந்தஸுரஸை * வாயை * விஸ்தாரமாகத் * திறந்து * வாயுமைந்தர் * கெதிரில் * நின்றனள் * வாநரபுங்கவரும் * ஸுரஸையினாலே * இவ்வண்ணம் * உரைக்கப்பட்டு * மிகச்சினங்கொண்டு * (கரு0) (அவளை நோக்கி யடீ நாகமாதாவே) எவ்வகையான வாயினாலே * என்னை * விழுங்குந் திறமையுறுமவளாகுவாயோ * அவ்வண்ணமான * வாயினை * ச்செய்துகொள்க * (என்று) மொழிந்தனர் * இவ்வண்ணம் * அவளை நோக்கி யுரைத்தும் * சினமதிகரித்து * பத்துக்காதம் * நீளமுற்று * (கருக) அநுமானென்னும் சிறப்புப்பெயருடையவராதலினால் அவர் * அப்பொழுது * பத்துக் காதம் * பருமனுடையோருமாயினர் * மாமலைக்கு நிகராகிய * பத்துக் காதம் * பருத்துயர்ந்த * அந்த அநுமானை * நோக்கி * (கருஉ) அந்த ஸுரஸையும் * தன்வாயை * யிருபதுகாதம் * அகலமுள்ளதாகத் * திறந்தனள் * அநுமானும் * அதனாலே * வெகுண்டு * முப்பதுகாதம் * உயர்ந்தனர் * (கருங) (பின்பு) ஸுரஸை * தன்வாயை * நாற்பதுகாதம் * உயர்ந்தகன்றதாகச் * செய்தனள் * வீரமுடைய * அநுமான் * ஐம்பது காதம் உயரமுடையவராக * ஆயினர் * . ... (கருச)

చకార సురసా వక్త్రం షష్టియోజనమాయతం
తథైవ హనుమాన్ వీర స్సప్తతీయోజనోచ్ఛ్రితః

ஸுரஸா * வக்த்ரம் * ஷஷ்டி யோஜனம் * ஆயதம் * சகார * .. .. *
ததைவ * ஹநுமான் * வீர: * ஸப்ததி யோஜநோச்ச்ரித: * . (கசு௫)

చకార సురసా వక్త్రం మశీతీయోజనోచ్ఛ్రితం
హనూమానచలప్రఖ్యో నవతీయోజనోచ్ఛ్రితః

ஸுரஸா * வக்த்ரம் * அசீதியோஜனோச்ச்ரிதம் * சகார * . .. *
அசலப்ரக்ய: * ஹநுமான் * நவதியோஜனோச்ச்ரித: * (கசுசு)

చకార సురసా వక్త్రం శతయోజనమాయతం

ஸுரஸா * வக்த்ரம் * சதயோஜனம் * ஆயதம் * சகார * (கசு௭)

తద్దృష్ట్వా వ్యాదితం త్వాస్యం వాయుపుత్ర స్సుబుద్ధిమాన్
సుసంక్షిప్యాత్మనః కాయం బభూవాంగుష్ఠమాత్రకః.

ஸுபுத்திமான் * வாயுபுத்ர: * வ்யாதிதம் * து * ஆஸ்யம் * தத் * த்ருஷ்ட்வா * ஆத்மன: * காயம் * ஸுஸங்க்ஷிப்ய * அங்குஷ்டமாத்ரக: * பபூவ (கசு௭)

సోఽభిపత్యాశు తద్వక్త్రం నిష్పత్య చ మహాబలః
అంతరిక్షే స్థిత శ్శ్రీమాన్ ఇదం వచనమబ్రవీత్.

மஹாபல: * ஸ: * ஆசு * தத் வக்த்ரம் * அபிபத்ய * நிஷ்பத்ய ச * . *
அந்தரிக்ஷே * ஸ்தித: * ஸ்ரீமான் * இதம் * வசனம் * அப்ரவீத் * . (கசுஅ)

(உடனே) ஸுரஸை * தன் வாயினை * அறுபது யோஜனம் * உயர் அகன்றதாகச் * செய்தனள் * அவ்வண்ணமே * அநுமானும் * வீரமுடையராதலின் * எழுபது யோஜனமுயரமுடையவராயினர் (கசு௫) (அதுகண்டு) ஸுரஸை * தன்வாயை * எண்பது யோஜனமுயரமாகவகன்றதாய் * செய்தனள் * மாமலைபோன்ற * அநுமானும் * தொண்ணூறு யோஜனமுயரமுள்ளவராயினர் * (கசுசு) ஸுரஸையும் * தன்வாயினை * நூறுயோஜனம் * உயர்ந்தகன்றதாகச் * செய்தனள் * (கசு௭) மிக புத்திமானான * வாயுபுத்திரர் * திறக்கப்பட்ட * அந்த * ஸுரஸையின்வாயினைக் * கண்டு * தன்னுடைய * சரீரத்தை * மிகச்சிறிதாகச்சுருக்கிக்கொண்டு * கட்டைவிரலளவுடையராக * ஆயினர் * (கசு௭) (உடனே) மகாபலமுடையராதலின் * அவர் * விரைவாக * அவளுடையவாயினில் * புகுந் * தெழுந்து * ஆகாயத்தில் * நின்று * காந்திபொருந்தி * இவ்வண்ண * மொருவார்த்தை * யுரை வற்றனர் * . . .. (கசுஅ)

ప్రవిష్టోస్మి హి తే వక్త్రం దాక్షాయణి నమోస్తు తే
గమిష్యే యత్ర వైదేహీ సత్యశ్చాసీద్వరస్తవ

தாக்ஷாயணி * தே * வக்த்ரம் * ப்ரவிஷ்ட: * அஸ்மி ஹி * தே * நம: * அஸ்து *
யத்ர * வைதேஹீ * கமிஷ்யே * தவ * வர: * ஸத்ய: * ச * ஆஸீத் * (கரு கூ)

తం దృష్ట్వా వదనాన్ముక్తం చంద్రం రాహుముఖాదివ ।
అబ్రవీత్సురసా దేవీ స్వేన రూపేణ వానరం

ஸுரஸா * தேவீ * ராகுமுகாத் * முக்தம் * சந்த்ரமிவ * வதநாத் * ... *
முக்தம் * தம் * வாநரம் * த்ருஷ்ட்வா * ஸ்வேந * ரூபேண * அப்ரவீத் (கஎ0ஓ)

అర్థసిద్ధ్యై హరిశ్రేష్ఠ గచ్ఛ సౌమ్య యథాసుఖం
సమానయస్వ వైదేహీం రాఘవేణ మహాత్మనా

ஸௌம்ய * ஹரிச்ரேஷ்ட * அர்த்தஸித்த்யை * யதாஸுகம் * கச்ச * . *
மஹாத்மநா * ராகவேண * வைதேஹீம் * ஸமாநயஸ்வ * (கஎகஓ)

తత్తృతీయం హనుమతో దృష్ట్వా కర్మ సుదుష్కరం
సాధు సాధ్వితి భూతాని ప్రశశంసుస్తదా హరిం

ஸுதுஷ்கரம் * ஹநுமத: * த்ருதீயம் * தத் * கர்ம * த்ருஷ்ட்வா *
பூதாநி * ஸாதுஸாது * இதி * ததா * ஹரிம் * ப்ரசசம்ஸு: * (கஎஉஓ)

స సాగరమనాధృష్య మభ్యేత్య వరుణాలయం
జగామాకాశమావిశ్య వేగేన గరుడోపమః

ஸ: * அநாத்ருஷ்யம் * வருணாலயம் * ஸாகரம் * அப்யேத்ய * ... .. *
ஆகாசம் * ஆவிச்ய * கருடோபம: * வேகேந * ஜகாம * . (கஎங)

(கேளாய்) தக்ஷகுமாரி * (யான்) உனது * வாயினுள் * புகுந்தவன்
ஆயினேன் * உன்பொருட்டு * வந்தனம் * ஆகக்கடவது * எவ்விடத்தில
பிராட்டி * (எழுந்தருளியிருக்கின்றனரோ அவ்விடத்திற்குச்) செல்வேன்
உனது * வரமும் * யதார்த்தமாயிற்று (கருகூ) ஸுரஸையெனும்
அந்த தெய்வத்தன்மையுடைய நாகமாதாவும் * ராகுமுகத்தினின்றும்
விடுபட்ட * பூர்ணசந்திரனைப்போல * தன்வாயினின்றும் * விடுபட்ட
அந்த * வானரரை * நோக்கி * தனக்கியல்பான * ரூபத்துடன்கூடி
மொழியலுற்றனள் * (கஎ0) ஸௌம்யமுகரான * வானரகோனே * உம
காரியம் கைக்கூடும்பொருட்டு * யதாஸுகமாகச் * செல்லுக * மஹா
த்மாவான * ஸ்ரீராமசந்திரருடன் * ஸீதாதேவியைச் * சேர்த்து மகிழ்
ந்தருள்க (கஎக) ஒருவராலும் செய்தற்கரிய * சிறியதிருவடியினுடைய * மூ
ன்றாவதான * அந்தச் * செய்கையைக் * கண்டு * எல்லாபூதங்களும் * நன்று நன்று
என்று * அப்பொழுது * அநுமானைப் * புகழ்ந்தன (கஎஉ), அந்தச்சி
யதிருவடியும் * கலக்கற்கரிய * வருணனுக்கிருப்பிடமான * ஸாகரத்தைக்
கடந்து * ஆகாயத்தை * யடைந்து * பெரியதிருவடிக்கு நிகராக * வே
மாகச் * சென்றனர் * ... ... (கஎங

సేవితే వారిధారాభిః పత్రైశ్చాపి నిషేవితే
చరితే కైశికాచార్యై రైరావతనిషేవితే

வாரிதாராபி: * ஸேவிதே * பத்ரைச்ச * நிஷேவிதே * ... ... *
கைசிகாசாரியை: * சரிதே * ஐராவத நிஷேவிதே * ... ..(௧௭௪)

సింహకుంజరశార్దూల పతగోరగవాహనైః
విమానైస్సంపతద్భిశ్చ విమలైస్సమలంకృతే.

ஸிம்ம குஞ்ஜர சார்தூல பதகோரக வாஹனை: * ... . *
ஸம்பதத்பி: * விமலைச்ச * விமானை: * ஸமலங்க்ருதே * ... (௧௭௫)

వజ్రాశనిసమాఘాతైః పావకైరుపశోభితే
కృతపుణ్యైర్మహాభాగైః స్వర్గజిద్భిరలంకృతే.

வஜ்ராசநிஸமாகாதை: * பாவகை: * உபசோபிதே * . . ...*
க்ருதபுண்யை: * மஹாபாகை: * ஸ்வர்கஜித்பி: * அலங்க்ருதே * (௧௭௬)

వహతా హవ్యమత్యర్థం సేవితే చిత్రభానునా
గ్రహనక్షత్రచంద్రార్కతారాగణవిభూషితే.

ஹவ்யம் * அத்யர்த்தம் * வஹதா * சித்ரபானுநா * ஸேவிதே * .. ...*
க்ரஹநக்ஷத்ரசந்த்ரார்க்கதாராகணவிபூஷிதே *... . . (௧௭௭)

మహర్షిగణగంధర్వ నాగయక్షసమాకులే
వివిక్తే విమలే విశ్వే విశ్వావసునిషేవితే

மஹர்ஷிகணகந்தர்வநாகயக்ஷஸமாகுலே * . . ..*
விவிக்தே * விமலே * விச்வே * விச்வாவஸுநிஷேவிதே * .. (௧௭௮)

வாரிதாரைகளினால் * வியாபிக்கப்பட்டதும * பத்ரங்களினால் * அடையப்பட்டதும * கைசிகரென்னும பண்பாடும்படியோராகிய கந்தர்வர்களினாலே * உலாவப்பட்டதும * ஐராவதத்தினாலே நிரந்தரம சஞ்சரிக்கப்பட்டதும * (௧௭௪) சிங்கம யானை புலி பறவை நாகங்களேயே வாகனங்களாயுடையனவாகி * யோடுகின்ற * நிர்மலமான * விமானங்களினாலும் * அலங்காரஞ்செய்யப்படடும * (௧௭௫) வச்சிராயுதம இடி இவைகளுக்கு நிகராகிய கொடுமைகொண்ட * அக்கினிகளினாலே * யொளிசெய்யப்பட்டும் * நலவினைகளைசெய்து * சிறந்த நலமுடையாகளாக * விண்ணுடைமை பெற்றிக்கொண்டவாகளாலும * அலங்காரஞ்செய்யப்படடும * (௧௭௬) இவ்வுலகினில் ஓமஞ்செய்யப்பட்ட) ஹவிஸ்ஸை * மிகவும * (தேவர்கள் பொருட்டு) வகிக்கின்ற * அக்கினிபகவானாலும் * அடையப்படடும் * அங்காரகன் முதலிய கிரஹங்களாலும் அசுவினி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாலும் சந்திர சூரியர்களாலும மற்றுமுள்ள விண்மீன்களின் குழுக்களாலும அலங்கரிக்கப்பட்டுமே * (௧௭௭) மகாமுனிவர்களின் குழாத்தாலும நாகர்களாலும் யக்ஷர்களாலும் அடர்ந்தும் * தனித்தினி வகுக்கப்பட்டும் * நிர்மலமாகி * வியன்றும் * விசுவாவஸு கந்தர்வர்களால உலாவப்பட்டும் * (௧௭௮)

దేవరాజగజాక్రాన్తే చన్ద్రసూర్యపథే శివే
వితానే జీవలోకస్య వితతే బ్రహ్మనిర్మితే.

தேவராஜகஜாக்ராந்தே * சந்த்ரஸூர்யபதே * சிவே * ... ...*
ஜீவலோகஸ்ய * விதாநே * விததே * ப்ரஹ்மநிர்மிதே * . ... (௧௭௯)

బహుశస్సేవితే వీరైర్విద్యాధరగణైర్వరైః
జగామ వాయుమార్గే చ గరుత్మానివ మారుతిః.

வீரை: * வரை: * வித்யாதரகணை: * பஹுச: * ஸேவிதே * ... ... *
வாயுமார்க்கே ச * மாருதி: * கருத்மாநிவ * ஜகாம * ... . (௧௮௦)

ప్రదృశ్యమానస్సర్వత్ర హనూమాన్మారుతాత్మజః
భేజేంబరం నిరాలంబం లంబపక్షఇవాద్రిరాట్.

ஸர்வத்ர * ப்ரத்ருச்யமான: * மாருதாத்மஜ: * ஹநூமான் * . . . *
லம்பபக்ஷ: * அத்ரிராட் இவ * நிராலம்பம் * அம்பரம் * பேஜே * ...(௧௮௧

ప్లవమానంతు తం దృష్ట్వా సింహికానామ రాక్షసీ
మనసా చిన్తయామాస ప్రవృద్ధా కామరూపిణీ

ஸிம்ஹிகாநாம * ராக்ஷஸீ * ப்லவமாநந்து * தம் * த்ருஷ்ட்வா * . *
காமரூபிணீ * ப்ரவ்ருத்தா * மநஸா * சிந்தயாமாஸ * .. (௧௮௨)

అద్య దీర్ఘస్య కాలస్య భవిష్యామ్యహమాశితా
ఇదం హి మే మహత్సత్వం చిరస్య వశమాగతం.

தீர்க்கஸ்ய * காலஸ்ய * அஹம் * அத்ய * ஆசிதா * பவிஷ்யாமி * *
இதம் ஹி * மஹத் * ஸத்வம் * சிரஸ்ய * மே * வசம் * ஆகதம் * .. (௧௮௩)

தேவராஜனுடைய பட்டயானையாகிய ஐராவதத்திஞல் உலாவப்பட்டும * சந்திரஸூர்யர்கள் செல்லும வழியாகியும் * நன்மைதருவதும * இம்மண்ணுலகினுக்கு * மேற்கட்டிகாததும * வியன்றும * திசைமுக தேவனுலே யியற்றப்பட்டும * (௧௭௯) வீரமுடையவர்களும * சிறந்தவர்களுமாகிய * வித்யாதரர்களின் திரைகளால * வெகுவாக * அடையப்பட்டும் * வாயுதேவனுலாவுமிடமுமாகிய வானிடையில் * மாருதகுமாரராகிய சிறியதிருவடி * பெரியதிருவடிபோலச * சென்றனர் * (௧௮௦) (இவ்வண்ணம ஆகாயத்திலெழுந்து) எங்கும * காணப்படுகின்ற * ஸதகதியின் குமாரராகிய * அனுமானென்னும் பெயருற்ற அந்தச்சிறியதிருவடி * தொங்குகின்ற சிறகுகளையுடைய * வரையரசனபோல * ஆலம்[பம்] மற்ற * ஆகாயத்தைத * தாவிவிளங்கினர் * (௧௮௧) (அப்பொழுது) ஸிம்ஹிகையென்னும் * ராக்ஷஸி * கடலைததாண்டுகின்ற * அந்தச சிறிய திருவடியைக * கண்ணுற்று * காமரூபமுடையளாதலின் * பருத்[து வள]ந்தவளாகி * மனதினுல் * எண்ணாராய்ந்து * (௧௮௨) நெடுங் * காலத்தி[ற்குப்பின்] யான் * இன்றுதான் * நன்குண்டவளாகி * யாகுவேன் * இந்தச * சிறந்[த] ஜந்து * நெடுநாளைக்குப்பின * எனக்கு * வசமாக * வாய்த்ததன்றே * (௧௮௩

ఇతిసంచిన్త్యమనసా ఛాయామస్యసమాక్షిపత్.

இதி * மனஸா * ஸஞ்சிந்த்ய * அஸ்ய * சாயாம * ஸமாக்ஷிபத * ... (௧௮௪)

ఛాయాయాంగృహ్యమాణాయాం చిన్తయామాసవానరః.

சாயாயாம * க்ருஹ்யமாணாயாம * வானர: * சிந்தயாமாஸ * (௧௮௫)

సమాక్షిప్తోస్మిసహసాపఙ్గూకృతపరాక్రమః.
ప్రతిలోమేనవాతేన మహానౌరివసాగరే.

(அஹம) ஸஹஸா * பங்கூக்ருதபராக்ரம: * ஸாகரே * ப்ரதிலோமே * ... *
வாதேந * மஹாநௌரிவ * ஸமாக்ஷிப்த: * அஸ்மி * .. (௧௮௬)

తిర్యగూర్ధ్వమధశ్చైవ వీక్షమాణస్తతఃకపిః
దదర్శసుమహత్సత్త్వ ముత్థితంలవణాంభసి

தத: * கபி: * திர்யக * ஊர்த்வம * அதச்சைவ * வீக்ஷமாண: * . ... *
லவணாம்பஸி * உத்திதம * ஸுமஹத * ஸத்வம * ததர்ச * .. (௧௮௭)

ఛాయాగ్రాహిమహావీర్యం తదిదంనాత్రసంశయః
కపిరాజేనకథితం సత్త్వమద్భుతదర్శనం
తద్దృష్ట్వాచిన్తయామాస మారుతిర్వికృతాననం.

மாருதி: * தத * த்ருஷ்ட்வா * விக்ருதானனம * கபிராஜேன * கதிதம * ... *
அத்புததர்சனம * சாயாக்ராஹி * மஹாவீர்யம * ததிதம * ... .. *
ஸத்வம * அத்ர * ஸம்சய: * ந * (இதி) சிந்தயாமாஸ * .. ... (௧௮௮)

என்று * மனதினால * ஆலோசனைசெய்து * அந்தச் சிறியதிருவடியின் * சாயையைப * பற்றியிழுத்தனள * (௧௮௪) (இங்ஙனம்) சாயை * யிழுக்கப்படுகையில * சிறியதிருவடி * திகைத்து வியப்புற்று * (௧௮௫) (யான்) விரைவாக * வொடுக்கப்பட்ட திறமையுடையவனுகிக் * கடலிடையில * எதிர * காற்றினாலே * பெரிய நாவமபோலத * தடைசெய்யப்பட்டவனாக * ஆயினேன் (இதென்னகாரணமென்று சிந்தையுற்று) (௧௮௬) பின்பு * கபிகுலத்திற சிறந்தவராதலின் * பக்கங்களிலும் * மேலும் * கீழும் * கண்ணுற்று * உப்புநீர்க்கடலில் * மேலெழுந்து * பெரிய * அவ்வரக்கியின் வடிவத்தைக * கண்டு * (௧௮௭) மஹாபலனமைந்தராகையால் * அதனைக * கண்ணுற்றும * கோரமாகிய முகத்தையுடைய * மஹாராஜன் * முன்னமே கூறப்பட்ட * கண்டோர்திகைப்புற வியப்புறத்தக்க மேற்செல்லுகின்றவர்களின் நிழலைப்பற்றி யிழுக்கவல்ல * மிகவும் வலிமையுற்ற * அவ்விந்த * ஜந்துதான் * இவ்விஷயத்தில் * ஐயமென்பது * இல்லை * (என்று) எண்ணங்கொண்டு * ... . (௧௮௮)

సతాంబుధ్యార్థతత్వజ్ఞ సింహికాంమతిమాన్కపిః
వ్యవర్ధతమహాకాయః ప్రావృషీవబలాహకః

ஸ:*மதிமான*கபிஃ*தாம்*ஸிம்ஹிகாம*அர்த்ததத்வேஷ* ... ...
புத்த்யா*ப்ராவ்ருஷி*வலாஹக இவ*மஹாகாய:*வ்யவர்த்தத* (கஅகூ)

తస్యసాకాయముద్వీక్ష్య వర్ధమానంమహాకపేః
వక్త్రంప్రసారయామాస పాతాళాన్తరసన్నిభం
ఘనరాజీవగర్జన్తీ వానరంసమభిద్రవత్.

ஸா*மஹாகபே:*வர்த்தமானம*காயம*உத்வீக்ஷ்ய* ... .. *
வக்த்ரம*பாதாளாந்தரஸந்நிபம*ப்ரஸாரயாமாஸ* . . *
கநராஜீவ*கர்ஜந்தீ*வாநரம*ஸமபித்ரவத்*... ... ... (ககூ0)

సదదర్శతతస్తస్యా వివృతంసుమహన్ముఖం
కాయమాత్రంచమేధావీ మర్మాణిచమహాకపిః

மேதாவீ*மஹாகபி:*ஸ:*தத:*தஸ்யா:*விவ்ருதம*... ... ... *
ஸுமஹத*முகம*காயமாத்ரஞ்ச*மர்மாணிச*ததர்ச* .. (ககூக)

సతస్యావివృతేవక్త్రే వజ్రసంహననఃకపిః
సంక్షిప్యముహురాత్మానం నిష్పపాతమహాబలః

மஹாபல:*வஜ்ரஸம்ஹநந:*ஸ:*கபி:*தஸ்யா:*விவ்ருதே* . *
வக்த்ரே*முஹு:*ஆத்மாநம*ஸங்க்ஷிப்ய*நிஷ்பபாத* .. .. (ககூஉ)

நறபுகழ்பெற்றவரும*நனமதியுற்றவரும*அஞ்சனாதேவியின் குமாருமாதலின் * அவளை * ஸிம்ஹிகையென்றே * உண்மையாக * உணர்ந்து * கார்காலத்திலே*கருமுகில்போலப*பெரிய திருமேனியுடையராகி வளர்ந்தனர் * (கஅகூ) அத்தன்மையராகிய அந்த * மகாகபியின் * வளர்ந்த * திருமேனியைக * கண்டு * வாயைப * பாதாளலோகத்திற்கு நிகராகத் * திறந்து * நீருண்டகருமுகிலின் நிரைபோல * கா்ஜனைசெய்து மாருதியை * யெதிர்த்தனள் * (ககூ0) நுண்மதி பூண்டவரும் * வானரர்களுக்கிறையுமாகிய * அந்தச்சிறியதிருவடி*பின்பு * அந்தஸிம்ஹிகையினுடைய * திறக்கப்பட்ட * மிகப்பெரிய * வாயினையும * சரீரத்தின் மகிமையினையும் * மர்மஸ்தானங்களையுங்*கண்ணுற்று * (ககூக) பலமுடையவரும*வச்சிரத்துக்கு நிகரான வலிமையுடையவரும்* புகழுற்றவரும் * கபிகுலத்தவருமாதலின் * அவ்வரக்கியினுடைய * கப்பட்ட*வாயிலே * விரைவாகத் * தமது சரீரத்தைச*சுருக்கிக்கொ விழ்ந்தனர் * .. .. (ககூ

ఆస్యే తస్యా నిమజ్జన్తం దదృశుస్సిద్ధచారణాః

గ్రస్యమానం యథా చంద్రం పూర్ణం పర్వణి రాహుణా.

ஸித்தசாரணா: * தஸ்யா: * ஆஸ்யே * நிமஜ்ஜந்தம் * (தம்) பர்வணி * ... *

ராஹுணா * க்ரஸ்யமாநம் * பூர்ணம் * சந்த்ரம் * யதா * ததருசு: * (கஅ௩)

తతస్తస్యా నఖైస్తీక్ష్ణైః మర్మాణ్యుత్కృత్య వానరః

ఉత్పపాతాథ వేగేన మనస్సంపాతవిక్రమః

மனஸ்ஸம்பாதவிக்ரம: * வாநர: * தத: * தஸ்யா: * மர்மாணி * ...*

தீக்ஷ்ணை: * நகை: * உத்க்ருத்ய * அத * வேகேந * உத்பபாத * . (கஅச)

తాం తు దృష్ట్వా చ ధృత్యా చ దాక్షిణ్యేన నిపాత్య చ

స కపిప్రవరో వేగాద్వవృధే పునరాత్మవాన్

ஆத்மவான் * கபிப்ரவர: * ஸ: * தாம் து * த்ருஷ்ட்யா ச * த்ருத்யா ச * .. *

தாக்ஷிண்யேந * நிபாத்ய ச * வேகாத் * புந: * வவ்ருதே * ... (கஅரு)

హృతహృత్సా హనుమతా పపాత విధురాంభసి

తాం హతాం వానరేణాశు పతితాం వీక్ష్య సింహికాం

భూతాన్యాకాశచారీణి తమూచుః ప్లవగోత్తమం

ஹ்ருதஹ்ருத் * ஸா * ஹநுமதா * விதுரா * அம்பஸி * பபாத * .. . *

வாநரேண * ஆசு * ஹதாம் * தாம் * ஸிம்ஹிகாம் * பதிதாம் * வீக்ஷ்ய * ...*

ஆகாசசாரீணி * பூதாநி * ப்லவகோத்தமம் * தம் * ஊசு: * ... (கஅஎ)

(அப்பொழுது) ஸித்தசாரணர்கள் * அவளுடைய * வாயினுள்ளே * முழுகின்ற * (அந்தச் சிறியதிருவடியை) பர்வகாலத்தில் * ராஹுவினால் * விழுங்கப்பட்ட * முழு * மதியைப் * போலக் * கண்டார்கள் * (கஅ௩) மனோவேகமுற்றுக் கருதியபடி செய்யவல்ல பராக்கிரமமுடைய * அம் மாருதியும் * பின்பு * அவ்வரக்கியினுடைய * மர்மங்களைக் * கூரிய * நகங்களினால் * கீண்டு * உடனே * வேகமாக * மேலெழுந்து * (கஅச) ஆத்மஜ்ஞானமுடையவரும் * வானரயூதங்களுக்கிறையும் * நற்புகழ்பெற்றவருமாதலின் * அவ்வரக்கியை * கண்ணோக்கத்தாலும் * தீரத்தாலும் * திறமையினாலும் * வென்று * வேகமாக * மீளவும் * மேலெழுந்து வளர்ந்தனர் * (கஅரு) (இவ்வகையாக) சிறியதிருவடியால் * குடலைக்கிழிக்கப்பட்டு * அந்த ஸிம்ஹிகை * திறமையற்று * கடலிடையில் * உயிர்மாய்ந்து விழுந்தனள் * மாருதியால் * விரைவாகக் * கொலைசெய்யப்பட்ட * அந்த * ஸிம்ஹிகையைத் * தரையில்வீழக் * கண்டு * வானிடையிலுலாவுகின்ற * பூதங்களெல்லாம் * வானரகோனாகிய * அம்மாருதியை * (நோக்கி) மொழியலுற்றன * ... ... (கஅஎ)

శ్రీమదద్య కృతం కర్మ మహత్సత్త్వం త్వయాహతం
సాధయార్థమభిప్రేతమరిష్టం ప్లవతాంవర

ப்லவதாம்வர * அத்ய * ஸ்ரீமத் * கர்ம * க்ருதம் * மஹத் * ஸத்வம் * ... *
த்வயா * ஹதம் * அபிப்ரேதம் * அரிஷ்டம் * அர்த்தம் * ஸாதய * ... (௧௯௮)

యస్య త్వేతాని చత్వారి వానరేన్ద్ర యథా తవ
ధృతిర్దృష్టిర్మతిర్దాక్ష్యం స్వకర్మసు న సీదతి.

வாநரேந்த்ர * தவயதா * பஸ்ய * த்ருதி: * த்ருஷ்டி: * மதி: * ... *
தாக்ஷ்யம் * ஏதாநி * சத்வாரி * (ஸ:) ஸ்வகர்மஸு * ந ஸீததி * .. (௧௯௯)

స హి సమ్భావితః పూజ్యైః ప్రతిపన్నప్రయోజనః
జగామాకాశమావిశ్య పన్నగాశనవత్కపిః

ஸ: * ஸம்பாவித: * பூஜ்யை: * ப்ரதிபந்நப்ரயோஜந: * ... ... *
ஸ: * கபி: * ஆகாசம் * ஆவிச்ய * பந்நகாசநவத் * ஜகாம * ...(௨௦௦)

ప్రాప్తభూయిష్ఠపారస్తు సర్వతః ప్రతిలోకయన్
యోజనానాం శతస్యాన్తే వనరాజిం దదర్శ సః

ப்ராப்தபூயிஷ்டபார: து * ஸர்வத: * ப்ரதிலோகயந் * ஸ: * .. *
யோஜநாநாம் சதஸ்ய * அந்தே * வநராஜியம் * ததர்ச * .. ... (௨௦௧)

దదర్శ చ పతన్నేవ వివిధద్రుమభూషితం
ద్వీపం శాఖామృగశ్రేష్ఠో మలయోపవనాని చ.

சாகாம்ருகச்ரேஷ்ட: * பதந்நேவ * விவிதத்ருமபூஷிதம் * ... *
த்வீபம் * மலயோபவநாநி * ததர்சச * ... ... (௨௦௨)

வலீமுகவீரனே * இப்பொழுது * அரிய * செயல் * செய்யப்பட்டது * வலிய * அரக்கி * யும்மால் * கொலை செய்யப்பட்டனளல்லளோ * (நீ) கோரிய * நலம் பயக்கத்தக்க * பயனைப் * பெறுக * (௧௯௮) வாநரத்தலைவா * உமக்குப்போலவே * எவனுக்கு * வலியும் * தீரமும் * அறிவும் * திறமையும் * ஆகிய இந் * நான்கும் (உளவோ அவன்) தான் மேற்கொண்ட காரியங்களில் * வருத்தமுறான் * (௧௯௯) (இவ்வண்ணம்) அவர்களாலே * புகழப்பட்டவரும் * யாவராலும் பூஜைசெய்யத்தக்கவரும் * உறுதி செய்யப்பட்ட பெருமாளுடைய காரியமுடையவருமாகிய * அந்த * மாருதி * வானிடையில் * எழுந்து * பெரியதிருவடிபோலச் * சென்று * (௨௦௦) அக்கரை[illegible]னருகிற் சென்று * நாற்புறமும் * கண்ணுற்றுப் * பெரும்புகழ்கொ[illegible] நூறுகாதங்கடந்து * அதன் முடிவிலே * வநராஜியைக் * கண்ணுற்று * [illegible] குரங்குகளு[illegible] சிறந்தவராதலின் * ஆகாயத்தில் சென்றுகொண்டே * ப[illegible] மரங்களடர்ந்தழகாய * இலங்காத்தீவையும் * மலயமலையின் உபவனங்[illegible]யும் * கண்டு * ... ... (௨௦[illegible])

సాగరం సాగరానూపాన్ సాగరానూపజాన్ ద్రుమాన్
సాగరస్య చ పత్నీనాం ముఖాన్యపి విలోకయన్.

ஸாகரம் * ஸாகராநூபாந் * ஸாகராநூபஜாந் * த்ருமாந் * ...
ஸாகரஸ்ய ச * பத்நீநாம் * முகாந்யபி * விலோகயந் * ... . (௨௦௩)

స మహామేఘసంకాశం సమీక్ష్యాత్మానమాత్మవాన్
నిరుంధన్తమివాకాశం చకార మతిమాన్మతిమ్

ஆத்மவாந் * மதிமாந் * ஸ: * மஹாமேகஸங்காசம் * ஆகாசம் * . *
நிருந்தந்தமிவ * ஆத்மாநம் * ஸமீக்ஷ்ய * மதிம் * சகார * ... (௨௦௪)

కాయవృద్ధిం ప్రవేగం చ మమ దృష్ట్వైవ రాక్షసాః
మయి కౌతూహలం కుర్యురితి మేనే మహాకపిః

ராக்ஷஸா: * மம * காயவ்ருத்திம் * ப்ரவேகஞ்ச * த்ருஷ்ட்வைவ * ... *
மயி * கௌதூஹலம் * குர்யு: * இதி * மஹாகபி: * மேநே * .. (௨௦௫)

తతశ్శరీరం సంక్షిప్య తన్మహీధరసన్నిభం
పునః ప్రకృతిమాపేదే వీతమోహ ఇవాత్మవాన్.

தத: * ஆத்மவாந் * மஹீதரஸந்நிபம் * தத் * சரீரம் * . ... *
ஸம்க்ஷிப்ய * புந: * வீதமோஹ இவ * ப்ரக்ருதிம் * ஆபேதே * . (௨௦௬)

తద్రూపమతిసంక్షిప్య హనుమాన్ ప్రకృతౌ స్థితః
త్రీన్ క్రమానివ విక్రమ్య బలివీర్యహరో హరిః.

ஹநுமாந் * தத் * ரூபம் * அதிஸம்க்ஷிப்ய * த்ரீந் * க்ரமாந் * *
விக்ரம்ய * பலிவீர்யஹர: * ஹரிரிவ * ப்ரக்ருதௌ * ஸ்தித: * ... (௨௦௭)

கருங்கடலையும் * கடலைச்சூழ்ந்த தீவுகளையும் * அந்தத்தீவுகளில் தோன்றிய * மரங்களையும் * ஸாகரராஜனுடைய * மனைவிகளாகிய மலைகளினின்றும் பெருகிவருகின்ற ஆறுகளின் * முகங்களையும் * பார்த்துக்கொண்டே (௨௦௩) ஆத்மஜ்ஞானமுடையவரும் * நுண்மதி யுடையோரும் * மகிமை யுடையோருமாதலினாலே * மகா மேகத்திற்கு நிகராகி * ஆகாயத்தையும் * தகைவதுபோன்ற * தன்னுருவத்தைக் * கண்டு * (இவ்வண்ணமான) எண்ணத்தைக் கொண்டார் * (௨௦௪) (யானிவ்வண்ணமே செல்வேனாயின்) அரக்கர்கள் * என்னுடைய * மேனியின் மகிமையையும் * வேகத்தையும் * கண்டவுடனே * என்னிடத்தில் * (இவன் யாவன் கண்டுணரவேண்டுமென்னும்) கௌதுகத்தை * யுறுவார்கள் * என்று * மாருதி * சிந்தைகொண்டு * (௨௦௫) பின்பு * ஆத்மாவின் நிஜரூபத்தை யுணர்ந்தவராதலின் * மகேந்திரமலையை நிகர்த்த * அப்பெரிய * திருமேனியைச் * சுருக்கி * மீளவும் * மோகந்தீர்ந்தவனைப் போல * முன்னுருவத்தை * யடைந்து * (௨௦௬) அநுமானென்னும் புகழுடையோராதலின் * அந்த * ரூபத்தை * மிகச் சுருக்கி (அப்பொழுது மூவுலகினையும்) மூன்று * அடியாக * அளந்து * மஹாபலியின் திறமையைக் குறுகச்செய்தருளிய * ஸ்ரீவாமன மூர்த்திபோல * முன்வடிவத்தினியல்பிலே * நின்று * ... ... (௨௦௭)

స చారునానావిధరూపధారీ పరం సమాసాద్య సముద్రతీరం
పరైరశక్యః ప్రతిపన్నరూపః సమీక్షితాత్మా సమవేక్షితార్థః.

ஸ꞉ * சாருநாநாவிதரூபதாரீ * பரம ஸமுத்ரதீரம * ஸமாஸாத்ய * பரை꞉ * ... ... *
அசக்ய꞉ * ப்ரதிபன்னரூப꞉ * ஸமீக்ஷிதாத்மா * ஸமவேக்ஷிதார்த்த꞉ * .. .. (உ0அ)

తతస్స లంబస్య గిరేస్సమృద్ధే విచిత్రకూటే నిపపాత కూటే
సకేతకోద్దాలకనారికేళే విచిత్రకూటప్రతిమో మహాత్మా

தத꞉ * விசித்ரகூடப்ரதிம꞉ * மஹாத்மா * ஸ꞉ * லம்பஸ்ய * கிரே꞉ * ஸம்ருத்தே * ... ... *
விசித்ரகூடே * ஸகேதகோத்தாலகநாளிகேரே * கூடே * நிபபாத ... ... (உ0௯)

తతస్తు సంప్రాప్య సముద్రతీరం సమీక్ష్య లంకాం గిరివర్యమూర్ధ్ని
కపిస్తు తస్మిన్నిపపాత పర్వతే విధూయ రూపం వ్యథయన్మృగద్విజాన్.

ததஸ்து * கபி꞉ * ஸமுத்ரதீரம * ஸம்ப்ராப்ய * கிரிவர்யமூர்த்நி * லங்காம * ஸமீக்ஷ்ய *
ரூபம * விதூய * ம்ருகத்விஜான * வ்யதயன * தஸ்மின * பர்வதே * நிபபாத * . (உக0)

స సాగరం దానవపన్నగాయుతం బలేన విక్రమ్య మహోర్మిమాలినం
నిపత్య తీరే చ మహోదధేస్తదా దదర్శ లంకామమరావతీమివ.

ஸ꞉ * தானவபன்னகாயுதம * மஹோர்மிமாலினம * ஸாகரம * பலேந * விக்ரம்ய * . *
மஹோததே꞉ * தீரே * நிபத்ய * ததா * லங்காம * அமராவதீமிவ * ததர்ச * ... (உகக)

தேவர்களிடத்தில் பற்பல வரம்பெற்றவராதலின் * அழகிய பலவகை யுருவங்களைத் தரித்தது * கடலின் அக்கரையடை * ந்தடைந்து * பகைவர்களால் * வெல்லவொண்ணாதவராகி * முன்னுருவமடைந்து * (இது தாகத்து தானுடைமைப்) தன்னுடைமையே கண்ணுற்று * மேலே செய்யவேண்டிய செயலை ஆராய்ந்து * (உ0அ) பின்பு * விசித்திரமான மலைச்சிகரத் துக்கு ஒப்பானவரும் * மஹாத்துமாவும் * புகழமைந்தவருமாதலின் * ... கொண்டதுபோன்ற * லம்பமலையினுடைய * நிறைந்த * விசித்திரமாகிய * கேதகி உத்தாலகம் நாளிகேரங்களமைந்த * சிகரத்தில் * இறங்கினார் * (உ0௯) பின்பு * அம்மாருதி * கடலின் கரையை யடைந்து * த்ரிகூடமலையின் மிசையுள்ள * இலங்கையையுங் கண்டு * பேருருவத்தைக் * குறைத்து * மிருகங்களையும் பறவைகளையும் * அச்சுறச்செய்து * அந்த * மலையில் * இழிந்து * (உக0) பெரும்புகழுற்று * அநேகமாயிரம் தானவர்களையும் பன்னகர்களையுமுடைய * மேலெழுந்தோங்கிய பெரிய திரைகளையுமுடைய * கருங்கடலை * வலிமையினால் * தாண்டி * அம்மகோததியின் * அக்கரையில் * முடகாந்து * அப்பொழுது * இலங்கையை * அமராவதிபோல விளங்கக் * கண்டு மகிழ்ந்தனர் * ... ([illegible])

சுந்தரகாண்டத்தில் முதலாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஸுந்தரகாண்டம் முதலாவது சர்க்கத்தின் கோட்டு.

சிறியதிருவடி இக்கரையினின்றும் எப்பொழுது புறப்பட்டு எவ்வளவு காலத்தில் அக்கரை சேர்ந்தனர் என்று ஆராயுங்கால் அவருடைய நிழல் நீரில் முப்பதுயோஜனை நீளமும், பத்துயோஜனை அகலமும் இருந்ததாகவும், பெரியதிருவடிக்கு நிகரான வேகமுடையவரெனவும் குறித்திருப்பதினாலும், அது மாசிமாதமாதலாலும், நீளம் முப்பதில் கழிவடி நான்குபோக இருபத்தாறடி யிருத்திக்கு இருபத்தொன்பதுக்கு நான்கு நாழிகையென்று கூறப்பட்டிருப்பதால் அப்பொழுது சுமார் நாலேகால் அல்லது நாலரைநாழிகைப்பொழுது மாலையில் மிகுதி யிருக்கலாம். எவ்வளவு உயரத்திலிருந்தபோதிலும் மாலையில் நிழல் இருப்பிடத்தை விட்டுக் கிழக்கில் அவ்வண்ணமே தோன்றுமன்றோ? ஆகாரம் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் சிறியதாகத்தெரியும்; அதனால் கணிதநூல்படிக்குக் கணக்கிடக் குறையில்லை, அக்கரை சேர்ந்தபின்பு மெய்யுடைச் சுருக்கிக்கொண்டு சிறியதிருவடி கதிரவன் எப்போது மறைவானென்று இராவை எதிர்பார்த்ததாகக் கூறப்போகின்றமையினால், ஒரு முகூர்த்தத்துக்கு (௨-நாழிகைக்கு) உள்ளாக அக்கரை சேர்ந்தாரென விளங்குகின்றது,—

சிறியதிருவடி தொண்ணூறுயோஜனை முடிவில் வளர்ந்தாரெனவும், ஸுரஸை நூறுயோஜனை வாயைத்திறந்தனளெனவும் கூறப்பட்டுளதே? அப்போது இக்கரையில் அங்கதன் ஜாம்பவான் முதலாகிய வாநரர்களும், அக்கரையில் ராக்ஷஸர்களும் கண்டிரார்களோ? அப்பொழுது அங்கதாதிகள் எதிர்த்துச் செல்லாதிருப்பார்களோ? ஸிம்ஹிகையும் அப்பொழுதே அவர் நிழலைப்பற்றி யிழுத்திராளோ? என்று சிலர் வினவுவர்.

அப்பொழுது தற்செயலாய் ஒருவரும் கண்டிலர்களெனினும், அல்லது கண்டும் வியப்புற்றுத் திகைத்து நின்றனரெனினும், அல்லது சிறியதிருவடி ஸுரஸை இருவரும் ஒருவர்க்கொருவரே தத்தம் யோகமகிமையினால் காணப்பட்டனர்களே யல்லது மற்றெவருக்கும் காணப்படவில்லையெனினும் அவ்வினாவினுக்கு விடையாகும், அல்லது இருவரும் ஆகாயத்தில் நெடுந்தூரத்தில் இவ்வண்ணம் வளர்ந்தமையின், இருகரையிலுமுள்ள எவராலும் காணப்படவில்லையெனவும் கூறலாம் இப்படி யேதேனும் ஒருவிதத்திற்கும் உடன்படார்களாயின், ஸ்ரீவாமனப்பெருமாளுலகத்தை யோரடியாக அளக்குங்காலையில் உயிர்களெல்லாம் எங்கிருந்தன, திருவடிக்குள்ளடங்கி மிதிபட்டிறவாது எவ்வண்ணம் உய்ந்தன; என்பதற்கு யாது விடை கூறலாகும்; ஆதலின், இவற்றுள் ஒருவிதத்தை யுடன்படவேண்டும்.

வாநரர்களெல்லோரும் விண்ணூடு செல்லவும் வல்லவர்களெனக் கூறியிருக்கின்றது; அவ்வண்ணமே மற்று மூன்று திசைகளிலும் சென்றவர்கள் பற்பல கடல்களையுங் கடந்து முற்றுந் தேடிவந்தனர்கள். அப்படி யிருக்க இந்த நூறுயோஜனை தூரத்தை தாண்ட ஏன் எல்லோரும் அச்சங்கொண்டனர்களெனின், இராவணன் முதலிய அநேகமாயிரங்கோடி ராக்ஷஸர்கள் மிக்க கொடியர்களென்பதையும், இடையில் ஸிம்ஹிகை யிருப்பதையும், எல்லோரும் அறிந்திருக்கின்றமையின், அங்குச்செல்வதினால்மாத்திரம் யாது பயன்; மேற்கொண்ட காரியத்தை முடித்துக்கொண்டன்றோ? வரல்வேண்டும். அதுவுமின்றிக் காரியங்கெடுநேரின் யாது செய்வது என்று அச்சங்கொண்டே உற்சாகமும் திறமும் குலைந்து தமக்கிவ்வளவு திறமையுளதென்பதையும் மறந்து அவ்வண்ணங்கூறினர்களென அறிக; அச்சமுற்றவர் இவ்வண்ணம் எண்ணுவது யாவர்க்கும் இயல்பேயன்றோ?—

இரண்டாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி திருமேனியைச் சுருக்கிக்கொண்டு இலங்கையில் புகுவதற்காக இருளை யெதிர்பார்த்திருந்தது.

స సాగరమనాధృష్య మతిక్రమ్య మహాబలః
త్రికూటశిఖరే లంకాం స్థితాం స్వస్థో దదర్శ హ.

மஹாபல꞉*ஸ꞉*அநாத்ருஷ்யம்*ஸாகரம்*அதிக்ரம்ய* .. ... *
ஸ்வஸ்த꞉*த்ரிகூடசிகரே*ஸ்திதாம்*லங்காம்*ததர்ச ஹ* .. (௧)

తతః పాదపముక్తేన పుష్పవర్షేణ వీర్యవాన్
అభివృష్టః స్థితస్తత్ర బభౌ పుష్పమయో యథా.

தத꞉*பாதபமுக்தேந*புஷ்பவர்ஷேண*அபிவ்ருஷ்ட꞉* .. .. *
வீர்யவாந்*தத்ர*ஸ்தித꞉*புஷ்பமயோ யதா*பபௌ* ... ... (௨)

యోజనానాం శతం శ్రీమాన్ తీర్త్వాప్యుత్తమవిక్రమః
అనిశ్శ్వసన్ కపిస్తత్ర న గ్లానిమధిగచ్ఛతి.

யோஜநாநாம் சதம்*தீர்த்வாபி*ஸ்ரீமாந்*உத்தமவிக்ரம꞉*... ... *
அநிச்வஸந்*கபி꞉*தத்ர*க்லாநிம்*ந அதிகச்சதி* ... ... (௩)

శతాన్యహం యోజనానాం క్రమేయం సుబహూన్యపి
కిం పునస్సాగరస్యాన్తం సంఖ్యాతం శతయోజనమ్.

அஹம்*யோஜநாநாம்*ஸுபஹூநி*சதாநி அபி*க்ரமேயம்*... ... *
ஸாகரஸ்ய*அந்தம்*சதயோஜநம்*ஸங்க்யாதம்*கிம் புந꞉* ... (௪)

மஹாபலமுடைய*அந்த மஹாபல குமாரரான சிறியதிருவடி*ஒருவராலும் கலக்கவும் தாண்டவும் முடியாத*ஸாகரத்தைத்*தாண்டியும்*வருத்தமின்றி இன்புற்றவராகி*த்ரிகூடமலையின்மேல்*நிலைபெற்றுள்ள * இலங்காநகரியைக்*கண்ணுற்று* (௧) பின்பு * பற்பல மரங்களினின்று முதிர்ந்த * மலர் மாரியினாலே * திருமேனியெங்கும் தூவப்பட்டவராகி * வீரமுடையவராதலினால்* அம்மலையின்மேல்*அசைவற்று நின்று*மலர்களின் குவையினாலே செய்யப்பட்டவர்போலவே*விளங்கி* (௨) நூறுயோஜனை தூரம் * தாண்டியும்* திருமேனி வாடாமல் அழகுற்றும்*சிறந்த பராக்கிரமம் பூண்டும்*நெட்டுயிர்ப்பின்றியும் * வாநரசாதியிற் பிறந்தோராதலின்* அக்காட்டிடையிலும்*இளைப்பென்பதைச் சிறிதும்*உறாமல்* (௩) யான்*காதங்களிவ்வளவென்னுங் கணக்கின்றி * அநேகம்*நூறாயிரம் காதங்களையும்*தாண்டிச்செல்வேன்*இக்கடலின்*இக்கரையின் முடிவு*நூறுயோஜனையென்று*கணக்கிடப்பட்டுள்ளது* (ஆதலின்) இதனைத் தாண்டினவிஷயத்தில் வியப்புறல் வேண்டுமோ (என்றெண்ணி) ... ... (௪)

సతువీర్యవతాంశ్రేష్ఠః ప్లవతామపిచోత్తమః
జగామవేగవాన్లంకాం లంఘయిత్వామహోదధిం,

வீர்யவதாம்*ச்ரேஷ்ட:*ப்லவதாமபி*உத்தம:* ... ... *
ஸத*வேகவான்*மஹோததிம*லங்கயித்வா*லங்காம்*ஜகாம*...(ரு)

శాద్వలానిచనీలాని గంధవంతివనానిచ
గండవంతిచమధ్యేన జగామనగవంతిచ.

நீலானி*சாட்வலானிச*கந்தவந்தி*கண்டவந்திச* ... ... *
நகவந்திச*வநானிச*மத்யே*ஜகாம* ... ...:. (சு)

శైలాంశ్చతరుసంఛన్నాన్ వనరాజీశ్చపుష్పితాః
అభిచక్రామతేజస్వీ హనూమాన్ప్లవగర్షభః

தேஜஸ்வீ*ப்லவகர்ஷப:*ஹநூமான*தருஸஞ்சன்னான* ... ... *
சைலானச*புஷ்பிதா:*வநராஜீச்ச*அபிசக்ராம* .. .. (எ)

సతస్మిన్నచలేతిష్ఠన్ వనాన్యుపవనానిచ
సనగాగ్రేచతాంలంకాం దదర్శపవనాత్మజః.

பவநாத்மஜ:*ஸ:*ஸ:*தஸ்மின*அசலே*திஷ்டன*... ... ... *
வநானி*உபவநானிச*நகாக்ரே*தாம*லங்காம*ததர்ச* ... (அ)

సరలాన్కర్ణికారాంశ్చ ఖర్జూరాంశ్చసుపుష్పితాన్
ప్రియాలాన్ముచులిందాంశ్చ కుటజాన్కేతకానపి

ஸுபுஷ்பிதான*ஸரளான*கர்ணிகாரானச*கர்ஜூரானச* ... *
ப்ரியாளான*முசுளிந்தானச*குடஜான*கேதகானபி* .. ... (கூ)

*

வீரமுடையவர்களுக்குள்*சிறந்தவரும*தாவிச்செல்வோர்களுக்குள்ளும்* சிறப்புற்றவரும் * புகழ்பெற்றவருமாதலின் * வேகமுடையவராகி* மஹோத்தியைத*தாண்டி*இலங்கையை நோக்கிச்*சென்று* (ரு) பசுமை நிறமுற்றுச் செழிப்புற்ற * புலலுள்ள பூமிகளையும் * நறுமணமுற்றும * பெருங்கருங்கலலுகளடர்ந்தும * பற்பல மரங்கள் தழைத்துமுள்ள * காடுகளையும் (சோந்து) அவைகளினிடையிலே * சென்று * (சு) தேஜஸ்ஸு பொருந்தியவரும * தாவுவோர்களுள் சிறந்தவரும * அனுமானென்னும் பெரும்புகழுற்றவருமாதலின * பற்பல மரங்களினால் மறைக்கப்பட்ட * மலைகளையும*மலர்கள் மலர்ந்த*பலவகையான வனவரிசைகளையும*அடைந்து சுற்றிப்பார்த்து* (எ) வாயுகுமாரனெனப்*புகழமைந்தவரும* வானரர்கள் அனைவர்களுள்ளும் சிறந்தவருமாதலின்*அந்த*மலையின்மேல்*நின்றுகொண்டே* வனங்களையும் * உபவனங்களையும் * த்ரிகூடமலையின்மேலிருக்கின்ற * அந்த * லங்காபுரியையும * கண்ணுற்றனர் (அ) (மேலும) நன்ருக மலர்ந்த் * சிவதை * கோங்கு * காஜுரம * முறளம் * முசுளிந்தம் * மலைமல்லிகை * தாழை * (என்னும மரங்களையும்) ... ... (கூ)

ప్రియంగూన్ గన్ధపూర్ణాంశ్చ నీపాన్ సప్తచ్ఛదానపి
అసనాన్ కోవిదారాంశ్చ కరవీరాంశ్చ పుష్పితాన్.

புஷ்பிதான் * ப்ரியங்கூன் * கந்தபூர்ணாந்ச * நீபான் * ... ... *
ஸப்தச்சதாநபி * அஸநான் * கோவிதாராந்ச * கரவீராந்ச * ... (௰)

పుష్పభారాతిబద్ధాంశ్చ తథా ముకులితానపి
పాదపాన్ విహగాకీర్ణాన్ పవనాధూతమస్తకాన్.

புஷ்பபாராதிபத்தாந்ச * ததா * முகுளிதாநபி * ... ... *
விஹகாகீர்ணான் * பவநாதூதமஸ்தகான் * பாதபான் * ... ... (௧௧)

హంసకారణ్డవాకీర్ణా వాపీః పద్మోత్పలాయుతాః
ఆక్రీడాన్ వివిధాన్ రమ్యాన్ వివిధాంశ్చ జలాశయాన్,

ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணா: * பத்மோத்பலாயுதா: * வாபீ: * . ... *
விவிதான் * ரம்யான் * ஆக்ரீடான் * விவிதாந்ச * ஜலாசயான் * ... (௧௨)

సన్తతాన్ వివిధైర్వృక్షైః సర్వర్తుఫలపుష్పితైః
ఉద్యానాని చ రమ్యాణి దదర్శ కపికుఞ్జరః

ஸர்வர்துபலபுஷ்பிதை: * விவிதை: * வ்ருக்ஷை: * ஸந்ததான் * ... *
ரம்யாணி * உத்யாநாநிச * கபிகுஞ்சர: * ததர்ச * ... . (௧௩)

సమాసాద్య చ లక్ష్మీవాన్ లఙ్కాం రావణపాలితాం
పరిఖాభిస్సపద్మాభి స్సోత్పలాభిరలఙ్కృతాం.

லக்ஷ்மீவான் * ராவணபாலிதாம் * ஸபத்மாபி: * ஸோத்பலாபி: * ... *
பரிகாபி: * அலங்க்ருதாம் * லங்காம் * ஸமாஸாத்யச * ... ... (௧௪)

மலர்ந்த * பாதா * கந்தபூர்ணம் * கடம்பு * ஏழிலைப்பாலை * மருதை * மலையாத்தி * அலரி (என்பவைகளையும்) (௰) மலர்களின் நிறைகளினால் அடர்ந்து தழைத்துள்ளனவும் * அவ்வண்ணமே * முகிழ்த்துள்ளனவும் * பலவகைப் பறவைகளினம் நிறைந்தனவும் * காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட முனையுடையனவுமாகிய * பலவகை மரங்களையும் * (௧௧) அன்னம் நீர்க்காக்கைகள் நிறைந்தும் * வெண்தாமரை செங்கமலம் செங்கழுநீர் கருநெய்தல் முதலிய மலர்கள் அடர்ந்தும் உள்ள * நடைவாபிகளையும் * பற்பல * அழகிய * விளையாடுமிடங்களையும் * பலவகைப்பட்ட * ஜலக்ரீடை செய்யும் மடுக்களையும் * (௧௨) ஆறு பருவங்களிலும் கனிந்தும் மலர்ந்துமுள்ளனவுமாகிய * பற்பல * மரங்கள் * நெருங்கிய * அழகிய * உத்யானவனங்களையும் * வானரர் தலைவராகிய சிறியதிருவடி * கண்டனர் (௧௩) அழகுற்ற அந்தச் சிறியதிருவடி * இராவணனாலே பாதுகாக்கப்பட்டும் * தாமரைகளுடன்கூடியும் * நெய்தல்களுடன் கூடியுமுள்ள * அகழ்களினால் * அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டுமுள்ள * அந்த இலங்கையையடைந்து (௧௪)

సీతాపహరణార్థేన రావణేన సురక్షితాం
సమంతాద్విచరద్భిశ్చ రాక్షసైరుగ్రధన్విభిః.

ஸீதாபஹாரணார்த்தேந * ராவணேந * ஸமந்தாத் * ... ... *
விசரத்பிச * உக்ரதன்விபி: * ராக்ஷஸை: * ஸுரக்ஷிதாம் * ... (௧௫)

కాంచనేనావృతాం రమ్యాం ప్రాకారేణ మహాపురీం
గృహైశ్చ గ్రహసంకాశైః శారదాంబుదసన్నిభైః.

காஞ்சநேந * ப்ராகாரேண * சாரதாம்புதஸந்நிபை: * .. ... *
க்ரஹஸங்காசை: * க்ருஹைச்ச * ஆவ்ருதாம் * ரம்யாம் * மஹாபுரீம் (௧௬)

పాండురాభిః ప్రతోళీభిరుచ్చాభిరభిసంవృతాం
అట్టాలకశతాకీర్ణాం పతాకాధ్వజమాలినీం.

பாண்டுராபி: * உச்சாபி: * ப்ரதோளீபி: * அபிஸம்வ்ருதாம் * ... *
அட்டாலகசதாகீர்ணாம் * பதாகாத்வஜமாலிநீம் * ... ... (௧௭)

తోరణైః కాంచనైర్దివ్యైర్లతాపంక్తివిచిత్రితైః
దదర్శ హనుమాన్ లంకాం దివి దేవపురీమివ.

காஞ்சநை: * திவ்யை: * லதாபங்க்திவிசித்ரிதை: * தோரணை: * .. *
லங்காம் * திவி * தேவபுரீமிவ * ஹநூமாந் * ததர்ச .. .. (௧௮)

గిరిమూర్ధ్ని స్థితాం లంకాం పాండురైర్భవనైః శుభైః
దదర్శ స కపిః శ్రీమాన్ పురమాకాశగం యథా.

ஸ: * கபிச்ரேஷ்ட: * கிரிமூர்த்நி * ஸ்திதாம் * லங்காம் * ... ... *
பாண்டுரை: * சுபை: * பவநை: * ஆகாசகம் * புரம் * யதா * ததர்ச * (௧௯)

சீதாதேவியைப் பறித்துக்கொண்டு வந்ததினிமித்தம் இராவணனாலே * நாற்புறங்களிலும் இடைவிடாது உலாவுகின்ற * சிறந்த வில்லைக் கையிலேந்திய * ராக்ஷஸர்களினாலே * நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டதும் (௧௫) பொன்மயமாகிய * மதிள் சுவரினாலும் * சரத்கால மேகங்களை நிகர்த்தனவும் * நவக்ரஹங்களைப் போன்றனவுமாகிய * மாடமாளிகைகளினால் சூழப்பட்டதும் * அழகுற்றதும் * பெரிய ராஜதானியும் * (௧௬) வெண்மைநிறமுற்று * மிகவுயர்ந்தகன்று நீண்ட * வீதிகளினால் * எங்குமடர்ந்ததும் * கோட்டை சுவர்களின்மேல் பீரங்கிகள் வைக்குமிடங்கள் பலவடர்ந்ததும் * பதாகை துவஜங்களின் நிரை பொருந்தியதும் * (௧௭) பொன்மயமாகிய * சிறந்த * பற்பல கொடிகளின் நிரைகளினால் விசித்திரங்களாகிய * தோரணங்களினால் (விளங்கும்) அவ்விலங்கையை * வானிடையில் * தேவநகரியாகிய அமராவதியைப்போல * அநுமானெனனும் சிறப்புற்றோராதலின் * கண்ணுற்று * (௧௮) புகழுடையோரும் * வானரர்களுள் சிறப்புற்றோரும் ஆதலின் * த்ரிகூடமலையின் சிகரத்தில * நிலைபெற்றுள்ள * அவ்விலங்கையை * வெண்மைநிறமுற்ற * நலம்பொருந்திய * மாளிகைகளினால் * வானிடையிற்செல்லும் * நகரியைப் * போலவே * எண்ணி * ... (௧௯)

పాలితాం రాక్షసేంద్రేణ నిర్మితాం విశ్వకర్మణా
ప్లవమానామివాకాశే దదర్శ హనుమాన్ కపిః.

ராக்ஷஸேந்த்ரேண * பாலிதாம * விச்வகர்மணா * நிர்மிதாம * ... *
ஆகாசே * ப்லவமானாம * இவ * ஹநுமான * கபி: * ததர்ச * ... (௨௦)

వప్రప్రాకారజఘనాం విపులాంబునవాంబరాం
శతఘ్నీశూలకేశాంతాం అట్టాలకవతంసకాం.

வப்ரப்ராகாரஜகனாம * விபுலாம்புநவாம்பராம * ... ... *
சதக்னீசூலகேசாந்தாம * அட்டாலகவதம்ஸகாம * தாம * . ... (௨௧)

మనసేవకృతాం లంకాం నిర్మితాం విశ్వకర్మణా
ద్వారముత్తరమాసాద్య చింతయామాస వానరః

மனஸா * க்ருதாம * இவ * விச்வகர்மணா * நிர்மிதாம * .. .. *
உத்தரம * த்வாரம * ஆஸாத்ய * வானர: * சிந்தயாமாஸ * ... (௨௨)

కైలాసశిఖరప్రఖ్యా మాలిఖంతీమివాంబరం
డీయమానామివాకాశ ముచ్ఛ్రితైర్భవనోత్తమైః

கைலாஸசிகரப்ரக்யாம * அம்பரம * ஆலிகந்தீம * இவ * . ... . *
உச்ரிதை: * பவனோத்தமை: * ஆகாசம * உட்யமானாம * இவ * .. (௨௩)

సంపూర్ణాం రాక్షసైర్ఘోరై ర్నాగైర్భోగవతీమివ
అచింత్యాం సుకృతాం స్పష్టాం కుబేరాధ్యుషితాం పురా

நாகை: * போகவதீமிவ * கோரை: * ராக்ஷஸை: * ஸம்பூர்ணாம * ... *
அசிந்த்யாம * ஸுக்ருதாம * ஸ்பஷ்டாம * புரா * குபேராத்யுஷிதாம (௨௪

அரக்கர்கோனான அந்த ராவணனால் * பரிபாலிக்கப்பட்டதும் * விச்வகர்மனால் * இயற்றப்பட்டதும் ஆகலின * வானிடையில் * அந்தரமாக நிற்கின்றது * போலவே * அநுமானென்னும் பேர்பெற்றவரும் * வானரரூபமுடையவருமாதலின * எழுந்து பார்த்து * (௨௦) கோட்டையின் மதிள்சுவர்ச் சேர்ந்துள்ள வேதிகையென்னும் ஜகனபாகத்தை யுடையதும் * விஸ்தாரமாயுள்ள அகழ்நீரென்னும் புதிய ஆடை யுடுத்ததும் * பீரங்கி சூலங்களென்னும் கூந்தலுடையதும் * மதிள்சுவர்மேல் கட்டப்பட்ட மேடையென்னும் அவதம்ஸமுமுடையதும் * நற்புகழ்பெற்றதும் * (௨௧) மனதினாலே * செய்யப்பட்டதோ * என்னும்படியாக * விச்வகர்மனாலே * இயற்றப்பட்டதுமாகிய அந்த இலங்கையினுடைய * வடக்கு * வாயிலருகிற் * சென்று * வானரரூபியாதலின * (இவ்வண்ணமாகச்) சிந்தையுற்றனர் * (௨௨) கைலாஸ மலையின் சிகரம்போன்றதும் * ஆகாயத்தை * மேலெழுந்து கீறுவது * போன்றதும் * மேன்மேலுமுயர்ந்த * சிறந்த வீடுகளினாலே * ஆகாயத்தில் * பறப்பது * போன்றதும் * (௨௩) நாகங்களினால் * போகவதியென்கிற பாதாள லோகத்திலுள்ள பட்டணம் நிறைந்திருப்பதுபோல * கொடிய * ராக்ஷஸர்களினால் * நிறைந்ததும் * இத்தன்மையதென்று எண்ணற்கரியதும் * நன்கியற்றப்பட்டதும் * மயக்கமின்றி யெங்கும் நன்கு விளங்குவதும் * முன்பு * குபேரனாலே வாஸஞ்செய்யப்பட்டதும் * ... ... (௨௪)

దంష్ట్రిభిర్బహుభిశ్శూరైః శూలపట్టసపాణిభిః
రక్షితాం రాక్షసైర్ఘోరైః గుహామాశీవిషైరివ

தம்ஷ்ட்ரிபி꞉ * பஹுபி꞉ * ஶூரை꞉ * ஶூலபட்டஸபாணிபி꞉ * . ... *
ராக்ஷஸை꞉ * கோரை꞉ * ஆசீவிஷை꞉ * குஹாமிவ * ரக்ஷிதாம் * .. (உரு)

తస్యాశ్చ మహతీం గుప్తిం సాగరం చ నిరీక్ష్య సః
రావణం చ రిపుం ఘోరం చింతయామాస వానరః

தஸ்யாச்ச * மஹதீம் * குப்திம் * ஸாகரஞ்ச * கோரம் * ரிபும் * ... *
ராவணஞ்ச * நிரீக்ஷ்ய * ஸ꞉ * வானர꞉ * சிந்தயாமாஸ * . . (உசா)

ఆగత్యాపీహ హరయో భవిష్యంతి నిరర్థకాః
న హి యుద్ధేన వై లంకా శక్యా జేతుం సురైరపి.

இஹ * ஹரய꞉ * ஆகத்யாபி * நிரர்த்தகா꞉ * பவிஷ்யந்தி * ... ... *
யுத்தேன * லங்கா * ஸுரைரபி * ஜேதும் * நஹிசக்யா * .. ... (உஎ)

ఇమాం తు విషమాం దుర్గాం లంకాం రావణపాలితాం
ప్రాప్యాపి సుమహాబాహుః కిం కరిష్యతి రాఘవః

விஷமாம் * துர்காம் * ராவணபாலிதாம் * இமாந்து * லங்காம் * *
ப்ராப்யாபி * மஹாபாஹு꞉ * ஸு꞉ * ராகவ꞉ * கிம் * கரிஷ்யதி * . (உஅ)

అవకాశో న సాంత్వస్య రాక్షసేష్వభిగమ్యతే
న దానస్య న భేదస్య నైవ యుద్ధస్య దృశ్యతే

ராக்ஷஸேஷு * ஸாந்த்வஸ்ய * அவகாச꞉ * நாபிகம்யதே * ... . *
தானஸ்ய * ந * பேதஸ்ய * ந * யுத்தஸ்ய * நைவ த்ருச்யதே * ... .. (உகூ)

கோரப்பற்களை யுடையவர்களும் * பற்பல உருவமுடையோரும் * சூரமுற்றவரும் * சூலம் பட்டஸம் முதலிய படைகளைக் கையிலுற்றவரும் ஆகிய * ராக்ஷஸர்களினால் * கொடிய * ஸர்ப்பங்களினால் * குகை பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதுபோலவே * பாதுகாக்கப்பட்டதுமாகிய * (உரு) அந்த லங்கையினுடைய * சிறந்த * பாதுகாத்தலையும் * அலைகடலையும் அழகுபோலிருப்பதையும் * கொடிய * பகைவனும் * இராவணனுடையதுமான * கண்டுணர்ந்து * அந்த * அனுமான் * இவ்வண்ணம் எண்ணமிட்டான் * (உசா) இவ்விடத்தில் * வானரர்கள் எல்லோரும் * வந்தபோதிலும் * பயனற்றுத் திறமையற்றவர்களாகவே * ஆகுவார்கள் * யுத்தம் ஒன்றால் * இந்த லங்கை * தேவர்களுக்கும் * வெல்லுவதற்கு * முடியாததாகும் * (உஎ) மேடு பள்ளமாக இருப்பதால் * செல்லுவதற்கரியதும் * இராவணனாலும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமாகிய * இந்த * லங்கையை * வந்தடைந்தும் * நீண்டு திரண்ட தோளுடைய * அந்த * ஸ்ரீராமசந்திரன்தான் * யாது * செய்வார் * (உஅ) இந்த ராக்ஷஸர்களிடத்தில் * நல்வார்த்தை சொல்லுவதற்கும் * இடமுண்டாகத் தோற்றுகின்றிலது * பொருளளித்து வசப்படுத்துவதற்கும் * இடமில்லை * மித்திரபேதம் செய்வதற்கும் * இடமில்லை * போர்செய்து வெல்லுவதற்கும் * இடங்காணப்படுகின்றிலதன்றோ * ... ... (உகூ)

చక్షుర్గామేవహిగత ర్వానరాణాంమహాత్మనాం
వాలిపుత్రస్యనీలస్య మమరాజ్ఞశ్చధీమతః.

*மஹாத்மநஶ்ச*வாலிபுத்ரஸ்ய*நீலஸ்ய*மம*தீமத:* .. .. *
ராஜ்ஞஶ்ச*ஸுக்ரீவஸ்ய*வாநராணாமேவ*ச த:ஹி* .. .. (௩௦)*

యావజ్జానామివైదేహీం యదిజీవతివానవా
తత్రైవచింతయిష్యామి దృష్ట్వాతాంజనకాత్మజాం

*யதி*ஜீவதிவா*நவா*வைதேஹீம்*யாவத்ஜாநாமி* ... ... *,
தாம்*ஜநகாத்மஜாம்*த்ருஷ்ட்வா*தத்ரைவ*சிந்தயிஷ்யாமி*...(௩௧)*

తతస్సచింతయామాస ముహూర్తంకపికుంజరః
గిరిశృంగేస్థితస్తస్మిన్ రామస్యాభ్యుదయేరతః.

*தத:*தஸ்மின்*கிரிச்ருங்கே*ஸ்தித:*ராமஸ்ய*அப்யுதயே* ... *
ரத:*கபிகுஞ்சர:*ஸ:*முஹூர்தம்*சிந்தயாமாஸ* . ... (௩௨)*

అనేనరూపేణమయా నశక్యారక్షసాంపురీ
ప్రవేష్టుంరాక్షసైర్గుప్తా క్రూరైర్బలసమన్వితైః.

*க்ரூரை:*பலஸமன்விதை:*ராக்ஷஸை:*குப்தா* ... ... *
ரக்ஷஸாம்*புரீ*மயா*அநேந*ரூபேண*ப்ரவேஷ்டும்*நசக்யா* (௩௩)*

ఉగ్రౌజసోమహావీర్యా బలవంతశ్చరాక్షసాః
వంచనీయామయాసర్వే జానకీంపరిమార్గతా.

*உக்ரௌஜஸ:*மஹாவீர்யா:*பலவந்தச்ச*ஸர்வே* ... ... *
ராக்ஷஸா:*ஜாநகீம்*பரிமார்கதா*மயா*வஞ்சநீயா:* ... ... (௩௪)*

மஹாமகிமை பொருந்திய * அங்கதகுமாரன*நீலன் * யான்*நன்மதி யுற்ற * மஹாராஜா * இந்நாளுக்கு*வாநரர்களுக்குத்தான்* (இந்த இலங்கா நகரியினுள்ளே) செல்லுந்திறமை (யுள்ளதாகும்) (௩௦) (ஸீதாதேவி) ஒருக்கால்*பிழைத்திருக்கின்றனளோ*அல்லது பிழைத்திராளோ*(இதனையே யான) தெரிந்துகொள்வேன் * (பின்பு) அந்த * ஜனகராஜன் திருமகளை * க்கண்டு * (இங்கு யார் யார் வந்து யாது யாது செய்வார் என்னும் அந்த விஷயத்தில) அப்பொழுது * ஆராய்வேன* (௩௧) (என்றெண்ணி) பின்பும்*அந்த*மலைச்சிகரத்திலேதானே*யிருந்து * பெருமாளுடைய* மேன்மையையே * கோரினவராகி * வாநரத்லைவனும் * மிகப்புகழுடையோருமாதலின*அந்தச சிறியதிருவடி*முகூர்த்தகாலம்*சிந்தைசெய்தனர்(௩௨) கொடுமைகொண்டவரும்* சிறந்த பலம்பொருந்தியவருமாகிய * ராக்ஷஸர்களால்*பாதுகாக்கப்பட்ட * ராக்ஷஸர்களுககு*இருப்பிடமாகிய இந்நகரி*யான் * இந்த*ரூபத்துடனே * உள்ளே புகுவதறகுத்*தக்கதன்று* (௩௩) கொடிய பராக்கிரமமுறறு*சிறந்த தோள்வலிகொண்டு*பலவந்தர்களாகிய* எல்லா * ராக்ஷஸர்களும் * பிராட்டியைத்தேடுவதில் முயறசிகொண்ட * நம்மால் * வஞ்சனை செய்யத்தக்கவர்கள் * ... ... (௩௪)

లక్ష్యాలక్ష్యేణరూపేణ రాత్రౌలంకాపురీమయా
ప్రవేష్టుంప్రాప్తకాలంమే కృత్యంసాధయితుంమహత్.

மயா*மஹத*க்ருதயம*ஸாதயிதும*லஙகாபுரீ*ராதரௌ* ... *
லக்ஷயாலக்ஷயேண*மே*ருபேண*பரவேஷடும*பராப்தகாலம்(௧௫)

తాంపురీంతాదృశీందృష్ట్వా దురాధర్షాంసురైరపి
హనూమాంశ్చింతయామాస వినిశ్చిత్యముహుర్ముహుః.

ஹநுமான*தாம்*புரீம*தாதருசீம*தருஷடவா*ஸுரை:அபி* ... *
துராதாஷாம*விநிசசிதய*முஹுர்முஹு:*சிந்தயாமாஸ*... ...(௧௬)

కేనోపాయేనపశ్యేయం మైథిలీంజనకాత్మజాం
అదృష్టోరాక్షసేంద్రేణ రావణేనదురాత్మనా.

துராதமநா*ராக்ஷஸேந்தரேண*ராவணேந*அதருஷட:*... ... *
கேந*உபாயேந*ஜநகாதமஜாம*மைதிலீம*பசயேயம*... ...(௧௭)

నవినశ్యేత్కథంకార్యం రామస్యవిదితాత్మనః
ఏకామేకశ్చపశ్యేయం రహితేజనకాత్మజాం.

விதிதாதமந:*ராமஸய*காரயம*கதம*நவிநசயேத* .. ... *
ஏகாம்*ஜநகாதமஜாம*ஏகசச*ரஹிதே*பசயேயம* ... ...(௧௮)

భూతాశ్చార్థావిపద్యంతే దేశకాలవిరోధితాః
విక్లబందూతమాసాద్య తమస్సూర్యోదయేయథా.

பூதாசச*அர்தா:*விக்லபம*தூதம*ஆஸாதய*... ... ... *
தேசகாலவிரோதிதா:*ஸூர்யோதயே*தமோயதா*விபதயந்தே(௧௯

யான்*சிறந்த * காரியத்தை*ச்சாதிப்பதன்பொருட்டு * இலங்காபுரீ* இரவில*கண்டுங் காணாதகரியதாகிய*எனது * உருவங்கொண்டு * உள்ளே செல்லத்*தக்கதாகும் (௧௫) (என்றிவ்வண்ணஞ்சிந்தித்து) சிறியதிருவடி* யந்த*இலங்காபுரியை*அவ்வண்ணம பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதைக*கண்டு* தேவர்களாலும் * வெல்லவொண்ணாதென்று * நிச்சயங்கொண்டு * மேன் மேலும்*சிந்தை செயலுற்றனா* (௧௬) கொடுந்தன்மையுடைய*ராக்ஷஸர் களுக்கிறைவனாகிய * இராவணனால * காணப்படாமல் * எந்த*உபாயத்தி னாலே * ஜனகராஜன் திருமகளாகிய * மைதிலியைக* காண்பேன்* (௧௭) புகழுற்ற நற்குணமுடைய * பெருமானுடைய * காரியம் * எவ்வண்ணம் செயின்*கெடுதியுறாது முடியும்*தனியே வீற்றிருக்கின்ற* ஸ்ரீஸீதாதேவி யை*யானுந் தனித்திருந்து * ஏகாந்தத்தில்*எவ்வண்ணங் கண்டு சேவிப பேன்* (௧௮) முடிவுபெற்ற*காரியங்களும்*திறமையற்ற*தூதனை*ச்சேர் ந்து*காலதேசங்களினால் பகைக்கப்பட்டனவாகி * ஸூர்யோதயகாலத்தில்* இருள் அழிந்து விடுவதுபோல * அழிகின்றன * ... ... (௧௯)

అర్థానర్థాన్తరే బుద్ధి ర్నిశ్చితాపి న శోభతే
ఘాతయన్తి హి కార్యాణి దూతాః పణ్డితమానినః.

அர்தாநர்தாந்தரே*நிசசிதா*புதிரபி*நசோபதே* ... ... *
பண்டிதமாநிந:*தூதா:*காரியாணி*காதயந்திஹி* ... ... (௪0)

న వినశ్యేత్కథం కార్యం వైక్లబ్యం న కథం భవేత్
లంఘనం చ సముద్రస్య కథన్ను న వృథా భవేత్.

காயம்*கதம*நவிநசயேத*வைகலபயம*கதம்*நபவேத* ... *
ஸமுத்ரஸய*லஙகனஞச*கதந்து*வருதா*நபவேத* ... .. (௪௧)

మయి దృష్టే తు రక్షోభీ రామస్య విదితాత్మనః
భవేద్వ్యర్థ మిదం కార్యం రావణానర్థ మిచ్ఛతః.

மயி*ரக்ஷோபி:*தருஷடே*து*ராவணநாதம*இச்சத:* ... ... *
விதிதாதமந:*இதம*காரியம*வயாதம*பவேத*... ... .. (௪௨)

న హి శక్యం క్వచిత్స్థాతు మవిజ్ఞాతేన రాక్షసైః
అపి రాక్షసరూపేణ కిము తాన్యేన కేనచిత్

அபிராக்ஷஸரூபேண*கிமுத*அநயோ*கேநசித* ... ... *
ராக்ஷஸை:*அவிஜ்ஞாதேந*க்வசித*ஸதாதும*நஹிசக்யம*... (௪௩)

వాయురప్యత్ర నాజ్ఞాత శ్చరేదితి మతిర్మమ
న హ్యస్త్యవిదితం కించి ద్రాక్షసానాం బలీయసాం.

வாயுரபி*அத்ர*அஜ்ஞாத:*நசரேத*இதி*மம*மதி:* ... ... *
பலீயஸாம*ராக்ஷஸாநாம*அவிதிதம*கிஞசித*நாஸதிஹி* ... (௪௪)

காரியம கூடும கூடாது என்று ஐயமுற்றகாலத்தில்* மந்திரிகளுடன் கூடி நன்காராய்ந்து நிச்சயமசெயயபபட்ட*புத்தியும*விளங்குகின்றிலது* யானே பண்டிதனென்று அகங்காரஙகொணட * தூதாகள*காரியங்களைக்* கெடுகதுவிடுகினறனாகளலலரோ * (௪0) யான் மேறகொண்டு வந்த காரியம்*எவ்வண்ணம்*அழியாது*கெடுதி*யெவவணணம் * நேராது * சமுத்திரத்தை*யான் தாணடிவநததும் * எவவண்ணம்*வீணாக*ஆகாது* (௪௧) யான் * ராக்ஷஸாகளாலே * காணப்படுவேனுகில் * இராவணனைக கொலை செய்ய*விரும்புகின்ற * மஹாத்துமாவாகிய பெருமானுடைய * இந்தக் * காரியம*வீணாகக்*கெட்டுவிடுமன்றே* (௪௨) (ஆதலால) இராக்ஷஸரூபங் கொணடோ*அல்லது*வேறே * யாதேனுமோருருவமபூண்டோ * சென்றும் * இங்குளள இராக்ஷஸர்களால் * காணப்படாமல * எங்கும்*மறைந்திருப்பது*கூடாது* (௪௩) காற்றும்*இங்கு*இவர்களுககுத்தெரியாமல்*வீசா*தென்று*யான்*எண்ணுகின்றேன்*பலமுற்றுயர்ந்த*இந்த அரக்கர்களுக்குத் * தெரியாதது * ஒன்றும் * இலதன்றே * ... (௪௪)

ఇహాహంయదితిష్ఠామి స్వేనరూపేణసంవృతః
వినాశముపయాస్యామి భర్తురర్థశ్చహీయతే

இஹ*அஹம்*ஸ்வேந*ரூபேண*ஸம்வ்ருத:*திஷ்டாமியதி* ... *
விநாசம*உபயாஸ்யாமி*பர்த்து*அர்த்தச்ச*ஹீயதே* ... ... (௪௫)

తదహంస్వేనరూపేణ రజన్యాంహ్రస్వతాంగతః
లంకామభిపతిష్యామి రాఘవస్యార్థసిద్ధయే.

தத*அஹம்*ஸ்வேந*ரூபேண*ரஜந்யாம்*ஹ்ரஸ்வதாம்*கத:*... *
ராகவஸ்ய*அர்த்தஸித்தயே*லங்காம*அபிபதிஷ்யாமி*... ... (௪௬)

రావణస్యపురీంరాత్రౌ ప్రవిశ్యసుదురాసదాం
విచిన్వన్భవనంసర్వం ద్రక్ష్యామిజనకాత్మజాం

ஸுதுராஸதாம*ராவணஸ்ய*புரீம்*ராத்ரௌ*ப்ரவிச்ய* . ... *
ஸர்வம*பவனம*விசின்வன*ஜனகாத்மஜாம*த்ரக்ஷ்யாமி* ... (௪௭)

ఇతిసంచింత్యహనుమాన్ సూర్యస్యాస్తమయంకపిః
ఆచకాంక్షేతదావీరో వైదేహ్యాదర్శనోత్సుకః

இதி*ஹநுமாந*கபி:*ஸஞ்சிந்த்ய*வீர:*வைதேஹ்யா:*... ... *
தர்சநோத்ஸுக:*ததா*ஸூர்யஸ்ய*அஸ்தமயம*ஆசகாங்க்ஷே*(௪௮)

సూర్యేచాస్తంగతేరాత్రౌ దేహంసంక్షిప్యమారుతిః .
వృషదంశకమాత్రస్సన్ బభూవాద్భుతదర్శనః.

ஸூர்யே*அஸ்தங்கதே*மாருதி:*ராத்ரௌ*தேஹம* .. ... *
ஸம்க்ஷிப்ய*வ்ருஷதம்சகமாத்ரஸ்ஸன*அத்புததர்சன:*பபூவ* (௪௯)

(ஆதலின்) இங்கு*யான்*இயல்பாயுள்ள*இப்பேருருவம்*பூண்டே*நிற்பேனாகில்*விநாசம்*அடைவேன*நமக்கிறையாகிய மஹாராஜருடைய*முயற்சியும்*அழிந்துவிடும்* (௪௫) ஆகையால*யான்*இயல்பான*வாநரரூபத்துடனே * இரவில்*குறளுருக்*சுருங்கியவனாகி* பெருமாளுடைய*காரியம நிறைவேறும்பொருட்டு*இலங்கையையடைந்து செல்வேன(௪௬) (சென்று) புகுதற்கரிய * இராவணனுடைய * இநநகரிக்குள் * இரவில்*புகுந்து*எல்லா*வீடுகளையும*தேடி * சீதாபிராட்டியைக்*கண்டு பணிந்து மகிழ்வேன்* (௪௭) என்று*அநுமான்*வாநரரூபியாகவே*சிந்தைசெய்து*வீரமுடையானாதலாலும*பிராட்டியைக்*கண்டு பணிய ஆவலுற்றவனாதலாலும் * அப்பொழுது * கதிரவன் * மறைகின்ற அந்திப்பொழுதையே * யெதிர்பார்த்திருந்தனர் * (௪௮) (பின்பு) கதிரவனும * மறைந்தவளவில்*மாருதி*இரவில்*தேஹத்தைச்*சுருக்கி*பூனையளவினராகி * வியப்புறத்தக்க காட்சி யுடைய * ராகி * ... ... (௪௯)

ప్రదోషకాలే హనుమాంస్తూర్ణ ముత్ప్లుత్యవీర్యవాన్
ప్రవివేశపురీంరమ్యాం సువిభక్తమహాపథాం.

வீர்யவான்*ஹனுமான*ப்ரதோஷகாலே*தூர்ணம*உத்ப்லுத்ய* ... *
ஸுவிபக்தமஹாபதாம*ரம்யாம*புரீம*ப்ரவிவேச* ... ... (௫௰)

ప్రాసాదమాలావితతాం స్తంభైఃకాఞ్చనరాజతైః
శాతకుంభమయైర్జాలై ర్గన్ధర్వనగరోపమాం.

ப்ராஸாதமாலாவிததாம*காஞ்சனராஜதைஃ*ஸ்தம்பைஃ* . ... *
சாதகும்பமயைஃ*ஜாலைஃ*கந்தர்வநகரோபமாம* ... ... (௫௧)

సప్తభౌమాష్టభౌమైశ్చ సదదర్శమహాపురీం
తలైస్స్ఫటికసంకీర్ణైః కార్తస్వరవిభూషితైః.

ஸப்தபௌமாஷ்டபௌமைஃச*ஸ்படிகஸங்கீர்ணைஃ* ... ... *
கார்தஸ்வரவிபூஷிதைஃ*தலைஃ*மஹாபுரீம*ஸஃ*ததர்ச* ... (௫௨)

వైడూర్యమణిచిత్రైశ్చ ముక్తాజాలవిభూషితైః
తలైశ్శుశుభిరేతాని భవనాన్యత్రరక్షసాం.

அத்ர*ரக்ஷஸாம்*தாநிபவனாநி*வைடூர்யமணிசித்ரைஃச* ... ... *
முக்தாஜாலவிபூஷிதைஃ*தலைஃ*சுசுபிரே* ... ... (௫௩)

కాంచనానివిచిత్రాణి తోరణానిచరక్షసాం
లంకాముద్యోతయామాసు స్సర్వతస్సమలంకృతాం.

காஞ்சநாநி*விசித்ராணி*ரக்ஷஸாம*தோரணாநிச* ... ... *
ஸர்வதஃ*ஸமலங்க்ருதாம*லங்காம*உத்யோதயாமாஸுஃ*... (௫௪)

வீரமுடையோரும் * அனுமானென்னும் புகழ்பெற்றோருமாதலின்* பரதோஷகாலத்தில்*விரைவாக*எழுந்து*நன்றாக வகுக்கப்பட்ட ராஜமார்க்கங்களையுடைய * அழகிய*அந்நகரியினுள்ளே * புகுந்தனர்* (௫௰) மணிமாடமாலைகளினால் வியன்றும * பொன்னாலும் வெள்ளியினாலும செய்த* கம்பங்களாலும*சிறந்த பொன்னாற்செய்த*ஜாலங்களாலும*வானிடையில் மேகங்களில காணப்படும் கந்தர்வநகரத்தை நிகாததும*(௫௧) ஏழுமாடம் எட்டு மாடங்களுடைய மாளிகைகளினாலும்*படிககக்கற்கள அடர்ந்து*தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்ட*தலங்களினால்* (விளங்கிய) அப்பெரிய நகரியை* அம்மாருதி*கண்ணுற்றனர்(௫௨)இவ்விடத்தில்*அரக்கர்களுடைய*அந்த* வீடுகள * வைடூரியமணிகளிழைத்து விசித்திரங்களாகியும் * முத்துவடங்களினாலலங்காரஞ்செய்யப்பட்டுமுள்ள*இடங்களினால்*விளங்கின* (௫௩) பொன்னாற்செய்யப்பட்டு*விசித்திரமாகிய* அரக்கர்களுடைய*தோரணங்களும்*எங்கும்*அலங்கரிக்கப்பட்ட*இலங்கையை*விளங்கச்செய்தன(௫௪

అచింత్యామద్భుతాకారాం దృష్ట్వా లంకాం మహాకపిః
ఆసీద్విషణ్ణో హృష్టశ్చ వైదేహ్యా దర్శనోత్సుకః.

லவைதேஹ்யாஃ*தர்சனோத்ஸுகஃ*மஹாகபிஃ*அசிந்த்யாம* ... ... *
அத்புதாகாராம*லங்காம*த்ருஷ்ட்வா*விஷண்ணஃ*ஹ்ருஷ்டச்ச*ஆஸீத*... (ருரு)

స పాండురోద్విద్ధవిమానమాలినీం మహార్హజాంబూనదజాలతోరణాం
యశస్వినీం రావణబాహుపాలితాం క్షపాచరైర్భీమబలైస్సమావృతాం

பாண்டுரோத்வித்தவிமானமாலினீம*மஹார்ஹஜாம்பூநதஜாலதோரணாம்* ... *
யசஸ்விநீம*ராவணபாஹுபாலிதாம*பீமபலைஃ*க்ஷபாசரைஃ*ஸமாவ்ருதாம*ஸஃ (ருசு)

చంద్రోఽపి సాచివ్యమివాస్య కుర్వంస్తారాగణైర్మధ్యగతో విరాజన్
జ్యోత్స్నావితానేన వితత్య లోకముత్తిష్ఠతే నైకసహస్రరశ్మిః.

சந்த்ரோபி*அஸ்ய*ஸாசிவ்யம*குர்வன்இவ*தாராகணைஃ*மத்யகதஃ*விராஜன* ... *
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநேந*லோகம*விதத்ய*நைகஸஹஸ்ரரச்மிஃ*உத்திஷ்டதே* (ருஎ)

శంఖప్రభం క్షీరమృణాలవర్ణముద్గచ్ఛమానం వ్యవభాసమానం
దదర్శ చంద్రం స హరిప్రవీరః పోప్లూయమానం సరసీవ హంసం

ஸஃ*ஹரிப்ரவீரஃ*சங்கப்ரபம*க்ஷீரம்ருணாளவர்ணம*உத்கச்சமானம*.. *
அவபாஸமானம*சந்த்ரம*ஸரஸி*போப்லூயமானம்*ஹம்ஸமிவ*ததர்ச* ... (ருஅ)

பிராட்டியைக் * காண விருப்பங்கொண்ட * அம்மாருதியும்* சிந்தை கொள்ளுதற்குமரிய * வியப்புறத்தக்க * அந்த இலங்கையைக்*கண்டு*எவ்வண்ணந் தேடுவதென்று துன்புற்றவரும் * அழகுற்றிருக்கின்றதென்று மகிழ்ந்தவரும் * ஆயினார் * (ருரு) வெண்மையுற்றுயர்ந்த விமானங்களின் வரிசையுற்று*சிறந்த பொன்னாற்செய்த ஜாலமுற்ற தோரணங்கள் நாட்டி * புகழ்மலிந்து * இராவணன் கையிலேந்திய செங்கோலினால் பாதுகாக்கப் பட்டு*கொடிய பலமுற்ற*ராக்ஷஸர்களினாலும்*சூழப்பட்ட *(அந்நகரியை) யந்தச் சிறிய திருவடியும் * (கண்டு மகிழ்ந்தனர்) (ருசு) சந்திரனும * இந்த மாருதிக்கு * உதவி * செய்பவன்போல் * விண்மீன்கள் சூழ்ந்து * விண்ணிடையின் நின்று*மிகத்திகழ்ந்து* நிலவென்னும் மேல் கட்டினால்* உலகினை*விளங்கச்செய்து*அநேகமாயிரங் கிரணங்களுடையனாகி*மேலெழுந்தனன்* (ருஎ) அந்த*வானரவீரராகிய சிறியதிருவடியும்* சங்கை நிகர்த்தும்*பாலையும் தாமரைத்தண்டையும் நிகர்த்தவண்ணமுற்றும் * மேலெழுந்து*விளங்குகின்ற*சந்திரனைப்*பொய்கையில* உலாவுகின்ற*அன்னத்தைப்போல*விளங்கக்கண்டு மகிழ்வுகொண்டனர்* ... (ருஅ)

சுந்தரகாண்டத்தில் இரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது சருக்கம்.

సలంబశిఖరేలంబే లంబతోయదసన్నిభే
సత్వమాస్థాయమేధావీ హనూమాన్మారుతాత్మజః.

ஸ:*மாருதாதமஜ:*மேதாவீ*ஹநூமாந* ... ... *
லமபதோயதஸனனிபே*லமபே*லமபசிகரே*ஸதவம*ஆஸதாய* (க)

నిశిలంకాంమహాసత్వో వివేశకపికుంజరః
రమ్యకాననతోయాఢ్యాం పురీంరావణపాలితాం

மஹாஸதவ:*கபிகுஞ்சர:*ரமயகாநநதோயாட்யாம* ... ... *
ராவணபாலிதாம*லஙகாம*புரீம*நிசி*விவேச* ... ... (உ)

శారదాంబుధరప్రఖ్యై ర్భవనైరుపశోభితాం
సాగరోపమనిర్ఘోషాం సాగరానిలసేవితాం,

சாரதாமபுதாபரகயை:*பவநை:*உபசோபிதாம* .. .. .. *
ஸாகரோபமநிர்கோஷாம்*ஸாகராநிலஸேவிதாம* ... ... (ங)

సుపుష్టబలసంఘుష్టాం యథైవవిటపావతీం
చారుతోరణనిర్యూహాం పాండురద్వారతోరణాం

விடபாவதீமயதைவ*ஸுபுஷ்டபலஸஙகுஷ்டாம* ... ... *
சாருதோரணநிரயூஹாம*பாணடுரதவாரதோரணாம* ... ... (ச)

புகழ பெறறவரும*மாருத குமாரரும்*மிகவும புத்தி நுட்ப முடைய வருமாகிய*சிறியதிருவடி*நீருணடுலாவுகினற மேகத்தை நிகாத்து*லம்ப மென்னும பெயாபெறற * ஸுவேலமலையின் சிகரத்தில் (நினறு) திறமை யை * மேறகொண்டு * (க) இவவண்ணம் மஹாஸதவம் உடையவரும * வாநராகளுள் சிறந்தவரு'ம*ஆகையாலே*அழகிய பூஞசோலைகள சூழ்ந்து நீரவளமுறறு விளங்குகினற*இராவணனுலே பாதுகாககபபட்ட*இலங்கை யென்னும் * நகரிக்குள * இரவில * புகுந்து * (உ) சரத்கால மேகங்கள் போன்ற*மாடமாளிகைகளினுலே*விளஙகியும் * கடலினெலிபோன்ற ஜன கோலாஹலமொலித்தும் * அலைகடலின் குளிர்ந்த காறறு வீசியும் * (ங) விடபாவதி யென்னும் குபேரனுடைய பட்டணத்தைப்போலவே * நன்கு போஷணஞ்செய்யப்பட்ட சதுரங்கபலங்களினுலொலிக்கப்பட்டும் * அழ கிய தோரணவாயிலில கட்டிய மதவேழம் திகழ்ந்தும் * வெண்மையுற்ற த்வாரதோரணம் காட்டியும் * ... ... (ச)

భుజగాచరితాం గుప్తాం శుభాం భోగవతీమివ
తాం సవిద్యుద్ఘనాకీర్ణాం జ్యోతిర్మార్గనిషేవితాం.

புஜகாசரிதாம்*போகவதீமிவ*குப்தாம*சுபாம*தாம* ... ... *
விதயுதகனாகீர்ணாம்*ஜ்யோதிர்மார்கநிஷேவிதாம*ஸ:*... ... (௫)

మన్దమారుతసంచారాం యథేన్ద్రస్యామరావతీం
శాతకుంభేన మహతా ప్రాకారేణాభిసంవృతాం.

இந்த்ரஸ்ய*அமராவதீமயதா*மந்தமாருதஸஞ்சாராம்* ... .. *
சாதகும்பேந*மஹதா*ப்ராகாரேண*அபிஸம்வ்ருதாம* ... (௬)

కింకిణీజాలఘోషాభిః పతాకాభిరలంకృతాం
ఆసాద్య సహసా హృష్టః ప్రాకారమభిపేదివాన్
విస్మయావిష్టహృదయః పురీమాలోక్య సర్వతః.

கிங்கிணீஜாலகோஷாபி:*பதாகாபி:*அலங்க்ருதாம* ... *
ஆஸாத்ய*ஹ்ருஷ்ட:*ஸஹஸா*ப்ராகாரம*அபிபேதிவான*... ...*
புரீம்*ஸர்வத:*ஆலோக்ய*விஸ்மயாவிஷ்டஹ்ருதய:* ... ...(௭)

జాంబూనదమయైర్ద్వారై ర్వైడూర్యకృతవేదికైః
వజ్రస్ఫటికముక్తాభి ర్మణికుట్టిమభూషితైః.

ஜாம்பூநதமயை:*த்வாரை:*வைடூர்யக்ருதவேதிகை:* . ... *
வஜ்ரஸ்படிகமுக்தாபி:*மணிகுட்டிமபூஷிதை:* ... ... (௮)

తప్తహాటకనిర్యూహై ర్రాజతామలపాండరైః
వైడూర్యకృతసోపానైః స్ఫాటికాన్తరపాంసుభిః.

தப்தஹாடகநிர்யூஹை:*ராஜதாமலபாண்டுரை:* ... . *
வைடூர்யக்ருதஸோபாநை:*ஸ்படிகாந்தரபாம்ஸுபி:*... .. (௯)

நச்சரவங்களுலாவுகின்ற*போகவதி பட்டணம்போலவே * பாதுகாக்கப்பட்டும் * நலந்தருவதும*புகழ்பெற்றதும * மின்னற்கொடிகளின் நிரைகளினால் பரவப்பட்டதும * விண்மீன்களின் வழிகளடர்ந்ததுமாதலின் * அந்தச் சிறியதிருவடி * (கண்டு) (௫) தேவேந்திரனுடைய * அமராவதியென்னும் விண்ணகரைப்போல * மந்தமாருதம் வீசியும் * மாற்றுயர்ந்த பொன்னாற்செய்த* பெரிய*மதிள் சுவரினால்*சூழப்பட்டும* (௬) கிங்கிணி மணிகளின் வரிசைகளொலிக்கின்ற * பதாகைகளினால்* அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டுமிருக்கின்ற * அந்த இலங்காபுரியை * யெங்கும * மேன்மேலும பார்த்து * வியப்புற்ற மனமுடையனாகி * யாங்கில் சென்று*மனமகிழ்ந்து* விரைவாக * அம்மதிட்சுவரின்மேல் * ஏறினார்* (௭) பொன்மயமாகிய* துவாரங்களினாலும் * வைடூரிய மணிகளிழைத்த வேதிகைகளினாலும * வைரம் படிகம் முத்துகளினாலும*மணிகளிழைத்துத் தளஞ்செய்த பூமிகளினணிகளினாலும்* (௮) உருக்கிய பொன்னாற்செய்த மகமேறிய யானைகளினாலும் * வெள்ளியினாலியற்றப்பட்டு நிர்மலமாகி வெண்மை பொருந்தியும்*வைடூர்யமணிகளினாற்செய்த படிகள் கட்டியும் * படிகக்கற்களினாற் செய்திடையில் தூவிய துகளுற்றும * ... ... (௯)

చారుసంజవనోపేతైః ఖమివోత్పతితైశ్శుభైః
క్రౌంచబర్హిణసంఘుష్టై రాజహంసనిషేవితైః

சாருஸஞ்சவனோபேதை:*கம*உத்பதிதைரிவ*சுபை:* ... ... *
க்ரௌஞ்சபார்ஹிணஸங்குஷ்டை:*ராஜஹம்ஸநிஷேவிதை:* (௧௧)

తూర్యాభరణనిర్ఘోషైః స్సర్వతః ప్రతినాదితాం
వస్వోకసారాప్రతిమాం తాం వీక్ష్యనగరీంతతః
ఖమివోత్పతితాంలంకాం జహర్షహనుమాన్కపిః

தூர்யாபரணநிர்கோஷை:*ஸர்வத:*ப்ரதிநாதிதாம* ... ... *
வஸ்வோகஸாராப்ரதிமாம*தாம*கம*உத்பதிதாமிவ* ... ...*
லங்காம*நகரீம*வீக்ஷ்ய*தத:*ஹநுமாந*கபி:*ஜஹர்ஷ*... (௧௨)

తాంసమీక్ష్యపురీంరమ్యాం రాక్షసాధిపతేశ్శుభాం
అనుత్తమామృద్ధియుతాం చింతయామాసవీర్యవాన్.

ரம்யாம*ராக்ஷஸாதிபதே:*சுபாம*அநுத்தமாம*ருத்தியுதாம்* . *
தாம*புரீம*ஸமீக்ஷ்ய*வீர்யவாந*சிந்தயாமாஸ* ... ... (௧௩)

నేయమన్యేననగరీశక్యా ధర్షయితుంబలాత్
రక్షితారావణబలై రుద్యతాయుధధారిభిః.

உத்யதாயுததாரிபி:*ராவணபலை:*ரக்ஷிதா*இயம்* ... ... *
நகரீ*அந்யேந*பலாத*தர்ஷயிதும*நசக்யா* ... ...(௧௪)

కుముదాంగదయోర్వాపి సుషేణస్యమహాకపేః
ప్రసిద్ధేయంభవేద్భూమి ర్మైందద్వివిదయోరపి.

குமுதாங்கதயோ:வாபி*மஹாகபே:*ஸுஷேணஸ்ய* ... ... *
மைந்தத்விவிதயோ:அபி*இயம*பூமி:*ப்ரஸித்தா*பவேத*... (௧௫)

அழகிய சபைகள கட்டியும்*ஆகாயத்தின*மேலெழுந்தனபோலவும்*நலந்தருவனவும * குரௌஞ்சம மயில முதலியவற்றால ஒலிக்கப்பட்டும * சிறந்த அன்னப்பறவைகளினால் சூழப்பட்டும் * (விளங்குகின்ற பற்பல மாடமாளிகைகள திகழ்ந்தும) (௧௧) நிருத்தகீதவாத்தியங்களினுடையவும் பற்பல கலன்களினுடையவும சிறந்த வொலிகளினால்* எங்கும்*ஒலிக்கப்பட்டும்*வஸ்வோகஸாரையென்னும நகரியை நிகர்த்தும்* புகழுற்றும்* விண்ணிடையில*எழுந்ததுபோலவுமுள்ள * அந்த இலங்கை யென்னும* நகரியைக்*கண்டு*உடனே*சிறியதிருவடி*வாநராஜாதியாதலின* மிக மகிழ்ந்தனர்* (௧௨) அழகுற்று * இராவணனுக்கு*நலம்பெருக்கி * நிகரின்றி* பபெருஞ்செல்வம் நிறைந்துள்ள * அந்த*இலங்கையைக்*கண்டு* (அவர்) வீரமுடையவராகியும் * சிந்தை யுற்றனர் * (௧௩) எப்பொழுதும் படைகளைக் கையிலேந்தி நிற்கின்ற * ராவணனுடைய சேனைகளினால் * பாதுகாக்கப்பட்ட*இந்த*இலங்கை*பகைகொண்ட மற்றெவராலும்* வலிமையால்*அழிக்க*முடியாது* (௧௪) (ஒருகால்) குமுதாங்கதர்களுக்காவது * கபிகளுள் சிறந்த*ஸுஷேணனுக்காவது*மைந்தத்விவிதர்களுக்காவது* இந்த*இடம்*புகுந்து காணற்குரியதாக*ஆகும்* ... ... (௧௫)

వివస్వతస్తనూజస్య హరేశ్చ కుశపర్వణః
ఋక్షస్య కేతుమాలస్య మమ చైవ గతిర్భవేత్

விவஸ்வத꞉ * தநூஜஸ்ய * குசபர்வண꞉ * ஹரேச்ச * ... *
ரிக்ஷஸ்ய * கேதுமாலஸ்ய * மமசைவ * கதி꞉ * பவேத் * (௧௬)

సమీక్ష్య తు మహాబాహూ రాఘవస్య పరాక్రమం
లక్ష్మణస్య చ విక్రాన్త మభవత్ప్రీతిమాన్ కపిః

மஹாபாஹூ꞉ * கபி꞉ * ராகவஸ்ய * பராக்ரமம் * லக்ஷ்மணஸ்ய ச * *
விக்ராந்தம் * ஸமீக்ஷ்ய து * ப்ரீதிமாந் * அபவத் * . (௧௭)

తాం రత్నవసనోపేతాం గోష్ఠాగారావతంసకాం
యన్త్రాగారస్తనీమృద్ధాం ప్రమదామివ భూషితాం.

தாம் * ரத்நவஸநோபேதாம் * கோஷ்டாகாராவதம்ஸகாம் * *
யந்த்ராகாரஸ்தநீம் * ருத்தாம் * பூஷிதாம் * ப்ரமதாமிவ * .. (௧௮)

తాం నష్టతిమిరాం దీప్తైర్భాస్వరైశ్చ మహాగృహైః
నగరీం రాక్షసేన్ద్రస్య దదర్శ స మహాకపిః

தீபை꞉ * பாஸ்வரைச்ச * மஹாக்ருஹை꞉ * நஷ்டதிமிராம் * . *
தாம் * ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய * நகரீம் * ஸ꞉ * மஹாகபி꞉ * ததர்ச * ... (௧௯)

అథ సా హరిశార్దూలం ప్రవిశన్తం మహాబలం
నగరీ స్వేన రూపేణ దదర్శ పవనాత్మజం

அத * ஸா * நகரீ * ஹரிசார்தூலம் * ப்ரவிசந்தம் * *
மஹாபலம் * பவநாத்மஜம் * ஸ்வேந * ரூபேண * ததர்ச * ... (௨௦)

கதிரவன் * திருக்குமாரனாகிய மகாராஜருக்கும் * குசபர்வனென்னும் * வானரனுக்கும் * ரிக்ஷனென்பவனுக்கும் * கேதுமாலனென்பவனுக்கும் * எனக்கும் மாத்திரமே * யொருக்கால் இவ்விலங்கைக்குள் புகுமாறு * நேரினும் நேரும் * (௧௬) (என்றிவ்வகையாகத் தமக்குள்ளாராய்ந்தும்) சிறந்த தோள்வலியுற்ற * வானரவீரராகிய அவர் * (அந்தச் சிறிய திருவடி) பெருமாளுடைய * பராக்கிரமத்தையும் * இளையபெருமாளுடைய * தோள்வலியையும் * நன்கு நினைந்து * மனமகிழ்வுற்றவராகி * (௧௭) அந்தச் * சிறந்த மணிகள் நிறைந்துயர்ந்த ஆடைகளைப் பொருந்தியும் * காமபசுக்களுறையுமுயர்ந்த மாளிகைகளென்னும் முடியணிகள் திகழ்ந்தும் * படைச்சாலைகளென்னும் பருத்த கொங்கைகளுடையதாயும் * பலவகைச் செல்வமிகுந்ததாயும் * அலங்காரஞ் செய்யப்பட்ட * மதமுற்ற மடந்தை போன்றதும் * (௧௮) ஒளிமிகுந்து * தூசற்று நின்மலமாய் விளங்குகின்ற * சிறந்த மாடமாளிகைகளினால் * இருளின்றிப் * புகழ்மலிந்த * அந்த ராக்ஷஸராஜனாகிய ராவணனுடைய * நகரியை * அந்தச் * சிறந்த வானரவுருவமுற்றவராகவே * எழுந்து பார்த்தனர் (௧௯) பின்னர் * அந்த * லங்காபுரிக்கதிதேவதையானவள் * வானரர்களுள் மிக வீரமுடையவராகி * யிலங்கைக்குட் செல்லுகின்ற * சிறந்த பலமுடைய * வாயுகுமாரராகிய சிறியதிருவடியைத் * தனக்கியல்பாயுள்ள * பெண்ணுருவுற்றவளாகவே * கண்ணுற்று * ... ... (௨௦)

సాతంహరివరందృష్ట్వా లంకారావణపాలితా
స్వయమేవోత్థితాతత్ర వికృతాననదర్శనా

தத்ர*ஸ்வயமேவ*உத்திதா*ராவணபாலிதா*ஸா*லங்கா* *
தம*ஹரிவரம*த்ருஷ்ட்வா*விக்ருதானநதர்சனா* (உக)

పురస్తాత్కపివర్యస్య వాయుసూనోరతిష్ఠత
ముఞ్చమానా మహానాదమబ్రవీత్పవనాత్మజం.

மஹாநாதம*முஞ்சமானா*கபிவர்யஸ்ய*வாயுஸூநோ:* ... *
புரஸ்தாத*அதிஷ்டத*பவநாத்மஜம*அப்ரவீத* (உஉ)

కస్త్వం కేన చ కార్యేణ ఇహ ప్రాప్తో వనాలయ
కథయస్వేహ యత్తత్త్వం యావత్ప్రాణా ధరన్తి తే.

வநாலய*த்வம*க:*கேந*கார்யேண*இஹ*ப்ராப்த:* ... *
தே*ப்ராணா:*யாவத*தரந்தி*இஹ*யத*தத்வம*கதயஸ்வ. (உங)

న శక్యం ఖల్వియం లంకా ప్రవేష్టుం వానర త్వయా
రక్షితా రావణబలై రభిగుప్తా సమన్తతః

வாநர*ராவணபலை:*ரக்ஷிதா*ஸமந்தத:*அபிகுப்தா* ... *
இயம*லங்கா*த்வயா*ப்ரவேஷ்டும்*நசக்யம கலு* (உச)

అథ తామబ్రవీద్వీరో హనూమానగ్రతస్స్థితాం
కథయిష్యామి తే తత్త్వం యన్మాం త్వం పరిపృచ్ఛసి

அத*வீர:*ஹநூமான*அக்ரத:*ஸ்திதாம*தாம*யத*மாம*....*
த்வம*பரிப்ருச்சஸி*தத்வம*தே*கதயிஷ்யாமி*அப்ரவீத* (உரு)

அவ்விடத்தில்:தானே*கட்புலனாகி நின்று*இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டவளும் * மகிமையுற்ற*அந்த இலங்கைக்கு தேவதையாகியவளுமாதலின்*அந்த*வானரகோமானைக்*கண்ணுற்றவுடன்*விகாரமுற்ற முகமும் கண்ணோக்குமுடையவளாகி* (உக) பேரிரைச்சல்*விட்டு * வானரவீரரும்*மாருதகுமாரருமாகிய அந்த அனுமானுக்*கெதிராக வந்து * நின்று* மேலுமவனைநோக்கி * யிவ்வண்ணம் வினவினள்* (உஉ) அடா காட்டிலுறையுமியல்புற்றவானரனே*நீ*யாவன்*என்ன * காரியத்தினால்*இங்கே*வந்தனை * உன்னுடைய * உயிர் * எவ்வளவுக்குள் * போகாதிருக்கின்றனவோ அதற்குள்ளாகவே*இவ்விஷயத்தில*யாது*உண்மையோ அதனை * மறையாதுரை*(உங) அடாகுரங்கே*ராவணன சேனைகளினால்*காக்கப்பட்டும*நாற்புறங்களிலும*என்னாலுமூக்கமுற்றுப பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்ற* இந்த*லங்காபுரியானது*உன்னால்*புகுதற்கும*அரியதேயாகின்றது (உச) எனறிவ்வண்ணமிலங்கை வினவியபினபு* வீரமுடைய*அனுமான்*எதிராக*நின்ற*அந்த லங்கையை நோக்கி*(கேளடிபெண்ணே)எவ்விஷயத்தை* யென்னை*நீ*வினவுகின்றனையோ*அதனதுண்மையை*யுனக்குப் * பின்புரைசெயவேன்*என்று மொழிந்து*... ... ... (உரு)

కాత్వంవిరూపనయనా నగరద్వారేవతిష్ఠసి
కిమర్థంచాపిమాంరుద్ధ్వా నిర్భర్త్సయసిదారుణే.

*விருபநயநா*தவம*கா*கிமாததஞசாபி*மாம்*ருத்வா* ... **
*புரதவாரே*அவதிஷ்டஸி*தாருணே*நிபதஸயஸி* ... (௨௬)*

హనూమద్వచనం శ్రుత్వాలంకాసాకామరూపిణీ
ఉవాచవచనంక్రుద్ధా పరుషంపవనాత్మజం

*காமரூபிணீ*ஸா*லஙகா*ஹநூமதவசனம*சுருதவா* ... **
*கருததா*பவநாதமஜம*பருஷம*வசனம*உவாச* .. (௨௭)*

అహంరాక్షసరాజస్య రావణస్యమహాత్మనః
ఆజ్ఞాప్రతీక్షాదుర్ధర్షా రక్షామినగరీమిమాం.

*அஹம*ராக்ஷஸராஜஸய*மஹாதமனஃ*ராவணஸய* **
*ஆஜஞாபரதீக்ஷா*துாதாஷா*இமாம*நகரீம*ரக்ஷாமி*... (௨௮)*

నశక్యామామవజ్ఞాయ ప్రవేష్టుంనగరీత్వయా
అద్యప్రాణైఃపరిత్యక్తః స్వప్స్యసేనిహతోమయా

*நகரீ*தவயா*மாம*அவஜஞாய*ப்ரவேஷடும*நசகயா* ... **
*அதய*மயா*நிஹதஃ*பராணைஃ*பரிதயகதஃ*ஸவபஸயஸே* (௨௯)*

అహంహినగరీలంకా స్వయమేవప్లవంగమ
సర్వతఃపరిరక్షామి హ్యేతత్తేకథితంమయా,

*பலவஙகமஃ*அஹம்ஹி*லஙகா*நகரீ*ஸவயமேவ* ... **
*ஸாவதஃ*பரிரக்ஷாமி*ஏதத்ஹி*தே*மயா*கதித * ... (௩0)*

(மீளவுமவனை நோக்கி யடிபெண்ணே) கொடுமைகொண்டகண்ணுற்ற* நீ*யாவள*என்*என்னைத*தடுத்து*கோபுரவாயிலில்*நின்று * கொடுமை கொண்டு*பயமுறுத்துகின்றனை*என்று வினவினா (௨௬) காமரூபமுற்ற* அந்த*லஙகாபுரியும*சிறியதிருவடியின் வாககியததைக்*கேட்டுச * சினங் கொணடு*மாருத குமாரனை நோக்கி*வன்*மொழி*இவவணணம் மொழி நதனள*(௨௭) (கேளடா வாநரா) யான்*ராக்ஷஸாகோனும*மஹாமகிமை யுற்றவனுமாகிய*ராவணனுடைய * கட்டளையை யெதிர்பாாததுச செயபவ ளும*பிறரால் தீங்கு செய்வதற்கரியவளுமாகி* யிந்த * லங்காநகரியைப்* பாதுகாத்து வருகினறேன*(௨௮) (அடா) இந்நகரியானது*நீ*யென்னை* யலக்ஷியஞசெயது*புகுதறகு*அரியதேயாகும * இப்பொழு*தென்னால* நீ யடிககப்பட்டு*உயிா*மாய்நது*தரையிலவீழநதிறககப்போகின்றனை(௨௯) அடா தாவுந்திறமையுறற குரஙகே*யான்* இலங்கையெனனும் * இந்நகரி யேயாகி * யானே யென்னை*நாறபுறஙகளிலும*பாதுகாத்துககொண்டிருக் கினறேன் * இதுதான் * உனக்கு*நான் * உணமையாக வுரைசெய்தேன் * (என்றனள்) ... ... (௩0)

లంకాయావచనంశ్రుత్వా హనుమాన్మారుతాత్మజః
యత్నవాన్సహరిశ్రేష్ఠస్థితశ్శైలఇవాపరః.

மாருதாதமஜ꞉*ஹரிசரேஷட꞉*ஸ꞉*ஹநூமான*லஙகாயா꞉*... *
வசனம*சருதவா*யதநவான*அபர꞉*சைல꞉*இவ* . (௩௧)

సతాంస్త్రీరూపవికృతాం దృష్ట్వావానరపుంగవః
ఆబభాషేఽథమేధా వీసత్వవాన్ప్లవగర్షభః

வாநரபுஙகவ꞉*பலவகாஷப꞉*ஸதவவான*மேதாவீ*ஸ꞉* *
அத*ஸதரீருபவிகருதாம*தாம*தருஷடவா*ஆபபாஷே* (௩௨)

ద్రక్ష్యామినగరీంలంకాం సాట్టప్రాకారతోరణాం
ఇత్యర్థమిహసంప్రాప్తః పరంకౌతూహలంహిమే

ஸாடடபராகாரதோரணும*லஙகாம*நகரீம*தரகஷயாமி* ... *
இதயர்தம*இஹ*ஸமபராபத꞉*மே*பரம*கௌதூஹலம்ஹி (௩௩

వనాన్యుపవనానీహ లంకాయాఃకాననానిచ.
సర్వతోగృహముఖ్యాని ద్రష్టుమాగమనంహిమే.

இஹ*வநாநி*உபவநாநி*லஙகாயா꞉*காநநாநிச*ஸாவத꞉* . *
கருஹமுகயாநி*தரஷடும*மே*ஆகமனமஹி* ... (௩௪)

తస్యతద్వచనంశ్రుత్వా లంకాసాకామరూపిణీ
భూయఏవపునర్వాక్యంబ భాషేపరుషాక్షరం

காமரூபிணீ*ஸா*லஙகா*தஸய*தத வசனம*சருதவா* ... *
பூய ஏவ*பருஷாக்ஷரம*வாகயம*புன꞉*பபாஷே* ... (௩௫)

வாயுகுமாரரும் * வாநராகளுள் சிறந்தவருமாகிய*அந்த*அனுமான்* இலங்கையின*வாககியததைச்*செவியுற்ற*அவளை வெறறுகொளளும்படி முயறசிகொண்டு*வேறொரு*மாமலை*போன்றவராகி* (௩௧) வாநராகளுள சிறந்தவரும*பாய்ந்து போபவருள முதலைமையாகியவரும * சிறநத வலிமையுறறவரும * நுண்ணறிவுடையோரும * புகழுடையோருமாதலின் * பின்பு * பெண்ணுருவததில மிகவும விகாரமாகிய * அநத இலங்கையை * நோககி*மொழியலுறறனா* (௩௨) (கேளடி பெணணே) அடடப்ராகார தோரணங்களுடன்கூடிய*இவ்விலங்கா*நகரையைக*கணணுறலவேண்டும்* என்பதறகாகவே*இஙகே*யானெயதினேன் * எனக்*கிவவிஷயத்தில் மிகவும் ஆவலுளதனறே* (௩௩) இஙகு*இயல்பாயுளள காடுகளையும * மாளிகளைசசுறறி வளர்க்கபபட்ட உததியானவனஙகளையும * இலங்கைககுப் * பிரதானமாக வளர்க்கபபட்ட பூநதோடடஙகளையும * நாற்புறங்களிலுமுளள*சிறந்த வீடுகளையும*கணணுறுவதறகாகவே * யான * இஙகெயதினேன்* (என்றனா) (௩௪) காமரூபமுளள*அநத * இலங்கையானவள*அந்தச் சிறியதிருவடியினுடைய* அவவாக்கியததைச*செவியுற்று * மிகவும* கொடுமை*கொண்ட சொற்களுறற * வன்மொழியை * மீளவும * மொழியலுற்றனள* ... ... (௩௫)

మామనిర్జిత్య దుర్బుద్ధే రాక్షసేశ్వరపాలితాం
నశక్యమద్య తేద్రష్టుం పురీయం వానరాధమ.

துர்புத்தே*வாநராதம*ராக்ஷஸேச்வரபாலிதாம*மாம* ... *
அநிர்ஜித்ய*இயம*புரீ*அத்ய*தே*த்ரஷ்டும*நசக்யம*... (௧௬)

తతస్స కపిశార్దూల స్తామువాచ నిశాచరీం
దృష్ట్వా పురమిమాం భద్రే పునర్యాస్యే యథాగతం.

ததஃ*ஸஃ*கபிசார்தூலஃ*பத்ரே*இமாம*புரீம*த்ருஷ்ட்வா*. . *
புநஃ*யதாகதம*யாஸ்யே*தாம*நிசாசரீம*உவாச* ... (௧௭)

తతః కృత్వా మహానాదం సా వై లంకా భయావహం
తలేన వానరశ్రేష్ఠం తాడయామాస వేగితా.

ததஃ*ஸா*லங்கா*பயாவஹம*மஹாநாதம*க்ருத்வா* .. *
வேகிதா*வாநரச்ரேஷ்டம*தலேந*தாடயாமாஸ* ... (௧௮)

తతస్స కపిశార్దూలో లంకయా తాడితో భృశం
ననాద సుమహానాదం వీర్యవాన్ పవనాత్మజః.

ததஃ*ஸஃ*கபிசார்தூலஃ*வீர்யவான*பவநாத்மஜஃ* ... *
லங்கயா*ப்ருசம*தாடிதஃ*ஸுமஹாநாதம*நநாத* ... (௧௯)

తతస్సంవర్తయామాస వామహస్తస్య సోఙ్గుళీః
ముష్టినాభిజఘానైనాం హనుమాన్ క్రోధమూర్ఛితః.

ததஃ*க்ரோதமூர்ச்சிதஃ*ஸஃ*ஹநுமான*வாமஹஸ்தஸ்ய* . *
அங்குளீஃ*ஸம்வர்தயாமாஸ*முஷ்டிநா*ஏநாம*அபிஜகாந* (௨0)

அடா துர்ப்புத்தியுள்ள*அற்பக்குரங்கே*அரக்கர்கோனாகிய ராவண னால் பாதுகாக்கப்பட்ட*என்னை*வென்றிகொள்ளாமல்*இந்த*நகரியான து*இப்பொழுது*நீ*காணப்தற்கும*சக்கியமாகுமோ*(ஒருக்காலும் யான் புகுதவொட்டேன் என்றனள்) (௧௬) பின்*பந்த*வாநரவீரராகிய சிறியதி ருவடியும*அடி நலமுற்ற பெண்ணே*இந்*நகரியைச்*சுற்றிப்பார்த்து*மீள வும*வந்தவாறு*செல்வேன்*என்றந்த*நிசாசரியை நோக்கி*மொழிந்த னா*(௧௭) பின்*பந்த*லங்கையானவள்*அச்சமுறுமாறு*பேரிரைச்ச*லிட்டு*வேகமுற்றெதிர்த்து*வாநரர் தலைவராகிய அந்த மாருத குமார னைக்*கரதலத்தினால்*நோக்கி யறைந்தனள்(௧௮) பின்*பந்த அநுமான*கபிகளுள் புலிபோன்றவரும*தோள்வலி யுற்றவரும*மஹாபலமமைந்த வருமாதலின்*அந்த லங்கையினால்*மிகவு*மறையப்பட்டவராகியும்*லக்ஷி யஞ்செய்யாமல மிகவும கெட்டியாகக்*கர்ஜனை செய்து*(௧௯) மேலும*சினமூண்டு*புகழ்பெற்றவரும்*அநுமானென்னும வல்லமைப்பெயர் பெற்றவருமாதலின்*(பெண்ணை வலது கையினாலடிப்பது இகழ்வென நினைந்து) இடது கையின்*விரல்களை*மடக்கி*முட்டியினா*லிவ்விலங்கை யைக்*குத்தினா* ... ... (௨0)

స్త్రీచేతిమన్యమానేన నాతిక్రోధస్స్వయంకృతః

ஸ்திரீசேதி*மன்யமானேந*அதிக்ரோத:*ஸ்வயம*க்ருத:* (௪௦)

సాతుతేనప్రహారేణ విహ్వలాంగీనిశాచరీ

పపాతసహసాభూమౌ వికృతాననదర్శనా.

ஸா து*நிசாசரீ*தேந*ப்ரஹாரேண*விஹ்வலாங்கீ* ... *
விக்ருதாநநதாசனு*ஸஹஸா*பூமௌ*நிபபாத* ... (௪௧)

తతస్తుహనుమాన్ ప్రాజ్ఞస్తాందృష్ట్వావినిపాతితాం

కృపాంచకారతేజస్వీమన్య మానస్త్రియన్తుతాం.

ததஸது*ப்ராஜ்ஞ:*தேஜஸவீ*ஹனுமான*விநிபாதிதாம*தாம* .*
த்ருஷ்டவா*தாந து*ஸ்திரியம*மனயமான:*க்ருபாம*சகார (௪௨)

తతోవైభృశసంవిగ్నాలంకా సాగద్గదాక్షరం

ఉవాచాగర్వితంవాక్యం హనూమన్తంప్లవంగమం.

ததோ வை*ஸா*லங்கா*ப்ருசஸம்விக்னா*பலவங்கமம* . *
ஹநூமந்தம*கதகதாக்ஷரம*அகர்விதம*வாக்யம*உவாச* (௪௩)

ప్రసీదసుమహాబాహో త్రాయస్వహరిసత్తమ

సమయేసౌమ్యతిష్ఠన్తి సత్త్వవన్తోమహాబలాః.

ஸுமஹாபாஹோ*ஸௌம்ய*ஹரிஸத்தம*ப்ரஸீத ... *
த்ராயஸவ*ஸத்வவந்த:*மஹாபலா:*ஸமயே*திஷ்டந்தி* (௪௪)

(அந்த மாருதி யவளை) பெண்ணென்று*கருதினராதலின * கடுஞ்சின*மவள் மீது*தாங்*கொண்டிலர* (௪௦) அந்த*நிசாசரியும்*அந்த* அனுமான குத்தின குத்தினால*சலிவுற்றவயங்களையுடையவளும்*விகாரமுற்ற முகத்தையும கண்விழியுமுற்றவளுமாகி*யுடனே*தரையில * வீழ்ந்தனள*(௪௧) பின்பு*தருமநூலுணர்ந்தவரும்*சிறந்த பராக்கிரமமுடையவருமாகிய*இவ்வனுமான*அடிபட்டுத் தரையில் வீழ்ந்திருக்கின்ற*அவ்விலங்கையைப்பார்த்து* அவளைப*பெண்ணென*வெண்ணமுற்றவராதலின்*அவண்மீதருள*செய்தனர* (௪௨) அநந்தர*மந்த * இலங்கையானவள* மிகவுமச்சங்கொண்டு * வானர தலைவராகிய * அனுமானை நோக்கி*நன்கு புலப்படாமல தடையுற்ற வெழுத்துக்களையுமற்றும * செருக்கின்றி வினயம பூண்டும்*ஒருமொழி*மொழியலுற்றனள (௪௩) சிறந்த தோள்வலியுற்றவராகியும்*தண்மைகொண்ட*வானராதிபரோ*என்மீதருள்செய்து*பாதுகாத்தளித்தருள்க * ஸத்துவகுணமுடையவரும் * சிறந்த பலமுடையவருமாகிய பெரியோர்கள்*நற்சமயங்களில*கட்புலனாகி நின்று பாதுகாக்கின்றனர்களல்லரோ* ... ... (௪௪)

అహంతునగరీలంకా స్వయమేవప్లవంగమ
నిర్జితాహంత్వయావీర విక్రమేణమహాబల.

பலவங்கம*அஹந்து*ஸவயமேவ*லங்கா*நகரீ* . ... *
வீர*மஹாபல*அஹம்*தவயா*விகரமேண*நிஜ்ஜிதா* ... (௪௫)

ఇదంతుతథ్యం శృణువైబ్రు వత్యా మేహరీశ్వర
స్వయంభువాపురాదత్తం వరదానంయథామము.

புரா*ஸவயமபுவா*வரதானம*யதா*மம*தததம* . *
இதந்து*தத்யம*ஹரீசவர*மே*ப்ருவந்தயா॰*சருணு*... (௪௬)

యదాత్వాంవానరః కశ్చిద్విక్రమాద్వశమానయేత్
తదాత్వయాహివిజ్ఞేయం రక్షసాంభయమాగతం.

கசசித*வாநர॰*யதா*விகரமாத*தவாம*வசம*ஆநயேத* ... *
ததா*ஹி*ரக்ஷஸாட *பயம*ஆகதம*தவயா*விஜ்ஞேயம* ... (௪௭)

సహిమేసమయస్సౌమ్య ప్రాప్తోద్యతవదర్శనాత్
స్వయంభువిహితస్సత్యోన తస్యాస్తివ్యతిక్రమః.

ஸௌமய*அதய*தவ*தாசஞத*ஸஹி*ஸமய॰*மே*பரா பத॰*.. *
ஸவயமபுவிஹித॰*ஸதய॰*நஸ்ய* வயதிகரம॰*நாஸதி* (௪௮)

సీతానిమిత్తంరాజ్ఞస్తురావణ స్యదురాత్మనః
రక్షసాంచైవసర్వేషాం వినాశస్సముపాగతః.

ராஜ்ஞஸது*துராதமன॰*ராவணஸய*ஸாவேஷாம* ... *
ரக்ஷஸாஞசைவ*ஸீதாநிமிததம*விநாச॰*ஸமுபாகத॰*.. (௪௯)

கேளீர் வலீமுககோனே * யான்*நிஜரூபம்பூண்ட * இலங்கையென்னும் * நகரிககதிதேவதையாகின்றேன் * வீரமுடையோரும * சிறந்த பலமுடையோருமாகிய தீரரே*யான்*உம்மால்*பராக்கிரமத்தினுலே*வெற்றிகொளளபட்டேன்* (௪௫) முன்பு*நான்முகதேவன*வரம*எவவண்ணமெனக் * களித்தனனே * இதன*துண்மையை*வாநரவீரரே*யானுரைசெயக*கேட்டருளீர* (௪௬) (கேளடி பெண்ணே) ஒரு*வாநரன * எப்போழுது * விககிரமததினு*லுன்னை வென்று * தன்வசஞ*செயதுகொள்வானே*அபபொழுதே*ராக்ஷஸர்களுக*கழிநதிறக்குஙகாலம * நேர்ந்ததெனை*நீ*யறிந்துகொளக* (௪௭) கேளீர ஸௌமுகரே * இப்பொழுது*தேவரா*யான்*கண் ணுறறதனுல்*அந்தக்* காலமே*யெனக்கு * நேர்ந்ததென நம்புகின்றேன்*பிரஹ்மதேவன் * வாக்கியம * ஸத்தியமாகுமேயல்லது*அதற்கு*வேறுபா*டொருபொழுது மிலலையன்றே* (௪௮) எமக்கெல்லாமரசனும்*கொடுந்தன்மையுற்றவனுமாகிய*ராவணனுக்கும்*மற்றுமளவற்றுளள*ராக்ஷஸர்களுக்கும்*ஸீதாபிராட்டியினநிமித்தமாய்*சாகுங்காலங்*கிட்டிவந்தது* ... . (௪௯)

తత్ప్రవిశ్య హరిశ్రేష్ఠ పురీం రావణపాలితాం
విధత్స్వ సర్వకార్యాణి యానీహ వాంఛసి

ஹரிச்ரேஷ்ட * தத் * ராவணபாலிதாம் * புரீம் * ப்ரவிச்ய * ... *
யாநி யாநி * இஹ * வாஞ்சஸி * ஸர்வகார்யாணி * விதத்ஸ்வ * .. (ருoஉ)

ప్రవిశ్య శాపోపహతాం హరీశ్వర
శుభాం పురీం రాక్షసముఖ్యపాలితాం
యదృచ్ఛయా త్వం జనకాత్మజాం సతీం
విమార్గ సర్వత్ర గతో యథాసుఖం

ஹரீச்வர * சாபோபஹதாம் * ராக்ஷஸமுக்யபாலிதாம் * *
சுபாம் * புரீம் * த்வம் * யத்ருச்சயா * ப்ரவிச்ய * ஸர்வத்ர * ... *
யதாஸுகம் * கத: * ஸதீம் * ஜநகாத்மஜாம் * விமார்க * ... (ருகஉ)

கேளீர் வாநரயூதபரே * ஆதலால் * ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட * இவ்விலங்கைக்குள் * புகுந்து * எவ்வெக்காரியங்களை * யிங்குச் * செய்ய நினைக்கின்றீரோ * அவ்வக்காரியங்களெல்லாவற்றையும் * செய்தருள்க * (ருoஉ) மீளவும் கேளீர் வாநராதிபரே * பிரமதேவன் சாபத்தினாலழிவுறுவதும் * அரக்கர்கோனாகிய ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டதும் * உமக்கு நலம் பயக்குவதுமாகிய * இந்நகரிக்குள் * தேவர் * யதேச்சையாய் பிரவேசித்து * எல்லாவிடங்களிலும் * ஸுகமாகச் * சென்று * கற்புடைய * ஜநகராஜன் திருமகளாகிய ஸீதாபிராட்டியைத் * தேடிக் கண்டு ஸேவித்து மிகவு மனமகிழ்ந்து வாழ்க * (என்றிவ்வகையாக விலங்கை யினிமையாக மொழிந்து மகிழ்ந்து மௌனமடைந்தனள் * ... . (ருகஉ)

சுந்தரகாண்டத்தில் மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஸீதாதேவியைக் கொணர்ந்தது முதல் ராவணன் இலங்கையை மிகவும் ஜாக்கிரதையாகக் கொண்டிடைவிடாது பாதுகாக்கின்றனன் என்றும், ராக்ஷஸவீரர்களும் அப்படியே பாதுகாத்து வருகின்றனரென்றும் ஸ்ரீமத் வால்மீகிபகவான் கூறியிருக்கின்றனரோ? அப்படியிருக்கையில் சிறிய திருவடியும், இலங்கையும் வாக்குவாதம் செய்யும்போது ஏன் யாரும் கண்டிலர், அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் அடித்துக்கொண்டு கர்ஜனை செய்யும்போதாவது ஒருவரும் ஏன் கேட்டிலர் என்று சிலர் வினவுவார்கள்; அரணியத்தில் இன்னும் அனேக குரங்குகளிருந்ததுபோலவே இவரும் சிறிய வுருவங்கொண்டு தனித்திருந்தமையின், பிறரிவரைக் கண்டிருந்தபோதிலும் ஸாதாரணமான குரங்கென்றெண்ணிச் சென்றிருப்பார்கள்; இலங்கை தேவதையாதலால், சிறியதிருவடிக்குமாத்திரம் கட்புலனாகி நின்றிருப்பாள்; அன்றியில், இவர்கள் சண்டை செய்யும்பொழுது சந்தியாகாலமாதலால் அப்பொழுது நகரமெங்குமுழக்கப்பட்ட பேரி முதலிய வாத்திய நாதங்கள் மிகவொலித்துக்கொண்டிருந்தமையில், இவர்கள் கர்ஜனையையும் யாருங் கேட்டிரார்கள்; ஆதலின், இதனையே யவ்வினாவிடையாகக் கொள்க.

நான்காவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி இலங்கையுட்புகுந்து பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டே இராவணனுடைய அரண்மனைக்குட் சென்றது

స నిర్జిత్య పురీం శ్రేష్ఠాం లంకాం తాం కామరూపిణీం
విక్రమేణ మహాతేజా హనూమాన్ కపిసత్తమః

ஸ:*மஹாதேஜா:*கபிஸத்தம:*ஹநூமாந்*புரீம்*ச்ரேஷ்டாம் .*
காமரூபிணீம்*தாம்*லங்காம்*விக்ரமேண*நிர்ஜித்ய* ... (க)

అద్వారేణ మహాబాహుః ప్రాకారమభిపుప్లువే
ప్రవిశ్య నగరీం లంకాం కపిరాజహితంకరః.

மஹாபாஹு:*ப்ராகாரம்*அத்வாரேண*அபிபுப்லுவே* ... *
கபிராஜஹிதங்கர:*லங்காம்*நகரீம்*ப்ரவிச்ய* ... ... (உ)

చక్రేఽథ పాదం సవ్యం చ శత్రూణాం స తు మూర్ధని
ప్రవిష్టః సత్త్వసంపన్నో నిశాయాం మారుతాత్మజః.

ஸவ்யஞ்ச*பாதம்*சக்ரே*அத*ஸ:*து*சத்ரூணாம்*மூர்த்தநி* ... *
நிசாயாம்*ப்ரவிஷ்ட:ஸத்த்வஸம்பந்ந:*மாருதாத்மஜ:* ... (ங)

స మహాపథమాస్థాయ ముక్తాపుష్పవిరాజితం
తతస్తు తాం పురీం రమ్యాం లంకామభియయౌ కపిః.

ஸ:*முக்தபுஷ்பவிராஜிதம்*மஹாபதம்*ஆஸ்தாய*ததஸ்து*... *
தாம்*ரம்யாம்*லங்காம்*புரீம்*கபி:*அபியயௌ* (ச)

அந்த*மகாபராக்கிரமமுடையவரும*வாநரர்களுட்சிறந்தவருமாகிய* அனுமான் * அந்நகரிக்குத்தேவதையும*சிறப்புற்றவளும*வேண்டுமாறுரு வந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவளுமாகிய*அந்த*இலங்கையைத் * தமது விக்கிரமத்தாலேதானே * வென்றுகொண்டு* (க) சிறந்த தோள்களையுடையவராதலால்* அந்த இலங்கையின் மதிட்சுவரை * வழியாய்ச்செல்லின் காவல்துவாரங்கள் கண்ணுறுவாரென்று வழியல்லாவிடத்தில் குறுக்காகத்*தாண்டினார் * இவர் வாநரகோனுடைய மஹாராஜர்க்கு இதத்தையே செய்பவராதலின் * அவ்விலங்கை*நகரிக்குட்*செல்லும்படி முயன்று*(உ) சாஸ்திரநூல்களில் நலந்தருவதாகக் குறித்த*வலது*காலை* முன்னிட்டனர்*அந்த வலது கால* (முன்னிட்டால் வெற்றித்தருவதாதலின்) சத்துருக்களின் * தலைமேலிட்டதாகவேயாயிற்று* (இவ்வண்ணம) இரவில * பிரவேசித்தவரும * சிறந்த தோள்வலியுற்றவரும*மாருதகுமாரருமாகிய * (ங) அந்தச் சிறியதிருவடி * எங்குந்தூவிய நறுமலர்களினால் விளங்கும * ராஜவீதியை * யடைந்து * பின்*பந்த*வழங்கிய*இலங்கை*நகரியெங்கும்*வாநரஜாதியாதலின்* பிறரறியாவண்ணம் சுற்றினார் * ... ... (ச)

హంసితోత్క్రుష్టనిర్ఘోషై స్తూర్యఘోషపురస్సరైః
వజ్రాంకుశనికాశైశ్చ వజ్రజాలవిభూషితైః
గృహమేఘైః పురీ రమ్యా బభాసే ద్యౌరివాంబుదైః.

தூர்யகோஷபுரஸ்ஸரை: ஹம்ஸிதோத்க்ருஷ்டநிர்கோஷை:* *
வஜ்ராங்குசநிகாசை: ச* வஜ்ரஜாலவிபூஷிதை: க்ருஹமேகை:* .. *
ரம்யா* புரீ* அம்புதை:* த்யௌ: இவ* பபாஸே* ... ... (௬)

ప్రజజ్వాల తదా లంకా రక్షోగణగృహైః శుభైః
సితాభ్రసదృశైశ్చిత్రైః పద్మస్వస్తికసంస్థితైః
వర్ధమానగృహైశ్చాపి సర్వతః సువిభూషితా

சுபை:* ஸிதாப்ரஸத்ருசை:* சித்ரை:* பத்மஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்திதை:*
ரக்ஷோகணக்ருஹை:* வர்த்தமானக்ருஹை: ச அபி* ... *
ஸர்வத:* ஸுவிபூஷிதா* லங்கா* ததா* ப்ரஜஜ்வால* ... (௭)

తాం చిత్రమాల్యాభరణాం కపిరాజహితంకరః
రాఘవార్థం చరన్ శ్రీమాన్ దదర్శ చ ననంద చ

கபிராஜஹிதங்கர:* ராகவார்த்தம்* சரன்* ஸ்ரீமான்* ... *
சித்ரமால்யாபரணாம்* தாம்* ததர்ச ச* நநந்த ச* ... (௮)

భవనాద్భవనం గచ్ఛన్ దదర్శ పవనాత్మజః
వివిధాకృతిరూపాణి భవనాని తతస్తతః

பவனாத்மஜ:* பவனாத்* பவனம்* கச்சன்* ததஸ்தத:* ... *
விவிதாக்ருதிரூபாணி* பவனானி* ததர்ச* ... ... (௯)

நிருத்தகீதவாத்திய கோஷங்களை முன்னிட்டொலிக்கும் * மகிழ்வுற்றவர் துயரமின்றிப் பேசும் பேரொலிகளுடன்* (கூடியதும்) ஐராவதம், வயிரம், அங்குசம் முதலியவைகள்போலமைக்கப்பட்டனவும் * வயிரமணிகளின் திரள்களாலலங்காரஞ் செய்யப்பட்டனவும் சிறந்த ஜாதிசிரோமணிகளால் வாஸஞ்செய்யப்பட்டனவுமாகிய * உயர்ந்த மாடமாளிகைகளினால்* அழகுற்ற * அந்த இலங்காபுரியானது* (காற்றினையுற்று மிந்திரன் வில் திகழ்ந்து மின்னியுமுழங்கும்) மேகங்களினால் * விண்டலம்போல விளங்கிற்று* (௬) (இவ்வண்ணம்) இன்பந்தருவனவும் * வெண்மைநிறம்பூண்ட சரத்காலமேகங்களை நிகர்த்தனவும்* சித்திரவல்லமைகளுற்றனவும் * பத்மங்கள்போலவும், ஸ்வஸ்திகங்கள்போலவும் அமைக்கப்பட்டனவுமாகிய* ராக்ஷஸகணங்களின் மாளிகைகளினாலும்* வர்த்தமானமென்னுங்கோபுரம் போலுயர்ந்த வீடுகளினாலும்* எல்லாவிடங்களிலும் * அலங்காரமாயுள்ள* அவ்விலங்கையானது* அப்பொழுது * கதிர்விரித்தொளித்தமையின்* (௭) மஹாராஜாக்கிதங்கருதுமவனுமான்* பெருமானுடையகாரியார்த்தமாக* முயற்சியுடையோரும்* ஞானவைராக்கியமுடையோருமாதலின்* விசித்திரமாகிய பூவடங்களை யாபரணமாகவுடைய * அவ்விலங்காபுரியைக்* கண்ணுற்று* மிக மகிழ்வுகொண்டு* (௮) வாயுமைந்தராதலின் * ஒரு வீட்டினின்றும்* மற்றொரு வீட்டிற்கு* விரைவாகச்சென்று* அங்கங்கு* பற்பல விசித்திரவுருவமைந்த* மாடமாளிகைகளையுங் கண்ணுற்றும்* ... (௯)

శుశ్రావ మధురం గీతం త్రిస్థానస్వరభూషితం
స్త్రీణాం మదసమృద్ధానాం దివిచాప్సరసామివ.

திவி ச* அப்ஸரஸாமிவ* மதஸம்ருத்தானாம்* ஸ்த்ரீணாம்* ...
த்ரிஸ்தானஸ்வரபூஷிதம்* மதுரம்* கீதம்* சுச்ராவ* ... ... (௰)

శుశ్రావ కాఞ్చీనినదం నూపురాణాం చ నిస్వనం
సోపాననినదాంశ్చైవ భవనేషు మహాత్మనాం.

மஹாத்மனாம்* பவனேஷு* காஞ்சீநிநதம்* நூபுராணாஞ்ச* ... *
நிஸ்வனம்* ஸோபானநிநதாஞ்சைவ | சுச்ராவ* . ... (௧௧)

ఆస్ఫోటితనినాదాంశ్చ క్ష్వేళితాంశ్చ తతస్తతః
శుశ్రావ జపతాం తత్ర మన్త్రాన్ రక్షోగృహేషు వై.

ததஸ்ததஃ* ஆஸ்போடிதநிநாதாம்ச* க்ஷ்வேளிதாம்ச* தத்ர* ... *
ரக்ஷோக்ருஹேஷு வை* ஜபதாம்* மந்த்ரான்* சுச்ராவ* ... (௧௨)

స్వాధ్యాయనిరతాంశ్చైవ యాతుధానాన్ దదర్శ సః
రావణస్తవసంయుక్తాన్ గర్జతో రాక్షసానపి.

ததா* ஸ:* ஸ்வாத்யாயநிரதாந்* யாதுதாநாந்* .. ... *
ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந்* கர்ஜத:* ராக்ஷஸாநபி* ததர்ச*. . (௧௩)

రాజమార్గం సమావృత్య స్థితం రక్షోబలం మహత్
దదర్శ మధ్యమే గుల్మే రావణస్య చరాన్ బహూన్.

ராஜமார்கம்* ஸமாவ்ருத்ய ஸ்திதம்* மஹத்* ரக்ஷோபலம்* ... *
மத்யமே* குல்மே* பஹூன்* ராவணஸ்ய* சராந்* ததர்ச* ... (௧௪)

விண்ணுடையில்* செயல்பொருந்திய மகளிர்களைப்போல* மதமுற்ற * பெண்களினுடைய* உரம் கண்டம் சிரம் என்னும் மூன்றிடங்களிற் பிறந்த தாரமந்திர மத்தியமமென்னும் மூன்று ஸ்வரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்* செவிக்கினியதுமாகிய* ஸங்கீதத்தைச* செவியுற்றும் (௰) மேன்மைதங்கிய கனவான்களினுடைய* வீடுகளில் * (காமினியர்களினுடைய) அரைஞாண்களின் ஒலிகளையும * நூபுரங்களின் * ஒலிகளையும * மேன்மாளிகைகளில் ஏறும்போது படிகளினடிவைப்பின் ஓசைகளையும* கேட்டுக்கொண்டும் (௧௧) அவ்வவ்விடங்களில்* ஒருவரோடொருவர் வீரவாதத்தால் தோள்கொட்டல்களின் ஒலிகளையும* சிங்கநாதவொலிகளையும் * அங்கு * ராக்ஷஸர் வீடுகளில் * மாலைப்பொழுதில ஜபஞ்செய்வோர்களின்* மந்திரவொலிகளையும* கேட்டுக்கொண்டும* (௧௨) மேலும் அவ்விடங்களில* ஸஞ்சரிக்கும் வல்லமையுடையோராயினும்* வேதமோதுவதிலாவலுற்ற * ராக்ஷஸர்களையும * அரக்கர்கோனாகிய இராவணனுடைய புகழ் கூறுவோர்களையும * இரைந்து கர்ஜனை செய்யும்* ராக்ஷஸர்களையும் * கண்ணுற்றுக்கொண்டும* (௧௩) மேலும் ராஜமார்க்கமெங்கும* நிரம்பி* நிற்கின்ற* மிகுந்த* ராக்ஷஸ சேனைகளையும்* (அச்சேனைகளின்) நடு இடங்களில* வேவுகாரராக உலாவுகின்ற * இராவணனுடைய * சாரர்களையும்* கண்ணுற்றுக்கொண்டும்* ... ... (௧௪)

దీక్షితాన్ జటిలాన్ ముణ్డాన్ గోజినాంబరవాససః
దర్భముష్టిప్రహరణానగ్నికుణ్డాయుధాంస్తథా

தீக்ஷிதான் * ஜடிலான் * முண்டான் * கோஜினாம்பரவாஸஸ: * .. *
தர்பமுஷ்டிப்ரஹரணான் * ததா * அக்னிகுண்டாயுதான் * (கரு)

కూటముద్గరపాణీంశ్చ దణ్డాయుధధరానపి
ఏకాక్షానేకకర్ణాంశ్చ లంబోదరపయోధరాన్

கூடமுத்கரபாணீன்ச * தண்டாயுததரானபி * . . *
ஏகாக்ஷான் * ஏககர்ணான்ச * லம்போதரபயோதரான் * . (கசு)

కరాళాన్ భుగ్నవక్త్రాంశ్చ వికటాన్ వామనాంస్తథా
ధన్వినః ఖడ్గినశ్చైవ శతఘ్నీముసలాయుధాన్

கராளான் * புக்னவக்த்ரான்ச * விகடான் * வாமனான் * ததா * ... *
தன்வின: * கட்கினச்சைவ * சதக்னீ முஸலாயுதான் * (கஎ)

పరిఘోత్తమహస్తాంశ్చ విచిత్రకవచోజ్జ్వలాన్
నాతిస్థూలాన్నాతికృశాన్ నాతిదీర్ఘాతిహ్రస్వకాన్.

பரிகோத்தமஹஸ்தான்ச * விசித்ரகவசோஜ்வலான் * ... *
நாதிஸ்தூலான் * நாதிக்ருசான் * நாதிதீர்க்காதிஹ்ரஸ்வகான் *. (கஅ)

(அன்றியிலே) யாகதீக்ஷை பூண்டவர்களையும் * தவம் பூண்டு நீண்ட சடைமுடியினர்களையும் * விரதம் முடிந்தமையின் அன்று முண்டனஞ் செய்துகொண்டிருப்பவர்களையும் * ஓர் அற்பமந்த்ர சித்தியின் பொருட்டு எருத்தின் தோல்களையே ஆடையாகவுடுத்தவர்களையும் * பிடிப்பிடியாயமைந்த தருப்பைகளையே மந்திரசித்திமூலமாய்ப் பகைவரை வெல்லும் ஆயுதமாக வுடையவர்களையும் * அவ்வண்ணமே * ஓமத்தின் பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட அக்கினி குண்டங்களையே யாயுதமாகவுடையோர்களையும் * (கரு) கூடமென்னும், முத்கரமென்னும் ஆயுதங்களைக் கையிற்கொண்டவர்களையும் * தண்டாயுதத்தைத் தரித்தவர்களையும் * ஒற்றைக்கண்ணர்களையும் * ஒற்றைக்காதர்களையும் * சரிந்த பொந்தியர்களையும் மடிந்த முலையினர்களையும் * (கசு) கோரவுருவத்தவர்களையும் * நடுவில் வளைந்த முகத்தவர்களையும் * நீளர்களையும் * குறளர்களையும் * அவ்வண்ணமே * வில்லினர்களையும் * வாளர்களையும் * துப்பாக்கி யீரங்கி முஸலம் என்னுமாயுதமுடையோர்களையும் * (கஎ) சிறந்த பரிகத்தைக் கையிலுடையோர்களையும் * விசித்திரமாகிய கவசங்களினால் திகழ்வோர்களையும் * மிகப் பருக்காதார்களையும் * மிகவுமிளைவுறாதார்களையும் * மிக நீளாதார்களையும் * மிகக் குறுகாதார்களையும் * ... (கஅ)

నాతిగౌరాన్నాతి కృష్ణాన్నాతికుబ్జాన్న వామనాన్
విరూపాన్ బహురూపాంశ్చ సురూపాంశ్చ సువర్చసః
ధ్వజీన్ పతాకినశ్చైవ దదర్శ వివిధాయుధాన్

நாதிகௌராந்*நாதிக்ருஷ்ணாந்*நாதிகுப்ஜாந்*நவாமநாந்* *
விரூபாந்*பஹுரூபாம்ச*ஸுரூபாம்ச*ஸுவர்ச்சஸ:* *
த்வஜீந்*பதாகிநச்சைவ*விவிதாயுதாந்*ததர்ச* (க௯)

శక్తివృక్షాయుధాంశ్చైవ పట్టసాశనిధారిణః
క్షేపణీపాశహస్తాంశ్చ దదర్శ సుమహాకపిః.

சக்திவ்ருக்ஷாயுதாம்ச்சைவ*பட்டஸாசநிதாரிண:* .. *
க்ஷேபணீபாசஹஸ்தாம்ச*ஸ:*மஹாகபி:*ததர்ச* .. (உ0)

స్రగ్విణస్త్వనులిప్తాంశ్చ వరాభరణభూషితాన్
నానావేషసమాయుక్తాన్ యథాస్వైరగతాన్ బహూన్
తీక్ష్ణశూలధరాంశ్చైవ వజ్రిణశ్చ మహాబలాన్

ஸ்ரக்விண:*அநுலிப்தாம்ச*வராபரணபூஷிதாந்* *
நாநாவேஷஸமாயுக்தாந்*யதாஸ்வைரகதாந்*பஹூந்* *
தீக்ஷ்ணசூலதராம்சைவ*வஜ்ரிணச்ச*மஹாபலாந்* ... (உக)

శతసాహస్రమవ్యగ్రమారక్షం మధ్యమం కపిః
రక్షోధిపతినిర్దిష్టం దదర్శాంతఃపురాగ్రతః

கபி:*அந்த:புராக்ரத:*சதஸாஹஸ்ரம்*அவ்யக்ரம்* *
ரக்ஷோதிபதிநிர்திஷ்டம்*மத்யமம்*ஆரக்ஷம்*ததர்ச* (உஉ)

மிக வெண்மையுற்றார்களையும்* மிக்க கறுப்புற்றார்களையும்* மிக்க் கூனுற்றார்களையும்* மிக்க குள்ளர்களையும்* குரூபிகளையும்* பலவண்ண முடையோர்களையும்* இனியவுருவமுடையோர்களையும்* சிறந்த காந்தியினார்களையும்* த்வஜமுடையோர்களையும்* தூயபதாகையுடையோர்களையும்* மற்றும் பற்பல வாயுதங்களையுடையோர்களையும்* கண்ணுற்றுக்கொண்டும்* (க௯) (மேலும்) சத்திகளையும், மரங்களையும் படையாகவுடையோர்களையும்* பட்டசம், அசனியென்னுமாயுதங்களைத் தரித்தவர்களையும்* க்ஷேபணியென்னும், பாசமென்னுமாயுதங்களைக் கையிற்கொண்டவர்களையும்* சிறந்த* மகிமையுற்ற வானரசாதியிலுயர்ந்தவன்* தடையின்றிக் கண்ணுற்றுக் கொண்டும்* (உ0) (மேலும்) நறுமலர்மாலையினர்களையும்* நறுசாந்தம் பூசியவர்களையும்* சிறந்த மணியணிகளணிந்தவர்களையும்* பற்பல வேஷங்களுடன் கூடியவர்களையும்* மனத்துக்கிசைந்தபடி நடப்பவர்களையும்* அநேகமாயிரம்* கூரிய சூலங்களைத் தரிப்பவர்களையும்* வச்சிராயுதமுடையோர்களையும்* ஆயுதமில்லாமலே போர் செய்யவல்ல வல்லமையுடையோர்களையும்* (பார்த்துக்கொண்டும்) (உக) அந்தக் கபி யுருவத்தவராகவே* அரண்மனைக்குட் சென்றவராகி* அநேக லக்ஷம் கணக்குக்கொண்டதும்* ஊக்கங்கொண்டு பாதுகாப்பதும்* ராக்ஷஸர்கோனாகிய ராவணனால் வேதனங்கொடுத்தேற்படுத்தப்பட்டதும்* செல்வோர்க்குத் தடையாயிடையிலுள்ளதுமாகிய* மூலபலங்களையும்* கண்ணுற்றனர்* ... ... (உஉ)

సతదా తద్గృహం దృష్ట్వా మహాహాటకతోరణం
రాక్షసేంద్రస్య విఖ్యాత మద్రిమూర్ధ్ని ప్రతిష్ఠితం

ஸ:*ததா*மஹாஹாடகதோரணம*விகயாதம*அத்ரிமூர்தனி* *
பரதிஷடிதம*ராக்ஷஸேநதரஸய*ததக்ருஹம*தருஷடவா* (௨௪)

పుండరీకావతంసాభిః పరిఖాభిరలంకృతం
ప్రాకారావృతమత్యంతం దదర్శ స మహాకపిః.

புணடரீகாவதமஸாபி:*பரிகாபி:*அலஙகருதம* ... *
பராகாராவருதம*அதயநதம*ஸ:*மஹாகபி:*ததர்ச* . (௨௫)

త్రివిష్టపనిభం దివ్యం దివ్యనాదవినాదితం
వాజిహేషితసంఘుష్టం నాదితం భూషణైస్తథా.

தரிவிஷடபநிபம*திவயம்*திவயநாதவிநாதிதம* . *
வாஜிஹேஷிதஸஙகுஷடம*ததா*பூஷணை:*நாதிதம* .. (௨௬)

రథైర్యానై ర్విమానైశ్చ తథాహయగజైశ్శుభైః
వారణైశ్చ చతుర్దంతైశ్శ్వేతా భ్రనిచయోపమైః.

ரதை:*யானை:*விமானைசச*ததா*சுபை:*ஹயகஜை:* .. *
சவேதாபரநிசயோபமை:*சதுர்தநதை:*வாரணைசச* . (௨௭)

(பின்பும்) அவ்வனுமான்*அப்பொழுது * சிறந்த பொன்னாற்செய்த தோரணமுற்றதும * எல்லாவுலகங்களிலும சிறப்புற்றதும் * திரிகூடமலையின முடியில*ஊயற்றப்பட்டதுமாகிய*ராவணனுடைய*அம்மாடமாளிகையைக*கண்ணுற்றுச்சென்று* (௨௪) தாமரை மலர்களையே முடியணிகளாகவுடைய*ஆழ்ந்த அகழ்களினால்*திகழ்வதும்*ஓங்கயுயர்ந்த மதிள்களினால் சூழப்பட்டதும் * முடிவின்றி வியன்றதுமாகிய வரணமனையை * அந்தச* சிறந்த கப்யுருவாகவே * யுற்றுப்பார்த்துக்கொண்டும * (௨௫) (மேலும) விண்ணுலகனை*நிகர்த்ததும * தேவர்கள் வாழ்வதற்குரியதும * சிறந்த * வொலிகளினொலிக்கப்பட்டதும*சிறந்த குதிரைகளின்கனைத்தல்களினொலிக்கப்பட்டதும * அவ்வண்ணமே * நவமணி யணிகளினொலிப்பதும் * (௨௬) தேர்களினாலும * சிவிகை முதலிய வாகனங்களினாலும * வானிடையிற் செல்லவல்ல விமானங்களினாலும * அவ்வண்ணமே * நலந்தருமிலக்கணங்களுள்ள * குதிரைகளினாலுமிருகொம்புற்ற யானைகளினாலும*வெள்ளிய சரதகாலமேகங்களின் குலைகளைப்போன்ற*நான்கு தந்தங்களையுடைய*யானைகளினாலும்* ... ... (௨௭)

భూషితంరుచిరద్వారం మత్తైశ్చమృగపక్షిభిః
రక్షితస్సుమహావీర్యై ర్యాతుధానైస్సహస్రశః
రాక్షసాధిపతేర్గుప్తం ఆవివేశనివేశనం

மத்தைச்ச*ம்ருகபக்ஷிபி:*ரக்ஷிபி:*ஸுமஹாவீர்யை:* *
ஸஹஸ்ரச:*யாதுதானை:*பூஷிதம*ருசிரத்வாரம* . . *
குப்தம*ராக்ஷஸாதிபதே:*நிவேசனம*ஆவிவேச* .. (உஅ)

సహేమజాంబూనద చక్రవాళం
మహార్హముక్తా మణిభూషితాన్తం
పరార్ధ్యకాలాగరు చన్దనాక్తం
సరావణాన్తః పురమావివేశ.

ஸஹேமஜாம்பூநதசக்ரவாளம* .. ... *
மஹார்ஹமுக்தாமணிபூஷிதாந்தம* . . *
பரார்த்யகாலாகருசந்தனாக்தம்* . .. *
ராவணாந்த:*புரம*ஸ:*ஆவிவேச* (உகூ)

மற்று மதமேறிய*மிருகபக்ஷிகளாலேயும*இடைவிடாது காக்கின்ற*மிகச் சிறந்த தோளவலியுற்ற * அநேகமாயிரம * ராக்ஷஸர்களாலேயும*அலங்கரிக்கப்பட்டதும*அழகிய வாயிலுற்றதும * மிகப் பாதுகாக்கப்பட்டதுமாகிய*அவ்வரக்கர்கோனுடைய*மாளிகையை*கணுற்று(உஅ) பொன் தகடுகளினாற்செய்த மதிட்சுவர் சூழ்ந்ததும*விலையுயர்ந்த முத்து முதலிய நவமணிகளிழைத்த நடுவிடங்களுடையதும*சிறந்தவிலையுற்று வயிரமேறிக் கறுத்த வகிற்சாந்தால்தெளிக்கப்பட்டதுமாகிய*அவ்விராவண னந்தப்புரத்தினுட்போ*அவ்வுருவினராகவே*சென்று மகிழ்ந்தனர்(உகூ)

சுந்தரகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம
முற்றிற்று

ஐந்தாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி இலங்கையில் பிராட்டியைத்தேடுகையில் முழுமதியு முதித்து விண்ணடுவில் வந்தமையினையங்கிவர் பகலிற் போலவே யெல்லோரையுங் கண்ணுற்றது

తతస్సమధ్యంగతమంశుమన్తం జ్యోత్స్నావితానం మహదుద్వమన్తం
దదర్శ ధీమాన్ దివిభానుమన్తం గోష్ఠే వృషం మత్తమివ భ్రమన్తం

தத:*ஸ:*தீமான்*திவி*மத்யங்கதம்*மஹாந்தம்*ஜ்யோத்ஸ்நாவிதானம்*உத்வமந்தம்*
பானுமந்தம்*கோஷ்டே*ப்ரமந்தம்*மத்தம்*வ்ருஷமிவ*அம்சுமந்தம்*ததர்ச*(௧)

లోకస్య పాపాని వినాశయన్తం మహోదధిం చాపి సమేధయన్తం
భూతాని సర్వాణి చ రాజయన్తం దదర్శ శీతాంశుమథాభియాన్తం.

லோகஸ்ய*பாபானி*விநாசயந்தம்*மஹோததிம்*சாபி*ஸமேதயந்தம்* .. *
ஸர்வாணிச*பூதானி*ராஜயந்தம்*அபியாந்தம்*சீதாம்சும்*அத*ததர்ச* .. (௨)

యా భాతి లక్ష్మీర్భువి మన్దరస్థా తథా ప్రదోషేషు చ సాగరస్థా
తథైవ తోయేషు చ పుష్కరస్థా రరాజ సా చారునిశాకరస్థా

யா*லக்ஷ்மீ:*புவி*மந்தரஸ்தா*பாதி*ததா*ப்ரதோஷேஷு*ச*ஸாகரஸ்தா* *
ததைவ*தோயேஷு*ச*புஷ்கரஸ்தா*ஸா*நிசாகரஸ்தா*சாரு*ரராஜ* (௩)

హంసో యథా రాజతపంజరస్థః సింహో యథా మన్దరకన్దరస్థః
వీరో యథా గర్విత కుంజరస్థః చన్ద్రోఽపి బభ్రాజ తథాంబరస్థః

ஹம்ஸ:*யதா*ராஜதபஞ்சரஸ்த:*ஸிம்ஹ:*யதா*மந்தரகந்தரஸ்த:* *
வீர:*யதா*கர்விதகுஞ்சரஸ்த:*சந்த்ரோபி*ததா*அம்பரஸ்த:*பப்ராஜ* .. (௪)

அநந்தரம்*மந்த*நுண்ணறிவினராகிய சிறியதிருவடி * விண்ணடுவிலே நண்ணி*மிகுந்த*நிலவின மிகுதியைப்*பெருகச்செய்தும்*கிரணங்களை யெங்கும் பரப்பியும் * கோட்டத்தில் * மகிழ்ந்துலாவும் * மதமேற்ற* காளையை யொத்தும்*திகழுமுழுமதியைக்*கண்ணுற்றும்(௧) காணப்போ* கடுவினைகளைக் * கழிப்போனும் * ஆழ்ந்தகன்ற பெருங்கடலதனையும் * பொங்குவிப்போனும்*எல்லாப்*பூதங்களையு*நன்குகண்ணுறச்செய்வோனுமாகி*யொளிதந்துவருகின்றமையினால்*ஆந்தக்குளிர்மதியை * மேன்மேலும்*கண்ணுற்று மகிழ்ந்தனன்* (௨) எவ்வகையான * வழகு*புவிதனில்* வெள்ளியமந்தரமலையினதாக*விளங்குகின்றதோ* எவ்வண்ணம்*பிரதோஷகாலங்களில் * அலைகடலினதாகின்றதோ * எவ்வண்ணம் * தடாகங்களில்*நறுங்கமலங்களினுளதாகின்றதோ*அவ்வழகு*அம்முழுமதியிடத்துமுளதாகி*மிகத்*திகழ்ந்தது*(௩) அன்னப்பறவை*யெவ்வண்ணம்*வெள்ளிக்கூட்டிலுளதாகி விளங்குமோ*சீரிய சிங்கம்*எவ்வண்ணம்*மந்தரமலைக்குகையினிலுளதாகி விளங்குமோ*படைவீரன்*எவ்வண்ணம்*மதமேறிக் களிப்புற்ற களிற்றின்மீதுளனாகிவிளங்குவனோ * அம்முழுமதியும் * அவ்வண்ணமே * விண்ணினடுவிலுளதாகி * விளங்கின்று * ... (௪)

స్థితః కకుద్మానివ తీక్ష్ణశృంగో మహాచలః శ్వేత ఇవోచ్చశృంగః
హస్తీవ జాంబూనదబద్ధశృంగో విభాతి చంద్రః పరిపూర్ణశృంగః

தீக்ஷ்ணச்ருங்கஃ*ஸ்திதஃ*ககுத்மானிவ*உச்சச்ருங்கஃ*ச்வேதஃ*மஹாசலஇவ ... *
ஜாம்பூநதபத்தச்ருங்கஃ*ஹஸ்தீவ*பரிபூர்ணச்ருங்கஃ*சந்த்ரஃ*விபாதி* . (௫)

వినష్టశీతాంబుతుషారపంకో మహాగ్రహగ్రాహవినష్టపంకః
ప్రకాశలక్ష్మ్యాశ్రయనిర్మలాంకో రరాజ చంద్రో భగవాన్ శశాంకః.

விநஷ்டசீதாம்புதுஷாரபங்கஃ*மஹாக்ரஹக்ராஹவிநஷ்டபங்கஃ* ... *
ப்ரகாசலக்ஷ்ம்யாச்ரயநிர்மலாங்கஃ* சசாங்கஃ*பகவான்*சந்த்ரஃ*ரராஜ*.. (௬)

శిలాతలం ప్రాప్య యథా మృగేంద్రో మహారణం ప్రాప్య యథా గజేంద్రః
రాజ్యం సమాసాద్య యథా నరేంద్ర స్తథా ప్రకాశో విరరాజ చంద్రః.

சிலாதலம்*ப்ராப்ய*ம்ருகேந்த்ரஃ*யதா*மஹாரணம்*ப்ராப்ய*கஜேந்த்ரஃ* ... *
யதா*ராஜ்யம்*ஸமாஸாத்ய*நரேந்த்ரஃ*யதா*ததா*ப்ரகாசஃ*சந்த்ரஃ*விரராஜ(௭)

ప్రకాశచంద్రోదయనష్టదోషః ప్రవృద్ధరక్షఃపిశితాశదోషః
రామాభిరామేరితచిత్తదోషః స్వర్గప్రకాశో భగవాన్ ప్రదోషః.

ப்ரகாசசந்த்ரோதயநஷ்டதோஷஃ*ப்ரவ்ருத்தரக்ஷஃபிசிதாசதோஷஃ* ... *
ராமாபிராமேரிதசித்ததோஷஃ*ஸ்வர்க்கப்ரகாசஃ*பகவான்*ப்ரதோஷஃ*... (௮)

(மேலும்) கூரிய கொம்பினையுடையதாகி * யிருக்கின்ற * கொழுத்த காளைபோலும்*உயர்ந்த முடியுடைய * வெள்ளிய*மாமலைபோலும்*தங்கப் பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய * மதவேழம்போலும்*நிறைந்த கலைகளையுடைய*அச்சந்திரனும் விளங்கினன்*(௫) (மேலும்) பனிநீர்த்துளிகளென்னுஞ் சேறு நீங்கியவனும்*பெருங்கிரஹமாகிய வையோன் கதிர்கள் முழுதலும் வியாபித்ததனால் நிலவுறுங்குற்றமிலாதானும்*தூசற்ற நிலவுற்றதனால் நன்கு விளங்குங் களங்கமுடையோனும் * மிகக் காந்தியுடையோனும்* முயல்போன்ற மேதினியினிழலுற்றவனுமாகிய*அம்முழுமதி*மிகத் திகழ்ந்தனன்*(௬) சிலாதலத்தை*யடைந்து*சீரியசிங்க*மெவ்வண்ணம் விளங்குமோ*மிகப் பெரிய போர்க்களத்தை*யடைந்து*சிறந்த மதயானை யெவ்வண்ணம் விளங்குமோ* (அரசாட்சிக்குரியனாகி யபிஷேகம்பூண்டு) இராஜ்யத்தைப் * பெற்றுத் * தார்வேந்த*னெவ்வண்ணம் விளங்குவனோ * அவ்வண்ணமே*யொளியுற்ற*முழுமதியும்*விண்ணினை நன்னனி விளங்கினன்* (௭) காந்தியுற்ற சந்திரோதயத்தினால் இருளற்றும்* மேன்மேலோங்கிய ராக்ஷஸபிசாசாதிகளின் கொடுமையுற்றும்*பிராணப் கலவென்னும் [illegible] மனக்குறை நீங்கிக் கூடி மகிழ்ந்த காமுகி காமுகர்களைப்பெற்றும் * [illegible] மொளிகொண்*டழகியுமிருந்த*வந்திப்பொழுது*(நிகழ்ந்தமையினால்)[illegible]

తన్త్రీస్వనాః కర్ణసుఖాః ప్రవృత్తాః స్వపన్తి నార్యః పతిభిః సువృత్తాః
నక్తఞ్చరాశ్చాపి తథా ప్రవృత్తా విహర్తుమత్యద్భుతరౌద్రవృత్తాః.

*தந்த்ரீஸ்வநா꞉*கர்ணஸுகா꞉*ப்ரவ்ருத்தா꞉*ஸுவ்ருத்தா꞉*நார்ய꞉*பதிபி꞉* ... *ஸ்வபந்தி*ததா*நக்தஞ்சராச்சாபி*அத்யத்புதரௌத்ரவ்ருத்தா꞉*விஹர்த்தும்*ப்ரவ்ருத்தா꞉*(௯)*

మత్తప్రమత్తాని సమాకులాని రథాశ్వభద్రాసనసంకులాని
వీరశ్రియా చాపి సమాకులాని దదర్శ ధీమాన్ స కపిః కులాని

*மத்தப்ரமத்தாநி*ஸமாகுலாநி*ரதாச்வபத்ராஸநஸங்குலாநி* .. * வீரச்ரியாசாபி*ஸமாகுலாநி*தீமான்*ஸ꞉*கபி꞉*ததர்ச* . . (௧௦)*

పరస్పరం చాధికమాక్షిపన్తి భుజాంశ్చ పీనానధివిక్షిపన్తి
మత్తప్రలాపానధివిక్షిపన్తి మత్తాని చాన్యోన్యమధిక్షిపన్తి

*பரஸ்பரஞ்ச*அதிகம்*ஆக்ஷிபந்தி*பீநாந்*புஜாம்ச்ச*அதிவிக்ஷிபந்தி* மத்தப்ரலாபாந்*அதிவிக்ஷிபந்தி*மத்தாநிச*அந்யோந்யம்*அதிக்ஷிபந்தி ...(௧௧)*

రక్షాంసి వక్షాంసి చ విక్షిపన్తి గాత్రాణి కాన్తాసు చ విక్షిపన్తి
రూపాణి చిత్రాణి చ విక్షిపన్తి దృఢాని చాపాని చ విక్షిపన్తి

*வக்ஷாம்ஸிச*விக்ஷிபந்தி*காத்ராணி*காந்தாஸுச*விக்ஷிபந்தி*சித்ராணிச* * ரூபாணி*விக்ஷிபந்தி*த்ருடாநி*சாபாநிச*விக்ஷிபந்தி*ரக்ஷாம்ஸி* (௧௨)*

வீணை முதலிய வாத்தியங்களின் தந்திநாதங்கள் * செவிக்கினியனவாகி*யொலித்தன * நன்னடக்கையுடைய*குலமகளிர்களும் * நாயகர்களுடன்கூடித்*தூங்குகின்றனர்கள்*அவ்வண்ணமே*யிரவிலுலாவும் பூதகணங்களும்*வியப்புறத்தக்க கொடிய செயலுடையனவாகி*விளையாடும்படி* முயன்றன * (௯) மதமுற்று மயல்கொண்டு * பற்பலச் செய்கைபூண்டு * தேர் குதிரை யானை முதலிய வாஹனங்கள் நிறைந்து*சிறந்த மணியொளி* சூழ்ந்து விளங்கும்*அவ்வரக்கர் மாளிகைகளை*வீரமுடையோனும்*நுண்ணறிவினனுமாகிய*அந்தச்*சிறியதிருவடி*கண்ணுற்றான்*(௧௦) (அவற்றுள்) ஒருவர்க்கொருவர்*மிகவும்*பரிஹாஸஞ் செய்துகொள்வோர்களையும்*பருத்துருண்டுநீண்ட*கைகளை*யொருவர்மேலொருவர் போட்டுக்கொள்வோர்களையும்*மதுமயக்கினாற் பல வன்மொழிகளை*மொழிவோர்களையும்*மதங்கொண்*டொருவர்க்கொருவர் * மயங்கி வீழ்ந்து தழுவிக்கொள்வோர்களையும்*(௧௧) (வீராணமையினால) மார்பினை*நெரித்துத்தட்டுவோர்களையும்* தம்மங்கங்களைக் * காந்தையர்மேல்*தாக்கி மகிழ்வோர்களையும் * பற்பல* அலங்காரங்களைச்*செய்துகொண்டு மகிழ்வோர்களையும் * வலிய * வில்லுகளை*நாண்கட்டிக் கணைதொடுத்திழுத்துக் கண்கொட்டாது நிற்கு*மரக்கரையும்* . . . . (௧௨)

దదర్శ తాస్తాశ్చ విశాలభద్రస్య స్త్రీధారారా ప్రత్రముఖస్య వేశ్మనః
సుహావక్త్రాశ్చ తథా హాసస్యః ప్రద్ధాకరాశ్చాపి వినిశ్వసన్త్యః

ஸமாலப்தயஃ*காந்தாச*ததா*தத்ர*புநஃ*வ்யபத்தயஃ*[illegible]
ஸ்வலங்கதயஃ*ஸுருபவக்த்ராச*க்ருத்தாஃ*விநிசவஸந்தயஃ*பர[illegible]*ததா*(கஉ)

ముహుః క్షైశ్చాపి తథా నదద్భిః సుఘోరక్షైశ్చాపి తథా సునద్భిః
రరాజ వీరైశ్చ వినిశ్వసద్భిః హ్రదో భుజంగైరివ నిశ్వసద్భిః.

ததா*ரததயிஃ*மாதங்கைஜச*ஸாயி*ததா*ஸுபூஜிதைஃச*ஸாயி*ஸு[illegible]
விநிச்வஸத்பிஃ*வீரைச*விநிச்வஸத்பிஃ*புஜங்கைஃ*ஹ்ரதஃ*இவ*ராஜ[illegible]

బుద్ధిప్రధానాన్ రుచిరాభిధానాన్ సంశ్రద్దధానాన్ జగతః ప్రధానాన్
నానావిధానాన్ రుచిరాభిధానాన్ దదర్శ తస్యాం పురి యాతుధానాన్.

புத்திப்ரதாநாந்*ருசிராபிதாநாந்*ஸம்ச்ரத்ததாநாந்*ஜகதஃ*ப்ரதாநாந்* ... *
நாநாவிதாநாந்*ருசிராபிதாநாந்*யாதுதாநாந்*தஸ்யாம்*புரி*ததர்ச* ... (கரு)

ననన్ద దృష్ట్వా స చ తాన్ సురూపాన్ నానాగుణానాత్మగుణానురూపాన్
విద్యోతమానాన్ స చ తాన్ సురూపాన్ దదర్శ కాంశ్చిచ్చ పునర్విరూపాన్.

ஸஃ*ஸச*ஸுரூபாந்*நாநாகுணாந்*ஆத்மகுணாநுரூபாந்*தாந்*த்ருஷ்ட்வா*...*
வித்யோதமாநாந்*ஸுரூபாந்*விரூபாந்*காம்ச்சித்*புநஃ*ததர்ச*நநந்த* . (கசு)

நறசாந்தம் பூசி நறுமணம் வீசும*கட்டழகினாகளையும*அவவண்ணமே*முதலிற புணாந்து துயிலுறறு மீளவும புணாநதின்புறறுவிட்டிலே* மீளவும*துயிலகொண்ட*காமினியாகளையும* அவவணணமே*கணவனுடன கூடி யினபுற்று*முகமகிழசசிகொண்டவாகளையும்* பதியுடன் பிணககங் கொண்டு * நெடடுயிாபபுவிட்டு வருநதும*வேறு சில மானினிகளையும * கணணுறறுககொணடுந தேடினா* (கங) (அபபொழுதவவிலங்காபுரியானது) அவவணணமே*பிளிறுகின்ற*சிறநத யானைகளினாலும் * அவவண்ணமே*நனகு பூசை செயயபபட்ட*நறகுணமுறற நல்லோாகளினாலும் * (நிரம்பியதாகி) கொவவினால் நெட்டுயிர்ககும்*வீரர்களினை*விட வேகங் கொண்டு நெட்டுயிாககும்*நாகஙகளினால்*பாதாளம*விளங்குவதுபோல்* விளஙகிற்று* (கச) (மீளவுமமாருதி) சிறந்த புத்தியுடையோர்களையும்* செவிக்கினிய மொழியினாகளையும்* ஒருவர்ககொருவா நேசத்தினால் [illegible] வேண்டியவாறு பேசிககொளவோாகளையும*உலகெங்கும் * சிறபபுற்றோங்கிப * பற்பல ரூபவேஷ சேஷ்டைகளையுறறு * தகுந்த பெயர்பெற்றுவிளங்குமஃராக்ஷஸாகளையும் * அந்த * இலங்காபுரிதனில*கண்ணுற்றுக்கொண்டும்* (கரு) மிகப புத்தி யுடையோராதலின * அவ்வாறே உருவமுடையராகவே* (மீளவுமங்கு) சிறந்த வுருவமமைந்து * நற்குணம்பூண்டு*அக்குணங்களுககுத்தக்க செயலினராகி விளஙகு*மவ்வரக்கர்களை * யுற்றுப்பார்த்து*சிறந்த வொளிவீசுந் தேசினராகி*யழகிய மடந்தையர்களையும்*அழகினறிக் குரூபிகளாகிய*வேறு சிலப் பெண்களையும*மீளவும்*கணணுற்று* மகிழ்ந்து* ... ... (கசு)

తతో వరార్హాః సువిశుద్ధభావాస్తేషాం స్త్రియస్తత్ర మహానుభావాః
ప్రియేషు పానేషు చ సక్తభావా దదర్శ తారా ఇవ సుప్రభావాః.

ததஃ*வரார்ஹாஃ*ஸுவிசுத்தபாவாஃ*மஹாநுபாவாஃ* ப்ரியேஷு*பாநேஷு*ச*ஸக்தபாவாஃ*ஸுப்ரபாவாஃ*தாரா இவ*தேஷாம்*ஸ்த்ரியஃ*தத்ர*ததர்ச*...(கஎ)

శ్రియా జ్వలన్తీస్త్రపయోపగూఢా నిశీథకాలే రమణోపగూఢాః
దదర్శ కాశ్చిత్ప్రమదోపగూఢా యథా విహఙ్గాః కుసుమోపగూఢాః

ச்ரியா*ஜ்வலந்தீஃ*த்ரபயா*உபகூடாஃ*நிசீதகாலே*ரமணோபகூடாஃ* ... * ப்ரமதோபகூடாஃ*குஸுமோபகூடாஃ*விஹங்காஃ*யதா*காச்சித*ததர்ச* (கஅ)

అన్యాః పునర్హర్మ్యతలోపవిష్టాస్తత్ర ప్రియాఙ్కేషు సుఖోపవిష్టాః
భర్తుః ప్రియా ధర్మపరా నివిష్టా దదర్శ ధీమాన్మదనాభివిష్టాః

ததர*தீமாந்*ஹர்ம்யதலோபவிஷ்டாஃ*ப்ரியாங்கேஷு*ஸுகோபவிஷ்டாஃ*. * பர்துஃ*ப்ரியாஃ*தர்மபராஃ*நிவிஷ்டாஃ*மதநாபிவிஷ்டாஃ*அந்யாஃபுநஃ*ததர்ச.

అప్రావృతాః కాఞ్చనరాజివర్ణాః కాశ్చిత్పరార్ధ్యాస్తపనీయవర్ణాః
పునశ్చ కాశ్చిచ్ఛశలక్ష్మవర్ణాః కాన్తప్రహీణా రుచిరాఙ్గవర్ణాః.

அப்ராவ்ருதாஃ*காஞ்சனராஜிவர்ணாஃ*பரார்த்யாஃ*தபநீயவர்ணாஃ*காச்சித* ... * ருசிராங்கவர்ணாஃ*காந்தப்ரஹீணாஃ*சசலக்ஷ்மவர்ணாஃ*காச்சித்*புநச்ச* ... (உ0)

அநந்தரமும்*மணமாலை யணிவதற்குரிய பருவத்தவராகியும் * கசடு ற்ற சிந்தையினராகி*பெருந்தகவுடைய கன்னிப்பெண்களையும்*(புதுமண மபூண்டு) கணவனிடத்திலாசைகொண்டு * மத்தியபானஞ்செய்வதில்பே ராசைகொண்ட குமரிகளையும்*சிறந்த மகிமைதங்கி*விண்மீன்கள்போலொ ளிக்கின்ற*அவ்வரக்கர்களினுடைய*பாரியைகளையுங*அங்கு * கண்ணுற் றும்* (கஎ) சிறந்த வழகினு*லொளிக்கின்ற*நாணம்*பூண்டவர்களாகியும்* நிசாத்திரியாதலால்*கணவனைத்தழுவி*மயல்கொண்டு துயிலுற்று * நறு மலர்க்குள்ளடங்கி யுறங்கும்*பெண்பறவை*போல் விளங்கும்*வேறு சில வாணுதலார்களையுங்*கண்ணுற்றும்* (கஅ) அவ்விலங்கைதன்னில்*நுண் ணறிவினராதலின்* (மீளவுஞ்சென்று) மேன் மாளிகைமேலேறி * கணவ னுடைய துடைமே*லினிதாக வீற்றிருந்து மகிழும மத்த காசினியர்களை யும் * கணவனுக்கினியோரும் * தருமத்தில் நிலைகொண்டவருமாதலின * கணவனின்றித தனித்து நின்று*காமவேட்கைகொண்ட * வேறு சில கற்பு டைக் காமினியர்களையும்*கண்ணுற்றும்*(கசூ) (மீளவும்) போர்வையின்றி மெய்மறந்துறங்குதலால் * பொன்னிரைபோன்ற வண்ணமுடையோர்களை யும்*சிறப்புற்ற*தங்கம்போன்ற வண்ணமுடைய*வேறு சிலபெண்களை யும்*அழகிய மேனியுடையர்களாகியும்*கணவனைப் பிரிந்தவர்களாதலின்* சந்திரன்போல் விரஹத்தினால் வெளுத்தவண்ணமுடைய*வேறுசிலர்களை யும்*மறுபடியும் பார்த்துக்கொண்டும்* ... ... (உ0)

తతః ప్రియాన్ప్రాప్య మనోభి రామాన్సుప్రీతియుక్తాః ప్రసమీక్ష్య రామాః
గృహేషుహృష్టాః పరమాభిరామా హరిప్రవీరస్సదదర్శ రామాః

ததஃ*ஹரிப்ரவீரஃ*ஸஃ*ப்ரியான்*ப்ராப்ய*ஸுப்ரீதியுக்தாஃ*மநோபிராமாஃ* ... *
ராமாஃ*ப்ரஸமீக்ஷ்ய*க்ருஹேஷு*ஹ்ருஷ்டாஃ*பரமாபிராமாஃ*ராமாஃ*ததர்ச()

చన్ద్రప్రకాశాశ్చహివక్త్రమాలా వక్రాక్షిపక్ష్మాశ్చసునేత్రమాలాః
విభూషణానాం చ దదర్శ మాలా శ్శతహ్రదానామివ చారుమాలాః

சந்த்ரப்ரகாசாஃச*வக்த்ரமாலாஃ*வக்ராக்ஷிபக்ஷ்மாஃச*ஸுநேத்ரமாலாஃ* .. *
சதஹ்ரதாநாம்*மாலாஃ*இவ*விபூஷணாநாஞ்ச*மாலாஃ*சாரு*ததர்ச* ... (௨௨)

నత్వేవసీతాం పరమాభిజాతాం పథిస్థితే రాజకులే ప్రజాతాం
లతాంప్రఫుల్లామివ సాధుజాతాం దదర్శ తన్వీం మనసాభిజాతాం.

பரமாபிஜாதாம்*பதி*ஸ்திதே*ராஜகுலே*ப்ரஜாதாம்*ஸாதுஜாதாம்* ... *
ப்ரபுல்லாம்*லதாம்*இவ*தந்வீம்*மநஸாபிஜாதாம்*ஸீதாம்*ந த்வேவ ததர்ச*(௨௩)

సనాతనే వర్త్మని సన్నివిష్టాం రామేక్షణాం తాం మదనాభివిష్టాం
భర్తుర్మనశ్శ్రీమదనుప్రవిష్టాం స్త్రీభ్యోవరాభ్యశ్చ సదా విశిష్టాం.

ததா*ஸநாதநே*வர்த்மநி*ஸந்நிவிஷ்டாம்*ராமேக்ஷணாம்*தாம்*மதநாபிவிஷ்டாம்*ச*ஸ்ரீமத்*பர்துஃ*மநஃ*அநுப்ரவிஷ்டாம்*வராப்யஃ*ஸ்த்ரீப்யஃச*விசிஷ்டாம்()

அநந்தரமும்* வாநரர்களுள் மிக வீரமுடையோராதலின் * அத்தன்மையராகியே சென்று*நாயகர்களைச்*சென்று சேர்ந்து * மிக மகிழ்வுகொண்டு*மனத்துக்கினிய வழகுறாத* அபிசாரிப்பெண்களையுங்*கண்ணுற்று* தம்மனைகளிலேதானே*மகிழ்வுகொண்டு*மிகவழகிய*குலமகளிர்களையும்* கண்ணுற்றும்* (௨௧) (மீளவும்) முழுமதிபோலொளிகொண்ட* (அப்பெண்களின்) முக வரிசைகளையும்*வளைந்தடர்ந்த இமை மயிர்களுடைய*கண்களின் நிரைகளையும் * மின்னற்கொடிகளின் * நிரைகள்*போன்ற * சிறந்த மணியணிகளின் * நிரைகளையும் * (பிராட்டியின் முகக் கண்ணணிகளின் குறிகளைப் பெருமாளுரைசெயக்கேட்டவராதலின்) நன்றாகவுற்றுப்பார்த்தும் (௨௨) சிறந்த வழகுடையவளும்*நன்னெறி*தவறாத*ஜநகமஹாராஜன் திருமாளிகையில்*வளர்ந்தவளும் * நன்றாக வளர்ந்து*தளிர்த்து மலர்ந்த* பூங்கொடி*போல*மெலிவுற்றவளும்* (பெரியபிராட்டியாதலால் இராமாவதாரஞ்செய்த பெருமானுக்குத்தக்க திருமேனியளாக நினைத்துத்) தானே யாகபூமியிலவதாரஞ்செய்தவளுமாகிய*ஸீதாபிராட்டியைமாத்திரம்* எங்குந் தேடியுங் காணாமல்* (௨௩) அப்பொழுது * தொல்லைதொட்டுள்ள * நல்லொழுக்கத்*தவறாதவளும்*ஸ்ரீராமனைக் கண்ணுற்றாலல்லதுயிர்வாழே னென்னுமுற்றியுடையவளும்*பெருமாளிடத்திலேயே மயல்கொண்ட சிந்தையளும்*சிறுற்ற*பெருமாளுடைய*மனந்தன்னிலே*குடிபுகுந்தவளும்* மிகச் சிறந்த*பெண்களெல்லோரிலும்*மிகச் சிறந்தவளும்* ... (௨௪)

ఉష్ణార్దితాంసానుసృతాస్రకణ్ఠీం పురావరార్హోత్తమనిష్కకణ్ఠీం
సుజాతపక్ష్మామభిరక్తకణ్ఠీం వనేఽప్రవృత్తామివనీలకణ్ఠీం.

உஷ்ணார்திதாம்*ஸாநுஸ்ருதாஸ்ரகண்டீம்*புரா*வரார்ஹோத்தமநிஷ்ககண்டீம்*
ஸுஜாதபக்ஷ்மாம்*அபிரக்தகண்டீம்*வநே*அப்ரவ்ருத்தாம்*நீலகண்டீமிவ*... (௨௫)

అవ్యక్తరేఖామివచన్ద్రరేఖాం పాంసుప్రదిగ్ధామివహేమరేఖాం
క్షతప్రరూఢామివబాణరేఖాం వాయుప్రభగ్నామివమేఘరేఖాం

அவ்யக்தரேகாம்*சந்த்ரரேகாமிவ*பாம்ஸுப்ரதிக்தாம்*ஹேமரேகாமிவ* . *
க்ஷதப்ரரூடாம்*பாணரேகாமிவ*வாயுப்ரபக்நாம்*மேகரேகாமிவ* ... (௨௬)

సీతామపశ్యన్మనుజేశ్వరస్య రామస్యపత్నీంవదతాంవరస్య
బభూవదుఃఖాభిహతశ్చిరస్య ప్లవఙ్గమోమన్దఇవాచిరస్య.

மநுஜேச்வரஸ்ய*வததாம்*வரஸ்ய*ராமஸ்ய*பத்நீம்*ஸீதாம்*சிரஸ்ய* ... *
அபச்யந்*ப்லவங்கம:*அசிரஸ்ய*மந்த இவ*து:க்காபிஹத:*பபூவ* ... (௨௭)

காமவேட்கைகொண்டு *இடைவிடாது கண்ணீர் பெருகுங் கழுத்துடையளாகி * பெருமானுடன்கூடி வாழுங்காலையில் * விலையுயர்ந்த சிறந்த மணிவடம்பூண்ட கண்டத்தினளாயிருந்து * மகிழ்வினால கண்ணிமை மயிர் மலர்ந்து*குயில்போலக் கூவுங் கண்ட வொலி மிகுந்து * கானகத்தில * சிறந்த சிறகை விரித்தாடும*மயிற்பேடுபோல மகிழ்ந்தவளும* (௨௫) மிக வடங்கிய வொளியுற்ற*மூன்றாம்பிறைபோலிளைத்தவளும*துகளபடர்ந்த*தங்கரேகைபோல்பழுக்குற்றவளும * புணபட்டு மேலேமாத்திரம புணணாறிய * பாணமுனைபுதைந்த புணபோல உளளே வேதனை யுடையவளும்*காற்றினாலலைக்கபபட்ட * மேக மாலைபோல நிலையுற்ற சிந்தையளாகித் தவிப்பவளும*(௨௬) உலகனைத்துக்குமிறையும*மேனமேல் மொழிபவர்களுள்* சிறந்தவருமாகிய*ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய *தருமபத்தினியும * யாகவேதியிலவதாரஞ் செய்தவளுமாகிய*அந்தச சீதாபிராட்டியை*நெடுநேரம்*தேடியும*கண்ணுற்றில * வாநரசாதியாகையால் * உடனே * அறயன்போலத்* துயரங்கொண்டு வருத்தமுற்றவராயினார்* ... ... (௨௭)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம

முற்றிற்று.

ஆறுவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி இலங்கையெங்கும் பிராட்டியைக்காணுமல் மீளவும் சிறந்தோர்வீடுகளிலெல்லாமவொன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டே இராவணனரண்மனைக்குட் சென்றது

సనికామంవిమానేషు విషణ్ణః కామరూపధృక్
విచచారపునర్లఙ్కాం లాఘవేనసమన్వితః

காமரூபதருக்*ஸ:*விமானேஷு*நிகாமம்*விஷண்ண:* *
புந:*லாகவேந*ஸமந்வித:*லங்காம்*விசசார* (க)

ఆససాదాథలక్ష్మీవాన్ రాక్షసేన్ద్రనివేశనం
ప్రాకారేణార్కవర్ణేన భాస్వరేణాభిసంవృతం.

அத*லக்ஷ்மீவான்*அர்கவர்ணேந*பாஸ்வரேண*ப்ராகாரேண*அபிஸம்வ்ருதம்* *
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசநம்*ஆஸஸாத* (உ)

రక్షితంరాక్షసైర్ఘోరైస్సింహైరివమహద్వనం
సమీక్షమాణోభవనం చకాశేకపికుఞ్జరః.

கோரை:*ராக்ஷஸை:*ஸிம்ஹை:*மஹத்*வநம்*இவ* *
ரக்ஷிதம்*ஸமீக்ஷமாண:*பவநம்*கபிகுஞ்ஜர:*சகாசே* (ங)

రూప్యకోపహితైశ్చిత్రై స్తోరణైర్హేమభూషితైః
విచిత్రాభిశ్చకక్ష్యాభి ర్ద్వారైశ్చరుచిరైర్వృతం.

ரூப்யகோபஹிதை:*சித்ரை:*ஹேமபூஷிதை:*தோரணை:* *
விசித்ராபி:ச*கக்ஷ்யாபி:*ருசிரை:*த்வாரை:ச*வ்ருதம்*... (ச)

(அநந்தரம்) காமரூபியாகிய* அவ்வநுமானை * அம்மாடமாளிகைகளினுனிகளில்*மிகவும்*சிந்தையுற்றிருந்து * மீளவும் மனந்தேறியெழுந்து* வேகம்*பூண்டு*இலங்காபுரி யெங்கும்*தேட முயன்றது* (க) பின்பு*அங்குற்ற மணியொளியினால் திகழ்ந்தவராகி*கதிரவனைப்போலத்* தேசயர்ந்த* மதிட்சுவரினால்*சூழப்பட்ட * ராவணனுடைய மாடமாளிகையைக் * கிட்டி* (உ) கொடுமைகொண்ட*ராக்ஷஸர்களினால்*சிங்கங்களினால்*சிறந்த* காடுபோலக்*காக்கப்பட்ட* (அம்மாளிகையைக்) கண்ணுற்று*வீரமுடையோரும் * கபிகளிற் சிறந்தோருமாதலின் * மிக மகிழ்வுகொண்டனர்* (ங) வெள்ளியினாற் செய்யப்பட்டனவும்*சித்திரவன்னமுடையனவும்* பொன்னாலலங்காரஞ் செய்யப்பட்டனவுமாகிய * தோரணங்களினாலும் * விசித்திரமாகிய*உட்புறங்களினாலும் * அழகிய * வாயில்களினாலும் * சூழப்பட்டதும்* ... ... (ச)

గజాస్థితైర్మహామాత్రైః శూరైశ్చ విగతశ్రమైః
ఉపస్థితమసంహార్యైర్హయైః స్యన్దనయాయిభిః

கஜாஸ்திதை:*மஹாமாத்ரை:*விகதச்ரமை:*சூரைச்ச* ... *
அஸம்ஹார்யை:*ஹயை:*ஸ்யந்தனயாயிபி:*உபஸ்திதம்*... (ரு)

సింహవ్యాఘ్రతనుత్రాణైర్దాన్తకాఞ్చనరాజతైః
ఘోషవద్భిర్విచిత్రైశ్చ సదా విచరితం రథైః

ஸிம்ஹவ்யாக்ரதனுத்ராணை:*தாந்தகாஞ்சனராஜதை:* . *
கோஷவத்பி:*விசித்ரைச்ச*ரதை:*ஸதா*விசரிதம்* ... (சு)

బహురత్నసమాకీర్ణం పరార్ధ్యాసనభాజనం
మహారథసమావాసం మహారథమహాస్వనం.

பஹுரத்னஸமாகீர்ணம்*பரார்த்யாஸனபாஜனம்* ... ... *
மஹாரதஸமாவாஸம்*மஹாரதமஹாஸ்வனம்* .. (எ)

దృశ్యైశ్చ పరమోదారైస్తైస్తైశ్చ మృగపక్షిభిః
వివిధైర్బహుసాహస్రైః పరిపూర్ణం సమన్తతః

த்ருச்யைச்ச*பரமோதாரை:*தைஸ்தைச்ச*விவிதை:* *
பஹுஸாஹஸ்ரை:*ம்ருகபக்ஷிபி:*ஸமந்தத:*பரிபூர்ணம்* (அ)

వినీతైరన్తపాలైశ్చ రక్షోభిశ్చ సురక్షితం
ముఖ్యాభిశ్చ వరస్త్రీభిః పరిపూర్ణం సమన్తతః

வினீதை:*அந்தபாலைச்ச*ரக்ஷோபிச்ச*ஸுரக்ஷிதம்* *
முக்யாபிச்ச*வரஸ்த்ரீபி:*ஸமந்தத:*பரிபூர்ணம்* (கூ)

யானைமேலிருப்பவர்களாலும்*மிக வுயர்ந்து*சோர்வற்ற * வீரர்களாகிய காலாள்களினாலும்*பிறர் வெல்லவொண்ணாத * போர்க்குதிரைகளினாலும் * தேர்மேலிருந்து போரும் சூரர்களினாலும் * சூழ்ந்து காக்கப்பட்டதும்(ரு) சிங்கம்புலிகளின் தோல்களைக் கவசம்போல் தைக்கப்பட்டும்*தந்தம் பொன் வெள்ளிகளினலியற்றப்பட்டும்*சிறந்த கிங்கிணிகளொலித்தும்*பற்பல வண்ணம்பூண்டும் விளங்குகின்ற*தேர்களினல்*நிரந்தர*முலாவப்பட்டதும்* (சு) பலவகை மணிகள் நிறைந்தும்*சிறந்த ஆஸனம் பாத்திரங்கள் மிகுந்தும்* சிறந்த தேர்மன்னர் சூழ்ந்தும் * சிறந்த தேரொலிமிகுந்தும்* (எ) காணற்கினியனவும்*மிகச் சிறந்தனவும்*அந்தந்தபடி வளர்க்கப்பட்டனவும்*பற்பல வகையுற்றனவும் * அநேகமாயிரங் கணக்குடையனவுமாகிய*மிருகங்களாலும் பறவைகளாலும்*எங்கும்*நிறைந்துள்ளதும்*(அ) மிகப் பயிற்சியுற்ற*யெல்லை காப்போர்களாலும்*எங்குமுலாவுமரக்கர்களாலும்*நன்கு காக்கப்பட்டதும்*சிறந்த*அழகிய பெண்களாலும்* எங்கும்*நிறைந்துள்ளதும்* ... ...

ముదితప్రమదారత్నం రాక్షసేన్ద్రనివేశనం
వరాభరణసంహ్రాదై స్సముద్రస్వననిస్వనం.

முதிதப்ரமதாரத்நம்*ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசநம்* *
வராபரணஸம்ஹ்ராதை꞉*ஸமுத்ரஸ்வநநிஸ்வநம்* .. (க0)

తద్రాజగుణసంపన్నం ముఖ్యైశ్చాగరుచన్దనైః
మహాజనై స్సమాకీర్ణం సింహైరివమహద్వనం

தத்*ராஜகுணஸம்பந்நம்*முக்யைச்ச*அகருசந்தநை꞉* *
ஸிம்ஹை꞉*மஹத்வநமிவ*மஹாஜநை꞉*ஸமாகீர்ணம்* (கக)

భేరీమృదంగాభిరుతం శంఖఘోషవినాదితం
నిత్యార్చితం పర్వహుతం పూజితం రాక్షసైస్సదా.

பேரீம்ருதங்காபிருதம்*சங்ககோஷநிநாதிதம்* . *
நித்யார்சிதம்*பர்வஹுதம்*ராக்ஷஸை꞉*ஸதா*பூஜிதம்* (கஉ)

మహారత్నసమాకీర్ణం దదర్శ సమహాకపిః
సముద్రమివగంభీరం సముద్రమివనిస్వనం
మహాత్మనో మహద్వేశ్మ మహారత్నపరిచ్ఛదం

ஸமுத்ரமிவ*கம்பீரம்*நிஸ்வநம்*ஸமுத்ரமிவ* . *
மஹாரத்நபரிச்சதம்*மஹாரத்நஸமாகீர்ணம்* *
மஹாத்மந꞉*மஹத்*வேச்ம*ஸ꞉*மஹாகபி꞉*ததர்ச* (கங)

విరాజమానం వపుషా గజాశ్వరథసంకులం
లంకాభరణమిత్యేవ సోఽమన్యత మహాకపిః

வபுஷா*விராஜமாநம்*கஜாச்வரதஸங்குலம்* ... *
லங்காபரணமித்யேவ*ஸ꞉*மஹாகபி꞉*அமந்யத* . (கச)

மகிழ்வுற்ற சிறந்த காந்தையர் நிறைந்ததும் * சிறந்த ராக்ஷஸராஜ(ன்) உறைந்ததும்*சிறந்த மணியணிகளினொலிகளினால்* அலைகடல்போலொலிப்பதும்* (க0) புகழ்பெற்றதும்*வேந்தர்க்கினிய வஸ்துக்கள் நிறைந்ததும்* சிறந்த*அகிற்சாந்துகளினால்* (மணங்கமழ்ந்ததும்) சிங்கங்களினால் * சிறந்த*வனஞ் சூழப்படுவதுபோல*வீரமுடைய மஹாஜனங்களினால்*சூழப்பட்டுள்ளதும்* (கக) பேரி மத்தளங்களொலித்ததும்*சங்கின் தொனி மிகுந்ததும்*தினந்தோறும் தெய்வபூசையுற்றதும் * பருவகாலங்களில் ஓமஞ்செய்யப்பட்டதும்*ராக்ஷஸர்களினால்*நிரந்தரம்*பூசைசெய்யப்பட்டுள்ளதும்*(கஉ) பெருங்கடல்போ*லாழ்ந்ததும்*ஒலி நீங்கிய * அலைகடல்போல தேங்கியும்* சிறந்த மணிகளிழைத்த வஸ்துக்கள் நிறைந்ததும்*சிறந்த மணிகள் நிறைந்துள்ளதுமாகிய*அம்மகிமை பொருந்திய ராவணனுடைய*சிறந்த*அரண்மனையை*யந்த*மஹாகபி*கண்ணுற்றனன்*(கங) இயல்பினும்மேல்* ஒளியுற்று விளங்குவதும்*தேர் யானை குதிரைகள் நிறைந்ததுமாகிய அவ்விராவணனுடைய மாளிகையை * இவ்விலங்கைக்கிஃதோர் நாயகமென்றே * அந்த*மஹாகபியாகிய சிறியதிருவடி*நினைத்து* ... ... (கச)

చచార హనుమాంస్తత్ర రావణస్య సమీపతః
గృహాద్గృహం రాక్షసానా ముద్యానాని చ వానరః
వీక్షమాణో హ్యసంత్రస్తః ప్రాసాదాంశ్చ చచార సః.

*ஹனுமான்*தத்ர*ராவணஸ்ய*ஸமீபத꞉*சசார*வாநர꞉* .. **
*அஸந்த்ரஸ்த꞉*ஸ꞉*ராக்ஷஸானாம்*க்ருஹாத்*க்ருஹம்* .. **
*உத்யானானி*ச*வீக்ஷமாண꞉*ப்ராஸாதான்*ச*சசார* ... (௧௬)*

అవప్లుత్య మహావేగః ప్రహస్తస్య నివేశనం
తతోఽన్యత్పుప్లువే వేశ్మ మహాపార్శ్వస్య వీర్యవాన్.

*மஹாவேக꞉*ப்ரஹஸ்தஸ்ய*நிவேசனம்*அவப்லுத்ய*தத꞉* **
*வீர்யவான்*மஹாபார்ச்வஸ்ய*அன்யத்*வேச்ம*புப்லுவே* .. (௧௭)*

అథ మేఘప్రతీకాశం కుంభకర్ణనివేశనం
విభీషణస్య చ తదా పుప్లువే స మహాకపిః.

*ஸ꞉*மஹாகபி꞉*அத*மேகப்ரதீகாசம் * **
*கும்பகர்ணநிவேசனம்*விபீஷணஸ்ய*ச*ததா*புப்லுவே* ...(௧௮)*

మహోదరస్య చ గృహం విరూపాక్షస్య చైవ హి
విద్యుజ్జిహ్వస్య భవనం విద్యున్మాలేస్తథైవ చ

*மஹோதரஸ்ய*ச*க்ருஹம்*விரூபாக்ஷஸ்ய*சைவ ஹி* **
*வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய*பவனம்*ததைவ*ச*வித்யுன்மாலே꞉*... (௧௯)*

వజ్రదంష్ట్రస్య చ తథా పుప్లువే స మహాకపిః
శుకస్య చ మహాతేజాః సారణస్య చ ధీమతః

*ஸ꞉*மஹாகபி꞉*மஹாதேஜா꞉*ததா*வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்ய*ச* **
*சுகஸ்ய*ச*தீமத꞉*ஸாரணஸ்ய*ச*புப்லுவே* . ... (௨௰)*

அனுமானென்னும் வெற்றிப்புகழ் பெற்றவராதலின் * அவ்விடத்தி* லிராவணனுடைய*ஸமீபத்தில்*சென்று* வாநரவுருவினராதலின் * அச்சமற்றவராகி * அத்தன்மையராகவே * இராக்கதர்களினுடைய * ஒவ்வொரு வீட்டினின்றுந்தாவி*மற்றொரு வீடுகளையும * உத்தியானவனங்களையும* பார்த்துக்கொண்டே*மேன்மாளிகைகளிலுஞ்*சென்று * (௧௬) மிக வேகமுடையராகி*(முதலில்) பிரஹஸ்தனென்னுஞ் சிறந்த மந்திரியினுடைய* வீட்டில்*தாவி*அங்கிருந்தும*வீரமுடையவராதலின் * மஹாபார்சுவனுடைய*சிறந்த*வீட்டிலும்*தாவி* (௧௭) சிறந்த*கபியுருவினராதலின்*அங்கிருந்து * மேகமலைபோலுயர்ந்தும நீண்டுமகன்றுமுள்ள * கும்பகர்ணன் வீட்டையும் * விபீஷணனாவானுடைய* சிறிய திருமாளிகையையும்*சென்று* (௧௮) (அங்கிருந்து) மஹோதரனுடைய*வீட்டையும் * விரூபாக்ஷனுடைய வீட்டையும்*வித்யுஜ்ஜிஹ்வனுடைய* வீட்டையும் * அவ்வண்ணமே * வித்யுன்மாலியின் வீட்டையும் * (சென்று) (௧௯) புகழ்பெற்ற* மஹாகபியும்* மிகுந்த பராக்கிரமமுடையவருமாதலின் * அவ்வண்ணமே இளைப்புறாது* வச்ரதம்ஷ்டிரனுடைய வீட்டையும் * சுகன் வீட்டையும்* நுண்ணறிவினனாகிய*ஸாரணனுடைய வீட்டினையும்*தாவி* ... (௨௰)

తథా చేంద్రజితో వేశ్మ జగామ హరియూథపః
జంబుమాలేస్సుమాలేశ్చ జగామ హరిసత్తమః.

வாநரயூதபஃ* வாநரஸத்தமஃ* ததா ச* இந்த்ரஜிதஃ* ... ... *
வேச்ம* ஜகாம* ஜம்புமாலேஃ* ஸுமாலேச்ச* ஜகாம* ... (உக)

రశ్మికేతోశ్చ భవనం సూర్యశత్రోస్తథైవ చ
వజ్రకాయస్య చ తథా పుప్లువే స మహాకపిః.

ஸஃ* மஹாகபிஃ* ரச்மிகேதோச்ச* பவனம்* ததைவ ச ... ...*
ஸூர்யசத்ரோஃ* ததா* வஜ்ரகாயஸ்ய* புப்லுவே* . (உஉ)

ధూమ్రాక్షస్య చ సంపాతే ర్భవనం మారుతాత్మజః
విద్యుద్రూపస్య భీమస్య ఘనస్య విఘనస్య చ

மாருதாத்மஜஃ* தூம்ராக்ஷஸ்ய* ஸம்பாதேஃ* பவனம்* ... *
வித்யுத்ரூபஸ்ய* பீமஸ்ய* கனஸ்ய* விகனஸ்ய ச* ... (உங)

శుకనాసస్య వక్రస్య శఠస్య వికటస్య చ
హ్రస్వకర్ణస్య దంష్ట్రస్య రోమశస్య చ రక్షసః

சுகநாஸஸ்ய* வக்ரஸ்ய* சடஸ்ய* விகடஸ்ய ச* ... ... *
ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய* தம்ஷ்ட்ரஸ்ய* ரோமசஸ்ய ச* ரக்ஷஸஃ* ...(உச)

యుద్ధోన్మత్తస్య మత్తస్య ధ్వజగ్రీవస్య సాదినః
విద్యుజ్జిహ్వేంద్రజిహ్వానాం తథా హస్తిముఖస్య చ.

யுத்தோன்மத்தஸ்ய* மத்தஸ்ய* த்வஜக்ரீவஸ்ய* ஸாதினஃ* .. *
வித்யுஜ்ஜிஹ்வேந்த்ரஜிஹ்வானாம்* ததா* ஹஸ்திமுகஸ்ய ச*... (உரு)

வாநரயூதத்தலைவரும்* வாநரர்களுள் மிகப்பலமுடையோருமாதலின்* அவ்வண்ணமே யிளைப்புறாது* இந்திரஜித்தினுடைய* வீட்டினையும்* சேர்ந்து* (அங்கிருந்து) ஜம்புமாலியின் வீட்டையும் * ஸுமாலியின் வீட்டையும்* சென்று* (உக) புகழ்பெற்ற * மஹாகபியாதலின் * (உடனே) ரச்மிகேதுவினுடைய* வீட்டையும் * அங்கிருந்து * ஸூரியசத்ருவின் வீட்டையும்* அங்கிருந்து* வஜ்ரகாயனுடைய வீட்டையும்* தாவி* (உஉ) வாயுமைந்தனாதலின் மிகவேகமுடையராகி* தூம்ராக்ஷனுடைய வீட்டையும்* ஸம்பாதியினுடைய* வீட்டையும்* வித்யுத்ரூபனுடைய வீட்டையும்* வீமனுடைய வீட்டையும்* கனனுடைய வீட்டையும் * விகனனுடைய வீட்டையும் (உங) சுகநாஸனுடையவும்* வக்கிரனுடையவும் * சடனுடையவும் * விகடனுடையவும் * ஹ்ரஸ்வகர்ணனுடையவும் * தம்ஷ்டிரனுடையவும் * ரோமசனென்னு * மரக்கனுடையவும் * (உச) யுத்தோன்மத்தனுடைய மத்தனுடையவும்* த்வஜக்கிரீவனுடையவும்* ஸாதியினுடையவும்* வித்யுஜ்ஜிஹ்வர்களினுடையவு மிந்திரஜிஹ்வர்களினுடையவும் * அவ்வண்ணமே* யானைத்தலையனுடையவும்* ... ... (உரு)

కరాళస్య పిశాచస్య శోణితాక్షస్య చైవ హి
క్రమమాణః క్రమేణైవ హనూమాన్మారుతాత్మజః.

*கராளஸ்ய*பிசாசஸ்ய*சோணிதாக்ஷஸ்ய சைவஹி* .. *
க்ரமேணைவ*க்ரமமாணஃ*மாருதாத்மஜஃ*ஹநூமாந* . (௨௬)*

తేషు తేషు మహార్హేషు భవనేషు మహాయశాః
తేషామృద్ధిమతామృద్ధిం దదర్శ స మహాకపిః.

*மஹாயசாஃ*ஸஃ*மஹாகபிஃ*ரித்திமதாம்*தேஷாம* .. *
மஹார்ஹேஷு*தேஷு தேஷு*பவனேஷு*ரித்திம*ததர்ச(௨௭*

సర్వేషాం సమతిక్రమ్య భవనాని సమన్తతః
ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రాక్షసేన్ద్రనివేశనం

*லக்ஷ்மீவான*ஸர்வேஷாம*ஸமந்ததஃ*பவநாநி* . *
ஸமதிக்ரம்ய*அத*ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசனம*ஆஸஸாத* .. (௨௮)*

రావణస్యోపశాయిన్యో దదర్శ హరిసత్తమః
విచరన్ హరిశార్దూలో రాక్షసీర్వికృతేక్షణాః

*ஹரிஸத்தமஃ*ஹரிசார்தூலஃ*விசரன*ராவணஸ்ய* *
உபசாயின்யஃ*விக்ருதேக்ஷணாஃ*ராக்ஷஸீஃ*ததர்ச* . (௨௯)*

శూలముద్గరహస్తాశ్చ శక్తితోమరధారిణీః
దదర్శ వివిధాన్ గుల్మాన్ తస్య రక్షఃపతేర్గృహే

*தஸ்ய*ரக்ஷஃபதேஃ*க்ருஹே*சூலமுத்கரஹஸ்தாசச* . *
சக்திதோமரதாரிணீஃ*விவிதான*குல்மான*ததர்ச* (௩௰)*

கராளனுடையவும*பிசாசனுடையவும* சோணிதாக்ஷனுடையவும்* (மாடமாளிகைகளையும்) முறையாகவே*தாவிக்கொண்டு*வாயுகுமாரரும* வலியுற்ற கபோலமுடையவராதலின் அநுமானென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் பெற்றவரும்* (௨௬) மிகப் புகழ் பெற்றவரும * சிறப்புற்ற*வாநரசாதியி லவதரித்தவருமாதலின*நற்செல்வமிகுந்த*அவ்வவ்வரக்கர்களினுடைய* மிகச் சிறப்புற்றோங்கிய*அவ்வவ் * வீடுகளிலுள்ள * செல்வங்களைக்* கண்டு*(௨௭) மிகவுமுளமகிழ்வினால முகவொளி மலிந்து * அவ்வெல்லாவரக் கர்களினுடையவும்*எங்குமடர்ந்துள்ள*வீடுகளைத*தாண்டிச்சென்று*அங் கிருந்து அரக்கர்கோனாகிய விராவணனுடைய*மாளிகையைக்*கிட்டி(௨௮) வாநரர்களுள் வலியுடையோரும்*வாநரர்களுள் அச்சமின்றிப் பகைமேல் பாய்வதிற் புலிபோன்றவருமாதலின்* அருகிற்சென்று * இராவணனுக்* கருகிற்படுத்திருக்கின்ற*கொடியகண்களையுடைய*அந்தப்புரவாயில்காக்கு மரக்கிகளையும்*கண்ணுற்று*(௨௯) அந்த * ராவணனுடைய * வீட்டின் முன்னையில்*சூலம் முற்கரமென்னுமாயுதங்களைக் கையிலேந்திய வரக்கிகளை யும்*சத்தி தோமரமென்னும படைகளைத்தாங்கு மரக்கிகளையும்* மற்றும் பலவகைப்பட்ட*சேனைகளையுங்*கண்ணுற்று* ... ... (௩௰)

రాక్షసాంశ్చ మహాకాయా న్నానాప్రహరణోద్యతాన్
రక్తాన్ శ్వేతాన్ సితాంశ్చైవ హరీంశ్చాపి మహాజవాన్

மஹாகாயாந்*நாநாப்ரஹரணோத்யதாந்*ராக்ஷஸாந்ச* .. *
ரக்தாந்*ச்வேதாந்*ஸிதாம்ஶ்சைவ* மஹாஜவாந்* ஹரீம்ஶ்சாபி*(கக)

కులీనాన్ రూపసంపన్నాన్ గజాన్ పరగజారుజాన్
నిష్ఠితాన్ గజశిక్షాయా మైరావతసమాన్ యుధి.

குலீநாந்*ரூபஸம்பந்நாந்*பரகஜாருஜாந்* . *
கஜஶிக்ஷாயாம்*நிஷ்டிதாந்*யுதி*ஐராவதஸமாந்* ... (கஉ)

నిహన్తౄన్ పరసైన్యానాం గృహే తస్మిన్ దదర్శ సః
క్షరతశ్చ యథా మేఘాన్ స్రవతశ్చ యథా గిరీన్.

தஸ்மிந்*க்ருஹே*பரஸைந்யாநாம்*நிஹந்த்ரூந்*ஸ:* *
ததா*க்ஷரதச்ச*மேகாந்*யதா*ஸ்ரவதச்ச*கிரீந்*யதா* (கங)

మేఘస్తనితనిర్ఘోషాన్ దుర్ధర్షాన్ సమరే పరైః
సహస్రం వాహినీ స్తత్ర జామ్బూనదపరిష్కృతాః

மேகஸ்தநிதநிர்கோஷாந்*ஸமரே*பரை:*துர்தர்ஷாந்* . *
தத்ர*ஜாம்பூநதபரிஷ்க்ருதா:*ஸஹஸ்ரம்*வாஹிநீ:* .. (கச)

హేమజాలపరిచ్ఛన్నా స్తరుణాదిత్యసన్నిభాః
దదర్శ రాక్షసేన్ద్రస్య రావణస్య నివేశనే

ஹேமஜாலபரிச்சந்நா:*தருணாதித்யஸந்நிபா:* ... .. *
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய*ராவணஸ்ய*நிவேசநே*ததர்ச* (கரு)

பருத்துயர்ந்த சரீரமுடையோரும்*பற்பல படைகளைக் கையிற்கொண்டவர்களுமாகிய* காலாட்களாகிய அரக்கர்களையும் * செம்மைநிறத்தனவும் * வெண்மைநிறத்தனவும்* போர்செய்யும்படி சித்தஞ்செய்யப்பட்டனவும்*மிக்க வேகமுடையனவுமாகிய * குதிரைகளையும்* (கக) நற்குலத்திற்பிறந்தனவும்*நல்லுருவமமைந்தனவும்*பகைவேழங்களைவெல்லுந் திறமையுடையனவும்*மவுத்தன் சொற்படி நடக்கும் பயிற்சியில்* தேர்ந்தனவும்* போர்செய்வதில்*இந்திரன் யானையை நிகர்த்தனவும்* (கஉ) அந்த*ராவணன் வீட்டில்*மற்றும் பற்பலப் பகைச்சேனைகளைக்*கொல்லுமரக்கர்களையும்*அச்சமற்றவரெனப் புகழுடையோராதலின * அச்சமின்றிக் கண்ணுற்று* (மேலும்) மழை பொழியும்*மேகங்களைப்*போலவும் * அருவிகளைப்பெருக்கும்*மாமலைகளைப்*போலவும்* (கங) மேககர்ஜனைபோலப்பிளிறுகின்றனவும்*போர்க்களத்தில் * பகைவர்களால் * வெல்லவொண்ணாதனவுமாகிய யானைகளையும் * அங்கு * பொன்னணிகளினலலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட * அநேகமாயிரம் * சேனைகளையும்*(கச) (மற்றும்) பொன்னணிகள் பூண்டமையால் * காலையிலுதித்த கதிரவன்போலொளிக்கின்றனவுமாகிய சேனைகளையும்*அரக்கர்கோனாகிய* அவ்விராவணனுடைய * வீட்டினிற்* கண்ணுற்றனர்* ... ... (கரு)

శిబికావివిధాకారాః స కపిర్మారుతాత్మజః
లతాగృహాణి చిత్రాణి చిత్రశాలాగృహాణి చ

மாருதாத்மஜ꞉ * ஸ꞉ * கபி꞉ * விவிதாகாரா꞉ * சிபிகா꞉ * . *
சித்ராணி * லதாக்ருஹாணி * சித்ரசாலாக்ருஹாணி ச * (கசு)

క్రీడాగృహాణి చాన్యాని దారుపర్వతకానపి
కామస్య గృహకం రమ్యం దివాగృహకమేవ చ.

அன்யாநி * க்ரீடாக்ருஹாணி ச * தாருபர்வதகானபி * *
ரம்யம் * காமஸ்ய * க்ருஹகம் * திவாக்ருஹகமேவ ச * ... (கஎ)

దదర్శ రాక్షసేంద్రస్య రావణస్య నివేశనే
సమందరగిరిప్రఖ్యం మయూరస్థానసంకులం.

ஸ꞉ * ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய * ராவணஸ்ய * நிவேசனே * ... *
ததர்ச * மந்தரகிரிப்ரக்யம் * மயூரஸ்தானஸங்குலம் * ... (கஅ)

ధ్వజయష్టిభిరాకీర్ణం దదర్శ భవనోత్తమం
అనేకరత్నసంకీర్ణం నిధిజాలం సమంతతః

த்வஜயஷ்டிபி꞉ * ஆகீர்ணம் * பவனோத்தமம் * . .. *
அநேகரத்னஸங்கீர்ணம் * ஸமந்தத꞉ * நிதிஜாலம் * ததர்ச * .. (கக)

ధీరనిష్ఠితకర్మాంతం గృహం భూతపతేరివ
అర్చిర్భిశ్చాపి రత్నానాం తేజసా రావణస్య చ.

தீரநிஷ்டிதகர்மாந்தம் * பூதபதே꞉ * க்ருஹமிவ * . *
ரத்னானாம் * அர்சிர்பிச்சாபி * ராவணஸ்ய ச * தேஜஸா * (உய)

(மீளவும்) வாயுமைந்தனாகிய * அந்தச * சிறியதிருவடி * பற்பலவகைப
பட்ட * சிவிகைகளையும் * விசித்திரங்களாகிய * பூங்கொடி படர்ந்த வீடுகளை
யும் * விசித்திரங்களாகிய சாலைகளையும் * (கசு) மற்றும் பலவகைப்பட்ட *
விளையாடும் வீடுகளையும் * மரங்களாற்கட்டிய சிறு மலைகளையும் * அழகிய
இன்பு நுகரும் * வீடுகளையும் * பகலில் வெயிலின் வெப்பந்தவிர்க்குந் தண்
மையுற்ற பனி வீடுகளையும் * (கஎ) வியப்புற்றவராகி * யரக்கர்கோமானா
கிய * இராவணனுடைய * வீடுதனனிற் * கண்டு * (மேலும்) மந்தரமலைபோ
ன்றதும * மயில்களிரவிலுறங்குங் கூடுகளடர்ந்ததும் * (கஅ) வெற்றிக்
கொடிகளினால் * நிறைந்துயர்ந்ததும் * அரக்கர்வீடுகளெல்லாவற்றிலும் மிக
சிறந்ததுமாகிய அவ்வீட்டையும் * பற்பல மணிகள் நிறைந்து * நாற்புறங்க
ளுமுள்ள * புதையலிடங்களையுங் * கண்ணுற்று மகிழ்ந்தனர் * (கக) பயிற்சி
யில் தேர்ந்தவர்களாற்செய்யப்பட்ட வேலைகளையுடையதும் * பூதப்தியாகிய
பரமேசுவரனுடைய * வீடுபோலச்சந்தருவதும் * நவமணிகளின் * படரொ
ளிகளினாலும் * இராவணனுடைய * தேசினாலும் * ... (உ…

విరరాజాథ తద్వేశ్మ రశ్మిమానివ రశ్మిభిః.
జాంబూనదమయాన్యేవ శయనాన్యాసనాని చ

அத*தத்வேசம*ரச்மிபிஃ*ரச்மிமானிவ*விராஜ* ... *
ஜாம்பூநதமயான்யேவ*சயனானி*ஆஸனானிச* (௪௧)

భాజనాని చ ముఖ్యాని దదర్శ హరియూథపః
మధ్వాసవకృతక్లేదం మణిభాజనసంకులం *

முக்யாநி*பாஜனானிச*ஹரியூதபஃ*ததர்ச* . . *
மத்வாஸவக்ருதக்லேதம*மணிபாஜனஸங்குலம* (௪௨)

మనోరమమసంబాధం కుబేరభవనం యథా
నూపురాణాం చ ఘోషేణ కాంచీనాం నినదేన చ

குபேரபவனமயதா*மனோரமம*அஸம்பாதம* . *
நூபுராணாஞ்ச*கோஷேண*காஞ்சீநாம*நிநதேந* (௪௩)

మృదంగతలఘోషైశ్చ ఘోషవద్భిర్వినాదితం
ప్రాసాదసంఘాతయుతం స్త్రీరత్నశతసంకులం.

கோஷவத்பிஃ*ம்ருதங்கதலகோஷைஃ*விநாதிதம* *
ப்ராஸாதஸங்காதயுதம*ஸ்த்ரீரத்னசதஸங்குலம * (௪௪)

సువ్యూఢకక్ష్యం హనుమాన్ ప్రవివేశ మహాగృహం.

ஸுவ்யூடகக்ஷ்யம*மஹாக்ருஹம*ஹனுமான*ப்ரவிவேச* (௪௫)

பின்னர்*அந்தப் பெருவீடு* ஆயிரங்கதிர்களினால்*சூரியனைப்போல* வொளிர்த்தது*தங்கங்களினாலேயே செய்யப்பட்ட*சயனங்களையும * ஆஸனங்களையும*(௪௧) மிகச் சிறந்த*பாத்திரங்களையும்*அநுமாருதி*(யங்கே) கண்ணுற்று * (மேலும்) தேனாற்செய்த மத்தியம் ததும்பிக் குளிர்ந்தும் * மணிகளிழைத்த பாத்திரங்களா னிறைந்தும் * (௪௨) குபேரனுடைய மணி வீடுபோல*மிகவுங் காணப்படும்கினிப்புற்றும*நெருக்கமின்றி வியன்றும் * காந்தையர்களின் நூபுரங்களினுடைய*வொலியினாலும*ஒட்டியாணங்களினுடைய*வொலியினாலும்*(௪௩) மிக வொலிக்கின்ற*மத்தள வோசைகளினாலும்*மிக வொலியுற்றும்*மாடங்களினிரைகளடர்ந்தும் * அநேகம் சிறந்த வாணுதலார் நிறைந்தும்* (௪௪) மிக வியன்ற பிரதக்ஷிண வழி வாய்ந்துள்ள* அப்பெரியமனைக்குள் * அநுமானென்னும் வெற்றிப்பெயருற்ற தூதனச்சமுறவராகிப்*புகுந்து மகிழ்ந்தனன்* ... (௪௫)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஆறுவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஏழாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி இராவணனரண்மனைமுழுதுந் தேடிக்கொண்டு வருகையில் நடுவில் புஷ்பக விமானத்தைக் கண்டது.

స వేశ్మజాలం బలవాన్ దదర్శ వ్యాసక్తవైడూర్యసువర్ణజాలం
యథా మహత్ప్రావృషి మేఘజాలం విద్యుత్పినద్ధం సవిహంగజాలం

பலவான்*ஸ:*வ்யாஸக்தவைடூர்யஸுவர்ணஜாலம்*ப்ராவ்ருஷி*வித்யுத்பினத்தம்*
ஸவிஹங்கஜாலம்*மஹத்*மேகஜாலம்யதா*வேச்மஜாலம்*ததர்ச* .. (௧)

నివేశనానాం వివిధాశ్చ శాలాః ప్రధానశంఖాయుధచాపశాలాః
మనోహరాశ్చాపి పునర్విశాలా దదర్శ వేశ్మాద్రిషు చంద్రశాలాః.

நிவேசனானாம்*விவிதாசச*சாலா:*ப்ரதானசங்காயுதசாபசாலா:* ... ... *
மனோஹராச்சாபிபுன:*விசாலா:*வேச்மாத்ரிஷு*சந்த்ரசாலா:*ததர்ச* ... (௨)

గృహాణి నానావసురాజితాని దేవాసురైశ్చాపి సుపూజితాని
సర్వైశ్చ దోషైః పరివర్జితాని కపిర్దదర్శ స్వబలార్జితాని.

நானாவஸுராஜிதானி*தேவாஸுரைச்சாபி*ஸுபூஜிதானி*ஸர்வைச்ச* ... *
தோஷை:*பரிவர்ஜிதானி*ஸ்வபலார்ஜிதானி*க்ருஹாணி*கபி:*ததர்ச* (௩)

తాని ప్రయత్నాభిసమాహితాని మయేన సాక్షాదివ నిర్మితాని
మహీతలే సర్వగుణోత్తరాణి దదర్శ లంకాధిపతేర్గృహాణి.

தானி*ப்ரயத்னாபிஸமாஹிதானி*மயேன*ஸாக்ஷாதிவ*நிர்மிதானி* .. . *
மஹீதலே*ஸர்வகுணோத்தராணி*லங்காதிபதே:*க்ருஹாணி*ததர்ச* (௪)

(அநந்தரம்) மிகப் பலமுடைய * அந்தச் சிறியதிருவடி * வைடூரிய மணிகளிழைத்துப் பொன்னாலியற்றப்பட்ட சாளரங்களையுடையதும்*மழைகாலத்தில்*மின்னற்கொடிகளொளிர்க்கும் * பலாகையென்னும் பறவைகளினங்களுடன் கூடிய * சிறந்த * மேகஜாலம்போன்ற * மாடமாளிகைகளினிரையினைக்*கண்ணுற்றான்* (௧) அம்மாளிகைகளின*புறபலத் * தாழ்வாரங்களையும் * சிறந்த சங்கு ஆயுதம் வில் முதலியவைகளா நிறைந்த படைச்சாலைகளையும்*மிக மனத்துக்கினிய* வியப்புற * அம்மாளிகை முதலியவற்றின*மேன்மாளிகைகளையும்*கண்ணுற்றும்* (௨) பலவகைப் பொருள்கள் திகழ்ந்தும்*தேவாஸுரர்களினாலும்* பூஜிக்கப்பட்டும் * பலவகைப்பட்ட* தோஷங்களொன்றுமின்றி நின் மலமாகியும் * இராவணன் தனது தோள் வலியினாலேயே வெற்றியினால் பெறப்பட்டுமுள்ள* நல்வீடுகளையும் * அந்த வானரவுருவத்தவராகவே*சென்று தேடிப்பார்த்தும்* (௩) மிகப்புகழ்பெற்றனவும் * முயற்சிகொண்டு சிறந்த பொருள்களினாலமைக்கப்பட்டனவும் * மயாஸுரன்*தானே நேராக*ஊக்கத்துடன் செய்யப்பட்டனவும் இம்மண்ணுலகிலுள்ள* வீடுகளெல்லாவற்றிலும் மிகச்சிறந்த நற்குணமமைந்தனவுமாகிய*அவ்விலங்கை மன்னனாகிய ராவணனுடைய * மற்றுமுள்ள பற்பல வீடுகளையும்*சென்று பிராட்டியைத் தேடினர் * ...

తతోదదర్శోచ్ఛ్రితమేఘరూపం మనోహరంకాఞ్చనచారురూపం
రక్షోధిపస్యాత్మబలానురూపం గృహోత్తమంహ్యప్రతిరూపరూపం.

ததஃ*உச்ரிதமேகரூபம*மனோஹரம*காஞ்சனசாருரூபம*ரக்ஷோதிபஸ்ய* ... *
ஆத்மபலானுரூபம்*அப்ரதிரூபரூபம*க்ருஹோத்தமம*ஹி*ததர்ச* ... (ரு)

మహీతలేస్వర్గమివప్రకీర్ణం శ్రియాజ్వలన్తంబహురత్నకీర్ణం
నానాతరూణాంకుసుమావకీర్ణం గిరేరివాగ్రంరజసావకీర్ణం.

மஹீதலே*ஸ்வர்க்கம*இவ*ப்ரகீர்ணம*ச்ரியா*ஜ்வலந்தம*பஹுரத்னகீர்ணம்* ... *
நாநாதரூணாம*குஸுமாவகீர்ணம*ரஜஸா*அவகீர்ணம்*கிரேஃ*அக்ரமிவ*... (சு)

నారీప్రవేకైరివదీప్యమానంతటిద్భిరంభోదవదర్చ్యమానం
హంసప్రవేకైరివవాహ్యమానం శ్రియాయుతంఖేసుకృతాంవిమానం.

நாரீப்ரவேகைரிவ*தீப்யமானம*தடித்பிஃ*அர்ச்யமானம*அம்போதவத* ... *
ஹம்ஸப்ரவேகைஃ*வாஹ்யமானம*ச்ரியாயுதம*கே*ஸுக்ருதாம*விமானமிவ (எ)

యథానగాగ్రంబహుధాతుచిత్రం యథానభశ్చగ్రహచంద్రచిత్రం
దదర్శయుక్తీకృతమేఘచిత్రం విమానరత్నంబహురత్నచిత్రం.

பஹுதாதுசித்ரம*நகாக்ரமயதா*க்ரஹசந்த்ரசித்ரம*நபச்சயதா* ... *
யுக்தீக்ருதமேகசித்ரம*பஹுரத்னசித்ரம*விமானரத்னம*ததர்ச* ... ...(அ)

அநந்தரம*மிக வுயர்ந்த மேகமபோன்றதும * மனத்துக்கினியதும்* தங்கங்களினாற் செய்தமையினழகிய வுருவமுடையதும * அரக்கர் கோமானாகிய இராவணனுடைய * மகிமைக்கும பலத்துக்கும் தகுதியாகியதும் * நிகரில்லாச சிறப்புற்றதுமாகிய * மிகச் சிறந்த வீட்டினையு* (அந்தச் சிறிய திருவடி) கண்ணுற்றனர்*(ரு) பூதலத்தில*வீழ்ந்த * பொன்னுலகோவென்று ஐயுறுமாறுரியதாகவும * செல்வமிகுதியினால * மிக வொளிப்பதும * பற்பல நன்மணிகள் நிறைந்ததுமாகி * பல்வகைப்பட்ட பூமரங்களினுடைய*நறுமலர்களுதிர்ந்தும*அம்மலர்த்தாதுக்களின் பராகங்கள*படிந்துள்ள*மாமலையினுச்சி*கரம்போலவென்றெண்ணுமபடியாக விளங்கியும (சு) சிறந்த மடந்தையர்களினால*நகரூந்தும*மின்னற்கொடிகளினால* ஒளிக்கின்ற * மேகமபோலுயர்ந்துமிருத்தலால * சிறந்த அன்னப்பக்ஷிகளினால் * தாங்கிச் செல்லப்படுகிற* மிகச் சீர்மை பொருந்தியும் * வானிடையினிற்கும*நல்வினையுடையப் பொன்னுலகினை நண்ணுவினைத்தபடிச் செல்லவல்ல தேவர்களினுடைய*விமானமோவென்னும்படி விளங்கியும்* (எ) பலவகைப்பட்ட கைரிகம முதலிய தாதுக்களினால விசித்திரமாகிய * மாமலையின் சிகரமபோலும * ஸூரியசந்திராதி கிரகங்களினாலழகுற்ற * விண்டலம்போலும* ஓரிடத்தில குவையாகக் குவைக்கப்பட்ட பலவகை மேகங்கள்போல விசித்திரமாகிப்*பலவகைப்பட்ட மணிகளிழைத்த விமானத்தையும்* (அம்மாளிகையினிடையில்) கண்ணுற்று மகிழ்ந்தனர் * ... (அ)

మహీ కృతా పర్వతరాజిపూర్ణా శైలాః కృతా వృక్షవితానపూర్ణాః
వృక్షాః కృతాః పుష్పవితానపూర్ణాః పుష్పం కృతం కేసరపత్రపూర్ణం.

பாவதராஜிபூர்ணா*மஹீ*க்ருதா*வருக்ஷவிதானபூர்ணாஃ*சைலாஃ*க்ருதாஃ* ... *
புஷ்பவிதானபூர்ணாஃ*வ்ருக்ஷாஃ*க்ருதாஃ*கேஸரபத்ரபூர்ணம*புஷ்பம*க்ருதம()

కృతాని వేశ్మాని చ పాణ్డురాణి తథా సుపుష్పాణ్యపి పుష్కరాణి
పునశ్చ పద్మాని సకేసరాణి ధన్యాని చిత్రాణి తథా వనాని

பாண்டுராணி*வேச்மானிச*க்ருதானி*ததா*ஸுபுஷ்பாண்யபி*புஷ்கராணி* ... *
ஸகேஸராணி*பத்மானிபுனச்ச*ததா*தன்யானி*சித்ராணி*வனானி* ... (௧௦)

పుష్పాహ్వయం నామ విరాజమానం రత్నప్రభాభిశ్చ వివర్ధమానం
వేశ్మోత్తమానామపి చోచ్చమానం మహాకపిస్తత్ర మహావిమానం

புஷ்பாஹ்வயம்நாம*விராஜமானம*ரத்னப்ரபாபிச்ச*விவர்த்தமானம* ... *
வேச்மோத்தமானாமபிச*உச்சமானம*மஹாவிமானம*தத்ர*மஹாகபிஃ* .. (௧௧)

కృతాశ్చ వైడూర్యమయా విహఙ్గాః రూప్యప్రవాలైశ్చ తథా విహఙ్గాః
చిత్రాశ్చ నానావసుభిర్భుజఙ్గా జాత్యానురూపాస్తురగాశ్శుభాఙ్గాః

வைடூர்யமயாஃ*விஹங்காஃ*ரூப்யப்ரவாளைச்ச*ததா*விஹங்காஃ * நானாவஸுபிஃ*
சித்ராச்ச*புஜங்காஃ*ஜாத்யானுரூபாஃ*சுபாங்காஃ*துரகாஃ*க்ருதாச்ச* (௧௨)

(அவ்விமானத்தில்) மாமலைகளின்வரிசைகளடர்ந்த * இப்பாருலகம் * ஓர்புறத்திலெழுதப்பட்டுள்ளது * பற்பல மாமரநிரைகளடர்ந்தனவாகவே * அம்மலைகள் * எழுதப்பட்டுள * நறுமலர்களின்வரிசைகளடர்ந்தனவாகவே * அம்மரங்களும் * எழுதப்பட்டுள * தாதுகளும் இதழ்களுமடர்ந்தனவாகவே * அந்நறுமலர்களும் * எழுதப்பட்டுள * (௯) (மற்றோர்புறத்தில்) மிக வெண்மையூட்டிய * மாடமாளிகைகளும் * எழுதப்பட்டுள * அவ்வண்ணமே * சிறந்த தாமரை முதலிய மலர்களுடைய * புஷ்கரங்களும * தாதுகளடர்ந்து தேன்பொழியும் * தாமரை மலர்களும் * அவ்வண்ணமே * சிறந்தும * விசித்திரமாகவுமுள்ள * சோலைகளும * (எழுதப்பட்டுள) (௧௦) புஷ்பமெனனும் பெயருடையதும் * மிக வொளிகொண்டு திகழ்வதும * நவமணியொளியினால் * மேன்மேலும் வளர்வதும் * சிறந்த மணிமாட மாளிகைகளெல்லாவற்றினும் * மிக வுயரமுள்ளதுமாகிய * மிகச் சிறந்த மற்றோர் விமானத்தையும் * அங்கே * அந்த மஹாகபி * (கண்ணுற்றனர்) (௧௧) (அதுதன்னில்) வைடூரிய மணிகளினாற்செய்த * பறவைகளும * வெள்ளி பவழங்களினால் * அவ்வாறாகவே செய்யப்பட்ட * பறவைகளும் * பலவகை லோகங்களினாலுமணிகளினாலும் * சித்திரங்களாகிய * நாகங்களும் * அந்தந்த சாதிகளுக்குத்தக்க வுருவமைந்து * அழகிய அங்கங்களையுடைய * குதிரைகளும் * செய்யப்பட்டுள (௧௨)

ప్రవాళజాంబూనదపుష్పపక్షాః సలీలమావర్జితజిహ్మపక్షాః
కామస్యసాక్షాదివభాన్తిపక్షాః కృతా విహంగాస్సుముఖాస్సుపక్షాః.

பிரவாளஜாம்பூநதபுஷ்பபக்ஷா:*ஸலீலம்*ஆவர்ஜிதஜிஹ்மபக்ஷா:*காமஸ்ய* ... *
ஸாக்ஷாத்*பக்ஷா:இவ*ஸுமுகா:*ஸுபக்ஷா:*க்ருதா:*விஹங்கா:*பாந்தி* (கங)

నియుజ్యమానాస్తుగజాస్సుహస్తాః సకేసరాశ్చోత్పలపత్రహస్తాః
బభూవదేవీచకృతాసుహస్తా ∙ లక్ష్మీస్తథాపద్మినిపద్మహస్తా.

ஸுஹஸ்தா:*ஸகேஸரா:ச*உத்பலபத்ரஹஸ்தா:*பத்மினி*நியுஜ்யமானா:ஸ்து* .. *
கஜா:*ததா*பத்மஹஸ்தா*தேவீ*ச*ஸுஹஸ்தா*லக்ஷ்மீ:*க்ருதா*பபூவ* ... (கச)

ఇతీవతద్గృహమభిగమ్యశోభనం సవిస్మయోనగమివచారుశోభనం
పునశ్చతత్పరమసుగంధిసుందరం హిమాత్యయేనగమివచారుకందరం.

இதீவ*சோபனம்*நகம்இவ*சாருசோபனம்*ஹிமாத்யயே*சாருகந்தரம்* ... *
நகம்இவ*ஸுந்தரம்*தத்*தத்*க்ருஹம்*அபிகம்ய*புனச்ச*ஸவிஸ்மய:* ... (கரு)

తతస్సతాంకపిరభిపత్యపూజితాం చరన్పురీందశముఖబాహుపాలితాం
అదృశ్యతాంజనకసుతాంసుపూజితాం సుదుఃఖితాంపతిగుణవేగనిర్జితాం.

தத:*ஸ:*கபி:*பூஜிதாம்*தசமுகபாஹுபாலிதாம்*தாம்*புரீம்*அபிபத்ய*சரன்*
ஸுபூஜிதாம்*பதிகுணவேகநிர்ஜிதாம்*தாம்*ஜனகஸுதாம்*அத்ருச்ய*ஸுதுக்கித:*.

பவழம் தங்கங்களினாலாகிய பூவடர்ந்த சிறகுகளுடையனவும் * தூது செய்யுந் திறமைகொண்டு சென்றினிய மொழிகள் மொழிந்து தன் சொற்படி கேழ்க்கும்படி வசஞ்செய்யப்பட்ட * புன்னம் பிரணய கலகத்தினால் பிணங்கிய நாயகி நாயகர்களையுடையனவும் * காமனுக்கு * இயற்கையாயுள்ள படைகளைப் போன்றனவும் * அழகிய முகமுடையனவும் * அழகிய சிறகுடையனவுமாக * இயற்றப்பட்ட * கிளி குயில் முதலிய பறவைகளும் * அங்கு விளங்குகின்றன * (கங) (அன்றியும்) இனிய துதிக்கைகளுடையனவும் * தாமரைத்தாதுகள் மொய்ம்பயங்கும் படிந்தனவும் * தாமரை யிதழ்களையும் இலைகளையுந் துதிக்கையிற்கொண்டு தாங்கினவும் * தாமரை யோடையில் * இறங்கிக் கலக்குகின்றனவுமாகிய * மதயானைகளும் * அவ்வண்ணமே * தாமரைமலரைக் கையிலேந்தி * யொளிமிகுந்து * மிக வழகிய திருக்கைகளுடைய திருமகளும் * (அப்பொற்றாமரை நடுவினில் மலர்ந்த தாமரைத் தவிசில் வீற்றிருந்து அம்மதவேழங்களினால் சூழ்ந்து பூஜை செய்யப்பட்டவளாக) எழுதப்பட்டு * விளங்கின * (கச) இவ்வகையாகிய மற்றும் பற்பல சித்திரங்களினால் * அழகியும் * பூமாம்போல * மிக நறுமணங்கமழ்ந்தும் * பனிகால முடிவினில் * அழகிய குகைகளுடைய * மாமலைபோல * மிகத் தேசுற்றுமிருக்கின்ற * சிறப்புற * அந்த * மணிமாளிகையை * யெங்குஞ்சென்று பார்த்து * மீளவும் * (அம்மாருதி) மிக வியந்து * (கரு) பின்பு * திறமைகொண்டவரும் * வானரசாதியருமாதலால் * யாவராலும் பூஜிக்கப்பட்ட * இராவணனுடைய புஜபலத்தினால் பாதுகாக்கப்பட்ட * அந்த * இலங்காபுரியை * யெங்கும் [illegible]வித்தாவீர * சென்று தேடியும் * கற்புடையாளென்று யாவராலும் பூஜிக்கப்பட்டவளும் * தன் பர்த்தாவாகிய ஸ்ரீராமனுடைய குணாதிசயங்களில் ஈடுபட்டவளுமாகிய * அந்த * ஜனகராஜன் திருமகளாகிய ஸீதாதேவியைக் காணாமல் * மிகவுஞ் சிந்தைகொண்டு சோகித்தனர் * ... (கசா)

తతస్తదా బహువిధభావితాత్మనః కృతాత్మనో జనకసుతాం సువర్త్మనః
అపశ్యతోఽభవదతిదుఃఖితం మనస్సుచక్షుషః ప్రవిచరతో మహాత్మనః.

*ததஃ*ததா*பஹுவிதபாவிதாத்மனஃ*க்ருதாத்மனஃ*ஸுவர்த்மனஃ*ஜனகஸுதாம்* அபச்யதஃ*ஸுசக்ஷுஷஃ*ப்ரவிசரதஃ*மஹாத்மனஃ*மனஃ*அதிதுக்கிதம*அபவத்*

பின்பும்* அப்பொழுது*பகுவிதமாகச் சிந்தித்து*தேர்ந்து நல்லோரிடத்திற் பழகிய இயல்பினரும* நல்வழிப்பற்பாதுவருமாகியும* பிராட்டியைக்*கண்ணுறாமையினால்*நல்ல ஊஹமுறைவருமா* மேலும்மவ்வாரெங்கும் தேடவல்லவரும்*பெருந்தன்மையினராகியும*அவருடையமனம*மிகததுயரமடைந்ததாயிற்று* .. .. (கஎ)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஏழாவது சருக்கம

முற்றிற்று.

எட்டாவது சருக்கம்

முற்கூறிய புஷ்பக விமானத்தையே மீளவும் விரிவாக வர்ணனை செய்கின்றனர்

స తస్య మధ్యే భవనస్య సంస్థితం మహద్విమానం బహురత్నచిత్రితం
ప్రతప్తజాంబూనదజాలకృత్రిమం దదర్శ వీరః పవనాత్మజః కపిః

*ஸஃ*வீரஃ*பவனாத்மஜஃ*கபிஃ*தஸ்ய*பவனஸ்ய*மத்யே*ஸம்ஸ்திதம* பஹுரத்னசித்ரிதம*ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலக்ருத்ரிமம* மஹத*விமானம*தததர்ச(க)*

తదప్రమేయాప్రతికారకృత్రిమం కృతం స్వయం సాధ్వితి విశ్వకర్మణా
దివంగతం వాయుపథప్రతిష్ఠితం వ్యరాజతాదిత్యపథస్య లక్ష్మవత్.

*அப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம*விச்வகர்மணா*ஸ்வயம*ஸாதவிதி*க்ருதம* . *திவங்கதம*வாயுபதப்ரதிஷ்டிதம*தத*ஆதித்யபதஸ்ய*லக்ஷ்மவத*வ்யராஜத(உ)*

அந்த*வீரமுடைய*வாயுகுமாரராகிய*சிறியதிருவடி * அந்த*மணிமாடத்தின்*நடுவில்*இருக்கின்ற*பற்பல மணிகளிழைத்தும* நன்றாக வுருக்கி மாசற்ற தங்கத்தாற்செய்த சாளரங்கள் திகழ்ந்தும * மிகச் சிறந்துமுள்ள * பெரியதோர் விமானத்தைக்*கண்ணுற்றனர்* (க) இத்தன்மைய தென்றளவிடற்கும் பிறரழிப்பதற்கு மொண்ணாமற் செய்யப்பட்டும*தெய்வத்தச்சனாகிய விசுவகர்மன * தானே* யிது எல்லாவற்றினும நலமுடையதாகக்கடவதென்று*மிக ஊக்கத்துடனியற்றியதும * நினைத்தபடி வானெங்கும் செல்லவல்லதும*வாயுபதத்தில்நிறுத்தப்பட்டிருந்தமையின்*அவ்வெய்யோன் செலலும் வழியாகிய விண்டலத்துக்*கோர்கல்லணிபோல் திகழ்ந்தது * ... ... (உ)

నతత్ర కించిన్న కృతం ప్రయత్నతో నతత్ర కించిన్న మహార్హరత్నవత్
నతే విశేషా నియతా స్సురేష్వపి నతత్ర కించిన్న మహావిశేషవత్.

தத்ர*கிஞ்சித்*ப்ரயத்னத:*நக்ருதம்*ந தத்ர*கிஞ்சித்*நமஹார்ஹரத்னவத்* ..*
தே*விசேஷா:*ஸுரேஷ்வபி*நியதா:*ந தத்ர*கிஞ்சித்*மஹாவிசேஷவத்ந*(௧)

తపస్సమాధానపరాక్రమార్జితం మనస్సమాధానవిచారచారిణం
అనేకసంస్థానవిశేషనిర్మితం తతస్తతస్తుల్యవిశేషదర్శనం

தபஸ்ஸமாதானபராக்ரமார்ஜிதம்*மனஸ்ஸமாதானவிசாரசாரிணம்* ... *
அநேகஸம்ஸ்தானவிசேஷநிர்மிதம்*ததஸ்ததஸ்துல்யவிசேஷதர்சனம்* (௨)

మనస్సమాధాయతు శీఘ్రగామినం దురావరం మారుతతుల్యగామినం
మహాత్మనాం పుణ్యకృతాం మహర్ధినాం యశస్వినామగ్ర్యముదామివాలయం

மன:*ஸமாதாய து*சீக்ரகாமினம்*துராவரம்*மாருததுல்யகாமினம்*மஹாத்மனாம்*புண்யக்ருதாம்*மஹர்த்தினாம்*யசஸ்வினாம்*அக்ர்யமுதாம்*ஆலயமிவ*... (௩)

విశేషమాలంబ్య విశేషసంస్థితం విచిత్రకూటం బహుకూటమండితం
మనోభిరామం శరదిందునిర్మలం విచిత్రకూటం శిఖరం గిరేర్యథా.

விசேஷம்*ஆலம்ப்ய*விசேஷஸம்ஸ்திதம்*விசித்ரகூடம்*பஹுகூடமண்டிதம்*.. *
மனோபிராமம்*சரதிந்துநிர்மலம்*விசித்ரகூடம்*கிரே:*சிகரம்*யதா* .. (௪)

அந்த விமானத்தில் * ஓரிடமாவது * முயற்சியுடன் * செய்யப்படாதில்லை * அங்கு * ஒன்றும் * விலையுயர்ந்த சிறந்த நவமணியிழைத்தில்லாததில்லை * அங்குள்ள * விசேஷங்கள் * தேவர்களிடத்தும் * இல்லை * மேலும் அங்கே * ஒன்றாவது * மிகவும் விசேஷமுடைத்தல்லாததுமில்லை * (அங்கே யாவும் மிக முயற்சியுடன் செய்யப்பட்டனவும், விலையுயர்ந்த மணிகளிழைத்தனவும், தேவர்களுக்கும் பொருந்திய விசேஷப் புதுமைகளுடையனவுமாகவே இயற்றப்பட்டன) (௧) இடைவிடாது செய்த தவத்திறமையினாலும் போரிற் பகைவர்களைச் சிதறவடிக்கும் பராக்கிரமத்தினாலும் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதும் * மனத்துக்கிசைந்தபடி நினைத்தவிடஞ் செல்லவல்லதும் * பதுமஸ்வஸ்தாபத்திரம் முதலிய சிறந்த விதங்களுடையதாக இயற்றப்பட்டதும் * மேன்மேலும் * ஒன்றுக்கொன்று குறையாத விசேஷமுடைய காட்சி தருவதும் * (௨) மனோவேகத்தையும் * பின்னிடச் செய்து * மிக வேகமாகச் செல்லவல்லதும் * செல்லுகையில் பிறர் தடைசெய்யவொண்ணாததும் * வாயுபோல இளைப்புறாமல் நிரந்தரஞ் செல்லவல்லதும் * பெருந்தன்மையுடையோரும் * முன்பு சிறந்த நல்வினைகள் செய்தவரும் * மிகப் பெருஞ்செல்வமுடையோரும் * சிறந்த புகழ்பெற்றவரும் * மேன்மேலுஞ் சிறந்துயர்ந்த வாழ்வுடையோருமாகிய விண்ணவர் வாழ்தற்குரிய தேவமாளிகை போன்றதும் * (௩) மிகவும் அதிசயத்தை * மேற்கொண்ட * விசேஷமுடையதாக இயற்றப்பட்டதும் * நவமணிகளின் ஒளிகளினால் விசித்திரமாகிய ஒளியுடையதும் * நாற்புறங்களிலும் அதைச்சூழ்ந்த சிகரங்களையுடையதும் * காணும்பொழுதே மனங்கவரும் அழகுடையதும் * சரத்கால சந்திரன்போல் மாசற்று * கைரிகாதி தாதுக்களினால் விசித்திரமாகிய முடியுடைய * மாமலையின் * சிகரம்போன்றதுமாகி * (விளங்கிற்று) ... (௪)

యహం త్వయం కుణ్డలశోభితాననా మహాశనా వ్యోమచరా నిశాచరాః
వివృత్తవిధ్వస్తవిశాలలోచనా మహాజవాభూతగణాస్సహస్రశః.

*யம்*குண்டலசோபிதானநா:*மஹாசநா:*வ்யோமசரா:*நிசாசரா:* ... **
*விவ்ருத்தவித்வஸ்தவிசாலலோசநா:*மஹாஜவா:*பூதகணா:*ஸஹஸ்ரச:*வஹந்தி.*

వసన్తపుష్పోత్కటచారుదర్శనం వసన్తమాసాదపి చారుదర్శనం
సపుష్పకం తత్రవిమానముత్తమం దదర్శతద్వానరవీరసత్తమః,

*வஸந்தபுஷ்போத்கடசாருதர்சனம்*வஸந்தமாஸாதபி*காந்ததர்சனம்* ... **
*உத்தமம்*புஷ்பகம்*தத்விமானம்*வாநரவீரஸத்தம:*ஸ:*தத்ர*ததர்ச* ...(அ)*

எந்த அவ்விமானத்தை*மணிகுண்டலங்கள் திகழுமுகமுற்றும்*மிக வுணவுண்பவர்போலப் பருத்ததும * விண்ணிலெங்குந்திரியும் வல்லமை பொருந்தியும*இராக்ஷஸசாதியாதலின்இரவிலுமசசமின்றித் திரியுந துணிவு கொண்டும*மிகவுருண்டு மாழ்ந்து மகன்று நீண்டுமுள்ள கண்களை விழித்தும்*மிக வேகமுண்டிருக்கின்ற*பூதகணங்கள*ஆயிரமாயிரமாக*நாற்புறங்களிலும*கோபுரந்தாங்குமபதுமைகளபோலததாங்குகின்றனவோ(எ வஸந்தகாலத்தில் மலருமநறுமலர்களின் குலைகளை தூவி மணங்கமழ்ந்துளதால் காணற்கினியதும்* (ஆகையினாலேயே) வஸந்தமாஸத்தினும* மிக வினிய காட்சிதருவதும*எல்லாவிதத்தலு மிகச சிறப்புற்றதுமாகிய* புஷ்பகமென்னும*அந்த விமானத்தை * வானரவீரர்களுள சிறப்புற்றவராகிய*அந்தச் சிறியதிருவடி * யங்கு*கண்டு மிக மகிழ்வுகொண்டனர* (அ)

சுந்தரகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்
முற்றிற்று

ஒன்பதாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி புஷ்பகவிமானமெங்கும் தேடிக்கொண்டுபோய் நடுவில்ராவணனுடைய தாதிகள மெய்மமறந்துறங்கியிருப்பதைக் கண்டது.

తస్యాలయవరిష్ఠస్య మధ్యేవిపులమాయతం
దదర్శభవనశ్రేష్ఠం హనూమాన్ మారుతాత్మజః.

*மாருதாத்மஜ:*ஹனூமான*ஆலயவரிஷ்டஸ்ய*தஸ்ய* ... **
*மத்யே*விபுலம்*ஆயதம*பவனச்ரேஷ்டம*ததர்ச* ... (க)*

(அநந்தரம்) மஹாபலன்மைந்தனாகிய*அந்த அனுமான்*மணிமாளிகைகளுள் சிறந்த*அம்மாளிகையின்*நடுவில் * அகன்றும்*நீண்டுமுள்ள * தோர் நன்மாளிகையைக்*கண்ணுற்றனர* ... ... (க)

అర్ధయోజనవిస్తీర్ణమాయతం యోజనం హితత్
భవనం రాక్షసేన్ద్రస్య బహుప్రాసాదసంకులం.

தத் * ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய * பவநம் * பஹுப்ராஸாதஸங்குலம் * *
அர்தயோஜநவிஸ்தீர்ணம் * யோஜநம் * ஆயதம் ஹி * ... (௧)

మార్గమాణస్తు వైదేహీం సీతామాయతలోచనాం
సర్వతః పరిచక్రామ హనూమానరిసూదనః.

அரிஸூதந: * ஹநூமாந் * ஆயதலோசநாம் * வைதேஹீம் * ... *
ஸீதாம் * மார்கமாணஸ்து * ஸர்வத: * பரிசக்ராம * ... (௨)

ఉత్తమం రాక్షసావాసం హనూమానవలోకయన్
ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రాక్షసేన్ద్రనివేశనం.

ஹநூமாந் * உத்தமம் * ராக்ஷஸாவாஸம் * அவலோகயந் * ... *
அத * லக்ஷ்மீவாந் * ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசநம் * ஆஸஸாத * . (௩)

చతుర్విషాణైర్ద్విరదైస్త్రివిషాణైస్తథైవ చ
పరిక్షిప్తమసంబాధం రక్ష్యమాణముదాయుధైః.

சதுர்விஷாணை: * த்விரதை: * ததைவ ச * த்ரிவிஷாணை: * *
பரிக்ஷிப்தம் * அஸம்பாதம் * உதாயுதை: * ரக்ஷ்யமாணம் * .. (௪)

రాక్షసీభిశ్చ పత్నీభీ రావణస్య నివేశనం
ఆహృతాభిశ్చ విక్రమ్య రాజకన్యాభిరావృతం.

ராவணஸ்ய * பத்நீபி: * ராக்ஷஸீபி: ச * நிவேசநம் * *
விக்ரம்ய * ஆஹ்ருதாபிச்ச * ராஜகந்யாபி: * ஆவ்ருதம் * . . (௫)

அஃது * ராக்ஷஸர்களுக்கிறையாகிய இராவணன் * வாழுமிடமாதலின் * பற்பல மணிமாடங்களடர்ந்தும் * அரையோஜனம் அகன்றும் * ஒரு யோஜனம் * நீண்டுமுளது * (௨) பகைவர்களைக்கொல்லவல்ல * அந்த அநுமான் * தாமரையிதழ்போல நீண்ட திருக்கண்களையுடையவளும் * ஜனகமகாராஜன் திருமகளுமாகிய * ஸீதாபிராட்டியைத் * தேடிக்கொண்டு * அம்மாளிகையெங்கும் * சென்று * (௩) அநுமானென்னும் வெற்றிப்பெயர் பெற்றவராதலின் * சிறந்த * அந்த ராக்ஷஸனிருக்குமிடத்தை * யச்சமின்றிப் * பார்த்துப் * பின்பு * மனமகிழ்வினால் முகவொளி மிகுந்தவராகி * இராவணனுறையுமிடத்தினுள் * சென்றனர் * (௪) (அஃது) நான்கு தந்தங்களையுடைய * மதயானைகளாலும் * அவ்வண்ணமே * மூன்று தந்தங்களையுடைய யானைகளினாலும் * சூழப்பட்டதாகியும் * நெருக்கமின்றி விசாலமாகியும் * ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தியபடர்களினால் * பாதுகாக்கப்பட்டுமிருந்தமையினால் * (௫) இராவணனுக்கு * மனமகிழ்ந்தே மணமாலைசூட்டிய * ராக்ஷஸப்பெண்களினால் * வாழப்பட்டும் * தன் தோள்வலியினால் தப்பவரை வென்று * பலாத்காரமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட * ராஜகன்னிகைகளினால் சூழப்பட்டும் * ... (௬)

తత్క్రమకరాకీర్ణం తిమింగిలఝషాకులం
వాయువేగసమాధూతం పన్నగైరివ సాగరం.

தத்*க்ரமகராகீர்ணம்*திமிங்கிலஜஷாகுலம்* ... ...
வாயுவேகஸமாதூதம்*பன்னகை:*ஸாகரமிவ* ... ... (எ)

యా హి వైశ్రవణే లక్ష్మీర్యా చేన్ద్రే హరివాహనే
సా రావణగృహే రమ్యా నిత్యమేవానపాయినీ

வைசரவணே*யா ஹ*லக்ஷ்மீ:*ஹரிவாஹநே*இந்த்ரே* ... *
யா*ச*ஸா*ஸர்வா*ராவணக்ருஹே*நித்யமேவ*அநபாயினீ* (அ)

యా చ రాజ్ఞః కుబేరస్య యమస్య వరుణస్య చ
తాదృశీ తద్విశిష్టా వా ఋద్ధీ రక్షోగృహేష్విహ

ராஜ்ஞ:*யா*ச*குபேரஸ்ய*யமஸ்ய*வருணஸ்ய*ச*தாத்ருசீ* ... *
தத்விசிஷ்டா*வா*ருத்தி:*இஹ*ரக்ஷோக்ருஹேஷு* ... (கூ)

తస్య హర్మ్యస్య మధ్యస్థం వేశ్మ చాన్యత్సునిర్మితం
బహునిర్యూహసంకీర్ణం దదర్శ పవనాత్మజః.

பவநாத்மஜ:*தஸ்ய*ஹர்ம்யஸ்ய*மத்யஸ்தம்*ஸுநிர்மிதம்* .. *
பஹுநிர்யூஹஸங்கீர்ணம்*அந்யத்*வேச்ம*ச*ததர்ச* ... (க0)

బ్రహ్మణోఽర్థే కృతం దివ్యం దివి యద్విశ్వకర్మణా
విమానం పుష్పకం నామ సర్వరత్నవిభూషితం

யத்*விச்வகர்மணா*ப்ரஹ்மணோ*அர்த்தே*திவி*திவ்யம்* . *
புஷ்பகம்*நாம*ஸர்வரத்நவிபூஷிதம்*விமானம்*க்ருதம்* ... (கக)

அஃது * முதலை மகரமீன்கள் நிறைந்தும * பெருமீன் சிறுமீன்கள் சூழந்தும் * வாயுவேகத்தாலே மோதப்பட்டும * நீர் நாகங்கள் மேலெழுந்துமுள்ள*ஆழ்கடல்போலத் * (திகழ்ந்தது) (எ) ராஜராஜனுடைய குபேரனிடத்திலே*எந்தச்*செல்வமுண்டோ * உச்சை சிரவமென்னும வெள்ளைக்குதிரையை வாஹனமாகவுடைய * தேவேந்திரனிடத்திலே * எச்செல்வமுளதோ* அந்தச செல்வம்*யாவும்*அந்த ராவணன மாளிகைதன்னிலு*ஸ்திரமாகவும* நீங்காதுளது* (அ) சந்திரனுடைய செல்வம * யாதுண்டோ * குபேரனுடைய செல்வம யாதோ*யமனுடைய செல்வம யாதோ * வருணனுடைய செல்வம யாதோ* (இதுவும்) அத்தன்மைத்தேயோ * அன்றியவ் அவற்றினின் மிக்கதேயோ*என்று ஐயமுறும்படியாகிய மிகப்பெருஞ்செல்வம்* இவ்விலங்காநகரியிலே*ராக்ஷஸர்களின் மாளிகைதோறும்*(நிறைந்து திகழ்ந்தது)(கூ) (பின்னும்) வாயுகுமாரராகிய அஞ்சச் சிறிய திருவடி*அந்த*மாட மாளிகையின்*நடுவினில்*நன்கியற்றப்பட்டும*அநேகம மதயானைகள் சூழ்ந்துமுள்ள*மற்றொரு*விமானத்தைக்*கண்ணுற்றனர்*(க0) அஃது*விச்வகருமனால்*நான்முகதேவன்பொருட்டு*விண்ணுலகிலும்*மிகச்சிறப்புற்று* புஷ்பகமென்னும் * பற்பல மணிகளாலுமலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட * விமானம்*முயற்சியுடனியற்றப்பட்டதோ* ... ... (கக)

పరేణ తపసా లేభే యత్కుబేరః పితామహాత్
కుబేరమోజసా జిత్వా లేభే తద్రాక్షసేశ్వరః.

பரேண* தபஸா* லேபே* யத்குபேர:* பிதாமஹாத்* ... *
குபேர* மோஜஸா* ஜித்வா* லேபே* தத்ராக்ஷஸேச்வர:* .. (௧௨)

ఈహామృగసమాయుక్తైః కార్తస్వరహిరణ్మయైః
సుకృతైరాచితం స్తంభైః ప్రదీప్తమివచశ్రియా.

ஈஹாம்ருக ஸமாயுக்தை:* கார்த்தஸ்வர ஹிரண்மயை:* ... *
ஸுக்ருதை* ராசிதம்* ஸ்தம்பை:* ப்ரதீப்தமிவச* ஶ்ரியா*... (௧௩)

మేరుమందరసంకాశై రుల్లిఖద్భిరివాంబరం
కూటాగారై శ్శుభాకారై స్సర్వతస్సమలంకృతం.

மேருமந்தர ஸங்காசை:* உல்லிகத்பிரிவாம்பரம்* ... *
கூடாகாரை:* சுபாகாரை:* ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்*... (௧௪)

జ్వలనార్కప్రతీకాశం సుకృతం విశ్వకర్మణా
హేమసోపానసంయుక్తం చారుప్రవరవేదికం

ஜ்வலநார்க்க ப்ரதீகாசம்* ஸுக்ருதம்* விச்வகர்மணா* .. *
ஹேம ஸோபாந ஸம்யுக்தம்* சாருப்ரவர வேதிகம்* ... (௧௫)

జాలవాతాయనైర్యుక్తం కాంచనైస్స్ఫాటికైరపి
ఇంద్రనీలమహానీల మణిప్రవరవేదికం.

ஜாலவாதாயனைர்யுக்தம்* காஞ்சனை:* ஸ்பாடிகைரபி* ... . *
இந்த்ரநீல மஹாநீல மணிப்ரவர வேதிகம்* (௧௬)

எந்த விமானத்தைக் * குபேரன் * மிகுந்த * தவஞ்செய்து * பிதாமஹ தேவனிடத்திலிருந்து * தவப்பயனாகப் பெற்றனனோ * அத்தன்மையதாகிய அவ்விமானத்தை * ராக்ஷஸராஜனாகிய ராவணன் * ஆற்றலுடன் குபேரனைப் போரில் தோல்வியடையச்செய்து * வெற்றிகொண்டு * பறித்துக்கொண்டனனோ * (௧௨) சென்னாய் முதலிய பலபல மிருகங்களின் உருவங்கள் கூடியனவும் * பொன் வெள்ளி தங்கங்களால் செய்யப்பட்டனவும் * நன்கு வேலைப்பாடமைந்தனவுமாகிய * ஸ்தம்பங்கள் * எங்கும் நிறுத்தப்பட்டும் * மணிகளினொளியினால் * தழலைப்போல ஜ்வலித்தும் * (௧௩) மேரு, மந்தரம் முதலிய சிறந்த மாமலைகளுக்கு நிகராக * விண்ணை அளாவுதல்போல் * உயரமெழுந்து கூடங்களைப் போன்று * மிக லக்ஷணமமைந்த * மேல்நிலைகளுடனும் * எங்கும் * விளங்கியும் * (௧௪) செந்தீப்போலவும், விரிகதிரோனைப்போலவும் திகழ்ந்தும் * விச்வகர்மனால் நன்கியற்றப்பட்டும் * தங்கப் படிகளினால் ஆக்கக் கட்டியும் * மிக அழகிய சிறந்த திண்ணைகளுடையதும் * (௧௫) தங்கங்களினாலும் * படிகங்களினாலும் செய்யப்பட்ட * சாளரங்களும் வாதாயனங்களும் * நிறைந்தும் * இந்திரநீலமென்றும், மஹாநீலமென்றும் சிறப்புப் பெயர்பெற்ற பலவகை நீலமணிகளினாலியற்றப்பட்ட சிறந்த திண்ணைகளுடையதும் * ... ... (௧௬)

విద్రుమేణవిచిత్రేణ మణిభిశ్చమహాధనైః
నిస్తులాభిశ్చముక్తాభి స్తలేనాభివిరాజితం.

விசித்ரேண*வித்ருமேண*மஹாதனை:*மணிபிச்ச* .. *
நிஸ்துலாபிச்ச*முக்தாபி:*தலேன*அபிவிராஜிதம்* ... (கஎ)

చన్దనేనచరక్తేన తపనీయనిభేనచ
సుపుణ్యగన్ధినాయుక్త మాదిత్యతరుణోపమం

ரக்தேன*தபனீயநிபேன*ச*ஸுபுண்யகந்தினா* ...
சந்தனேனச*யுக்தம்*ஆதித்யதருணோபமம்* ... (கஅ)

కూటాగారైర్వరాకారై ర్వివిధైస్సమలంకృతం
విమానంపుష్పకందివ్య మారురోహమహాకపిః.

வராகாரை:*விவிதை:*கூடாகாரை:*ஸமலங்க்ருதம்* .. *
புஷ்பகம்*திவ்யம்*விமானம்*மஹாகபி:*ஆருரோஹ* ... (ககூ)

తత్రస్థస్సతదాగన్ధం పానభక్ష్యాన్నసంభవం
దివ్యంసమ్మూర్ఛితంజిఘ్రన్ రూపవన్తమివానిలం.

ததா*ஸ:*தத்ரஸ்த:*பானபக்ஷ்யான்னஸம்பவம்* . *
ஸம்மூர்ச்சிதம்*திவ்யம்*கந்தம்*ரூபவந்தம்*அநிலம்இவ*ஜிக்ரன்(உ0)

సగన్ధస్తంమహాసత్త్వం బన్ధుర్బన్ధుమివోత్తమం
ఇతఏహీత్యువాచేవ తత్రయత్రసరావణః.

ஸ:*கந்த:*மஹாஸத்வம்*தம்*உத்தமம்*பந்தும்*பந்துரிவ* . .
ஸ:ராவண:*யத்ர*தத்ர*இத:*ஏஹி*இதி*உவாசேவ* . (உக)

விசித்ரமான*பவளங்களாலும்*மிக விலையுயர்ந்த* வைரம்,*பத்மராகம் முதலிய மணிகளாலும்*நிகரில்லாமல் ஒப்பற்ற நற்குணமமைந்த முத்துக்களாலும்*அமைக்கப்பட்ட நிலத்தளங்கள்*திகழ்ந்தும்* (கஎ) உதிரம்போலச் சிவந்தும் * பொன்போலப் பசுமையுற்றும்*நல்வினைப்பயனளிக்கவல்ல நறுமணம் வீசியும் சிறந்த*சந்தனங்கள்*தெளித்தும்*கதிரவனெழுந்தொளிர்கின்ற காட்சியைக் காட்டும்(கஅ) சிறந்த வுருவமமைந்த* பற்பலப்*பள்ளியறைகள் முதலிய நல்லறைகள்*மலிந்துமுள்ள * புஷ்பகமெனும்*அந்தத் திவ்ய*விமானத்தின்மேல்*அம்மஹாவீரராகிய மாருதி* யேற*(ககூ) அப்பொழுது*அவ்விமானத்திலேயே*யிருந்து*சிறந்த மதுவகைகளிலிருந்தும் நல்லுணவுகளிலிருந்தும் தோன்றி * யெங்கும் பரவி வீசுகின்ற*திவ்ய*கந்தத்தை*யவ்வநுமான் கொண்ட*வாயுபகவானைப்போலவே* மோந்து மகிழ்ந்தனர்*(உ0) அந்த*திவ்ய கந்தமும் * மிகவுந்திறமைகொண்ட*அசகாயத்திறலுடைய * நண்பனையுற்ற*பந்துவை * யவனுக்கிஷ்டமான பந்து அழைப்பதுபோல்*அந்த ராவணனை*எவ்விடத்திற் படுத்திருந்தனனோ*அவ்விடத்தைக் குறித்து * இவ்வழியாக*வாரீ*மென்று* வருவியழைத்ததுபோலும்* ... ... (உக)

తతస్తాంసుస్థితశ్శాలాం దదర్శమహాకపిః
రావణస్యమనఃకాన్తాం కాన్తామివవరస్త్రియం

தத:* [illegible] ராவணனுடைய* [illegible] * ... *
வரஸ்த்ரியமிவ*சுபாம* [illegible] *த்தாம* [illegible] * ... (உஉ)

మణిసోపానవిక్రుతాం హేమజాలవిభూషితాం
స్ఫాటికైరావృతతలాం దన్తాన్తరితరూపికాం

மணிஸோபான விக்ருதாம் [illegible] பூஷிதாம* ... *
ஸ்பாடிகை:* [illegible] ரூபிகாம* ... (உங)

ముక్తాభిశ్చప్రవాళైశ్చ రూప్యచామీకరైరపి
విభూషితాంమణిస్తంభై స్సుబహుస్తంభభూషితాం.

முக்தாபிச* [illegible] * ... *
மணிஸ்தம்பை:* [illegible] பூஷிதாம* .. (உச)

సమైర్బుజుభిరత్యుచ్చై స్సమన్తాత్సువిభూషితైః
స్తంభైఃపక్షైరివాత్యుచ్చై ర్దివంసంప్రస్థితామివ

ஸமை:*ருஜுபி:* [illegible] *ஸமந்தாத*ஸுவிபூஷிதை:* .. *
ஸ்தம்பை: [illegible] திவம* [illegible] ஸ்திதாமிவ (உரு)

మహాత్యాకుథయాస్తీర్ణాం పృథివీలక్షణాంకయా
పృథివీమివవిస్తీర్ణాం సరాష్ట్రగృహమాలినీం

ப்ருதிவீ [illegible] ஆஸ்தீர்ணாம* .. *
ஸராஷ்டரக்ருஹமாலினீம* [illegible] ப்ருதிவீமிவ* ... (உசு)

(ஆதலால் சிறியந்தி [illegible] வடி யாக வாசனையாக குற்ப்பட்டு) அங்கிருந்து*புறப்பட்டு*இராவணனுடைய*மனத்துக்கினியது*ஆய்*அழகுசிறந்த*சிறந்த குலமகளைப்போல*மனதிற்கு [illegible] ஆயாக*மகப்பெரிய*அந்த*ராவணனிருக்குஞ் சாலையை*கண்டனா*(உஉ)(அந்தது) மணிமயமாகிய படிகளை நிறைந்தும* பொன்னாற்செய்த சாளரங்களை நிகழ்ந்தும* படிக மணிகளினால*தலங்களை பதிப்பித்தும* [illegible] கங்களிழைத்தும*(உங) முத்துக்களாலும*பவளங்களாலும*வெள்ளி [illegible] களினாலும*செய்யப்பட்ட [illegible] கம்பங்களை*உயர்த்தியும* [illegible] பலகைப்பட்ட கம்பங்களை [illegible] (உச) [illegible] இடையிடையில் கோணமல சரியாக நீண்ட [illegible] *மிகவுயர்ந்தவைகளும*நாற்புறங்களிலும*மிகவுமலங்காரஞ் செய்யப்பட்டவைகளும* [illegible] *சிறகுகளைபோன்றனவுமாகிய*கம்பங்களினால*மேல [illegible] ஆகாசத்தில் பறக்க முயற்சிகொண்டதுபோல விளங்குவதும*(உரு) பூமி [illegible] பதராகுக குறியாகிய மலை கடல காடு [illegible] நாடு நகர [illegible] சித்திரமாக வெழுதப்பட்ட*பெரிய*சித்திர கம்பளத்தை*மேல விரித்து பரப்பியிருத்தலால்*நாடு நகரங்களினிறையடர்ந்து*வியன்றதனை*பூலோகத்தை நிகர்த்தும்* ... ... (உசு)

నాదితాం మత్తవిహగైర్దివ్యగంధాధివాసితాం
పరార్ధ్యాస్తరణోపేతాం రక్షోధిపనిషేవితాం.

மத்தவிஹகை:*நாதிதாம*திவ்யகந்தாதிவாஸிதாம* *
பரார்த்யாஸ்தரணோபேதாம*ரக்ஷோதிபநிஷேவிதாம*. (உஎ)

ధూమ్రామగురుధూపేన విమలాం హంసపాండురాం
చిత్రాం పుష్పోపహారేణ కల్మాషీమివ సుప్రభాం

அகுருதூபேந*தூம்ராம*விமலாம*ஹம்ஸபாண்டுராம* .. *
புஷ்போபஹாரேண*சித்ராம*கல்மாஷீமிவ*ஸுப்ரபாம* (உஅ)

మనస్సంహ్లాదజననీం వర్ణస్యాపి ప్రసాదినీం
తాం శోకనాశినీం దివ్యాం శ్రియస్సంజననీమివ

மநஸஸம்ஹ்லாதஜநநீம*வர்ணஸ்யாபி*ப்ரஸாதிநீம* *
சோகநாசிநீம *திவ்யாம*ச்ரிய:*ஸஞ்ஜநநீமிவ*தாம* (உகூ)

ఇంద్రియాణీంద్రియార్థైస్తు పంచపంచభిరుత్తమైః
తర్పయామాస మాతేవ తదా రావణపాలితాం

ராவணபாலிதா*மாதேவ*பஞ்ச*இந்த்ரியாணி*பஞ்சபி:* ... *
உத்தமை:*இந்த்ரியார்த்தைஸ்து*ததா*தர்பயாமாஸ* (௩0)

மதமுற்ற பறவைகளினால*ஒலியுற்றதும*சிறந்த நன்மணங்கமழ்ந்தும* சிறந்த விலையுயர்ந்த ஆஸனங்களுடையதும * இராவணனாலெங்குமுலாவப்படும * (உஎ) அகருதூபங்கமழ்வதினால * சிலவிடத்தில கபிலவர்ணம் படிந்ததும * சிலவிடத்திலற்றாசின்றி * யன்னப்பறவைபோல வெளுத்ததும* பற்பல மலர்கள் சுயமாகத் தூவுதலால*சிலவிடத்தில சித்திரவர்ணமுடைய பாருந்தியுடைய*காராம்பசுபோல * அழகுமிகுந்ததும * (உஅ) மனமகிழச்சியை மிகுத்ததும * வேறுபட்டதல்லாகிய வர்ணங்களைவிட இயற்கையான வர்ணங்களுக்குத*தன்னொளியினால மேன்மையளித்ததும * மனக்கவலைதீர்த்ததும * சீர்மையுற்றுப் * அழகினுக்கும செல்வத்திற்கும* பிறப்பிடமோ எனனும்படி யழகும் செல்வமும மிகுந்ததும * எங்கும மிகப புகழமலிந்துமிருந்தமையினால*(உகூ) இராவணனால பாதுகாக்கப்பட்ட அவ்விடமானது*பெற்றதாய் போல*கண், நாக்கு, மூக்கு, மெய், காது என்னுமைந்து * இந்திரியங்களையும*ரூபம், ரஸம், கந்தம், பரிசம், சத்தம என்னும் ஐந்து*விஷயங்களினாலும*அப்போது*இன்பமூட்டி மகிழ்வித்தது ... ... (௩0)

స్వర్గోఽయం దేవలోకోఽయ మింద్రస్యేయం పురీ భవేత్
సిద్ధిర్వేయం పరా హి స్యా దిత్యమన్యత మారుతిః

அயம்* ஸ்வர்க்க:* அயம்* தேவலோக:* இயம்* இந்த்ரஸ்ய* புரீ* பவே
த்* இயம்* பரா* ஸித்தி: வா* ஸ்யாத்* இதி* மாருதி:* அமந்யத ()

ప్రధ్యాయత ఇవాపశ్య త్ప్రదీపాం స్తత్ర కాంచనాన్
ధూర్తానివ మహాధూర్తై ర్దేవనేన పరాజితాన్.

தத்ர* காஞ்சநாந்* ப்ரதீபாந்* மஹாதூர்த்தை:* தேவநேந* .. *
பராஜிதாந்* தூர்த்தாந்* இவ* ப்ரத்யாயத:* இவ* அபஶ்யத்* .. (௧௨)

దీపానాం చ ప్రకాశేన తేజసా రావణస్య చ
అర్చిర్భి ర్భూషణానాం చ ప్రదీప్తేత్యభ్యమన్యత

தீபாநாம்* ப்ரகாஶேந* ச* ராவணஸ்ய* தேஜஸா* . *
பூஷணாநாம்* அர்ச்சிர்பி:* ச* ப்ரதீப்தா* இதி* அப்யமந்யத* .. (௧௩)

తతోఽపశ్యత్ కుథాసీనం నానావర్ణాంబరస్రజం
సహస్రం వరనారీణాం నానావేషవిభూషితం

தத:* குதாஸீநம்* நாநாவர்ணாம்பரஸ்ரஜம்* *
நாநாவேஷவிபூஷிதம்* வரநாரீணாம்* ஸஹஸ்ரம்* அபஶ்யத்* . (௧௪)

இவ்விடம்* காமதேவர்களின்புற்று வாழும் விண்ணுலகமோ* (அன்றி யில்ல) இஃது* இப்பாகலே தேவர்களனைவருக்கும் காமதேவர்களும் சிறந்த தேவர்களின்புற்று வாழும் பொன்னுலகேயோ* (அன்றியில்ல) இஃது* அத்தேவர்களுக்குமிறையாகிய இந்த்ரனின்புற்றுவாழ்* மமராவதிநகரியே* யாகின்றதோ* (அல்லது) இஃது* இப்பிரகிருதிமண்டலத்திற்கு மேலாகிய* பரமபதமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே நித்ய முக்தர்களுடன் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைகுந்தமேயாகின்றதோ* என்று* அநுமன் சிறிய திருவடி* யென்று மகிமையில் சிறப்புடைய பற்பல விதமாக நினைந்து நினைந்து வியப்புற்று நின்றனர்* (௧௧) (சிறிய திருவடி) யவ்விடத்திலே* தங்கத்தாற்செய்த* கொத்துவிளக்குகள்* (காமமென்னுமாசையுற்றுநின்றோர்க்கிடமாகின்) பெருஞ்சூதர்களினால* சூதாடித* தோல்வியுற்று விக்கப்பட்ட* புதிய சூதர்கள் போல* வெட்கிச் சிந்தையுற்றனவோ என்னுமபடி நிற்கக்* கண்டு* (௧௨) அங்குற்ற மணிதீபங்களின்* ஒளியினாலும்* இராவணனுடைய* தேஜஸ்வி னாலும்* பூஷணங்களினுடைய* சோதியினாலும்* அவ்விடம் தீப்பற்றி யெரிகின்றதோவென்றே* நினைத்து (௧௩) அங்கிருந்து மேலே செல்லுகையில்* சிறந்த கம்பளங்களில் படுத்தும்* பற்பல வர்ணங்களுற்ற வாடைகளுடுத்து மாலைகள் பூண்டும்* பற்பல வேஷங்களணிந்துமிருக்கின்ற* சிறந்த பெண்மணிகளின்* ஆயிரமாயிரமாயுள்ள கூட்டத்தையும்* கண்ணுற்றனர்* ... ... (௧௪)

పరివృత్తేర్ధరాత్రేతు పానని ద్రావశంగతం
క్రీడితోపరతం రాత్రౌ సుష్వాపబలవత్తదా.

அர்த்தராத்ரே து* பரிவ்ருத்தே* பாநநித்ராவசங்கதம்* . *
க்ரீடித்வா* உபரதம்* ததா* ராத்ரௌ* பலவத்* ஸுஷ்வாப* (௧௫)

తత్ప్రసుప్తంవిరరాజే నిశ్శబ్దాన్తరభూషణం
నిశ్శబ్దహంసభ్రమరం యథాపద్మవనంమహత్.

நிச்சப்தாந்தர பூஷணம்* ப்ரஸுப்தம்* தத்* ... ... *
நிச்சப்த ஹம்ஸ ப்ரமரம்* மஹத்* பத்மவனம் யதா* விரூருசே* (௧௬)

తాసాంసంవృతదన్తాని మీలితాక్షీణిమారుతిః
అపశ్యత్పద్మగన్ధీని వదనానిసుయోషితాం.

ஸம்வ்ருத தந்தாநி* மீலிதாக்ஷாணி* பத்மகந்தீநி* *
தாஸாம்* ஸுயோஷிதாம்* வதநாநி* மாருதிஃ* அபச்யத்* . . (௧௭)

ప్రబుద్ధానీవపద్మాని తాసాంభూత్వాక్షపాక్షయే
పునస్సంవృతపత్రాణి రాత్రావివబభుస్తదా.

க்ஷபாக்ஷயே* ப்ரபுத்தாநி* பூத்வா* ராத்ரௌ* புநஃ* ... *
ஸம்வ்ருத பத்ராணி* பத்மாநீவ* தாஸாம்* ததா* பபுரிவ* (௧௮)

ఇమానిముఖపద్మాని నియతంమత్తషట్పదాః
అంబుజానీవఫుల్లాని ప్రార్థయన్తిపునఃపునః.

இமாநி* முகபத்மாநி* அம்புஜாநீவ* புல்லாநி* ... *
மத்த ஷட்பதாஃ* புநஃ புநஃ* ப்ரார்த்தயந்தி* நியதம்* ... (௧௯)

(அவர்களெல்லோரும்) இரவின் நடுயாமம்* முதிர்ந்தமையின்* மதுவுண்டு மயல்கொண்டு * பலவாறு விளையாடி * இளைப்புற்றும்* அப்போது* இரவு கழியாமையினால் * மெய்ம்மறந்து* துயின்றனர்* (௧௫) (ஆதலினால்) மணியணிகளியாவும் இசையற்று ஒலியின்றி யிருத்தலால் * துயிலுற்ற * அப்பெண்மணிகளின் இனிய * ஒலியற்றுத் துயிலுற்ற வன்னப்புள்ளும் வரிவண்டுமுடைய * பெரிய* தாமரைக்காடுபோல * விளங்கிற்று* (௧௬) (அப்பொழுது) உதடுகளினால் மறைந்த தந்தங்களும்* இமையினால் மூடிய கண்களும் * மூச்செறிகின்றமையின் பரவி வீசுகின்ற தாமரை மலரோடொன்ற நறுமணமும் பொருந்திய * அந்த * சிறந்த வனிதையர்களினுடைய * முக மண்டலங்களையும் * அந்த சிறிய திருவடி * கண்ணுற்றனர்* (௧௭) இரவு நீங்குகையில் நாடோறும் பகல் முழுதும் * மலர்ந்திருந்து * இரவு நேர்ந்துழி* மீளவும் * இதழ்கள் குவிந்துறங்கும் * தாமரை மலர்களைப்போலவே* அம்மாதர்களின் முகங்களும்* அப்போது* விளங்கின* (௧௮) இந்த * முக கமலங்கள்* பொற்றாமரையில் முளைத்த கமலங்கள் போலவே* எப்பொழுது மலர்ந்து விளங்குமோவென்றே * மதமேறிய வண்டுகள் * அடிக்கடி சுற்றி வந்து பார்த்து* எண்ணமுறுமென்பதில் * சிறிதுமையமில்லது* ... (௧௯)

ఇతివామన్యత శ్రీమాన్ పశ్యన్నపి మహాకపిః
మేనే హి గుణతస్తాని సమాని సలిలోద్భవైః

இதி * ஸ்ரீமாந் * மஹாகபி: * உபபந்நம் * ந்யமந்யத * ... *
தாநி * குணத: * ஸலிலோத்பவை: * ஸமாநி * மேநே * .. (௪0)

సా తస్య శుభ్రశాలా తాభిస్త్రీభిర్విరాజితా
శారదీవ ప్రసన్నా ద్యౌస్తారాభిరభిశోభితా

ஸா * சாலா * தாபி: * ஸ்த்ரீபி: * விராஜிதா * தாராபி: * ... *
அபிசோபிதா * சாரதீ * ப்ரஸந்நா * த்யௌரிவ * தஸ்ய * சுசுபே * (௪௧)

స తాభిః పరివృతః శుశుభే రాక్షసాధిపః
యథా హ్యుడుపతిః శ్రీమాన్ తారాభిరభిసంవృతః.

ஸ: * ராக்ஷஸாதிப: * தாபி: * பரிவ்ருத: * தாராபி: * . *
அபிஸம்வ்ருத: * ஸ்ரீமாந் * உடுபதி: * யதா * சுசுபே * .. (௪௨)

యాశ్చ్యవన్తేఽమ్బరాత్తారాః పుణ్యశేషసమావృతాః
ఇమాస్తాస్సంగతాః కృత్స్నా ఇతి మేనే హరిస్తదా.

யா: * தாரா: * புண்யசேஷ ஸமாவ்ருதா: * அம்பராத் * ச்யவந்தே * *
தா: * க்ருத்ஸ்நா: * இமா: * ஸங்கதா: * இதி * ததா * ஹரி: * மேநே * ()

తారాణామివ సువ్యక్తం మహతీనాం శుభార్చిషాం
ప్రభావర్ణప్రసాదాశ్చ విరేజుస్తత్ర యోషితాం.

தத்ர * யோஷிதாம் * ப்ரபா: * வர்ண ப்ரஸாதா: ச * மஹதீநாம் * *
சுபார்ச்சிஷாம் * தாராணாமிவ * ஸுவ்யக்தம் * விரேஜு: * .. (௪௪)

என்றே * சிறையுறநெளிகொண்ட * அந்தச் சிறியதிருவடி * தக்கதோறு துக்களினால் * நினைத்தனர் * அம்மை * மாதருகைகளினால் * கமலங்களுக்குத் * நிகராயினவென்பவே * அவர்கள் முகங்கள் பொருந்தினவனவென்று * (௪0) அந்த * மாளிகை * அந்தக் * காந்தையர்களினால் * பூரிக்கப்பட்டு * விண்மீன்களினால் * வெளியுற்று * சரத்காலமாதலின் * பனிப்புகைப்பட்டில்லாமலாகிய * வானம்போல * அம்மாருதக்கு * விளங்கிற்று * (௪௧) அந்த * ராக்ஷஸாதிபதியாகிய ராவணனும் * அப்பெண்களினால் * சூழப்பட்டு * விண்மீன்களினால் * சூழப்பட்டொளிகின்ற * முழுமதிபோலவே * விளங்கினன் * (௪௨) எந்த * விண்மீன்கள் * புறம்செய்த நல்வினையின் சேஷமிருப்பதினால் யொளிகுன்றாதனவாகி * விண்ணினின்றும் * வீழ்வனவாய * கழுவி வீழ்கின்றனவோ * அவை * யாவுமே * இப்பெண்ணுருவாகச் * சேர்ந்தனவென்றே * அப்போது * அந்தச் சிறுதிருவடி * கருதநின்கொண்டனா * (௪௩) அப்பொழுது அவ்விடத்தில் * அந்தப் பெண்மணிகளின் * ஒளிக்கும் மெய்யொளிச்செம்மை * தாரகைய விளங்கும் மீனங்களும் * மிகப் பருத்துக் * குளிர்ந்து நிலவுகின்ற * இவை தாரைகளினுடையனவோவென்று நினைக்கும்படியாகவே * நன்கு * விளங்கின * ... ... (௪௪)

వ్యావృత్తగురుపీనస్రక్ప్రకీర్ణవరభూషణాః
పానవ్యాయామకాలేషు నిద్రాపహృతచేతసః

பாநவ்யாயாமகாலேஷு * வ்யாவ்ருத்தகுருபீநஸ்ரக *
ப்ரகீர்ணவரபூஷணாஃ * நித்ராபஹ்ருதசேதஸஃ * ... (௩௫)

వ్యావృత్తతిలకాః కాశ్చిత్ కాశ్చిదుద్భ్రాన్తనూపురాః
పార్శ్వే గలితహారాశ్చ కాశ్చిత్పరమయోషితః

காச்சித் * வ்யாவ்ருத்ததிலகாஃ * காச்சித் * உத்ப்ராந்தநூபுராஃ * ... *
காச்சித் * பரமயோஷிதஃ * பார்ச்வே * கலிதஹாராச்ச * ... (௩௬)

ముక్తాహారావృతాశ్చాన్యాః కాశ్చిద్విస్రస్తవాససః
వ్యావిద్ధరశనాదామాః కిశోర్య ఇవ వాహితాః.

அன்யாஃ * முக்தாஹாராவ்ருதாச்ச * காச்சித் * விஸ்ரஸ்தவாஸஸஃ * . *
வ்யாவித்தரசநாதாமாஃ * கிசோர்ய இவ * வாஹிதாஃ * . (௩௭)

సుకుణ్డలధరాశ్చాన్యా విచ్ఛిన్నమృదితస్రజః
గజేన్ద్రమృదితాః ఫుల్లా లతా ఇవ మహావనే

ஸுகுண்டலதராச்ச * அன்யாஃ * விச்சின்னம்ருதிதஸ்ரஜஃ * *
மஹாவனே * புல்லாஃ * கஜேந்த்ரம்ருதிதாஃ * லதா இவ * . (௩௮)

చన్ద్రాంశుకిరణాభాశ్చ హారాః కాసాంచిదుత్కటాః
హంసా ఇవ బభుస్సుప్తాః స్తనమధ్యేషు యోషితామ్

சந்த்ராம்சுகிரணாபாச்ச * ஹாராஃ * உத்கடாஃ * ஸுப்தாஃ * .. *
ஹம்ஸா இவ * காஸாஞ்சித் * யோஷிதாம் * ஸ்தனமத்யேஷு * பபுஃ * ()

(அவர்கள்) பானஞ்செய்து மெய்ம்மறந்து விளையாடுங் காலங்களிலேயே * பருத்துயர்ந்த தனதடங்களிலணிந்த நறுமலர்மாலைகளவிழ்ந்தும் சிறந்த மணியணிகள் சிதறியுமிருந்தமையின் * அவ்வண்ணமே மதிமயங்கித் துயில்கொண்டிருந்தனர்கள் * (௩௫) (அவர்களுள்) சிலர் * திலகமழிந்தும் * சிலர் * கால்கொலுசுகள் பின்புறத்திற் சுழன்றும் * வேறு சில * வாணுதலார் * பக்கத்தில் * முத்துவடம் நழுவியும் * (துயின்றனர்கள்) (௩௬) வேறு சிலர் * முத்துமாலை முகத்திறச் சுற்றியும் * சிலர் * ஆடையவிழ்ந்தும் * நெடுந்தூரம் நடத்தி யிளைக்க * பெண்குதிரைக் குட்டிகள்போலச் * (சிலர்) அரைநூன்மாலை யவிழ்ந்துமிருந்தனர்கள் (௩௭) சிறந்த குண்டலங்களை யணிந்த * வேறு சிலர் * நறுமலர் மாலைகளறுந்தும் வாடியுமிருந்தமையின் * பெரிய வனத்தில் * மலர்கள் மலர்ந்தும் * சிறந்த யானைகளினால் துவைக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற * கொடிகள்போல விளங்கினர்கள் * (௩௮) சந்திரகிரணம்போல நிலவுற்றுச் சொலிக்கின்ற * முத்துவடங்கள் * மதங்கொண்டு * துயிலுற * அன்னங்கள்போல * சில * மாதர்களினது * கொங்கைகள் தாமரை மொக்குகள் போலிருந்தலாலவற்றினிடையில் * மிக விளங்கின * ... (௩௯)

[illegible]

[illegible]

அபராஞ்ச*கைரேர்யாஃ*காதமபாஃ*பக்ஷிணி இவ* .. *
அன்யாணாம்*ஸோமனேத்ராணி*சக்ரவாகா இவ*அபவன்*...(ரு௦)

[illegible]

[illegible]

தாஃ*புளினஜகனா*ஜாகநாஃ* [illegible] ... *
சக்ரவாகோபசோபிதாஃ*ஆபகாஇவ*ரேஜூஃ* .. ... (ருக)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... (ருஉ)

[illegible]

[illegible]

காஸாஞ்சித்*[illegible] ... *
[illegible] (ருஙு)

[illegible]

[illegible]

காஸாஞ்சித்*[illegible]... ... *
வக்தராணி*[illegible] ... (ருச)

வேறு சிலப் பெண்களிருடைய * வைடூரியக்கலகளிலாகிய மாலை கள்*காதம்பமெனனும * வேறுவகைப்பக்ஷிகள்போலவும * மற்றுஞ் சிலக் காமினியர்களின * பொன்னாலானவைகள * சக்கரவாகப்பறவைகள்போல வும்*விளங்கின*(ரு௦) அந்தக் காமினிகளெல்லோரும * (இப்படிச்சொல்லிய விதமாக அன்னம் முதலிய பறவைகளைப்போன்ற பூஷணங்களாலும) மணற் குன்றுகள்போன்ற * ஜகனங்களினாலும * அன்னங் காரண்டவமெனனும் பக்ஷிகள் நிறைந்தும்*சக்கரவாகப்பறவைகள் நிறைந்துமுள்ள * நதிகள்போல*விளங்கினார்கள்*(ருக) (மேலும) துயிலகொண்ட* வந்தவனிதையர்கள்* கிங்கிணிகளின் நிரையெனனும முகிழ்கள பொருந்தியும் * பொன்னணிக ளென்னுந் தாமரைமலர்கள் மலர்ந்துமகிழ்ந்த கருத்தெனனும முதலைகள் திகழ்ந்தும்*கற்புகமென்னுங் கனாநீணமிருந்தலால * நதிகள்போலவே * விளங்கினகளெனபதில் யாதுகுறை*(ருஉ) அவர்களுள் சிலர்களுடைய மெதுவாகிய*கைகால முதலிய அங்கங்களிலும * கொங்கைகளினுனிகளி லும்*இருந்த*நல்ல*பூஷணங்களின்வரைகள்* (அவ்வங்கங்களே அவ்வணி களின மிகத் திகழ்ந்தமையின் அணிகளாகத் திகழ்ந்தில ஆகிலும்) அணி கள்போலக்*கிருசித்துத் தோன்றின*(ருஙு) சிலர்களுக்கு*நல்லாடையின் தலைப்புகள்*மூச்சுக்காற்றினலலைக்கப்பட்டு*முகங்களுக்கு*மேன்மேலு அடிக்கடி*வீசின* ... ...

తాసతా తాఽవనోద్ధూతాః పత్నీనాంరుచిరప్రభాః
నానావర్ణసువర్ణానాం వక్త్రమూలేషు రేజిరే.

உத்தூதாஃ*ருசிரப்ரபாஃ*தாஃ*நாநாவர்ணஸுவர்ணாநாம்* ... *
பத்நீநாம்*வக்த்ரமூலேஷு*பதாகா இவ*ரேஜிரே* ... (ருரு)

వవల్గుశ్చాత్రకాన్తానాం కుణ్డలాని శుభార్చిషాం
ముఖమారుతసంసర్గా న్మన్దంమన్దంసుయోషితాం

அத்ர*சுபார்சிஷாம்*காந்தாநாம்*ஸுயோஷிதாம*குண்டலாநி *
முகமாருதஸம்ஸர்காத்*மந்தம்மந்தம*வவல்குச்ச* ... (ருசு)

శర్కరాసవగన్ధైశ్చ ప్రకృత్యాసురభిస్సుఖః
తాసాంవదననిశ్వాస స్సిషేవే రావణంతదా.

ப்ரக்ருத்யா*ஸுரபிஃ*சர்கராஸவகந்தைச்ச*ஸுகஃ*... ... *
தாஸாம்*வதநநிச்வாஸஃ*ததா*ராவணம*ஸிஷேவே* ... (ருஎ)

రావణాననశఙ్కాశ్చ కాశ్చిద్రావణయోషితః
ముఖాని స్మసపత్నీనా ముపాజిఘ్రన్ పునఃపునః.

காச்சித*ராவணயோஷிதஃ*ஸபத்நீநாம*முகாநிஸம* ... *
ராவணாநநசங்காச்ச*புநஃபுநஃ*உபாஜிக்ரன* ... ... (ருஅ)

అత్యర్థంసక్తమనసో రావణే తావరస్త్రియః
అస్వతన్త్రాస్సపత్నీనాం ప్రియమేవాచరన్ తదా.

தாஃ*வரஸ்த்ரியஃ*ராவணே*அத்யர்த்தம*ஸக்தமனஸஃ* ... *
அஸ்வதந்த்ராஃ*ஸபத்நீநாம*ப்ரியமேவ*ததா*ஆசரன*... (ருகூ)

இவ்வண்ணமசைந்தும்*அழகியவொளிமிகுந்துமுள்ள*அந்த வஸ்திரநுனிகள்*பற்பல வண்ணங்களிற் சிறந்த அழகுற்ற*அந்த ராவணன மனைவிகளுக்கு*முகங்களினருகினில*வெற்றிக்கொடிகளைபோல*விளங்கின(ருரு) அவ்விடத்தில்*மெய்யொளிமிகுந்த*சிற்சில*கட்டழகிகளுடைய*குண்டலங்கள்*மூச்சுக்காற்றுதாகுவதனால*மிகவும மெதுவாக*வசைந்துகொண்டிருந்தன* (ருசு) இயல்பாகவே*நன்மணமுற்றுட*சாக்கராமதுக்களின் வாசனை சேர்ந்ததனால்*மணமிகுந்துமுள்ள*அந்தப பெண்கள்ன்*மூச்சுக்காற்று*அப்பொழுது * அந்த ராவணனமேல*வீசிற்று* (ருஎ) சிற்சில*ராவணனுடைய காந்தையர்கள்*சக்களத்திகளின*முகங்களையே*இராவணனுடைய முகமெனறேயெண்ணி * யடிக்கடி * மயல்கொண்டு மோந்தனர்கள*(ருஅ) அவர்க*ளெல்லோரும * இராவணனிடத்தில் * வரைகடந்த*வாவல்கொண்டிருந்தமையின * பரவசமாகிச்*சக்களத்திகளுக்கும் * பிரியமாகவே*நடந்தனர்கள* ... ... (சுய)

బాహూనుపనిధాయాన్యాః పారిహార్యవిభూషితాః
అంశుకాని చ రమ్యాణి ప్రమదాస్తత్ర శిశ్యిరే.

அன்யா:*பாரிஹார்யவிபூஷிதா:*பாஹூன்*ப்ரமதா:* ... *
ரம்யாணி*அம்சுகானிச*உபநிதாய*தத்ர*ஶிஶ்யிரே* ... (௯௦)

అన్యా వక్షసి చాన్యస్యాస్తస్యాః కాశ్చిత్పునర్భుజం
అపరా త్వఙ్కమన్యస్యా స్తస్యాశ్చాప్యపరా భుజౌ.

அன்யா:*அன்யஸ்யா:*வக்ஷஸி*காசித்புன:*தஸ்யா:*புஜம்*...*
அபரா து*அன்யஸ்யா:*அங்கம்*அபரா:*தஸ்யாச்சாபி*புஜௌ ()

ఊరుపార్శ్వకటీపృష్ఠ మన్యోన్యస్య సమాశ్రితాః
పరస్పరనివిష్టాఙ్గ్యో మదస్నేహవశానుగాః.

அன்யோன்யஸ்ய*ஊருபார்ச்வகடீப்ருஷ்டம்*ஸமாச்ரிதா:* ... *
பரஸ்பரநிவிஷ்டாங்க்ய:*மதஸ்நேஹவசானுகா:* ... (௯௨)

అన్యోన్యభుజసూత్రేణ స్త్రీమాలా గ్రథితా హి సా
మాలేవ గ్రథితా సూత్రే శుశుభే మత్తషట్పదా.

அன்யோன்யபுஜஸூத்ரேண*க்ரதிதா ஹி*ஸா*ஸ்த்ரீமாலா* ... *
ஸூத்ரே*க்ரதிதா*மத்தஷட்பதா*மாலேவ*சுசுபே* (௯௩)

లతానాం మాధవే మాసి ఫుల్లానాం వాయుసేవనాత్
అన్యోన్యమాలాగ్రథితం సంసక్తకుసుమోచ్చయం.

மாதவே*மாஸி*புல்லானாம்*லதானாம்*வாயுஸேவனாத்* . *
அன்யோன்யமாலாக்ரதிதம்*ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம்* ... (௯௪)

அவர்களுள் சிலர்*கங்கண கேயூரங்களை யணிந்த * தங்கைகளையும்* சில வனிதையர்கள் * புணருமபொழுதவிழ்ந்து சுருட்டியழகிய * தம்மாடைகளையும*தலைகளையாக வைத்துக்கொண்டு*அங்கே*துயின்றனர்கள்(௯௦) சிலர்*மற்றொருவருடைய மார்பிலேயும் * சிலர் * அவளுடைய * கையின மேலும்*மற்றொருவள்*மற்றொருவளுடைய*மடியிலேயும்*மற்றொருவள்* அவளுடைய*கைகளிலேயும(தலைவைத்துக்கொண்டுதுயின்றனர்கள்)(௯௧) இவ்வண்ணமொருவர்க்கொருவர்களினுடைய*துடை பக்கம் இடை முதுகு முதலிய அங்கங்களில்*தலைவைத்துக்கொண்டு* ஒருவர்க்கொருவர் அவ்வவ்வங்கங்களோடு அவ்வவ்வங்கங்களைத் தாக்கக்கொண்டும் * மதமயக்கினாலும் · கட்பினாலுமிணைபிரியாமல் தூங்கினர்கள் * (௯௨) இவ்வண்ணமொருவர்க்கொருவர்களின் புஜங்களெனனும் நூல்களால்*தொடுக்கப்பட்ட* அந்தப்*பெண்களின் வரிசையான*நூல்* கோக்கப்பட்டு*மதங்கொண்ட வண்டுகள் மொய்க்கின்ற*பூமாலைபோல*விளங்கிற்று* (௯௩) சித்திரை மாதத்தில்*மாலைகளில்*விரிந்து மலர்ந்த*பூங்கொடிகள் * மந்தமாருதம் வீசுவதினால் * ஒன்றுக்கொன்று மாலையாக விடைவிடாது சேர்ந்தும் அம்மலர்கள் மிகவுமடர்ந்தும்* ... . (௯௪)

వ్యతివేష్టితసుస్కంధం అన్యోన్యభ్రమరాకులం
ఆసీద్వనమివోద్ధూతం స్త్రీవనం రావణస్య తత్.

வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தம்* அந்யோந்யப்ரமராகுலம்* ... *
உத்தூதம்*வநமிவ*தத்*ராவணஸ்ய*ஸ்த்ரீவநம்*ஆஸீத்*... (௬௫)

ఉచితేష్వపి సువ్యక్తం న తాసాం యోషితాం తదా
వివేకశ్శక్య ఆధాతుం భూషణానాం అంబరస్రజాం

பூஷணாங்காம்பரஸ்ரஜாம்*உசிதேஷ்வபி*ஸுவ்யக்தம் * ..
ஆதாதும்*தாஸாம்*யோஷிதாம்* ததா*விவேக:*நசக்ய:* .. (௬௬)

రావణే సుఖసంవిష్టే తాః స్త్రియో వివిధప్రభాః
జ్వలన్తః కాఞ్చనా దీపాః ప్రైక్షన్తానిమిషా ఇవ.

ராவணே*ஸுகஸம்விஷ்டே*விவிதப்ரபா:*தா:*ஸ்த்ரிய:* *
ஜ்வலந்த:*காஞ்சநா: தீபா:*அநிமிஷா இவ*ப்ரைக்ஷந்த*... (௬௭)

రాజర్షిపితృదైత్యానాం గన్ధర్వాణాం చ యోషితః
రాక్షసానాం చ యాః కన్యాస్తస్య కామవశం గతాః

ராஜர்ஷிபித்ருதைத்யாநாம்*கந்தர்வாணாஞ்ச*யோஷித:* *
ராக்ஷஸாநாஞ்ச*யா:*கந்யா:*தஸ்ய*காமவசங்கதா:*... (௬௮)

యుద్ధకామేన తాస్సర్వా రావణేన హృతాః స్త్రియః
సమదా మదనేనైవ మోహితాః కాశ్చిదాగతాః.

தா:*ஸ்த்ரிய:*ஸர்வா:*யுத்தகாமேந*ராவணேந*ஹ்ருதா:* *
ஸமதா:*காச்சித்*மதநேநைவ*மோஹிதா:*ஆகதா:* ... (௬௯)

ஒன்றுக்கொன்று மரங்களின் தழைகள் சூழ்ந்தும் * ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு வரிவண்டுகளோடுவிடாது பாய்ந்தும் * மந்தமாருதத்தினலசைந்துமுள்ள * பூஞ்சோலைபோல * அந்த * ராவணனுடைய * பெண்வனமும் * திகழ்ந்தது * (௬௫) கலைந்த மணியணிகளையும், குறைந்த அங்கங்களையும், அவிழ்ந்த ஆடைகளையும், அறுந்த பூமாலைகளையும் * அவ்வவற்றிற்குரிய விடங்களில் * நன்றாக வைத்துக்கொள்ளவும் * அந்த * ராவணன் மனைவிகளுக்கு * அப்பொழுது * உணர்வு * நிகழ்ந்திலது * (௬௬) ராவணனை * இவ்வண்ணம் இன்புற்றுறங்குகையில் * பலபலவண்ணமுடைய * அந்தக் * காந்தையர்களை * எரிகின்ற * தங்கக்கொத்துவிளக்கிலேற்றிய தீபங்கள் * அசைவின்றி இமையாதவர்கள்போலப் * பார்த்தன * (௬௭) ராஜாக்களுடையவும், ரிஷிகளுடையவும், பிதிர்களுடையவும், தானவர்களுடையவும் * கந்தருவர்களினுடையவும் * பெண்களுள் யார் யார் மிக அழகுடையார்களோ அவர்களும் * ராக்ஷஸர்களினுடையவும் * எவர்கள் * சிறந்தவர்களோ அந்தக் கன்னிகைகளும் * அந்த ராவணனுக்குக் * காமத்தினால் வசமாயினர்கள் * (௬௮) அந்தப் * பெண்களெல்லோரும் * போர்செய்வதில் மிக விருப்பமுற்ற * ராவணனால் * போர்செய்து அவர்கள் பந்துக்களைவென்று பலாத்தால் எடுத்து வரப்பட்டவர்கள் * மதமேறிய * சிலர் * காமத்தினாலேயே * மயல்கொண்டு * வலுவில் வந்தார்கள் * ... ... (௬௯)

న తత్ర కాచిత్ప్రమదా ప్రసహ్య వీర్యోపపన్నేన గుణేన లబ్ధా
న చాన్యకామాపి న చాన్యపూర్వా వినా వరార్హాం జనకాత్మజాం తామ్.

தத்ர*காசித்*ப்ரமதா*ப்ரஸஹ்ய*வீர்யோபபன்னேந*குணேந*லப்தா: .. *
அன்யகாமாபி*நச*அந்யபூர்வா*நச*வராஹாம்*ஜநகாத்மஜாம்*தாம்*விநா(எ0)

న చాకులీనా న చ హీనరూపా నాదక్షిణా నానుపచారయుక్తా
భార్యాభవత్తస్య న హీనసత్త్వా న చాపి కాన్తస్య న కామనీయా.

காந்தஸ்ய*தஸ்ய*பார்யா*அகுலீநா*நச*ஹீநரூபா*நச*அதக்ஷிணா* ... *
ந*அநுபசாரயுக்தா*ந*ஹீநஸத்வா*ந*அபவத்*ந*காமனீயா*நசாபி* ... (எக)

బభూవ బుద్ధిస్తు హరీశ్వరస్య యదీదృశీ రాఘవధర్మపత్నీ
ఇమా యథా రాక్షసరాజభార్యాః సుజాతమస్యేతి హి సాధుబుద్ధేః

இமா:*ராக்ஷஸராஜபார்யா:*யதா*ராகவதர்மபத்நீ*ஈத்ருசீ*யதி* ... *
அஸ்ய*ஸுஜாதம்*இதி*ஸாதுபுத்தே:*ஹரீச்வரஸ்ய*புத்தி:*பபூவ*...(எ௨)

పునశ్చ సోఽచిన్తయదార్తరూపో ధ్రువం విశిష్టా గుణతో హి సీతా
అథాయమస్యాం కృతవాన్మహాత్మా లఙ్కేశ్వరః కష్టమనార్యకర్మ

புநச்ச*ஸ:*ஆர்த்தரூப:*ஸீதா*குணதோ*விசிஷ்டா*த்ருவம்*அத*அயம்*மஹா
த்மா*லங்கேச்வர:*அஸ்யாம்*அநார்யகர்ம*க்ருதவாந்*கஷ்டம்*அசிந்தயத்*()

அவர்களுள்*ஒரு*பெண்ணாவது* மனமின்றி பலாத்காரத்தாற்* புணரப்பட்டிலள்*தோள்வலியுடன்கூடிய* நற்குணத்தாலேயே*காமமுற்றவளாகி யடையப்பட்டனள்*இவனைச்சேருமுன் மற்றொருவர்மீதாசையுற்றவளும்*இலள்*இவனைச் சேர்வதன்முன் மற்றொருவனைக் காமுற்றவளும்* இலள்* மிகச் சிறந்த நற்குணமுடைய*ஜநகராஜன்திருமகளாகிய*அந்தச்சீதாதேவி யொருவள்மாத்திரம்*தவிர* (மற்றெல்லாச் சிறந்த பெண்களும் அவனைக் காமுற்றே சேர்ந்தனர்கள்*(எ0) அழகிய*அந்த ராவணனுடைய*பாரியைகளுள் ஒருவளாவது* இகழ்குலத்தவளும்*இலள்* அழகிலாதவளும்*இலள்* அறிவிலாதாளும்*இலள்* உபசாரஞ் செய்யப்படாதவளும்*இலள்* திறமையற்றவளும்*இலள்* காமுறத்தகாதவளும்*இலள்* (எக) இத்தன்மையராகிய இந்த*ராக்ஷஸராஜன் பாரியைகள்* எவ்வண்ணம் வசப்பட்டிருக்கின்றனர்களோ*ஸ்ரீராமன் தருமபத்நியாகிய ஸீதாபிராட்டியும்*அவ்வண்ணமே வசப்பட்டிருப்பவளாக*இருந்தனளாகில்* அப்பொழுதிந்த ராவணன் பிறப்பு*நல்பிறப்பாகும்*என்று * நல்லறிவினராகிய * அந்தச் சிறியதிருவடிக்கும்*புத்தி*தோன்றிற்று*(எ௨) மீளவுமாருதி*தவா*மெய்சுருங்கி மனங்குன்றி*அந்தச் சீதாதேவி * நற்குண நற்செய்கைகளினாலே * எல்லோர்க்குந் தாய்போலச் சிறந்து பணியத்தக்கவளென்ப * துண்மையேயன்றோ * ஆகிலும்*இந்த*மஹாத்துமாவாகிய*ராவணன்*இந்தப் பிராட்டி விஷயத்திலேயே*தீச்செயல்*புரிய நினைத்தனன்*அந்தோ* (எனிவ்வண்ணம் கெட்டழிகின்றான்) என்று நினைத்தனர்*... .. ... (எ௩)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஒன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பத்தாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி முறையே ராவணனையும், தாதிகளையும், கடையில் மண்டோதரியையுமகண்டு வியப்படைந்தது.

తత్రదివ్యోపమం ముఖ్యం స్ఫాటికం రత్నభూషితం
అవేక్షమాణో హనుమాన్ దదర్శ శయనాసనం

*ததர*அவேக்ஷமாணஃ*ஹனுமான*திவயோபமம* . ... *
முகயம*ஸபாடிகம*ரதனபூஷிதம*சயனாஸநம*ததாச* .. (க)*

దాంతకాంచనచిత్రాంగైర్వైడూర్యైశ్చ వరాసనైః
మహార్హాస్తరణోపేతైరుపపన్నం మహాధనైః.

*தாந்தகாஞசநசிதராஙகைஃ*வைடூர்யைசச*மஹாாஹாஸ ... *
தரணோபேதைஃ*மஹாதனைஃ*வராஸனைஃ*உபபனனம* ... (உ)*

తస్య చైకతమే దేశే సోగ్ర్యమాలావిభూషితం
దదర్శ పాండురం ఛత్రం తారాధిపతిసన్నిభం.

*தஸயச*ஏகதமே*தேசே*அகரயமாலாவிபூஷிதம* .. *
தாராதிபதிஸனனிபம*பாணடுச்சதரம*ஸஃ*ததாச* ... (ங)*

జాతరూపపరిక్షిప్తం చిత్రభానుసమప్రభం
అశోకమాలావితతం దదర్శ పరమాసనం.

*ஜாதரூபபரிக்ஷிபதம*சிதரபானுஸமபரபம* ... ... *
அசோகமாலாவிததம*பரமாஸனம*ததாச* . .. (ச)*

(அநந்தரம்) அவ்விடத்தி * லிவ்வண்ணம பார்த்துககொண்டிருந்த* சிறியதிருவடி * விண்ணுலகனை நிகாததும* எல்லாவாஸனங்களுள் முதன்மையாங்யும்*படிகத்திலை செய்யப்பட்டும் * பல மணிகளிழைத்துமிருக்கின்ற*தோசயனத்தைக*கண்ணுறறனா*(க) (அஃது) தந்தம் பொன் தங்கங்களினுல்செய்து நவமணிகளிழைத்து விசித்திரமாகியும*வைடூரியமணிகளால் செய்யப்பட்டும * சிறந்த ரத்தின கம்பளங்களுடன கூடியுமுள்ள * மிக விலையுயாந்த*சிறந்த ஆசனங்களுடன்*கூடித்திகழ்நதது* (உ) அதி*லொரு*புறத்தில்*சிறந்த முத்துவடங்கள் தொங்கவிட்டுத்*தாரைகள் சூழ்ந்த முழுமதிபோன்ற*வெள்ளைத*தனிக்குடையினையு*மந்தமாருதி*கண்டுகளித்து * (ங) தங்கங்களினுலியற்றப்பட்டு * செந்தீபோலொளிர்கின்ற * வசோகமலர்மாலைத் தோரணங்கட்டிய * மற்றொருசிறந்த ஆஸனத்தையுங்கண்ணுற்றனர்*... ... . (ச)

వాలవ్యజనహస్తాభిర్వీజ్యమానం సమన్తతః
గన్ధైశ్చ వివిధైర్జుష్టం వరధూపేన ధూపితమ్

வாலவ்யஜநஹஸ்தாபி:*ஸமந்தத:*வீஜ்யமாநம்* ... *
விவிதை:*கந்தைச்ச*ஜுஷ்டம்*வரதூபேந*தூபிதம்* ... (௫)

పరమాస్తరణాస్తీర్ణమావికాజినసంవృతమ్
దామభిర్వరమాల్యానాం సమన్తాదుపశోభితమ్.

பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணம்*ஆவிகாஜிநஸம்வ்ருதம்* ... *
வரமால்யாநாம்*தாமபி:*ஸமந்தாத்*உபசோபிதம்* .. (௬)

తస్మిన్ జీమూతసంకాశం ప్రదీప్తోత్తమకుణ్డలమ్
లోహితాక్షం మహాబాహుం మహారజతవాససమ్.

தஸ்மிந்*ஜீமூதஸங்காசம்*ப்ரதீப்தோத்தமகுண்டலம்* ... *
லோஹிதாக்ஷம்*மஹாபாஹும்*மஹாரஜதவாஸஸம்* (௭)

లోహితేనానులిప్తాఙ్గం చన్దనేన సుగన్ధినా
సన్ధ్యారక్తమివాకాశే తోయదం సతటిద్గణమ్.

லோஹிதேந*ஸுகந்திநா*சந்தநேந*அநுலிப்தாங்கம்* ... *
ஆகாசே*ஸந்த்யாரக்தம்*ஸதடித்கணம்*தோயதமிவ*... (௮)

వృతమాభరణైర్దివ్యైః సురూపం కామరూపిణమ్
సవృక్షవనగుల్మాఢ్యం ప్రసుప్తమివ మన్దరమ్,

திவ்யை:*ஆபரணை:*வ்ருதம்*ஸுரூபம்*காமரூபிணம்* ... *
ஸவ்ருக்ஷவநகுல்மாட்யம்*ப்ரஸுப்தம்*மந்தரமிவ* ... (௯)

(அ-ரை) வெண்சாமரங்களைக் கையிலேந்திய தாதிகளினால்*நாற்புறங்
ரிலும்*வீசப்பட்டும்*மிகுந்த*நறுஞ்சாந்தங்கள்*தெளிக்கப்பட்டும்* சிறந்த
பங் * கமழுவிக்கப்பட்டும்* (௫) சிறந்த கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டும் *
மந்த ஆட்டுத்தோலினால் மறைக்கப்பட்டும்*சிறந்த மணிமாலை மலர்மாலை
ரின்*திரள்களினால்*நாற்புறங்களிலு மொளிக்கப்பட்டும்*திகழ்ந்தது*(௬)
ந்தச் சிறந்த ஆஸனத்தின்மீது * நீர்கொண்ட கொண்டல்போலக் கறுத்
ம்*திகழ்கின்ற சிறந்த குண்டலமணிந்தும * இயல்பினாலும் மதுவுண்ட
றுலும் கண்கள் சிவந்தும * முழங்காலளவுங் கைகள் நீண்டும * சிறந்த
நவாடை யுடுத்தும்*(எ) செவ்விய*நன்மணம் வீசும்*நறுஞ்சாந்தம்*மப்பிய
ளி திகழ்ந்துமிருத்தலால்*விண்ணொடையில * அந்திப்பொழுதில செவ்
மேகங்களினால செம்மையுற்ற*மின்னற்கொடிகள திகழ்ந்த*கார்மேக
கொதலும்*() சிறந்த*நல்லணிகள்*அணிந்தும * அழகிய வுருவம்
ம*வேண்டியபடி யுருவங்கொள்ளுந் திறமைமிகுந்தும் * மரஞ் செடி
புதர்கள் நிறைந்து * ஒலியற்றுறங்கும்* மந்தரமலைபோல் மேன்மை
ர்ந்தும்* ... ... (௯)

క్రీడిత్వోపరతం రాత్రౌ వరాభరణభూషితం
ప్రియం రాక్షసకన్యానాం రాక్షసానాం సుఖావహం.

ராதெள*க்ரீடித்வா*உபரதம்*வராபரணபூஷிதம்* *
ராக்ஷஸகன்யாநாம்*ப்ரியம*ராக்ஷஸாநாம்*ஸுகாவஹம* .. (௧௦)

పీత్వాప్యుపరతం చాపి దదర్శ స మహాకపిః
భాస్వరే శయనే వీరం ప్రసుప్తం రాక్షసాధిపం

பீத்வாபி*உபரதஞ்சாபி*பாஸ்வரே*சயனே*ப்ரஸுப்தம* .. *
வீரம்*ராக்ஷஸாதிபம*ஸ:*மஹாகபி:*ததர்ச* .. (௧௧)

నిశ్శ్వసన్తం యథా నాగం రావణం వానరర్షభః
ఆసాద్య పరమోద్విగ్నస్సోపాసర్పత్సుభీతవత్

நிச்வஸந்தம*நாகமயதா*ராவணம*ஆஸாதய*வாநரர்ஷப:* *
ஸ:*ஸுபீதவத*பரமோத்விக்ந:*உபாஸர்பத* ... (௧௨)

అథారోహణమాసాద్య వేదికాన్తరమాశ్రితః
సుప్తం రాక్షసశార్దూలం ప్రేక్షతే స్మ మహాకపిః.

அத*மஹாகபி:*ஆரோஹணம*ஆஸாதய*வேதிகாந்தரம *
ஆச்ரித:*ஸுப்தம்*ராக்ஷஸசார்தூலம*ப்ரேக்ஷதேஸம* .. (௧௩)

శుశుభే రాక్షసేన్ద్రస్య స్వపతశ్శయనోత్తమం
గన్ధహస్తిని సంవిష్టే యథా ప్రస్రవణం మహత్.

ஸ்வபத:*ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய*சயனோத்தமம*கந்தஹஸ்திநி* . . *
ஸம்விஷ்டே*மஹத்*ப்ரஸ்ரவணமயதா*சுசுபே* (௧௪)

இரவெல்லாம * கலவியின்பமுற*நிளைத்தும * சிறப்புற்ற மணியா
யொளிர்த்தும*ராக்ஷஸகன்னிகைகளெல்லோருடையவும*அன்பு தங்கியுப
ராக்ஷஸர்களெல்லாக்கும * இன்பமளித்தும* (௧௦) மதுபானஞ்செய்து
மதிமயங்கியும*மணிதிகழும*கட்டில்மேல*பள்ளிகொண்டும் * ஆண்மை
யுயர்ந்துமிருக்கின்ற*அந்த ராக்ஷஸராஜனை* யந்தச*சிறியதிருவடி * கா
ணுற்று(௧௧) சீறுகின்ற*நச்சரவம்போன்ற*அந்தராவண*னருகிற்சென்
வானரர்களுட்சிறந்தவரும் *தீரமுடையவருமாகியும் * மிகவுமச்சமுற்,
போல*மிக மெய்நடுங்கிப்*பின்னிட்டோடினா*(௧௨) அநந்தரம்
மஹாமகிமையுற்றவராதலின் மனனிலையுற்று * மேலிட*மேறி* ம
வேதியின்மேல்*நின்று*துயில்கொண்ட*அந்த ராக்ஷஸராஜனை*யு,
ர்த்தனர்*(௧௩) தூங்குகின்ற*அந்த ராக்ஷஸராஜனுடைய * அந்த
சயனதலமானது*மதமிகுந்த யானை * புறங்குகின்ற * பெரிய*ம
மென்னுமலைபோலத்*திகழ்ந்தது* ... ...

కాఞ్చనాఙ్గదసన్నద్ధౌ దదర్శ సమహాత్మనః
విక్షిప్తౌ రాక్షసేన్ద్రస్య భుజావిన్ద్రధ్వజోపమౌ.

ஸஃ*காஞ்சனாங்கதநத்தௌச*விக்ஷிபதௌ*இந்த்ரத்வஜோ *
மௌ*மஹாத்மனஃ*ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய*புஜௌ*ததர்ச* ... (கரு)

ఐరావతవిషాణాగ్రైరాపీడనకృతవ్రణౌ
వజ్రోల్లిఖితపీనాంసౌ విష్ణుచక్రపరిక్షతౌ.

ஐராவதவிஷாணாக்ரைஃ*ஆபீடனக்ருதவ்ரணௌ* ... ... *
வஜ்ரோல்லிகிதபீநாம்ஸௌ*விஷ்ணுசக்ரபரிக்ஷதௌ* ... (கசு)

పీనౌసమసుజాతాంసౌ సఙ్గతౌబలసంయుతౌ
సులక్షణనఖాంగుష్ఠౌ స్వంగులీతలలక్షితౌ

பீநௌ*ஸமஸுஜாதாம்ஸௌ*ஸங்கதௌ*பலஸம்யுதௌ* *
ஸுலக்ஷணநகாங்குஷ்டௌ*ஸ்வங்குலீதலலக்ஷிதௌ* ... (கஎ)

సంగతౌ పరిఘాకారౌ వృత్తౌకరికరోపమౌ
విక్షిప్తౌశయనేశుభ్రే పఞ్చశీర్షావివోరగౌ.

ஸங்கதௌ*பரிகாகாரௌ*வ்ருத்தௌ*கரிகரோபமௌ* *
சயனே*சுப்ரே*விக்ஷிப்தௌ*பஞ்சசீர்ஷௌ*உரகாவிவ (கஅ)

శశక్షతజకల్పేన సుశీతేన సుగన్ధినా
చన్దనేన పరార్ధ్యేన స్వనులిప్తౌ స్వలంకృతౌ

சசக்ஷதஜகல்பேன*ஸுசீதேன*ஸுகந்தினா* ... *
பரார்த்யேன*சந்தனேன*ஸ்வனுலிப்தௌ*ஸ்வலங்க்ருதௌ (க௯)

(அப்பொழுது) * அங்கசப்ரியதிருவடி * பொன்னாற்செய்த தோள் வளைகள் பூண்டு * கோணமல் கட்டப்பட்டு * தேவேந்திரனுடைய த்வஜம் போல நீண்டுள்ள * அந்த மஹிமைபொருந்திய ராவணனுடைய * இரண்டு புஜங்களையும் * கண்டார் * (கரு) அப்புயங்கள் * ஐராவதமென்னும் வி ... ணானை தன்னுடைய தந்தங்களின் நுனிகளினால் * மோதியடித்ததனால் காயம் செய்யப்பட்டும் * இந்திரன் வச்சிராயுதத்தா லடிபட்டுக்காயத்துப் பருத்த தோள்களையுடைத்தாயும் * ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் சக்கரத்தினா லடிபட்டும் * (கசு) இருத்தும் * இரண்டுதோள்களும் சரியாகவுயர்ந்தும் * மிகவுநீண்டும் * வலிமைமிகுந்தும் * நல்லிலக்கணமுற்ற நகங்களும், கட்டை விரல்களுஞ் சேர்ந்தும் * அழகியவிரல்கள் திகழ்ந்தும் * (கஎ) மெய்யிணைவுக்குத் தகுந்து * பரிகாயுதங்களைப்போலத் * திரண்டுருண்டும் * யானைத்துதிக்கை போல் முறையேசுருங்கியும் * வெண்மையாகிய * படுக்கையின்மேல் * வைக்கப்பட்டும் * ஐந்துதலையையுடைய * நாகங்களைநிகர்த்தும் * (கஅ) உதிரம்போன்ற * குளிர்ந்து * நனமணமிகுந்து * சிறந்த * சந்தனத்தால் நன்றாய்ப்பூசப்பட்டும் * நன்றாக அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டும் * (க௯)

16

ఉత్తమస్త్రీవిమృదితౌ గన్ధోత్తమనిషేవితౌ
యక్షపన్నగగన్ధర్వదేవదానవరావిణౌ.

உத்தமஸ்ரீவிம்ருதிதௌ*கநதோததமநிஷேவிதௌ* ...
யக்ஷபனனககநதாவதேவதானவராவிணௌ .. ... (உ0)

దదర్శ స కపిస్తస్య బాహూ శయనసంస్థితౌ
మన్దరస్యాన్తరే సుప్తౌ మహాహీ రుషితావివ.

மநதரஸய*அநதரே*ஸுபதௌ*ருஷிதௌ*மஹாஹீஇவ *
சயநஸமஸதிதௌ*தஸய*பாஹூ*ஸ:*கபி:*ததர்ச* ... (உக)

తాభ్యాం స పరిపూర్ణాభ్యాం భుజాభ్యాం రాక్షసేశ్వరః
శుశుభేఽచలసంకాశః శృఙ్గాభ్యామివ మన్దరః.

அசலஸங்காச:*ஸ:*ராக்ஷஸேசவர:*பரிபூர்ணாபயாம்*தாபயாம*
புஜாபயாம*சருங்காபயாம*மநதரஇவ*சுசுபே* .. (உஉ)

చూతపున్నాగసురభిర్వకులోత్తమసంయుతః
మృష్టాన్నరససంయుక్తః పానగన్ధపురస్సరః.

சூதபுன்னாகஸுரபி:*வகுளோத்தமஸமயுத:* ... ... *
ம்ருஷ்டான்னரஸஸமயுக்த:*பானகநதபுரஸஸர: ... (உங)

తస్య రాక్షససింహస్య నిశ్చక్రామ మహాముఖాత్
శయానస్య వినిశ్శ్వాసః పూరయన్నివ తద్గృహం.

விநிசவாஸ:*ததக்ருஹம*பூரயனநிவ*சயானஸய* ... *
தஸய*ராக்ஷஸஸிமஹஸய*மஹாமுகாத*நிசசகராம* ... (உச)

சிறநதபெண்களின கரஙகளினால வருடபபடும் * புனுகுஜவாது முதலிய சிறநதவாசனைகளூடடபபடடும * யக்ஷா பனனகா கநதருவா தேவா தானவா முதலிய யாவரையும அழுவித்தும * (உ0)

மநதரமலையின * இரணடுபககஙகளிலும * உறஙகுகினற * சினமுற்ற * பெரியமலைபபாமபுகளபோல * அநதச்சயனத்தில் திகழநதுமுளள * அநதராவணனுடைய * கைகளை * யநத மாருதி * யுற்றுபபார்த்தனர் (உக)

மாமலையை நிகர்தத * அந்த * ராக்ஷஸர்கோனாகிய ராவணன * எல்லாக்குணங்களு நிறைந்த * அந்த * விரணடுபுஜங்களினாலும் * இரணடு சிகரஙகளினால் * மந்தரமலை திகழவதுபோலத் * திகழநதனன * (உஉ)

தேன்மா புன்னாகம் இவற்றின மணம்படிந்தும * சிறநதமகிழின மணமிகுந்தும் * பற்பல நல்லுணவுகளின் வாசனைசிறந்தும் * சிறந்தபானங்களின் நனமணமபோல் திகழநதுமுளள * (உங)

மூசசுக்காறறானது * அநதப்பள்ளியறைமுழுதும் * நிறைப்பதுபோலத் * துயிலகொணட * வந்த * ராக்ஷஸ சிங்கத்தினது * பெரியமுகததிலின்றும * தோன்றி வீசிற்று * ...

ముక్తామణివిచిత్రేణ కాఞ్చనేన విరాజితం
మకుటేనాపవృత్తేన కుణ్డలోజ్జ్వలితాననం

முக்தாமணிவிசித்ரேண* காஞ்சநேந* அபவ்ருத்தேந* ... *
மகுடேந* விராஜிதம்* குண்டலோஜ்வலிதாநநம்* ... (௨௫)

రక్తచన్దనదిగ్ధేన తథా హారేణ శోభినా
పీనాయతవిశాలేన వక్షసాభివిరాజితం

ரக்தசந்தநதிக்தேந* ததா* ஹாரேண* சோபிநா* ... *
பீநாயதவிசாலேந* வக்ஷஸா* அபிவிராஜிதம் ... (௨௬)

పాణ్డరేణాపవిద్ధేన క్షౌమేణ క్షతజేక్షణం
మహార్హేణ సుసంవీతం పీతేనోత్తమవాససా.

பாண்டரேண* அபவித்தேந* க்ஷௌமேண* மஹார்ஹேண *
பீதேந* உத்தம வாஸஸா* ஸுஸம்வீதம்* க்ஷதஜேக்ஷணம் (௨௭)

మాషరాశిప్రతీకాశం నిఃశ్వసన్తం భుజఙ్గవత్
గాఙ్గే మహతి తోయాన్తే ప్రసుప్తమివ కుఞ్జరం.

மாஷராசிப்ரதீகாசம்* புஜங்கவத்* நிச்வஸந்தம் .. *
காங்கே* மஹதி* தோயாந்தே* ப்ரஸுப்தம்* குஞ்ஜரம் இவ (௨௮)

చతుర్భిః కాఞ్చనైర్దీపైర్దీప్యమానచతుర్దిశం
ప్రకాశీకృతసర్వాఙ్గం మేఘం విద్యుద్గణైరివ.

சதுர்பி:* காஞ்சநை:* தீபை:* தீப்யமாநசதுர்திசம்* . *
வித்யுத்கணை:* ப்ரகாசீக்ருதஸர்வாங்கம்* மேகம் இவ* ... (௨௯)

முத்துக்களினாலும், மற்றுமுள்ள நன்மணிகளினாலும், விசித்திரமாகித * தங்கத்தினாற்செய்யப்பட்ட * நீண்ட * கிரீடத்தினால் * திகழ்ந்தும் * மணிகுண்டலங்களினால் முகமொளிமிகுந்தும் * (௨௫) செஞ்சாந்து அப்பப்பட்டும் * வெண்மைகுன்றாத * முத்துமாலையினால் * அழகுப்பட்டும் * பருத்துயர்ந்து நீண்டகன்றுமுள்ள * மார்பினால் * நன்கு விளங்கியும் * (௨௬) வெண்மை நிறமுற்றும் * கிழிவுறாதும் * வெண்பட்டினாற் செய்யப்பட்டும் * விலையுயர்ந்தும் * தங்கச்சரிகைகலந்து செய்யப்பட்டதினால், பீதவர்ணமுற்றும் விளங்குகின்ற * சிறந்தநல்லாடை * யுடுத்தும் * உதிரம்போலக் கண்களிரண்டும் மிகச்சிவந்தும் * (௨௭) மிகக்கறுத்தொளித்துள்ள உளுந்துகளின் குவையை நிகர்த்தும் * நச்சரவம்போலப் * பெருமூச்செறிந்தும் * கங்காநதியினது * மிகுந்த * வெள்ளத்தினடுவினில் * துயின்ற * மதயானைபோல வெள்ளியலப் பள்ளியறையினடுவினில் திகழ்ந்தும் *(௨௮) நான்கு * தங்கக் * கொத்துவிளக்குகளினால் * நான்கு திசைகளிலுஞ் சூழ்ந்தொளிகின்றமையினால் * மின்னற் கொடிகளின் ஒளிகளினால் * ஓரிடமும் விடாது விளங்குகின்ற * கரியமேகத்தை நிகர்த்தும் *(௨௯),

పాదమూలగతాశ్చాపి దదర్శ సుమహాత్మనః
పత్నీస్స్వప్రియభార్యస్య తస్య రక్షఃపతేర్గృహే.

*ஸுமஹாத்மன꞉*ப்ரியபார்யஸ்ய*தஸ்ய*ரக்ஷ꞉பதே꞉ ...*
*பாதமூலகதாச்சாபி*பத்னீ꞉*ஸ꞉*க்ருஹே*ததர்ச ... (௯௰)*

చంద్రప్రకాశవదనాశ్చారుకుణ్డలభూషితాః
అమ్లానమాల్యాభరణా దదర్శ హరియూథపః.

*சசிப்ரகாசவதனா꞉*சாருகுண்டலபூஷிதா꞉* ... ... *
*அம்லானமால்யாபரணா꞉*ஹரியூதப꞉*ததர்ச* ... (௯௧)*

నృత్తవాదిత్రకుశలా రాక్షసేన్ద్రభుజాంగతాః
వరాభరణధారిణ్యో నిషణ్ణా దదృశే హరిః.

*ந்ருத்தவாதித்ரகுசலா꞉*ராக்ஷஸேந்த்ரபுஜாங்ககா꞉* ... *
*வராபரணதாரிண்ய꞉*நிஷண்ணா꞉*ஹரி꞉*தத்ருசே ... (௯௨)*

వజ్రవైడూర్యగర్భాణి శ్రవణాన్తేషు యోషితాం
దదర్శ తాపనీయాని కుణ్డలాన్యంగదాని చ.

*யோஷிதாம்*ச்ரவணாந்தேஷு*வஜ்ரவைடூர்யகர்பாணி . *
*தாபனீயானி*குண்டலானி*அங்கதானி ச*ததர்ச* (௯௩)*

తాసాం చన్ద్రోపమైర్వక్త్రైః శుభైర్లలితకుణ్డలైః
విరరాజ విమానం తన్నభస్తారాగణైరివ.

*சந்த்ரோபமை꞉*சுபை꞉*லலிதகுண்டலை꞉*தாஸாம்*வக்த்ரை꞉* *
*தத்*விமானம்*தாராகணை꞉*நப꞉இவ*விரராஜ ... (௯௪)*

மேன்மைமிகுந்தும * அன்புள்ளமனைவிகளசூழ்ந்தும்* புகழமலிந்துமுள்ள*அந்தராக்ஷஸகோனுடைய * பாதமூலத்திற்பக்கத்திருக்கின்ற*பத்தினிகளையும*அம்மாருதி*யந்தப்பள்ளியறையில*கண்டனா* (௯௰) முழுமதிபோலத்திகழுமுகத்தவரும * அழகியமணிக்குண்டல மணிந்தவரும * வாடாதநன்மலர்மாலை பூண்டவருமாகிய வேறுசிலபெண்களையும * அந்தச்சிறியதிருவடி * கண்டுவியப்புற்றனா * (௯௧) ஆடுவதிலும பாடுவதிலும வாத்தியங்களமுழக்குவதிலும * மிகத்தேர்ந்து * ராவணனுடைய கைக்கீழ்ப்பணிவிடைபூண்டு * பரிசுபெற்றபற்பலமணியணிகளையணிந்துள்ள பற்பல தாதிகளும * பமித்திருக்க * அம்மாருதி * கண்ணுற்று * (௯௨) (மீளவும்) அந்தப்பெண்களின் * காதுநுனிகளில * வைரம வைடூரியங்களிழைத்த * பைம்பொனனாற்செய்த * குழைகளையும் * தோள் வளைகளையும்கண்டு மகிழ்ந்தனா * (௯௩) பூர்ணச்சந்திரன்போலநிலவுகின்ற * வழகிய * நற்குழையணிந்த * அந்தப்பெண்களின் * முகங்களினால் * அந்த விமானமானது * விண்மீனகளி னொளிகளினால் * விண்டலம்போல * விளங்கிற்று * .. .. (௯௪)

మదవ్యాయామఖిన్నాస్తా రాక్షసేన్ద్రస్య యోషితః
తేషు తేష్వవకాశేషు ప్రసుప్తా స్తనుమధ్యమాః

மதவ்யாயாமகின்னாஃ*தநுமத்யமாஃ*ராக்ஷஸேந்திரஸ்ய* *
யோஷிதஃ*தேஷு-தேஷு*அவகாசேஷு*ப்ரஸுப்தாஃ* (௩௫)

అంగహారైస్తథైవాన్యా కోమలైర్నృత్తశాలినీ
విన్యస్తశుభసర్వాంగీ ప్రసుప్తా వరవర్ణినీ

அன்யா*வரவர்ணிநீ*கோமலைஃ*அங்கஹாரைஃ* ... *
ந்ருத்தசாலிநீ*ததைவ*விந்யஸ்தசுபஸர்வாங்கீ*ப்ரஸுப்தா (௩௬)

కాచిద్వీణాం పరిష్వజ్య ప్రసుప్తా సంప్రకాశతే
మహానదీప్రకీర్ణేవ నళినీ పోతమాశ్రితా

வீணாம்*பரிஷ்வஜ்ய*ப்ரஸுப்தா*காசித்*ப்ரகீர்ணா* .. *
நளிநீபோதம்*ஆச்ரிதா*மஹாநதீவ*ஸம்ப்ரகாசதே* ... (௩௭)

అన్యా కక్షగతేనైవ మడ్డుకేనాసితేక్షణా
ప్రసుప్తా భామినీ భాతి బాలపుత్రేవ వత్సలా.

அன்யா*அஸிதேக்ஷணா*பாமிநீ*கக்ஷகதேநைவ* .. *
மட்டுகேந*ப்ரஸுப்தா*வத்ஸலா*பாலபுத்ரேவ*பாதி (௩௮)

పటహం చారుసర్వాంగీ పీడ్య శేతే శుభస్తనీ
చిరస్య రమణం లబ్ధ్వా పరిష్వజ్యేవ భామినీ

சாருஸர்வாங்கீ*சுபஸ்தநீ*பாமிநீ*படஹம்*பீட்ய* .. *
சிரஸ்ய*ரமணம்*லப்த்வா*பரிஷ்வஜ்யேவசேதே (௩௯)

மதுவுண்ட மத்ததிலும்*பற்பல விளையாடல் புரிந்ததனாலும் இளைப்புற்று * நுண்ணிடைமெலிந்த * அந்த * ராவணனன * மனைவிகளெல்லோரும் * அவ்வவ் * விடங்களில்*நன்கு துயின்றனர்கள * (௩௫) மற்றொரு* பெண்ணரசு* அழகிய * அங்காபிநயங்களுடன * ஆட்டமாடி * யவ்வண்ணமே*அழகிய சரீரமெல்லாம் ஒளிகருமாறு படுக்கையிற்சாய்ந்து*துயின்றனள * (௩௬) வீணையைத் * தழுவிக்கொண்டு * துயில்கொண்ட * மற்றொரு பெண்மணி*கரைகடந்து பெருக்*நற்புதலவன்போன்ற தோர் தாமரை யோடையைச் * சூழ்ந்த*மஹாநதிபோல*விளங்கினள* (௩௭) மற்றொரு *கருங்குவளைபோன்றகண்ணினையுடைய*கட்டழகி*கக்ஷத்தி லிடுக்கிக்கிய * மட்டுக வாத்தியத்துடனே * துயின்றமையின் * அன்புகூர்ந்து* தன்மகனை யிடையி லுடையவள்போல * வொளிர்ந்தனள * (௩௮) மிகவு மழகிய ஸர்வாவயவங்களையு முடையவளும்*அழகிய கொங்கையளுமாகிய* ஒரு நல்லியலாள் * படஹவாத்தியத்தைத * தழுவிக்கொண்டு * நெடுநாள் தேசாந்தரம் போயிருந்துவந்த * நாயகனைக் * கண்டு * களிப்புடன் தழுவிக்கொண்டவள்போலத் * துயின்றனள * ... ... (௩௯).

కాచిద్వంశంపరిష్వజ్య సుప్తాకమలలోచనా
రహఃప్రియతమంగృహ్య సకామేవచకామినీ.

காசித் * கமலலோசனா * வம்சம் * பரிஷ்வஜ்ய * ஸகாமா * ... *
ரஹ: * ப்ரியதமம் * க்ருஹ்ய * காமினீவ * ஸுப்தா (௪௰)

విపఞ్చీంపరిగృహ్యాన్యా నియతానృత్తశాలినీ
నిద్రావశమనుప్రాప్తా సహకాన్తేవభామినీ

விபஞ்சீம் * பரிக்ருஹ்ய * நியதா * ந்ருத்தசாலினீ * அன்யா * *
ஸஹ காந்தா * பாமினீவ * நித்ராவசம் * அனுப்ராப்தா (௪௧)

అన్యాకనకసంకాశైర్మృదుపీనైర్మనోహరైః
మృదఙ్గంపరిపీడ్యాఙ్గైః ప్రసుప్తామత్తలోచనా.

மத்தலோசனா * அன்யா * கனகஸங்காசை: * ம்ருதுபீனை: * ... *
மனோஹரை: * அங்கை: * ம்ருதங்கம் * பரிபீட்ய * ப்ரஸுப்தா (௪௨)

భుజపార్శ్వాన్తరస్థేన కక్షగేణకృశోదరీ
పణవేనసహానిన్ద్యా సుప్తామదకృతశ్రమా.

அனிந்த்யா * மதக்ருதச்ரமா * க்ருசோதரீ * புஜபார்ச்வாந்தரஸ்தேன *
கக்ஷகேண * பணவேன ஸஹ * ஸுப்தா * ... (௪௩)

డిణ్డిమంపరిగృహ్యాన్యా తథైవాసక్తడిణ్డిమా
ప్రసుప్తాతరుణంవత్సముపగూహ్యేవభామినీ.

அன்யா * டிண்டிமம் * பரிக்ருஹ்ய * ததைவ * ஆஸக்தடிண்டிமா *
தருணம் * வத்ஸம் * உபகூஹ்ய * பாமினீவ * ப்ரஸுப்தா (௪௪)

மற்றொரு * செந்தாமரைக்கண்ணி * வம்சவாத்தியத்தை * யணைந்துகொண்டு * காதலிருந் * தேகாந்தத்தில் * அன்புள்ள கணவனைத் * தழுவி மகிழ்ந்த * காமினிபோலத் * துயின்றனள் * (௪௰) விபஞ்சியென்னும் வாத்தியத்தை * யணைந்து * விதுவழுவாமல் * நாட்டியமாடிய * வேறொருவள் * நாயகனைத் தழுவிக்கொண்ட * காமுகிபோலத் * துயி * லுற்றனள் * (௪௧) மதமயக்குற்ற கண்ணினளாகிய * மற்றொருவள் * பைம்பொன்னை நிகர்த்தும் * மென்மையிருந்து பருத்தும் * மிக்க காமுறப்படுமுள்ள * அங்கங்களினால் * மிருதங்க வாத்தியத்தைத் * தழுவிக் கொண்டு * தூங்கினாள் * (௪௨) இகழற்கரியாதவளும் * மதத்தினால் மிகவும் சிரமமுற்றவளும் * நுண்ணிடை சிறந்தவளுமாகிய வேறொருவள் * கைக்கும் பக்கத்துக்கு மிடையில் * கக்ஷத்திலிடுக்கிய * பணவ வாத்தியத்துடனே * யுறங்கினள் * (௪௩) மற்றொருவள் * பெரிய தோடிண்டிம வாத்தியத்தை * யொருபுறத்தில் தழுவிக்கொண்டும் * அப்படியே * மற்றொரு சிறியடிண்டிமத்தை மற்றொரு புறத்தி லணைந்துகொண்டும் * நாயகனையும் * சிறுபுதல்வனையும் * தழுவிக்கொண்ட * பூங்குழலாள்போலத் * துயின்றனள் * ()

కాచిదాడంబరం నారీ భుజసంయోగపీడితమ్
కృత్వా కమలపత్రాక్షీ ప్రసుప్తా మదమోహితా.

கமலபத்ராக்ஷீ * காசித் * நாரீ * ஆடம்பரம் * *
புஜஸம்யோகபீடிதம் * க்ருத்வா * மதமோஹிதா * ப்ரஸுப்தா (௪௫)

కలశీమపవిధ్యాన్యా ప్రసుప్తా భాతి భామినీ
వసన్తే పుష్పశబలా మాలేవ పరిమార్జితా

கலசீம் * அபவித்ய * ப்ரஸுப்தா * அன்யா * பாமினீ * ... *
வஸந்தே * புஷ்பசபலா * பரிமார்ஜிதா * மாலேவ * பாதி * .. (௪௬)

పాణిభ్యాం చ కుచౌ కాచిత్ సువర్ణకలశోపమౌ
ఉపగూహ్యాబలా సుప్తా నిద్రాబలపరాజితా.

காசித் * அபலா * ஸுவர்ணகலசோபமௌ * குசௌ * *
பாணிப்யாஞ்ச * உபகூஹ்ய * நித்ராபலபராஜிதா * ஸுப்தா * (௪௭)

అన్యా కమలపత్రాక్షీ పూర్ణేన్దుసదృశాననా
అన్యామాలిఙ్గ్య సుశ్రోణీం ప్రసుప్తా మదవిహ్వలా.

கமலபத்ராக்ஷீ * பூர்ணேந்துஸத்ருசானனா * அன்யா * ஸுச்ரோணீம் *
அன்யாம் * ஆலிங்க்ய * மதவிஹ்வலா * ப்ரஸுப்தா * (௪௮)

ఆతోద్యాని విచిత్రాణి పరిష్వజ్య వరస్త్రియః
నిపీడ్య చ కుచైః సుప్తాః కామిన్యః కాముకానివ.

காமின்ய: * காமுகானிவ * வரஸ்த்ரிய: * விசித்ராணி * .
ஆதோத்யானி * பரிஷ்வஜ்ய * குசை: * நிபீட்ய ச * ஸுப்தா: * (௪௯)

தாமரை யிதழ்போன்ற * கண்களையுடைய * மற்றொரு * பெண்ணரசு * ஆடம்பரமென்னும் வாத்தியத்தைத் * இரண்டு கைகளினாலுந் தழுவிக் * கொண்டு * மதமயக்குற்றுத் * துயின்றனள் * (௪௫) குடவாத்தியத்தை * யணைந்து * துயில்கொண்ட * மற்றொரு * வாணுதலாள் * வஸந்தகாலத்தில * பற்பல மலர்களால் தொடுத்துக்கட்டி * யணிந்து தள்ளப்பட்ட * மாலைபோல * விளங்கினள் * (௪௬) மற்றொரு * பெண்மணி * தங்கக்குடங்களைப்போன்ற * தன் கொங்கைகளையே * கைகளினால் * தழுவித் * தூக்கமயக்குற்றவளாகித் * துயின்றனள் * (௪௭) தாமரை யிதழ்போன்ற கண்ணுடையாளும் * முழுமதிபோன்ற முகத்தவளுமாகிய * மற்றொருவள் * அழகிய நிதம்பமுடைய * மற்றொருவளை * யணைந்து கொண்டு * மெய்ம்மறந்து * துறங்கினள் * (௪௮) (இவ்வண்ணம்) காமினிகள் * காமுற்றகணவர்களைத் தழுவிக்கொள்வதுபோல * அந்தச் சிறந்தபெண்கள் எல்லோரும் * பலவகைப்பட்ட * வாத்தியங்களைத் தழுவிக் * கொங்கைகளினணைத்துக்கொண் * டுறங்கினார்கள் * ... ... (௪௯)

తాసామేకాన్తవిన్యస్తే శయానాం శయనే శుభే
దదర్శ రూపసంపన్నా మపరాం స కపి స్స్త్రియం.

தாஸாம்*ரூபஸம்பன்னாம்*அபராம்*ஸ்த்ரியம்* ... ... *
ஏகாந்தவிந்யஸ்தே*சுபே*சயனே*சயானாம்*ஸகபி:*ததர்ச* (ரு0)

ముక్తామణిసమాయుక్తై ర్భూషణైస్సువిభూషితాం
విభూషయన్తీమివతత్స్వ శ్రియాభవనోత్తమం.

முக்தாமணிஸமாயுக்தை:*பூஷணை:*ஸுவிபூஷிதாம்* ... *
ஸ்வச்ரியா*தத்*பவனோத்தமம்*விபூஷயந்தீம்இவ* ... (ருக)

గౌరీంకనకవర్ణాభా మిష్టామన్తఃపురేశ్వరీం
కపిర్మన్దోదరీంతత్ర శయానాంచారురూపిణీం.

கௌரீம்*கனகவர்ணாபாம்*இஷ்டாம்*அந்த:புரேச்வரீம்* ... *
தத்ர*சயானாம்*சாருரூபிணீம்*மந்தோதரீம்*கபி:* . (ருஉ)

సతాందృష్ట్వామహాబాహు ర్భూషితాంమారుతాత్మజః
తర్కయ మాససీతేతి రూపయౌవనసంపదా

மஹாபாஹு:!மாருதாத்மஜ:*ஸ:*பூஷிதாம்*தாம்* ... *
த்ருஷ்ட்வா*ரூபயௌவனஸம்பதா*ஸீதேதி*தர்கயாமாஸ* (ருங)

హర్షేణమహతాయుక్తో ననన్దహరియూథపః

ஹரியூதப:*மஹதா*ஹர்ஷேண*யுக்த:*நநந்த* ... (ருஙஉ)

ఆస్ఫోటయామాసచుచుంబ పుచ్ఛంననన్దచిక్రీడజగౌజగామ
స్తంభానరోహన్నిపపాతభూమౌ నిదర్శయన్స్వాంప్రకృతింకపీనాం

ஸ்வாம்*கபீநாம்*ப்ரக்ருதிம்*நிதர்சயன்*ஆஸ்போடயாமாஸ*புச்சம்*சுசும்ப* *
நநந்த*சிக்ரீட*ஜகௌ*ஜகாம*ஸ்தம்பான்*அரோஹ்ய*பூமௌ*நிபபாத* (ருசஉ)

இவ்வகையாகத் துயில்கொண்ட அந்தப்,பெண்மணிகளெல்லோரை யுமன்றி * அழகில் மிகச்சிறந்த * மற்றொரு * பெண்ணரசு * தனித்தோரிடத்தில் போடப்பட்ட * இனிய * பஞ்சணையின்மேல் * படுத்திருக்க * அம்மாருதி * கண்ணுற்று * (ருய) முத்துகளும் மணிகளுமிழைத்த * நல்லணிகளை * யணிந்து * தன்னொளியினாலேயே * அந்தப் * பள்ளியறையெங்கும் * விளங்கச்செய்பவளும் * (ருக) கௌரவண்ணமுற்றுப் * பைம்பொன்போலொளிப்பவளும்*இராவணனுக்கினியவளும் * அந்தப்புறத்துக்கெல்லாம் நாயகியும் * அவ்விடத்திற் றுயில்பவளும் * அழகிய வுருவமுடையவளுமாகிய * அந்த மந்தோதரியையே * வானரசாதியும் * (ருஉ) சிறந்த தோள்வலியுற்றவருமாகியும் * நல்லணியணிந்த * வேறொருவமொன்று * நினைத்து * அழகினாலும் பருவத்தினாலும் சீர்மையினாலும்*இவள்தான் ஸீதாபிராட்டியென்று * ஊஹித்தது * (ருங) வானரர்களுட் சிறந்தவராதலின் * மிகுந்த * களிப்பு * கொண்டு * மகிழ்ந்து * (ருஙஉ) தமக்கியல்பாயுற்ற * குரங்கின் * தன்மை * இத்தன்மையதென யாவர்க்கு மறிவிப்பவர்போல * காஜனைசெய்து * வாலை * மோந்துகடித்து * மகிழ்ந் * தாடிப் * பாடி * யோடிக் * கம்பங்களின் * மேலேறிக் * கீழே * யிறங்கி இவ்வகையாகவிலையுறாமல் பற்பலசேட்டைகள்செய்துமகிழ்ந்தனர்.(ருசஉ)

சுந்தரகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

பதினோராவது சருக்கம்.

இராவணனுடைய அந்தப்புரமெங்குந்தேடியும் பிராட்டியைமாத்திரங் காணமல சிறியதிருவடி மறுபடியும் புரமெங்குந் தேடிசசிந்தையடைந்தது.

అవధూయచతాంబుద్ధిం బభూవావస్థితస్తదా
జగామచాపరాంచిన్తాం సీతాంప్రతిమహాకపిః.

மஹாகபி: * ததா * தாம * புத்திம் * அவதூயச * அவஸ்தித: * பபூவ * *
ஸீதாம * பரதி * அபராம * சிந்தாம * ஜகாம ச * ... ... (க)

నరామేణవియుక్తాసా స్వప్తుమర్హతిభామినీ
నభోక్తుంనాప్యలంకర్తుం నపానముపసేవితుం.

ஸா * பாமினீ * ராமேண * * வியுக்தா * ஸவப்தும * நார்ஹதி * ... *
போக்தும் * ந * அலங்கர்தும * நாபி * பானம * உபஸேவிதும் * ந * (உ)

నాన్యంనరముపస్థాతుం సురాణామపిచేశ్వరం
నహిరామసమఃకశ్చి ద్విద్యతేత్రిదశేష్వపి.

ஸுராணாமபி ச * ஈச்வரம * அன்யம * நரம் * உபஸ்தாதும் * ... *
ந * ராமஸம: * த்ரிதசேஷ்வபி * கச்சித * ந வித்யதே * .. (ங)

అన్యేయమితినిశ్చిత్య పానభూమౌచచారసః
క్రీడితేనాపరాఃక్లాన్తా గీతేనచతథాపరాః.

இயம * அன்யா * இதி * நிச்சித்ய * ஸ: * பானபூமௌ * சசார * ... *
அபரா: * க்ரீடிதேந * க்லாந்தா: * ததா * அபரா: * கீதேந * ... (ச)

அந்த வாநரவீரராகிய சிறியதிருவடி * யப்பொழுது * அந்த * வாநரபுத்தியை * விட்டுவிட்டு * மனநிலையுற்றவ * ராகிய (பின்பு) ஸீதாதேவியைக் * குறித்து * மற்றொரு * நற்சிந்தை * யுற்றவராகி (யிவ்வண்ணம்) எண்ணமுற்றவராயினர் (க) அந்தக * கற்பொளிமிகுந்த ஸீதாபிராட்டி * பெருமானைவிட்டுப் * பிரிந்தபின் * படுக்கவு * மாட்டாள் * புஜிக்கவு * மாட்டாள் * அலங்காரஞ்செய்துகொள்ளவு * மாட்டாள * மதுபானஞ் * செய்யவு * மாட்டாள் (உ) தேவர்களுக்கு * மிறையாகிய தேவேந்திரன்வந்தாலும * மற்றொரு * புருஷனைக * கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவு * மாட்டாள் * ஸ்ரீராமனுக்கு நிகரானவன * தேவர்களிலும் * ஒருவனு * மில்லையன்றோ * (ங) (ஆகலாலிவள் ஸீதாதேவியல்லள்) இவள் * யாரோவேறொருவளோ * என்று * நிச்சயம்பூண்டு * அந்தனமையாகவே * பானசாலையிலுஞ் * சென்றுபார்த்தனர் * அங்குசிலர் * விளையாடி விளையாடி இளைத்துறங்கிக்கிடந்தனர் * அப்படியே * சிலர் * பாடிபபாடி * யிளைத்திருந்தனர் * ... (ச)

నృత్తేనచాపరాః క్లాన్తాః పానవిప్రహతాస్తథా
మురజేషుమృదంగేషు పీఠికాసుచసంస్థితాః

அபரா꞉*ந்ருத்தேந ச*க்லாந்தா꞉*ததா*பாநவிப்ரஹதா꞉* ... *
முரஜேஷு*ம்ருதங்கேஷு*பீடிகாஸு ச*ஸம்ஸ்திதா꞉* (௫)

తథాస్తరణముఖ్యేషు సంవిష్టాశ్చాపరాస్స్త్రియః.

ததா*அபரா꞉*ஸ்திரிய ச*ஆஸ்தரண முக்யேஷு*ஸம்விஷ்டா꞉*

అంగనానాంసహస్రేణ భూషితేన విభూషణైః
రూపసల్లాపశీలేన యుక్తగీతార్థభాషిణా.

దేశకాలాభియుక్తేన యుక్తవాక్యాభిధాయినా
రతాభిరతసంసుప్తం దదర్శహరియూథపః

விபூஷணை꞉*பூஷிதேந*ரூபஸல்லாபசீலேந* ... ... *
யுக்தகீதா ர்த்தபாஷிணா*தேசகாலாபியுக்தேந* .. .. *
யுக்தவாக்யாபிதாயிநா*அங்கநாநாமஸஹஸ்ரேண* ... *
ரதாபிரதஸம்ஸுப்தம்*ஹரியூதப꞉*ததா ச* .. ... (௭௨)

తాసాంమధ్యేమహాబాహు శ్శుశుభేరాక్షసేశ్వరః
గోష్ఠేమహతిముఖ్యానాం గవాంమధ్యేయథావృషః.

மஹாபாஹு꞉*ராக்ஷஸேச்வர꞉*மஹதி*கோஷ்டே*முக்யாநாம* *
கவாம்*மத்யே*வ்ருஷ꞉*யதா*தாஸாம*மத்யே*சுசுபே* (௮௨)

சிலா*ஆடியாடி*யிளைத்திருந்தனா*அப்படியேசிலா*பானமயக்குற்றிருந்தனா*முரவவாத்தியங்களிலும்*மிருதங்கங்களிலும * பீடிகைகளிலும சாய்ந்துறங்கினவர் பலா* (௫) அப்படியே*மற்றுஞ்சில*பெண்மணிகள* உயர்ந்த படுக்கைகளில*படுத்துறங்கினாகள* (௫௨) ஆபரணங்க‌ள * அணிந்தும்*(அதற்குமேல்) தங்கள அழகைப் புகழ்ந்துகொண்டும *பண்ணுக்கிசைந்தபாட்டுகளின பொருளகளை வெளியிட்டுககொண்டும * காலந்தசங்களை யறிந்து நடக்கும தன்மைபூணடும * அவரவாகளுக்குத் தக்கபடி பேசுந்திறமைகொண்டு மிருக்கிற * பல்லாயிரம அங்கநைகளுடன*புணர்ந்திளைத்துறங்கியிருக்கிற (ராவணனையும) அனுமான*கண்ணுற்றனா * (தோளவலிமிகுந்த * அரக்கர்குலத்தரசன*பெரிய * கொட்டிததலகல்* உயர்ந்த*பசுக்களின*நடுவில * வருஷபம்*போல*அப்பெண்மணிகளின* நடுவில்*விளங்கினன* ... ... (௮௨)

స రాక్షసేన్ద్రైః [illegible] పరివృతస్స్వయం
[illegible] మహాద్విపః.

நாரிபி*ஸஹ*பரிவ்ருத்தஃ*ஸ*ராக்ஷஸேந்த்ரஃ*அரண்யே*
கரேணுபிஃ* [illegible] ... (௯)

[illegible] మహాత్మనః
[illegible]

[illegible] ... ... (௰)

[illegible]
[illegible]

[illegible] .. *
[illegible] (௧௧)

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] .. .. (௧௨)

[illegible]
[illegible]

[illegible] *
[illegible] ... .. (௧௩)

அப்பெண்ணரசிகளை * ஆவலுடன் * சூழவிருக்கிற * இராவணன் * பெருங்காட்டில் * ஆனைப்பேடைகளால் * சூழப்பட்ட * பெருங்களிறு * போலே * பிரகாசித்தனன் * (௯) (பின்பு) வானரரில் சிறந்த திருவடி * பெருந்தன்மையனும் * அரக்கர் அரசனுமான * அவ்விராவணனுடைய * அரண்மனையில் * வேண்டும் வகையெல்லாம் * நிறைந்துவைத்த * உணவினிடத்தை நோக்கினார் * (௰) அந்தப்பருகுமறையில் * வெவ்வேறுயிரிவாய் * வைக்கப்பட்ட * மான் * கிடா * பன்றிகளின் * மாமிசங்களை * மாருதி * கண்டனர் * (௧௧) (பின்னும்)மாருதி * பெரிய *பொற * பாத்திரங்களில் * பாதிபுஜித்துவிட்ட * மயில்*கோழிகளை*நோக்கினர் (௧௨) (மேலுமங்கே) வானரகோமான் *தயிரும ருசகமென்னும் உப்பும் சேர்த்துப பக்குவமசெய்த*ஸூகரம் * கட்கமிருகம * முட்பன்றி*மான்மயில்* (இவைகளையும்) கணடனர்* ... ... (௧௩)

క్రకరాన్వివిధాన్సిద్ధాన్ చకోరానర్ధభక్షితాన్
మహిషానేకశల్యాంశ్చ ఛాగాంశ్చకృతనిష్ఠితాన్
లేహ్యానుచ్చావచాన్పేయాన్ భోజ్యానివివిధానిచ.

விவிதாந*ஸித்தாந*க்ரகராந்*சகோராந்*அர்த்தபக்ஷிதாந* ... *
மஹிஷாந*ஏகசல்யாநச*சாகாநச*உச்சாவசாந*லேஹ்யாந* ... *
பேயாந்*விவிதாநி*போஜ்யாநிச*அர்த்தபக்ஷிதாந* ... (கரு)

తథామ్లలవణోత్తంసై ర్వివిధై రాగషాడవైః
హారనూపురకేయూరై రపవిద్ధైర్మహాధనైః

ததா*அம்லலவணோத்தம்ஸை:*விவிதை:*ராகஷாடபை:* *
ஹாரநூபுரகேயூரை:*அபவித்தை:*மகாதனை:* .. (கசு)

పానభాజనవిక్షిప్తైః ఫలైశ్చవివిధైరపి
కృతపుష్పోపహారాభూ రధికంపుష్యతిశ్రియం.

பாநபாஜநவிக்ஷிப்தை:*விவிதைரபி*பலைச்ச* ... ... *
க்ருதபுஷ்போபஹாரா*பூ:*அதிகம*ச்ரியம*புஷ்யதி* ... (கஎ)

తత్రతత్రచవిన్యస్తై స్సుశ్లిష్టైశ్శయనాసనైః
పానభూమిర్వినావహ్నిం ప్రదీప్తేవోపలక్ష్యతే.

பாநபூமி:*தத்ரதத்ரச*விந்யஸ்தை:*ஸுச்லிஷ்டை:* ...
சயநாஸநை:*வந்ஹிமவிநா*ப்ரதீப்தேவ*உபலக்ஷ்யதே* ... (கஅ)

(பின்னும் அங்கே) பலவகையாக * பக்குவம்செய்த* க்ரகரமிருகங்களும*சகோரங்களும் * அவைகளுக்குத் தக்கபடி பக்குவம்செய்த*கடா* ஏகசல்யமென்னும மீன * ஆடு இவைகளும * உயர்ந்த *நக்கத்தக்கவைகளும் * குடிக்கத்தக்கவைகளும * பலவிதமான * உணவுவகைகளும * பாதி உபயோகித்துக் கொள்ளப்பட்டவை: (ளாயிருந்தன) (கரு) அப்படி * புளி உப்பு சேர்த்து * பகுவிதயான * வெண் கடுகுகூடிய ஷாடபமென்னும் அறுசுவையுமமைந்த பண்டங்களும * முத்தாஹாரம் சிலம்பு தோள்வளைகளும் * இறைந்திருப்பதாலும * விலையுயர்ந்த (கசு) குடிக்கும் கிண்ணங்களில் வைத்த*பலவகைத்த * பழங்கள * (நிறைந்திருப்பதினாலும்) புஷ்பங்கள இறைந்திருப்பதினாலும*அவ்விடம்*மிகவும * சோபியடைந்திருந்தது* (கஎ) அப்பருகுமிடம*அங்கங்கே * போட்டு* இணைத்த*படுக்கைகளும் ஆஸநங்களும்*(நிறைந்திருப்பதினாலே) நெருப்பின்றியே*ஜ்வலிப்பதுபோல்*காணப்பட்டது* ... ... (கஅ)

బహుప్రకారైర్వివిధై ర్వరసంస్కారసంస్కృతైః
మాంసైః కుశలసంయుక్తైః పానభూమిగతైః పృథక్.

பானபூமிகதைஃ*ப்ருதக்பரகாரைஃ*வரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதைஃ*
குசலஸம்யுக்தைஃ*விவிதைஃ*மாம்ஸைஃ* ... . (௨௧)

దివ్యాః ప్రసన్నా వివిధాః సురాః కృతసురా అపి
శర్కరాసవమాధ్వీక పుష్పాసవఫలాసవాః.

వాసచూర్ణైశ్చ వివిధైః దృష్టాస్తైస్తైః పృథక్ పృథక్
సన్తతా శుశుభే భూమిః మాల్యైశ్చ బహుసంస్థితైః
హిరణ్మయైశ్చ వివిధై ర్భాజనైః స్ఫాటికైరపి
జాంబూనదమయైశ్చాన్యైః కరకైరభిసంవృతా,

விவிதைஃ*வாஸசூர்ணைச்ச*ப்ரஸந்நாஃ*விவிதாஃ*திவ்யாஃ*ஸுராஃ*
சர்க்கராஸவமாத்வீகபுஷ்பாஸவபலாஸவாஃ*க்ருதஸுரா அபி* *
ப்ருதக*த்ருஷ்டாஃ*பஹுஸம்ஸ்திதைஃ*தைஸ்தைஃ*மால்யைச்ச
ஹிரண்மயைஃ*ஸ்பாடிகைரபி*விவிதைஃ*பாஜநைச்ச* ... *
ப்ருதக*ப்ருதக*ஸந்ததா*அந்யைஃ*ஜாம்பூநதமயைஃ . *
கரகைச்ச*அபிஸம்வ்ருதா*பூமிஃ*சுசுபே* .. ... (௨௨)

రాజతేషు చ కుంభేషు జాంబూనదమయేషు చ
పానశ్రేష్ఠం తదా భూరి కపిస్తత్ర దదర్శ సః

ஸஃ*கபிஃ*தத்ர*ராஜதேஷு*ச*ஜாம்பூநதமயேஷு*ச* .. *
கும்பேஷு*பாநச்ரேஷ்டம்*ததா*பூரி*ததர்ச* ... (௨௩)

அக்குடியறையி லமைத்த * பலவகையாய * உயர்ந்தபடி ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து * ஸமர்த்தரான பாசகர்கள் * செய்துவைத்த *பலவகைத்த * மாம்ஸங்களும் * பல்வகை * கந்தப்பொடிகளும் * (இவைகளோடுகூட) தெளிந்தும் * பஹுவிதமாயும் * தேவலோகத்ததுமாகிய * சாராயங்களும் * சர்க்கரை தேன் பூ பழங்களினாற்செய்த சாராயங்களும் * தனித்தனி * காணப்பட்டன * அனேகமாய் இறைந்த *மாலைகளும் * பொன்* பளிங்குகளால்செய்த * பலவகைப *பாத்திரங்களும் * வெவ்வேறாய * இறைந்திருப்பதினாலும் * மற்றும் பல*பொற * கரகங்கள் பரவியிருப்பதினாலும் * அவ்விடம் (மிகவும்) ஒளிபெற்றிருந்தது * (௨௨) அவ*வானரவீரர் * அங்கே * வெள்ளி *பொன்*கிண்ணங்களில(வைத்த)உயர்ந்த குடிநீருகள்*அப்போது*அனேகம் வகையாயிருக்கக் * கண்டனர் (௨௩)

సోఽపశ్యచ్ఛాతకుంభాని శీధోర్మణిమయాని చ
రాజతాని చ పూర్ణాని భాజనాని మహాకపిః.

ஸ:* மஹாகபி:* சாதகும்பாநி* மணிமயாநிச* ராஜதாநிச* ..
ஸீதோ:* பூர்ணாநி* பாஜநாநி* அபஶ்யத்* ... ... (௨௪)

క్వచిదర్ధావశేషాణి క్వచిత్పీతాని సర్వశః
క్వచిన్నైవ ప్రపీతాని పానాని స దదర్శ హ

பாநாநி* க்வசித்* அர்த்தாவசேஷாணி* க்வசித்* ஸர்வச:* ... *
பீதாநி* க்வசித்* நைவ ப்ரபீதாநி* ஸ:* ஹ* ததர்ச* ... (௨௫)

క్వచిద్భక్ష్యాంశ్చ వివిధాన్ క్వచిత్పానాని భాగశః
క్వచిదన్నావశేషాణి పశ్యన్వై విచచార హ.

க்வசித்* விவிதாந்* பக்ஷ்யாம்ச* க்வசித்* பாகச:* பாநாநி* ... *
க்வசித்* அந்நாவசேஷாணி* பச்யந் வை* ஹ* விசசார* .. (௨௬)

క్వచిత్ప్రభిన్నైః కరకైః క్వచిదాలోలితైర్ఘటైః
క్వచిత్సంపృక్తమాల్యాని జలాని చ ఫలాని చ.

க்வசித்* கரகை:* ப்ரபிந்நை:* க்வசித்* கடை:* ஆலோலிதை:* *
க்வசித்* ஜலாநிச* பலாநிச* ஸம்ப்ருக்தமால்யாநி* .. (௨௭)

శయనాన్యత్ర నారీణాం శుభ్రాణి బహుధా పునః
పరస్పరం సమాశ్లిష్య కాశ్చిత్సుప్తా వరాంగనాః.

அத்ர* சுப்ராணி* நாரீணாம்* சயநாநி* பஹுதா புந:* காச்சித்* ... *
வராங்கநா:* பரஸ்பரம்* ஸமாச்லிஷ்ய* ஸுப்தா:* ... (௨௮)

(பின்னும்) அந்த* திருவடி * பொன்னாலும் * ரத்னங்களாலும் * வெள்ளியினாலும் (செய்த) மத்யத்தை* நிறைந்த * பாத்திரங்களை * கண்ணுற்றனர்* (௨௪) (அங்கே) மத்யங்கள் * சில பாத்திரத்தில்* பாதிகுடிக்கப்பட்டிருந்தன* சிலவில்* முழுதும்* பருகப்பட்டிருந்தன* சிலவில * உபயோகத்துக்கொள்ளாமலே வைக்கப்பட்டிருந்தன* (அவைகளை) அனுமான்* விட்டார்* நோக்கினார்* (௨௫) ஓரிடத்தில் * பலவித* பக்ஷ்யங்களும்* ஓரிடத்தில்* வகைவகையாய* மத்யங்களும் * ஓரிடத்தில் * உண்டு மிகுந்த புன்னங்களும்* கலந்துகிடக்கப்பட்ட* (அவைகளை) நோக்கிக்கொண்டே வியந்து* திரிந்தனர்* (௨௬) ஓரிடத்தில்* கரகங்கள்* உடைந்திருந்தன* ஒரிடத்தில்* கலசங்கள்* உருட்டியிருந்தன* மற்றோரிடத்தில்* தண்ணீர்களும் * பழங்களும்* புஷ்பங்களும் இறைந்திருந்தன* (௨௭) அங்கே* பெண்மையாய* மங்கையர்களின் படுக்கைகள்* பலவகையாயிருந்தன* சில* கட்டழகிகள்* ஒருவரையொருவர்* அணைத்துக்கொண்டு * உறங்கிகிடந்தனர்

కాశ్చిచ్చ వస్త్రమన్యస్యాః స్వపన్త్యాః పరిధాయ చ
ఆహృత్య చాబలాః సుప్తా నిద్రాబలపరాజితాః

காச்சிச்ச * அபலா꞉ * நித்ராபலபராஜிதா꞉ * ஸுப்தா꞉ ... *
அன்யஸ்யா꞉ * வஸ்த்ரம் * ஆஹ்ருத்ய * பரிதாய ச * ஸ்வபந்த்யா꞉ * (௨௯)

తాసాముచ్ఛ్వాసవాతేన వస్త్రం మాల్యం చ గాత్రజం
నాత్యర్థం స్పన్దతే చిత్రం ప్రాప్య మన్దమివానిలం.

தாஸாம் * உச்வாஸவாதேந * வஸ்த்ரம் * காத்ரஜம் மால்யம் ... *
மந்தம் * அநிலம் * ப்ராப்யேவ * அத்யர்த்தம் * ந ஸ்பந்ததே * சித்ரம் * ()

చన్దనస్య చ శీతస్య శీధోర్మధురసస్య చ
వివిధస్య చ మాల్యస్య ధూపస్య వివిధస్య చ

சீதஸ்ய * சந்தநஸ்ய ச * சீதோ꞉ * மதுரஸஸ்ய ச * விவிதஸ்ய ;
மால்யஸ்ய ச * விவிதஸ்ய * தூபஸ்ய ச * ... .. . (௩௧)

బహుధా మారుతస్తత్ర గన్ధం వివిధముద్వహన్
రసానాం చన్దనానాం చ ధూపానాం చైవ మూర్ఛితః.

விவிதம் * கந்தம் * உத்வஹந் * மாருத꞉ * தத்ர * பஹுதா ... ...
ரஸாநாம் * சந்தநாநாஞ்ச * தூபாநாஞ்சைவ * மூர்ச்சித꞉ * . (௩௨)

ప్రవవౌ సురభిర్గన్ధో విమానే పుష్పకే తదా
శ్యామావదాతాస్తత్రాన్యాః కాశ్చిత్కృష్ణా వరాఙ్గనాః
కాశ్చిత్కాఞ్చనవర్ణాఙ్గ్యః ప్రమదా రాక్షసాలయే.

ஸுரபி꞉ * கந்த꞉ * ததா * புஷ்பகே * விமாநே * ப்ரவவௌ * தத்ர *
ராக்ஷஸாலயே * காச்சித * வராங்கநா꞉ * க்ருஷ்ணா꞉ * அந்யா꞉ * .
ச்யாமாவதாதா꞉ * காச்சித * ப்ரமதா꞉ ; காஞ்சநவர்ணாங்க்ய꞉ * (௩௩)

சில * மெல்லியலார்கள் * உறக்கமயக்கங் கொண்டவர்களாய் * உறங்கு * மற்றொருத்தியின் * ஆடையை * யிழுத்து * உடுத்து * துயின்றனர் * (௨௯) அவர்களின் * மூச்சுக்காற்றினால் * ஆடைகளும் * உடம்பிலணிந்த * பூமாலைகளும் * இளங் * காற்றினால் * (அசைவதுபோல வசைந்தனவேயன்றி) அதிகமாக * அசைந்தனவல்ல * அது வியப்பாயிருந்தது * (௩௦) குளிர்ந்த * சந்தனம் * மதியம் * தேன் * பலவகை * மாலைகள் * பலவகை * தூபங்கள் * (இவைகளின்) (௩௧) பலவகையான * வாஸனையைக்கொண்டு * காற்று (வீசியதால்) அங்கே * பலவகையாக * தேன் * சந்தனம் * தூபங்கள் இவைகளின் * அதிகமான * (௩௨) நல * வாஸனை * அப்போது * (அப) புஷ்பகவிமானத்தில் * வீசியது * (திருவடி இவைகளை நோக்கியவண்ணும் அங்கங்கே பார்த்துக்கொண்டே திரிந்தனர்) அந்த * அரக்கருக்கரசன் மனையில் * சில * வாரணங்குகள் * கறுத்தும் * (சிலர்) வெளுத்தும் * சில * செருக்கிகள் * பொன்வண்ணமாயும் (இருந்தனர்) ... ... (௩௩)

తాసాంనిద్రావశత్వాచ్చ మదనేనవిమూర్ఛితం
పద్మినీనాంప్రసుప్తానాం రూపమాసీద్యథైవహి

தாஸாம*நித்ராவசதவாச்ச*மதநேந*விமூர்சிதம்*ரூபம்* ... *
பத்மிநீநாம*ப்ரஸுப்தாநாம*யதைவஹி* ... ... (௩௪)

ఏవంసర్వమశేషేణ రావణాన్తఃపురంకపిః
దదర్శసుమహాతేజా నదదర్శచజానకీం

ஸுமஹாதேஜாஃ*கபிஃ*ஏவம*ராவணாந்தஃபுரம்* ...
அசேஷேண*ததர்ச*ஜாநகீம*நததர்ச* ... ... (௩௫)

నిరీక్షమాణశ్చతదా తాస్స్త్రియస్సమహాకపిః
జగామమహతీంచిన్తాం ధర్మసాధ్వసశఙ్కితః

పరదారావరోధస్య ప్రసుప్తస్యనిరీక్షణం
ఇదంఖలుమమాత్యర్థం ధర్మలోపంకరిష్యతి
నహిమేపరదారాణాం దృష్టిర్విషయవర్తినీ
అయంచాత్రమయాదృష్టః పరదారపరిగ్రహః.

ஸஃ*மஹாகபிச*ததா*தாஃ*ஸ்திரியஃ*நிரீக்ஷமாணஃ* ... *
தாமஸாதவஸசங்கிதஃ*மம*இதம*ப்ரஸுப்தஸ்ய* ... *
பரதாராவரோதஸ்ய*நிரீக்ஷணம*அத்யர்த்தம*தாம ... *
லோபம*கரிஷ்யதி*மே*த்ருஷ்டிஃ*பரதாராணாம* ... *
விஷயவர்த்திநீ*நஹி*அத்ர*மயாச*அயம*பரதாரபரி ... *
க்ரஹஃ*த்ருஷ்டஃ*(இதி) மஹதீம*சிந்தாம்*ஜகாம* .. (௩௮)

அவர்கள் * துயின்றுகொண்டிருக்கையிலும்*மதத்தால் *விளங்கும்* உருவம*புஷ்டங்கள மூடிக்கொண் டிருக்கையிலும் * தாமரையோடை* விளங்குமா போலே விளங்கியது * (௩௪) மகா தேஜிஷ்டரான * திருவடி *இப்படி *இராவணன்*அந்தப்புரம*முழுதும்*நோக்கினரெனினும் ஸீதாபிராட்டியை * (எங்கும) கண்டிலர் * (௩௫) அவ்*வாநரகுலத்துக் கிறைவன* (அப்படி)அப்போது*அந்த*மடந்தையர்களை*நோக்கினதால்* தாமலோபத்திற்குப் பயந்து*காம*இப்படி * உறங்கும் * அயலார் மனைவிகளைக * கணடது * மிகவும் * தாமததிற்கழிவைச் *செய்யும்*யான்*கண்ணல* (இதுவரையில்) அயலார்மனைவிகளை நோக்கியதில்லை* (ஆயினும்) இங்கே*யான்*இந்த*பரஸ்த்ரீகளை*நோக்கும்படி (நோக்கநேர்ந்ததே) (என்று) மிகவும்*சிந்தை*யடைந்தனர் * ... ... (௩௮)

తస్య ప్రాదురభూచ్చిన్తా పునరన్యా మనస్వినః
నిశ్చితైకాన్తచిత్తస్య కార్యనిశ్చయదర్శినీ.

தஸ்ய*நிச்சிதைகாந்தசித்தஸ்ய*மநஸ்விந:*புந:* .. *
கார்யநிச்சயதர்சிநீ*அந்யா*சிந்தா*ப்ராதுரபூத்* ... (௪௧)

కామం దృష్టా మయా సర్వా విశ్వస్తా రావణస్త్రియః
న హి మే మనసః కించిద్వైకృత్యముపపద్యతే.

விச்வஸ்தா:*ஸர்வா:*ராவணஸ்த்ரிய:*மயா*காமம்*த்ருஷ்டா:*
மே*மநஸ:*வைக்ருத்யம்*கிஞ்சித*(அபி)நோபபத்யதே*(௪௨)

మనో హి హేతుః సర్వేషామిన్ద్రియాణాం ప్రవర్తనే
శుభాశుభాస్వవస్థాసు తచ్చ మే సువ్యవస్థితం

ஸர்வேஷாம்*சுபாசுபாஸு*அவஸ்தாஸு*இந்த்ரியாணாம்* ...
ப்ரவர்த்தநே*மந:*ஹி*ஹேது:*மே*தச்ச*ஸுவ்யவஸ்திதம்*

నాన్యత్ర హి మయా శక్యా వైదేహీ పరిమార్గితుం
స్త్రియో హి స్త్రీషు దృశ్యన్తే సదా సంపరిమార్గణే.

ஸம்பரிமார்க்கணே*ஸதா*ஸ்த்ரிய:*ஸ்த்ரீஷு*ஹி*த்ருச்யந்தே* *
வைதேஹீ*அந்யத்ர*மயா*பரிமார்க்கிதும்*நசக்யா*ஹி* (௪௪)

యస్య సత్త్వస్య యా యోనిస్తస్యాం తత్పరిమార్గ్యతే
న శక్యా ప్రమదా నష్టా మృగీషు పరిమార్గితుం.

யஸ்ய*ஸத்வஸ்ய*யா*யோநி:*தத்*தஸ்யாம்*பரிமார்க்யதே* *
ப்ரமதா*நஷ்டா*ம்ருகீஷு*பரிமார்க்கிதும்*நசக்யா* (௪௫)

(உடனே) அவ்வானர கோமான் * உண்மையான மனோதிடமுடையவரும் * நுண்ணறிவுடையவருமாதலால் * மறுபடியும் * நினைத்துவந்த காரியம் நிறைவேறும்படியான * வேறு * சிந்தை * யுடையவராயினார் * () (எவ்வாறெனின்) இவ்விராவணன் மனைவிகள் * எல்லாரும் * (அச்சமென்பதின்றி) நம்பிக்கையாய (உறங்குகையில் கண்டிருந்தோமாகையால்) இவர்களை * நாமும் * நன்றாய்ப் * பார்த்தோம் * (இப்படிப்பார்த்தும்) என்மனதிற்கும் * விகாரம் * கொஞ்சம் (மேனும்) உண்டாகவில்லை * (சர்வ) எல்லோரும் * நல்லவைதீயவையென்னுமிருவகை * தசைகளிலும் * புலன்களை * பரவாத்திப்பிப்பதற்கு * மனமன்றோ * காரணமாயிருக்கிறது * (௪௩) தேடுவதென்றால் * எப்போதும் * ஸ்த்ரீகளை * ஸ்த்ரீகளின் கூட்டத்திலன்றோ * காணவேண்டும் * ஸ்ரீ ஜனகராஜன் திருமகளாரான ஸீதாபிராட்டியை * வேறிடத்தில * யான் * தேடுவது * கூடாதன்றோ * (௪௪) எந்த * பிராணி * எந்த * ஜாதியோ * அதை * அந்தஜாதிக்குள்ளே தான் * தேடவேண்டும் * மடந்தையர் * காணாமல் போனால் * (அவர்களை) மான்கூட்டத்தில் * தேடக்கூடாதே * ... (௪௫)

తదిదం మార్గితం తావ చ్ఛుద్ధేన మనసా మయా
రావణాన్తఃపురం సర్వం దృశ్యతే న చ జానకీ

……*மநஸா*சுத்தேந*தத*இதம்*ராவணாந்த꞉புரம* …
ஸர்வம*மார்கிதம*தாவத்*ஜாநகீச*நதருச்யதே* … (௪௪)

దేవగన్ధర్వకన్యాశ్చ నాగకన్యాశ్చ వీర్యవాన్
అవేక్షమాణో హనుమాన్నైవాపశ్యత జానకీమ్

வீர்யவாந*ஹநுமாந*தேவகந்தர்வ கந்யாசச*நாககந்யாசச*
அவேக்ஷமாண꞉*ஜாநகீம*நைவாபச்யத* … … (௪௫)

తామపశ్యన్కపిస్తత్ర పశ్యంశ్చాన్యా వరస్త్రియః
అపక్రమ్య తదా వీరః ప్రధ్యాతుముపచక్రమే.

கபி꞉*தத்ர*அந்யா꞉*வரஸ்த்ரிய꞉*பச்யந்*தாம* … ..
அபச்யந*வீர꞉*அபக்ரம்ய*ப்ரத்யாதும*உபசக்ரமே* . (௪௬)

స భూయస్తు పరం శ్రీమాన్మారుతిర్యత్నమాస్థితః
ఆపానభూమిముత్సృజ్య తద్విచేతుం ప్రచక్రమే.

ஸ꞉ … ꞉*ஆபாநபூமிம*உதஸ்ருஜ்ய*ப்ரம꞉*யத்நம* …
ஆஸ்தித꞉*பூய꞉*தத*விசேதும*ப்ரசக்ரமே*. (௪௭)

(ஆனையால் … *மனச் * சுத்தியோடே*அவ் * விந்த * இராவண னந்தப்புரம*முழுதும*தேடியாயிற்று (என்றாலும்)பிராட்டியானைக்*காண வில்லை* (என்று சிந்தித்தனர்*) (௪௪) வீரத்தன்மையரான* அனுமான* (அங்கே முழுதும தேடியும) தேவகன்னிகைகள் கந்தர்வ கன்னிகைகள் * நாககன்னிகைகள் * (இவர்களை) நோக்கினாரேயல்லது * ஸீதாதேவியைக * கண்டிலர்* (௪௫) அவ்வானரர்கோமான*அங்கே* வேறு*மடவார்களைக* கண்டாரேயல்லது*ஸ்ரீ ஜநகராஜன திருமகளைக * காணாமையாலே* (மறு படியும்) தாம வீரத்தன்முள்ளவராதலின்*அப்புறம சென்று*யோசிக்கத் தொடங்கினர்* (௪௬) அவ்வாயுவின மைந்தன்* (சற்றுயோசித்து) அப்பரு குங் கூடத்தைவிட்டு*பெரிய* முயற்சி* கொண்டு*மறுபடியும * அவ்விரா வணன் அந்தப்புரத்தில்*தேடத்தொடங்கினார்* … … … (௪௭)

சுந்தரகாண்டத்தில் பதினோராவது சருக்கம்

முற்றிற்று

பன்னிரண்டாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி மறுபடியு மரண்மனையெங்கும பிராட்டியாரைத் தேடிக்காணாமல் மிகச சிந்தையுற்றது.

స తస్య మధ్యే భవనస్య సంస్థితో లతాగృహాంశ్చిత్రగృహాన్నిశాగృహాన్.
జగామ సీతాం ప్రతిదర్శనోత్సుకో న చైవ తాం పశ్యతి చారుదర్శనాం.

ஸீதாம் ப்ரதி* தர்சநோத்ஸுக:* ஸ:* மாருதி:* தஸ்ய* பவநஸ்ய* மத்யே * லதாக்ருஹாந்* சித்ரக்ருஹாந்* நிசாக்ருஹாந்* ஜகாம* சாருதர்சநாம்* தாம்* நசைவ பச்யதி

స చింతయామాస తతో మహాకపిః ప్రియామపశ్యన్ రఘునందనస్య తాం
ధ్రువం హి సీతా మ్రియతే యథా న మే విచిన్వతో దర్శనమేతి మైథిలీ.

ஸ:* மஹாகபி:* தத:* ரகுநந்தனஸ்ய* தாம்* ப்ரியாம்* அபச்யன்* சிந்தயாமாஸ* மைதிலீ* விசின்வத:* மே* தர்சனம்* நைதி யதா* ஸீதா* ம்ரியதே* த்ருவம்ஹி* (உ)

సా రాక్షసానాం ప్రవరేణ జానకీ స్వశీలసంరక్షణతత్పరా సతీ
అనేన నూనం ప్రతిదుష్టకర్మణా హతా భవేదార్యపథే పరే స్థితా

ஸா* ஸதீ* ஜாநகீ* ஸ்வசீலஸம்ரக்ஷணதத்பரா* பரே* ஆர்யபதே* ஸ்திதா* .. * ராக்ஷஸாநாம்* ப்ரவரேண* ப்ரதிதுஷ்டகர்மணா* அநேந* ஹதா* பவேத் நூநம்* ( )

(அநந்தரம்) ஸீதாதேவியாரைக் * கண்ணுற்றுப் பணிந்து களிப்புறல் வேண்டுமென்று மிகவாவல்கொண்ட * அந்தச் * சிறியதிருவடி * அவ்விராவணனுடைய அந்த * அந்தப்புரத்தி * னடுவில * (காமுறுமேரா காந்தையர்களுடன் சேர்ந்தின்புறற்குரிய) லதாமண்டபங்களையும் * இணை பிரிந்தோர் மனக்கவலையை யாற்றவல்ல பற்பல சித்திரங்களையுடைய நல வீடுகளையும * இரவின்கண்புகுந்து துயிலுறற்குரிய வீடுகளையும *சென்று தேடியும் * மிகவழகுற்ற காட்சிகொண்ட * அந்த ஸீதாதேவியாரை மாத்திரம் * கண்ணுற்றிலா * (க) அந்த*மாருதி * மீளவு மெய்குர்ந்தரிந்தும * சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கினிய * அந்தப * பிரியமுள்ள பிராட்டியாரைக் * காணாமல * (இவ்வண்ணம) சிந்தையுற்றனர்*ஜனகராஜன் திருமகளாகிய பிராட்டியார * யான * எவ்வளவு முயற்சிசெய்துதேடியும் * கட்புல * னாகாமையினால * பிராட்டியார * இறந்தனள * என்பதில் * ஐயம் தோற்றவில்லை * (உ) அந்தக * கற்புடைய * ஜானகி * தமது நல்லொழுக்கத்தைப் பாதுகாக்க வுறுதிகொண்டு*சிறந்த*முன்னோர் சென்ற நல்வழியில் * நிலைபுற்றிருந்தமையின் * கொடுமைகொண்ட வரக்கர்களுக்கெல்லா * மிறையும * மிகககொடிய செயலுடையோனுமாகிய * இந்தராவணனால்*கொல்லப*பட்டனளோ * ... ... (ங)

విరూపరూపా వికృతా వివర్చసో మహాననా దీర్ఘవిరూపదర్శనాః
సమీక్ష్య సా రాక్షసరాజయోషితో భయాద్వినష్టా జనకేశ్వరాత్మజా.

ஸா*ஜநகேச்வராத்மஜா*விரூபரூபாஃ*விக்ருதாஃ*விவர்சஸஃ*மஹாநநாஃ* ...
தீர்கவிரூபதர்சநாஃ*ராக்ஷஸராஜயோஷிதஃ*ஸமீக்ஷ்ய*பயாத்*விநஷ்டா* (௪)

సీతామదృష్ట్వా హ్యనవాప్య పౌరుషం విహృత్య కాలం సహ వానరైశ్చిరం
న మే஽స్తి సుగ్రీవసమీపగా గతి స్సుతీక్ష్ణదండో బలవాంశ్చ వానరః.

ஸீதாம்*அத்ருஷ்ட்வா ஹி*பௌருஷம்*அநவாப்ய*வாநரைஸ்ஸஹ*சிரம்*காலம்*
விஹ்ருத்ய*மே*ஸுக்ரீவஸமீபகா*கதிஃ*ந அஸ்தி*ஸுதீக்ஷ்ணதண்டஃ*பலவாநச*
[வாநரஃ* ... (௫)

దృష్టమంతఃపురం సర్వం దృష్టా రావణయోషితః
న సీతా దృశ్యతే సాధ్వీ వృథా జాతో మమ శ్రమః.

அந்தஃபுரம்*ஸர்வம்*த்ருஷ்டம்*ராவணயோஷிதஃ * த்ருஷ்டாஃ*
ஸாத்வீ*ஸீதா*நத்ருச்யதே*மம*ச்ரமஃ*வ்ருதா*ஜாதஃ* ... (௬)

కిన్ను మాం వానరా స్సర్వే గతం వక్ష్యంతి సంగతాః
గత్వా తత్ర త్వయా వీర కిం కృతం తద్వదస్వ నః.

நராஃ*ஸர்வே*ஸங்கதாஃ*கதம்*மாம்*கிந்நு*வக்ஷ்யந்தி* ... *
வீர*த்வயா*தத்ர*கத்வா*கிம்*க்ருதம்*தத்*நஃ*வதஸ்வ* .. (௭)

இராவணனால் காமுறப்பட்டவளும் * கோரரூபங்களையே காணும் ஜனகராஜன் திருமாளிகையிலே வளர்ந்தவளுமாதல் னப்பிராட்டி * கோர ரூபமுடையோரும் * கோரமான வேஷமபூண்டவரும் * தேவ வொளியற்ற வரும் * பெரிய முகமுடையோரும * நீண்ட கோரமானகண்களையுடை யோரும ஆகிய * ராவணனுடைய மனைவிகளைக * கண்ணுற்று * அச்சமுற்றி றந்தனளோ * (௪) ஸீதாதேவியைக் * காணாமலும் * ஆண்மையைப் * பய னுறச்செய்யாமலும் * வானாகளுடன்கூடி * நெடுங் * காலம் * வீணேக்கழித் தும் * திறமையற்றவன்போல் யான் * இப்போது மஹாராஜரருகிற * செல் வது * நலமற்றதன்றோ * (அவா) கொடுமையாகச் சிக்ஷைசெய்பவரும் * பெருமாளிளையபெருமா ளிருவரும ஸஹாயமாயிருக்கின்றமையின் நாம வரை மீறிச்செல்லவொண்ணாதவரும * வாநரஜாதியாதலான் மனநிலையற் றவருமாகின்றனரே (௫) அந்தப்புர * மெங்கும் * தேடியும் * இராவண னுடைய காந்தையர்கள * காணப்பட்டனர்களே யன்றி * கற்புடைய * அந்த ஸீதாதேவியாதிரும * காணப்படிலள் * (ஆதலின) யான * பட்ட பாடெலலாம * வீணாக * வாயிறறே (௬) வானராக * ளெலலாரு * மொன் றுகூடி * வாளாச்சென்ற * வென்னைக்காணின் * என் * சொல்வார்களோ * வீரமுடைய மாருதியே * நீ * அவ்விலங்கையினுட் * சென்று * காரியம் * ஸாதித்துவத்தீரோ * அக்காரியததை * யெமக்குக * றுமின் * (என்றுவினவுவார்களே) ... ... (௭)

అదృష్ట్వాఽహం ప్రవేక్ష్యామి తామహం జనకాత్మజాం
ధ్రువం ప్రాయముపేష్యన్తి కాలస్య వ్యతివర్తనే.

அஹம*தாம*ஜனகாத்மஜாம*அதருஷ்டவா*இம *ப்ரவக்ஷயாமி*
காலஸய*வயதிவாதசே*பராயம்*உபேக்ஷயந்தி*த்ருவம்* ... (அ)

కిం వక్ష్యతి వృద్ధశ్చ జాంబవానంగదశ్చ సః
గతం పారం సముద్రస్య వానరాశ్చ సమాగతాః

வருத்தச்ச*ஜாமபவான*ஸ:*அங்கதச்ச*ஸமாகதா:* ... ...
வானராச்ச*ஸமுத்ரஸய*பாரம*கதம*கிம்வா*வக்ஷயந்தி* . (ஆ)

అనిర్వేదః శ్రియో మూలం అనిర్వేదః పరం సుఖం
అనిర్వేదో హి సతతం సర్వార్థేషు ప్రవర్తకః.

அநிர்வேத:*சரிய:*மூலம்*அநிர்வேத:*பரம*ஸுகம்*... *
அநிர்வேதோ ஹி*ஸததம*ஸர்வார்த்தேஷு*பரவர்த்தக:* ... (இ)

కరోతి సఫలం జన్తోః కర్మ యత్తత్కరోతి సః
తస్మాదనిర్వేదకృతం యత్నం చేష్టేఽహముత్తమం.

யத்*(ய:)கரோதி*தத்*ஜந்தோ:*காம*ஸ:*ஸபலம*கரோதி*..*
தஸமாத்*அஹம*அநிர்வேதகருதம*உததமம*யத்நம*சேஷ்டே.

யான் * அந்த * ஜனகராஜன திருமகளைக * கண்ணாரக் காணாமல் * (அதறகு) யாது * விடைகூறுவேன * (யான கண்டிலேன சீதையை யென்றுரைசெயவேனுகில் உடனேயவாகள்) மஹாராஜரிட்ட கெடுவும * கடந்து விட்டமையின * ப்ராயோபவேசம * செய்து விடுவாாக ளென்பது * நிசசயம (அ) ஜ்ஞானம வயது குலம் இமமூன்றினாலும பெரியவராகிய * ஜாமபவானும் * யானே தமககுள் சிறநதவனென்று என்னிடத்தில மதிப்புடைய * அஙகத குமாரனும * மிகத்திரளாகக கூடிய * மற்றுள்ள வானராகளும * அலைகடலைத்தாவி யிங்குவநது*பயனின்றி * மீளவுமக்கரைசேரநதவுடன் * என்னைககண்டு * யாது * கூறுவாாகள * (ஆ) (இவவண்ணஞ் சிந்தைகொண்டும மீளவும கொஞசம தெளிவுகொண்டு) மனககவலை நீங்கி யுற்சாகமுறறிருப்பதுவே * நற்செலவந்துககு * முதற் காரணம் * அவவுற்சாகமே * மேல * ரினபம * அவவுறசாகமே * எபபொழுதும் * எலலாவிஷயங்களிலும்*முயலுமபடிச்செயவது* (இ) எந்தசசெயலை * (யெவன்)செய்கின்றனனே*அநத * அவனுடைய*அசசெயலைப் யந்தவுற்சாஹமே * பயன்படசசெயகினறது*ஆதலின் * யானும*அவவுற்சாஹத்தினால்மேன்மையுற்ற * சிறந்த * முயறசியையே * மேற்கொள்ளுகின்றேன் * ... ... (ஈ)

భూయస్తావద్విచేష్యామి దేశాన్ రావణపాలితాన్
ఆపానశాలా విచితాస్తథా పుష్పగృహాణి చ.

ராவணபாலிதாந்* தேசாந்* பூயஸ்தாவத்* விசேஷ்யாமி* . ...
விசிதா:* ஆபாநசாலா:* ததா* புஷ்பக்ருஹாணி ச ... ... (௰௨)

చిత్రశాలాశ్చ విచితా భూయః క్రీడాగృహాణి చ
నిష్కుటాన్తరరథ్యాశ్చ విమానాని చ సర్వశః.

பூய:* விசிதா:* சித்ரசாலாச்ச* க்ரீடாக்ருஹாணி ச* ...
நிஷ்குடாந்தர* ரத்யாச்ச* ஸர்வச:* விமாநாநி ச* ... ... (௰௩)

ఇతి సంచిన్త్య భూయోఽపి విచేతుముపచక్రమే
భూమీగృహాంశ్చైత్యగృహాన్ గృహాతిగృహానపి.

இதி* ஸஞ்சிந்த்ய* பூயோபி* பூமீக்ருஹாந்* சைத்யக்ருஹாந்* ...
அதிக்ருஹாநபி* க்ருஹாந்* விசேதும்* உபசக்ரமே* ... ... (௰௪)

ఉత్పతన్నిపతంశ్చాపి తిష్ఠన్ గచ్ఛన్ పునః పునః
అపావృణ్వంశ్చ ద్వారాణి కవాటాన్యవఘాటయన్.

உத்பதந்* நிபதந்சாபி* திஷ்டந்* கச்சந்* புந: புந:* ... ...
த்வாராணி* அபாவ்ருண்வந்ச* கவாடாநி* அவகாடயந்* ... (௰௫)

ప్రవిశన్నిష్పతంశ్చాపి ప్రపతన్నుత్పతన్నపి
సర్వమప్యవకాశం స విచచార మహాకపిః.

ப்ரவிசந்* நிஷ்பதந்சாபி* ப்ரபதந்* உத்பதந்நபி* ஸ:* ...
மஹாகபி:* அவகாசம்* ஸர்வமபி* விசசார* ... ... (௰௬)

இராவணனால் காக்கப்பட்ட * தேசமெல்லாம் * மறுபடியும் * தேடிப்பார்ப்போம் * முன்னே தேடப்பட்ட * பான சாலைகளையும் * அவ்வண்ணமே * நன்மலர் மிகுந்த பூமண்டபங்களையும் * (௰௨) அடிக்கடி * தேடியும் * சித்திர சாலைகளையும் * பள்ளியறைகளையும் * வீடுகளின் பின்புற தோட்டங்களையும் * அங்கங்குள்ள சிறுவீதிகளையும் * எங்குங் கட்டப்பட்ட * விமானங்களையும் * தேடிப்பார்ப்போம் * (௰௩) என்று இவ்வகையாக * சிந்தைகொண்டு * மீளவும் * பூமிகளுள் கட்டப்பட்ட * நிலமாளிகைகளையும் * நாலு வழிகளுங் கூடுகின்ற நாற்சந்தியில் கட்டப்பட்ட வீடுகளையும் * எல்லா மாளிகைகளையுந் தாண்டி வெகுதூரத்தில் * தனித்துக் கட்டப்பட்ட வீடுகளையும் * தேடும்படி * முயற்சிகொண்டு * (௰௪) (அடிக்கடி) உயர்ந்த மாடமாளிகைகளின் நுனியி லேறியும் * அங்கிருந்து கீழ்க்குதித்தும் * அடிக்கடி நின்றுநின்று நெடுந்தூரம் உற்றுப்பார்த்தும் * மேன்மேலே சென்றும் * அடிக்கடி * கதவுகளைத் * திறந்தும் * கதவுகளைப் * பிணைந்துகொண்டும் * (௰௫) குகைக்குள் புகுந்தும் * அங்கிருந்து புறமே வந்தும் * கிணறுமுதலிய தாழிடங்களுக்குள் இழிந்தும் * அங்கிருந்து மேலெழுந்தும் * (இவ்வகையாக) அந்த * மாருதி * அவ்வந்தப்புரமெங்கும் * தேடித்திரிந்தனர் * ... ... (௰௬)

చతురంగుళమాత్రోఽపి నావకాశస్స విద్యతే
రావణాన్తఃపురే తస్మిన్ యం కపిర్న జగామ సః.

தஸ்மின் * ராவணாந்த:புரே * ஸ: * கபி: * யம் * ஜகாம * ... ... *
ஸ: * அவகாச: * சதுரங்குலமாத்ரோபி * ந வித்யதே ... ... (௰௭)

ప్రాకారాన్తరరథ్యాశ్చ వేదికాశ్చైత్యసంశ్రయాః
దీర్ఘికాః పుష్కరిణ్యశ్చ సర్వం తేనావలోకితం

ப்ராகாராந்தரரத்யா: ச * சைத்யஸம்ச்ரயா: * வேதிகா: * ... *
தீர்க்கிகா: * புஷ்கரிண்ய: ச * ஸர்வம் * தேந * அவலோகிதம் * (௰அ)

రాక్షస్యో వివిధాకారా విరూపా వికృతాస్తథా
దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు సా జనకాత్మజా

விவிதாகாரா: * விரூபா: * ததா * விக்ருதா: * ராக்ஷஸ்ய: * ..
ஹநுமதா * தத்ர * த்ருஷ்டா: * ஸா * ஜநகாத்மஜா * ந து * ... (௰௯)

రూపేణాప్రతిమా లోకే వరా విద్యాధరస్త్రియః
దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు రాఘవనన్దినీ.

ரூபேண * அப்ரதிமா: * லோகே * வரா: * வித்யாதரஸ்த்ரிய: *
தத்ர * ஹநுமதா * த்ருஷ்டா: * ராகவநந்திநீ * ந து * ... . (௨௰)

నాగకన్యా వరారోహాః పూర్ణచన్ద్రనిభాననాః
దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు సీతా సుమధ్యమా.

வராரோஹா: * பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா: * நாககந்யா: * தத்ர * ... *
ஹநுமதா * த்ருஷ்டா: * ஸுமத்யமா * ஸீதா * ந து * ... .. (௨௧)

அந்த * ராவணனுடைய * அரண்மனையில் * அந்தத் திருவடி * யெழுந்தருளாத இடம் * சென்றிலரோ * அப்படிப்பட்ட * இடம் * நாலங்குலங் கூட * மிகுந்திலது * (௰எ) (இவ்வண்ணம்) பிராகாரங்களையு மதற்குள்ளுள்ள தெருவுகளும * நற்சந்தி மரத்தடிகளிலுள்ள * திண்ணைகளும * பெரியவாவிகளும் * பொற்றாமரை யோடைகளும * மாடமுமுள்ள வெல்லாவிடமும * அம்மாருதியினால * தேடப்பட்டன * (௰அ) பற்பல வுருவமுற்றும * காணற்கரிய வுருவமுடையராக * பலவண்ணமே * விகாரமாகிய வேஷமபூண்ட * கொடிய அரக்கிகளமாத்ரம * திருவடியால் * ராவணனுடைய மனையில் * காணப்பட்டார்களேயன்றி * அந்த * ஜனகமஹாராஜனது மகளார் * கட்புலனாகியிலள * (௰௯) கட்டழகிகளில் * நிகரில்லா * புலகத்தின் * சிறந்த * வித்யாதரப்பெண்களையு * மங்கே * திருவடி * கண்டனரே யல்லது * ஸ்ரீ ராகுநந்தனன பிராணநாயகியாகிய சீதாதேவியைமாத்திரம * கண்டிலா * (௨௰) சிறந்தவலகுலும * முழுமதியையொத்த முகமுமுடைய * நாககன்னிகைகளையும * அங்கே * திருவடி * கண்டனா * நுண்ணிடையினளாகிய * ஸ்ரீ சீதாபிராட்டியாரைமாத்திரம் * கண்டிலா * ... ... (௨௧)

ప్రమథ్య రాక్షసేన్ద్రేణ నాగకన్యా బలాద్ధృతాః
దృష్టా హనుమతా తత్ర న సా జనకనన్దినీ

ராக்ஷஸேந்த்ரேண*ப்ரமத்ய*பலாத்*ஹ்ருதா:*நாககந்யா:* *
தத்ர*ஹநுமதா*த்ருஷ்டா:*ஜநகநந்திநீ*ஸா*ந*... (உஉ)

సోఽపశ్యంస్తాం మహాబాహుః పశ్యంశ్చాన్యా వరస్త్రియః
విషసాద ముహుర్ధీమాన్ హనుమాన్ మారుతాత్మజః.

மஹாபாஹு:*தீமான*மாருதாத்மஜ:*ஸ:*ஹநுமான*தாம்*
அபச்யன*அந்யா:*வரஸ்த்ரிய:*பச்யனச*முஹு:*விஷஸாத* ()

ఉద్యోగం వానరేన్ద్రాణాం ప్లవనం సాగరస్య చ
వ్యర్థం వీక్ష్యానిలసుత శ్చిన్తాం పునరుపాగమత్

வாநரேந்த்ராணாம்*உத்யோகம*ஸாகரஸ்ய*ப்லவநம*
வ்யர்த்தம*வீக்ஷ்ய*அநிலஸுத:*புந:*சிந்தாம*உபாகமத* (உச)

అవతీర్య విమానాచ్చ హనుమాన్ మారుతాత్మజః
చిన్తాముపజగామాథ శోకోపహతచేతనః.

மாருதாத்மஜ:*ஹநுமான*அத*சோகோபஹததசேதந:* ... *
விமாநாச்ச*அவதீர்ய*சிந்தாம்*உபஜகாம* ... ... (உரு)

அரக்கர்கோனான இராவணனால்*போரிற்பகைவரை வெற்றிகொண் வலுவினால்*பற்றியெடுத்துக்கொண்டுவந்த*நாககன்னிகைகளையும *கே*திருவடி*கண்டனர * ஜனகமஹாராஜன் திருமகளாகிய*அந்தச் சீதாபிராட்டியை மாத்திரம் * கண்டிலர்* (உஉ) நீண்டிருண்டு திரண்ட புஜங்களுடையோரும்*நுட்பமுன்னையினும*நுண்ணியமதியுடையோருமான*மஹாபலன் மைந்தருமான*மிகப்புகழுடையோருமாகிய*அந்தத்திருவடி*அப்பிராட்டியான்றி*கண்டுபண்ணியாமையினாலும்* மற்றுள்ள * சிறந்தபெண்களெல்லோரையும்*கண்ணுற்றதனாலும்* (இனியெங்கேபிராட்டியைத் தேடுவோமென்று) அடிக்கடி * மனக்கவலைகொண்டனர * (உங) வாநரவீரர்களாகிய மஹாராஜாமுதலிய வெல்லோருடைய * முயற்சியும * பெரிய அலைகடலைக் * கடந்திலங்கைக்குட் சென்றதுவும * பயனற்றதாயிற்றே * என்று*மாருதி * மீளவு * மிகச்சிந்தை* கொண்டு * (உச) வாயுதேவன் மைந்தனும*அனுமானென்னும சிறப்புப்பெயருடையோருமாயினும*பின்பும்*மிகச்சோகத்தினால் மதிமயக்குற்று * அவ்விமானத்தினின்றும *கீழேயிறங்கி * (மீளவும*சிந்தை*கொண்டனர * ... ... (உரு)

சுந்தரகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று